

စဉ့်ကူးပိန်ကလေး

ဂဏသမုတ္တရာပက ငြိမ်တော်မူသော

ပထမစဉ့်ကူးပိန်အရာပတိတုရားကြီး

ရေးသားတော်မူသည့်

စုဉ့်ကူးပိန်သင်္ကေတဝါဒကျမ်း

နှင့်

မဟာဝိသင်္ကေတဝါဒကျမ်း

မန္တလေး ရတနာပုံ မြို့တည်နန်းတည်
ပဉ္စမ သံဂါယနာတင် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည်
“ဇာဂရာဘိပရမ သိရီဓဇ မဟာဓမ္မရာဇ ဂုရု” တံဆိပ်တော်

သားတော် ရတနာပုံ ဒုတိယနန်းစံ သီပေါမင်းတရားသည်
“ဇာဂရာဘိကဝိဓဇ သဒ္ဓမ္မဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ အတုလာဓိပတိ
သိရီပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာ ဓိရာဇ ဂုရု” တံဆိပ်တော်

နှစ်တန်တို့ဖြင့် ပူဇော်အပ်သော

ရွှေကျင်ဂဏ သမုဋ္ဌာပက ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသား ဆုံးမအပ်သော

စူဠ သိဿကောဝါဒ ကျမ်း
နှင့်
မဟာ သိဿကောဝါဒ ကျမ်း

သာသနာ-၂၅၃၇   ကောဇာ-၁၃၅၅   ခရစ်-၁၉၉၃

ရန်ကင်းမြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးထွန်း
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၂၄၀၅/၀၂၅၂၇)ကထုတ်ဝေသည်။

သာသနာရေးဦးစီးဌာန၏မှာကြားချက်အရ ရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်(၀၃၆၈)တွင်ပုံနှိပ်သည်။

စောင်ရေ ၅၀၀၀

ဖြန့်ချိရေး

ဇယမေဒနီဝါဆိုကျောင်း၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်၊ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ မန္တလေး။

ပါရမီစာပေ၊

အမှတ် ၄၊ ကမ္ဘာအေးစေတီတော်မူခဲဦးစောင်းတန်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ရွှေကျင်နိကာယ ဂဏသမုဋ္ဌာပက ပထမရွှေကျင်သာသနာပိုင်
ဇာဂရာဘိကဝိဇေ သဒ္ဓမ္မဝံသပါလ ဓမ္မသေနာပတိ သီရိပဝရ မဟာရာဇာဓိရာဇေရ
ဇာဂရာဘိဝံသ ကဝိဇေ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇေရ-ဘဒ္ဒန္တဇာဂရ
သက်တော် (၇၂)၊ သိက္ခာတော် (၅၂)ဝါ

ရွှေကျင်နိကာယ ဂဏသမုဋ္ဌာပက
ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော
မဟာဓမ္မိကာရာမ(ရွှေကျင်တိုက်မကြီး)ကျောင်းတိုက်
ပဉ္စမသံဂါယနာတင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကောင်းမှုကျောင်းဆောင်ကြီးပုံ
အလယ်ပိုင်းတိုင်းမှူးများဖြစ်ကြသော ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးထွန်းကြည် နှင့်
ဗိုလ်ချုပ်ကျော်သန်းတို့ပဓာနဦးဆောင်၍ ပြန်လည်ပြုပြင်ဆောက်လုပ်ထားပါသည်။
(၁၅.၁၂.၉၃ မြင်ကွင်း)

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း
 နှင့်
 မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း
 မာတိကာ

<u>အကြောင်းအရာ</u>	<u>စာမျက်နှာ</u>
ပန်ကြားလွှာ	က-၁
နိဒါန်း	က-၇
ကျေးဇူးတင်ဂုဏ်ပြုလွှာ	က-၄၂

စူဠသိဿကောဝါဒ

<u>ဂါထာနံပါတ်</u>	<u>ခေါင်းစီး</u>	
၁။	ပဏာမ	၁
၂။	အာစရိယဟူသည်	၁
၃။	ဂုရုဟု ဆိုရ	၂
၄။	ဩဝါဒမိုးကြီး	၂
၅။	မာတိကာနိဒါန်း “ပိယေဟိ ဝိပုယောဂသောကသလ္လဝိမေနကထာ”	၃
၆။	ကျခဲသည့်မျက်ရည်	၄
၇။	ဘဝချမ်းသာဟာ ဒါပဲ	၆
၈။	ဒီလို ရှုပါ “သံဝရသီလကထာ”	၇
၉။	အဖိုးအနတ္တ သံဝရသီလ	၈
၁၀။	ပရူပဝါဒဘေးမှ လွတ်အောင် “ဘဿာရာမတာဒိပဟာနကထာ”	၉
၁၁။	စကားများခြင်း၌ အပြစ်များ	၁၀
၁၂။	ရဟန်းတို့ စည်းဝေးကြလျှင်	၁၁
၁၃။	ကာမမှန်တိုင်း၏ ဒဏ်	၁၂

<u>ဂါထာနံပါတ်</u>	<u>ခေါင်းစီး</u>	<u>စာမျက်နှာ</u>
၁၄။	အချိန်မဖြုန်းကြန့် “ခန္တီသံဝရကထာ”	၁၂
၁၅။	သည်းမခံခြင်း၌ အပြစ်များ	၁၃
၁၆။	ခန္တီသံလျက် လက်စွဲပါ	၁၄
၁၇။	ဒေါသတုတ်ကို ချပါ	၁၄
၁၈။	ရန်မလိုမှ ရန်ပြီမည် “သဗြဟ္မစာရီသု ဂါရဝတာကထာ”	၁၆
၁၉။	မကြီးပွားကြောင်း တရားများ	၁၇
၂၀။	အဂါရဝ အမူအရာများ “သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာပရဏိယအရဏဝိဟာရကထာ”	၁၈
၂၁။	သူတစ်ပါးအပြစ်ကို မရှုရ	၂၀
၂၂။	မိမိအပြစ်ကိုသာ ရှု “သေဝိတဗ္ဗမိတ္တအင်္ဂကထာ”	၂၁
၂၃။	မိတ်ကောင်းအင်္ဂါရင်များ “သဗြဟ္မစာရီသု ပဋိသန္တာရဂါရဝတာကထာ”	၂၂
၂၄။	ပြာသာဒ်ကြီး အတူ	၂၄
၂၅။	ညီညွတ်ခြင်း အကြောင်းများ “ဝတ္တာနုဝတ္တပူရဏကထာ”	၂၅
၂၆။	သားနှင့်အဖပမာ	၂၇
၂၇။	ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ် သင့်တတ်	၂၈
၂၈။	ဆရာနှစ်မျိုး	၂၈
၂၉။	ဆရာနိုင်လို ဝတ်ကို မြဲ “သောဝစဿတာကထာ”	၂၉
၃၀။	ရာဇရဟန်းကဲ့သို့	၃၁
၃၁။	အပြုအပြင်ခံရမှ “နာယကအင်္ဂကထာ”	၃၂
၃၂။	နာယကအင်္ဂါများ	၃၅

<u>ဂါထာနံပါတ်</u>	<u>ခေါင်းစီး</u>	<u>စာမျက်နှာ</u>
၃၃။	ရှေ့သွား ဖြောင့်မှ	၃၆
၃၄။	သဘောတူရာ ပေါင်းမိကြ	၃၇
၃၅။	ဆရာကောင်းအင်္ဂါများ	၃၈
	“လာဘသက္ကာရသိလောကဿာဒပဟာနကထာ”	
၃၆။	မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်	၃၉
၃၇။	နလုံး၏ အညစ်အကြေးများ	၄၀
၃၈။	လာဘ်နှိပ်စက်၍ ပျက်စီးရ	၄၂
၃၉။	လာဘ်ကို နိုင်ကြောင်း နည်းကောင်းများ	၄၄
	“ကာမာနံ အာဒိနဝကထာ”	
၄၀။	အပြစ်များသည့် ကာမဂုဏ်	၄၅
၄၁။	ငါးမျှားချိတ်များ	၄၇
၄၂။	ဆင်ပြောင်ကြီး ပျက်စီးရပုံ	၄၈
	“အပ္ပမာဒကထာ”	
၄၃။	ထူးမြတ်လှသော ကုသိုလ်ဇာတ်လေးမျိုး	၅၀
၄၄။	တင်းတိမ်အားရမနေကြနှင့်	၅၂
၄၅။	တမလွန်ရောက်ခါမှ	၅၃
	“သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကသင်္ခေပကထာ”	
၄၆။	ဆည်းကပ်ရမည့် ဆရာတော်ကြီးများ	၅၄
၄၇။	ကျေးဇူးသခင် ဆရာတော်ကြီး	၅၅

မဟာသိဿကောဝါဒပါဠိ ၆၁

မဟာသိဿကောဝါဒနိဿယ

“ကာမာဒိနဝကထာ”

၁။	ဆုံးမတော်မူပါ	၁၀၉
၂။	ရှေ့ဆောင်တော်မူပါ	၁၁၂
၃။	စောင့်ရှောက်တော်မူပါ	၁၁၃

ဂါထာနံပါတ်

ခေါင်းစီး

စာမျက်နှာ

၄။	ဆရာမေတ္တာ	၁၁၄
၆။	သောကကင်းဝေး ချမ်းသာရေး	၁၁၅
၉။	ကု-ဂုဏ်နှင့်မ-ဂုဏ်	၁၁၈
၁၂။	မီးဘေးရှောင်	၁၂၂
၁၄။	ကာမကျော့ကွင်း	၁၂၅
၁၆။	ကာမညွန့်တွင်း အလွတ်ကွင်း	၁၂၇
၁၉။	ပိုးဖလံ့မျိုး မီးကိုတိုး	၁၂၉
၂၁။	သေမင်းကွန်ရက်	၁၃၀
၂၃။	မျက်စိနှစ်မျိုး	၁၃၃
၂၅။	အမြိုက်ချမ်းသာသို့	၁၃၅
၂၇။	အဝိဇ္ဇာချုပ်ငြိမ်း ဒုက္ခသိမ်း	၁၃၆
၃၀။	မလိုချင်မှ ချမ်းသာရ	၁၃၇
၃၂။	လူသာမဏေက နတ်ဗြဟ္မာထက်မြတ်	၁၃၈
၃၅။	ကျားခြောက် ဂါထာ	၁၄၀
၃၈။	ကာနိုင်မှ ကုန်သည်	၁၄၂
၄၀။	ကာမဂုဏ်မီး	၁၄၃
၄၂။	ကာမဂုဏ်အဆိပ်ပင်	၁၄၄
၄၄။	ကာမမီးနှင့် ငရဲမီး	၁၄၅
၄၇။	အဆိပ်သီးထက် ကြောက်အပ်	၁၄၆
၄၉။	အဆိပ်ပင်, မီး, ခြင်္သေ့တို့ထက် ကြောက်အပ်	၁၄၈
၅၂။	ငရဲမီး သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတို့ထက် ကြောက်အပ်	၁၄၉
၅၅။	ကာမတဏှာကို အန်မတုနိုင်	၁၅၀
၅၇။	သင်နှင့်သင်သာ နှိုင်းစရာ	၁၅၁
၅၉။	ကြောက်စရာ မီးနှစ်မျိုး	၁၅၂
၆၀။	လောင်စာ မရွေးသော မီး	၁၅၃
၆၁။	ငရဲမီးနှင့် ကာမမီး	၁၅၃
၆၃။	အဘယ်မီးနှင့် အဘယ်ဩဇာနည်း	၁၅၄
၆၅။	မိုက်တတ်, မိုက်စေတတ်သော တရားများ	၁၅၅

ဂါထာနံပါတ်

ခေါင်းစီး

စာမျက်နှာ

၆၇။	ညဉ့်ဆဲရန်နှင့် လှည့်ပတ်ရန်	၁၅၆
၆၉။	ဘယ်ဟာက ပိုဆိုး	၁၅၇
၇၃။	ရတနာသုံးပါးတို့က မကယ်နိုင်	၁၅၈
၇၆။	မင်းဆရာများ သတိထား	၁၆၀
၇၈။	တွယ်တာခြင်းကြောင့် ဘေးဖြစ်	၁၆၁
၈၀။	မတွယ်တာကြပါနှင့်	၁၆၂

“သီလသံဝရကထာ”

၈၂။	သီလမှအထက် အဆက်ဆက်အကျိုး	၁၆၄
၈၄။	သီလစောင့်က နိဗ္ဗာန်ရ	၁၆၈
၈၆။	အဓိသီလဟူသည်	၁၆၉
၈၈။	အရိယာတမျှ ဘေးကင်းရ	၁၇၀
၉၁။	သီလရေစင် အေးကြည်လင်	၁၇၁
၉၃။	ရေသာရောက်၍ ကြာမပေါက်	၁၇၁
၉၅။	သီလရှိမှ တင်တယ်	၁၇၂
၁၀၀။	ရှင်လျက် မသေစေရ	၁၇၄
၁၀၄။	သီလရနဲ့ ရပ်တိုင်းပျံ့	၁၇၅
၁၀၇။	ဘာဝနာစီးဖြန်းသော်လည်း	၁၇၆
၁၁၁။	ဒါနက သီလကို မတုနိုင်	၁၇၇
၁၁၃။	လှေခါး၊ ဖောင်ကြီးတို့နှင့် တူ	၁၇၈
၁၁၆။	နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်တို့ အကျိုးငှာ ဖြစ်	၁၇၉
၁၁၇။	သီလစောင့်က ဘေးကင်းရ	၁၈၀
၁၂၀။	သဘောကြီးကို တည်ဆောက်ကြ	၁၈၁
၁၂၄။	ဥစ္စာထက်ပင် သီလခင်	၁၈၂

“ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ”

၁၂၆။	သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာ ပေါင်း	၁၈၄
၁၂၈။	ရွှေနှင့်ရောယှက် ရွှေရောင်တက်	၁၈၅

<u>ဂါထာနံပါတ်</u>	<u>ခေါင်းစီး</u>	<u>စာမျက်နှာ</u>
၁၃၂။	ပညာကြွယ်၍ သီလရှိသူကိုမှ ပေါင်း	၁၈၆
၁၃၄။	ဝက်သားသော်လည်း အချက်ခံရမှ	၁၈၇
၁၃၆။	ရွှေစစ်သော်လည်း မှုတ်နိုင်လှော်နိုင်မှ	၁၈၈
၁၃၈။	ပတ္တမြားစစ်သော်လည်း	၁၈၉
၁၄၀။	အထုအဆစ်ခံရမှ	၁၉၀
၁၄၂။	အထုအရိုက်ခံရမှ လက်နက်ကောင်း	၁၉၁
၁၄၄။	ဆီမီးသည် ထွန်းလင်းမှ တင့်တယ်	၁၉၁
၁၄၆။	လူအာဇာနည်နှင့် မြင်းအာဇာနည်	၁၉၂
၁၄၈။	သီလလုံခြုံသူကို ပေါင်းရမှ	၁၉၃
၁၅၀။	ဂုဏ်မရှိသူကို ဂုဏ်ရှိယောင်ပြုဟန်	၁၉၃
၁၅၂။	မြေခွေးသော်လည်း ခြင်္သေ့နှင့် ပေါင်းလျှင်	၁၉၄
၁၅၄။	သူကန်းသော်လည်း ဘေးကင်းနိုင်	၁၉၅
၁၅၆။	သူတော်ကောင်းတို့ကို လက်မလွတ်ကြနှင့်	၁၉၅
၁၅၈။	အို-သူတော်ကောင်း အံ့ဖွယ်ရှိစွ	၁၉၆
၁၆၁။	ရွှေလမင်းနှင့်တူသူ	၁၉၇
၁၆၂။	မိဘနှင့်တူသူ	၁၉၈
၁၆၄။	အို-သူတော်ကောင်း	၁၉၉
၁၆၈။	သူတော်ကောင်းမှီဝဲသော်	၂၀၁
၁၇၁။	သူတော်ကောင်းအစစ်	၂၀၂
၁၇၂။	အင်ကြင်းပင်နှင့်တူသော သူတော်ကောင်း	၂၀၄
၁၇၄။	တရားမိုးကြီး ရွာပါစေ	၂၀၅
 “ဗာလာနသေဝနကထာ” 		
၁၇၆။	မဟိစ္ဆာ ပါပိစ္ဆာတို့၏အကြောင်း	၂၀၇
၁၇၇။	သူတော်ကောင်း မဟုတ်လျှင် ပညာရှိ မဟုတ်	၂၀၈
၁၇၈။	သဒ္ဓါတရား မရှိ၍ သီလမစောင့်	၂၀၉
၁၈၁။	မြင်းမိုရ်တောင်ကို လှန်နိုင်သော်လည်း	၂၁၀
၁၈၄။	သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်စေသူများ	၂၁၂

ဂါထာနံပါတ်

ခေါင်းစီး

စာမျက်နှာ

၁၈၇။	မြွေပွေးမြွေဟောက်ထက် ဆိုးသူ	၂၁၄
၁၈၉။	တစ်ခဏမကောင်းမှု၏ အပါယ်ဒုက္ခ	၂၁၅
၁၉၀။	အဘယ့်ကြောင့် ရှုံး	၂၁၆
၁၉၁။	ချမ်းသာလိုလှ ငရဲကျ	၂၁၇
၁၉၂။	ကိုယ့်မေတ္တာရှိသူကို ပြစ်မှား	၂၁၈
၁၉၃။	အားမထုတ်သင့်ရာ၌ အားထုတ်ကြ	၂၂၀
၁၉၄။	အဆိပ်အိုးနှင့် တူသူ	၂၂၁
၁၉၅။	မစင်လူးထား ဝက်သားပမာ	၂၂၁
၁၉၆။	အံ့ဖွယ်ရှိစွ မသူတော်	၂၂၁
၁၉၇။	ဘယ်လို ကယ်ရပါ	၂၂၂
၁၉၉။	နီးလျက်နှင့်ဝေး	၂၂၃
၂၀၀။	ချစ်လျက်နှင့်မုန်း	၂၂၄
၂၀၁။	တရားကြီးငယ်	၂၂၅
၂၀၂။	ပရိသတ်၌ ရွံ့ကြောက်	၂၂၆
၂၀၃။	ပိုးဖလံမျိုး မီးကို တိုး	၂၂၇
၂၀၄။	ချမ်းသာမှ ဝေးကြ	၂၂၇
၂၀၅။	တရားလက်လွတ်	၂၂၇
၂၀၆။	ယုတ်မာမှု ပြုမှား	၂၂၈
၂၀၇။	ကိလေသာနာ	၂၂၉
၂၀၈။	မညွတ်စေနိုင်	၂၂၉
၂၀၉။	မနိုးစေနိုင်	၂၃၀
၂၁၀။	ပြေးကြရ	၂၃၀
၂၁၁။	ကျင်ကြီးအလား စက်ဆုပ်အပ်	၂၃၀
၂၁၃။	မီးကျိုးခဲနှင့် တူသူ	၂၃၁
၂၁၅။	ပင်လယ်ကို ကူးနိုင်လျက်	၂၃၂
၂၁၈။	မြေကြီးကို မှောက်လှန်နိုင်လျက်	၂၃၃
၂၂၁။	မိုးကြိုးတစ်ထောင် တားနိုင်လျက်	၂၃၄

ဂါထာနံပါတ်

ခေါင်းစီး

စာမျက်နှာ

၂၂၄။	မစင်ထည့်သွင်း ဝက်သားဟင်း	၂၃၅
၂၂၆။	သရက်ပင်မင်း သီးချိုကင်း	၂၃၆
၂၂၈။	လူမိုက်မှီဝဲ ဆင်းရဲမည်	၂၃၇
၂၃၀။	ခွေးရှူးအလား လူယုတ်များ	၂၃၈
၂၃၂။	လူယုတ်ကို ဘယ်သူနိုင်	၂၃၉

“ခန္တီသံဝရကထာ”

၂၃၅။	ခန္တီ အမည်ရပုံ	၂၄၀
၂၃၈။	သစ်ပင်ကြီးပမာ	၂၄၁
၂၃၉။	နံ့သာပင်အလား	၂၄၁
၂၄၀။	ပတ္တမြားအသွင်	၂၄၁
၂၄၃။	ခန္တီ ရေချမ်း	၂၄၃
၂၄၅။	ခန္တီ လက်နက်	၂၄၃
၂၄၇။	တုတ်ကို ချပါ	၂၄၄
၂၄၉။	သူသာ အရှက်ကွဲ	၂၄၅
၂၅၁။	ကျားစားမည်ကို ကြောက်	၂၄၅
၂၅၃။	ကိုယ့်ကို အလျင် လောင်	၂၄၆
၂၅၅။	ကိုယ့်ဂုဏ်ပျက်	၂၄၆
၂၅၇။	ပြန်မဆဲရ	၂၄၇
၂၅၉။	ခုရောနောင်ပါ အရှက်ကွဲ	၂၄၈
၂၆၁။	ပြန်မဆဲက ကုသိုလ်ရ	၂၄၈
၂၆၄။	သည်းခံလျှင် ဂုဏ်တက်	၂၄၉
၂၆၇။	ညှဉ်းဆဲသူထံ မေတ္တာပြန်	၂၅၀
၂၇၀။	မေတ္တာရေ၌ တည်နေပါ	၂၅၁
၂၇၂။	သူတော်ကောင်းတို့ မတုန်လှုပ်	၂၅၁
၂၇၄။	ငါ့အဆုံးအမ မနာခံသူ	၂၅၂
၂၇၉။	ဘယ်ဟာ ရန်သူလဲ	၂၅၃
၂၈၂။	ရန်သူအစစ်ကို ရှာ	၂၅၄

ဂါထာနံပါတ်

ခေါင်းစီး

စာမျက်နှာ

၂၈၅၊	ရန်သူကို ရန်သူဟု သိ	၂၅၅
၂၈၈၊	သူ့ရန်သူ ကိုယ့်ရန်သူ	၂၅၆
၂၉၀။	အမျက်မထွက်မှ နိုင်	၂၅၇
၂၉၄။	သည်ခံခြင်းလက်နက်	၂၅၈
	“ပကိဏ္ဍကကထာ”	
၂၉၆။	ထွီဖွယ်သုတ	၂၅၉
၂၉၇။	ထွီဖွယ်ပညာ	၂၆၀
၂၉၈။	ထွီဖွယ်သိပ္ပံ	၂၆၀
၂၉၉။	ထွီဖွယ်သက္ကာရ	၂၆၁
၃၀၀။	ထွီဖွယ်တန်ခိုး	၂၆၁
၃၀၃။	အသုံးမကျသောသုတ	၂၆၂
၃၀၂။	အသုံးမကျသောပညာ	၂၆၂
၃၀၃။	အသုံးမကျသောသိပ္ပံ	၂၆၃
၃၀၄။	အသုံးမကျသောသက္ကာရ	၂၆၄
၃၀၅။	တန်ခိုးဖြင့် ဆုံးမပါ	၂၆၄
၃၀၆။	ချောင်းမြောင်းငယ်တူ လူမိုက်ဟူ	၂၆၅
၃၁၀။	ဘေးရန်စုပေါင်း ဓွာနီးကျောင်း	၂၆၆
၃၁၂။	ဆုံးမခံရ ဂုဏ်ပြည့်ဝ	၂၆၆
၃၁၅။	စောင့်ရှောက်ခံမှ ချမ်းသာရ	၂၆၇
၃၁၇။	ကျား၏သား သမင်မဖြစ်	၂၆၈
၃၁၉။	မီးသုံးမျိုး	၂၆၈
၃၂၉။	အံ့ဖွယ်ရှိစွ အို ရာဂ	၂၇၁
၃၃၂။	အံ့ဖွယ်ရှိစွ အို ဒေါသ	၂၇၂
၃၃၄။	ဘုရားရှင်၏ သူရဲကောင်း	၂၇၃
၃၃၇။	သင့်ကို ငါ တွေ့ပြီ	၂၇၃
၃၄၀။	သင်တို့ကို မှီ၍ ငါ ဆင်းရဲခဲ့ရ	၂၇၄
၃၄၈။	တကယ့်မင်းမျိုး	၂၇၆

ဂါထာနိပါတ်

ခေါင်းစီး

စာမျက်နှာ

၃၄၉။	နလုံး အညစ်အကြေးများ	၂၇၇
၃၆၄။	မြေအိုးကွဲ နှင့် ရွှေအိုးကွဲ	၂၈၁
၃၆၉။	ပျားကို ပုံပြု	၂၈၂
၃၇၁။	ပညာရှိ အပြစ်ကို လျစ်လျူရှု	၂၈၂
၃၇၂။	ဖား ယောက်မနယ် မဖြစ်ကြနှင့်	၂၈၃
၃၇၈။	သဒ္ဓါ မနည်းကြနှင့်	၂၈၄
၃၈၀။	ခန္ဓာကိုယ်ကို မငဲ့ကြနှင့်	၂၈၅
၃၈၂။	မာရ်မင်းအစာ မဖြစ်စေနှင့်	၂၈၆
၃၈၅။	သံသရာကို ကူးနိုင်ကြစေ	၂၈၆
၃၈၇။	သံသရာ၌ မနစ်နိုင်	၂၈၇
၃၉၀။	အပုပ်ကောင်ကြီး	၂၈၈
၃၉၆။	လာဘ်ဟူသည် မိုးကြိုးစက်ကွင်း	၂၉၀
၃၉၈။	ဇောက်ထိုး မကျကြစေနှင့်	၂၉၁
၄၀၀။	သာသနာ၌ ဘေးရန်များ	၂၉၂
၄၀၂။	မအိပ်ကြနှင့်	၂၉၃
၄၀၇။	လာဘ်က အနှစ်ကင်းသူကို သတ်	၂၉၅
၄၀၉။	သာသနာ၌ ကြီးပွားနိုင်သူ	၂၉၅
၄၁၁။	ကြီးသူကို လေးစားမှ ကြီးပွား	၂၉၇
၄၁၃။	ညီညွတ်စွာ စည်းဝေးမှ ကြီးပွား	၂၉၈
၄၁၅။	ကြီးပွားခြင်း ငါးမျိုး	၂၉၉
၄၁၇။	မှီခိုရာ ဖြစ်ကြလော့	၃၀၀
၄၂၁။	မမေ့မလျော့ နေထိုက်လှ	၃၀၂
၄၂၃။	နောင်တမရကြစေနှင့်	၃၀၃
၄၂၅။	မငြင်းခုံကြနှင့်	၃၀၃

တည်းဖြတ်စီစဉ်သူများ၏

ပန်ကြားလွှာ

- အက္ခရာ ပျက်၊ ယွင်းသွေကွက်၊ အနက် ချွတ်တိမ်းရာ။
- အနက် မဖျောင့်၊ နည်းယူမှောင့်၊ ယွင်းထောင့် ကျင့်မှုရာ။
- အကျင့် ပေါက်ပြဲ၊ နိဗ္ဗာန်လွဲ၊ ငရဲလား ဖို့သာ။
- အက္ခရာ မှန်၊ ယင်းအပြန်၊ နိဗ္ဗာန် မလွဲရာ။

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဖော်ပြပါ မဓုသာရတ္ထ သတ်ပုံကျမ်း ကျမ်းဦးစကားနှင့်အညီ စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို ကြည့်ရှုလေ့လာ သုံးသပ်ကြရာ၌ ပုဒ်မှန် ပါဠိမှန် အက္ခရာမှန်တို့ဖြင့် ရေးသားပုံနှိပ်ထားသော ကျမ်းဂန်စာအုပ်များကို ရရှိရန် လွန်စွာ အရေးကြီးလှပါသည်။ ဤအကြောင်းကို စာရှုသူပညာရှင်များ ကောင်းစွာ သိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ ပြီးသည့်နောက် ၄-နှစ်မျှအကြာ ၁၂၁၈-ခုနှစ်၌ သာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီး နှင့်တကွ အရာမကသော တံဆိပ်ရဆရာတော်သံဃာတော် တို့ကို ကြပ်မတ်စေလျက် အရာမကသော စာရေးဟတ္ထကံ လူတို့အား ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအခါ၌ ပိဋကတ်တော်များကို ရေးကူးစေတော်မူပါသည်။ ယင်းသို့ ရေးကူးစေပြီးနောက် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော် ၁၀-ပါးတို့ကို သုတ်သင်ပြင်ဆင်စေတော်မူပါသည်။ ဆရာတော် ၁၀- ပါးတို့ကလည်း အယုတ်အားဖြင့် ပိုဒ်မ၊ ပိုဒ်သေးကိုမျှ မချွတ်ယွင်းစော့ ကြည့်ရှုပြင်ဆင် သုတ်သင်တော်မူကြပါသည်။ ရွှေမြို့တော်အတွင်း အရပ်ရပ် လူပညာရှိတို့ကို ခေါ်စေ၍ လစာရိက္ခာ ပေးသနားတော်မူပြီးလျှင် စာတည်းဆရာတော်တို့ မတည်းပြင်(ဖြတ်)မီ အထံတော်ပါးဝယ် အသေအချာ တည်းပြင်ကြရပါသည်။ ပုဒ်ပါဠိအက္ခရာ ပိုဒ်သေး၊ ပိုဒ်မမျှ ကျနသည်ကို ရှေးရှေး စာတည်းပြင်သူတို့ မမြင်၍ နောက်နောက် စာတည်းပြင်သူတို့က တွေ့မြင်ခဲ့လျှင် နောက်နောက် စာတည်းပြင်သူတို့အား ဆုလာဘ် ပေးသနားတော် မူမည်။ ရှေးရှေး စာတည်းပြင်သူ တို့ကို အပြစ်အလျောက် ရာဇဒဏ် ပေးမည်ဟု အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ကာ အလွန်

သေချာစွာ တည်းဖြင့်စေတော်မူပါသည်။ *

ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ကြည်ညိုမြတ်နိုးမှုကို အခံရဆုံးဖြစ်သော ဂဏသမုဋ္ဌာပက ပထမရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် နက်နဲသိမ်မွေ့လှသည့် ကျမ်းပေါင်းများစွာတို့ကို ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ ကျမ်းစာများတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော စူဠသီဿကောဝါဒကျမ်း နှင့် မဟာသီဿကောဝါဒကျမ်း တို့ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး လွန်တော်မူပြီး အနှစ်တစ်ရာ ပြည့် အချိန်အခါတွင် အထိမ်းအမှတ် ပူဇော်ပွဲကျင်းပ၍ ယင်းပူဇော်ပွဲအမိ ရိုက်နှိပ်ပူဇော်ရန် အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များက စီစဉ်ထားကြပါသည်။ ထိုကျမ်းနှစ်ဆူတို့ကို တိုးတက်သော ခေတ်နှင့်အညီ ကောင်းမွန်သေသပ်သော တည်းဖြတ် ပြင်ဆင်မှုများဖြင့် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရန် မူလဝိသောကဆရာတော်များနှင့် သြဿာနဝိသောကဆရာတော် များကို ရွေးချယ်သတ်မှတ်၍ တည်းဖြတ်စေတော်မူကြပါသည်။ ဤနေရာ၌ သြဿာနဝိသောကဆရာတော်များ၏ သုတ်သင် ပြင်ဆင်ရာ၌ တွေ့ကြုံရသော အခက်အခဲများမှ အချို့ကို စာရှုသူတို့အား တင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သဒ္ဒါ၊ အဘိဓာန်၊ ဆန်း၊ အလင်္ကာ ပိဋကအခြေခံ ကျမ်းစာများနှင့် တကွ ပိဋကသုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိ ، အဋ္ဌကထာ ، ဋီကာတို့၌ အငြိအတွယ်မရှိ သက်ဝင်ကျက်စားနိုင်သော ဉာဏ်ပညာရှိတော်မူပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသား ပြုစုတော်မူသည့် ကျမ်းများသည် သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲဆန်းကြယ် လှပါသည်။ စူဠသီဿကောဝါဒကျမ်း နှင့် မဟာသီဿကောဝါဒကျမ်း တို့၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ရေးသားစီကုံး နှုန်းဖွဲ့အပ်သော ဂါထာ၊ စုဏ္ဍိယများ အမြောက်အမြား ပါဝင်သကဲ့သို့ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ ، ဋီကာ ကျမ်းကြီး ကျမ်းခိုင်တို့မှ ထုတ်နှုတ်ကိုးကားအပ်သော ဂါထာ၊ စုဏ္ဍိယများကို လည်းကောင်း၊ မာဂဇာတာသာ သဒ္ဒါ၊ အဘိဓာန်၊ ဆန်း၊ အလင်္ကာကျမ်း တို့မှ ထုတ်နှုတ်ကိုးကားချက်များနှင့် သက္ကတဘာသာ အဘိဓာန်၊ အလင်္ကာ၊ နိတိကျမ်းတို့မှ ထုတ်နှုတ်ကိုးကားချက်များကိုလည်းကောင်း များစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပုံနှိပ်စာမူ ရှားပါးသည့် ခေတ်၌ ကျမ်းစာများ ကို ရေးသား ပြုစုရပါသော်လည်း အလွန် သေသပ် ကောင်းမွန်အောင် ပြုစု နိုင်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အကွရာပုဒ်ပါ၌ မှန်ကန်ရေးကို ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် လွန်စွာ

* အကွရဝိသောဓနိကျမ်း၊ နိဒါန်း-၅၄-၅-၆။

အလေးပြုတော် မူပါသည်။ ယင်းသို့ အလေးပြုကြောင်းကို ဖော်ပြလတ္တံ့ပါ အချက်များဖြင့် စာရှုသူတို့ ကောင်းစွာ သိမြင်နိုင်ပါသည်။ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း ဂါထာနံပါတ် ၁၉- စတုတ္ထပါဒ၌ “ ပဒိပေ ပဒိပေ မတာ” ဟု ရှိရာ ဆရာတော် ဘုရားကြီးက “ ဂါထာပါဌ်ကို ရွတ်ရာ၌ ယမကာလင်္ကာရ စတုတ္ထဇရိုဏ်းဖို့ငှာ ပဒိပေ ပဒိပေ -ဟု ဣရဿရွတ်၊ အနက်ပေးရာ၌ကား ပကတိပုဒ် သဘာဝအတိုင်း ပဒိပေ ပဒိပေ -ဟု ဤဒီဃနှင့် ရွတ်” ဟု မှာထားတော်မူပါသည်။ တစ်ဖန် - ဂါထာနံပါတ် ၅၇- ဒုတိယပါဒ၌ “စိရဋ္ဌာ နရကဂ္ဂယော” ဟု ရှိရာ ဆရာတော်ဘုရား ကြီးက “စိရ- ဒီဃကာလ၊စိရ- ဂေါထန -ဟု သဒ္ဒတ္ထမုတ္တာဝဋ္ဌိကျမ်း ရှိတိုင်း စိရ- ဟု ဒီဃနှင့် ရွတ်ရာ နွားမသားမြတ်- စသည်ကို ဟောသည်။ စိရ- ဟု ရဿနှင့် ရွတ်မှ ရှည်သော ကာလကို ဟောနိုင်မည် မှတ်” ဟု မှာထားတော်မူပါသည်။ ဂါထာနံပါတ် ၆၁-၌လည်း “ဘုသံ ဘုသံဝ ဒယုနံ” ဟု ဒုတိယပါဒ ရှိရာ “ပလာသေ’ တိသယေ ဘုသံ-ဟူသော အဘိဓာန် (၁၀၉၆) စတုတ္ထဇရိုဏ်း ဂါထာလာသည့် အတိုင်း ဘုသံ- ဟု ရဿနှင့် ရွတ်”ဟု မှာထားတော် မူပါသည်။ ဂါထာနံပါတ် ၁၃၄- စတုတ္ထပါဒ ၌ “ဣတရံ တု ပုတိံ ဂတံ” ဟု ရှိရာ “ပုတိံ- ဟု ဒီဃပုဒ်ပြီးလျက် စတုတ္ထပါဒဇရိုဏ်း ကျအောင် ပုတိံ- ဟု ရဿနှင့် ရွတ်အပ်သတည်း”ဟု မှာထားတော် မူပြန်ပါသည်။

ဤမျှအကွရာပုဒ်ပါဌ်တို့ကို အလေးဂရုပြု၍ ရေးသားတော် မူအပ်သော ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျမ်းစာများကို ဝိသောမကပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် သုတ်သင်ပြင်ဆင်စရာမရှိဟု ယူဆဖွယ်ရာရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း အဘယာရာမ ဆရာတော်၊ စည်ရှင်ဆရာတော်တို့ မိန့်ကြား တော်မူသကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ- ဆရာကြီးများသော်မှ အမှားအယွင်း မကင်းနိုင်သေးသဖြင့် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ ကျမ်းစာများ၌လည်း အနည်းငယ် ပြင်ဆင်ဖွယ် ရှိသည် ဟုကား ဆိုနိုင်ပါသည်။ အဘယာရာမ ဆရာတော်က မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယကျမ်း (၅၊၁၁၀-သုတ်)၌ ဥဋ္ဌံ ဝုဋ္ဌံ- ပုဒ်တို့နှင့် စပ်၍ “ဗူပသိဒ္ဓိံ၊ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့၌ တညီတည်း ဆိုသည်ဟုလည်း ပမာဏ မဟုတ်၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့သည်ပင် ရံခါ ပါဌ်ပျက်ကို ဖွင့်မိတတ်၏” ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ အပဒါန်ပါဠိတော်(၁၊၄၆)၌ “ယထာ ဗလာကယောနိမိံ၊ န ဝိဇ္ဇတိ ပုမော(ပုမာ၊သိ၊သျှာ) သဒါ” ဟု ရှိသဖြင့် သဒ္ဒနိတိ (ပဒ၊၂၁၆။သုတ္တ၊၂၃၁) ဆရာကြီး ကလည်း ပုရိသာဒိရုပ် “ပုမော” သဒ္ဒါရှိကြောင်း မိန့်ဆိုတော်မူပါသည်။ ယင်းကို စည်ရှင် ဆရာတော်က “ပုမော သဒါ-စသည်ဖြင့် ပုရိသာဒိသွား ရှိနေသည်ကား ကျောင်းစာရေး၏ မကောင်းမှုတည်း” ဟု မဟာရူပသိဒ္ဓိနိဿယကျမ်း(၁၃၆)၌ မိန့်တော်မူပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဝိသောဓက ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် စုဋ္ဌသိဿကောဝါဒကျမ်း၊ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းတို့၌ အခြားကျမ်းဂန် များကို မှီငြမ်း ကိုးကား ရေးသား ထားသော နေရာများတွင် မူရင်းကျမ်းများနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်၍လည်းကောင်း၊ ယုံမှားဖွယ်ရာ သဒ္ဒါ ပုဒ်ပါဌ် နှင့် စပ်လျဉ်းသော နေရာများတွင် ယုံကြည်လောက် သော သဒ္ဒါ၊ အဘိဓာန်၊ သတ်ပုံကျမ်းများကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်၍လည်းကောင်း တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပါသည်။ တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ပုံကို အနည်းငယ် တင်ပြလိုပါသည်။

ဂါထာနံပါတ် ၃၉၈-လာ ဂါထာများကို ယင်းတို့၏ တည်ရာ သံယုတ်ပါဠိတော်၊ နေတ္တိပါဠိတော်တို့နှင့် တိုက်ဆိုင် ကြည့်ရှုရာ ဂါထာပါဒတစ်ခု ကျနေသည့်အပြင် အချို့ပါဒများ ရှေ့နောက် ပြန်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းကို မူရင်းကျမ်းများအတိုင်း ပြင်ဆင်၍ ကျနေသော ပါဒ၏အနက်ကိုလည်း ဖြည့်စွက်လိုက်ပါသည်။

အပိုဒ်နံပါတ် ၄၃၉- သမ္ဘောဂဝိနိစ္ဆယ အခန်း၌ “ကေဝလံ တဿ ပဂ္ဂဏိတုကာမတာယေဝ န ဝဋ္ဋတိ၊ဓမ္မဿ ပန သာသနဿ ဝ သောတုနဉ္စ ပဂ္ဂဏိတု ဝဋ္ဋတိ ။” ဟူသော ပါဌ်ကို မာတိကာ အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏ ဟု ဆိုထားရာ မာတိကာ (ကခါ) အဋ္ဌကထာ၌ မတွေ့ရှိရသောကြောင့် ဝိသောဓက ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ရှိအပ်သော သာရတ္ထဒီပနိဋီကာကိုသာ ပြင်ဆင် ညွှန်ပြခဲ့ပါသည်။

တစ်ဖန်- “သံဘူဉ္စတိ နာမ အာမိသံ ဒေတိ ဝါ ပဋိဂ္ဂဏာတိ ဝါ၊ သံဝသတိ နာမ သံဃကမ္ပံ ဝါ ဥပေါသထပဝါရဏံ ဝါ ကရောတိ” ဟူသောပါဌ်ကိုဥက္ခိတ္တက သိက္ခာပဒဋ္ဌကထာ၌ လာ၏ဟု ဆိုထားရာ ယင်း၌ မတွေ့ရှိရသောကြောင့် “ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဿ ပဒဘာဇနီယံယေဝ အာဂတံ၊ ထောကံ ဝိသဒိသံ” ဟု အောက်ခြေတွင် ပြင်ဆင်ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဂါထာနံပါတ် ၁၈၇,၁၈၈-တို့၌ လာသော ဂါထာများသည် သက္ကတဘာသာ စာဏကျနီတိကျမ်း၊ ဟိတောပဒေသကျမ်းတို့မှ တိုက်ရိုက်ကူးယူထားသော ဂါထာ များဖြစ်ပါသည်။ ကူးယူရာတွင် မူရင်းသက္ကတဘာသာအတိုင်းလည်း မကျ၊ ပါဠိ မာဂဓဘာသာ အစစ်လည်း မဟုတ် ဖြစ်နေပါသည်။ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မူရင်း သက္ကတဘာသာ အတိုင်း ရေးလိုသည်။ သို့မဟုတ် ပါဠိမာဂဓဘာသာပြန်လိုသည်- ဟူ၍ ဝိသောဓက ပုဂ္ဂိုလ်များ မခွဲခြားနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုဂါထာ တို့ကို အထူး မပြင်ဆင်တော့ဘဲ မူရင်းသက္ကတကိုသာ မြန်မာအက္ခရာဖြင့် အောက် ခြေတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ ဂါထာနံပါတ် ၃၆၄, ၃၆၆, ၃၆၇- လာ ဂါထာများ လည်း ရှေးနည်း အတူပင် သက္ကတဘာသာ ဟိတောပဒေသကျမ်း မှ ကူးယူထားသော ဂါထာများဖြစ်ရာ မူရင်းသက္ကတဘာသာအတိုင်း အောက်ခြေတွင် မြန်မာအက္ခရာဖြင့်

ဖော်ပြထားပါသည်။ ဂါထာနံပါတ် ၂၀၁- မှတ်ချက်၌ သုဗောဓိလင်္ကာရ ဋီကာဟောင်း၊ ဋီကာသစ်တို့ကို ကိုးကားဖော်ပြထားရာ ကမ္ဘာအေးရိက် ဋီကာပါဌ်နှင့် အတန်ငယ် ကွဲပြားနေပါသည်။ ယင်းကိုလည်း ကမ္ဘာအေးရိက် မူအတိုင်း ပြင်ဆင်ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

စဉ်းစားဖွယ်များ

ဂါထာနံပါတ် ၂၆၄-စတုတ္ထပါဒ၌ “သတ္တု၊ မဏ္ဍေတိ သောဘဏံ” ဟု လာရှိ၍ ယင်း၏ နိဿယ၌ “သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်အောင်။ မဏ္ဍေတိ ယထာ၊ တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့” ဟုအနက် ပြန်ဆို ထားပါသည်။ ထို့အတူ ဂါထာနံပါတ် ၂၉၈- ဒုတိယပါဒ၌ “ယေန သတ္တု ယုဂဂဟော” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထပါဒ၌ “ယေန မာတု ပတာလယေ” ဟူ၍လည်းကောင်း တွေ့ရှိ ရပြန်ပါသည်။ သတ္တု မာတု-ပုဒ် အဝိဘတ်ဖြင့် သတ္တု၊ မာတု ရုပ်များကို သဒ္ဒါကျမ်း စသည် တို့၌ မတွေ့ရှိရပါ။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အလိုဆန္ဒတော်ကို အသေအချာ မသိရ သောကြောင့် အနက်တူ ပရိယာယ်ပုဒ်များကို လဲလှယ်ထည့်သွင်းရန် သင့်၊မသင့် စဉ်းစား ရပါသည်။

ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ရွှေကျင် ကျောင်းတိုက် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ရွှေကျင်နိကာယ ဥပဥက္ကဋ္ဌ သပြေကန်ဆရာတော် ဘုရားကြီးထံ ချဉ်းကပ်၍ သြဝါဒခံယူရာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက “ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သတိမေ့လျော့၍ “သတ္တု၊ မာတု” ဟု သုံးနှုန်းရေးသား ထားခြင်း ဖြစ်ဟန်မတူ၊ တမင်သက်သက် ရေးသားခြင်းသာဖြစ်၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူသည့်အတိုင်း ရှိသင့်သည်” ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ “သတ္တု၊ မာတု ” ပိုဒ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ရာ မပြင်ဆင်တော့ဘဲ မူလအတိုင်းသာ ထားလိုက်ပါသည်။

ထို့ပြင်- မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ ဆန်းဂိုဏ်းသို့ လိုက်ကာ မူရင်းပကတိ မဟုတ်သော ရုပ်ထူး ရုပ်ဆန်းများလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းတို့ကား- ခေမေ ခေမေဝ ရမ္မယု (ဂါထာ-၁၃) ။ ကာမံ ကာမံ သုဖုဿယု (၂၆)။ ဘုက္ကေ သောဏေ န ဂဏ္ဍယု (၂၅၁) ။ ကုလိသော ဝါ ကိ သတ္တရ (၂၈၀)။ အတ္တာနံဝ သုဒမ္မယု (၂၈၁)။ ဥဘယတ္ထံသု ကာရယု (၂၉၃)- စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခြင်း

မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ နိဂုံးချုပ် အဆုံးသပ် သိလွယ်သော စုဏ္ဏိယပါဌ် အနည်းငယ်မှ တစ်ပါး ဂါထာ၊ စုဏ္ဏိယပါဌ်အားလုံးကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ကိုယ်တော်တိုင် အနက် မြန်မာပြန်ဆိုထားပါသည်။ စုဋ္ဌသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ကား အနက်မြန်မာ မပြန်ဆိုအပ်သော ဂါထာ၊ စုဏ္ဍိယ များလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ယင်းတို့၏ မြန်မာပြန်အနက်ကို အောက်ခြေမှတ်ချက်တွင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ မဟာသိဿကောဝါဒ နိဿယကျမ်း၌ “ပါဌ်တစ်ချက် အနက်ဆယ်ထွေ ” ဟူသကဲ့သို့ အချို့အချို့ပုဒ်များ၌ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အနက်အမျိုးမျိုး ကြံဆပေး ထားပါသည်။ အနက်တစ်ခု၏ နောက်၌ ကြံဆချက် အမှာအထားများ ကိုလည်း ရေးသားထားရာ မူရင်းပါဌ်၏ လိုရင်းအနက်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ မသိနိုင်ဘဲ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမှာအထားများကို ဂဏန်းသင်္ကေတ တပ်ကာ အောက်ခြေ မှတ်ချက်တွင် သီးခြား ဖော်ပြထားပါသည်။ ဂါထာ၊ စုဏ္ဍိယပါဌ် တစ်ခု၏ နိဿယအဆုံးတွင် ရေးသားထားသော အမှာအထားကိုကား ရှုပ်ထွေးဖွယ်ရာ မရှိသဖြင့် ယင်းနေရာ၌ပင် ဖော်ပြ ထားပါသည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဝိသောဓကပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိတို့ကိုယ်အား ဉာဏ်အား ရှိသမျှ တည်းဖြတ်ပြင်ဆင် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းသို့ စီစဉ်ရာ၌ ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီးများနှင့် အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော် များ၏ ညွှန်ကြားမိန့်ဆိုချက်များကိုလည်း ခံယူကြပါသည်။ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြပါသော်လည်း ဤကျမ်းမြတ်နှစ်ဆူ၌ ပြင်ဆင်မှု အပြစ် အနာအဆာ လုံးဝ ကင်းစင်ပါပြီ ဟူ၍ကား ဝန်မခံနိုင်ကြပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ တွေ့ရှိရသော အပြစ်အနာအဆာများကို စာရှုသူ ပညာရှင် သူတော်စင်များက သတိသမ္ဗုဒ္ဓိဖြင့် ပြင်ဆင် ရှုစားတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဝိသောဓကပုဂ္ဂိုလ်များက မျှော်လင့် တောင့်တ ကြပါသတည်း။

- လက္ခဏ (စစ်ကိုင်း ကျစွာဘုန်းကြီး)
- မာနိတသိရိ (မန္တလေး မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ
သူဌေးတန်း ဘုန်းကြီး)
- အဂ္ဂဉာနာဘိဝံသ (မန္တလေး မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ
စည်ရှင် ဘုန်းကြီး)

ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းနှင့်မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း
နိဒါန်း

သစ်ပင်လေးမျိုး

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် သစ်ပင်လေးမျိုးကို ဥပမာပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောကြား
တော်မူခဲ့သည်။

သစ်ပင်လေးမျိုးမှာ-

- ၁။ အနှစ်မပါ အကာပင်မျိုးသာဖြစ်၍ အနှစ်မပါ အကာပင်များသာ ခြံရံသော
သစ်ပင်။ (=ဖေဂျူ ဖေဂျူပရိဝါရ သစ်ပင်)
- ၂။ အနှစ်မပါ အကာပင်မျိုးဖြစ်သော်လည်း အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်များ ခြံရံသော
သစ်ပင်။ (=ဖေဂျူ သာရပရိဝါရသစ်ပင်)
- ၃။ အနှစ်ရှိသော အပင်ဖြစ်သော်လည်း အကာပင်များသာ ခြံရံသော သစ်ပင်။
(=သာရ ဖေဂျူပရိဝါရသစ်ပင်)
- ၄။ အနှစ်ရှိသော အပင်ဖြစ်၍ အနှစ်ရှိသော အပင်များ ခြံရံသော
သစ်ပင်။ (သာရ သာရပရိဝါရသစ်ပင်)-တို့ပေတည်း။

ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး

ထိုသစ်ပင်တို့နှင့် အလားတူသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကိုလည်း ဆက်လက် ဟောကြား
တော်မူခဲ့သည်။

ယင်းလေးမျိုးတို့မှာ-

- ၁။ မိမိကလည်း သီလအနှစ် မရှိ၊ မိမိ ပရိသတ် အခြံအရံကလည်း
သီလ အနှစ် မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ (=ဖေဂျူ ဖေဂျူပရိဝါရပုဂ္ဂိုလ်)
- ၂။ မိမိက သီလအနှစ် မရှိသော်လည်း မိမိပရိသတ်အခြံအရံက သီလ
အနှစ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ။ (=ဖေဂျူ သာရပရိဝါရပုဂ္ဂိုလ်)
- ၃။ မိမိက သီလအနှစ် ရှိသော်လည်း မိမိပရိသတ်အခြံအရံက သီလ
အနှစ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ။ (=သာရ ဖေဂျူပရိဝါရပုဂ္ဂိုလ်)
- ၄။ မိမိကလည်း သီလအနှစ် ရှိ၍ မိမိပရိသတ်အခြံအရံကလည်း
သီလအနှစ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ (=သာရ သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ်)
တို့ပင်ဖြစ်သည်။

နိဒါန်း

ရွှေကျင်ဆရာတော်

ဤစူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း၊ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းတို့ကို ရေးသားပြုစု တော်မူခဲ့သော၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ အမွန်အစ ပဘဝဖြစ်၍ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးကို ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်စေတော်မူခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့တွင် စတုတ္ထဖြစ်သော မိမိလည်း သီလ အနှစ် ရှိ၍ မိမိပရိသတ်အခြံအရံလည်း သီလအနှစ်ရှိသော သာရ သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

မှန်ပေသည်။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း သီလကို ချစ်ခင်မြတ်နိုး၍ မိမိပရိသတ်ကိုလည်း သီလကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားသော ပရိသတ် ဖြစ်အောင် ဩဝါဒအမျိုးမျိုး၊ ဆုံးမစာအမျိုးမျိုး၊ ဥပဒေအမျိုးမျိုးနှင့် ဝိနယ ဂရိဟိတနိ၊ သီလဝိသောဓနိ စသော ကျမ်းစာအမျိုးမျိုးတို့ကို ရေးသား ဆုံးမဟောပြု သွန်သင်၍ သန့်စင်သော နိကာယကြီးကို ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးဖြစ် ကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံသာသနာ့သမိုင်းကို လေ့လာပါက အမှန်အတိုင်း သိမြင်နိုင် ကြပေသည်။

ရွှေကျင်နိကာယ=ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး မြန်မာနိုင်ငံသာသနာဝင်၌ ပေါ်ထွန်းလာခြင်း သည်ကပင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သီလကို လွန်စွာ တန်ဖိုးထားကြောင်း ခိုင်မာသော သာဓကကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် ဤစူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းလာ သီလသံဝရကထာ၊အပ္ပမာဒကထာ နှင့် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းလာ သီလသံဝရကထာ၊ ပကိဏ္ဍကကထာတို့ကို လေ့လာ ရုံမျှဖြင့်လည်း ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလဝန္တ၊ သိက္ခာကာမအဖြစ်နှင့် သာရ သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အဖြစ်တို့ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

သာရ သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ပို၍ ထင်ရှားစေရန် နောက်ခံသမိုင်း ကြောင်းကို အနည်းငယ် တင်ပြလိုပေသည်။

မင်းတုန်းမင်းနှင့် သာသနာသန့်ရှင်းရေး

ပဉ္စမသံဂါယနာတင် ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ၁၂၁၄-ခုနှစ်တွင် နောင်တော် ပုဂံမင်းလက်မှ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို လွှဲပြောင်းရယူပြီး မြန်မာရွှေနန်းရှင် ဧကရာဇ်အဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် နိုင်ငံတော်အတွင်း အေးချမ်းသာယာမှု ရှိအောင် အမြော်အမြင်ရှိရှိဖြင့် စီမံအုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ရန်စမသေး သော နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့နှင့် ပြေပြစ်အောင်ဆက်ဆံပြီး နိုင်ငံတော်ခေတ်မီ တိုးတက် လာအောင် ညီတော်အိမ်ရှေ့ ကနောင်မင်းနှင့် လက်တွဲတည်ထောင်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်အရေးကိုဆောင်ရွက်ရာတွင်ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်အရေးကိုလည်း မေ့ပျောက်၍ မထားဘဲ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေး နေသားတကျ ဖြစ်လာသည့်အခါ (မင်းဧကရာဇ်အဖြစ် ရောက်၍ ၃-နှစ်လောက်အကြာတွင်) သာသနာတော်သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင်,ရဟန်းတို့ ဝိနည်းတော်နှင့် အညီအညွတ် မကျင့်ကြံ ကြဘဲ ကုလဒူသန အနေသန မှုများ, မိစ္ဆာဇီဝကိစ္စ များဖြင့် သာသနာတော် အညစ် အကြေးသဖွယ် ဖြစ်နေသည်ကို မင်္ဂလာအိမ်တော်တွင် မင်းသားအဖြစ် စံနေစဉ်ကပင် တွေ့မြင်နေရသဖြင့် အကယ်၍ မိမိသာ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လျှင် ထိုသာသနာ့ အညစ်အကြေးများကို ပယ်ဆေးသုတ်သင်၍ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော သာသနာ ဖြစ် လာအောင် ပြုစုမည်ဟု နှလုံးသွင်းရှိထားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မင်းဧကရာဇ်အဖြစ်သို့ ရောက်၍ ၃-နှစ်ခန့်အကြာ သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဓမ္မဝိနယအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးကို ၁၂၁၇- ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း ၁၀-ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ခဲ့ပေသည်။

ထိုအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးတွင်-

(ငါ ဧကရာဇ်မင်းမြတ်သည် ကိုယ်ကျိုးကိုယ်စီးပွားကို ငဲ့၍ မင်းအဖြစ်ကို ယူတော် မူသည်မဟုတ်။ ဘေးလောင်းတော် အဇာတသတ်မင်း, ကာလာသောကမင်း, သီရိဓမ္မာသောကမင်း စသော သာသနာပြုမင်းတို့ကဲ့သို့ ရှေးရှေးသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌ မပြတ်လေ့လာ ကျင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ဖူးသော သမ္မာဆန္ဒတော်ရင်း ရှိသဖြင့် သာသနာတော်ကို ချီးမြှင့် ပြုစုတော်မူလိုသည်နှင့်အညီ ရဟန်းတော် တို့ကိုလည်း ပါတိမောက် ပြခြင်း, ဥဘတောဝိဘင်း ဆောင်ခြင်း စသော သာသနာတော်မြတ်၏ မူလဘူတတရား ထင်ရှားရှိလျက် မေ့မေ့လျော့လျော့ ပြုကြသောကြောင့် ယိုယွင်း တိမ်မြုပ်ရှိသည်ကို ဝိနည်းပညတ်တော် နှင့်ညီအောင် အားထုတ်ဆောင်ရွက်စေခြင်း, အနဂ္ဂဟနှစ်ပါးဖြင့် သာသနာတော်ကို အလွန် အကြူး အထူး ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း-စသော သာသနာတော် စည်ပင်အံ့သည်ကို ရည်ရွယ်တော်မူလျက် သာသနာနဂ္ဂဟ ဓမ္မရာဇာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်သော မင်းအဖြစ်ကို ယူတော်မူသည်။

သာသနာတော်၏ တည်ရာသည် ဝိနည်းတရားတော် ထင်ရှား တည်ရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည့် အတိုင်း ရဟန်းတော်တို့ ကောင်းမွန်အောင် မကျင့်ဆောင်က သာသနာတော် ညှိုးနွမ်းသည်။

တရားတော်ကို မကျင့်ဆောင်သော တစ်ယောက်သော အလဇ္ဇီသည် အလဇ္ဇီ တစ်ထောင်ကို ဖြစ်စေ၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည် . . .) စသည်ဖြင့်

ဝိနည်းသာသနာ (သီလသာသနာ) ထွန်းကားရေးအတွက် ဤအမိန့်တော်ကြီးကို

နိဒါန်း

ထုတ်ပြန်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ပြင် အလဇ္ဇိဓမ္မများကို စုံလင်စွာ ထုတ်ပြထားပြီး ထိုအလဇ္ဇိဓမ္မများမှ နိုင်ငံတော် အတွင်းရှိ ရဟန်း၊ သာမဏေများ ရှောင်ကြဉ်၍ လဇ္ဇိသူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ စေရန်အတွက်-

“အမိန့်တော်တွင် ပါရှိသည့် အလဇ္ဇိဓမ္မတို့ကို လွန်ကျူးကျော်နင်း၍ ကျင့်သော အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွှေမြို့တော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း အရပ်၊ မြို့၊ ကျေးရွာနေ လူတို့ကို မကိုးကွယ် မလှူဒါန်းကြစေနှင့်။ မြို့ရှင် ရွာရှင်တို့က မြို့နေရွာနေ လူတို့ကို နိုင်နင်းအောင် ဘားမြစ်စေ။ ကိုးကွယ်ရင်းဖြစ်၍ ကိုးကွယ် လှူဒါန်းလိုလျှင် အလဇ္ဇိဓမ္မတို့ကို စွန့်စေ၍ အပြစ်အားလျော်သော ဝိနည်းကံဖြင့် ကုစားပေးပြီးမှ ကိုးကွယ်လှူဒါန်းမြဲ လှူဒါန်းစေ။

အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်မှန်း သိလျက်နှင့် အမိန့်တော်ကို မတည်၊ ကိုးကွယ်လှူဒါန်း အားပေးအားမြှောက်ပြု၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးသူတို့ကို အများကြောက်ရွံ့ ၍ သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ကင်းငြိမ်းအောင် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဝန်တို့က စီရင်။ ထီးရဲနန်းရဲ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့ကို စေ့နဲ့အောင် ပြန်ဆို မှာထားစေ။” -ဟု အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်ကာ သာသနာတော်သန့်ရှင်းရေးကို ဆောင်ရွက်တော် မူခဲ့သည်။

ဤအမိန့်တော်ကို လေ့လာကြည့်လျှင် အလဇ္ဇိဓမ္မကို ကျင့်သော ရဟန်းများ ကိုသာ အရေးယူသည် မဟုတ်ဘဲ ထိုရဟန်းတို့ကို အားပေးအားမြှောက်ပြုသော လူတို့ကိုလည်း အရေးယူကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေမည်။

ဓမ္မဝိနယအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး

မင်းတုန်းမင်းတရားသည် ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး ကို ထုတ်ပြန်၍ သာသနာတော်သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန်ပွားရေးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ထိုဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးကို အမရပူရမြို့ ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော် အရှင်နန္ဒ ရေးသားခဲ့ပေသည်။

သာသနာတော် သန့်ရှင်းစည်ပင်ရေးအတွက် ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ နှင့်အညီ ရေးသားဆက်သွင်းတော်မူပါ-ဟူသော မင်းတုန်းမင်းတရား၏ လျှောက်ထားချက် အရ ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော် အရှင်နန္ဒက ရေးသားဆက်သွင်းရသည်။ ရှမ်းကလေးကျွန်း ဆရာတော်၏ ထိုဓမ္မဝိနယပြန်တမ်းကို မင်းတုန်းမင်းတရားက သုဓမ္မာ သာသနာပိုင် ဆရာတော် အပါအဝင် သာသနာပြုဆရာတော်ရှစ်ပါးတို့ထံ တင်ပြပြီး ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့် ညီ+မညီ စစ်ဆေးစေတော်မူသည်။

သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးအပါအဝင် သာသနာပြုဆရာတော်ရှစ်ပါးတို့က ဓမ္မဝိနယ(ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ)နှင့် ညီညွတ်ပေသည်ဟု အတည်ပြု ထောက်ခံချက် ရမှ ထိုဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးကို မင်းတုန်းမင်းတရားက နိုင်ငံတော်အတွင်း ‘သာသနာပြုရာအမိန့်တော်’ အဖြစ် ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးကို ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော် ရေးသားသည်ဟု အမှတ်အသားရှိသော်လည်း ထိုပြန်တမ်းကြီးကို အမှန်တကယ် ရေးသားသူမှာ ထိုစဉ်က ဝက်လက်မြို့နယ် ခေါတောရွာ ကောင်းပင်ကုန်းတောရ၌ ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော်နှင့် အတူ သီတင်းသုံးနေသော ရွှေကျင်ဆရာတော်လောင်းလျာ အရှင်ဇာဂရပင် ဖြစ်ပေသည်။

အရှင်ဇာဂရသည် ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော်၏ အမိန့်အရ ထိုအမိန့်တော် ပြန်တမ်းကြီးကို ရေးသားခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က အရှင်ဇာဂရသည် ၁၂-ဝါမျှသာ ရှိပါ သေးသည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော် လောင်းလျာ သိက္ခာ ၁၂-ဝါ က ရေးသားခဲ့သော ထို ဓမ္မဝိနယအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးကို လေ့လာကြည့်လျှင်လည်း ရွှေကျင်ဆရာတော် ၏ သီလဝန္တ , သိက္ခာကာမ အဖြစ်ကို တွေ့ရှိကြည့်လိုရပေလိမ့်မည်။

အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး ဂယက်

အလဇ္ဇိဓမ္မများ ပပျောက်ရေး, အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်များ လဇ္ဇိသူတော်ကောင်းများ ဖြစ်၍ သာသနာတော်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းရေးအတွက် ထုတ်ပြန်လိုက်သော ထိုဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး ထွက်ပေါ်လာသည့်အခါ အလဇ္ဇိဓမ္မများကို မပယ်မစွန့် နိုင်သော အချို့သော ရဟန်းများ လူဝတ်လဲကြ၍ အချို့သော ရဟန်းများ အောက်ပြည် အောက်ရွာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြသည်။ ထိုစဉ်က အောက်မြန်မာနိုင်ငံသည် အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်အောက်တွင် ရောက်နေ၍ မင်းတုန်းမင်း၏ အာဏာစက် ကင်းလွတ်ရာ ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလိပ်ပိုင်နက် အောက်မြန်မာနိုင်ငံ သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၂၂၁-ခုနှစ်တွင် အမရပူရမှ မန္တလေးရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်သို့ ရွှေပြောင်းပြီး မင်းတုန်းမင်း နန်းစံနေစဉ် ၁၂၂၆-ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ကြည့်မြင်တိုင်ရွာ သံဃာ အချို့နှင့် လူအချို့တို့ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူသင့်-မလှူသင့်, အလဇ္ဇိများကို အားပေး သင့်-မပေးသင့် စသော အယူအဆများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးထံ အဆုံးအဖြတ်ခံရန် ရောက်လာကြသည်။ထိုအခါ မင်းတုန်းမင်းက ၁၂၁၇-ခုနှစ်တွင်

နိဒါန်း

ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ယင်းအမိန့်တော်ကြီးကို နိုင်ငံတော်အတွင်း တစ်ဖန်ထပ်မံ၍ ထုတ်ပြန် ခဲ့ရပေသည်။

ထိုဓမ္မဝိနယပြန်တမ်းကြီးပါ အချို့သော အချက်အလက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဓမ္မဝိနယနှင့် မညီဟု ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့သော ဆရာတော်အချို့နှင့် ရှမ်းကလေးကျွန်း ဆရာတော်ကို တိုက်ခိုက်သော စာချိုးများ ရေးသားခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ပေါ်ပေါက် ခဲ့ပေသည်။

သံဃာနှစ်မျိုးနှစ်စား ပေါ်ပေါက်လာ

ထိုကြောင့် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် ထိုသာသနာပြုရာ အမိန့်တော်-ခေါ် ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်သုံးကြ သည့် သံဃာများနှင့် ထိုအမိန့်တော် ပြန်တမ်းကြီးအတိုင်း မနေထိုင် မကျင့်သုံး လိုသော သံဃာများဟု မြန်မာနိုင်ငံတွင် သံဃာနှစ်မျိုးနှစ်စား မသိမသာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ ပေတော့သည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်နှင့်မင်းတုန်းမင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၄- ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁၃-ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့၏။ ရွှေကျင်ရွာဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဝရဗုဒ္ဓိထံ သာမဏေဝတ်၍ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည့်အခါ ဥပဇ္ဈာန်ကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရဟန်းဖြစ်ခဲ့သည်။

ရဟန်း ၈-ဝါအထိ ထိုထိုမြို့ရွာရှိ ဆရာတော်အပါး(၂၀)ကျော်ထံ စာပေများ သင်ကြားခဲ့သည်။ အထူးအားဖြင့် သီးလုံးဆရာတော်ကြီးထံမှ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိနည်း တို့ကို စုံစုံစေ့စေ့ ဆည်းပူးရယူခဲ့ရသည်။

ရဟန်းဘဝဖြင့် အမရပူရမြို့ သဲအင်းတိုက်တွင် ပညာသင်ယူခဲ့ရသည်။(သဲအင်း တိုက်ကား မင်းတုန်းမင်း ငယ်စဉ်က ပညာသင်ကြားခဲ့ရသော ကျောင်းတိုက်ဖြစ် သည်။)

တစ်နေ့တွင် သဲအင်းတိုက် သဲအင်းဆရာတော်*ထံ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမှုခင်း တစ်ခု ရောက်လာသည်။ ထိုမှုခင်းကို သဲအင်းဆရာတော်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ

---

* သာသနာပိုင် သဲအင်းဆရာတော် မဟုတ်။ သဲအင်းသာသနာပိုင်ကား ၁၂၀၁-ခုနှစ် ပြာသိုလတွင် ပျံလွန်သည်။ရွှေကျင်ဆရာတော်က ၁၂၀၄-ခုနှစ်တွင်မှ ရဟန်းဖြစ်သည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်လောင်းလျာ အရှင်ဇာဂရက ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ယတာဘူတကျ၍ အားလုံးက သဘောတူ လက်ခံကြသည်။ အရှင်ဇာဂရ၏ စွမ်းရည် သတ္တိကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုကြရသည်။

နောက်တစ်ဖန် အာပတ္တာဓိကရုဏ်း မှုခင်းတစ်ခု ရောက်လာပြန်ရာ ထိုမှုခင်း ကိုလည်း သဲအင်းဆရာတော်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ အရှင်ဇာဂရ စိစစ်ဆုံးဖြတ် ရသည်။ သို့သော် ထိုမှုခင်းကား မင်းတုန်းမင်းသားနှင့်လည်း ဆက်စပ်နေသည်။ မင်းတုန်းမင်းသားကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမည့် အနေအထား ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် မင်္ဂလာအိမ်တော်တွင် စံနေဆဲဖြစ်သော မင်းတုန်းမင်းသားထံ အရှင်ဇာဂရ ကိုယ်တိုင် ကြွသွားသည်။ ထိုအချိန် မင်းတုန်းမင်းသား အိပ်စက်နေချိန် ဖြစ်၍ အမှုထမ်းတို့ မနှိုးဝံ့ကြချေ။ အရှင်ဇာဂရသည် မင်းတုန်းမင်းသား အိပ်ရာမှ နိုးချိန်အထိ မစောင့်နိုင်၊ အလွန် အရေးကြီးနေသောကြောင့် အမှုတော်ထမ်းတို့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြီး အိပ်နေသော မင်းတုန်းမင်းသားကို အရှင်ဇာဂရ ကိုယ်တိုင် နှိုးပြီး မှုခင်းအကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောပြ၏။

အရှင်ဇာဂရ၏ ရှင်းလင်းပြောပြချက်၊ စိစစ်သုံးသပ်ချက်နှင့် စွမ်းရည်သတ္တိကို မင်းတုန်းမင်းသား လွန်စွာ အားရသဘောကျ၏။

မင်းတုန်းမင်းသားကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်းပြောဆိုပြီးနောက် ထိုမှုခင်း ကို ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ အရှင်ဇာဂရ ဆုံးဖြတ်လေရာ စောဒက၊ စုဒ္ဒိတကတို့နှင့် တကွ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ချီးကျူးထောမနာမှုကို အရှင်ဇာဂရ ရရှိခဲ့သည်။ ဤသည် ပင်လျှင် ရွှေကျင်နိကာယကြီး ပေါ်ပေါက်လာခြင်း၏ အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်ဖြစ် ပေသည်။

ထိုကြောင့် မောင်းထောင်ဆရာတော်က ရန်ကုန်မြို့ သိပ္ပံကျောင်းအုပ်ကြီး မစ္စတာ ဂျေဂရေ၏ မေးမြန်းလျှောက်ထားချက်အရ ပြန်ကြားသည့် ရွှေကျင် ဆရာတော်ကြီး ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းတွင် * -

“ရတနာပုံ မန္တလေးပြည်ကြီးရှင် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်း တရားကြီးသည် ရှစ်ထီးဖြူလွင့် ဖွင့်တော်မမူခင် မင်္ဂလာအိမ်တော်ဝယ် စံစဉ်ကပင် ပတ္တနာဆုထူး ရည်သန်ခဲ့ကြဖူးသည့်အလိုက် အခိုက်အတန့် တွေ့မြင်ကာ မျှဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ စွမ်းပကားကို ထင်ရှားစွာ သိလိုက်၍ နှစ်ခြိုက်အားရ သာသနာ့အကျိုးစီးပွား များစွာထွေထူး လျှောက်ထားဖူးသော စကားလက်ရှိ မနော ပဏီဓိအရ မနသာဝဝတ် လွတ်တော်မူရင်း ရှိသည် နှင့် ညီစွာ သာသနာ့ဒါယကာ

* ယင်းထေရုပ္ပတ္တိမှာ ရွှေကျင်ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ၁၂၅၃-ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့သော ထေရုပ္ပတ္တိ ဖြစ်သည်။

နိဒါန်း

မဟာဓမ္မရာဇ် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားသျှင်သာသနာတော် အညစ်အကြေးကို ဆေးလျှော်သုတ်သင် ပြုစုတော်မူပါမည့် အကြောင်းနှင့် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်လျှောက်ထား အားပေးချက်အရ” စသည်ဖြင့် ရေးသားတော်မူခဲ့သည်။

ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း အရှင်ဇာဂရ၏ သတ္တိ၊ဗျတ္တိ အမျိုးစုံကို ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသောကြောင့် မင်းတုန်းမင်းသားသည် ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်မှသာ ကိုးကွယ်သည် မဟုတ်ဘဲ မင်းသားဘဝကပင် ကိုးကွယ်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအပြင်- ရွှေမြို့တော်ရောက်မှ မင်းဆရာဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်ဘဲ ခေါတောတောရတွင် နေစဉ်ကပင် မင်းဆရာဖြစ်ခဲ့ပုံ၊ ရွှေမြို့တော် မရောက်မီကပင် ရတနာသိင်္ဃ မြင်းမြေ (ရွှေဘိုနယ်)တွင် သာသနာပြုဖို့ လျှောက်ထား အားပေးခံခဲ့ရပုံတို့ကိုလည်း ထိုထေရ်ပုဂ္ဂိုလ် အကျဉ်းတွင် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

မန္တလေးရွှေမြို့တော်သို့ ပင့်ဆောင်ခံရခြင်း

“အုတ်ကျစ်ကျော်အေး မန္တလေး” ဆိုရိုးစကားအတိုင်း ၁၂၂၁-ခုနှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်းသည် အမရပူရမြို့မှ မန္တလေးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့စံနေသည်။ သုဓမ္မသာသနာပိုင်ဆရာတော် ဦးဥယျနှင့် သာသနာပြုဆရာတော် ၈-ပါးတို့ တွဲဖက်၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်သည်။

မြို့တော်နန်းတော်အသစ်ဖြင့် အားသစ်မာန်သစ်ဖြစ်နေသော မင်းတုန်းမင်း တရားကြီးသည် ရွှေမြို့တော်သာသနာ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း ပွင့်လင်းထွန်းကားရေးအတွက် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးများနှင့် တွဲဖက်ဆောင်ရွက်ရသည်ကို အားမရ နိုင်သေးဘဲ ရိုမ်းမကားနယ်တွင် သာသနာပြုနေသော ရွှေကျင်ဆရာတော်ကိုပါ မိမိ၏ သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေးကိစ္စကြီးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်စေလိုသောဆန္ဒ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို နေပြည်တော် မန္တလေးသို့ အကြိမ်ကြိမ် ပင့်ခေါ်စေသည်။ သို့သော် ရွှေကျင်ဆရာတော်က ကြွလှိုက်လာတော်မမူပေ။ မိမိ ပရိသတ်နှင့်မိမိ အုပ်အုပ်စီးစီး နိုင်နိုင်နင်းနင်း တောအရပ်ဒေသမှာပင် သာသနာပြုချင်သည်။

မင်းတုန်းမင်းကလည်း ဇွဲမလျှော့၊ နောက်ပိုင်းတွင် ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ ခမည်းတော်(ဦးမောင်), မယ်တော် (ဒေါ်မိ)တို့ကို ရွှေမြို့တော် မန္တလေးသို့ ခေါ်ဆောင်ပြီး ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ထားသည်။ ခမည်းတော်, မယ်တော်တို့ မန္တလေးမှာ ရှိနေလျှင် သက်ကြီးရွယ်အို ဖြစ်နေကြသော ထိုခမည်းတော်,မယ်တော်တို့ကို ငဲ့၍ ရွှေကျင်ဆရာတော် ကြွလာမည်ဟု မင်းတုန်းမင်းက ယူဆသည်။ သို့သော် ဆရာတော် က အတော်နှင့်မကြွလာ။

နောက်ဆုံးတွင် မောက်ကျိုးဆရာတော်ကြီးကို မင်းတုန်းမင်းက ရှိမ်းမကား အရောက် ကြွရောက်စေပြီး ပင့်လျှောက်စေမှ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ကိုလည်း ငဲ့ညှာရန် ဝတ္တရားရှိ၍ ရွှေမြို့တော်သို့ ကြွရောက်ခဲ့ရပေသည်။

ရွှေကျင်တိုက်မကြီး

မင်းတုန်းမင်းတရားသည် ရွှေကျင်ဆရာတော် သီတင်းသုံးရန် ရွှေကျင်တိုက် ကြီးကို မန္တလေးတောင် မြောက်ဘက် မင်းသားကြီး မောင်မဲ-ပိုင် မြေပေါ်တွင် တည်ဆောက် လှူဒါန်းသည်။ အလယ်ကျောင်းတော်ကြီးကို လင်ပန်းတိုက်စား မိဖုရား 'သီရိသုစန္ဒာဒေဝီ' က သုံးထပ်စမြင်ခံ၍ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းသည်။ တိုင်ပေါင်း ၂၆၂-တိုင် ရှိသည်။ အရပ်ရပ် ကုန်ကျငွေ ' ပြည်ပန်းညို ချိုချိုခတ် ရွှေကျင်တိုက်မ ငွေကုန်မှတ် ' လင်္ကာအရ ၂၂၂၃၅၅-ကျပ် (နှစ်သိန်းနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာ ငါးဆယ့်ငါးကျပ်) ကုန်ကျသည်။

အလယ်တွင် မဟာဓမ္မိကာရာမ ရွှေကျင်ကျောင်းတိုက်မကြီးကို တည်ဆောက်၍ အရှေ့ဘက်တွင် မင်းကင်းတိုက်၊ မြတောင်တိုက် ၊ အနောက်ဘက် တွင် ထရံကာ (မိုင်းလုံ)တိုက်၊ ရမည်းသင်းတိုက်တို့ကို တည်စေသည်။ မှူးတော်၊ မတ်တော်များကို ကြီးကြပ် ဆောက်လုပ်စေသည်။ မိဖုရား၊ သားတော်၊ သမီးတော်များနှင့် မှူးတော်၊ မတ်တော်တို့က မင်းတရားကြီး ကုသိုလ်တော်အဖြစ် ပါဝင်ကုသိုလ်ပြု ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကြသည့်နည်းတူ အချို့ကျောင်း၊ ကျောင်းတိုက်များကိုမူ မင်းတရားကြီး၏ ငွေတော်ဖြင့် ဆောက်လုပ်စေ၍ သမီးတော်များကို ကျောင်းအမအဖြစ် ခံယူစေသည် လည်း ရှိသည်။

ရွှေကျင်တိုက်အတွင်း ဆောက်လုပ်ပြီးစီးနေသည့် သက်တော်စေ့ ကျောင်းတော် ၅၉-ကျောင်းကို ၁၂၃၄-ခုနှစ်အတွင်း မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ရေစက်ချ လှူဒါန်း ရန် စီစဉ်နေကြောင်း ပေးစာသတင်းတစ်ပုဒ်ကို ၁၂၃၄-ခုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၀-ရက် (၃၀-၈-၁၈၇၂) နေ့ထုတ် မြန်မာ့သတင်းစာ၌ တွေ့ရှိရသည်။

ရွှေကျင်တိုက်ကြီး စတင် တည်ထောင်သည့်ခုနှစ်ကို ၁၂၁၇-ခုနှစ်ဟု အချို့ မှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရ၍ အချို့မှတ်တမ်း များတွင် ၁၂၂၂-ခုနှစ်ဟု တွေ့ရသည်။ ရွှေကျင်ဆရာတော် ထိုရွှေကျင်တိုက်ကြီးသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးသည့် ၁၂၂၂- ခုနှစ်ကို အစွဲပြု၍ ' အင်ကြင်းခက်ကျိုင်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်း 'ဟု မှတ်တမ်း ဆိုရိုးပြုကြ သည်လည်း ရှိသည်။

မည်သို့ပင် ရှိစေ။ ရွှေကျင်ဆရာတော် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော သာသနာတော် ပြုနိုင်ရေးအတွက် ထုထည်ကောင်းကောင်းဖြင့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် သီတင်းသုံးနေရန်

နိဒါန်း

မင်းတရားကြီးက အရံလေးတိုက်နှင့်တကွ ရွှေကျင်တိုက်မကြီးကို တည်ထောင် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း သည်ကား မန္တလေးသမိုင်းနှင့် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ရာဇဝင်တွင် အလွန်ထူးခြားသော၊ အလွန်လည်း အဓိပ္ပာယ် လေးနက်သော ဆောင်ရွက်ချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေကျင်နိကာယ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ပေါ်ထွန်းလာခြင်း

မင်းတုန်းမင်းသည် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာတော် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစွာ စည်ပင်ထွန်းကားရေးအတွက် သုဓမ္မာသာသနာပိုင် အပါအဝင် သုဓမ္မာသာသနာပြု ဆရာတော်ရှစ်ပါးတို့နှင့် တိုင်ပင်၍ ဆောင်ရွက်နေရာ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်ကြီး ပီပြင်စွာ ဖြစ် မြောက်လာရန် ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို နေပြည်တော်သို့ မရအရ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီးပေပြီ။

သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီး အပါအဝင် သုဓမ္မာ သာသနာပြု ဆရာတော်များ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ရာဇဂုရု၊ ရာဇာဓိရာဇဂုရုဆရာတော်ကြီးများ အလုံအလောက် ရှိနေ ပါလျက် ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို ရွှေမြို့တော်အရောက် ပင့်ဆောင်ခြင်းသည် နေပြည် တော်မှစ၍ သာသနာတော်သန့်ရှင်းရေးကို ဆောင်ရွက်တော်မူလိုသောကြောင့် ဖြစ် ပေသည်။ ထို့ပြင် အရံတိုက် ၄-တိုက်နှင့်တကွ ရွှေကျင်တိုက်မကြီးကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်း၍ ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို နေပြည်တော်မန္တလေး၌ သီတင်းသုံးစေခြင်းသည် လည်း သာသနာရေးအတွက် ရွှေကျင်ဆရာတော်အပေါ် အလွန်ကြီးမားသော မျှော် လင့်ချက်၊ အားထားချက်တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ ရွှေကျင်ဆရာတော်အပေါ် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ အလွန်လေးစား မြတ်နိုးအားကိုးခြင်းသည် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးအဖို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် တစ်ခု ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နေပြည်တော် ရောက်စတွင် သာသနာ ပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ သုံးကြိမ်သုံးခါ သွားရောက်၍ ပဋိသန္တာရ၊ ဂါရဝပြု သော်လည်း သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီး၏မေတ္တာကို ရွှေကျင်ဆရာတော် မရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်သည် ရှမ်းကလေးကျွန်း ဆရာတော် အမိန့်အရ မင်းတုန်း မင်းကြီး၏ သာသနာပြုရာဇအမိန့်တော်ဟု ခေါ်သော ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော် ပြန်တမ်းကြီးကို ရေးသားခဲ့ကြောင်းနှင့် ထိုအမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးအတိုင်း နေလို သည့် သံဃာများနှင့် မနေလိုသည့် သံဃာများဟု နှစ်မျိုးနှစ်စား (မသိမသာ) ကွဲပြား ခဲ့ကြောင်း အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်သည် သုဓမ္မာသာသနာပိုင် အပါအဝင် သာသနာပြုဆရာတော် ရှစ်ပါး ထောက်ခံအတည်ပြုခဲ့သည့် ထိုဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး အတိုင်း နေထိုင်ကျင့်သုံးသည့် သံဃာအစုတွင် ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ နေပြည်တော် မရောက်မီ ရတနာသိမ် မြင်းမြေ (ရွှေဘိုနယ်) တွင် သာသနာပြုနေစဉ်ကပင် ထိုအမိန့်တော် ပြန်တမ်းကြီးအတိုင်း မိမိလည်း နေထိုင်၊ မိမိ၏ တပည့်များကိုလည်း လိုက်နာကျင့်သုံး စေတော်မူခဲ့ပေသည်။

နေပြည်တော်ရောက်သည့်အခါမှာလည်း ထိုဓမ္မဝိနယပြန်တမ်းကြီးအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်သုံး တော်မူခဲ့ပေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသံယောဇဉ်ကြောင့် မဟုတ်

ရတနာပုံ မန္တလေးခေတ်တွင် ရွှေကျင်၊ သုဓမ္မာဟု ဂိုဏ်းကြီးနှစ်ဂိုဏ်း ပေါ်ထွက် လာခြင်းမှာ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ရွှေကျင်ဆရာတော်အပေါ် ကြည်ညိုအားထား သော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသံယောဇဉ်ကြောင့် မဟုတ်ပေ။

မင်းတုန်းမင်းသည် ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ အရည်အချင်းနှင့် သာသနာပြု စိတ်ဓာတ်ကို မင်္ဂလာအိမ်တော်တွင် စံနေစဉ်ကပင် အသိအမှတ်ပြုပြီး ဖြစ်သည်။ ယခုလို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၍ သာသနာတော်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လိုသော အခါ ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ သာသနာပြုနိုင်စွမ်းရှိသော ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို လက်လွှတ် ထား၍ မဖြစ်၊ မိမိ၏ မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ကို ရွှေကျင်ဆရာတော်နှင့် လက်တွဲ၍ နေပြည်တော်မန္တလေးမှ စတင်ပြီး အကောင်အထည် ဖော်လိုနေသည်။

သာသနာပိုင်နှင့် သာသနာပြုဆရာတော်တို့ ဓမ္မဝိနယနှင့် ညီပါပေသည် ဟု ထောက်ခံထားသော မိမိ၏ ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး အသက်ဝင်လှုပ်ရှား လာနိုင်ရေးတွင်လည်း ရွှေကျင်ဆရာတော်သည် အားကြီးသော အထောက်အပံ့ ကောင်းကြီး ဟု သိမြင်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ (ဝါ)ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ သာသနာပြုနိုင် စေရန် 'ရွှေကျင်ဆရာတော်ကို သုဓမ္မာက အဆင့်အခေါ် မရှိစေရ'ဟု မင်းတုန်းမင်း ကြီးက ထုတ်ပြန်ပေးခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့ ထုတ်ပြန်ပေးရခြင်းမှာ သာသနာလမ်းကြောင်း ဓမ္မဝိနယလမ်းကြောင်းပေါ်၌ မင်းတုန်းမင်းကြီးက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရပ်တည်ပြုလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသံယောဇဉ်ကြောင့် ထိုအမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ ဂဏဝိမုတ်အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ကာ သုဓမ္မာသာသနာပိုင်၏ လက်အောက်မှ အသီးအခြား ရပ်တည်စေခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ၁၂၂၂-ခုနှစ်တွင် ရွှေကျင်နိကာယ

နိဒါန်း

ကြီး ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်ဟု အများက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပေသည်။

အမှန်စင်စစ် ဓမ္မဝိနယ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီး ထုတ်ပြန်သည့် ၁၂၁၇-ခုနှစ် လောက်ကပင် ရွှေကျင်နိကာယကြီး ပေါ်ပေါက်လာရန် အခြေပျိုးနေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေကျင်တိုက်သံဃာ

ဤသို့ဖြင့် ရွှေကျင်ဆရာတော်သည် ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ နေထိုင်အုပ်ချုပ်၍ သာသနာပြုခဲ့ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ သြဝါဒအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်သုံးသော သံဃာ ကို 'ရွှေကျင်တိုက်သံဃာ'ဟု အသိအမှတ်ပြုလာပြီး 'ရွှေကျင်နိကာယ' ဟုတစ်စတစ်စ ထင်ရှားလာခဲ့ ပေတော့သည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်သည် မိမိ၏ တပည့်များကို ရှင်ကောင်း၊ ရဟန်းကောင်း ဖြစ်စေရန် ဆုံးမသြဝါဒပေး၍လည်းကောင်း၊ ဥပဒေများ၊ စည်းကမ်းများ၊ အမိန့်တော် များ ထုတ်ပြန်၍လည်းကောင်း ပိပြားသေဝပ်အောင် အုပ်ချုပ်တော်မူသည်။ ဝိနည်း သိက္ခာကို အလေးထား ဖြည့်ကျင့်၍ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် လုပ်ငန်းများကို စွမ်းအားရှိ သမျှ အားထုတ်ကြရသည်။

ဓမ္မဝိနယအမိန့်တော် ပြန်တမ်းကြီးလာ အလဇ္ဇိဓမ္မများကို ရှောင်ကြဉ်၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ ဣန္ဒြေရရ နေထိုင်ကြခြင်း၊ ဆရာတော် ဘုရားကြီး ထုတ်ပြန် ဟောကြားသည့် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ကျင့်ထုံးကြီးအတိုင်း လိုက်နာကြခြင်းကြောင့် ဘုရင် မင်းမြတ်နှင့်တကွ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ၏ လေးစား ကြည်ညိုခြင်းကို ရရှိခဲ့ ပေသည်။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး

ဆရာတော်သည် ရွှေကျင်တိုက် သံဃာတို့ လိုက်နာရန် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံး ကြီးကို ရေးသားထုတ်ပြန်တော်မူခဲ့သည်။ ထို ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီးသည် ရွှေကျင် ဆရာတော်၏ သာသနာပြု စွမ်းရည်ကို ဖော်ပြနေသည့်အပြင် ရွှေကျင်တိုက် သံဃာ များ၏ သရုပ်ကိုလည်း ပီပြင်စွာဖော်ညွှန်းနေသည့် စံချိန်စံညွှန်းများလည်း ဖြစ်သည်။

- ထိုရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး၌ -
- ရွှေကျင်တိုက်၌ နေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှေးဦးစွာ လိုက်နာကြရမည့် ကျင့်ဝတ် စည်းကမ်းများ။
- အာမခံဆရာ၊ အာမခံတပည့်တို့ လိုက်နာကြရမည့် စည်းကမ်း။

-သင်္ကန်းဝတ်ရာ၊ ဆွမ်းစားရာ၊ ဘုရားဝတ်တက်ရာ၊ စာအံ့ရာ၊ ဥပုသ်ပြုရာ၊ နဝကမ္မ ကိစ္စပြုရာ၊ ရေခပ် ရေချိုး သွားရာ၊ မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဝင်ရာ၊ ဇာတိရပ်ရွာသို့ အခိုက်အတန့် ပြန်သွားရာ၌ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်း။

-တိုက်ပိုင် အထက်နာယကဆရာကြီးနှင့် တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ် မထေရ်တို့ လိုက်နာကြရမည့် စည်းကမ်းများကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားပေသည်။

ထိုစည်းကမ်းဥပဒေများကို ချမှတ်ရုံသာ ချမှတ်ထားသည် မဟုတ်ဘဲ ထို စည်းကမ်းဥပဒေ များကို လိုက်နာမှု ရှိစေရန်လည်း ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ်တော် မူသည်။

အနည်းငယ် လေ့လာကြည့်ပါ

ဆရာတော်သည် အောက်လက်ငယ်သား သံဃာငယ်များကိုသာ စည်းကမ်း ဖြင့် ထိန်းကွပ်ထားသည် မဟုတ်ဘဲ အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ကို ယူကြရသည့် နာယကဆရာ၊ တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ်များကိုလည်း ကိုယ့်စည်းကိုယ့်ကမ်းအတိုင်း နေထိုင်ကြရန် စည်းကမ်းများ သတ်မှတ်ထားသည်။

အထက်ဆရာ မထေရ်ကြီးများ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေတွင်-

• • • တပည့်ပရိသတ်တို့အား ပါဠိအဋ္ဌကထာစသည်တို့ကို စွမ်းအား အလျောက် ပို့ချရခြင်း၊ တစ်လလျှင် လေးသီတင်း ရှစ်သီတင်း စသည်ဖြင့် တရားစကား ဟောကြား ပြသ၍ ပရိသတ်တို့အား သဒ္ဓါတရားတက်ပွားစေရခြင်း၊ အခါ အခါ၌ သြဝါဒအနုသာသနီ မပြတ်ပေးသဖြင့် ပရိသတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်း၊ နိဂ္ဂဟာရဟ ပဂ္ဂဏှာရဟ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အလျောက် ချီးမြှောက် နှိပ်ကွပ် ဆုံးမခြင်း၊ နှုတ် မကြမ်းတမ်းခြင်း၊ အချော်အဖျင်း မပြောခြင်း၊ နဝကမ္မအမှု မထူခြင်း၊ ပဉ္စင်းငယ်၊ သာမဏေငယ်တို့နှင့် ရောနှောခြင်းစသော သင်္ကဏိကာ ရာမတာ၊ စကားများခြင်း=ဘဿာရာမတာ၊ အိပ်ကြူးခြင်း=နိဒ္ဓါရာမတာ စသော ရဟန်းတရားမှ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မကောင်းသော အမှုအရာတို့ကို မဖြစ်စေရ၊ အထူးသတိပြုခြင်း။ • • • ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်း၊ သံဃိကပစ္စည်း၊ ဂရုဘဏ် ပစ္စည်း၊ လဟုဘဏ်ပစ္စည်းရပ်များကို တရားအလျောက် နေရာရောက်အောင် သုံးဆောင် ဝေဖန်ဖြန့်ချိခြင်း၊ မလိမ္မာသူ အောက်ငယ်လူတို့ တစ်ဖက်စကားဖြင့် တပည့်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များကို မေးမြန်းတိုင်ပင်ခြင်း မပြုဘဲ တပည့်ကြီးပုဂ္ဂိုလ် များအား ပြစ်တင်စကား မပြောဆိုခြင်း၊ တစ်ဆင့်စကား နားကြားရုံမျှဖြင့် အမှုသည်ကို မမေးမမြန်းရခင် ရှေးဦးတင်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော တပည့်ကိုမျှ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ဒေါသ အမျက်မထားခြင်း၊ ကျောင်းသားသူငယ်သော်မှလည်း

နိဒါန်း

ပြင်းထန်စွာသော ဒေါသစိတ်ဖြင့် အော်အင် ငေါက်ငန်း ဆွဲရမ်း ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို မပြု၊ အမှုနှင့်လျော်စွာ သင့်ရာဒဏ်ကို ပေး၍ ကြောက်ရွံ့ ယဉ်ကျေးလောက်အောင် ဆုံးမခြင်း၊ ဒါယကာတို့နှင့် အနုလောမိက ဂိဟိသံသဂ္ဂ အနေသန အမှုအရာတို့ကိုလည်း မဖြစ်စေရအောင် မပြတ်မလပ် ဟောပြော ဆုံးမခြင်း။ ” . . . စသည်ဖြင့် အထက်နာယက မထေရ်ကြီးများ ပရိသတ်ကို အုပ်ချုပ်ရာတွင် အမှားအယွင်း အချွတ်အချော် မရှိစေရန် သတိပေးညွှန်ပြ ထားပေသည်။

ထိုနည်းတူစွာ တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ်မထေရ်ကြီးများ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ဥပဒေတွင်လည်း . . .

. . . ဆရာ မထေရ်ကြီးတို့ ပညတ်အပ်သော အမှုဥပဒေနည်းတို့ကို ဆရာကြီး ထံ မပန်မကြားဘဲ အမှတ်မဲ့ မနုတ်ထားရခြင်း၊ ပညတ်သစ်ဥပဒေ အထွေအထူး ထားပြန်လိုလျှင် မထေရ်ကြီးနှင့် တိုင်ပင်၍ ထားရခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက် အောက်လက်ငယ်သားတို့ တစ်ဆင့်စကားဖြင့် ဆရာမထေရ်ကြီးအား ပြစ်မှား ကဲ့ရဲ့မှု မပြုရခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အချင်းချင်း တစ်ပါး ဩဇာကို တစ်ပါးက မဖျက်ခြင်း၊ တစ်ယောက်ကျေးဇူးမဲ့ကို တစ်ယောက်ကွယ်ရာ အတင်းအဖျင်း မပြောဘဲ ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုသာ ရှာကြံ၍ ပြောဆိုခြင်း၊ အောက်ငယ်သားတို့ တစ်ဆင့် ကုန်းချောစကားနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးချင်း မကွဲပြားရအောင်၊ သူပြောလာ တိုင်း မယုံမိအောင် အထူးသတိပြုခြင်း။ . . .

အောက်လက်ငယ်သားတို့ သူ့တပည့် ငါ့တပည့် သူ့အသင်း ငါ့အသင်း ကွဲပြားမရှိစေရ၊ တစ်ဖတည်းသားကဲ့သို့ ညီညွတ်စေ့စပ်အောင်၊ တစ်လုံး တစ်စည်းတည်း ဖြစ်အောင် ပရိသတ်ကို ဆုံးမကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခြင်း . . . စသည်ဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြသော တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ်များ သတိပြုရမည့် အချက်များနှင့် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် အချက်များကို ဖော်ညွှန်း ထားပေသည်။

အခြားအခြားသော အဝတ်အရုံ၊ အစားအသောက်၊ စာအံရာ , ဆွမ်းစားရာ , ဆွမ်းခံရာ၊ ဘုရားဝတ်တက်ရာ စသည်တို့၌ လိုက်နာကြရမည့် ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်း များတွင်လည်း အလွန်မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသော ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းများကို ပြဋ္ဌာန်း ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဤမှတစ်ပါး အခြားသော ဆုံးမစာများ၊ ဩဝါဒများ၊ အမိန့်တော်များတွင်လည်း ရဟန်းကောင်း ရှင်ကောင်းဖြစ်ထွန်းရေး၊ သာသနာတော် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တောက်ပ ရေးအတွက် လိုအပ်သော အဆုံးအမဩဝါဒ၊ စည်းကမ်းဥပဒေများကို ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်း ထားသဖြင့် ရွှေကျင်နိကာယဝင် သံဃာတော် များ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် နေပြည်တော် ၌သာမက နိုင်ငံတွင်း နိုင်ငံပတို့၌ပါ မွှေးပျံ့ခဲ့ပေသည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်နှင့် သီပေါမင်း

ပဉ္စမသံဂါယနာတင် ၁၀၅၀ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် ၁၂၄၀-ပြည့်နှစ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၆-ရက်နေ့တွင် နတ်ရွာစံရာ သားတော်သီပေါမင်းက ထီးနန်း အရိုက်အရာကို သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၃-ရက်နေ့တွင် ဆက်ခံရသည်။

[မင်းတုန်းမင်းကြီး နတ်ရွာစံချိန်၌ ရွှေကျင်ဆရာတော် သီရိလင်္ကာ(သီဟိုဠ်)နိုင်ငံ သို့ ရောက်ရှိနေသည်။]

ရွှေကျင်ဆရာတော်သည် ၁၂၄၀-ပြည့်နှစ် ဝါကျွတ်သည့်အခါမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာပြီး နွားလံတောင်တောရမှာပင် သီတင်းသုံးသည်။

သီပေါမင်း၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ နေပြည်တော်မန္တလေး ရွှေကျင်တိုက်မကြီး သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးရပြန်သည်။

၁၂၄၃-ခုနှစ်တွင် သီပေါမင်းက ကိုးတိုင်းကိုးဌာန ခွဲ၍ သာသနာပြုရန် ရွှေကျင်ဆရာတော်အား လွှဲအပ်ရာ လက်ခံတော်မူပြီး သာသနာပြုတော်မူသည်။

၁၂၄၄-ခုနှစ် တပေါင်းလတွင် သီပေါမင်းက တောင်တော် ဆရာတော် နှင့် တွဲဖက်၍ သာသနာပိုင် ခန့်အပ်သည်။ 'ဇာဂရာဘိဓဿာသနပါလဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇေရ' ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ဆက်ကပ်တော်မူသည်။ သာသနာပိုင် ရာထူးကိုရော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုပါ ပယ်ရှားစွန့်လွှတ်တော်မူသည်။

ရွှေကျင်ဆရာတော်နှင့် နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယ

ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တောထွက်လို၊ တော၌ ဓမ္မလျော်လိုသည့် နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယ လွန်စွာ အားကြီးတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေကျင်တိုက်မကြီး တည်ရန် မြေနေရာ ရွေးချယ်သောအခါ (မိမိကသာ အလိုရှိပါလျှင် မြို့တော်နှင့် နီးကပ်သည့် လွန်စွာ အချက်အချာကျသော နေရာကို ရနိုင်ပါလျက်) တောရ လောက်သည့် မန္တလေးတောင်တော် မြောက်ဘက်စောင်းကိုသာ ရွေးချယ်တော် မူခဲ့သည်။

မြို့ပေါ်တက်၍ စာပေပညာ သင်ကြားချိန်မှလွဲပြီး တော၌သာ အနေများ ခဲ့သည်။ တောကျောင်းများမှာ နေထိုင်ပြီး စွမ်းအားရှိသမျှ တပည့်များအား စာပေပို့ချ၍ ကျန်အချိန်များတွင် ပဋိပတ်(ဘာဝနာလုပ်ငန်း) ဖြင့်သာ အချိန်ကို ကုန်လွန် စေတော်မူသည်။

မင်းတုန်း မင်းတရားကြီး ပင့်လျှောက်ချက်အရ နေပြည်တော် မန္တလေး၌ သီတင်းသုံးရသော်လည်း အကြာအရှည် အမြဲနေမည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် ရှိပုံမပေါ်ပေ။ မင်းတုန်းမင်းကြီး ကြိုတင်၍ ခေါ်ယူပြုစုထားသော ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ မသေ ခင်သာ နေပြည်တော်၌ နေထိုင်မည်ဟု သစ္စာခံဌာန် ပြုထားသည်။

နိဒါန်း

ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်၊မယ်တော်တို့ ကွယ်လွန်ပြီး မကြာမီ ရွှေကျင် တိုက်မကြီးမှ ကိန္နရာတောင်၊ ရေတံခွန်တောင်တို့သို့ တောထွက်တော်မူခဲ့သည်။

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း

ထိုသို့ တောထွက်တော်မူခဲ့ရာ တစ်စတစ်စ ဖြင့် မကွေးတိုင်း မင်းလှမြို့ အရှေ့ဘက်ကမ်း (ယခု မကွေးမြို့နယ်) မိချောင်းရဲ၏ မြောက်ဘက် (၅-မိုင်ခန့်အကွာ) ဝါးရံချောင် နွားလံတောင်တောရသို့ ရောက်ရှိပြီး ၁၂၃၈-ခုနှစ်နှင့် ၁၂၃၉-ခုနှစ် တို့တွင် ထိုနွားလံတောင်တော၌ ဝါကပ်တော်မူခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ဝါကပ်သီတင်းသုံးစဉ် နေပြည်တော်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော တပည့်များအား ဆုံးမလိုသောကြောင့် စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းကို ရေးသားတော်မူ ခဲ့သည်။

စူဠသိဿကောဝါဒ-ဟူသည် 'တပည့်များအား ဆုံးမသည့် သြဝါဒအကျဉ်းချုပ်' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကို ထောက်လျှင် သေးငယ်သော ကျမ်းဖြစ်၍ 'စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း' ဟု အမည်တွင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရွှေကျင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးကမူ 'သိဿကောဝါဒါလင်္ကာရဓမ္မကထာ'ဟု အမည်ပေး တော်မူခဲ့သည်။

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းကို တပည့်ကြီး၊ တပည့်ငယ် အားလုံးကို ရည်ရွယ် ရေးသားခဲ့ကြောင်း-

“သြဝါဒအချုပ်စကား တရားစည်ကြီး ရိုက်တီးကြွေးကြော် နှိုးဆော်ဆုံးမ လိုက်သည် ရွှေကျင်တိုက်မ၊ ရွှေကျင်တိုက်သစ်၊ ရွှေကျင်တိုက်ဝင်၊ ရွှေကျင် တိုက်ထွက်၊ ရွှေကျင်တိုက်သွေး အဝေးအနီး တပည့်ကြီးငယ် တစ်စုတို့။”။ ဟူသော နိဂုံးစကားကို ထောက်၍ သိရပေသည်။

မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းကို နွားလံတောင်တော၌ သီတင်းသုံးစဉ် ရေးသား တော်မူသကဲ့သို့ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကို မင်းကွန်း ငွေတောင်တော၌ သီတင်းသုံးစဉ် (ပါဠိကို ၁၂၅၃-ခု သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၆-ရက်နေ့ ရေးသားပြီးစီး၍ နိဿယကို ၁၂၅၄-ခုနှစ် ဝါဆိုလတွင်) ရေးသားပြီးစီးကြောင်း ကျမ်းပြီးနိဂုံးများအရ သိရပေသည်။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သီပေါမင်း၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ မန္တလေး ရွှေကျင်တိုက်မကြီး၌ ပြန်လည်သီတင်းသုံးနေထိုင်ပြီး သာသနာတော်ကို ဆက်လက် ပြုစုစောင့်ရှောက် တော်မူသည်။

၁၂၄၆-ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၆-ရက်နေ့တွင် ရွှေကျင်တိုက်မကြီးမှ မင်းကွန်း ငွေတောင်တောရသို့ ထွက်ကြွတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ငွေတောင်တောရ ဌာန အစဉ်အမြဲ သီတင်းသုံးပြီး တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ရွှေကျင်တိုက်မကြီးသို့ ကြွရောက်၍ ဩဝါဒ ပေးတော်မူခဲ့သည်။

မဟာသိဿကောဝါဒ=ဟူသည် 'တပည့်များအား ဆုံးမသည့် ဩဝါဒကျမ်းကြီး' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဤကျမ်းကို ရေးသားရာ၌ ရဟန်းသာမဏေတို့ကိုသာ ရည်ရွယ်သည်မဟုတ်ဘဲ လူဝတ်ကြောင်များကိုပါ ရည်ရွယ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာပြည်ရှိ တပည့်များ ကိုသာမက သီရိလင်္ကာ(သီဟိုဠ်) နိုင်ငံရှိ တပည့်များကိုလည်း ရည်ရွယ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏-

ယေ တေ နေကေပိ မံသိဿာ၊ လင်္ကာယံ ဇေယျယံ ပိ ဝါ။
ဂဟဋ္ဌာ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ၊ မံနာထာ မံပိယာ သဒါ။
သဗ္ဗေသမ္ပိ စ ဧတေသံ၊ သဒါ ဝမိဂဝေသိနံ။
သဗ္ဗဒါ ဝမိဘာဝါယ၊ ဘာဝေသံ မေတ္တာဘာဝနံ။-

ဟူသော ကျမ်းဦးဂါထာတို့ကို ထောက်၍ သိနိုင်ပေသည်။

ရေးသားစီစဉ်ပုံ

ထိုနှစ်ကျမ်းအနက် စူဠသိဿကောဝါဒ ကျမ်းကို မြန်မာစကားပြေ အများဆုံး အသုံးပြု၍ ပါဠိဂါထာများ၊ စုဏ္ဍိယများကို အနည်းငယ် အသုံးပြုရေးထားသည်။

ထို့ပြင် အခန်းကဏ္ဍ ၁၅-ခန်း ခွဲခြားကာ ဘုရားဟောတော်မူသော ဂါထာများ၊ စုဏ္ဍိယပါဠိ များနှင့် အခြားသင်္ဂြိုဟ်ရာ ပါဠိဂါထာများကို ကျောရိုးပြုကာ ဖတ်ချင် စဖွယ် ဥပမာ၊ ဥပစာ၊ အလင်္ကာနည်းများဖြင့် တန်ဆာဆင်ကာ အချိတ်အဆက်မိမိ၊ ကာရန်မိမိဖြင့် ရေးသားထားသည်။ ဆရာတော်၏ ရေးသားချက်များသည် နားထဲသို့ ပက်သွင်းလိုက်သကဲ့သို့ ထိထိမိမိ ရှိလှသည်။ ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်းဖြင့် သဒ္ဒါတရား များ တိုးပွားလာစေနိုင်သည်။ အသိအလိမ္မာများ တိုးတက်လာစေနိုင်ပေသည်။

မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ အခန်း၆-ခန်း ခွဲခြားကာ ပထမပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားတော်မူသည်။ စုဏ္ဍိယ(စကားပြေ) ပါဠိများလည်း အနည်းအကျဉ်း ပါရှိ၍ အများစုမှာ ပါဠိဂါထာများ ဖြစ်သည်။ ထိုပါဠိဂါထာများအနက် အချို့မှာ ဘုရားဟော ပါဠိတော်များ ဖြစ်၍ အများစုမှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားစီကုံးသည့် ဂါထာ များ ဖြစ်သည်။ သက္ကတ ဟိတောပဒေသနှင့် စာဏကျနိတိကျမ်းမှ ဂါထာအချို့လည်း ပါဝင်သည်။

နိဒါန်း

မဟာ သိဿကောဝါဒ နိဿယ- ကာ: ရွေ့ကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ ပရိယတ္တိစာပေ ကျမ်းကျင်ပုံ, စကားအသုံးအနှုန်း ကြွယ်ဝပုံ, နက်နဲစူးရှသော ဂမ္ဘီရဉာဏ် ရှိပုံနှင့် သြဝါဒပေး ဆုံးမရာတွင် သူမတူအောင် ကျမ်းကျင်လိမ္မာပုံတို့ကို ဖော်ပြနေသည့် ထူးခြားလှသော ကျမ်းစာကြီး ဖြစ်ပေသည်။

မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကို အပိုင်း(၆)ပိုင်း ခွဲ၍ ရေးသားထားပေသည်။
ယင်းတို့မှာ-

- ၁။ကာမာနံ အာဒိနဝကထာ = ကာမဂုဏ်တို့၏ အပြစ်အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုရာစကားစု။
- ၂။သီလ သံဝရကထာ = သီလ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် သီလကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်း သင့်သည်ကို ပြဆိုရာ စကားစု။
- ၃။ပဏ္ဍိတုပသေဝန ကထာ = ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့၏ သဘောနှင့် ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ကို ပေါင်းသင်း ဆည်းကပ်သင့်ကြောင်း ပြဆိုသည့် စကားစု။
- ၄။ဗာလာနုပသေဝနကထာ = မသူတော်တို့နှင့် မပေါင်းသင်းထိုက်ပုံ, မသူတော်တို့၏ ကြောက်စရာကောင်းပုံတို့ကို ပြဆိုသည့် စကားစု။
- ၅။ခန္တိ သံဝရကထာ = သည်းခံခြင်းဖြင့်သာ အရာရာ အောင်မြင်နိုင်ပုံ, သူတော်ကောင်း မှန်သမျှ သည်းခံခြင်း ခန္တိ တရားကို လက်ကိုင် ထားသင့်ပုံတို့ကို ပြဆိုသည့် စကားစု။
- ၆။ပကိဏ္ဍကကထာ = အခြား ပြောကြားသတိပေးလိုသည် အကြောင်းအရာ အဆုံးအမမျိုးစုံတို့ကို ပြဆိုသည့် စကားစု။---
တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ကျမ်းစာများ၏ အရည်အသွေး

ကျမ်းစာတစ်ခု ကောင်း-မကောင်း, စံဝင်-မဝင်ကိုဖော်ပြပါ အချက်များဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြမြဲ ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့မှာ -

- ၁။ရည်ရွယ်ချက် ကောင်း ရှိ-မရှိ။
- ၂။ထိုရည်ရွယ်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ ပီပြင်ထိရောက်မှု ရှိ-မရှိ။
- ၃။အရေးအသားနှင့် တင်ပြပုံ ညက်ညောပြေပြစ်မှု ရှိ-မရှိ။

၄။အကြောင်းအရာ ခိုင်လုံမှု ရှိ-မရှိ။

၅။အသုံးအနှုန်း ဝေါဟာရ ကျစ်လျစ်မှု၊ ကြွယ်ဝမှု ရှိ-မရှိ။

၆။ကြည့်ရှုလေ့လာသူတို့ အကျိုးများ-မများ- ဟူသော စံကြီး (၆)-ချက် ဖြစ်ပေသည် ။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ ဤကျမ်းစာနှစ်ဆူကို ထိုစံကြီး (၆)-ချက်ဖြင့် ချိန်ထိုးစိစစ်ကြည့်သည့်အခါ စံတင်ရမည့် ဂန္ထဝင်ကျမ်းစာ နှစ်ဆူ ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိရပေသည်။

အနည်းငယ် စိစစ်ကြည့်ပါမည်။

ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းခြင်း

ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဤကျမ်းနှစ်ဆူကို ရေးသားရာ၌

- (က) ရဟန်းတော်များသန္တာန်၌ ကိလေသာအညစ်အကြေးများ ကင်းစင်၍ သာသနာတော် တင့်တယ်တောက်ပစေလိုခြင်း။
- (ခ) သိဿာနသိဿ သောတုဇနတို့အား သဒ္ဒါနည်း၊ အလင်္ကာနည်းတို့နှင့် တကွ ကျမ်းဂန်အရာ လိမ္မာကြစေလိုခြင်း။
- (ဂ) အလဇ္ဇိဒုဿီလ မဖြစ်၊ လဇ္ဇိသူတော်ကောင်း ကောင်းကောင်းကြီး ဖြစ်စေလိုခြင်း။
- (ဃ) လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် အချင်းချင်း နှစ်သင်း နှစ်ဝါဒ မကွဲပြားစေလိုခြင်း။
- (င) အလဇ္ဇိဒုဗ္ဗကုပုဂ္ဂိုလ်များ တို့နှင့် သော်လည်း ပစ္စတ္ထိကရန်သူတို့ကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက် မဖြစ်စေရ။ ခန္တိ သံဝရ ,ကရုဏာ,မေတ္တာတရား, သဂါရဝ သပ္ပတိဿ တရားလက်နက်အားဖြင့် ဘုရားသားတော်အချင်းချင်း ဝိဝါဒ ခိုက်ရန် မဖြစ်ကြဘဲ မိမိတို့ အားထုတ်သင့် အားထုတ်ထိုက်သော ပရိယတ်, ပဋိပတ်တရားတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး အားထုတ်နိုင် ကြ စေခြင်း။
- (စ) ထိုသို့ အားထုတ်နိုင်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြစေ လိုခြင်း-ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိကြောင်း စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း ၏ နိဒါန်းနှင့် မဟာသိဿကောဝါဒနိဿယ နိဂုံးတို့တွင် ဆရာတော် ဘုရားကိုယ်တိုင် မိန့်ဆိုရေးသားထားရာ မည်မျှ ရည်ရွယ်ချက် ကောင်းမွန် ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။

အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ ပီပြင်ခြင်း

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း အလွန် မြင့်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ရာ မိမိ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ခိုင်မာသော ဗုဒ္ဓစကားတော်များ၊ သိသာထင်ရှားသော ဥပမာများ၊ ချို့သာညက်ညော မေတ္တာသံနှောသောစကားအသုံးအနှုန်းများဖြင့် ပီပြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော် ရေးသားထားပေသည်။ ကိလေသာ အပူကင်းဝေးရေး ရည်မှန်းချက်ကို စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းလာ ပိယေဟိဝိပ္ပယောဂသောကသလ္လဝိမမနကထာ၊ ဘဿာရာမတာဒိပဟာနကထာ၊ ကာမာနံအာဒိနဝကထာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းလာ ကာမာဒိနဝကထာဖြင့်လည်းကောင်း ထုတ်ဖော်ညွှန်ပြ ဩဝါဒပေးတော်မူထားသည်။

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းလာ ပိယေဟိဝိပ္ပယောဂသောကသလ္လဝိမမနကထာတွင် ချစ်ခင်အားထားသူတို့နှင့် ကွေကွင်း ခွဲခွာရသည့်အခါ ရင်ဝတွင် စူးဝင်နေသော သောကဠောင့်ကို ပယ်နုတ်နိုင်ရေးအတွက် ထိုစိုးရိမ်သောကဟူသော အပူတရား ကိုပင် မမြဲသော အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခ၊ အစိုးမရသော အနတ္တ ဟု ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပေါက်အောင် ရှုရမည် ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားတော်မူသည်။

ထို့အတူ ကိုယ်ကျင့်သီလ ပြည့်ဝဖြူစင်ရေးအတွက် ရဟန်းတော်များသည် ကုလဒူသန၊ အနေသန၊ မိစ္ဆာဇီဝများကို မပြုလုပ်မိစေရန်၊ အဖိုးမတန်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးအတွက် အဖိုးအနုဋ္ဌ ထိုက်တန်သော သီလရတနာကြီး မပျက်စီးစေရန်၊ ရဟန်းအဖော်မပါဘဲ ရွာတွင်းမြို့တွင်း သတင်းဂုဏ်သိန် အရှိန်ကြီးရာ ရာဇ၊ ရာဇမဟာမတ္တ စသောသူတို့ထံ သွားလာဝင်ထွက်မှု မပြုမိကြရန် သတိပေးထားတော် မူသည်။

လာဘ်လာဘကို မက်မောသဖြင့် အဇာတသတ်မင်း အကိုးကွယ်ခံရသော ရှင်ဒေဝဒတ်ကို ထိုလာဘ်လာဘက သတ်သဖြင့် အဝိစိင်ရဲကြီး သို့ ဆင်းခဲ့ရပုံ၊ လာဘ်လာဘသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတို့ကို ချန်၍ ကျန်သော အရိယာများနှင့် ပုထုဇဉ်တို့ကို သတ်ညှဉ်း ဖျက်ဆီးတတ်သော မိုးကြိုးစက်ကွင်း လောင်မီး အရင်း ဖြစ်ပုံ၊ ကျူသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ဝါးသီးတို့သည် မိမိသီးရာအပင်ကို သတ်ပစ်တတ်သကဲ့သို့ လာဘ်လာဘသည်လည်း လာဘ်လာဘမက်မောသူတို့ကို ကိုယ်ကျိုးကြီးနည်းသည်ထက် နည်းအောင် ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတတ်ပုံ၊ ထိုသို့ အပြစ်ဒေါသကြီးမားလှသောကြောင့် မင်း၊ မင်းအမတ်ကြီး စသော ရာထူး အာဏာ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လှူဒါန်းသည့် လာဘ်လာဘတို့ကို သာယာတပ်မက်မှု မရှိသင့်ပုံ၊ လာဘ်လာဘကို မက်မောသာယာမှားမိက ဆင်ဖြူတော်ခုနစ်စီး ရမည်ရှိရာ ချည်ဝင်ခုနစ်ဝင် ဖြင့်သာ ကျိန်းကျေရသည့် လောကဥပမာအတိုင်း လိုရင်း မဂ်ဖိုလ်တို့နှင့် ဝေးကာ အပါယ်လေးရွာသို့ ရောက်သွားတတ်ပုံတို့ကို သတိကြီးစွာထား၍ မင်း၊ အစိုးရတို့လှူဒါန်းပူဇော်သော လာဘ်လာဘ၊ ထိုထို ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့ လှူဒါန်း ပူဇော်သည့်

လာဘ်လာဘတို့၌ သာယာမက်မောမှု မဖြစ်ကြရန်လည်း ဥပမာပေါင်း များစွာဖြင့် ရေးသား ဆုံးမတော်မူထားသည်။

ကာမာနံ အာဒိနဝကထာ၌လည်း- ကာမဂုဏ်တို့သည် ဟိမဝန္တာ မြိုင်စခန်း ဆင်ရိုင်းတွေ လာသည့်လမ်းတွင် မောပန်းဖြေရင်း အိပ်ကြူးခြင်းသို့ ရောက်သွား လေသော ခရီးသွားယောက်ျား မင်းဖြစ်တော့မည့်အလား ဖုတ်သွင်းရထား ဆိုက် ရောက်လာပြီ အိပ်မက်တုန်းအတွင်း ဆင်ရိုင်းတွေနင်း၍ စင်းစင်းကြီး သေရာ ရသည့်ပမာ ကြံစည်သည်က တစ်ခြား၊ ဖြစ်လာသည်က တစ်ခြား ဖြစ်တတ်ပုံ၊ အလိမ္မာဉာဏ် မရှိသည့် ကာမဂုဏ်လိုက်စား ငမိုက်သားတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး ဖမ်းယူနှိပ်စက်မည့် ငါးမျှားချိတ်နှင့် တူပုံတို့ကို မှတ်သားဆင်ခြင် ဉာဏ်သက်ဝင်ကြ၍ ကာမဂုဏ်ညွှန်တွင်း မာရ်မင်းနိုင်ငံသို့ မလိုက်သွား မိကြစေရန်၊ သမုဒ္ဒရာအတွင်း သဘော်ကြီးအထက်မှ ဝက်ရူးနာပေါ်ခိုက် ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်သော ဥမ္မတ္တက အရူးကဲ့သို့ မဖြစ်ကြစေရန်၊ မဖုတ်မကြော် ဆားစော် ဆီစော် မနံရသည့် ငါးသေ ကောင်ပုပ်သည် မကြာခင် လောက်စား၍ တက်တက်ပြောင်သည့်နယ် မဖြစ်ကြ စေရန်အတွက် မာရ်မင်း၏ စစ်သည်တို့ကို ရာထောင်မကသော ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် လက်နက်တော်များစွာနှင့် ရဲရင့်စွာ ပုန်လှန်၍ သာသနာတည်းဟူသော နန်းဝေယန် ဝယ် အသက်ထက်ဆုံး ချမ်းမြေ့စွာ စံနေကြပြီးလျှင် ဘခင်သျှင်တော်ဘုရား၏ အရိုက် အရာ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ထီးဖြူအောက်သို့ မြန်မြန်ကြီး ဆိုက်ကြရအောင် သတိ၊ ဝီရိယ အထူးရှိကြရမည် အကြောင်းတို့ကို ကျိုးကြောင်းညွှန်ပြ သြဝါဒ ပေးတော် မူထားပေသည်။

ဤသို့စသည်ဖြင့် ဤကျမ်းနှစ်ကျမ်းလုံးတွင် သိစရာ မှတ်စရာ ကျင့်ကြံ လိုက်နာစရာ တရားများကို ဖော်ပြထားသည် ဖြစ်ရာ ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းလင်းထိရောက် ပြောင်မြောက်အောင် ဖော်ဆောင်ထားနိုင်ကြောင်း စာရှုသူများ သိနိုင်လောက်ပေပြီ။

ညက်ညောသော အရေးအသား

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စာရေးဟန်သည် ဝါကျရှည်ကြီးများဖြင့် ရေးဖွဲ့ထား သော်လည်း လေးအ၊ နေသည့်အသွင် မရှိဘဲ သွက်လက်ခေတ်မိပြီး ဖတ်ရနာရကြည့်ရှု ရသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို သိမ်းကျုံးဖမ်းယူနိုင်စွမ်းရှိပေသည်။

အနည်းငယ် ရှုစားကြည့်ပါ။

“ဆောင်းဥတု ရာသီအပြောင်း တပေါင်း၊ တန်ခူး မင်းလွင်မြူး၍ မိုးဦးနီး သည့်အခါ ဟိမဝန္တာ မဟာဂနိုင် မြိုင်ညိုကြီးအတွင်း အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့အထက် တစ်ခဲနက် တက်၍ ရွာသော အကာလမိုးကြီးသည် ယင်းအင်ကြင်းပင်ကြီးတို့၌ ရွက်

နိဒါန်း

ရှော်ရွက်ရောင်း ရွက်မကောင်းတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ကြွေကျစေလျက် စိမ်းညိုနီရွှေ ရွက်နုတွေ မြိုင်မြိုင်၊ ဖူးပွင့်တွေ အဆိုင်ဆိုင်၊ ပန်းရနံ့ တကြိုင်ကြိုင်နှင့် ယင်း ဟိမဝန္တာမြိုင်အလုံးကို အံ့ချီး၍ မဆုံးနိုင်ဖွယ် တစ်ပေါင်းတည်း တင့်တယ်စေသည့် ပမာ၊” (စုဋ္ဌသိဿကောဝါဒနိဒါန်း)

“ကိလေသာမာရ် ညှဉ်းဆဲတိုက်တွန်း၍ မမှားတန်မှားသဖြင့် အပါယ် လားရှာရလတ္တံ့ဖြစ်သော ကောဓနပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် မြင်သည့် အခါ ‘ဂဠုန်လက်ဝယ် နဂါး၊ ခြင်္သေ့လက်ဝယ် သား၊ ကျားခံတွင်းဝယ် ချေသမင် ယုန်သူငယ်’တို့ကို မြင်ရသည့်အခါများ၌ ထို ဘေးကြီး ရောက်သော သတ္တဝါ တို့အား သနားကယ်ဆယ်နိုင်လျှင်လည်း ကယ်ဆယ်ရသည်။ မကယ်နိုင် လျှင်လည်း ထိုကျား ခြင်္သေ့ဘေးများမှ ဝေးဝေးကြီး လွတ်သွားအောင် ကိုယ်လွတ် ရှောင်ပြေးသွားရသည်။ ယင်းနည်းအတူ ထိုမသူတော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရား အမြိုက် တိုက်ကျွေး ကယ်ဆယ်နိုင်လျှင် သနားကယ်ဆယ်ရသည်။ မကယ်ဆယ် နိုင်လျှင်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သနားခြင်း ကရုဏာ မေတ္တာစိတ်ကို နှံ့စေလျက် မိမိကိုယ်ကိုသာ ယင်းသို့ သော မသူတော်အလဇ္ဇီအကျင့်တည်းဟူသော မာရ်မင်း ၏လက်သို့ မရောက်အောင် အထူးသတိဆောင်အပ်သည့် သဘောများကို လည်းကောင်း။

အသူတစ်ရာ နက်လှစွာသော ချောက်ကမ်းပါး၌ ခင်း၍ ထားအပ်သော တစ်ဖဝါးမျှ နင်းလောက်သော သစ်ပျဉ်သစ်တုံးကို လျှောက်၍ သွားရသူသည် အရပ်တစ်ပါးကို မျှော်၍ မကြည့်ဘဲ မိမိလျှောက်အပ်သော သစ်ပျဉ်ချပ်ကိုသာ ကြပ်ကြပ်စည်းစည်း ကြည့်၍ သွားနိုင်မှ ချောက်ထဲသို့ ချော်၍မကျ အသက် ချမ်းသာရာရသကဲ့သို့ သံသရာချောက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်လမ်းသို့ ကူးသန်းသွားကြ ရသော သူတို့သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏အပြစ်ကို မော်၍ မကြည့်ဘဲ မိမိ၏ သွားလာရာ သမထ ဝိပဿနာ နိဗ္ဗာန်လမ်းကိုသာ ဖြောင့်တန်းစွာ ကြည့်ရှု သွားလာကြရမည်။”

(စုဋ္ဌ၊ သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာ ဖရဏိယ အရဏဝိဟာရိကထာ)

“ ဝနမက္ကဋ္ဌလောလဿ၊ န စိတ္တဿ ဝသံ ဝဇေ ” ပါဠိတော်အတိုင်း တောမျောက်ရိုင်း မသွေ ဣန္ဒြေချွတ်ချော် အနေမတော် အဆိုမလျော် အသရော် အဖျင်း ကောက်ကရ စကားပွဲကျင်း၊ အဖျင်းတွေ ပိုင်းဖွဲ၊ ချင်းတို့ချင်း ခနိုးခနဲ၊ ပြောလိုရာ ဆိုလိုရာ ရောကာရောင်ကာ ခန်းဆောင်ကြားမှာ စားကာအိပ်ကာ ကာလများလျက် သကျပုတ္တ သမဏသညာများကို နှလုံးမထား၊ ရွာသူသားငယ် တို့ကဲ့သို့ သွားတဖြဲဖြဲ၊ စကားကို ဗရဟ္မာကြံပြော၊ ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မော၊ တသောသော တဟားဟား၊ မီးလှုံလို၍ လှပုံကြားကို ဝင်လိုဝင်၊ ချက်လား ပြတ်လား၊ ငါးပိယူခဲ့လား ဆားယူခဲ့လား စားရေးသောက်ခန်းကို စီရင်လို

စီရင်၊ လဘက်ရည်အိုး တပြင်ပြင်၊ ဆွမ်းစဉ် ဆွမ်းစား နဝကမ္မအမှုများနှင့်သာ ကာလ ကုန်သွားသည် ဖြစ်၍ “ကာလော ယသတိ ဘူတာနိ” ပါဠိအရကာလကို လူက မစား၊ လူကိုသာ ကာလ စား၍ ဘဿာရာမတာ၊ ကမ္မာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ ပရိဟာနိယ အယုတ်တရား အားမကြီးကြရအောင်၊ သူတော်အများ ကြည်ညိုဖွယ် ဆောင်၍ ကောင်းမွန်စွာ ဣန္ဒြေကြီးမား စကားနည်းသဖြင့် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် တရားများကို များများကြီး အားထုတ်မိကြရအောင် တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ် ဆရာကြီးတို့က မပြတ်မလပ် ကြပ်မ ကြည့်ရှု နှိုးဆော် အားထုတ်နေထိုင် ကြရမည်။” (စူဠ။ ဘဿာရာမတာဒိပဟာနကထာ)

အကြောင်းအရာ ခိုင်လုံမှု ရှိသည်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မိမိ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးလိုသော အချက် တို့ကို ပေးရာ၌ မိမိ၏ အတ္တနောမတိ အယူအဆများကို ပင်မကျောရိုး ပြုသည် မဟုတ်ပေ။ ခိုင်မာသော ဘုရားဟော ပါဠိတော်များကိုသာ အခြေခံ ကျောရိုးပြု၍ ထိုပါဠိတော်များ၏ ဆိုလိုချက်များကိုလေးနက်မှု၊ ပေါ်လွင်မှုရှိအောင် အလင်္ကာနည်း၊ နေတ္တိနည်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကာ ဖော်ထုတ်ထားသည်ကို ဤကျမ်းနှစ်ကျမ်းလုံးတွင် တွေ့ရှိရပေသည်။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းအရာ ခိုင်လုံမှု ရှိ-မရှိကို အထူးစိစစ်ပြနေဖွယ် မလိုဘဲ ကျမ်းစာများကို ကိုယ်တိုင် လေ့လာကြည့်လျှင် အကြောင်းအရာများ ခိုင်လုံတိကျမှု ရှိကြောင်း လက်ခံလာနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

အသုံးအနှုန်းများ ကျစ်လျစ်၍ ကြွယ်ဝမှု ရှိခြင်း

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရေးအသားတို့သည် စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ ဝါကျရှည်တို့ဖြင့် ရေးသားထားသော်လည်း လေးအ၊ နေသည့် ပုံသဏ္ဍာန် မရှိဘဲ သွက်လက်ညက်ညောမှု ရှိကြောင်း ရေးသားခဲ့ပေပြီ။

အရေးအသား သွက်လက်ညက်ညောသကဲ့သို့ စကားလုံးများကို သုံးနှုန်းရာ၌ ကျစ်လျစ်မှု၊ ကြွယ်ဝမှု ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ကြရမည် ဖြစ်သည်။

စာပေဗဟုသုတ ရှိပါလျက် ဆရာသမားကောင်း တို့၏ အဆုံးအမကို မရ သဖြင့် သာသနာတွင် အသုံးဝင်သင့်သလောက် အသုံးမဝင် ဖြစ်တတ်ပုံ များကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဖော်ပြပါအတိုင်း ဥပမာစကား ကြွယ်ကြွယ်ဝဝဖြင့် သုံးနှုန်း ရေးသားထားပေသည်။

“ဗဟုသုတစသော ဂုဏ်တစ်ပါးရှိလျက် အာစရိယမုဋ္ဌိ နည်းကောင်း မရရှိသောကြောင့် ဓားလုပ်ရုပ်ထု အပြုအပြင် မခံရသော သံစိမ်းတုံး ကျောက်စိမ်းတုံး၊

နိဒါန်း

အသွေးအဆေး မခံရသော သံချေးပိတ်ဖုံး ဓားမတိုပေတုံး ၊ ကျောက်သွေးသမား လက်သို့ မရောက်သော ကျောက်ကာတွေဖုံး စိန်ကျောက်တုံး၊ အချက်အပြုတ် မခံရ၍ ပုပ်ရှာရသော ယင်တရုံးရုံး ဝက်သားတုံးကဲ့သို့ သာသနာတော်၌ အသုံးကျ လောက်လျက် ဆရာကောင်းနည်းကို မရသည့်အတွက် အသုံးလှလှမကျ မရှိရအောင် မကောင်းမြစ်ထာ ပယ်ခွာ နိမ်နင်း ဆုံးမခြင်း အလေ့ရှိသော နိဂ္ဂဟောဝါဒီ ဆရာမြတ်တို့၏ ဩဝါဒကို သဘောကျကျ နားဝဝ ခံနိုင်ကြရအောင်။”

(စူဠသီလသုတ်ကထာ။)

ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်တွင် အကြီးအမှူး ဦးစီးနာယကဆရာများသည် လွန်စွာ အရေးကြီး၏။ ဆရာဖြစ်သူက ပြည့်စုံလုံလောက်မှ တပည့်များလည်း ပြည့်စုံ လုံလောက် လူလားမြောက်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် နာယကဆရာမထေရ်များ အရာရာ သတိထား နိုးနိုးကြားကြား ရှိစေရန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက စူဠသီလသုတ်ကထာဝါဒ ကျမ်းတွင် ဤသို့ သတိပေးရေးသားတော်မူခဲ့သည်။

“ရထား၏ အင်္ဂါအလုံးစုံ ပြည့်စုံမှသာလျှင် ရထားပုံလှလှ ဖြစ်၍ အဖိုးအနုဋ္ဌ ဖြစ်ဘိသည်အလား ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နာယကအင်္ဂါ မပြည့်စုံလျှင် နာယကလူကြီးပုံလှလှ မဖြစ်နိုင်ကြမည့် အရေးများကို ထောက်ထားကြသဖြင့် ယင်းနာယက အင်္ဂါ များနှင့် အထူးအားဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြအောင် . . . သံဃာ့ဦးစီး နာယကဆရာကြီးတို့ မဖြောင့်မမှန် ပေါ့ပေါ့တန်တန် ကျင့်လျှင် ကြွင်းသမျှ တိုက်သံဃာတို့မှာ ပဂေဝ (ခင်ကြီးက ကြပ်ခိုးစင် တက်လျှင် ရှင်က လေးတွေ ကျောင်းမိုးခေါင်) ဆိုဘိသည်ပမာ ဖြစ်လာမည် အရေးများကို လည်းကောင်း . . . အထက်ဦးစီးဆရာကြီးတို့က သဒ္ဓါတရားနည်းပါး၊ ဝိနယ ဂရ ရှားပါး၊ ပါပိစ္ဆ မဟိစ္ဆ အယုတ်တရား များပြား၍ ရှိလျှင် ယင်းသို့သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်မျိုးတို့သည်သာလျှင် မိမိတို့၏ထံ လာရောက် ဝိုင်းအုံကြသဖြင့် တစ်တိုက်လုံး အဖျင်းပုံ၊ အဖျင်းအိုး၊ အဖျင်းမျိုး အဆက်ဆက် ဖြစ်၍ နေရစ်မည်များကို လည်းကောင်း။”

ကြွယ်ဝသော အသုံးအနှုန်းများ

ပါဠိ စကားလုံးများကို မြန်မာအဓိပ္ပာယ် ဖော်ရာ၌ များသောအားဖြင့် အဓိပ္ပာယ် ပေါ်လွင်အောင် ဖော်နိုင်သူ ရှားပေသည်။ နာမသတ်အနက်၊ ဝေါဟာရတ္ထအနက် များသာ ပြန်ဆိုကြသည်က များပေသည်။ ဆရာတော် ဘုရားကြီးကား အများ သတိပြု သင့်သည့် ပါဠိစကားလုံးများကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ရာတွင် စကားလုံးကြွယ်ကြွယ် အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိဖြင့် ထိထိမိမိ ပြန်ဆိုထားသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

လာဘ်လာဘကို မှီ၍ စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော စိတ်အညစ် အကြေး ၁၄-ပါးကို အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင် အနက်ပေးရာတွင် ဆရာတော်၏ အနက်မြန်မာပြန်

ကာမ နှင့် ကာမဂုဏ အနက်များ

ဆိုမှုသည် မည်မျှ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်ကို အောက်တွင် လေ့လာကြည့်ပါ။

ကောဓနော- ရအပ်ပြီးသော လာဘ်၊ မရအပ်သေးသော လာဘ် နှစ်ပါး၏ အတွက်များ နှင့်ပင် သံဃာတော်များတို့အား အကြည်ညိုပျက် ဒေါသထွက်ခြင်း ကောဓတရားလည်းကောင်း။

ဥပနာဟော- မစင်ပုံကို ကောက်ယူပြီးလျှင် လက်မလွတ်ချင်ဘဲ တမက်တည်းမစင် ပုံကို စုံမက်၍ နေသော သည်းခြေရူးပမာ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ တွက်တာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အမျက်ကို မဖျောက်ဖျက်ဘဲ အမြဲ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထားခြင်း ဥပနာဟ တရားလည်းကောင်း။

ပလာသော- ခြင်္သေ့စားကြွင်းကို စားရ၍ အားအတန်ငယ် ပြည့်သည့်အခါ ခြင်္သေ့ပင် ကိုယ်ကို မှတ်၍ ဆင်ပြောင်ကို ကိုက်သတ်မည့် ဟန် အခင်းတွင် ဆင်နင်း၍ သေရသည့် မြေခွေးမသွေ- မဏ္ဍူကောပိ ဥကြေ သီဟေ၊ ဖားသူငယ်လျက် ခြင်္သေ့တစေ။ ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ၊ ကျီးနှုတ်သီးဝယ် ချစ်ဆွေချစ်ဆွေ။ ဆင်ပြောင်ကို စစ်ထိုးသည့် ဆင်ချေပိုးမသွေ၊ ဝိဒေဟရာဇ်ပုတ်သင် ၏အနေလို မရေမရာ အဖက်မတန် အဖက်ပြိုင်မိလေ၍ မြန်မြန် မိမိကိုယ်ကို ဘေးကြီးထိစေတတ်သော ပလာသတရားလည်းကောင်း။

မာနော- ထွန်တုံးကို မျိုထားသော မြွေကျောက်ရှည်အလား မိမိ၌ လာဘ် ပူဇော်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် မိမိထက် သိက္ခာဝါကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားသော်လည်း မညွတ်တွားနိုင် မရီသေနိုင် ခိုင်ခံ့မာပြင်း ခြင်း မာနတရားလည်းကောင်း ။

(စူဠ၊ လာဘသက္ကာရ သီလောကပ္ပဟာနကထာ)

ကာမ နှင့် ကာမဂုဏ အနက်များ

ထို့ပြင် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုထားသော ကာမ, ကာမဂုဏ ဟူသော ပါဠိဝေါဟာရများ၏ မြန်မာအဓိပ္ပာယ် များကို ဖော်ပြပါအတိုင်း ကြွယ်ဝစွာ ပြန်ဆိုထားပေသည်။

- ကာမတော-၁။ ဝတ္ထုကာမကို လိုလားတတ်သော ကိလေသာကာမကြောင့်။
- ၂။ ကိလေသာကာမသည် လိုလားအပ်သော ဝတ္ထုကာမကြောင့်။
- ၃။ လိုလားအပ်, လိုလားတတ်သော ကာမနှစ်ခုကြောင့်။

(အမှတ်-၆ ဂါထာ)

နိဒါန်း

- ကမာ= ၁။စက်ဆုပ်အပ်သူ လူမိုက်တို့သာ လွန်စွာမြတ်နိုးအပ်ရာဖြစ်သော (ကမ)
- ၂။ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဟူသမျှကို လှလှကြီး သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီး တတ်သော (ကမ)
- ၃။လူမိုက်တို့သည် လွန်စွာ မြတ်နိုး ကြသော်လည်း လူလိမ္မာတို့ လွန်စွာ စက်ဆုပ်အပ်ရာဖြစ်သော (ကမ)
- ၄။စင်စစ် စက်ဆုပ်အပ်သည်သာ မမြတ်နိုးအပ်ရာ ဧကန်ဖြစ်သော (ကမ)
- ၅။ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ ချမ်းသာနှစ်တန်ကို ဧကန် လွန်စွာသတ်တတ် သော (ကမ)

(အမှတ် ၈- ဂါထာနိဿယ)

၆။အပါယ်ဘေးကြီး သံသရာ ဘေးကြီးကို ဖြစ်စေတတ် သဖြင့် တကယ်စက်ဆုပ်အပ်သော အာဒိနဝကြောင့် ကာ-လည်းမည်၊ အဆိပ်သီးကဲ့သို့ အခိုက်အတန့် သာယာမြတ်နိုးအပ်သော အဿာဒကြောင့် မ-လည်း မည်သော (ကမ)

[ကမ- ပုဒ်ကို အဿာဒ၊ အာဒိနဝ ၂-မျိုး ရအောင် ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဝေဖန်ထားပုံကို နည်း ယူပါ။]

- ၇။စက်ဆုပ်အပ်သူ ရာဂ(ထူ)ပြောသူတို့သာ လွန်စွာ နှစ်သက်ရာ ဖြစ်သော (ကမ)
  - ၈။သတိ၊ ဝီရိယ၊ ပညာနည်းသူတို့ကိုသာ လွန်စွာ မြတ်နိုးစေ နိုင်သော (ကမ)
  - ၉။ပညာရှိတို့ မမြတ်နိုးနိုင်၊ သတိမမူ ပညာမကူ ကိလေသာ လူနှောင် လူမိုးမှောင်တို့သာ မြတ်နိုးရာ ဖြစ်သော (ကမ)
- (အမှတ် ၁၅-ဂါထာနိဿယ)

ကာမဂုဏ၏ အနက်

- ကာမဂုဏံ = ၁။အလိုမရှိအပ် အလိုမရှိလောက် ပါပဲလျက် အလိုရှိလောက် သည့် အဟန် သဘာ၊ နိစ္စ၊ သုခ စသည်ဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ ပြတတ်သော (ကာမဂုဏ်)
- ၂။သူလိမ္မာတို့ စက်ဆုပ်အပ်သော ကု-ဂုဏ်၊ သူမိုက်တို့ မြတ်နိုးအပ်သော မ-ဂုဏ် အားဖြင့် ဂုဏ်နှစ်ပါး ရှိပါလျက်

စက်ဆုပ်အပ်သည့် ဂုဏ်ကို မပြ၊ မြတ်နိုးအပ်သော ဂုဏ် တစ်ခြမ်းကိုသာ ပြတတ်သော (ကာမဂုဏ်)

၃။ မိမိကို အလိုမရှိကြသူ လူလိမ္မာတို့၌ ဂုဏ် မရောက်နိုင်၊ မိမိ ကို အလိုရှိမှားကြသူ လူမိုက်တို့၌သာ ဂုဏ်ရှိ ဂုဏ်ရောက်နိုင် သော(ကာမဂုဏ်)။ (မစင်ဘင်ပုပ်သည် မိမိကို အလိုရှိသော ခွေးယုတ်၌သာ ဂုဏ် ရှိနိုင်သည်- ဟူလို)

(အမှတ် ၉-ဂါထာ နိဿယ)

ကာမေ - မကာလျှင် မကုန်၊ ကာနိုင်မှ ကုန်တတ်သည့်ကာမဂုဏ်အယုတ် တရားတို့ကို။

(အမှတ် ၃၉-ဂါထာ နိဿယ)

ထိုနည်းတူစွာ အတုလောဝါဒဿ(အမှတ် ၁-ဂါထာ)၊ အဘယော(အမှတ် ၃ - ဂါထာ)၊ သောကော (အမှတ် ၆-ဂါထာ)၊ သန္တာသန္တာ (အမှတ် ၁၇၁-ဂါထာ)၊ ပါပိစ္ဆာ, မဟိစ္ဆာ(အမှတ် ၁၈၄-ဂါထာ)၊ ဝုဒ္ဓိံ,ဝိရဠိံ,ဝေပုလ္လံ(အမှတ် ၄၀၉-အပိုဒ်)။ စသည်ပုဒ်တို့၏ အနက် တို့ကို ဖော်ရာ၌ သဒ္ဓါလင်္ကာရ, အတ္ထာလင်္ကာရ, နေတ္တိနည်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ အနက်မြန်မာပြန်ထားခြင်းတို့သည် ပါဠိ , မြန်မာ နှစ်ဘာသာတို့၌ ကျမ်းကျင်လိမ္မာလိုကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အထူး လေ့လာသင့်သည့် အနက်များ ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ ပုဒ်တစ်ပုဒ်ကိုပင် နည်းအမျိုးမျိုး ကြံ၍ အနက်အမျိုးမျိုး ပြန်ဆိုထား ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဖော်ပြပါအတိုင်း မှာထားတော်မူခဲ့ပေသည်။

‘ယုဝသောတုတို့လည်း နည်းရကြစေခြင်း၊ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကတို့၏လည်း သဒ္ဓါ, သံဝေဂ တိုးပွားကြစေခြင်းငှာ တထာဂတ, ပုထုဇ္ဇန, ဘဂဝါစသည့် တစ်ပုဒ်တစ်ပုဒ် ၌ ဝဏ္ဏနာသနိရတ္တိ နည်းစသည်တို့ဖြင့် အထူးထူး အပြားပြားပုဒ်ကို ကြံ၍ ဖွင့်ဆိုညွှန် ပြအပ်သော အဋ္ဌကထာနည်း, နေတ္တိ ကျမ်းလာ နိဒ္ဒေသသဒ္ဓါ၏ ပညတျတ္ထနည်း, အလင်္ကာကျမ်းနည်း စသည်တို့ကို အမှီပြု၍ တစ်ပုဒ်၌သော်လည်း အနက်များစွာ ပေးအပ်သတည်း။’

ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် နိရတ္တိနည်း, သီလေသနည်း, ဘိန္နသတ္တိသမဝေတနည်း, ဘိန္နပဒတ္တ, အဘိန္နပဒတ္တ, ဘိန္နဘိန္နပဒတ္တ သီလေသာ လင်္ကာရ အရာတို့ကိုများများကြီး သဘောနေရာကျ အသုံးချနိုင်, ပြနိုင်, အနက် ပေးနိုင်ကြလျှင် ထိုထိုပါဠိ, အဋ္ဌကထာဒေသနာတော်တို့၏ ယထာရဟ ဝိစိတြတ္ထ, ဂမ္ဘီရတ္ထဘာဝသည် အလွန် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အနည်းငယ်သော ပုဒ်ပဒ၌သော်လည်း အနေကတ္တကို ယထာရဟ သိကြသဖြင့် သောတုဇနတို့အား အလွန် အကျိုး များလတ္တံ့။

(အမှတ် ၂၄-ဂါထာ နိဿယ)

နိဒါန်း

မှတ်သားလိုက်နာ ကျင့်ကြံဖွယ်များ

ကာမဂုဏ်ကိလေသာသည် လူတို့ကို အောက်တန်းသို့ ချနိုင်၍ ယင်းကာမဂုဏ် မှ ထွက်မြောက်နိုင်ခြင်း (ရှင်,ရဟန်း ပြုနိုင်ခြင်း)သည် အထက်တန်းသို့ ရောက်စေ နိုင်ကြောင်းဖြင့် ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်များကို လည်းကောင်း၊ ရှင်,ရဟန်းပြု၍ ရဟန်း တရား ပွားများအားထုတ်ရခြင်း ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကိုလည်းကောင်း၊ သီလ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး, လူလိမ္မာ ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်း တန်ဖိုး, လူမိုက် တို့၏ အဖျက်စွမ်းအား, သည်းခံခြင်း၏ စွမ်းရည်များကိုလည်း နည်းအမျိုးမျိုး တို့ဖြင့် ရေးသား ဆုံးမထားသည်ကို စာရှုသူတို့ ကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိကြရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့အနက်မှ အနည်းငယ်မျှကို ရှေးဦးစွာ မြည်းစမ်းကြည့်ပါ။

ကာမဂုဏ်ကို ကြိမ်းဝါးပုံ

ဟယ် . . ကာမဂုဏ်၊ သင်ကာမဂုဏ်သည် ယုတ်မာသော အရာဝယ် တကယ်အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပါပေစွ။ သင် ကာမဂုဏ် အယုတ် တရားကို မလွန်မြောက်နိုင်သောကြောင့် များသော အခြံအရံ ရှိသော သိကြားမင်းတို့သည် လူသားမျှသာဖြစ်သော ရှင်သာမဏေ ကို လက်အုပ် ဖြန့်မိုး ဦးနှိမ်ကျိုး၍ ရှိခိုးကြရပေကုန်၏။

(၃၂-ဂါထာ)

ရှင်ရဟန်း ပြုနိုင်ခြင်းကို ချီးမွမ်းပုံ

အို . . တောထွက်နိုင်ခြင်း နိက္ခမ၊ သင်နိက္ခမသည် လွန်စွာ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပါပေစွ။ ကာမဂုဏ်အနှောင်မှ ခွာရှောင် လွတ်မြောက်ခြင်း (နိက္ခမဓာတ်) ကို ရရှိကြကုန်သောကြောင့် ရှင်သာမဏေငယ်တို့ သည်သော်လည်း တန်ခိုးကြီးမားနတ်ဗြဟ္မာများ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်နိုင်ကြပေကုန်၏။

(၃၃-ဂါထာ)

အထက်အထက် ကာမဂုဏ်များ ပို၍ ပူလောင်ပုံ

အောက်အောက်၌ ဖြစ်သော ဒွန်းစဏ္ဍား ဆင်းရဲသား တို့၏ ကာမဂုဏ်တို့ထက် အထက်အထက်၌ ဖြစ်သော သူဌေး သူကြွယ် ကုန်သွယ် လူရတတ် မင်း, မှူးမတ်တို့၏ ကာမဂုဏ်တို့ကို ပို၍ကြောက်ရမည်။

ထင်းမီး, ကောက်ရိုးမီး, နွားချေးမီးတို့ထက် ရွှေမီး, ငွေရည်ပူ, ရွှေရည်ပူ, ပတ္တမြားမီးရည်ပူသည် သာလွန်၍ ပူသည် မဟုတ်ပါလော။

[ဤကို ထောက်သဖြင့် သူကြွယ်,မင်း,မှူးမတ် ဖြစ်ရသည် အတွက်များနှင့် အနည်းငယ်မျှ မာန်မာန မတက်သင့်- မတက် ထိုက်သည်များကို များများကြီး သတိထားအပ်တော့သည်။]

(၇၁-ဂါထာ)

သီလ၏ စွမ်းအင်

အို . . . အဓိသီလ၊ သင် အဓိသီလသည် အလွန် အံ့ဩဖွယ် ကောင်းစွတကား။ သင်အဓိသီလကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းကြ သူတို့သည် ကြောက်ဖွယ် ဘေးအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ကြ၍ အရိယာရောင် ပြေးနိုင်ကြကုန်၏။

အို . . . အဓိသီလ၊ သင် အဓိသီလသည် အလွန် အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပါပေစွ။ သင် အဓိသီလကို စောင့်ထိန်းသည် ရှိသော် ပုထုဇဉ်တို့သည်သော်လည်း အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် မြတ် တို့ကဲ့သို့ အပါယ်ဘေးကြီးမှ လွတ်၍ အပါယ်တံခါး ပိတ်ကြကုန်၏။

(၈၉-ဂါထာ)

ရဟန်းသည် စာပေကျမ်းဂန်တတ်သော်လည်း သီလမရှိ လျှင် ချီးမွမ်းဖွယ် မဟုတ်။ ရေရှိသော်လည်း ကြာမရှိသော ရေကန်ကဲ့သို့တည်း။

(၉၃ဂါထာ)

ရဟန်းသည် ပညာတတ်သော်လည်း သီလရှိမှ တင့်တယ် သည်။ သစ်ပင်များ အနှစ်ရှိသော်လည်း အသီးရှိမှ အဖိုးတန် သကဲ့သို့တည်း။

(၉၅ဂါထာ)

ဂဏဝါစက စာချပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သော်လည်း သီလရှိမှ မြတ်နိုးထိုက်သည်။ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော သစ်သီးမှသာ မြတ်နိုးစွာ စားသုံးအပ်သကဲ့သို့တည်း။

(၉၇ဂါထာ)

ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော်လည်း သီလရှိမှသာ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်။ သစ်ပင်သည် အပွင့်ရှိသော်လည်း မွှေးကြိုင် သော အနံ့ရှိမှ မြတ်နိုးအပ်သကဲ့သို့တည်း။

(၉၈-ဂါထာ)

စာပေကျမ်းဂန် တတ်လျက် သီလ မရှိလျှင် ရှင်လျက် သေနေသူ ဖြစ်သောကြောင့် ငါ၏တပည့်တို့သည် ရှင်လျက် သေနေသူတို့ မဖြစ်ကြပါစေလင့်။

(၁၀၁-ဂါထာ)

နိဒါန်း

သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ရည်

အရောင်ခြောက်ခြောက် ဂုဏ်မရောက်သော စဉ်ကျောက်သည်သော်လည်း
ရွှေနှင့်ရောယှက် အတူချက်အပ်သည် ရှိသော် ရွှေနှင့်မခြား ရွှေသားရွှေရောင်
ပြောင်ပြောင်ရွန်းရွန်း ထွန်းလင်းတင့်တယ်နိုင်၏။

အရောင်မည်းမည်း မှောင်မစဲသည့် မီးသွေးခဲသော်လည်း အရောင်ရဲရဲ မီးကျိုးခဲနှင့်
ရောနှောမိသည်ရှိသော် အရောင်ရဲရဲ မီးကျိုးခဲ ဖြစ်နိုင်၏။

ဤလောက၌ ပတ္တမြားမှန်ကင်းတို့သည် နေရောင်နှင့်တွေ့မှ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်
အရောင်ထွက်နိုင်ကြ၏။ ပဒုမ္မာကြာရုံသည်လည်း နေရောင်ခြည်နှင့် တွေ့ရမှသာ
ကားကားစွင့်စွင့် ရှုတိုင်းတင့်အောင် ပွင့်နိုင်ကြကုန်၏။

ရွှေလက်စွပ်သည် စိန်ကွပ်မှသာ ပြောင်တလက်လက် အရောင်ထွက်၍
နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်၏။ ဝက်သားသည် ဆီကောင်း ဆီသန့်နှင့် ကြော်ချက်ရမှသာ
လူတိုင်း စားချင် မင်းပွဲဝင်သည့် ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်၏။

ဝက်သားပင်ဖြစ်သော်လည်း ချက်ပြုတ်တတ်သော စားဖိုသည်၏ အချက်
အပြုတ်ကို မခံရလျှင် ပုပ်သိုးသွားတတ်၏။

ဤသဘောကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား သတိထား ကြကုန်၍ မကောင်း မြစ်ထာ
ကောင်းရာညွှန်ပြ သီလဝန္တ ဖြစ်သော ဆရာသမားကောင်း မိတ်ဆွေကောင်း တို့နှင့်
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ နေထိုင်ကြပါကုန်။ သူတော်ကောင်းတို့၏ ပြုပြင်သွန်သင်မှုကို
ခံယူကြပါကုန်။ (၁၂၈-မှ ၁၃၅-ထိ ဂါထာများ)

သူယုတ်မာကို ဝေးဝေး ရှောင်

အတုမရှိမြင့်မြတ်သော ဘုရားရှင်တို့သည် မြင်းမိုရ်တောင်ကို လှန်ခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင်သော်လည်း ဒုစရိုက်ထဲ မှောက်ရက်လဲနေသော မသူတော်၏ စိတ်
ကိုမူ လှန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ (၁၈၃ဂါထာ)

မြွေပွေး မြွေဟောက်သည် ကြမ်းကြုတ်၏။ သူယုတ်မာသည်လည်း
ကြမ်းကြုတ်၏။ (ထိုနှစ်ဦးတို့တွင်) မြွေပွေးမြွေဟောက်ကို ဆေးဝါးမန္တန်
ဖြင့် ဟန့်တားကုစွမ်းနိုင်၏။ သူယုတ်မာကိုမူ မည်သူ ဟန့်တား ကုစွမ်း
ပါမည်နည်း။ (၁၈၇-ဂါထာ)

သူယုတ်မာတို့သည် ရှေ့တွင် ချိုသာသောစကားကို ပြောဆိုလျက် ကွယ်
ရာ၌မူ အကျိုးစီးပွားပျက်စီးအောင် ပြုတတ်ကြ၏။ နို့ရည်ဆမ်းထားသော
အဆိပ်အိုးတို့ကဲ့သို့တည်း။ (၁၉၄-ဂါထာ)

သူယုတ်မာတို့သည် လာဘ်လာဘ၌ တပ်မက်ကြကုန်သောကြောင့်
လာဘ်လာဘအမျိုးမျိုးကို မရရအောင် ကြံဆောင်အားထုတ်ကြကုန်၏။

သည်းခံခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး

သူတော်ကောင်းတို့သည်ကား တရားဓမ္မကိုသာ ခင်တွယ် မြတ်နိုးကြကုန်
သောကြောင့် သူတော်ကောင်းတရားအမျိုးမျိုးကို မရရအောင် ကြံဆောင်
အားထုတ်ကြကုန်၏။ (၂၀၁-ဂါထာ)

ငရဲမီးကို ကမ္ဘာဖျက်မီးဖြင့် အောင်နိုင်နိုင်၏။ မဟာပထဝီ
မြေကြီးကို ကမ္ဘာဖျက်မီးကြီးဖြင့် အောင်နိုင်နိုင်၏။ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးကို
ကမ္ဘာဖျက် လေမုန်တိုင်းဖြင့် အောင်နိုင်နိုင်၏။ သူယုတ်မာတို့၏
ယုတ်မာ ညစ်ညမ်းဆိုးသွမ်းသော အမူအကျင့်ကို အဘယ်အခါ၊ အဘယ်ဖြင့်
အောင်နိုင်ဖူးပါသနည်း။ (မအောင်နိုင်သည်သာ။) (၂၃၃-ဂါထာ)

ဤသို့သောသဘောကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားကြကုန်လျက် ဘေးအန္တရာယ်
အသွယ်သွယ်မှ ကြောက်လန့်ကြကုန်သော ငါ၏တပည့်တို့သည် ကမ္ဘာ
ဖျက်မီး စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ် ကြကုန်သကဲ့သို့ ထိုသူယုတ်မာတို့ကို
ဝေးဝေးက ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြပါစေ။ (၂၃၄-ဂါထာ)

သည်းခံခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး

ကြီးမားသော အရိပ်ရှိသော သစ်ပင်ကြီးသည် မိမိကို ခုတ်လှဲဖြတ်
တောက်သူကို မလဲမချင်း မိမိအရိပ်ဖြင့် အေးမြစေ၏။ (၂၃၈-ဂါထာ)

စန္ဒကူး နံ့သာပင်သည် မိမိကို မီးရှိသည်သူကို မကုန်မချင်း
မိမိ၏မွှေးရနံ့ဖြင့် နှစ်သက်စေ၏။ (၂၃၉-ဂါထာ)

ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရွဲသည် မိမိကို သွေးသောသူကို မကုန်မချင်း
မိမိအရောင်ဖြင့် တောက်ပြောင်စေ၏။ (၂၄၀-ဂါထာ)

ကရုဏာ၊ မေတ္တာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာစသော သူတော်ကောင်း
ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားအပ်သော သူတော်ကောင်းသည်လည်း
မိမိကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်သူကို မိမိအသက် မသေမချင်း မိမိ၏မေတ္တာဖြင့်
ချိုသာအေးမြ သော စကားကို ပြောဆိုနိုင်၏။ (၂၄၁-ဂါထာ)

ဤသဘောကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ သည်းခံခြင်း၏ အကျိုးကို
သိမြင်သော ပညာရှိသော ငါ၏တပည့်တို့သည် မိမိကို ညှဉ်းဆဲသည့်
ငရဲလောင်းမျိုး လူညစ်ဆိုးတို့ကို မေတ္တာ ရေချမ်းဖြင့် ဆွတ်ဖျန်း ချမ်းသာ
ကြစေကုန်သတည်း။ (၂၄၂-ဂါထာ)

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပစ်စရာ ပယ်စရာ ဖယ်စရာ မရှိ၊ အနှစ်အသားတို့နှင့်
တင်းကြမ်းပြည့်လျက်ရှိသော ဤကျမ်းစာ၏အရသာတို့ကို ကိုယ်တိုင် ဆက်လက်
လေ့လာ၍ ရယူခံစားကြပါ-ဟု တိုက်တွန်းလိုပေသည်။

နိဒါန်း

ကြည့်ရှုသူတို့ အကျိုး များ-မများ

ဤစိစစ်ချက်ကို အကျယ်တဝင့် စိစစ်ပြနေစရာ မလို၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အနည်းငယ် မျှသော စိစစ်ချက်တို့ကို ကြည့်ရှု၍လည်းကောင်း၊ ဤကျမ်း နှစ်ကျမ်းပါ စကားရပ် အားလုံးကို စေ့စေ့ငု ငှက်ကြည့်ရှု၍ လည်းကောင်း ကြည့်ရှုသူတို့ အကျိုးများ- မများ ဆုံးဖြတ်ကြစေလိုသည်။

ဤနေရာတွင် ကျေးဇူးရှင်ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စူဠသိဿကောဝါဒ ကျမ်း နိဂုံးလာ မိန့်ဆိုချက်ကို ညွှန်းပြလိုပေသည်။ ဆုံးမသူနှင့် ဆုံးမခံသူတို့၏ အနေအထားကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဖော်ပြပါအတိုင်း မိန့်ကြားထားပေသည်။

ဆရာ ဟောကြားဆုံးမရန် ရှိသမျှ အစုစုအဖုံဖုံ လူကြီးလူငယ် ဝန်းအုံ တစ်သက်လုံး သောက်မကုန် ဆေးစုံအောင် တိုက်ကျွေး၊ သပိတ်ခါ အိတ်ခါ အကုန်ပေးလိုက်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် “ ယံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သတ္တာရာ ကရဏီယံ ၊ ကတံ ဝေါ တံ မယာ ” မိန့်မှာတော်မူသည်အလား ဆရာသမားတို့ အင်္ဂါ တရား ဆုံးမရမည့်ခြင်းရာ ဆရာ့တာ အလုံးစုံ မြစ်ချင်းပြီး ကုန်သလောက် ရှိပေပြီ။

တပည့်များတို့ကသာလျှင် . . . .

‘အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော၊ ကော ဟိ နာထော ပရော သိယာ’
ဒေသနာတော်အရ-

- * ကိုယ်ရှင်ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်ဆရာ၊ ကိုယ်သာ ကောင်းအောင် ပြုပါမှ။
- * သြဝါဒဆရာ၊ တို့တွက်တာ၊ ဤသာ နည်းကုန်ပြ။
- * ကိုယ်ရှင် ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်ဆရာ၊ ကိုယ်သာ ကဝိအစစ်ဆုံး။
- * သြဝါဒဆရာ၊ တို့တွက်တာ၊ ဤသာ ပြနည်းထုံး။ -

ဆိုဘိသည်ပမာ သောဝစဿတာမင်္ဂလာ တပည့်တို့တွက်တာကသာ လိုစရာ မရှိရအောင် သတိအမြဲဆောင်ကြစရာ ရှိပါပေတော့သည်တကား ဟု များများကြီး နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။

အနှစ်စုရတနာ မဟာဘဏ္ဍာတိုက်

အနည်းငယ်မျှ စိစစ်တင်ပြခဲ့သော ဤကျမ်းနှစ်ကျမ်း၏ အရည်အသွေးတို့ကို လေ့လာကြည့်ရှုဖွင့် ဤကျမ်းစာများသည် သာသနာတော် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရေး တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေးတွင် မည်မျှလောက် အထောက်အကူပြုနေသည်ကို ရိပ်မိသိရှိ လောက်ကြပေပြီ။

- အကျဉ်းချုပ်၍ တင်ပြရလျှင် ဤကျမ်းစာများသည် -
- ၁။ ကိုယ်ကျင့်သီလ ဖြူစင် သန့်ရှင်းရေး။
- ၂။ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့ကို ပယ်သတ်နိုင်ရေး။

၃။ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး။

၄။ သံဃာ ညီညွတ်စည်းလုံးရေး။

၅။ စာပေကျမ်းဂန် ကျမ်းကျင်တတ်မြောက်ရေး။

၆။ သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး။

၇။ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်နိုင်ရေး - တို့ကို အပြည့်အဝ ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိအထူးနှင့် ပြည့်စုံသော အနှစ်စုရတနာ မဟာ ဘဏ္ဍာတိုက်ကြီးဖြစ်သောကြောင့် လူကောင်း , ရှင်ကောင်း ဖြစ်လိုသူတိုင်း မလွတ် တမ်း လေ့လာသင့်သည့် ကျမ်းစာများ ဖြစ်သည်ဟု ညွှန်းဆိုလိုပေသည်။

ရာပြည့်ပွဲ နှင့် ရာကျော်ကျမ်း

၁၃၅၃-ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၂-၁၃ (၁၉၉၂-ခု မတ်လ ၁-၂) ရက် တို့၌ စစ်ကိုင်းမြို့ ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော ၁၃-ကြိမ်မြောက် ရွှေကျင် ဂိုဏ်း ဂိုဏ်းလုံးကျွတ် သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးက -

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးကို စတင် တည်ထောင်တော် မူခဲ့သော ဂဏသမုဋ္ဌာပက ပထမ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး လွန်တော်မူ၍ အနှစ်တစ်ရာပြည့် အထိမ်းအမှတ် ပူဇော်ပွဲကို ရွှေကျင်နိကာယဗဟိုဌာန မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်သစ်၌ ဆင်ယင်ကျင်းပရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ထို ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်နိုင်ရန် အကြံအစည်းအဝေး ကျင်းပသောအခါ ရာပြည့်ပွဲအမိ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း နှင့် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း တို့ကို ပြန်လည် ရိုက်နှိပ်ရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ကြသည်။

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းကို ၁၂၃၈- ခုနှစ်၊ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကို ၁၂၅၄-ခုနှစ် ဝါဆိုလတွင် ရေးသားပြီးစီးခဲ့ရာ ယခု ၁၃၅၅-ခုနှစ်တွင် ထိုနှစ် ကျမ်းလုံး နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ ကျော်ခဲ့ပေပြီ။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၅၅-ခုနှစ် တပေါင်းလတွင် လွန်တော်မူခဲ့ရာ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းသည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး နောက်ဆုံး ရေးသားခဲ့သည့် ကျမ်းစာဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။*

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းကို လေးငါးကြိမ်ထက်မနည်း ပြန်ရိုက်သော်လည်း မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကိုကား ၁၂၅၅-ခုနှစ် ဝါခေါင်လ (လွန်တော်မူမီ)

*ကုသိုလ်တစ်ပဲ ငရဲတစ်ပိဿာဒီပနီ-ကို ပျံတော်မူမီ လပိုင်း ရက်ပိုင်း လောက်အလို ကျောက်မြောင်းဆိပ်ကမ်း၌ ရေးသားခဲ့သေးသည်။ ထိုကျမ်းစာသည် သေးငယ်သောဆုံးမစာ ကျမ်းစာဖြစ်၍ မဟာသိဿကောဝါဒကို နောက်ဆုံး ရေးခဲ့သည်ကျမ်းကြီးအဖြစ်မှတ်တမ်း တင်ပါသည်။

နိဒါန်း

စတင်ရိုက်နှိပ်၍ (၁၉၄၃) ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်သောကြောင့် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကြီးမှာ ရှားပါးလျက် ရှိပေသည်။

ထိုသို့ ရှားပါးသောကျမ်းများ ဖြစ်နေခြင်း၊ သာသနာတော်အတွက် အလွန် ကျေးဇူးများသော ကျမ်းစာများ ဖြစ်နေခြင်းတို့ကြောင့် ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ရန် အမှန်ပင် လိုအပ်နေပေသည်။

တည်းဖြတ်ပြင်ဆင် ရိုက်နှိပ်ရေး

ထိုကျမ်းနှစ်ကျမ်းကို ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကျပြီးနောက် ထို ကျမ်းများ ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ရေးကို ဆွေးနွေးကြသည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက် တည်းက ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်သည်ထက် အဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့၍ ပြင်ဆင်တည်းဖြတ် သည်က ပိုမို ခရီးရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း နှလုံးပိုက်မိကြသည်။

ထို့ကြောင့် ၁၃၅၄-ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၆-ရက်နေ့တွင် စာမူတည်းဖြတ် ပြင်ဆင်ရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းရေးအစည်းအဝေးကို ကျင်းပ၍ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဇယမေဒနီ ဝါဆိုဆရာတော်က သြဝါဒပေးပြီး ဖော်ပြပါအတိုင်း တာဝန်များ ခွဲဝေပေးသည်။

- (က) စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း တည်းဖြတ်ရေးတာဝန်ကို မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်သစ် ဆီးပင်ကျောင်း ဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ က ဆောင်ရွက်ရန်။
- (ခ) မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း ပါဠိ တည်းဖြတ်ရေးတာဝန်ကို မဟာ ဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် စည်ရှင်ကျောင်းဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ က ဆောင်ရွက်ရန်။
- (ဂ) မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း ပါဠိ နှင့် နိဿယကို စိစစ်တည်းဖြတ်၍ ကျမ်းညွှန်းများ ထည့်ရန်နှင့် လိုအပ်သည့်နေရာ၌ အောက်ခြေမှတ်ချက် များ ထည့်ရန် တာဝန်ကို-
  - ၁။ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် မင်္ဂလာဗိမာန်ကျောင်း ဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ။
  - ၂။ သူဌေးတန်းကျောင်းဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ။
  - ၃။ မင်္ဂလာသိရိအုတ်ကျောင်းဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ။
  - ၄။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ကျွဲစွာချောင်ဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ။
  - ၅။ မန္တလေး ဝိဇ္ဇာလင်္ကာရတိုက် ဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ - တို့က ဆောင်ရွက်ရန်။
- (ဃ) နိဒါန်းရေးသားရန် တာဝန်ကို -
  - ၁။ ဆားလင်းကြီးမြို့ တောင်ပေါ်ကျောင်းဆရာတော် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ။
  - ၂။ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် အတုလဂုဏ်ရည် ဥပဇ္ဈာန်ဘိဝံသ - တို့က ဆောင်ရွက်ရန်။

ကျမ်းစာအုပ်များ ပေါ်ထွက်လာပြီ

ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း တာဝန်များ ခွဲဝေပြီး တာဝန်ကျ ဆရာတော်များသည် အလုပ် ကိစ္စ များပြားသည့်ကြားမှ ကြီးစားဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် ယခုအခါ စာရှုသူများလက်သို့ စုဋ္ဌသိဿကောဝါဒကျမ်း နှင့် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း နှစ်ဆူကို အပ်နှံနိုင်ပြီ ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပေသည်။

အနန္တဂုဏ်ကျေးဇူး ရည်စူးပူဇော်

မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကြီးကို တည်းဖြတ်ရေးမှာ လွယ်ကူသော ကိစ္စ မဟုတ်ပါ။ သဒ္ဒါနည်း၊ အလင်္ကာနည်း၊ နေတ္တိနည်းများဖြင့် တန်ဆာဆင်ရေးသား ထားသည့် ကျမ်းဖြစ်ခြင်း၊ သက္ကတ သဒ္ဒါကျမ်းအချို့နှင့် အလင်္ကာကျမ်းတို့လာ အဆို အမိန့်များကို ထည့်သွင်းရေးသားထားခြင်း၊ ပါဠိထုံးစံကျအောင် ဂရုစိုက်တည်းဖြတ် ရခြင်းတို့ကြောင့် တည်းဖြတ်ရေးအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များအနေဖြင့် သတိ၊ ပညာ၊ သဒ္ဒါ၊ ဝီရိယ၊ အထူးကြီးစွာ ထား၍ တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ခဲ့ကြရပေသည်။

ဤသို့ ကြီးစားဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော် ဘုရားကြီးမှစ၍ အဆက်ဆက်သော ရွှေကျင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး များ၊ ရွှေကျင်နိကာယကြီးကို ယနေ့ထက်တိုင်အောင် သယ်ဆောင်တော်မူခဲ့ကြသော ဂိုဏ်း၏ ဥပုသျှောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အနန္တကို သဒ္ဒါ ရွှင်မြူး ကြည်နူးကော်ရော် ပူဇော်ကြပါသတည်း။

၁၃၅၅-ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော်
၆-ရက် ၊ ကြာသပတေးနေ့

ဥပုသျှောင် (ဆားလင်းကြီး)
ဥပုသျှောင် (ဝိသုဒ္ဓါရုံ)

ကတညုတ ကတဝေဒိကထာ
ကျေးဇူးတင်ဂုဏ်ပြုလွှာ

ဤရွှေကျင်နိကာယ ဂဏသမုဋ္ဌာပက ပထမရွှေကျင်သာသနာပိုင်ဆရာတော် ဘုရားကြီး ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့သော “စူဠသိဿကောဝါဒနှင့် မဟာသိဿကောဝါဒ” ကျမ်းမြတ်နှစ်ဆူကို ဆရာတော်ဘုရားကြီး လွန်တော်မူသည့် အနှစ်(၁၀၀)ပြည့်အထိမ်းအမှတ် ပူဇော်ပွဲကြီး အမိဖြန့်ဝေနိုင်ရန် ရည်သန်၍ စာအနေအထား သန့်ရှင်းကောင်းမွန်၍ မူကောင်းမူသန့် ရရှိနိုင်ရန် ခေတ်မီ ကွန်ပျူတာစာလုံးတို့ဖြင့် စီစဉ် ရိုက်နှိပ်အပ်ပါသည်။

ယင်းသို့ ရိုက်နှိပ်ရာ၌ ၁၃၅၅-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ (၁၉၉၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ) တွင် ကျင်းပမည့်၊ ပထမရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အနှစ် (၁၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ပူဇော်ပွဲကြီးအမိ ပြီးစီးနိုင်ရန် သဒ္ဒါကြည်လင် စေတနာရှင်အပေါင်းက အခက်အခဲ မရှိအောင် ပံ့ပိုးကူညီဆောင်ရွက်၍၊ သာသနာပြု ကုသိုလ်ထူးကြီးကို အရယူခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့ ကုသိုလ် ယူကြရာတွင် -

- ၁။ ဤ “စူဠသိဿကောဝါဒနှင့် မဟာသိဿကောဝါဒ” ကျမ်းစာကြီးနှစ်ဆူ၏ ရှားပါးလှသော စာမူများကို၊ ဖိုတိုစတက် (မိတ္တူကူးစက်) ဖြင့် ရိုက်ကူး၍ စာမူလေးမူကို လှူဒါန်းသော ဦးထိန်ဝင်း (၁၀၇၊ မင်းရဲကျော်စွာလမ်း၊ ရန်ကုန်) အားလည်းကောင်း။
- ၂။ စာမူများကို စာပေစိစစ်ရေးသို့ တင်ပြရန်၊ ၎င်းစာမူများ အမြန်ရရန်နှင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် ပံ့ပိုး ဆောင်ရွက်ပေးကြသော၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်များအား လည်းကောင်း။
- ၃။ ဤကျမ်းစာကြီးနှစ်ဆူ ရိုက်နှိပ်ရာ၌ အခက်အခဲမရှိစေရန် အကျိုးဆောင်၍ စာအုပ်ရေ (၅၀၀၀) အတွက် လိုအပ်သော ပုံနှိပ်စက္ကူထုပ်များကို ဝယ်ယူ လှူဒါန်းကြသော ရန်ကုန်မြို့ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ဗိုလ်မှူးကြီး လှမောင် နှင့် ဇနီး ဒေါ်သန္တာခင် (မြန်မာ့ ရုပ်မြင်သံကြား) သား- မောင်ဝေဇင်မောင်၊ သမီး - မယုဝေမောင်၊ သား- မောင်ရဲဝင်းမောင် တို့အားလည်းကောင်း။
- ၄။ ဤကျမ်းစာအုပ်ကြီး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်၊ မတည်ငွေ ကျပ်တစ်သိန်း ငါးသောင်းကျော်တို့ကို စုပေါင်းလှူဒါန်း ကုသိုလ်ယူကြသော ရန်ကုန်မြို့ ဝါးချက်ဇိဝိတဒါန သံဃာ့ဆေးရုံ (အောက်မြန်မာပြည်) ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့နှင့် ကုသိုလ်ရှင် အပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း။
- ၅။ စာမူ (ပရ) များကို မူကောင်းမူသန့်ရအောင် အကြိမ်ကြိမ် ဖတ်ရှု ပြင်ဆင်

ပေးသော၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်း သာသနာ့ရိပ်သာ အရှင်ဓမ္မကာဘိဝံသ (သာမဏေကျော်) အားလည်းကောင်း။

၆။ စာအုပ်ရိုက်နှိပ်ရာ၌ ဝန်ဆောင်ခ မယူဘဲ စေတနာ့ဝန်ထမ်း ကြီးကြပ် ဆောင်ရွက်ပေးသော၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစေတီတော် မုခ်ဦးစောင်းတန်း ပါရမီစာပေ - ဦးကျော်ဦး + ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းလှိုင်နှင့် မိသားစုအား လည်းကောင်း။

၇။ အရှင်ဓမ္မကာဘိဝံသ (သာမဏေကျော်) ဖတ်/ပြင်ပြီး စာမူ (ပရ) များကို၊ မန္တလေးမြို့၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်သစ် ကျမ်းစာအုပ် ကြီးကြပ် ထုတ်ဝေရေး တာဝန်ခံ ဆရာတော်များထံ လုံခြုံချောမွေ့စွာ အမြန်ရောက်ရှိအောင် ပို့ဆောင်ပေးကာ ကုသိုလ်ယူကြသော ရန်ကုန်မြို့၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ဗိုလ်မှူးကျော်ငြိမ်း + ဇနီး ဒေါ်ဖြူဖြူထွန်း မိသားစု၊ မန္တလေးမြို့၊ ဗိုလ်မှူးမြင့်ထွန်း မိသားစု နှင့်အဖွဲ့အား လည်းကောင်း။

၈။ ကျမ်းစာအုပ်ကို စာအနေအထား၊ အစီအစဉ် ကျနစေရန်နှင့် စာမူကောင်း စာမူသန့် ဖြစ်အောင် အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ပေးသော၊ ရန်ကုန် “ငြိမ်း” ကွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်းမှ ဦးအောင်ထွဋ်ကျော်နှင့် အဖွဲ့သားများအား လည်းကောင်း။

၉။ ဤကျမ်းစာကြီးနှစ်ဆူ ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်၊ လိုအပ်သည်များကို ကိုယ်အား ဉာဏ်အား - ဓနအားဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးကြသော၊ ဝါးချက်ဇီဝိတဒါန သံဃာ့ဆေးရုံ (အထက်မြန်မာပြည်) ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး ဦးဘသန်းစသော ရဟန်းရှင်လူ ကုသိုလ်ရှင် အပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း။

အထူး ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိစွာဖြင့် ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါကြောင်း။

ကျွှာဆရာတော်ဥုလကွဏ၊
ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့
(ရွှေကျင်ဗဟိုဌာန)
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် - မန္တလေးမြို့
၁၃၅၅-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်
(၉ - ၁၁ - ၉၃)

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း

နဗော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ

သမ္ဗုဒ္ဓေါ မေ သီသေ ဌာတု ၊ ဓမ္မော သံယော အနတ္တရော။
ဣစ္ဆိတော မေ သီဃံ ယာတု ၊ သံကထာယာနဘာဝတော။^၁ ။

ပဏာမောယံ

အာစရိယဟူသည်

သာဝဇ္ဇေ ပဋိသေဓေန္တော ၊ အနဝဇ္ဇေ နိယောဇကော။
ဘုသော စရတိ သိဿာနံ ၊ အတ္ထံ အာစရိယော တတော။^၂ ။

၁။ အနတ္တရော၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မူသော ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌာတု၊ တည်လာ ပါစေသတည်း။ အနတ္တရော၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားရှိတော်မူ သော။ ဓမ္မော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌာတု၊ တည်လာပါစေသတည်း။ အနတ္တရော၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော သံဃာရှိတော်မူသော။ သံယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌာတု၊ တည်လာပါစေသတည်း။ သံကထာယ၊ ဤစူဠသိဿကောဝါဒကျမ်းစာကို ကောင်းစွာ ဟောပြောခြင်း၏။ အာနဘာဝတော၊ အစွမ်းသတ္တိကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣစ္ဆိတော၊ အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်သော အကျိုးသည်။ သီဃံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ယာတု၊ ရောက်လာပါစေသတည်း။

(မဟာထေရရစနာ)

၂။ (ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယတော၊ အကြံကြောင့်။) သာဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသော အကုသိုလ်တရား၌။ ပဋိသေဓေန္တော၊ တားမြစ်လျက်။ အနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသော ကုသိုလ်တရား၌။ နိယောဇကော၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လျက်။ သိဿာနံ၊ တပည့် တို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဘုသော၊ လွန်စွာ။ စရတိ၊ ပြုကျင့်တတ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ (သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အာစရိယော၊ ဆရာမည်၏။ ။

(မဟာထေရရစနာ)

စူဠသိဿကောဝါဒကျမ်း

ဤသို့သော ဗျူပွတ် ဝစနတ်ဂါထာ လာသည်နှင့်အညီ မကောင်း
မြစ်ထာ ကောင်းရာတိုက်တွန်း ညွှန်းပြသည်ဖြစ်၍ သိဿကတို့၏
အကျိုးငှာ ကောင်းစွာ ကျင့်ဆောင်တတ်သောကြောင့် အာစရိယ နန္ဒတ္ထ သညာ
ရွှေကျင်တိုက်တပည့်တို့ နာယကဆရာသည် ဂရ-သေစနေ၊ လာပေသည့်
ဓာတ်နက်အရ-

ဂုရုဟု ဆိုရ

အတ္တလေဏာန သိဿာနံ၊ မေတ္တာဒကေန သိဉ္စတိ။

တေဟိ ဝါ တေန သိဉ္စိတ္တာ၊ ဂုရု ဝုစ္စတိ သော တတော။^၁

ဟူသောဂါထာနှင့်အညီ ၎င်းရွှေကျင်တိုက် တပည့်အပေါင်းတို့ကလည်း
ငါတို့ဆရာ ချမ်းသာပါစေကြောင်း သွန်းလောင်းကြအပ်သော မေတ္တာ
ရှိကြသည်အားလျော်စွာ ယင်းတပည့်တို့အား သနားခြင်း မေတ္တာ၊
ကရုဏာသည် အခါခါ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍ -

ဩဝါဒမိုးကြီး

ဟိမဝန္တေ မဟာသာလေ၊ မဟာမေဃောဝ သဒ္ဓမ္မော။

သောဘေတိ သာသနေ သန္တေ၊ ဝဗေန္တော သံဝရာဒိကေ။^၂

မိန့်ပေသည့် ဂါထာနှင့် အညီ ဆောင်းဥတု ရာသီအပြောင်း တပေါင်း
တန်ခူး မင်းလွင်မြူး၍ မိုးဦး နီးသည့်အခါ ဟိမဝန္တာ မဟာဂနိင်
မြိုင်ညိုကြီး၏အတွင်း အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့၏အထက် တစ်ခဲနက် ရွာသော

၁။ (ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။) အတ္တလေဏာနံ၊ မိမိလျှင်
လည်းလျောင်းရာ ရှိကုန်သော။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ မေတ္တာဒကေန၊
မေတ္တာရေဖြင့်။ သိဉ္စတိ၊ သွန်းလောင်းတတ်၏။ တေဟိဝါ၊ ထိုတပည့်တို့ကလည်း။
တေန၊ ထိုမေတ္တာရေဖြင့်။ သိဉ္စိတ္တာ၊ သွန်းလောင်းအပ်၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။
သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဂုရု၊ ဆရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(မဟာထေရရစနာ)

၂။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတော၌။ မဟာမေဃော၊ အကာလမိုးကြီးသည်။ မဟာသာလေ၊
အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့ကို။ သောဘေတိ ဣဝ၊ တင့်တယ်စေတီသကဲ့သို့။ သဒ္ဓမ္မော၊
သူတော်ကောင်းတရားသည်။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း
တို့ကို။ သံဝရာဒိကေ၊ သံဝရ အစရှိသော သူတော်ကောင်း တရား၌။ ဝဗေန္တော
တိုးပွားစေလျက်။ သောဘေတိ၊ တင့်တယ်စေတော်မူ၏။

(မဟာထေရရစနာ)

အကာလမိုးကြီးသည် ယင်းအင်ကြင်းပင်ကြီးတို့၌ ရွက်ရော် ရွက်ရောင်း
ရွက်မကောင်းတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ကြွေကျစေလျက် စိမ်းညိုနီရွှေ
ရွက်နုတွေ မြိုင်မြိုင်၊ ပွင့်ဖူးတွေ အဆိုင်ဆိုင်၊ ပန်းရနံ့ တကြိုင်ကြိုင်နှင့်
ယင်းဟိမဝန္တာမြိုင် အလုံးကို အံ့ချီး၍ မဆုံးနိုင်ဖွယ် တစ်ပေါင်းတည်း
တင့်တယ်စေသည့်ပမာ သတ္တဝါတို့ဓမ္မတာ ဘဝအဆက်ဆက် သံသရာက
ရှည်လျားစွာ ခံစားဟောင်း ကာမဂုဏ် သောင်းပြောင်း ကိလေညှီ
ရွက်ရောင်း ရွက်မကောင်းတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ကြွေကျစေပြီးခါ
ထူးမြတ်လှစွာ အဓိသီလသိက္ခာတည်းဟူသော ရွက်သစ်ရွက်နုတို့ကို လျင်မြန်စွာ
နုစေ၍ သမာဓိ ဝိပဿနာတည်းဟူသော ပွင့်ဖူးတွေ အတန်တန်၊
ဝိမုတ္တိမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပွင့်ချပ်တွေ အဖုံဖုံ၊ သောင်းဇေယျ တုန်ခမန်း
ကျော်လွမ်း၍ တက်သည့် သတင်းဂုဏ်တည်းဟူသော ပန်းရနံ့တို့ဖြင့် တပျံ့ပျံ့
မွှေးကြိုင်စေလျက် သာသနာတော် တည်းဟူသော ဟိမဝန္တာမြိုင်ခြေဝယ်
အသွယ်သွယ်သော သူတော်ကောင်း ရဟန်းတည်းဟူသော အင်ကြင်းပင်ကြီး
တို့ကို အံ့ချီး၍ မဆုံးနိုင်ဖွယ် အလွန်တင့်တယ်စေနိုင်သော ဘုရားသျှင်၏
ဒုလ္လဘဒေသနာ သြဝါဒ ဓမ္မကထာဖြင့် မင်းလှရွာ အရှေ့တောင် မြစ်တစ်ဖက်
ဝါးရုံချောင် နွားလံတောင် ခေါ်ဆို မြိုင်ညိုရစ်သန်း တောင်သုံးလုံးခါးပန်း
တောစခန်းဌာန ဝိဟာရမှ သိဿကာ တပည့်အပေါင်းတို့အား အသွယ်သွယ်
သော စကားတို့ဖြင့် မှာထားဆုံးမလိုက်သည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား
ယင်း သြဝါဒကထာ မာတိကာနိဒါန်းတည်း။ ။

မာတိကာနိဒါန်း

- ၁-ပိယေဟိ ဝိပုယောဂသောကသလ္လဝိဓမနကထာ
- ၂-သံဝရသီလကထာ
- ၃-ဘဿာရာမတာဒိပဟာနကထာ
- ၄-ခန္တိသံဝရကထာ
- ၅-သဗြဟ္မစာရီသု ဂါရဝကထာ
- ၆-သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာဖရဏီယ အရဏဝိဟာရကထာ
- ၇-သေဝိတဗ္ဗမိတ္တအင်္ဂကထာ
- ၈-သဗြဟ္မစာရီသု ပဋိသန္ဓာရေ ဂါရဝကထာ
- ၉-ဝတ္တာနုဝတ္တပူရဏကထာ
- ၁၀-သဗြဟ္မစာရီနံ သောဝစဿတာကထာ

၁၁-နာယကအင်္ဂကထာ

၁၂-လာဘသက္ကာရသိလောကဿာဒနိဂ္ဂဟကထာ

၁၃-ကာမာနံ အာဒိနဝဒဿနကထာ

၁၄-အပ္ပမာဒဝိဟာရကထာ

၁၅-သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကသင်္ခေပကထာ

ဤသို့အားဖြင့် တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ဩဝါဒကထာ မာတိကာ နိဒါန်းထား၍ မှာကြားဆုံးမလိုက်သတည်း။ ။

၁-ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂသောကသလ္လဝိမေမနကထာ

ကျခဲရသည်မျက်ရည်

ယင်းတစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့တွင် အစဉ်အတိုင်း ရှေးဦးစွာသော ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂသောကသလ္လဝိမေမနကထာ၌

“ အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော၊’ ပုဗ္ဗာ ကောဋီ န ပညာယတိ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ သတ္တာနံ တဏှာသံယောဇနာနံ။ ပ ။ ဧတဒေဝ ဘိက္ခဝေ

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည် ။ အနမတဂ္ဂေါ၊ မသိအပ်သော အစရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အပိတ်အပုံး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ သန္တာဝတံ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝ၊ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြေးသွားကြ ကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကြရ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပုဗ္ဗာ ကောဋီ၊ ရှေ့အစွန်းကို။ န ပညာယတိ၊ မသိအပ်။ ပ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီယေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓါနာ၊ ဤအစွန့်ကာလ၌။ သန္တာဝတံ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝ၊ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြေးသွားကြရကုန်စဉ်။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကြရ ကုန်စဉ်။ အမနာပသမ္ပယောဂါ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သော သူတို့နှင့် ပေါင်းဖော် ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ မနာပဝိပ္ပယောဂါ၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သော သူတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ။ ကန္တန္တာနံ၊ မြည်တမ်းကြရကုန်သော။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေး ကြရကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဏ္ဍရိတံ၊ ယိုစီးသော။ ပ သန္တံ၊ ကြည်လင်သော။ ယံ အဿု၊ အကြင်မျက်ရည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊ ဤ မျက်ရည်ကြည်သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ များလှပေ၏။ စတူသု၊ လေးစင်းကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ မဟာသမုဒ္ဒရာတို့၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ န တွေဝ၊ များသည် သာတည်း။ (သံ၊ ၁ ။ ၃၈၈-၉)

ဗဟုတရံ။ ယံဝေါ ဣမိနာ ဒီယေန အဒ္ဓါနာ သန္တာဝတံ သံသရတံ အမနာပ-
သမ္ပယောဂါ မနာပဝိပုယောဂါ ကန္တန္တာနံ ရောဒန္တာနံ အဿု ပသန္တံ ပဋ္ဌရိတံ
နတွေဝ စတုသု မဟာသမုဒ္ဒေသု ဥဒကန္တိ ”

ပါဠိတော်အရ-

သုံးလောက လူအလုံး ကရုန်းကရင်း ဆင်းကြသူ စုန်ကြသူ လူဖြစ်ချည်
နတ်ဖြစ်ချည် အတည်မဲ့မျိုး အစိုးမရ ရှေးဝိပါက်ကံချရာ ဘယ်ကိုမှ
မရှောင်သာ ရောရဝနှင့် ကာလသုတ်၊ တာပနနှင့် ဘင်ပုတ်၊ ဥဿဒရက်နှင့်
သိဇ္ဈိဝံ၊ လောဟကုမ္ဘိ ကြေးဒယ်အိုး၊ အဝီစိတိုင် ၎င်း၍လျှိုး၊ ငရဲမျိုး
ပြိတ္တာဘုံ၊ ဂေါဏ ကုက္ကရ အဖုံဖုံ ဆင်းရဲမျိုးစုံ ခံစားလျက် ငိုရည်ငိုရည်
တကြည်ကြည် ခံစား၍ အားမရနိုင်ကြရှာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာဆွဲငင်ရာ
စမထင် သံသရာတွင် အခါခါ ကျင်လည်ကြကုသော သတ္တဝါ ဓမ္မတာ။

“ ပုတ္တာ မတ္ထိ ဓနမ္မတ္ထိ၊ ဣတိ ဗာလော ဝိဟညတိ။
အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နတ္ထိ၊ ကုတော ပုတ္တာ ကုတော ဓနံ ” ။ ၁

အမိန့်တော် အတန်တန်ကိုမျှ မနာခံနိုင်ကြဘဲ

“ မယံ မယံ ကန္တတိတိ မယုကော ” ။ ၂

မယုကုဏ် သဘောလို သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝင်နှောက်နှော၍ ငါ၏သားသော၊
ငါ၏သမီးသော၊ သူ့ဟာသော၊ ငါ့ဟာနယ် အသွယ်သွယ်ယောင်ယမ်း
သန္နိပါတ် ရောဂါလွမ်း၍ ငန်းဖမ်းသော သူ၏ပမာ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာ
ဖမ်းထား ဉာဏ်မျက်စိ မှောက်မှားသဖြင့် များမကြာ သေကြရလိမ့်မည်။
ဘယ်ဟာတစ်ခုမျှ အတည်မကျ အရည်မရ ဆိုသည့်အနေများကို လားလားမှ

၁။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။
မေ၊ ငါ့အား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တဏှာယ၊ သားသမီး
ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို စွဲလမ်းတမ်းတမှုတဏှာဖြင့် ။) ဝိဟညတိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းရ၏။
ဟိ၊ မှန်၏။ အတ္တာ၊ မိမိသည်လည်း ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့သည် ။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဓနံ၊
ဥစ္စာသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

(ဓမ္မ။ ၂၂)

၂။ မယံ မယံ ၊ ငါ့ဟာ ငါ့ဟာဟု ။ ကန္တတိ၊ အော်မြည်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။
မယုကော၊ မယုက မည်၏။

(ဇာ။ ၁။ ၁၅၀)

နှလုံးမထား ငါးကာမုံ အာရုံကြားတွင် ရယ်ဟားရယ်ဟား ပျော်ပါးမြူးထူး
 ရူးယစ်၍ နေကြသည်အတွင်း အနတ္တညွတ်ကွင်းနှင့် သေမင်းယမရာဇ်
 မီးထုပ်ကြီး ပစ်ခါမှ ဘိဇ္ဇနဓမ္မော ဘိဇ္ဇတိ ဝိပရိဏာမ သဘောအတိုင်း
 ချစ်လှသည့်သား ချစ်မယားလင် ချစ်ခင်ဆရာ ချစ်သိဿာဟူ ချစ်သူဉာတက
 ချစ်လှဗန္ဓဝါ ချစ်ဥစ္စာတို့နှင့် သီခေါင်ဝေးစွာ တစ်ရွာတစ်ကျောင်း ပြောင်းသွား
 ကွေကွင်း သေခြင်းမလှ သေကြသည့်အခါ နာနာဘာဝ ဝိဘာဝကြောင့်
 ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂ သောကဠောင့်ကြီး ဒေါမနဿမီးကြီး ညီးညီးပြောင်ပြောင်
 ခြစ်ခြစ်ပူလောင် ကျွမ်းထောင်၍ ထိုးမတတ် မရပ်နိုင် မတည်နိုင် တမိုင်
 တတွေတွေ ရေစာမဝင် ကိုယ်လက်ကိုမျှ မသုတ်သင်ချင် ခေါင်းဆံပင်ကိုမျှ
 မဖြီးမလိမ်းချင် အရူးပင်တစ်ပိုင် ဖြစ်ခမန်း ကြောက်ရမှန်း ရှက်ရမှန်းကိုမျှ
 မသိ ၊ ပရိဒေဝမီး တောင်ကြီးနယ်ဖိစီး၍ ရင်ဘတ်ကို အားကုန်တီးလျက်
 ငိုခြင်းကြီး ငိုကြရာ ယိုစီး၍ ထွက်လာသော မျက်ရည်အစုတွင် နောက်ကျူ
 ထွက်လာသော မျက်ရည်ကို မယူပယ်ထား ၊ နောက်ပိတ်ဆုံး ထွက်လာသည့်
 မျက်ရည်ကြည်များ အပေါင်းသည်ပင်လျှင် သမုဒြာလေးစင်းထက် မက
 အလွန်များ လှသည်သာဟု သုံးလူထိပ်တင် ဘုရားသျှင် မိန့်တော်မူသည်
 များကို သံဝိဂ္ဂသတိထားကြသည်ဖြစ်၍

ဘဝချမ်းသာဟာ ဒါပဲ

ယာဝဠိဒံ ဘိက္ခဝေ အလမေဝ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု
 နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ အလံ ဝိရန္တိတုံ၊ အလံ ဝိမုစ္စိတုံ ။^၁

ပါဠိတော်ကြေးမုံအတိုင်း-
 တစ်စုံတစ်ရာ ချစ်လှစွာသော မိဘတို့နှင့် ကင်းကွာ၊ ဆရာတို့နှင့်ကွေကွင်း၊
 တပည့်ရင်းတို့နှင့်ကွဲပြား ၊ ဆွေမျိုးများ ပျက်စီးခြင်းစသော ပိယေဟိ
 ဝိပ္ပယောဂ ဒုက္ခများနှင့် တွေ့ကြုံကြသည့်အခါ ဘဝအဆက်ဆက် ငါခံစား၍

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝဠ၊ အလွန်လျှင်။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ
 တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ အလမေဝ၊ သင့်လှသည်သာတည်း။ ဝိရန္တိတုံ၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းခြင်းငှာ။ အလံ၊ သင့်လှသည်သာတည်း။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ။ အလံ၊
 သင့်လှသည်သာတည်း။

အားမရနိုင်သော ချမ်းသာဟူသည် ဤသည်ပင်တည်းဟု နိဗ္ဗိန္ဒညဏ်
ဖြင့်သာ ငြီးငွေ့ဖွယ်ကို ကောင်းစွာ ရှုကြကုန်လျက် ယင်းသို့သော
ပိယေဟိ ဝိပုယောဂတွက်များကြောင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချား စိတ်လျော့ပါး
ခြင်းသို့ မရောက်စေဘဲ ကျွဲကော်လိုချုပ်ပေါ်သို့ ကျပေသည် ဆိုဘိသည်ပမာ

ဒီလို ရူပါ

အကုသလော ဓမ္မော ကုသလဿ ဓမ္မဿ
ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော ။ ၁

ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း ပိယေဟိ ဝိပုယောဂသောကကိုပင် ဝိပဿနာ
တင်၍ “ဤယခု ငါ့တွင် ထင်ရှားဖြစ်လာသော နှလုံးပူပန်ခြင်းဟူသည်
သောကပင်တည်း။ ယင်းသောကဟူသည် အပါယ်ဘုံသို့ ချဆောင်တတ်သော
အကုသိုလ်တရားပင်တည်း။ ဤဒေါသသည် ဒေါသမူစိတ်နှင့် တကွ ဖြစ်၏။
အယောနိသော နှလုံးသွင်းမချောခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဟဒယဝတ္ထု နှလုံး
သွေးစုထဲတွင် အထူးကြည်လင်သော သွေးအရပ် ကမ္မဇမဟာဘုတ်ကို မှီ၍
ဖြစ်၏။ ယင်းကမ္မဇမဟာဘုတ်၌ ရူပါရုံအစရှိသော ဥပါဒါရုပ်တို့သည် မှီ၍
ဖြစ်ကြကုန်၏။ ယင်းကမ္မဇမဟာဘုတ်၊ ဥပါဒါရုပ်တို့နှင့်တကွ စိတ္တဇရုပ်၊
ဥတုဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်တို့သည်လည်း တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။
ဤရုပ်အစုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယင်းသောကနှင့်သမ္ပယုတ် ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်
သည်လည်းကောင်း။ ဤခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့သည် ဤယခု
မျက်စိတစ်မှိတ် အတွင်း၌ပင်လျှင် အကြိမ်ပေါင်း အသောင်းမက ဖြစ်၍ ဖြစ်၍
ပျက်စီး၍ ပျက်စီး၍ နေတတ်သောကြောင့် မမြဲရကား အနိစ္စ-အနိစ္စ၊ ထိုသို့
ဖြစ်ချည် ပျက်ချည် အတည်မကျနေရသောကြောင့် ဆင်းရဲရကား ဒုက္ခဒုက္ခ၊
ထိုသို့ မဖြစ်မပျက်ရအောင် ဆီးမနိုင် တားမရသည် ဖြစ်၍ အစိုးမရ အနတ္တ
အနတ္တသာတည်း” ဟု ဝိပဿနာရှုရလျှင် သမ္မသနညဏ်အစရှိသော
ဝိပဿနာညဏ် ထင်သဖြင့် မဂ်ဖိုလ်ပေါက်လောက်အောင်ပင် အကျိုးမြင်စရာ
နည်းနာရှိသည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော သဘောရှိသော ပိယေဟိ ဝိပုယောဂ

၁။ အကုသလော ဓမ္မော၊ အကုသိုလ်တရားသည်။ ကုသလဿ ဓမ္မဿ၊ ကုသိုလ်တရားအား။
ဥပနိဿယပစ္စယေန၊ ဥပနိဿယ ပစ္စယသတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။
(ပဋ္ဌာန၊ ၁ ၊ ၁၄၉)

စုဋ္ဌသိဿကောဝါဒကျမ်း

သောကဖြစ်လာတိုင်း ဖြစ်လာတိုင်း ယင်းနည်း ဝိပဿနာတင်၍ များစွာသော
ဝိပဿနာဇောအစဉ်တို့ကိုသာ ဖြစ်စေလျက် ယင်း ပိယေဟိ ဝိပုယောဂဒုက္ခ
အတွက် ဒေါမနဿ ဝင်ဖျက် စိတ်ပျက် လက်လျော့ မရှိစေရ၊ အားထုတ်
မြဲတိုင်းသော ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်တရားတို့ကိုသာ မြဲမြံစွာ အားထုတ်နေထိုင်
ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် ရှေးဦးစွာ ပထမစကား မှာကြား ဆုံးမလိုက်သည်
တစ်ရပ် ။

၂-သံဝရသီလကထာ

အဖိုးအနုဋ္ဌ သံဝရသီလ

သည်မှတစ်ပါး သံဝရသီလကထာ၌လည်း-

ပါတိမောက္ခံ ဝိသောဓေန္တော၊ အပ္ပေဝ ဇီဝိတံ ဇဟေ ။
ပညတ္တံ လောကနာထေန ၊ န ဘိန္နေ သီလသံဝရံ ။^၁

ကျမ်းဂန်လာရှိသည့်အတိုင်း

သကုန္တာဝ ကိကိ အဏ္ဏံ၊ ဝါဠုဝ စမရိ မဂေါ။
စဇန္တော ဇီဝိတံ ကာယံ၊ သံဝရံ သံဝရေ မုနိ ။^၂

လာဘိသည့်ဂါထာမသွေ နေ့ရက်ရှည်ကြာ သန္ဓေဆောင်ထား မွေးဖွားရ

၁။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဝိသောဓေန္တော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်
သုတ်သင်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အပ္ပေဝ ဇဟေ ၊ စွန့်လိုက်ရစေကာမူ။
လောကနာထေန၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အားကိုးရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော။ သီလသံဝရံ၊ စောင့်စည်းအပ်သော သီလကို။ န
ဘိန္နေ၊ မဖျက်ဆီးရာ။ (ဝိသုဒ္ဓိ ၊ ၁ ။ ၃၅)

၂။ ကိကိ သကုန္တာ၊ ယစ်မသည် ။ အဏ္ဏံ၊ ဥကို ။ သံဝရေ = သံဝရတိ ဣဝ၊ စောင့်ရှောက်
ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ။ စမရိ မဂေါ၊ စာမရိသားကောင်သည်။ ဝါဠု၊ မြီးဆံကို။
သံဝရေ = သံဝရတိ ဣဝ၊ စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။
ကာယံ ဇီဝိတံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် အသက်ကို ။ စဇန္တော၊ စွန့်လျက်။ သံဝရံ၊ အဖိုးအနုဋ္ဌ
သံဝရ သီလကြီးကို။ သံဝရေ = သံဝရေယျ၊ ကောင်းစွာမသွေ စောင့်ရှောက်လေရာ၏။
(အပ၊ ၁။ ၆၇ ။ ဒီ၊ ၅ ၊ ၁။ ၅၆)
(ဝိသုဒ္ဓိ ၊ ၁။ ၃၄ ။ ခုဒ္ဒက ၊ ၅ ။ ၂၀၂)
(သုတ္တန် ၊ ၅ ၊ ၁။ ၁၇၉ တို့ကိုလည်း ရှု)

သော မိမိ၏ဥတစ်လုံးတွက် အသက်ကို အသေခံဝံ့သော ယစ်မ, ထူးမြတ်လှ အဖိုးတန် ဝိသေသ မြီးဆံ့ကြောင့် ပုပ်ညှိနံ ကိုယ်ကာယတွက် သေဘေးကို မငဲ့ကွက်သည့် စာမရီတို့ကို အလီလီ ရှုကြပြီးခါ ဖိုးမတန်သည့် ပုပ်နံ ညှိဟောင် ဤအကောင်ကိုယ်ကာယအတွက် အဖိုးအနုဋ္ဌ သံဝရသီလကြီးပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အလွန်မကောင်းသော ကုလဒူသန အနေသန မိစ္ဆာဇီဝများကို ပြုမှားမိ၍ မရှိကြရအောင် . . . . .

ပဗ္ဗဝါဒဘေးမှ လွတ်အောင်

“ကစ္စိ န ခေါ မေ အတ္တာ သီလတော န ဥပဝဒတိ” တိ

ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ ။

အမိန့်တော်ဒေသနာကို နာခံရသည့်အတိုင်း ပါပိစ္ဆ မဟိစ္ဆ အယုတ်တရား ပျက်ဆီး၍ မိမိကိုယ်ကို အာပတ်ကြီးငယ်များနှင့် စွပ်စွဲပူပန်စရာ မရှိအောင်

“ကစ္စိ န ခေါ မံ အနုဝိစ္စ ဝိညူ သဗြဟ္မစာရီ သီလတော န

ဥပဝဒန္တိတိ ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ ” ။ ၊

ထပ်မံ၍ အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်တော်မူသော ဘုရားသျှင်၏ ဗျဂျီတ္ထဒေသကာ- မိပ္ပာယကိုလည်း ဂမ္ဘီရဉာဏ်သွားနှင့် များများကြီး သဘောကျအောင် သတိဆောင်ကြပြီးလျှင် မိမိကိုယ်၌ပင် အာပတ်ကြီးငယ်များနှင့် မထင် မမြင်သော်လည်း လူရှင်အများ ယုံမှားစွပ်စွဲစရာ မိစ္ဆာဇီဝ အနီးအပါး စကားပြောဆို အာပတ္တိသာမန္တ ကို မရှောင်ကြဉ်မိသောကြောင့်လည်းကောင်း, သူတပါးတို့ သို့လောသို့လော တွေးတောစရာ ရဟန်းအဖော်မပါဘဲ မြို့တွင်း ရွာတွင်း မျက်နှာဂုဏ်သိန် အရှိန်ကြီးရာ ရာဇ, ရာဇမဟာမတ္တ စသော သူတို့ထံ သွားလာဝင်ထွက်ဖန် များသောကြောင့်လည်းကောင်း, ယင်းသို့သော

၁။ ကစ္စိ ၊ ဘယ်လိုလဲ။ မေ၊ ငါ၏ ။ အတ္တာ၊ စိတ်သည်။ သီလတော၊ သီလအားဖြင့်။ န ဥပဝဒတိ န ခေါ၊ မစွပ်စွဲဘဲရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သူသည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ (အံ ၊ ၃ ။ ၃၂၅)

၂။ ကစ္စိ၊ ဘယ်လိုလဲ ။ မံ ၊ ငါ့ကို ။ ဝိညူ ၊ သိနားလည်ကုန်သော ။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံး ဖော်တို့သည် ။ အနုဝိစ္စ ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ။ သီလတော၊ သီလအားဖြင့် ။ န ဥပဝဒန္တိ၊ မစွပ်စွဲဘဲ ရှိကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သူသည် ။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ (အံ ၊ ၃ ။ ၃၂၅)

ဒါယကာတို့၌ စာဋကမျတာ မုဂ္ဂသူပျတာ သုခသံဘာသာ ပိယဘဏိတတာ မှိတပုဗ္ဗင်္ဂမတာ စသော မိစ္ဆာဇီဝ အယုတ်တရားများနှင့် သူတစ်ပါးတို့ စွပ်စွဲ ပြောဆိုခံရတတ်ခြင်း၊ မျက်ကွယ် အတင်းအဖျင်း ပြောသူများ၍ မကောင်းသတင်း ပျံ့နှံ့တတ်ခြင်း အပြစ်အာဒိနဝများကို များများကြီး သတိထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ လူရှင်အများတို့ ယုံမှား မကင်စရာ မျက်နှာ ဂုဏ်သိန် အရှိန်ကြီးသော ရဟန်းဒါယကာ ရာဇ၊ ရာဇမဟာမတ္တတို့ထံ အန္တောနဂရ အန္တေပုရသို့ သွားလာဝင်ထွက်ကြသည့်အခါ တစ်ယောက် ထီးတည်း မသွားမလာ၊ ပုရေသမဏ ပစ္စာသမဏအဖော်များနှင့်သာ သွားလာမိကြအောင် ရှေးဆရာ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးဖူးသည့်အတိုင်း မသွေမလှန် မြဲမြံစွာ စောင့်ရှောက်နေထိုင်၊ မစောင့်စည်းနိုင် ဖောက်ပြန်သူတို့ကို ဒဏ် နှံ့နာအောင်ပေး၍ ယင်းသို့သော ပရပဝါဒဘေးကြီးမှ ဝေးဝေးကြီး လွတ်ကြရအောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် နှစ်ကြိမ်မြောက် ဒုတိယစကား ဩဝါဒပေးထား လိုက်သည်တစ်ရပ်။

၃-ဘဿာရာမတာဒိပဟာနကထာ

စကားများခြင်း၌ အပြစ်များ

သည်မှတစ်ပါး ဘဿာရာမတာဒိပဟာနကထာ၌လည်း -
 ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ အာဒိနဝါ ဗဟုဘာဏိသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊^၁ ကတမေ ပဉ္စ ? မုသာ

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ။ ဗဟုဘာဏိသ္မိံ ၊ စကားများသော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အာဒိနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း ။ ကတမေ ပဉ္စ ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား။ မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို ။ ဘဏတီ ၊ ပြောမိတတ်၏ ။ ပိသုဏံ၊ ကုန်းစကားကို။ ဘဏတီ၊ ပြောမိတတ်၏။ ပရသံ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို။ ဘဏတီ၊ ပြောမိတတ်၏။ သမ္ပပုလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ဘဏတီ၊ ပြောမိတတ်၏။ ကာယဿ ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီး၍။ မရဏာ၊ သေပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌ ။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောလားရာရှိသော ။ ဝိနိပါတံ ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပစ္စတိံ ၊ ရောက်ရတတ်၏။

ဘဏတိ၊ ပိသုဏံ ဘဏတိ၊ ဖရသံ ဘဏတိ၊ သမ္ပပ္ပလာပံ ဘဏတိ၊
ကာယဿဘောဒါ ပရံ မရဏာ အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိ။

ပါဠိတော်အရ “စကားများခြင်း၌ အမှားပါတတ်ခြင်း ၊ သူအများလည်း
မကြည်ညိုစရာ၊ ပေသုညသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်လည်း အာပတ်သင့်စရာ အကြောင်း
ဖြစ်သော ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကိုလည်း ပြောကြားမိတတ်ခြင်း၊
အကျိုးမရှိ နိရတ္တကဖြစ်သော စကားဖောင်း စကားရောင်းတို့ကို ပြောကြား
မိတတ်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောမိတတ်ခြင်း၊ သေသည်မှနောက်
နေဘုံသို့ ရောက်ရခြင်း=အပြစ်ငါးပါး ရှိသည်” ဟု ဟောတော်မူသည်များကို
များများကြီး သတိထားကြကုန်သဖြင့်လည်းကောင်း ၊

ရဟန်းတို့ စည်းဝေးကြလျှင်

သန္တိပတိတာနံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဒွယံ ကရဏိယံ၊ ဓမ္မိ
ဝါ ကထာ၊ အရိယော ဝါ တုဏှိဘာဝေါ။ ၁

ပါဠိတော်လာတိုင်း “တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်ဌာန၌ အကြောင်းအားလျော်စွာ
သုံးပါး လေးပါးစသည် သံဃာစုမိကြသည့်အခါ အကျိုးမရှိ နိရတ္တကစကား
များကို မပြောကြားမိစေရ ၊ ပြောကြားလိုလျှင် တရားစကားများကိုသာ
ပြောကြားမိစေရမည်။” ဟောတော်မူသော အမိန့်တော်ကို ထိပ်ပေါ် သံမှိုနှက်
နှလုံးထားကြကုန်သဖြင့်လည်းကောင်း ၊

၁။ ဘိက္ခဝေ ၊ ရဟန်းတို့ ။ သန္တိပတိတာနံ ၊ စည်းဝေးကြကုန်သော ။ ဝေါ ၊ သင်တို့အား။
ဒွယံ ၊ နှစ်ပါးသော ကိစ္စကို ။ ကရဏိယံ ၊ ပြုအပ်၏ ။ ဓမ္မိ ဝါ ကထာ ၊ တရားစကား
ကိုမူလည်း ။ (ကာတဗ္ဗော ၊ ပြုအပ်၏ ။) အရိယော ၊ မြတ်သော ။ တုဏှိဘာဝေါ
ဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကိုမူလည်း ။ (ကာတဗ္ဗော ၊ ပြုအပ်၏ ။)
(ဥဒါန ။ ၈၉)

ကာမမုန်တိုင်း၏ ဒဏ်

နိဒ္ဒံ တနိဒ္ဒံ ဝိဇ္ဇိတံ ၊ အရတိ ဘတ္တသမ္ပဒံ ။

တံ ဝေ ပသဟတိ မာရော ၊ ဝါတော ရက္ခံဝ ဒုဗ္ဗလံ။ ။

မိန့်ခွန်းတော်သံနှင့်အညီ “အနှစ်တွေ အကုန်ထွက်၍ ခေါင်းသက်အူနာ ကျယ် လှသော ဒုဗ္ဗလသစ်ပင်ကို မုန်တိုင်းဝင်၍ တိုက်လွင့်သည့်ပမာ သမာဓိတရား ပျောက်ပျက်, အပျင်းတရား နှိပ်စက်, ဝီရိယတရား လက်လွတ်, ဖျင်းသွပ်၍ နေသောသူကို ကာမတဏှာ ကိလေသာမုန်တိုင်းကြီး တိုက်လှဲ၍ အဝီစိငရဲကြီး တိုင်အောင် လွင့်ဆောင်တတ်သည်” ဟု ဒေသကာဓိပ္ပါယ် လာသည် များကို များများကြီး သတိထားကြကုန်သဖြင့်လည်းကောင်း ၊

အချိန်မဖြုန်းကြနှင့်

“ ဝနမက္ကဋ္ဌလောလဿ၊ န စိတ္တဿ ဝသံ ဝဇေ ” ။ ၂

ပါဌ်အတိုင်း တောမျောက်ရိုင်းမသွေ , ဣန္ဒြေချွတ်ချော်, အနေမတော်, အဆိုမလျော်, အသရော်အဖျင်း, ကောက်ကရစကားကို ပွဲကျင်း, အဖျင်းတွေ ဝိုင်းဖွဲ့ , ချင်းတို့ချင်း ခန်းခနဲ ပြောလိုရာ ဆိုလိုရာ ရောကာယောင်ကာ ခန်းချောင်ကြားမှာ စားကာ အိပ်ကာ ကာလများလျက် သကျပုတ္တ သမဏသညာ တရားများကို နှလုံးမထား၊ ရွာသူ သားငယ်များတို့ကဲ့သို့ သွား တဖြဲဖြဲ, စကားကို ဗရဟ္မာ ကြံပြော , ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မော, တသောသော တဟားဟား, မီးလှုံလို၍ လူပုံကြားကို ဝင်လိုဝင်, ချက်လားပြုတ်လား ငါးပိယူခဲ့လား ဆားယူခဲ့လား စားရေးသောက်ခန်းကို စီရင်လို စီရင်, လက်ဖက်ရည်အိုး တပြင်ပြင်, ဆွမ်းစဉ်ဆွမ်းစား

၁။ ဒုဗ္ဗလံ ၊ အနှစ်ကင်း၍ အားနည်းနေသော ။ ရက္ခံ ၊ သစ်ပင်ကို ။ ဝါတော ၊ မုန်တိုင်းလေ သည် ။ ပသဟတိ ဣဝံ ၊ တိုက်လွင့် ပျက်ဆီးသကဲ့သို့ ။ နိဒ္ဒံ ၊ အိပ်ကြူးနေသော။ တနိဒ္ဒံ၊ ပျင်းရိသော ။ ဝိဇ္ဇိတံ ၊ ကိုယ်လက်ဆန့်ငင်သော ။ အရတိ ၊ တရား၌ မမွေ့ လျော်သော။ ဘတ္တသမ္ပဒံ ၊ ထမင်းဆီယစ်သော ။ တံ ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ။ မာရော ၊ မာရ်နတ်သည် ။ ဝေ၊ စင်စစ် ။ ပသဟတိ ၊ ပျက်ဆီး၏။ (မဟာထေရရစနာ။ သံ ၊ ၁ ။ ၇ - လည်းရှု)

၂။ ဝနမက္ကဋ္ဌလောလဿ၊ တောမျောက်အလား လျှပ်ပေါ် လော်လည်သော ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့ ။ န ဝဇေ၊ မလိုက်ရာ ။ (ဝိသုဒ္ဓိ ၊ ၁ ။ ၃၇)

နဝကမ္မအမှုများနှင့်သာ ကာလကုန် သွားသည် ဖြစ်၍

“ ကာလော ယသတိ ဘူတာနိ ” ။ ပါဠိအရ

ကာလကို လူက မစား၊ လူကိုသာ ကာလ စား၍ ဘဿာရာမတာ၊ ကမ္မာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ ၊ ပရိဟာနိယ အယုတ်တရား အားမကြီးကြရအောင် ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော သူတစ်ပါးတို့ မကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်ကျက်သရေ ညှိုးငယ်စရာ မတော် သည့် ဣန္ဒြေအမှုအရာများကို မဖြစ်စေရအောင် သူတော်အများ ကြည်ညိုဖွယ် ကို ဆောင်၍ ကောင်းမွန်စွာ ဣန္ဒြေကြီးမား၊ စကားနည်းပါးသဖြင့် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်တရားများကို များများကြီး အားထုတ်မိ ကြရအောင် တိုက်အုပ် တိုက်ကြပ် ဆရာကြီးတို့က မပြတ်မလပ် ကြပ်မကြည့်ရှု နှိုးဆော်အားထုတ် နေထိုင်ကြရမည့်အကြောင်းများနှင့် သုံးကြိမ်မြောက်သြဝါဒစကား မှာထားဆုံးမလိုက်သည် တစ်ရပ်။

၄- ခန္တီသံဝရကထာ

သည်မှတစ်ပါး ခန္တီသံဝရကထာ၌လည်း-

သည်းမခံခြင်း၌ အပြစ်များ

ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ အာဒိနဝါ အက္ခန္တိယာ ၊ ကတမေ ပဉ္စ? ?

- ၁။ ကာလော၊ အချိန်ကာလသည် ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ယသတိ၊ စား၏ ။ (ဇာ၊ ၁။ ၆၈)
- ၂။ ဘဿာရာမတာ = စကားပြောမှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။
 ကမ္မာရာမတာ = အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။
 နိဒ္ဒါရာမတာ = အိပ်မှု၌ မွေ့လျော်ခြင်း ။ (အံ ၊ ၂ ။ ၂၇၃)
- ၃။ ဘိက္ခဝေ ၊ ရဟန်းတို့ ။ အက္ခန္တိယာ ၊ သည်းမခံခြင်း၏ ။ အာဒိနဝါ ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးမျိုးတို့တည်း ။ ကတမေ ပဉ္စ ၊ အဘယ်ငါးမျိုး တို့နည်းဟူမူ။ ဗဟုနော၊ များစွာသော ။ ဇနဿ ၊ လူအပေါင်းသည်။ အပ္ပိယော ၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည် ။ ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရဗဟုလော စ ၊ ရန်များသည်လည်း ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ။ ဝဇ္ဇဗဟုလော စ၊ အပြစ်များသည်လည်း။ (ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏ ။) သမ္မုဇ္ဇော၊ တွေဝေလျက် ။ ကာလံ ကရောတိ၊ သေရတတ်၏။ ကာယဿ ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ။ ဘောဒါ၊ ပျက်စီး၍ ။ မရဏာ ၊ သေပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌ ။ အပါယံ ၊ ချမ်းသာ ကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ ၊ မကောင်းသော လားရာ ရှိသော ။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော ။ နိရယံ ၊ ငရဲသို့ ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရတတ်၏ ။ (အံ ၊ ၂ ။ ၂၂၂)

စုဋ္ဌသိဿကာဝါဒကျမ်း

ဗဟုနော ဇနဿ အပ္ပိယော ဟောတိ အမနာပေါ၊ ဝေရဗဟုလော
စ ဟောတိ၊ ဝဇ္ဇဗဟုလော စ ၊ သမ္ပုဋ္ဌော ကာလံ ကရောတိ ၊
ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ နိရယံ
ဥပပဇ္ဇတိ ။

ပါဠိတော်အရ “ သည်းမခံခြင်း၌ လူတကာ မုန်းတတ်ခြင်း ၊ ရန်သူများခြင်း၊
အမှားကို ပြုမိ ပြောဆိုမိတတ်ခြင်း ၊ တွေဝေသဖြင့် သေရတတ်ခြင်း၊ သေ
သည်မှနောက် ငရဲဘုံသို့ ရောက်တတ်ခြင်း၊ အပြစ်ငါးပါးရှိသည်” များကို
သတိထားကြကုန်သည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း ၊

ခန္တိ သံလျက် လက်စွဲပါ

ခမာခဂ္ဂကရေတဿ၊ ဒုဇ္ဇနော ကိံ ကရိဿတိ။

အတိဏေ ပတိတော ဝဟိံ၊ သိယသော ဝုပသမ္ပတိ ။ ၃

ပါဠိအရ “လောင်စာမရှိသော အရပ်၌ ကျရောက်သော မီး၏ပမာ သည်းခံ
ခြင်းဟူသောသန်လျက် လက်စွဲ၍ ရဲရဲနေသောသူအား မသူတော်တို့၏
ဒေါသမီး မလောင်နိုင်” ဟု ကျမ်းဂန်လာသည်များကို လည်းကောင်း ၊

ဒေါသတုတ်ကို ဈပါ

ဘုက္ကသုနာန ဝေမဇ္ဈေ၊ ဒဏ္ဍဂါဟံ ပလာယနံ ။

ဘုသော သုနာဝ ဘုက္ကန္တိ၊ ဒေါသော ဒေါသံ သုဒုဿတိ

(မဟာထေရရစနာ)

ဟူသော ဂါထာဖြင့်- ဘုက္ကသုနာနံ ၊ တအူအူ ဟောင်တတ်ကုန်သော

၁။ ခမာခဂ္ဂကရေတဿ၊ သည်းခံခြင်းဟူသော သံလျက်လက်စွဲသူအား။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်မာ
သည်။ ကိံ ကရိဿတိ ၊ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်အံ့နည်း ။ အတိဏေ၊ မြက်စသည်
လောင်စာမရှိရာ၌ ။ ပတိတော ၊ ကျရောက်သော ။ ဝဟိံ ၊ မီးသည်။ သိယသော၊
လျင်မြန်စွာ ။ ဝုပသမ္ပတိ ၊ ငြိမ်းအေးရ၏ ။ (မဟာထေရရစနာ)

အရပ်ခွေးတို့၏။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌ ။ ဝါ၊ အလယ်ကြားသို့ ။ ဒဏ္ဍဂါဟံ၊ တုတ်လက်နက် စွဲသည်ဖြစ်၍ ။ ပလာယနံ ၊ ပြေးသွားသော သူကို ။ သုနာ၊ အရပ်ခွေးတို့သည်။ ဘုသော၊ လွန်စွာ ။ ဘုက္ကန္တိ ဣဝ၊ ဟောင်ချင်တတ်ကုန် သကဲ့သို့ ။ ဒေါသံ၊ ပြစ်မှား တတ်သော သူကို ။ ဒေါသော ၊ ပြစ်မှား တတ်သော သူအပေါင်းသည်။ သုဒုဿတိ ၊ အလွန် ပြစ်မှားချင်တတ်၏။

ဤသို့မိန့်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်းကောင်း၊ နှလုံးထား မိကြကုန်သည် ဖြစ်၍ သွာကာရ ဒွါကာရ ၊ သုဇန ဒုဇန၊ ပဏ္ဍိတ ဗာလ၊ ပုဂ္ဂိုလ် မျိုးစုံ သံဃာပု ပရိသတ်အရပ်ထဲတွင် ဒေါသတုတ်ဆွဲ၍ အရပ်နေ ဗာလတို့ ဆဲမဲဟိန်းဟောင်ချင်စရာ မနေမိကြရအောင် -

“ ဝေဝဏ္ဍိယမိ အဇ္ဈပဂတောတိ ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ” ။ ၁

ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း “ ငါသည် လူချင်းမတူ အမူကွဲလွဲ ဦးပြင်ခေါင်းတုံး လူထဲ၌ အသုံးမကျစရာ အရေမရ အနေမလှ ဖြစ်ချေပြီတကား” ဟု ဒေါသ မာန်ကို မသိမ်းထားဘဲလျက် ၎င်းတစ်တယ်တူးကောင်သည် တစ်တယ်တူး တစ်တယ်တူးနှင့် နားစူးအောင် မြည်လှသောကြောင့် နှုတ်သီးဦးဖျားကို ဖြတ်လို၍ ထားရာ မပိကလာ ပိကလာနှင့် ရှေးထက်ပင် သာလွန်ကြူး၍ စွစ်စွယ်စူး စွစ်စွယ်စူး မြည်ပြန်သည် ဆိုဘိသည်ပမာ ဦးပြင်ဂုဏ် သာလွန်ကဲ ၍ ကပ္ပိယကာရကတို့ကို မောင်းမဲလို မောင်းမဲ၊ သူတော်ငယ်ကလေးများကို ရိုက်နှက်အော်အင်၊ သံဃာကြီးငယ်များကို နှုတ်သီးတစုစုနှင့် လူမြင်တိုင်း မုန်းစရာ မနေမိကြရအောင် ဒေါသမာန်ကို လှည်း၍ သည်းခံခြင်းတည်း ဟူသော သမဏခွန်အားနှင့် များများကြီး ပြည်စုံကြရအောင် “ငါသာငါပြင် ငါမမြင်ဟု တုယင်တစ်ဆူ ပြုမိသူ ထိုသူ သူ့အောက် နေချင်းရောက်လိမ့်” ဟု

၁။ (အဟံ ၊ ငါသည်) ။ ဝေဝဏ္ဍိယံ ၊ အဆင်း ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သို့ ။ အဇ္ဈပဂတော ၊ ကပ်ရောက်ရသည်။ အမိ ၊ ဖြစ်၏ ။ ဣတိ ၊ ဤသို့ ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်း ဖြစ်သူသည် ။ အဘိဏှံ ၊ မပြတ် ။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ (အံ ၊ ၃ ။ ၂၅)

သော ပေါရာဏပဏ္ဍိတတို့ စကားများကိုလည်း သတိထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍
 “အစွယ်ကျိုးသော မြွေ၊ ဦးချိုကျိုးသောနွား၏အလား သံဃာတော် မြတ်များကို
 ကြောက်ရွံ့ရိသေသဖြင့် ဘုရားတပည့်တော် သာရိပုတြာ နေပါ ကြောင်းနှင့်”
 ကောင်းမွန်စွာ ဘုရားသျှင့်ထံ ဝန်ခံလျှောက်ထားသော အသျှင်သာရိပုတြာမထေရ်
 ၏ သံဃာတို့၌ ကျင့်သောနည်းများကို ကြည်ညိုမြတ်နိုးအတုခိုးကြကုန်သဖြင့်
 သံဃာတော်ပုံကြား၌ ဒေါသတည်းဟူသော မြွေစွယ်တမြားမြား၊
 မာနတည်းဟူသော ဦးချိုတမားမားနှင့် မနေမိကြ ရအောင်၊

ရန်မလိုမှရန်ပြီမည်

“ကောဓံ ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို။ အက္ခောဓေန၊ မိမိက အမျက်
 မထွက်မှ။ ဇိနေ ၊ အောင်၏ ” ။ ၁

ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မြွေပွေးတို့၏ ရူးရူးမြည်၍ လူကိုခြောက်တတ်ခြင်း၊
 မြွေဟောက်တို့၏ ပါးပျဉ်းထောင်၍ လူကို ခြောက်တတ်ခြင်းသည် ထိုသူတို့ကို
 ရန်အောင်ကြောင်း မဟုတ်၊ ထိုလူတို့ကသာ မြွေဆိုးမှန်း ရိပ်မိ၍ သိသိကြေ
 ရိုက်နှိပ်ခံစရာ အကြောင်းသာ ဖြစ်သည်များကို ထောက်ထားကြသဖြင့်
 “ရန်မထောင်မှ ရန်အောင်မည်၊ ရန်ထောင် ရန်လှောင်မိတတ်သည်။ ရန်မလိုမှ
 ရန်ပြီမည်၊ ရန်လို-ရန်ပိုတတ်လှသည်” ဆိုသည့်အတိုင်း နှလုံးသွင်းကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍ ပရိသတ်သံဃာဘောင်တွင် မိမိစိတ်ယုတ်မာကို လူသိရအောင် ဒေါသ
 ပါးပျဉ်းထောင်၍ မာန်စောင် တရှူးရှူးနှင့်မနေမိကြရအောင်၊ “ဒေါသဟူသည်
 မြွေဆိပ်တောက်၊ ပညာဟူသည့် ဆေးဖြင့် လှောက်” ဆိုဘိသည်အတိုင်း
 မတော်တဆ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒေါသ မြွေဆိပ်ကို အကျိုးအကြောင်း
 ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်သိမြင်သော ပညာဖြင့် နာနာနှိပ်နိုင် သိမ်းနိုင်ကြအောင်
 အထူးသတိ ဆောင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် လေးကြိမ်မြောက်
 သြဝါဒစကား တရားရေအေး တိုက်ကျွေး ဆုံးမလိုက်သည်တစ်ရပ်။

၅-သဗြဟ္မစာရီသု ဂါရဝတာကထာ

သဗြဟ္မစာရီသု ဂါရဝတာကထာ၌လည်း-

မကြီးပွားကြောင်း တရားများ

ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဘိက္ခု အဂါရဝေါ
အပ္ပတိဿော အဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုဒ္ဓိံ ဝိရုဋ္ဌိံ ဝေပုလ္လံ
အာပဇ္ဇိတုံ။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ? အဿဒ္ဓေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု
အဂါရဝေါ အပ္ပတိဿော အဘဗ္ဗော။ ပ။ အဟိရိကော။ ပ ။
အနောတ္တပ္ပိ။ ကုသိတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဒုပ္ပညောအဂါရဝေါ အပ္ပတိဿော
အဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုဒ္ဓိံ ဝိရုဋ္ဌိံ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇိတုံ။
ဣမေဟိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ။ ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ ။ ၊

ဒေသနာတော် ကြာဝတ်မုံကို မြဲမြံစွာ ပန်ဆင်ထုံကြပြီးခါ ၎င်းဒေသနာတော်
အရ “သီတင်းသုံးဖော် သမဂ္ဂသံဃာ ဆရာသမားတို့၌ မရိမသေ မလေး
မစား ပြုမှားကျင့်မှားမိသော သူတို့သည် ဤသာသနာတော်၌ အများ
ကြည်ညိုဖွယ် ကျက်သရေဂုဏ်ရောင် များနှင့် မကြီးပွားနိုင်၊ နွားစားငုတ်တို့
ဆိုသည့် သစ်ပင်များကဲ့သို့ ဂုဏ်ကျက်သရေ အခက်အရွက် မပေါက်မပေါ်
ရဟန်းစော်မနံ ရဟန်းပုံဟန်နှင့်ဝေး လူမြင်တိုင်းတို့၏ တံတွေး ပေါက်
ဖြစ်၍ နေတတ်သည်” ဟု ဗျဂျိတ္တာဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာလှလှ နေရာကျကျ

၁။ ဘိက္ခဝေ ၊ ရဟန်းတို့ ။ ပဉ္စဟိ ၊ ငါးမျိုးကုန်သော ။ ဓမ္မေဟိ ၊ တရားတို့နှင့်။
သမန္နာဂတော ၊ ပြည်စုံသော ။ အဂါရဝေါ၊ ရိသေမှမရှိသော ။ အပ္ပတိဿော ၊
တုပ်ဝပ် မှမရှိသော ။ ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းသည် ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။
ဝုဒ္ဓိံ ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ။ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့ ။ ဝေပုလ္လံ ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့ ။
အာပဇ္ဇိတုံ ၊ ရောက်ခြင်းငှာ ။ အဘဗ္ဗော ၊ မထိုက်တန်ချေ ။
ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ ၊ အဘယ်ငါးမျိုးတို့နှင့် နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
အဿဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်မှု မရှိသော ။ အဟိရိကော ၊ ရှက်မှု ဟိရိ မရှိသော။
အနောတ္တပ္ပိ၊ ကြောက်လန့်မှု ဩတ္တပ္ပ မရှိသော ။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော။ ဒုပ္ပညော၊
အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာမရှိသော။ အဂါရဝေါ၊ ရိသေမှမရှိသော။
အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်မှု မရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ၊
ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့ ။ ဝေပုလ္လံ ၊
ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်တန်ချေ ။
(၁ ၊ အံ ၊ ၂ ။ ၇)

ရည်သန်ကောဝိဒကျမ်း

နှလုံးသွင်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သီတင်းကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရှေ့ထံပါး လက်အုပ်
 ချီလျက် ကိုယ်ကိုညွတ်စွာ ပြားပြားဝပ်၍ သွားလာခြင်း စသော ကာယကံ
 ဂါရဝ, “ဦးထိပ်ရွက်ပါသည် ဘုရား” စသည်ဖြင့် စကားဟူသမျှ၌ ‘ပါ’ ဟူသော
 စကားလုံးနှင့်တကွ အရိုအသေ လျှောက်ထားလေ့ရှိခြင်း = ဝစီကံ ဂါရဝ,
 အရိုအသေ လက်အုပ်ချီလျက် အရိုအသေ လျှောက်ထားခြင်း = ကာယကံ,
 ဝစီကံ ဂါရဝတရားများနှင့် ပြည့်စုံကြအောင်, သလေးစပါးနံသည် အဆန်
 မရှိခင် ထောင်၍ နေသော်လည်း အဆန်ပြည့်သောကာလ အဆန်ပြည့်လေလေ
 အောက်သို့ ညွတ်လေလေ ဖြစ်သကဲ့သို့ ရှေးရှေးငယ်ခါ ဗဟုသုတ လိမ္မာရေးရာ
 ပညာ မရှိကြမီကထက် ဗဟုသုတ လိမ္မာရေးရာ ပညာဂုဏ်ရှိကြသည့်အခါ
 တို့၌လည်း ဗဟုသုတဂုဏ် အားကြီးလေလေ သူတစ်ပါးတို့အောက်
 ရိုသေညွတ်စွာခြင်း ဂါရဝတရား အားကြီးလေလေ ဖြစ်အောင် ပြုစရာ
 ကောင်းလှပေသည်ဟု နှလုံးထားမိကြအောင် ။

အဂါရဝအမူအရာများ

ဤလောက၌ လှလှပြောင်ပြောင် ဝတ်စားရအောင် ဥစ္စာကို ဆင်းရဲစွာ
 ရှာဖွေလုပ်ဆောင်ရသော သူတို့သည် ဥစ္စာများလေတိုင်း များလေတိုင်း
 ဥစ္စာရှိကျိုးနပ်အောင် အဝတ်အစား လှလှပြောင်ပြောင် ဝတ်စားသကဲ့သို့
 ဆရာသမားတို့တရားစကား ကြားဖူးနားဝ ဗဟုသုတ, ကျမ်းဂန်သင်ကြား
 ဖူးသည့် ဗဟုသုတဥစ္စာ များလေလေ ယင်းဗဟုသုတဥစ္စာ၏ အကျိုးဖြစ်သော
 သက္ကဋ္ဌ, သဂါရဝ, သပ္ပတိဿ စသော သူတော်ကောင်း အမူအရာ
 အရောင်တောက်လေလေ ဖြစ်ကြရအောင်, လိမ္မာရေးရာပညာဂုဏ် ဗဟုသုတ
 ဂုဏ်ရှိကြသူ ပုထုဇဉ်သာမန်ကို မဆိုထား၊ အာသဝေါကင်းစင်သည့် ဗဟုသုတ
 မဟာပညဝန္တ ရဟန္တာသခင် အသျှင်များသည်ပင် မိမိထက် သိက္ခာ တစ်နာရီ
 မျှကြီးသူ အပ္ပဿုတပုထုဇဉ်ရဟန်းအားသော်လည်း ရှိခိုးဝပ်ချ ပြုရသေး
 သည်များကို ထောက်သဖြင့် မပြောပလောက်သည့် ပုထုဇဉ် ဗဟုသုတပညာ
 ဂုဏ် အနည်းငယ်မျှနှင့် ရဟန္တာအသျှင်ထက် ဂုဏ်ရောင်ထ၍ နေဘိသည့်
 အလား မိမိထက် သိက္ခာဝါ တစ်နံနက် တစ်ရက် စသည်ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်

များ၌သော်လည်း နဖူးမြေကျ ဝပ်ချစ်နိုးခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ မရှိကြရအောင်
 များများကြီး သတိဆောင်ရမည့်အကြောင်း၊ အဂါရဝ အခြင်းအရာ အထက်
 မထေရ်ကြီးများတို့ အနီးအပါး တင်ပျဉ်ခွေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၊ ခူးထောင်-
 ပေါင်ကား၊ အလျားမှောက်၊ ခြေကိုဆင်း၊ အင်းသောအိမ်သော အဂါရဝ
 အမှုအရာများကို မဖြစ်စေမိကြရအောင်၊ မိမိအောက် ငယ်သော သူတို့အား
 သော်လည်း ကာမဘောဂီ လူတို့ကဲ့သို့ 'နင်၊ ဟယ်၊ မင်း၊ ငါ' စသည်
 စော်စော်ပြောဆို လူငယ်တို့က မရှိသေ နိုင်ချင်စရာ အဂါရဝ အမှုအရာတို့ကို
 မဖြစ်စေကြဘဲ ယင်းသီတင်းငယ်များကိုသော်လည်း သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့်
 မလျော်သည့် အခွလီကမ္မ၊ ဝနုနုအရာများကိုသာ လုပ်ထား၍ ရိုသေ ထိုက်သမျှ
 ကို ရိုသေမိကြရအောင်၊ သာသနာတော်ပ တိတ္ထိယ တို့သော်လည်း မိမိတို့
 တိတ္ထိဆရာကြီးတို့၏ ခြေကို ဆံပင်ဖြင့် ပွတ်တိုက် ရှိနိုးဝပ်ချ ပြုကြ
 သေးသည်များကို ထောက်ရှု၍ မိမိတို့၏ နိဿယည်းဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်
 ဆရာကြီးတို့၌ အဂါရဝအမှုအရာများကို တစ်ရံတစ်ဆစ် မဖြစ်စေဘဲ အမြဲ
 အထူးချစ်ကြောက်ကြည်ညို ရိုသေစေတ္တာ တပည့်အင်္ဂါ စုံလင်စွာနှင့်
 ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ ကြည်ညိုဖွယ် နှစ်သက်ဖွယ်ကို အမြဲဆောင်၍ ကောင်းမွန်စွာ
 နေမိကြရအောင်၊ ဟိမဝန္တာမြိုင်၏အတွင်း ရောင်ဆင်းလှလှ အကကောင်း
 ကောင်း ရွှေဥဒေါင်းကို ဘုရားလောင်း ရွှေဟင်္သာမင်းက ရွှေအဆင်းရှိသော
 မိမိ၏ သမီးချောနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်မည့် မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရာ
 ဟင်္သာမင်းရှေ့မှောက်တွင် စအိုကို အကုန် မြှောက်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ကမိသည့်အတွက် ဤမျှလောက် အရှက်အကြောက်လွတ်ကင်းသော
 ဥဒေါင်းငှက် ငဖျင်းအား ငါ၏ သမီးချောနှင့် မတန်ဟု သမီးကို မပေးနှံဘဲ
 ဆိုမြည်ဆဲမဲ၍သာ လွတ်လိုက်လေဖူးသော ဇာတ်တော်လာ ဝတ္ထုထုံးများ
 ကိုလည်း နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သီတင်းသုံးဖော် ဆရာသမားတို့
 မချီးမြှောက်လို မကြည်ညိုနိုင်ကြောင်း၊ သာသနာတော်၌ မကြီးပွားနိုင်ကြောင်း
 အလွန် မကောင်းသော အဂါရဝ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ အမှုအရာများကို
 တစ်ရံတစ်ဆစ် မဖြစ်စေမိကြရအောင် အမြဲသတိဆောင်ကြရမည့် အကြောင်း
 များနှင့် ငါးကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား မှာကြား ဆုံးမလိုက်သည့် ဇာတ်ရပ်။ ။

၆-သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာဖရဏိယအရဏဝိဟာရကထာ

သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာဖရဏိယ အရဏဝိဟာရကထာ၌လည်း-

သူတစ်ပါးအပြစ်ကို မရှုရ

န ပရေသံ ဝိလောမာနိ၊ န ပရေသံ ကတာကတံ။

အတ္တနောဝ အဝေက္ခေယျ၊ ကတာနိ အကတာနိ စ။ ။^၁

ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့်-

“ဝဲဩဃအမော်တွင် သူတစ်ပါးတို့ လှေကို မနေနိုင် မျှော်၍ စီရင်ပြောဆို မိသည်အတွင်း မိမိလှေတစ်စင်းလုံး နစ်၍ သွားလေသည်ပမာ သူတစ်ပါး တို့၏ အပြစ်ဒေါသကို မနေနိုင် အပြစ်တင်မိ ရှုမိသည့်အတွက် မိမိ၌ ဒေါသမီးဖျက်ဆီး၍ ဓမ္မန္တရာယ်ကြီး ဖြစ်တတ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး တို့၏ အပြစ်ကို မရှု၊ မိမိ၏အပြစ်ကိုသာ ကောင်းစွာ ရှု၍ နေကြရမည်” ဟောတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း၊

ပရဝဇ္ဇာနပဿိဿ ၊ နိစ္စံ ဥဇ္ဈာနသညိနော ။

အာသဝါ တဿ ဝပနန္တိ၊ အာရာ သော အာသဝက္ခယာ။ ။^၂

ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့်-

“သူတစ်ပါးတို့ကို ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့၊ အရွံ့တစောင်း မကောင်းကြံစည် ဆိုမြည်

၁။ ပရေသံ ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ။ ဝိလောမာနိ ၊ မလျော် ကြမ်းကြုတ်စကားယုတ်တို့ကို။ န အဝေက္ခေယျ ၊ နှလုံးမသွင်းရာ ။ ပရေသံ ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ။ ကတာကတံ ၊ ကောင်းမှုပြု၊ မပြုကို။ န အဝေက္ခေယျ၊ မကြည့်ရှုရာ။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ကတာနိစ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုခဲ့ပြီဟူ၍ လည်းကောင်း ။ အကတာနိစ ၊ ကောင်းမှုတို့ကို မပြုရသေး ဟူ၍ လည်းကောင်း ။ အဝေက္ခေယျ ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏ ။ (ဓမ္မ ။ ၂၀)

၂။ ပရဝဇ္ဇာ နပဿိဿ၊ သူတစ်ပါး အပြစ်ကို ကြည့်ရှုလျက်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဇ္ဈာန- သညိနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဝပနန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ အာသဝေါကင်းရာ နိဗ္ဗာန်မှ။ အာရာ၊ ဝေး၏။

မိခြင်းကြောင့် သူတစ်ပါးတို့မှာ မထောင်းတာ၊ မိမိတို့သာလျှင် နိဗ္ဗုတာ အောင်ရပ်နှင့်ဝေး၍ သံသရာဘေး တွေ့ရတတ်ကြသည်” ဟု ဟောတော်မူ သည်များကို လည်းကောင်း၊

မိမိအပြစ်ကိုသာ ရှု

ရဟောဝါဒံ န ဘာသေယျ၊ န သမ္မုခါ ခိဏံ တဏှေဇုကံစွဲ .....
အတရမာနောဝ ဘဏေယျ၊ တရမာနော စ နော ဘဏေ။

ဟူသောပါဠိဖြင့်-

“သူတစ်ပါးတို့အား မျက်ကွယ်တစောင်း ချောင်းမြောင်း ကဲ့ရဲ့၊ သူ့ရေ တည့်တည့်တွင်လည်း သူမခံချင်အောင် ရှုတ်ချ၊ ကျိုးကြောင်း ကာရဏကို မဆင်ခြင် အပြစ်တင်စော၊ အလျင်အမြန် ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုခြင်းကို မပြုကြဘဲ မိမိ၏အပြစ်ကိုသာ အမြဲရှု၍ နေကြမှ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာစွာ နေရ သည်” ဟု အသျှင်သုဘူတိမထေရ် မိန့်အပ်သော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြကင်း၍ ရှင်းရှင်းလွတ် လွတ် ချမ်းသာစွာ နေရသော အရဏဝိဟာရပဋိပဒါ အကျင့်များကို လည်းကောင်း၊ “ ကဲ့ရဲ့ ရွံ့ရှာဖွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပင် ထင်ရှားမြင် သော်လည်း မှော်အတိဖုံးအုပ်သော ရေကန်၌ မှော်ကို လှည်း၍ ရေကို သောက် သောသူ၏ပမာ မတော်သော အပြစ်ကို လျစ်လျူရှု၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌ ကြည်ညို စရာ တစ်စုံတစ်ခုကို ရှာ၍ ကြည်ညိုရမည်” ဟု အသျှင် သာရိပုတြာမထေရ် ဆုံးမအပ်သော အာဃာတဝိနယဩဝါဒများ ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာမာရ် ညှဉ်းဆဲတိုက်တွန်း၍ မမှားတန်မှားသဖြင့် အပါယ်လားရရှာလတ္တံ့ဖြစ်သော ကောဓနပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မျက်မှောက် မြင်ရသည့်အခါ ဂဠုန်နားဝယ် နဂါး၊ ခြင်္သေ့လက်ဝယ် သား၊ ကျားခံတွင်းဝယ် ချေ၊ သမင်၊ ယုန်သူငယ်တို့ကို မြင်ရသည့်အခါများ၌ ထိုဘေးကြီးရောက်သော သတ္တဝါတို့အား သနား ကယ်ဆယ်နိုင်လျှင် သနားသဖြင့် ကယ်ဆယ်ရသည်၊ မကယ်ဆယ်နိုင်လျှင်

၁။ ရဟောဝါဒံ၊ မျက်ကွယ်၌ အပြစ်ပြောခြင်းကို။ န ဘာသေယျ၊ မပြောရာ။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ခိဏံ၊ ရှုတ်ချကြောင်းစကားကို။ န ဘဏေ၊ မပြောဆိုရာ။ အတရမာနောဝ၊ ဖြည်းဖြည်းသာလျှင်။ ဘဏေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တရမာနော၊ ဆောလျင်စွာ။ နော စ ဘဏေ၊ ပြောလည်း မပြောဆိုရာ။ (မဟာထေရရစနာ၊ မ၊ ၃။ ၂၇၃ - လည်းရှု)

လည်း ထိုကျား၊ ခြင်္သေ့ဘေးများမှ ဝေးဝေးကြီး လွတ်အောင် ကိုယ်လွတ်
 ရှောင်ပြေးသွားရသည်။ ယင်းနည်းအတူ ထိုမသူတော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရား
 အမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးကယ်ဆယ်နိုင်လျှင် သနားသဖြင့် ကယ်ဆယ်ရသည်။
 မကယ်ဆယ်နိုင်လျှင်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သနားခြင်း ကရုဏာ မေတ္တာ
 စိတ်ကို နှံ့စေလျက် မိမိကိုယ်ကိုသာ ယင်းသို့သော မသူတော်အလန္တီအကျင့်
 တည်းဟူသော မာရ်မင်း၏ လက်သို့ မရောက်ရအောင် အထူးသတိဆောင်
 အပ်သည့် သဘောများကိုလည်းကောင်း ၊ “အသူတစ်ရာ နက်လှစွာသော
 ချောက်ကမ်းပါး၌ ခင်း၍ ထားအပ်သော တစ်ဖဝါးမျှ နင်းလောက်သော
 သစ်ပျဉ်သစ်တုံးကို လျှောက်၍သွားရသောသူသည် အရပ်တစ်ပါးကို မျှော်၍
 မကြည့်ဘဲ မိမိ လျှောက်အပ်သော သစ်ပျဉ်ချပ်ကိုသာ ကြပ်ကြပ်စေ့စေ့
 ကြည့်၍ သွားနိုင်မှ ချောက်ထဲသို့ ချော်၍မကျ အသက်ချမ်းသာရသကဲ့သို့
 သံသရာ ချောက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်လမ်းသို့ ကူးသန်းသွားကြရသော သူတို့သည်လည်း
 သူတစ်ပါးတို့၏ အပြစ်ကို မော်၍မကြည့်ဘဲ မိမိ၏သွားလာရာ သမထ
 ဝိပဿနာ နိဗ္ဗာန်လမ်းကိုသာ ဖြောင့်တန်းစွာ ကြည့်ရှုသွားလာရမည်” ဟု
 ဧကပဒိကသေတုပမာဖြင့် ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော မူလ
 ပဏ္ဏာသကျမ်းထွက် ဘုရားရှင် အမိန့်တော်အချက်များကိုလည်းကောင်း
 များများကြီး နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါးတို့၏အပြစ်ကို
 နှလုံးမသာမယာ မကဲ့ရဲ့ဘဲ မိမိတို့၏ အပြစ်ကိုသာ အခါခါ ရှု၍ မိမိကိုယ်
 ကိုသာ သူတစ်ပါးတို့ အပြစ်တင်စရာ မပေါ်လာရအောင် သတိအထူး ဆောင်၍
 ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် ခြောက်ကြိမ်မြောက်
 သြဝါဒစကား တရားရေအေး တိုက်ကျွေးဆုံးမ လိုက်သည်တစ်ရပ် ။

၇-သေဝိတဗ္ဗမိတ္တအင်္ဂကထာ

သေဝိတဗ္ဗမိတ္တအင်္ဂကထာ၌လည်း-

မိတ်ကောင်းအင်္ဂါရပ်များ

သတ္တဟိ ဘိက္ခုဝေ အင်္ဂေဟိ သမနာဂတော မိတ္တော သေဝိတဗ္ဗော။
 ကတမေဟိ သတ္တဟိ? ဒုဒ္ဒဒံ ဒဒါတိ ။

ဒုက္ကရံ ကရောတိ ၊ ဒုက္ခမံ ခမတိ။ ဂုယုမဿ အာဝိကရောတိ ။
ဂုယုမဿ ပရိဂုဟတိ။ အာပဒါသု န ဇောတိ။ ဒီဏေန နာတိမညတိ။
ဣမေဟိ။ လ ။ သေဝိတဗ္ဗောတိ ။ ၁

ပါဠိတော်၏အရ-“ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းချင်း တစ်ပါးသည် တစ်ပါးအား ပေးလှူ နိုင်ခဲ့သောဝတ္ထုကို ပေးလှူနိုင်ခြင်း ၊ မရွံ့မရှာ မမောမပန်း ပြုစွမ်းနိုင်ခဲ့သော အမှုကိစ္စကို ပြုစွမ်းရွက်ဆောင်နိုင်ခြင်း ၊ သည်းမခံနိုင်သော အရာများ ကိုသော်လည်း မေတ္တာမပျက်သည်းခံနိုင်ခြင်း ၊ တစ်ပါးသည်တစ်ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သီတင်းသုံးဖော်အား ထင်ရှားအောင် ပြောကြားလေ့ရှိခြင်း၊ တစ်ပါးသည် တစ်ပါး၏အပြစ်ကို မျက်ကွယ်တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်တို့၌ သူတစ်ပါးတို့အား ပြောကြားလေ့မရှိခြင်း ၊ ဘေးရန်ရောက်သည့်အခါ၌ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အရပ်တစ်ပါး စွန့်၍ မသွားခြင်း ၊ ဥစ္စာကုန်ခန်း ဂုဏ်ညှိုးနွမ်းသော်လည်း တစ်ပါးသည် တစ်ပါးအား မထီလေးစားမပြုခြင်း” ဟုဆိုအပ်သော သေဝိတဗ္ဗဗန္ဓဝမိတ္တအင်္ဂါ ခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံအောင် ပြု၍ သမဂ္ဂသံဃာ ချင်းတို့ချင်း ဒဠ္ဇမိတ္တ ဒဠ္ဇဗန္ဓဝ ဖြစ်ကြရအောင် ယင်းခုနစ်ပါး တို့တွင်မှလည်း မိတ်ဆွေခင်ပွန်းချင်း တစ်ပါးသည် တစ်ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး

၁။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်မျိုးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္တာ-
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော ။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ။ သေဝိတဗ္ဗော ၊ မှီဝဲအပ်၏။
ကတမေဟိ သတ္တဟိ၊ အဘယ်ခုနစ်မျိုးတို့နှင့်နည်းဟူမူ။ ဒုဒ္ဒဒံ ၊ သူတစ်ပါးတို့
ပေးနိုင်ခဲ့သော အရာဝတ္ထုကို။ ဒဒါတိ ၊ ပေးတတ်၏ ။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို။
ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏ ။ ဒုက္ခမံ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အရာကို ။ ခမတိ ၊ သည်းခံ၏။
ဂုယု၊ မိမိလျှို့ဝှက်အပ်သော အရာကို။ အဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းအား။ အာဝိကရောတိ၊
ထင်စွာပြု၏။ အဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏။ ဂုယု၊ လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကို။
ပရိဂုဟတိ၊ လျှို့ဝှက်၏ ။ အာပဒါသု ၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်။ န ဇောတိ၊ မစွန့်ပစ်။
ဒီဏေန၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုန်ခြင်းကြောင့် ။ နာတိမညတိ ၊ မထီမဲ့မြင် မပြု။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့ ။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်မျိုးကုန်သော ။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ။ ဤ အင်္ဂါတို့နှင့်။
သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ။ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှီဝဲ အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏ ။ (အံ၊ ၂။ ၄၂၁)

ကို ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း ၊ တစ်ပါးသည် တစ်ပါး၏အပြစ်ကို မျက်ကွယ်
တစ်စောင်း မကောင်းပြောဆိုလေ့မရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိတ္တအင်္ဂါနှစ်ပါး
နှင့်ကား အထူးအားဖြင့် လွန်စွာပြည့်စုံကြအောင် သံတိအထူးဆောင်ကြ
ရမည့်အကြောင်းများနှင့် ခုနစ်ကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား မှာကြားဆုံးမ
လိုက်သည်တစ်ရပ်။

၈-သဗြဟ္မစာရီသု ပဋိသန္ဓာရေ ဂါရဝတာကထာ

သဗြဟ္မစာရီသု ပဋိသန္ဓာရေ ဂါရဝတာကထာ၌လည်း -

ပြာသာဒ်ကြီးအတူ

သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ကာယကမ္ပံ ဟောတိ အာဝိ
စေဝ ရဟော စ။ သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဝစီကမ္ပံ
ဟောတိ အာဝိ စေဝ ရဟော စ။ သဗြဟ္မစာရီသု မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမံ
မနောကမ္ပံ ဟောတိ အာဝိ စေဝ ရဟော စ ။ ၊^၁

သာရဏီယဓမ္မပါဠိတော်လာတိုင်း သမဂ္ဂသံဃာကြီးငယ် တစ်စုတို့အား
မျက်မှောက်မျက်ကွယ် သနားခြင်း မေတ္တာ ကရုဏာ သက်ရောက်စေကြ
ပြီးလျှင်-

ခိလဗန္ဓေန ပါသာဒေါ၊ ကုလ္လော ယောတ္တေန သုဋ္ဌုနာ ။
သန္တာရာ သမဂ္ဂေါ သံဃော၊ စိရံ တိဋ္ဌတိ နိစ္စလော ။

ဟူသော ဂါထာဖြင့်-

ပါသာဒေါ၊ ရွေ၊ ငွေ၊ မြ၊ စိန် ထိန်တညီညီ ပြာသာဒ်ကြီးသည်။
ခိလဗန္ဓေန၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ် အသွယ်သွယ်သော သံမယ်န အဖွဲ့

၁။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ်၌။ မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ မေတ္တာပြဋ္ဌာန်းသော။
ကာယကမ္ပံ၊ ကာယကံသည်။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ ရဟောစ၊
မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့အပေါ်၌။ မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ မေတ္တာပြဋ္ဌာန်းသော။
ဝစီကမ္ပံ၊ ဝစီကံသည်။ ပ။ မနောကမ္ပံ၊ မနောကံသည်။ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်း
ကောင်း။ ရဟော စ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုလ္လော၊ စပါးဆန်လှောင် အကျိုးဆောင်သည့် ဝါးဖောင် သစ်ဖောင်သည် ။ [ကုလ္လသဒ္ဒါ၏ ပုလ္လိင်လည်း ရှိသည်၏ အဖြစ် သည် မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၌ ထင်ရှားလေပြီ။] ယောတ္တေန သုဋ္ဌနာ၊ မြဲမြံဖွဲ့ထား လွန်ကြိုးများဖြင့်လည်းကောင်း။ စိရံ ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ နိစ္စလော၊ ပြင်းစွာခတ်လှိုင်း မှန်တိုင်းလေကြမ်း ရေတိုက်လွမ်းသော်လည်း လှုပ်ရှား မယိုင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ ၊ တည်တံ့နိုင်၏။ သမဂ္ဂေါ သံဃော၊ သီလ သမာဓိ စရှိထိုထို မြတ်ကုသိုလ်ဂုဏ်အင်ကြောင့် အလွန်လျင် ကြည်ညိုစလောက်ကြသော လဇ္ဇိ သိက္ခာကာမ သမဂ္ဂသံဃာတော်အပေါင်း သည်။ သန္တာရာ(သန္တာရေန)၊ ချင်းတို့ချင်းချင်း မေတ္တာရှေ့ခင်း၍ ပဋိသန္တာရ ကို ပြုဖန်များကြခြင်းဖြင့်။ နိစ္စလော၊ မလိမ္မာသူ အောက်လူငယ်တို့၏ အကျိုးလိုဟန် တန်တန်ပြောကြား ရန်တိုက်စကားကြောင့် လှုပ်ရှားယောက် ယက် မရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရွှေငွေမြစိန် ထိန်တည်းညီး ပြာသာဒ်ကြီးနှင့်နှင့် ထက်ဝန်းကျင် သူအပေါင်းတို့၏ ခိုမှီရာဖြစ်၍ တည်တံ့ နိုင်၏။

ဤသို့ ပြုအပ်သော ပဋိသန္တာရဂုတ္တိတို့၏ အကျိုးစီးပွား အလွန်ကြီး မားသည် များကိုလည်းကောင်း

ညီညွတ်ခြင်းအကြောင်းများ

ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ အဘိဏှံ သန္နိပါတာ ဘဝိဿန္တိ
 သန္နိပါတဗဟုလာ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ
 ပါဠိကင်္ခါ နော ပရိဟာနိ ။ ၊

ပါဠိတော်မြတ်အတိုင်း ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇိမင်းတို့ချင်း စည်းဝေးတိုင်ပင်

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ သန္နိပါတာ၊ စည်းဝေးနေကြကုန်သည်။ သန္နိပါတ ဗဟုလာ၊ အကြိမ်များစွာ စည်းဝေးနေကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် အံ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။) ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား ။ ဝုဒ္ဓိယေဝ ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင် ။ ပါဠိကင်္ခါ ၊ အလိုရှိအပ် ၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော (ပါဠိကင်္ခါ)၊ အလိုမရှိအပ် ။

ခြင်း ပဋိသန္ဓာရများသဖြင့် အဇာတသတ်မင်းကြီး ဖျက်ဆီးလုပ်ကြံခြင်း
 ငှာ မတတ်နိုင်၍ ဝဿကာရပုဏ္ဏားကိုယ်တိုင် သွားသဖြင့် ဝဇ္ဇီမင်းသားတို့
 အလယ်ကြား၌ ရန်တိုက်စကား အဖန်ဖန် ပြောကြားသည့်အခါ ဝဇ္ဇီမင်းသား
 တို့ချင်း ယုံမှားမကင်း စည်းဝေးတိုင်ပင်ခြင်း သန္နိပါတဗဟုလ အပရိဟာ-
 နိယတရား ပျက်ပြားခြင်းကြောင့် ဝေသာလီပြည်ထဲကို ကျားရဲတွေ
 ဝင်သည့်ပုံ တစ်တိုင်းလုံး သိမ့်သိမ့်တုန် မီးပြာပုံဖြစ်၍ ဝေသာလီနဂရ၏
 အဝေသာလီဖြစ်ရသည်များကို များများကြီး သတိရကြကုန်သည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း၊ အဓိကရဏကာရက၊ ဝိဝါဒကာရက၊ ဘဿကာရက ဖြစ်
 သော မလိမ္မာသူ အောက်လူငယ်တို့၏ ပေသုညစကားများနှင့် ချင်းတို့
 ချင်း ယုံမှားမကင်း စိတ်၏ကွဲပြားခြင်း မဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ နာယကပုဂ္ဂိုလ်
 အချင်းချင်း မကြာမကြာ တိုင်ပင်စည်းဝေး၊ တစ်လလျှင် လေးသိတင်း
 တရားဟော၊ စည်းဝေးမြဲ ဝတ်လည်း မပြတ်စေရ၊ ဓမ္မကထိကဆရာကလည်း
 စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ဟောပြော၊ တရားနာ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း “ ထောင်တန်တစ်ဆယ် ရာတန်တစ်ဆယ် ဝယ်သူက
 ရှား ရောင်းသူကများ ဘယ်မင်းဘုရားဈေးပေနည်း ” ဆိုကြသည့်
 ပေါရာဏစကားအတိုင်း အရာ အထောင်မက အဖိုးအနုဂ္ဂဖြစ်သော တရား
 စကားကို ပန်းတစ်ပွင့်မှ ပူဇော်ရန်မပါဘဲ သက်သက်မဲ့သာ တရားနာကြ
 ရပါလျက် အပျင်းတရား ဝင်ဖျက်၍ တရားနာဝတ် မပျက်စေရ၊ သူ့ထက်ငါ
 နောက်မကျ၊ ရွာသူသားငယ်တို့ ကာမဂုဏ်ရွာပွဲကို တသဲသဲလိုက်ကြဘိ
 သည့်အလား တစ်ပါးမကျန် ညီညာဖြဖြ တရားနာလိုက်ကြခြင်း၊ ဓမ္မကထိက
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း အသျှင်ပုဏ္ဏ၊ အသျှင်စုန္ဒ၊ အသျှင်သောဏ မထေရ်
 တို့၏ တရားစကားကို ဘုရားသျှင် ကိုယ်တော်တိုင် နာတော်မူသည်များကို
 ထောက်ထား၍ ကြားဖူးသိဖူးပြီးသော တရားကိုသော်လည်း တရားတော်ကို
 ရိုသေခြင်း၊ သံဃာတော် အစည်းအဝေး ညီညွတ်ခြင်းကို နှလုံးထား၍
 မိမိတို့ ဟောရရုံနှင့်မျှ တင်းမတိမ် အားမရသေးဘဲ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အလှည့်ကျ တရားဟောရာ၌လည်း စွမ်းနိုင်သည့်အခါ အများနည်းတူ
 ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ တရားနာခြင်း၊ မိမိတို့တပည့် သံဃာများကိုလည်း
 မကျန်မကြွင်း တရားနာလိုက်မိကြအောင် ကြပ်မနှိုးဆော်ခြင်း၊ ပါဠိအဋ္ဌ-

ကထာတို့ကို မပြတ်မလပ် သင်ကြားပို့ချခြင်း ဟူသော ဓမ္မပဋိသန္ဓာရ၊
ချင်းတို့ချင်း အထိုက်အလျောက် ချီးမြှောက် လှူဒါန်း ပေးကမ်းလေ့ရှိခြင်းဟူသော
အာမိသပဋိသန္ဓာရ ,တစ်ပါးသည် တစ်ပါးထံ လှည့်ပတ်သွားလာ တိုင်ပင်
ပြောဆိုခြင်းဟူသော ဝစနပဋိသန္ဓာရအားဖြင့် သုံးပါးသော ပဋိသန္ဓာရ
အရာများကို မလပ်မလျား သတိအထူးထားကြကုန်သဖြင့် ယင်းဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသည့် နည်းအတိုင်း ပဋိသန္ဓာရေ ဂါရဝတာ အပရိဟာနိယတရားနှင့်
ပြည့်စုံကြအောင် များများကြီး နှလုံးထားကြရမည့် အကြောင်းများနှင့်
ရှစ်ကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား မှာထားဆုံးမလိုက်သည်တစ်ရပ်။

၉-ဝတ္ထာနုဝတ္ထုပူရဏကထာ

ဝတ္ထာနုဝတ္ထုပူရဏကထာ၌လည်း -

သားနှင့်အဖ ပမာ

ဥပဇ္ဈာယေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကမိ ပုတ္တစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊
သဒ္ဓိဝိဟာရိကေနာပိ ဥပဇ္ဈာယမိ ပိတုစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ။^၁

ပါဠိတော်အရ-ဆရာတပည့်နှစ်ပါးတို့၏ တစ်ပါးသည် တစ်ပါးအား ပြုသင့်
ပြုထိုက်သော ဝတ်နိဗဒ်ကို ပြုမိကြသဖြင့် သားနှင့်အဖတို့ကလောက်
မေတ္တာရောက်၍ နေကြမှ တစ်ပါးသည် တစ်ပါးအား မစွန့်ပစ်ထဲနိုင်ဘဲ
သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အသပ္ပာယအရာကို သည်းခံသဖြင့် ဆရာတပည့်နှစ်ပါး
မကွဲမပြား သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေ ၊ မဟာကရဏာ
မိုး စွေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် သားအဖတို့ကလောက်
မေတ္တာရောက်နိုင်ကြစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်အရာ
ကို ဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း, သည်မှတစ်ပါး

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။
သဒ္ဓိဝိဟာရိကမိ၊ အတူနေတပည့်အပေါ်၌။ ပုတ္တစိတ္တံ၊ သားဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊
ဖြစ်စေအပ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေနာပိ၊ အတူနေတပည့်သည်လည်း။ ဥပဇ္ဈာယမိ၊
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အပေါ်၌။ ပိတုစိတ္တံ၊ ဖခင်ဟူသောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။

ဝတ္တဘောဒဒုက္ကဋ် သင့်တတ်

“ ဝတ္တံ အပရိပူရေန္တော၊ န သီလံ ပရိပူရတိ။ ” ။^၁

ပါဠိဂါထာလာအတိုင်း ဆရာတပည့်တို့ချင်း ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ဝတ်ပျက်သဖြင့် ဝတ္တဘောဒဒုက္ကဋ် သင့်တတ်သည်များကိုလည်းကောင်း နှလုံးထား ကြကုန်သဖြင့် ဆရာတပည့်နှစ်ပါးတို့ အချင်းချင်း ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အရာများကို မလစ်မလပ် ပြုမိကြအောင်၊ ဆရာဖြစ်သူတို့ကလည်း “ဤတပည့်တို့သည် အလွန်ချစ်ခင်လှသော မွေးသည့်မိခင် မွေးသည့်ဖခင်တို့နှင့်တကွ ဆွေမျိုး ဉာတကာ ရပ်ရွာဒေသကို စွန့်ပစ်၍ ငါ၏ထံမှာ ငါ၏မျက်နှာကိုသာ မျှော်ရှု၍ ငါ့ကိုသာ ကိုးကွယ်ရာပြုသဖြင့် နေထိုင်လာရာကြသည်တကား ” ဟု သနားရေးရှု မေတ္တာမူ၍ ကြည်ဖြူမျက်နှာ ချိုသာစကား နဂ္ဂဟနစ်ပါးဖြင့် ချီးမြှောက်မစ၍ ဆရာက ပြုသင့်သည့် ဝတ်အရာများကိုလည်း သနားသမှု ပြုမိကြအောင်၊ တပည့်ဖြစ်သူတို့ကလည်း

ဆရာနှစ်မျိုး

ဗဟိဒ္ဓါ တိတ္ထိယာ ဧတ္တော၊ ဒါပေန္တောဝ ကဟာပဏံ ။
အနိယျာနံ အပ္ပဏ္ဍိမ္မိ၊ သိပ္ပံ ဂါဟေန္တိ သဗ္ဗဒါ ။ ။
သာသနေ သကျပုတ္တာ တု ၊ သိဿာနံ ဒါယကာ သဒါ ။
နိယျာနိကံ မဟာဏ္ဍိမ္မိ၊ သိပ္ပံ ဂါဟေန္တိ သာဓကံ။ ။
ဧဝံ စိတ္တံ ပသာဒေန္တော၊ ကတညူ ကတဝေဒီကော။
အာစေရဿ ဝတ္တာဝတ္တံ၊ သဗ္ဗဒါ ပူရယေ မုနိ ။ ။

ပါဠိဂါထာဖြင့်-

ဧတ္တော၊ ဤဘေးကင်းချမ်းသာ အေးမြစွာသော သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ လွင်ဗာဟိရ ဘေးအပတို့၌။ တိတ္ထိယာ ၊ဝါဒကွဲသူ အယူတိမ်းပါး တိတ္ထိများတို့သည်။ ကဟာပဏံ၊ လခရိက္ခာ အသပြာဒဂါးကို။ ဒါပေန္တောဝ၊ စာသင်တပည့်တို့က မိမိတို့အား ပေးစေကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင် ။ ဝါ၊ အခယူရကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ အနိယျာနံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထုတ်နိုင်

၁။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ အပရိပူရေန္တော၊ မဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်းသာမဏေသည်။ သီလံ၊ သီလကို။ န ပရိပူရတိ၊ ဖြည့်ကျင့်သည် မမည်။ (ဝိ၊ ၄။ ၄၁၆)

သော။ အပ္ပဋ္ဌမ္မိ ၊ အဖိုးမထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော ။ သိပ္ပံ ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကျမ်း
လောကီကျမ်း အတတ်များကို ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း ။ ဂါဟေန္တိ၊
သင်ကြားပြသပို့ချကြကုန်၏။

သာသနေ ၊ ဘုရားသျှင်သာသနာတော်၌။ သကျပုတ္တာ တု၊ သာကီဝင်
မင်းတရား ဘုရားသားတော်တို့သည်ကား။ သိဿာနံ ၊ စာသင်တပည့်တို့
အား။ ဒါယကာ၊ သပိတ်သင်္ကန်း စွမ်းအားအလျောက် ကိုယ်က ချီးမြှောက်
ပေးကမ်းတော်မူကြပေကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိယျာနိကံ ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ဘေး
ဒရာမှ လွယ်ကာ ထုတ်ဆောင်နိုင်သော။ မဟဋ္ဌမ္မိ ၊ အဖိုးအနုဋ္ဌ ထိုက်သည်
လည်းဖြစ်သော၊ ထိုက်လှပေသော။ သိပ္ပံ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲဆန်းကြယ်
သုံးသွယ်ပိဋကတ် ယင်းအတတ်ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သာဓုကံ၊
မငြီးမငြူ ကြည်ဖြူကောင်းမွန်စွာ။ ဝါ၊ နေရာကျကျ မိပ္ပာယ်ပြု၍ ကောင်းမွန်
လှစွာ။ ဂါဟေန္တိ ၊ ပို့ချတော်မူကြပေကုန်၏။

ဧဝံ ၊ ဤသို့နှင့်နှင့် အသင့်ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ။ စိတ္တံ၊ ကျေးဇူးမသိ
ပျင်းရိနောက်ကျူ ဝတ်မပြုလိုသော စိတ်ကို။ ပဿာဒေန္တော၊ ပျင်းရိမယှဉ်
လွန်ကြည်လင်စေသည်ဖြစ်၍။ ကတညူ၊ နုဂ္ဂဟ နှစ်ပါးဖြင့် မြှောက်စားဖူး
သောဆရာသျှင်၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သော။ ကတဝေဒိကော၊ ဆရာပြုဖူး
ယင်းကျေးဇူးကို အထူးဆပ်လိုသော။ မုနိ၊ ကျိုးကြောင်းသိတတ် တပည့်မြတ်ဟူ
ရှင်လူရဟန်းအပေါင်းသည်။ အာစေရဿ၊ နုဂ္ဂဟနှစ်ပါး မြှောက်စား ချီးမြှင့်
ပေသော ဆရာသခင်ကျေးဇူးသျှင် အား။ ဝတ္ထာဝတ္ထံ၊ ရေပူ ရေချမ်း ကမ်းလှမ်း
လုပ်ကျွေး ယင်းဝတ်ပြုခြင်းအရေးကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ မပြတ်။ ပူရယေ၊
ဖြည့်ကျင့်ရာ၏၊ ဖြည့်ကျင့်ထိုက်လှ၏၊ ဖြည့်ကျင့် သင့်လှ၏၊ ဖြည့်ကျင့်
ကြရမည်၊ ဖြည့်ကျင့်ကြလေမင်း။ ။

ဤသို့ မိန့်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်းကောင်း၊

ဆရာနိုင်လို ဝတ်ကို မြဲ

ဘဋ္ဌော ဘဋ္ဌေန ဘတ္တာရံ၊ သာမိကံ နာရီ ရူပတော။
သိဿော ဝတ္ထေန အာစေရံ၊ အတ္တမိ တောသနံ ဇနေ။

ဟူသောဂါထာဖြင့် -

ဘဋ္ဌော၊ မင်းခယောက်ျား သူခစားသည်။ ဘဋ္ဌေန ၊ ရိုသေဝပ်တွား
နေ့စဉ်မပြတ် အမြဲခစားခြင်းဖြင့် ။ ဘတ္တာရံ၊ အသက်သခင် ထမင်းရှင်ကို။

အတ္တမိ၊ မိမိ၌။ တောသနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ။ ဇနေ၊ လစာ ရိက္ခာ မှန်မှန်ကျွေး၍ ရာထူးဌာနန် မြန်မြန်ပေးအောင် ဖြစ်စေနိုင်၏ ။ နာရီ၊ အိမ်သူမိန်းမသည်။ သာမိကံ၊ အိမ်သားသခင် ချစ်သည်လင်ကို ။ ရူပတော ရူပေန၊ ရုပ်ရည်ရောင်ဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ တန်းဆာဆင်ပြင် ကိုယ်သန့်စင်၍ ရှုချင်ဖွယ်သော အဆင်းဖြင့်။ အတ္တမိ၊ မိမိ၌။ တောသနံ၊ မရိုက်ထဲချင် မဆိုထဲရက် လွန်နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဇနေ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ သိဿော၊ ပညာရင်နို့ သောက်စို့ရသော တပည့်သည်။ အာစေရံ၊ ပညာနို့တိုက် ကျေးဇူးသိထိုက်လှပေသော ဆရာမြတ်ကို။ ဝတ္တေန၊ နေ့ညဉ့်မဆို ဆရာသျှင် အလိုရှိအပ်သော ဝတ်ပြုခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဆရာအကြိုက် အလိုက်သိစွာ ခါခါ ပြုအပ်သော ဝတ်နိဗဒ်ဖြင့်။ အတ္တမိ၊ မိမိ၌။ တောသနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဇနေ၊ နုဂ္ဂဟနှစ်ပါးဖြင့် မြှောက်စား၍ မငြီးနိုင်အောင် ဖြစ်စေနိုင်၏။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်သော ဝတ်နိဗဒ် အကျိုးအာနိသံသကိုလည်းကောင်း၊

ဂိဝါဂါဟေန အဿဂ္ဂံ၊ နာဝံ ဖိယေန သုဋ္ဌုနာ။

ဝတ္တာဝတ္တေန အာစေရံ၊ သကံဝသံနဝတ္တယေ။

ဟူသောဂါထာဖြင့်-

အဿဂ္ဂံ၊ လေပြင်းသဏ္ဍာန် အပြေးမြန်သော မြင်းကောင်းမြင်းမြတ်ကို။ ဂိဝါဂါဟေန၊ တစ်ကိုယ်လုံး၏ အချုပ် လည်ကို ဆုပ်သဖြင့်။ သကံဝသံ၊ မိမိ၏ ရပ်စေလို၊ သွားစေလိုသည့် အလိုသို့။ အနုဝတ္တယေ၊ လိုက်စေနိုင်၏။ နာဝံ၊ လေပြင်းတိုက်ဖွင့် မြစ်လယ်လွင့်သော လှေကို။ ဖိယေန သုဋ္ဌုနာ၊ လိုရာဆောင်ကြောင်း တက်မ ကောင်းဖြင့်။ သကံဝသံ၊ မိမိ၏ အလိုသို့။ အနုဝတ္တယေ၊ လိုရာအကြိုက် ကမ်းသို့ဆိုက်အောင် လိုက်စေနိုင်၏။ အာစေရံ၊ ဆိုမြည်ငေါက်ငမ်း နှုတ်ထွက်ကြမ်းသော ဆရာကိုသော်လည်း။ ဝတ္တာဝတ္တေန၊ မငေါက်ထဲလို မဆိုထဲရက် လွန်နှစ်သက်အောင် ပြုသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ဖြင့်။ သကံဝသံ၊ ငေါက်ငမ်းမြည်ဆို မခံလိုသော မိမိ၏အလိုသို့။ အနုဝတ္တယေ၊ လိုက်စေနိုင်၏။ တစ်နည်းကား-အာစေရံ၊ တပည့်ရှုပ်ထွေး မကြိုက်သေး၍ စွန့်ပြေးပစ်သွားလိုသော ဆရာကိုသော်လည်း။ ဝတ္တာဝတ္တေန၊ မသွားထဲနိုင် မခွဲထဲရက် လွန်နှစ်သက်ဖွယ် အသွယ်သွယ်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ဖြင့်။ သကံဝသံ၊ ပညာရင်နို့ အမြဲစို့လိုသော မိမိ၏ အလိုသို့၊ အနုဝတ္တယေ၊ လိုက်စေနိုင်၏။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်သော အနက်အရ-“ မြင်းကို နိုင်လို ဇက်ကို ဆွဲ၊

လှေကို နိုင်လို တက်ကို စွဲ၊ ဆရာကို နိုင်လို အရိုအသေဝတ်ပြုမြဲ” ဟူသော ပေါရာဏပဏ္ဍိတတို့စကားအတိုင်း ဝတ်နိဗဒ်ပြည့်စုံခြင်း၏ အာနုဘာဝ သတ္တိများကိုလည်းကောင်း အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွားများမြတ်ခြင်း၏အကြောင်း အလွန်ကောင်းမြတ် သော ဝတ်နိဗဒ်အရာများကို မလစ်မလပ်စေရအောင် အမြဲသတိဆောင်ကြ ရမည့်အကြောင်းများနှင့် ကိုးကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား မှာထားဆုံးမ လိုက်သည်တစ်ရပ်။

၁၀-သောဝစသတာကထာ

သောဝစသတာကထာ၌လည်း-

ရာဇရဟန်းကဲ့သို့

သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ နာမ ရာဇေန ဝိယ
ဘဝိတဗ္ဗံ။^၁

ပါဠိတော်ဖြင့်- “ ချစ်သားတို့ တပည့်ဖြစ်သောသူသည် သာရိပုတြာ၏ တပည့် ရာဇရဟန်းကဲ့သို့ ဆိုလွယ်စေကြရမည်၊ အဆိုမခက်ကြစေနှင့်၊” ဟောတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း၊ “သဲအစုကို လက်ဝါးပေါ်၌ တင်

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ရာဇေန ဝိယ၊ ရာဇရဟန်းကဲ့သို့။ သုဝစေန၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော စကားရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။

ယားပြီးလျှင် ဤသည် သဲလုံးများနှင့်အမျှ ငါ့ကို ဆိုဆုံးမမည့်သူ ဆရာရလျှင် တော်လေစွ” ဟု တောင့်တသော ဘုရားသားတော် သျှင်ရာဟုလာ မထေရ်၏ သောဝစဿတာဂုဏ်များကိုလည်းကောင်း၊ “သာမဏေငယ်ပင် ဖြစ်သော် လည်း ငါ့အား ဆိုဆုံးမဝံ့ကြပါစေ” ဟု တောင့်တသော အရှင်သာရိပုတြာ မထေရ်မြတ်၏ သောဝစဿတာဂုဏ်များကိုလည်းကောင်း၊

နိဇိနံ ပဝတ္တာရံ၊ ယံ ပဿေ ဝဇ္ဇဒဿိနံ။

နိဂ္ဂယုဝါဒိံ မေဓာဝိံ၊ တာဒိသံ ပဏ္ဍိတံ ဘဇေ။ ။

ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့်-

“ဟုတ်တိုင်းမှန်တိုင်းသော အပြစ်ကို ထင်ရှားထုတ်ဖော် နှိပ်နင်း၍ ဆုံးမ တော်မူကြပေသော ဆရာများအပေါင်းကို ရွှေအိုးရတနာကို ဖော်ကာထုတ်ပြ ပေးဝေကြသော သူများပမာ ဝမ်းသာဝမ်းမြောက် ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ ရမည်” ဟောတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း၊

အပြုအပြင်ခံရမှ

ကမ္မာရောပိ အယောခနံ၊ နိဒ္ဒမန္တော အယောမလံ။

သုသဏ္ဍာနံ မဟာဋ္ဌမ္ပိ၊ သတ္ထံ ကရောတိ သာဓုကံ။ ။

ကောဋ္ဌကောပိ သေလက္ခနံ၊ ဆိဒ္ဓယန္တော ဒုဋ္ဌာနကံ။

သုသဏ္ဍာနံ မဟာဋ္ဌမ္ပိ၊ ဗိမ္မံ ကရောတိ သာဓုကံ။ ။

အာစေရော နိဂ္ဂဟောဝါဒိ၊ ဒုဇ္ဇနံ သုဇနံ ကရေ။

အပ္ပသာဒံ ပဝါဟေန္တော၊ ပသာဒံ ဝနယံ သဒါ။ ။

ဟူသော ပါဠိတော်ဂါထာတို့ဖြင့်-

၁။ နိဇိနံ၊ မြေ၌ မြုပ်ထားအပ်သော ရွှေအိုးတို့ကို။ ပဝတ္တာရံ၊ ထုတ်ဖော်ပြောကြားသော သူကို။ ဘဇေ ဣဝ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇဒဿိနံ၊ တရားသဖြင့် အပြစ်ကို ရှုလေ့ရှိသော။ နိဂ္ဂယုဝါဒိံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ နှိမ်ချပြောဆိုလေ့ရှိသော။ ယံ=ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ မေဓာဝိံ၊ ပညာရှိကို။ ပဿေ၊ တွေ့မြင်ငြားဒဲ့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ဘဇေ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။

ကမ္မာရောပိ၊ ပန်းပဲသူကြီးသည်လည်း။ အယောခန္ဓံ၊ သံချေးပိတ်ဖုံး
သံစိမ်းတုံးကို။ အယောမလံ၊ သံချေးကို။ နိဒ္ဒမန္တော၊ မီးနှင့်ပုံတိုက် တူနှင့်
ရိုက်ထုတ်လျက်။ သုသဏ္ဍာနံ၊ ကောင်းသော သဏ္ဍာန်ရှိသော။ မဟဂ္ဂမ္ပိ၊
အဖိုးများစွာထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သတ္တံ သာဓုကံ၊ ရန်သူပယ်ကြောင်း
လက်နက်ကောင်းကို ။ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်၏။

ကောဋ္ဌကောပိ၊ ကျောက်ဆစ် ရုပ်ထု ပန်းပုသမားသည်လည်း။
သေလက္ခန္ဓံ၊ ကျောက်ကာတွေဖုံး ကျောက်စိမ်းတုံးကို။ ဒုဋ္ဌာနကံ၊ အကွဲအအက်
ကြမ်းတမ်း ခက်မာ မတော်ရာကို၊ ဆိဒ္ဒယန္တော၊ ဆောက်ကြီးဆောက်ငယ်
အသွယ်သွယ်ဖြင့် ထုဖြတ်လျက်။ သုသဏ္ဍာနံ၊ ကောင်းသည့်ပုံရှိသော။
မဟဂ္ဂမ္ပိ၊ ဖိုးကြီးရင်းထိုက်လည်းဖြစ် သော။ ဗိမ္မံ၊ ဗြဟ္မာ၊ သီကြား၊ ဘုရား
ဆင်းတုတော် ကို။ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်၏။

နိဂ္ဂဟောဝါဒီ၊ မလျော်သော ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှုအရာ အကျင့်
ဟူသော သံချေးကျောက်ကာ အပြစ်များစွာကို ပယ်ခွာနှိပ်နင်း ဆုံးမခြင်း
အလေ့ရှိသော။ အာစေရော၊ ဆရာသခင် ပညာရှင်သည်။ အပ္ပသာဒံ၊ သူ
မကြည်ညိုဖွယ် မတင့်တယ်သော ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှုအရာအကျင့်ကို။
ပဝါဟောန္တော၊ မျှောပယ်ဖျောက်လွင့်သည်ဖြစ်၍။ ပသာဒံ၊ သူကြည်ညိုဖွယ်
တင့်တယ်ပြီးသော ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှုအရာအကျင့်ကိုလည်း။ ဝနယံ
ဝနယန္တော၊ တိုးပွားစေလျက်။ ဒုဇ္ဇနံ၊ မသူတော်ကို။ ဝါ၊ မကောင်းသော
တပည့်ကို။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်အောင်။ ဝါ၊ တပည့်ကောင်းဖြစ်
အောင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကရောတိ၊ ပြုတော် မူပေတတ်၏။

ဤသို့ ပြုအပ်သော အနက်အတိုင်း - ပန်းပဲသူကြီးတို့၏ ဖိုဝဉ္ဇ
မီးချ၍ ဓားလုပ်မခံရသော သံစိမ်းတုံးသည်လည်းကောင်း၊ ကျောက်ဆစ်
သမားတို့၏ အထုအလုပ် မခံရသော ကျောက်ကာတွေဖုံး ကျောက်စိမ်းတုံး
သည်လည်းကောင်း အသုံးလှလှမကျ အပ္ပဂ္ဂ ဖြစ်သကဲ့သို့ နိဂ္ဂဟောဝါဒီ
သီလဝန် ပညာဝန် ဆရာမြတ်တို့၏ အဝတ်အရုံ စားသောက်နေထိုင်ပုံ၊
တပည့်တို့ကို ဆုံးမပဲ့ပြင်ပုံ အလုံးစုံ နေရာကျ အဆုံးအမကို မခံရ၍
နည်းမရသော တပည့်တို့သည် အခြားသော ဗဟုသုတစသော ဂုဏ်များပင်
ရှိလင့်ကစား ဆရာကောင်းတို့နည်းကို ရသော သိဿကတို့နည်းတံထွာ
နေရာကျကျ မစားတတ် မသွားတတ် မပြောဟောတတ် မကျင့်ကြံ

တတ်သည်ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း အများတို့ ကြည်ညိုဖွယ်ကို မဆောင်
 နိုင်သောကြောင့် သာသနာ့ဘောင်ထဲ၌ “ ပစ်လိုက်ရမှာကလည်း အဆီအခဲ၊
 စားလိုက်ရမှာကလည်း သဲနှင့် ရုပ်ရုပ်” ဆိုဘိသည်ပမာ လွန်စွာ
 အဖိုးထိုက်လောက်လျက် အဖိုးမထိုက်လှ အပ္ပဋ္ဌ ဖြစ်၍ နေတတ်ကြသည်၊
 နေကြသည်များကို များများကြီး အောက်မေ့ဆင်ခြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍
 ဗဟုသုတစသော ဂုဏ်တစ်ပါးရှိလျက် အာစရိယမုဋ္ဌိ နည်းကောင်း မရှိ
 သောကြောင့် ဓားလုပ်ရုပ်ထု အပြုအပြင် မခံရသော သံစိမ်းတုံး ကျောက်
 စိမ်းတုံး၊ အသွေး အဆေး မခံရသော သံချေးပိတ်ဖုံး ဓားမအိုပေတုံး၊
 ကျောက်သွေးသမားလက်သို့ မရောက်သော ကျောက်ကာတွေဖုံး စိန်
 ကျောက်တုံး၊ အချက်အပြုတ် မခံရ၍ ပုပ်ရှာရသော ယင်တရုံးရုံး ဝက်သား
 တုံးကဲ့သို့ သာသနာတော်၌ အသုံးကျလောက်လျက် ဆရာကောင်းနည်းကို
 မရသည့်အတွက် အသုံးလှလှမကျ မရှိကြရအောင် မကောင်းမြစ်ထာ ပယ်
 ခွာနှိပ်နင်း ဆုံးမခြင်းအလေ့ရှိသော နိဂ္ဂဟောဝါဒီ ဆရာမြတ်တို့၏ သြဝါဒကို
 သဘောကျကျ နားဝဝခံနိုင်ကြအောင်၊ ခံမိကြအောင်၊ ယင်းသို့သော ဆရာ
 မြတ်တို့ထံ အမြဲအစွဲ နည်းခံ၍ နေမိကြအောင်၊ နွေတုံတုံ ရေခန်းချိန်ရောက်
 သည့်အခါ ရေနည်းရာ တစ်ဖက်ဆည်ကန်ဖျား၌ နေမိသော ငါးတို့၏
 ကျိုးငှက် လင်းတတို့အစာ ဖြစ်ကြသည်ကို ရိပ်မိ၍ ရေနက်ရာ အိုင်ထဲသို့
 သူ့ထက်ငါ နောက်မကျစေဘဲ တသဲသဲ ပြေးဝင်ကြသော ငါးလိမ္မာတို့ပမာ
 ဖြစ်ကြရအောင်၊ သာသနာတော် တစ်နေ့တစ်ပါး အားနည်းချိန်အခါ
 သာသနာတော် အထူး ထင်ပေါ် ထွန်းလင်းရာမှ သာသနာတော် ညစ်နွမ်းရာ
 ပစ္စန္ဒ ဌာန အရပ်ဒေသသို့ စွန့်ပြေး ထွက်သွား ပြုမိမှားကြသဖြင့် နွေတုံတုံပေါက်
 ရေခန်းခြောက်လု နီးသည့်အခါ ရေနက်ရာမှ ရေတိမ်ရာ ကျိုးငှက်
 လင်းတတွေကြားသို့ တက်သွားမိသော ငါးမလိမ္မာတို့ကဲ့သို့ မဖြစ်ကြရအောင်
 သတိအထူး ဆောင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် ဆယ်ကြိမ်မြောက်
 သြဝါဒစကား မှာထားဆုံးမလိုက်သည် တစ်ရပ်။ ။

၁၁-နာယကအင်္ဂကထာ

နာယကအင်္ဂကထာ၌လည်း-

နာယကအင်္ဂါများ

ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။

နာယကဿ ဆဠင်္ဂါနိ၊ တေဟေဝ နာယကော ဘဝိ။ ။

ပါဠိဂါထာအရ- အဝိဇ္ဇာမောဟအလျောက် မှောက်မှားသဖြင့် တပည့် သားတို့သည် ဆရာသမားတို့ အလိုမရှိသည့် အရာများကို ပြုမိခြင်း၊ အလိုရှိသည့်အရာများကို မပြုမိခြင်း၊ ကျေးဇူးမသိတတ် အမှတ်မဲ့နေခြင်း စသည်တို့၌ တပည့်တို့အား သနားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်း ၏အပြစ်၊ သည်းခံနိုင်ခြင်း၏ အကျိုးများကို ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း သည်းအလွန်ခံလေ့ရှိခြင်း = ခမာဂုဏ်၊ အောက်လူငယ် တပည့်သံဃာများထက် ပရိယတ် ပဋိပတ်တရားကို အားထုတ်ခြင်းများသဖြင့် အိပ်နေခြင်း နည်းပါး

၁။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း ခမာဂုဏ်လည်းကောင်း။ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ နိုးကြားခြင်း ဇာဂရိယ ဂုဏ်၊ လုံ့လရှိခြင်း ဥဋ္ဌာနဂုဏ်လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ရအပ်သော ပစ္စည်း လာဘ် တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ ဝေဖန် ပေးကမ်းခြင်း သံဝိဘာဂဂုဏ်လည်းကောင်း။ ဒယိက္ခဏာ၊ အနုဂ္ဂဟနစ်ပါးဖြင့် သနားချီးမြှောက်ခြင်း ဒယာဂုဏ်၊ အမှုကြီးငယ်ဟူသမျှ၌ တိုင်ပင်သင့်သူနှင့် တိုင်ပင်၍ ဆင်ခြင်ပြောဆိုခြင်း ဣက္ခဏာဂုဏ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ နာယကဿ၊ နာယကဦးစီးအထက်ဆရာကြီး၏။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့တည်း။ တေဟေဝ၊ ထိုခြောက်ပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်သာလျှင်။ နာယကော၊ နာယကဦးစီး အထက်ဦးစီး အထက်ဆရာကြီးသည်။ ဘဝိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ (မဟာထေရရစနာ)

အထူးနိုးကြားရခြင်း = ဇာဂရိယဂုဏ်၊ ဆရာသမားတို့ ပြုထိုက်သော အမှု
 ကြီးငယ်ဟူသမျှတို့၌ မပျင်းမရိ ဝီရိယလုံ့လရှိခြင်း = ဥဋ္ဌာနဂုဏ်၊ မိမိ၌
 ရအပ်သော ပစ္စည်းလာဘ်တို့ကို နှမြောစုံမက် ကန့်ကွက်ဝန်တိုခြင်းမရှိ
 တပည့်သားတို့အား အညီအညာ ကောင်းမွန်စွာ ဝေဖန်ခွဲခြား ပေးကမ်းလေ့
 ရှိခြင်း = သံဝိဘာဂဂုဏ်၊ တပည့်သားတို့အား နုဂ္ဂဟနှစ်ပါးဖြင့် သနားချီးမြှောက်
 စောင့်ရှောက်လေ့ရှိခြင်း = ဒယာဂုဏ်၊ စီရင်ပြောဆိုရန် အမှုကြီးငယ်ဟူသမျှ၌
 စိတ်ထင်ရာ ရှောင်တခင် မပြု , အမှုအားလျော်စွာ တိုင်ပင်သင့်ရာ တိုင်ပင်သင့်
 သော မိတ်ဆွေခင်ပွန်း တပည့်သားတို့နှင့် တိုင်ပင်၍ ရှေ့နောက် ဆင်ခြင်
 စဉ်းစား မမှားယွင်းရအောင် စီရင်ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း = ဣက္ခဏာဂုဏ်ဟု
 ဆိုအပ်သော နာယကဦးစီး အထက်ဆရာကြီးတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ခြောက်ပါး
 များကို မှတ်သားမိပြီး ရှိကြသည်အတိုင်း ရထား၏အင်္ဂါအလုံးစုံ ပြည့်စုံမှ
 သာလျှင် ရထားပုံ လှလှဖြစ်၍ အဖိုးအနုဋ္ဌဖြစ်ဘိသည့် အလား
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နာယကအင်္ဂါ မပြည့်စုံလျှင် နာယကလူကြီးပုံလှလှ
 မဖြစ်နိုင်ကြမည့် အရေးများကို ထောက်ထားကြသဖြင့် ယင်းနာယကအင်္ဂါ
 များနှင့် အထူးအားဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြအောင်-

ရှေ့သွားဖြောင့်မှ

ဂုဋ္ဌဇ္ဇေ တရမာနာနံ၊ ဇိမံ ဂစ္ဆတိ ပုဂံဝေါ။

သဗ္ဗာ ဂါဝိ ဇိမံ ယန္တိ၊ နေတ္ထေ ဇိမံဂတေ သတိ။ ။^၁

၁။ တရမာနာနံ၊ မြစ်ကို ကူးကုန်သော။ ဂုဋ္ဌံ၊ နွားတို့တွင် ။ ပုဂံဝေါ၊ ရှေ့ဆောင်နွားလား
 သည်။ ဇိမံ၊ ကောက်ကွေ့စွာ။ စေ ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ သွားအံ့။ နေတ္ထေ၊ ရှေ့ဆောင်နွားလား
 သည်။ ဇိမံ၊ ကောက်ကွေ့စွာ။ ဂတေ၊ သွားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သဗ္ဗာ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ ဂါဝိ၊ နွားမ တို့သည်။ ဇိမံ၊ ကောက်ကွေ့စွာ။ ယန္တိ၊ လိုက်သွားကုန်၏။
 ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သေဋ္ဌသမ္ပတော၊ အမြတ်ဆုံးဟု သမုတ်အပ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို။ စေ စရတိ၊ အကယ်၍ ကျင့်အံ့။
 ဣတရာ၊ ဤသူမှတစ်ပါးသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပဏဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ
 ရှိပါအံ့နည်း။ (အံ၊ ၁။ ၃၈၇။)

ဧဝမေဝံ မနုဿေသု၊ ယော ဟောတိ သေဋ္ဌသမ္ပတော။

သော စေ အဓမ္မံ စရတိ၊ ပဂေဝ ဣတရာ ပဇာ။ ”

ပါဠိတော်အရ - လက္ခဏာဟာရနည်းအတိုင်း သံဃာ့ဦးစီး နာယကဆရာ ကြီးတို့ မဖြောင့်မမှန် ပေါ့ပေါ့တန်တန် ကျင့်လျှင် ကြွင်းသမျှ တိုက်သံဃာ တို့မှာ ပဂေဝ “ ခင်ကြီးက ကြပ်ခိုးစင်ကို တက်လျှင် ရှင်ကလေးတွေ ကျောင်းမိုးခေါင်” ဆိုဘိသည့်ပမာ ဖြစ်လာမည့် အရေးများကို လည်းကောင်း၊

သဘောတူရာ ပေါင်းမိကြ

ဇာတိယာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ သံသန္တန္တိ၊ သဒ္ဓေါ သဒ္ဓိံ သံသန္တန္တိ၊
အသဒ္ဓါ အသဒ္ဓေဟိ သဒ္ဓိံ သံသန္တန္တိ။ ပ၊ အပ္ပိစ္ဆာ အပ္ပိစ္ဆေဟိ သဒ္ဓိံ
သံသန္တန္တိ၊ ပါပိစ္ဆာ ပါပိစ္ဆေဟိ သဒ္ဓိံ သံသန္တန္တိ။ ပ၊ ဒုဿီလာ ဒုဿီလေဟိ
သဒ္ဓိံ သံသန္တန္တိ။ သေယျထာပိ သပ္ပိနာ သပ္ပိ ဂူထေန ဂူထံ။ ”

ပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် “သတ္တဝါတို့ ဓမ္မတာ ဇာတိဂုဏ်သဘောတူရာသာ အတူ တကွ နှီးနှောနေထိုင်ကြမြဲဖြစ်သည်” ဟုဟောတော်မူသည့်အတိုင်း အထက်ဦးစီး ဆရာကြီးတို့က သဒ္ဓါတရားနည်းပါး ဝိနယဂရုရှားပါး ပါပိစ္ဆ မဟိစ္ဆ အယုတ်တရား များပြား၍ ရှိလျှင် ယင်းသို့သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်မျိုး တို့သည်သာလျှင် မိမိတို့၏ထံ လာရောက်ဝန်းအုံကြသဖြင့် တစ်တိုက်လုံး အဖျင်းပုံ အဖျင်းအိုး အဖျင်းမျိုး အဆက်ဆက်ဖြစ်၍ နေရစ်မည် များကိုလည်းကောင်း များများကြီး နှလုံးထားကြသဖြင့် ယင်းသို့သော

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်။ သံသန္တန္တိ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါ တရားရှိကုန်သောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသန္တန္တိ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသူတို့သည်။ အသဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသန္တန္တိ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ပ၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်း သောသူတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆေဟိ၊ အလိုနည်းကုန်သောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသန္တန္တိ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ ပါပိစ္ဆာ၊ အလိုဆိုးရှိသူတို့သည်။ ပါပိစ္ဆေဟိ၊ အလိုဆိုးရှိသူ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသန္တန္တိ၊ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဒုဿီလေဟိ၊ သီလမရှိကုန်သောသူတို့ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ သံသန္တန္တိ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်နှင့်။ ဂူထော၊ မစင်သည်။ ဂူထေန၊ မစင်နှင့်။ သံသန္တတိ သေယျထာပိ၊ တစ်ပေါင်းတည်း တစ်သားတည်းဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ (သံ၊ ၁။ ၃၇၀။)

အသဒ္ဓိယ အဝိနယဂရ ဒွါကာရ ဒွါစာရ ပါပိစ္ဆ မဟိစ္ဆသဘောတို့မှ များများကြီး ဝေးကြရအောင်-

ဆရာကောင်းအင်္ဂါများ

ပိယော ဂရ ဘာဝနိယော၊ ဝတ္တာ စ ဝစနက္ခမော။

ဂမ္ဘီရဉ္စ ကထံ ကတ္တာ၊ နော စဋ္ဌာနေ နိယောဇကော။^၁

ပါဠိတော်၏အရ- အောက်လူငယ် တပည့်သံဃာတို့အား သနားမေတ္တာမကင်း နဂ္ဂဟနစ်ပါးဖြင့် ချီးမြှောက် မစလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ တပည့်ကြီးငယ် သီတင်း သုံးဖော် သံဃာတော်များတို့၏ အထူးအားဖြင့် ချစ်ခင်အပ်သော ပိယဂုဏ်၊ ထူးမြတ်သော ကုက္ကုစ္စက သိက္ခာကာမ သီလ သမာဓိ ပညာအားကြီးသဖြင့် တပည့်သံဃာများတို့၏ ကျောက်ထီးပမာ လွန်စွာ ရိုသေခံ့ညားလောက် သော ဂရဂုဏ်၊ ဒေါသ မာန ရှေ့ထားသဖြင့် တပည့်သားတို့အား ဆိုမြည် ငေါက်ငမ်း ကြမ်းတမ်းနှိပ်စက် မရှိ ကာလေန ဝက္ခာမိ စသော ဆိုဆုံးမသူတို့၏ အင်္ဂါငါးဖြာ လက္ခဏာလာသည်အတိုင်း ကာလ ဌာနကို ထောက်ချင့်၍ ဆိုဆုံးမသင့်သည့်အရာတို့၌ ချိုသာစွာသော ပိယဝါစာ စကားဖြင့် တရား အလျောက် တပည့်သားတို့အား ဆုံးမခြင်းကို ပြုလေ့ရှိခြင်း စသည်များ ကြောင့် တပည့်သားတို့၏ ဆရာ၌ အလွန် မေတ္တာရောက်အပ် ပွားလွယ် အပ်သော ဘာဝနိယဂုဏ်၊ တပည့်သားတို့အား ဆိုဆုံးမစရာ အပြစ်ကြီးငယ် ရှိလျှင် မျက်နှာကြီးငယ် မရွယ်မထောက် ပြတ်ပြတ်တောက်တောက် ဆုံးမ လေ့ရှိခြင်း ဝတ္တာဂုဏ်၊ မိမိအား တပည့်သားတို့က အကြောင်းအားလျော်စွာ လျှောက်သင့်သည်များကို လျှောက်ထားသည့်အခါတို့၌ ဒုဗ္ဗစ ဒေါသ မာန အမူအရာ မထင်မရှိ သည်းခံလိုက်နာလေ့ရှိခြင်း ဝစနက္ခမဂုဏ်၊ လိမ္မာသော နွားရှင်ယောက်ျားသည် မိမိနွားများကို မှက် ခြင် ယင်ရဲ ကိုက်ခဲ ဝဲစား၍ မပျက်ပြားစေခြင်းငှာ လေညာက နေ၍ မီးခိုးတွေကို ထောင်းထောင်းထအောင် လွတ်သည့်ပမာ မိမိတပည့်သား ကြီးငယ်များတို့၌ ကာမဝိတက်စသော ကိလေသာမှက် ခြင်ရဲတို့ ကိုက်ခဲသဖြင့် တပည့် သံဃာတို့ တုန်လှုပ်ချောက်

၁။ ပိယော၊ တပည့်ကြီးငယ်တို့ ချစ်ထိုက်၏။ ဂရ၊ တပည့်ကြီးငယ်တို့ အလေးပြုထိုက်၏။ ဘာဝနိယော၊ တပည့်တို့၏ နှလုံးကို ပွားစေတတ်၏။ ဝတ္တာစ၊ တပည့်တို့ကို ဆိုဆုံးမတတ်၏။ ဝစနက္ခမော၊ တပည့်တို့က အကြောင်းအားလျော်စွာ သင့်သည်များကို လျှောက်ထားသောအခါ သည်းခံလိုက်နာတတ်၏။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲသော။ ကထံစ၊ တရား စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြောဟောတတ်၏။ အဋ္ဌာနေ စ၊ မလျှောက်ပတ်သောအရာ၌ လည်း။ နော နိယောဇကော၊ မတိုက်တွန်းတတ်။ (အံ၊ ၂။ ၄၂၂။)

ချား ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ် မရှိစေခြင်းငှာ မကြာမကြာ ကာမာနံ အာဒီနဝ
 ကထာ၊ သီလသံဝရကထာ၊ ခန္တိသံဝရကထာ၊ အပ္ပမာဒကထာစသော သိမ်
 မွေ့နက်နဲစွာသော တရားစကားတို့ဖြင့် ဟောကြားလေ့ရှိခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့
 ကို ဟောစေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဂမ္ဘီရကထံ ကတ္တာဂုဏ်၊ တပည့် တို့အား
 လောကဓမ္မအားဖြင့် မသင့်သော အရာဌာနတို့၌ တိုက်တွန်းစေခိုင်းလေ့
 မရှိခြင်းဟူသော နော စဌာနေ နိယောဇနဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အသက်
 ထက်ဆုံး မစွန့်ကောင်းသော ဆရာကောင်းတို့၏ အင်္ဂါခုနစ်ပါးတည်းဟူသော
 ဘဇိတဗ္ဗအာစရိယဂုဏ်များကို နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော
 အာစရိယဂုဏ်များနှင့်လည်း များများကြီး ပြည့်စုံကြရအောင်၊ သည်မှတစ်
 ပါး ကျမ်းဂန်တိုက်ရိုက်အားဖြင့် မလာသော်လည်း အလျော်နေယျတ္ထနည်း
 အားဖြင့် အများသဘောတူ ထုတ်ဆောင်ရေးသားထားကြအပ်သော ရွှေကျင်
 တိုက်ဥပဒေကြီးတွင် ပါဝင်သမျှ အထက်ဦးစီး နိဿယည်းဆရာကြီးတို့အင်္ဂါ၊
 တိုက်အုပ် တိုက်ကြပ် ဆရာတို့အင်္ဂါဟူသမျှကိုလည်း သံဃာ့အလယ် မကြာ
 မကြာ ဖတ်ကြား၍ ၎င်းအင်္ဂါများနှင့်လည်း အထူးပြည့်စုံကြအောင် များများ
 ကြီး နှလုံးထားကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် ဧကာဒသမ တစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်
 ကျအောင် သြဝါဒစကား မှာကြားဆုံးမလိုက်သည်တစ်ရပ်။

၁၂-လာဘသက္ကာရသိလောကဿာဒပဟာနကထာ

လာဘသက္ကာရသိလောကဿာဒပဟာနကထာ၌လည်း-

မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်

ဒါရဏော ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရသိလောကော ကဋျကော ဖရသော
 အန္တရာယကရော အနတ္တရဿ ယောဂက္ခေမဿ အဓိဂမာယံ။^၁

အစရှိသော ပါဠိတော်၏ အရ-

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အကျော်အစောသည်။
 ဒါရဏော၊ ခက်ထန်၏။ ကဋျကော၊ စပ်ရှား၏။ ဖရသော၊ ကြမ်းတမ်း၏။ အနတ္တရဿ၊
 အတုမရှိသော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။
 အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏။ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်၏။ (သံ၊ ၁။ ၄၂၄။)

“လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရ သိလောကသည် အပ်တစ်စင်း ဝင်လာသည့် အတွက် ပုဆိန်ဆယ်စင်း ထွက်သည် ဆိုဘိသည့်အလား မဂ်ဖိုလ်တရားမြတ် အန္တရာယ်ကိုပင် အကယ်စင်စစ် ပြုတတ်လှသည်” ဟုဟောတော်မူသည့်အတိုင်း-

နလုံး၏ အညစ်အကြေးများ

ကောဓမက္ခဂရ ဘိက္ခု၊ လာဘသက္ကာရကာရဏာ။

သုခေတ္တေ ပူတိဗိဇံ၊ သဒ္ဓမ္မသ္မိံ န ရူဟတိ။ ။^၁

ပါဠိတော်၏အရ လက္ခဏာဟာရနည်းအားဖြင့် ပြအပ်သော

ကောဓနော၊ ရအပ်ပြီးသောလာဘ်၊ မရအပ်သေးသောလာဘ် နှစ်ပါး၏ အတွက်များနှင့်ပင် သံဃာတော်များတို့အား အကြည်ညိုပျက် ဒေါသထွက်ခြင်း ကောဓတရားလည်းကောင်း။

ဥပနာဟော၊ မစင်ပုံကို ကောက်ယူပြီးလျှင် လက်မလွတ်ချင်ဘဲ တစ်မက်တည်း မစင်ပုံကို စုံမက်၍ နေသော သည်းခြေရူးပမာ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ တွက်တာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အမျက်ကို မဖျောက်ချင်ဘဲ အမြဲရန်ငြိုး ဖွဲ့ထားခြင်း ဥပနာဟတရားလည်းကောင်း။

မက္ခော၊ မိမိ၏ အပေါ်၌ နေသောသူကို နှုတ်သီးတစုစု မကြည်ဖြူ၍ မစင်ရည်နှင့် ကောက်ယူကော်ပက်သည့်အခါ မိမိ၏အပေါ်၌သာ မစင်ရည် လူးလဲခြင်းများသကဲ့သို့ လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရ သိလောကဂုဏ်များသော သီလဝန် ပညာဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးကို ဖျက်ချေ၍ ပြောဆိုမိရာ မိမိ၏သာလျှင် သူတော်ကောင်းလက္ခဏာဂုဏ် ပျောက်သဖြင့် သူယုတ်မာ လက္ခဏာပုံ ရောက်၍ မိမိ၏ဂုဏ်ကိုသာ ချေဖျက်သလို နေစေတတ်သော မက္ခတရားလည်းကောင်း။

ပလာသော၊ ခြင်္သေ့စားကြွင်းကို စားရ၍ အားအတန်ငယ် ပြည့်သည့်အခါ

၁။ ကောဓမက္ခဂရ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ သုကျေးဇူး ချေဖျက်ခြင်းကို အလေးပြုသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ လာဘသက္ကာရကာရဏာ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသောလယ်၌။ ပူတိဗိဇံ၊ ပုပ်သောမျိုးစေ့သည်။ န ရူဟတိ ဣဝ၊ မပေါက်ရောက် မကြီးပွားသကဲ့သို့။ သဒ္ဓမ္မသ္မိံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ န ရူဟတိ၊ မကြီးပွားနိုင်။ ။ (အံ၊ ၁။ ၃၅၆။)

ခြင်္သေ့သို့ပင် ကိုယ့်ကိုမှတ်၍ ဆင်ပြောင်ကို ကိုက်သတ်မည် ဟန်အခင်းတွင် ဆင်နင်း၍ သေရသည် မြေခွေးမသွေ “မဏ္ဍုကောပိ ဥကြေ သီဟေ၊ ဖားသူငယ်လျက် ခြင်္သေ့တစေ။ ကာကဂ္ဂဟေန ပိယေ ပိယေ၊ ကျီးနှုတ်သီးဝယ် ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေ” ဆင်ပြောင်ကို စစ်ထိုးသည် ဆင်ချေးပိုးပုံမသွေ ဝိဒေဟရာဇ် ပုတ်သင်ညို အနေလို မရာမရေ အဖက်မတန် အဖက်ပြိုင်မိလေ၍ မြန်မြန် မိမိကိုယ်ကို ဘေးကြီးထိစေတတ်သော ပလာသတရားလည်းကောင်း။

ထမ္ဘော၊ ပစ္စည်းလာဘ် ဝေဖန်ခွဲခြားရာ စသည်များ၌ လာဘ်ကို လာစေ လိုသည့်အတွက်နှင့်ပင် မြင်ရသူတို့ စိတ်မချမ်းသာစရာ လွန်စွာ ခိုင်ခံ့မာမြင်း ကိုယ်၏ ကြမ်းတမ်းခြင်း ထမ္ဘတရားလည်းကောင်း။

သာရမ္ဘော၊ လာဘ်ကို လိုလားသည့်အတွက်များနှင့် ကြားရသူတို့ နားမချမ်းဖွယ် ချုပ်ချယ်စောင်းမြောင်း နှုတ်၏ အလွန်ကောင်းခြင်း သာရမ္ဘတရား လည်းကောင်း။

မာနော၊ ထွန်တုံးကို မြို၍ ထားသော မြွေကျောက်ရှည်အလား မိမိ၌ လာဘ်ပူဇော်များခြင်းအကြောင်းကြောင့် မိမိထက် သိက္ခာ ဝါကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အားသော်လည်း မညွတ်တွား မရိသေနိုင် ခိုင်ခံ့မာမြင်းခြင်း မာနတရား လည်းကောင်း။

အဓိမာနော၊ ပထဝီဇယမန္တန်ကို တတ်သည့်အာနုဘော်ကြောင့် သားတိရစ္ဆာန်တို့၏ အပေါ်တွင် ခွေးစော်အတန် နံရသည့်အတွက် လူစော် တက်၍ နံချင်ပြန်သောကြောင့် ဗာရာဏသီကို လုပ်ကြံမည် ဟန်ပြု၍ သားတိရစ္ဆာန်ဗိုလ်စုသည်အတွင်း မိမိသူရဲ ဆင်နင်း၍ စင်းစင်းသေရရှာလေ သော မြေခွေးပမာ အနည်းငယ်သော ဂုဏ်ပညာ၊ အနည်းငယ်သော လာဘ် ပူဇော်သက္ကာနှင့် လွန်စွာတတ်စီး အထင်ကြီးတတ်သော အတိမာနတရား လည်းကောင်း။

ဣဿာ၊ လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတစ်ပါးတို့၏ ပညာဂုဏ်ရှိန် စည်းစိမ်ကြီးသည်ကို မလိုတမူ ငြူစုစောင်းမြောင်းခြင်း ဣဿာတရားလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လက်ယာတော်ရံ အသျှင်သာရိပုတြာ မထေရ်များကိုပင် ငြူစုပြစ်မှား၍ ပဒုမငရဲသို့ သွားရှာရသော ကောကာလိက ရဟန်း၏အလား မငြူစုတန် ငြူစုမှား၍ ငရဲကြီးသို့ လားစေတတ်သဖြင့် ကြောက်အပ်လှစွာ လွန်ယုတ်မာသော ဣဿာတရားလည်းကောင်း။

မစ္ဆေရော၊ အနည်းငယ်သော လာဘ်ပူဇော်ဥစ္စာအတွက်ကြောင့်

ရဟန္တာအသျှင်ကိုပင် ဝန်တိုပြစ်မှား၍ ဘဝအဆက်ဆက် ခေါင်းပါးအစာ
လူတကာ မြင်ပြင်း မစင်တွင်း၌သာ မစင်ကို စား၍ နေရရှာသော
လောသကတိဿ၊ ဇမ္ဗုက ရဟန်းတို့ပမာ ဝန်မတိုတန်ရာ၌သော်လည်း
ဝန်တိုမှား၍ ဆုံးပါးကြီး ရောက်စေတတ်သော မစ္ဆေရတရားလည်းကောင်း။

မာယာ၊ လာဘ်ကို လိုလား ပါပိစ္ဆာတရား နှိပ်စက်၍ ရှေ့တွင်တစ်သွယ်
ကွယ်ရာတစ်ခြား ကိုယ်ပြုမှားသည့် တရားမဟုတ် ကိုယ့်ဂုဏ်ယုတ်ကို
ဖုံးအုပ်ကွယ်ကာတတ်သော မာယာတရားလည်းကောင်း ။

သာဠေယျံ၊ လာဘ်ကို လိုလား ဂုဏ်ထင်ရှားအောင် တရားမကျင့်
ကျင့်ယောင်ကား စာမတတ်ဘဲ တတ်ပုံများနှင့် ဝါကား စဉ်းလဲခြင်း သာဠေယျ
အယုတ်တရားလည်းကောင်း ။

ဤသို့လျှင် လာဘသက္ကာရ သိလောက တွက်တာများနှင့် တစ်ဆယ့်
နှစ်ပါးသော နှလုံး၏ အညစ်အကြေး ပြန့်ပွားသဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း
မိုးတိမ်ပုပ် ဖုံးအုပ်သော လရောင်သို့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ဗဟုသုတ၊ ပညာဂုဏ်
အရောင်မထွက်၊ သံဃာအများ မနှစ်သက်၊ ထက်ဝန်းကျင် လူထဲရှင်ထဲ
စင်တလင်းလှည်းအောင် သီတင်းပုပ် သီတင်းလေ ကျော်လွမ်းတက်၍
ပျက်စီးရတတ်ခြင်း၊ သံသရာ၌ အပါယ်လေးပါး အစာ ဖြစ်ရတတ်ခြင်းကြောင့်
အလွန်မြတ်သော ဘုရားသျှင်သာသနာတော်၌ ရဟန်း တစ်ဘဝ ဖြစ်ရပါလျက်
လယ်ယာမြေကောင်း၌ မျိုးစေ့ဟောင်း မျိုးစေ့ပုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ သာသနာတော်ကို
ခိုလှုံရကျိုးမနပ် ဟောတော်မူသည်များကို လည်းကောင်း၊ သည်မှတစ်ပါး-

လာဘ်နှိပ်စက်၍ ပျက်စီးရ

လာဘသက္ကာရေန ဘိက္ခဝေအဘိဘူတောပရိယာဒိန္နစိတ္တော
ဒေဝဒတ္တောအာပါယိကော နေရယိကော ကပ္ပဋ္ဌော အတေကိစ္ဆော။”^၁

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လာဘသက္ကာရေန၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်။ အဘိဘူတော၊
နှိပ်စက်အပ်သော။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ လွမ်းမိုးအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဒေဝဒတ္တော၊
ဒေဝဒတ်သည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့။ နေရယိကော၊ ငရဲ၌
ဖြစ်လတ္တံ့။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့။ အတေကိစ္ဆော၊ ကုစား၍
မရနိုင်။ (ဝိ၊ ၄။ ၃၆၅။)

ဟူသောပါဠိတော်နှင့်အညီ အဇာတသတ်မင်း ကိုးကွယ်ချီးမြှောက် ဆွမ်းအိုး ချက်ငါးရာ အထောက်ခံရသည့်အတွက် ဂုဏ်ကြီးစရာတက်၍ ဘုရားသျှင်ကို ပြိုင်ဖက်မိခြင်းကြောင့် အဝီစိငရဲသို့ ဆင်းသွားရရှာသော ဒေဝဒတ်၏ အခြင်းအရာများကိုလည်းကောင်း၊ သည်မှတစ်ပါး-

ယံ ဘိက္ခဝေ အသနိဝိစက္ကံ၊ တံ သေက္ခံ အပတ္တမာနသံ ပါပုဏာတိ။
အသနိဝိစက္ကန္တိ ခေါ ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရသိလောကဿေတံ
အဓိဝစနံ။^၁

ပါဠိတော်ဖြင့်- “လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရဟူသည် မိုးကြိုးစက်ကွင်း လောင်မီး အရင်း စင်စစ် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ မိုးကြိုးစက် ကွင်းသည် ရဟန္တာအသျှင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးကိုသာ ချန်ခွင်း၍ ပုထုဇန် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်မကြွင်း စင်းစင်းသေအောင် တိုက်ခွင်းမှန်ဖောက်တတ်သည်” ဟု ဟောတော်မူသည်များကို လည်းကောင်း၊ သည်မှတစ်ပါး-

ဖလံ ဝေ ကဒလိံ ဟန္တိ၊ ဖလံ ဝေဠု ဖလံ နဠု။
သက္ကာရော ကာပုရိသံ ဟန္တိ ၊ ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။^၂

ဟူသောပါဠိတော်ဖြင့်- “ငှက်ပျောသီး၊ ဝါးသီး အစရှိသော အသီးတို့သည်

- ၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံ အသနိဝိစက္ကံ၊ အကြင်မိုးကြိုးစက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို မိုးကြိုးစက်သည်။ အပတ္တမာနသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးသော။ သေက္ခံ၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ကျရောက်နိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အသနိဝိစက္ကန္တိဇေတံ၊ အသနိဝိစက္ကဟူသော ဤအမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ လာဘ် ပူဇော်သက္ကာ အကျော်အစော၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ (သံ၊ ၁။ ၄၂၇။)
- ၂။ ဖလံ၊ ငှက်ပျောသီးသည်။ ကဒလိံ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဖလံ၊ ကျူသီးသည်။ နဠု၊ ကျူပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည် ။ အဿတရိံ ၊ အဿတိုရ် မြည်းမကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း ။ သက္ကာရော၊ မင်း မှူးမတ် စသည်တို့၏ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည် ။ ကာပုရိသံ၊ သတိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ အနှစ်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ပျင်းကို။ ဟန္တိ၊ သတ်တတ်၏။

(ဝိ၊ ၄။ ၃၄၆။ သံ၊ ၁။ ၁၅၆-၄၃၆)

မိမိတို့၏ မှီရာ သစ်ပင်ကို အရှင်လတ်လတ် အသေသတ်တတ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ၊ အသေတိုရ်မြည်းမ၏ ကိုယ်ဝန်သည် မိမိအောင်းသည့် ဝမ်းခေါင်းရှင် မှေးမေကို အသေသတ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လာဘ်သက္ကာရသည် အနှစ်မရှိသော ငှက်ပျောပင်၊ ဝါးပင် တို့၏ပမာ သတိ၊ ပညာ၊ အပ္ပိစ္ဆာ အစရှိသောဂုဏ်အနှစ်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို များမကြာ ဖျက်ဆီးတတ်သည်” ဟု ဟောတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း သတိသံဝေဂတရားကြပ်ကြပ် ထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့ မိုးကြိုးစက်ကွင်း လောင်မီးတွင်းသို့ ဆင်းရဲမည့်ကလောက် လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော ရာဇ၊ ရာဇမဟာမတ္တစသည်တို့၏ လာဘသက္ကာရ သိလောကများ၌ မီးရောင်ကို ရွှေရောင်မှတ်မှာ သည့် တောသမင်များပမာ လွန်စွာ သာယာမှားစေတတ်သော အဿာဒ မဟိစ္ဆာ တရားများကိုလည်းကောင်း-

လာဘ်ကို နိုင်ကြောင်းနည်းကောင်းများ

သာဓု ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခု၊ ဥပ္ပန္နံ လာဘံ အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ ဝိဟရေယျ။^၁

ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း နိုင်နင်းကြစေခြင်းငှာ မရဏသညာ အနိစ္စသညာ နိရောဓသညာ ဝိရာဂသညာ သံဝိဂ္ဂဉာဏ် နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်များနှင့် များများကြီးလွမ်းမိုးနှိပ်နင်းကြရမည့် အကြောင်း ၊ ဆင်ဖြူတော်ခုနစ်စီးကို ရမည့်အတွက် ဝီရိယတရားပျက်လေသဖြင့် ချည်ဝင်ခုနစ်ဝင်နှင့်သာ ကျိန်းကျေရလေသည် ဆိုဘိသည် ပမာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အလိုငှာ သာသနာတော်သို့ ဝင်သဖြင့်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အလိုငှာ စောင့်ရှောက်ဆည်းပူးအပ်သော သီလသံဝရဂုဏ်၊ ဗဟုသုတဂုဏ်များသည်အတွက် ဒါယကာကြီးငယ် မင်းမှူးမတ်တစ်စုတို့ ကြည်ညိုချီးမြှောက်ခြင်း လာဘသက္ကာရ သိလောကတည်းဟူသော ချည်ဝင်ခုနစ်ဝင်ကိုသာ ရ၍ လိုရင်းမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော ဆင်ဖြူတော် ခုနစ်စီးနှင့် ဝေးလေရုံမျှမက ရအပ်ပြီးသော သီလသံဝရတရားကြီးများကိုပင် မိစ္ဆာဇီဝ အနေသန

၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ရမှုကို။ အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ၊ လွမ်းမိုး၍ လွမ်းမိုး၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေမှုကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ (ဝိ၊ ၄။ ၃၆၅။)

ဝင်စွက်ဖျက်ဆီး၍ အကျိုးကြီး မနည်းကြရအောင်၊ မြွေပွေး မြွေဟောက် မြွေငန်းပျောက်တို့ကို ကစားပွဲခံ၍ မြွေနှင့်အသက်မွေးရသော အလမ္ဗာယ် ယောက်ျားသည် မြွေဆိပ်ကို နိုင်စေတတ်သော မန္တ ရားမန္တန် တို့ဖြင့် အတန်တန် မန်းမှုတ်နိုင်မှ ယင်းမြွေဆိုးတို့ ကိုက်၍ မသေ၊ အသက် တာရှည်နိုင်သကဲ့သို့ ဗဟုဇနသံကိဏ္ဍရာဇဋ္ဌာနီဒေသတွင် ရာဇ၊ ရာဇမဟာ မတ္တတို့ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရသိလောကဟူသော မြွေပွေး မြွေဟောက် မြွေငန်းပျောက်တို့နှင့် မကင်း၊ အသက်မွေးခြင်းကို ပြုကြရသည်နှင့်အညီ ယင်းသို့သော မြွေကြီးတို့ ကိုက်၍ ထိပ်ကို ထိအောင် မြွေဆိပ်ဆိုက်နှင့်ကြသဖြင့် အထက်အလမ္ဗာယ် ဆရာကြီး ဆေးမမိလိုက်ဘဲ မရှိကြရအောင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘာဝနာ မန္တ ရား မန္တန်တို့ဖြင့် အတန်တန် မန်းမှုတ်၍ ယင်းသို့သော လာဘသက္ကာရသိလောက- အဿာဒ မြွေဆိပ်တို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်ကြအောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် ဒွါဒသမ တစ်ဆယ်နှစ်ကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား မှာကြားဆုံးမလိုက်သည် တစ်ရပ်။

၁၃-ကာမာနံ အာဒိနဝကထာ

ကာမာနံ အာဒိနဝကထာ၌လည်း-

အပြစ်များသည့် ကာမဂုဏ်

အပ္ပဿာဒါ ကာမာ ဗဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ။
 အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျော။ ”^၁

၁။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပဿာဒါ၊ သာယာဖွယ်နည်းကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း များကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ ပူဆွေးခြင်း များကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များလှစွာ၏။
 (ဝိ၊ ၂။ ၁၇၅။ ဝိ၊ ၄။ ၇၀။)
 (မ၊ ၁။ ၁၈၂။ အံ၊ ၂။ ၈၅။)

ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်အရ- သေရမည့်ဘေးကို မမြင်, အစာကိုသာ ခင်မင်၍ ဖိထောင်ချောက်သို့ ဝင်မိမှားသော ကြွက်မိုက်ပမာ အနည်းငယ် သော ကာမဂုဏ် အရသာကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ဘေးဧရာကို ဟုတ်မှန် စွာ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊

န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ။ ။^၁

ပါဠိတော်အတိုင်း “ သုပိနကူပမာ ကာမာ ” ဟောတော်မူအပ်သည်နှင့်လျော်စွာ ဟေဝန္တာမြိုင်စခန်း ဆင်ရိုင်းတွေလာသည့်လမ်းတွင် မောပန်းဖြေရင်း အိပ်ကြူးခြင်းသို့ ရောက်သွားလေသော ခရီးသွားယောက်ျား မင်းဖြစ်တော့မည့် အလား ဖုတ်သွင်းရထား ဆိုက်ရောက်လာပြီ အိပ်မက်တုန်းအတွင်း ဆင်ရိုင်းတွေ နင်း၍ စင်းစင်း သေရှာရသည့်ပမာ ဖြစ်၍လာသည်ကား တစ်ခြား, စိတ်ကြံ၍ ထားသည်ကား တစ်ပုံ, ငါးကာမုံ အာရုံများ၏ အိပ်မက်နှင့် ပုံမခြား, မကိုးကား လောက် စိတ်ကြံရုံမျှနှင့်သာ လျင်စွာပျောက်၍ ဘေးကြီးသာ လွန်စွာ ရောက်တတ်သည့် အပြစ်များကိုလည်းကောင်း၊

ကာမန္တာ ဇာလသဉ္စန္ဒာ၊ တဏှာဆဒနဆာဒိတာ။
ပမတ္တဗန္ဓုနာ ဗဒ္ဒါ၊ မစ္ဆာဝ ကုမိနာမုခေ။
ဧရာမရဏမန္တေန္တိ၊ ဝစ္ဆော ခီရပကောဝ မာတရံ ။ ။^၂

၁။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်။ န စိန္တာမယာ၊ ကြံစည်တိုင်း မပြီး နိုင်ကုန်။

၂။ ကုမိနာမုခေ၊ မြူးဝဋ်။ မစ္ဆာ၊ ဝင်ကုန်သော ငါးတို့သည်။ (မရဏံ၊ သေခြင်းသို့)။ အန္တေန္တိ ဣဝ၊ ရောက်ရကုန်သကဲ့သို့။ ကာမန္တာ၊ ကာမဖြင့် ကန်းကုန်သော။ ဇာလသဉ္စန္ဒာ၊ တဏှာကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ တဏှာဆဒနဆာဒိတာ၊ တဏှာအမိုးဖြင့် အုပ်မိုးအပ်ကုန်သော။ ပမတ္တဗန္ဓုနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗဒ္ဒါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်။ ခီရပကော၊ နိစိုအရွယ် ဖြစ်သော။ ဝစ္ဆော၊ ရွားသူငယ်သည်။ မာတရံ၊ အမိရွားမသို့။ အန္တေတိ ဣဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ ဧရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းသဘောသို့။ အန္တေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။

ပါဠိတော်အရ- ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၏ ငယ်ငယ်နှောင်းနှောင်း ငါးသောင်း ပြောင်းတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း သိမ်းယူတတ်သော မြူးနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်၊ ကာမဂုဏ်ကို စုံမက်လိုက်မှားကြသော သတ္တဝါတို့၏ ငါးမိုက်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ၊

ငါးမျှားချိတ်များ

ဆယိမေ ဘိက္ခဝေ ဗဠိသာ လောကသ္မိံ အနယာယ သတ္တာနံ
ဗျာဗာဓာယ ပါဏိနံ။ ကတမေ ဆ? သန္တိ ဘိက္ခဝေ စက္ခုဝိညေယျာ
ရူပါ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ မနာပါ ပိယရူပါ ကာမူပသဉ္စိတာ ရဇနိယာ၊
တဉ္စေ ဘိက္ခု အဘိနန္ဒတိ အဘိဝဒတိ အဇ္ဈောသာယ တိဋ္ဌတိ။
အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဂိလိတဗဠိသော မာရဿ၊ အနယံ အာပန္နော
ဗျသနံ အာပန္နော ယထာကာမကရဏိယော ပါပိမတော။ ။

ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတော်မြတ်ဖြင့်- “ ကာမဂုဏ်ငါးပါး အာရုံခြောက်ပါး၏ ငါးမျှားချိတ် ခြောက်စင်းနှင့် တူသည်၏အဖြစ်၊ ရူပါရုံစသည်ကို တပ်စွန်း တတ်သော ရဟန်းတို့၏ ငါးမျှားချိတ်ကို မြို့မိသော ငါးနှင့်တူသည်” ဟု ဟောတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း။ ။ သည်မှတစ်ပါး -

---

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အနယာယ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းငှာ။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဗျာဗာဓာယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ။ ဗဠိသာ၊ ငါးမျှားချိတ်တို့သည်။ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်မျိုးတို့တည်း။ ဆ၊ ခြောက်မျိုးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ် ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်နလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်ခင်ဖွယ် သဘောရှိကုန် သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ စွဲမက်အပ် ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ အဆင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုအဆင်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စေ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်မူ။ အဘိဝဒတိ၊ စွဲလန်းမူ။ အဇ္ဈောသာယ၊ လွမ်းမိုး၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်မူ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ ဂိလိတဗဠိသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျို့မိသည်ဖြစ်၍။ အနယံ၊ အကျိုးမဲ့သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သူဟူ၍။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သူဟူ၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်း အပြုခံရသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
(သံ၊ ၂။ ၃၆၈။)

ဘောဇနံ ပူတိ ဂိဇ္ဈာနံ၊ သာလိ ဟံသာနမုတ္တမံ။
ကာမာ ဓနာနိ ဂမ္မာနံ၊ နေက္ခမ္မံ ဘိက္ခုနံ ဝရံ။

ပူတိ၊ ခွေးကောင်ပုပ်စသည်သည်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့၏။ ဥတ္တမံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဘောဇနံ၊ အစာတည်း။ သာလိ၊ သလေးစပါးသည်။ ဟံသာနံ၊ ရွှေရောင်ဝင်းဝါ ဟင်္သာငှက်မျိုးတို့၏။ ဥတ္တမံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဘောဇနံ၊ အစာတည်း။ ကာမာ၊ ခွေးကောင်ပုပ်ပုံ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဂမ္မာနံ၊ လင်းတအတူ ရွာနေလူတို့၏။ ဝရာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဓနာနိ၊ ဥစ္စာတို့တည်း။ နေက္ခမ္မံ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း နေက္ခမ္မသုခသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ။
ဤသို့ မိန့်အပ်သည့်ဂါထာ အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်းကောင်း။

ဆင်ပြောင်ကြီး ပျက်စီးရပုံ

နာဂေါ ကာကဿ နေတ္တမိ၊ အဿာဒံ ဆိဇ္ဇနံ သဒါ။
မက္ခိကဏ္ဍံ သုပူရေန္တော၊ အန္တဂေါဝ ဝိနဿတိ။ ။
သုဘသညီ ပမဇ္ဇန္တော၊ ဝိတက္ကဿာနဝတ္တကော။
ကာမဏှော ပရိပူရေန္တော၊ ကာမန္တော သမဏော တထာ။

ဟူသော ဂါထာတို့ဖြင့်-

နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ နေတ္တမိ၊ မိမိမျက်စိ၌။ ကာကဿ၊ ကျိုး၏။ ဆိဇ္ဇနံ၊ အသာအသာ ဆိတ်ဆွလာခြင်းကို။ အဿာဒံ အဿာဒေန္တော၊ သာယာနှစ်သက် မမောင်းရက်သည်ဖြစ်၍၊ မက္ခိကဏ္ဍံ၊ ယင်ချေးဥကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုပူရေန္တော၊ အားကြီးစွာ ပြည့်စေလျက်။ အန္တဂေါဝ၊ ကန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိနဿတိ၊ သေကျေပျက်စီးလေ၏။ တထာ၊ ယင်းနည်းအတူ။ သမဏော၊ ဆင်ပြောင်နှယ်နှယ် သဒ္ဓါသီလအား ကြီးကျယ်သော ရဟန်းသည်လျက်။ ပမဇ္ဇန္တော၊ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းမလေ့ အလွန်မေ့လျော့သည် ဖြစ်၍။ သုဘသညီ၊ မစင်တွင်း၊ ဘင် တွင်းကြီးပမာ ရွံရှာဖွယ်သော အကောင်ပုပ်၌ နှစ်ခြိုက်သာယာ သုဘသညာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတက္ကဿ၊ ကာမဝိတက်နောက်သို့။ အနဝတ္တကော၊ ဖြေးဖြေး ဖြေးဖြေး တရေးရေးနှင့် တတွေးတွေး ကြံစည် လိုက်မှားသည် ဖြစ်၍။ ကာမဏှော၊

ကာမတဏှာ တည်းဟူသော ယင်ချေးဥတို့ကို။ ပရိပူရေန္တော၊ အလွန်ပြည့်စေလျက်။ ကာမန္တောဝ၊ ကာမုပါဒါန်ဖြင့် ကန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိနဿတိ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာ ဘေးကြီးတွေ့သဖြင့် ပျက်စီးရလေ၏။

ဤသို့မိန့်အပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်များကိုလည်းကောင်း၊ သည်မှ တစ်ပါး - ငါးသိုင်းများလျှင် ဟင်းဟုန်၊ တရားများလျှင် နားထုံ၊ ယေဝါပနက အလုံးစုံ ဘုရားဟောပါဠိတော် အဖုံဖုံမှ လာသော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၏ အပြစ် အာဒိနဝ အနန္တရှိသည်များကိုလည်းကောင်း ကြံစည်မှတ်သား စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော ကာမဂုဏ်ညွှန်တွင်း မာရ်မင်းနိုင်ငံသို့ မလိုက်သွားမိကြရအောင်၊ သမုဒြာ မြစ်ပင်လယ်တွင်း သင်္ဘောကြီးအထက်မှ ဝက်ရူးနာပေါ်ခိုက်ကို ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်း၍ ချလိုက်မိမှားသော ဥမ္မတ္တကတို့ကဲ့သို့ မဖြစ်စေကြရအောင်၊ မဖုတ်မကြော် ဆားစော် ဆီစော် မနံရသည့် မစ္ဆပုပ်ကောင်သည် မကြာခင် လောက်စား၍ တက်တက် ပြောင်သည့်နှယ် မဖြစ်ကြရအောင် မာရ်မင်း၏ စစ်သည်ကို ရာထောင်မကသော ပရိယတ် ပဋိပတ် လက်နက်တော် များစွာနှင့် ရဲရင့်စွာ ပုန်လှန်၍ သာသနာတော်တည်းဟူသော နန်းဝေယန်ဝယ် အသက်ထက်ဆုံး ချမ်းမြေ့စွာ စံနေပြီးလျှင် ဘခင် သျှင်တော်ဘုရား၏ အရိုက် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ထီးဖြူအောက်သို့ မြန်မြန်ကြီး ဆိုက်ကြရအောင် သတိဝီရိယ အထူးဆောင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် တေရသမ တစ်ဆယ်သုံးကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား တရားရေအေး တိုက်ကျွေး ဆုံးမလိုက်သည်တစ်ရပ်။

၁၄-အပ္ပမာဒကထာ

သည်မှတစ်ပါး အပ္ပမာဒကထာ၌လည်း-

ထူးမြတ်လှသော ကုသိုလ်ဇာတ်လေးမျိုး

အာရမ္မထ နိက္ကမထ၊ ယုဇ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနော။

ဓုနာထ မစ္စုနော သေနံ၊ နဠာဂါရံဝ ကုဉ္ဇရော။^၁

ဟူသော ပါဠိတော်၏အရ- ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ စသော ရှေးဦးအစ အာရဗ္ဗဇာတ် ထူးမြတ်သော ကုသိုလ်အစု၊ ထိန မိဒ္ဓ အာလသိယ တန္တိ ဝိဇ္ဇိတာ ကာမစ္ဆန္တ မှက်ခြင်ရဲတို့ ကိုက်ခဲခြင်း၏ ကင်းလွတ်ရာ-

“ သုခါ ဝိရာဂတာ လောကေ၊ ကာမာနံ သမတိက္ကမော။ ”^၂

ဟောအပ်သော ပါဠိအရ- နေက္ခမ္မသုခလျှင် အရင်းရှိသော အာဒိကမ္မိက ဘာဝနာမယ ကုသိုလ်စသော နေက္ခမ္မဇာတ် ထူးမြတ်လှစွာသော ကုသိုလ်အစု၊ “ဤသည် ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်သည် စက်ဆုပ်ဖွယ်မျှသာ စင်စစ်ဖြစ် သတည်း၊ အရိုးအသားဟူ၍ ထင်ရှားမရှိ” ဟူသော ပညတ္တိသမတိက္ကမ သမထ ဘာဝနာကုသိုလ်အစု၊ “ဤစက်ဆုပ်ဖွယ် အတ္တဘောဟူသည်လည်း တစ်လုံး တစ်ခဲတည်းမဟုတ် ၊ သဲတစ်လုံးလောက်မျှသော အသားစု အသွေးစု၌ပင်လျှင်

၁။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ အာရမ္မထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ နိက္ကမထ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း လုံ့လကို ပြုကြကုန်လော့။ ယုဇ္ဇထ၊ ဘာဝနာနှင့် ယှဉ်သော လုံ့လကို ကြိုးပမ်းကြကုန်လော့။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ နာဠာဂါရံ၊ ကျူအိမ်ကို။ ဓုနာတိ ဣဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ဓုနာထ၊ ပျက်ဆီးကြကုန်လော့။ (သံ၊ ၁။ ၁၅၈-၉)

၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ကာမာနံ၊ ကာမတို့ကို။ သမတိက္ကမော၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက် သည်ဖြစ်၍။ ဝိရာဂတာ၊ ရာဂကင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ (ဥဒါနံ ၊ ၈၈။)

အရာအထောင်မက အလွန် များပြားလှသော ပထဝီ အာပေါအစရှိသော မဟာဘုတ်, ရူပါရုံအစရှိသော ဥပါဒါရုပ်တို့သည်လည်း အမြဲအရှည် မတည် လျှပ်စစ်တစ်ပြက်၌ပင်လျှင် အပြန်အရာအထောင်မက အလျင်အမြန် ဖြစ်၍ အလျင်အမြန် ပျက်စီးလျက် အသစ်အသစ်လဲ၍ နေကြရကား မမြဲ အနိစ္စ အနိစ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဖြင့် အခါခါ နှိပ်စက်၍နေရကား အလွန် ဆင်းရဲသည် ဖြစ်၍ ဒုက္ခ ဒုက္ခ၊ ဤသို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခသဘောကို နိစ္စသုခ ဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက် ပြုပြင်၍မဖြစ်၊ အလိုသို့ မလိုက်၊ ဖြစ်လိုရာသဘောအတိုင်းသာ ဖြစ်၍နေသောကြောင့် မဖြစ်လာအောင်လည်း မတတ်နိုင်၊ မပျက်ရ အောင်လည်း မတတ်နိုင်၊ ရှေးအဝိဇ္ဇာ တဏှာသင်္ခါရ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ သဘောအလျောက်သာဆောလျင်စွာ ပျောက်၍ အဘယ်ပုံတစ်စုံတစ်ယောက် ပြုပြင်တားမြစ်နိုင်သူ မရှိသောကြောင့် အစိုးမရ အနတ္တ အနတ္တသာလျှင်တည်း” ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ဝိပဿနာရှုအပ်သော ဝိပဿနာဘာဝနာကုသိုလ် အစုဟုဆိုအပ်သော ယုဉ္ဇနဓာတ် ထူးသည်ထက် ထူးမြတ်သော ကုသိုလ်အစု များစွာသော အဆိပ်ပင်တို့မှ ကျရောက်သော အကုဋေ မကသော အဆိပ်သီး အဆိပ်စေ့တို့ကို မျိုးမရောက်စေခြင်းငှာ အလွန် ပူလှစွာသော သံမီးပူအိုးကင်းဖြင့် လှော်သင်း၍ ထားဘိသည့်ပမာ ဘဝအဆက်ဆက် စံစား၍လာကြသော ကာမဂုဏ်အဆိပ်ပင်ကြီးတို့မှ ကြွေကျ သော မရေတွက်နိုင်သော ပဉ္စာနန္တ ရိယကံ စသော အကုသိုလ်စေတနာ ကိလေသာ အဆိပ်စေ့ဟူသမျှတို့ကို အပါယ်ဘုံသို့ ထုတ်ချောက် မရောက် မကျနိုင်စေ ခြင်းငှာ တစ်ကြိမ်တည်း တစ်ခါတည်းနှင့် စင်တလင်း လှည်းအောင် လှော်သင်းဖျက်ဆီးနိုင်သော နိဗ္ဗုတတံခါးဝ ပထမရွှေဒယ်အိုးကြီးတည်း ဟူသော သောတာပတ္တိမဂ်လျှင် အစချီသော အလွန်ထူးသည်ထက် ထူးမြတ် လှစွာသော ဓုနနဓာတ် မြတ်သော ကုသိုလ်အစု ဟူ၍ လေးပါးသော ကုသိုလ် ဓာတ်အစုဖြင့် နိဗ္ဗာန်အောင်ရပ်သို့ ဆောလျင်စွာ ကပ်ထဲနိုင်ကြခြင်းငှာ “အာရမ္မထ၊ နိက္ကမထ၊ ယုဉ္ဇထ၊ ဓုနာထ” ဟု ထကြထကြ “ထ”လေးဝဖြင့် အားပြချီးငေါ် တိုက်မောင်းဆော်တော်မူသည် များကို များများကြီး အားကျကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော လေးလီလေးရပ် ထူးမြတ်လှသော ကုသိုလ်ဓာတ် အစုသို့ ရောက်နိုင်ကြအောင်။ ။

စူဠသီဿကောဝါဒကျမ်း

တင်းတိမ်အားရ မနေကြနှင့်

န သီလဗ္ဗတမတ္တေန၊ ဗာဟုဿစွေန ဝါ ပန။
 အထ ဝါ သမာဓိလာဘေန၊ ဝိဝိတ္တသယနေန ဝါ။
 ဖုဿမိ နေက္ခမ္မသုခံ၊ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ။
 ဘိက္ခု ဝိဿာသမာပါဒိ၊ အပတ္တော အာသဝက္ခယံ ။ ၁

မိန့်တော်သံအတိုင်း မြို့ကြီးခေမာ တက်လိုရာ ဆိပ်ကမ်းသို့ မလှမ်း
 မရောက်ကြသေးခင် ယင်းမြို့ကြီးကို ညို့ညို့မှိုင်းမှိုင်း တစ်ပိုင်းမြင်ရုံမျှနှင့်
 ဝဲဩဃအဆုံးကြားတွင် ပေါ့ပေါ့စားစား အိပ်ပျော်၍ လိုက်မှားကြသော လှေ
 သင်္ဘောသားတို့ပမာ နိဗ္ဗုတာစခန်း ဘေးမသန်းသည့် နိဗ္ဗာန်လမ်းကို ရော်ရမ်း
 မှန်းထားမိသော ဗဟုသုတ သီလသံဝရ ပြည့်စုံရုံမျှနှင့် တင်းတိမ်အားရ
 စိတ်ချ၍မနေမိကြရအောင်၊ ဆင်ဘေး ကျားဘေးတို့မှ ချမ်းသာလို၍ ထန်းပင်ကို
 တက်ရာတွင် ပတ်အိုးဝင်မိမှ ဝီရိယပေါ့သည့်အတွက် ထန်းပင်ပတ်အိုးက
 ပက်လက်လန်၍ ကျသည့်သူ၏ပမာ ဤမျှလောက် စင်ကြယ်အောင်
 စောင့်ရှောက်အပ်သော သီလသံဝရ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ သင်ကြားကြဖူးသော
 ဗဟုသုတ၊ တရားစကား အတန်တန် ကြားနာဖူးသော ဗဟုသုတ
 အခြေကြီးကို ရကြပြီးမှ ဝီရိယလျော့ပါးကြသည့်အတွက် “လည်ဖန်များလျှင်
 လှည်းဘီး မစင်သင့်တတ်သည် ” ဆိုဘိသည်အနေ ဤရဟန်းဘဝက
 စုတေကာဖြင့် ငရဲပြိတ္တာပြည်သို့ ရှောင်တခင် မရောက်ထဲကြစေကာ
 သံသရာမှာ တချာချာ လည်ဖန်များသဖြင့် ယခုပင် တာဝတိံဘုံဖျားမှာ
 သိကြားဖြစ်၍ သူထက်ကဲ၊ ယခုပင် အောက်ငရဲမှာ သေနာနာ၊ ယခုပင်
 ဗြဟ္မာဖြစ်၍ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း၊ ယခုပင် ဝက်စားကျင်းမှာ တရွတ်တရွတ်

၁။ သီလဗ္ဗတမတ္တေန ဝါ၊ သီလအကျင့် ရိုကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗာဟုဿစွေန ဝါ
 ပန၊ အကြားအမြင် များကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သမာဓိလာဘေန
 ဝါ၊ တည်ကြည်မှု ရကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဝိတ္တသယနေန ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌
 နေကာမျှဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရား
 ကုန်ခန်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ။ အပုထော၊ မရောက်သေးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုထုဇဉ်တို့ မမှီဝဲမသုံးဆောင်နိုင်သော။ နေက္ခမ္မသုခံ၊
 အနာဂါမ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ဖုဿမိ၊ ရပေ၏ဟု။ ဝိဿာသံ၊ သက်သာရာသို့။ မာ
 အာပါဒိ၊ မရောက်စေလင့်။ ။ (ဓမ္မ၊ ၅၂။)

ရေးထုတ်အပ်သည့် ပေါရာဏစကားအတိုင်း ဖြစ်တတ်လှသည် အရေးများ
ကြောင့် စတုက္ကဓာတ် “ထ” လေးရပ်တွင် ဓုနနဓာတ်သို့ မရောက်မခြင်း
မပေါ့ဖျင်းသာချေဟု သတိ အထူးပြုမိကြအောင်၊ မီးရှူးထမ်း၍
သွားသော သူကန်းသည် မိမိထမ်းဆောင်သော မီးရှူးအရောင်ကို မမြင်ရ
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စောင်းအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးသော စောင်းသမား
နားထိုင်းကန်းသည် မိမိတီးမှုတ်အပ်သော စောင်း၏ အဆင်းကိုလည်း မမြင်၊
စောင်းသံကိုလည်း မကြား၊ စောင်းတီး၍ အခရသည့် ဆန်စ ရေစများကိုသာ
အာနဘော် ခံစားရဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ငယ်စဉ်ကစ၍ နေ့ရက်
ရှည်ကြာ စုဆောင်း၍ လာရသည့် ဗဟုသုတ သီလသံဝရ၏ အကျိုးလှလှကြီး
မပြီး အုန်းသီး မျောက်ရဖြစ်၍ မနေကြရအောင်၊

- တွင်းကား တူး၏၊ တွင်း မအောင်း၊
- တွင်း အောင်း၏၊ တွင်းမတူး၊
- တွင်းလည်း တူး၏၊ တွင်းလည်း အောင်း၏၊
- တွင်းလည်း မတူး၊ တွင်းလည်း မအောင်း”

ဟု ပုဂ္ဂိုလ်လေးရပ်တို့ တွင်

ဂါဇ္ဇေဝ ကတ္တာ၊ န ပန ဂါမံ ။ ၃

မိန့်တော်မူသံအရ- တွင်းတူးသာ တူး၍ မအောင်းသည့် ဂယ်လောင်း
ကြွက်မိုက် ကြောင်ပါးလက်ဝယ် သေဘေးကြီး ဆိုက်ရလေသကဲ့သို့ မရှိကြ
ရလေအောင်၊

တမလွန်ရောက်ခါမှ

နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယာ ဗောဓိသတ္တာ။ ။

ပါဠိတော်မြတ်အတိုင်း လိုရင်းပဋိပတ္တိကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ပရိယတ္တိ
နည်းကောင်း နည်းမြတ်တို့ကို ရှာစအပ်ကြသေးသည့် အချိန်အရွယ်အား
လျော်စွာ ပရိယတ္တိနည်းကို အားကြီးစွာ ရှာကြရသည့်အခိုက်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်၏
အလိုတော်အရ နေရာကျကျ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသုခကို မရှာနိုင်ကြသေးသော်လည်း

၁။ ဂါဇ္ဇေဝ၊ တွင်းကိုသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်တူးတတ်၏။ ဂါမံ ပန၊ တွင်းထဲသို့
ကား။ န၊ မဝင်မအောင်း။ ။ (အံ၊ ၁၊ ၄၂၂)

၂။ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားအလောင်းတို့သည်။ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယာ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်မှု
ကိုသာ လိုလားကြကုန်၏။ ။ (ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၁၊ ၁၁၃)

စဏ္ဍာလကုမာရတို့သည် ရာဇကုမာရနှင့်အတူ ထီးဖြူစည်များကို လားလားမျှ စိတ်မကူး၊ ဘုန်းစားခွက်ပြုလုပ်စရာ အဆောက်အအုံကိုသာ ကြံစည်အားထုတ် ပြုလုပ်သကဲ့သို့ အကြံသေးသိမ် ဟန်မှေးမှိန်၍ လောကဂုဏ်သိမ် ဗဟုသုတ သီလရှိန်မျှနှင့် တင်းတိမ်အားရ ဓုရနိက္ခိတ္တ မနေကြမိစေဘဲ ရာဇကုမာရ ဖြစ်သော သူသည် ကံမကူသေး၍သာ ထီးဖြူနှင့် ဝေးလျှင်သာ ဝေးရသည်။ ကာလေန ကာလံ ထီးဖြူကို တစ်ကြံထဲကြံသကဲ့သို့ အရဟတ္တဖလကို အနိက္ခိတ္တ ဓုရ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယစိတ်စွဲနှင့် ပရိယတ္တိကာလထဲတွင်သော်လည်း သင့်လျော် အောင် အချိန်ထားသဖြင့် ပဋိပတ္တိကာလ ဘာဝနာ သမယကိုလည်း ကြားချပ် ၍ လျှောက်ပတ်စွာ နှလုံးထားမိကြ ရလေအောင်၊ အဇ္ဇသုဝါ ပရသုဝါ သေဘေး လာမှ ထိုခါ နောင်တ မရှိကြရအောင်၊ “မာ ပမာဒတ္ထ ဘိက္ခဝေ” ဒေသနာ အထွေထွေကို စေ့ရေနှလုံးထားမိကြရအောင်၊ “မာ ပစ္စာ ဝိပ္ပဋိသာရိနော” ကို သဘောလှလှ စိုက်မိကြရအောင်၊ အသက်ကုန်ပျောက် တမလွန်သို့ ရောက်ခါမှ တောက်တခေါက်ခေါက် မနေကြရအောင် သတိဆောင်ကြရမည် အကြောင်း နှင့် စုဒ္ဒသမ တစ်ဆယ့်လေးကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား ဘုရားရေအေး တိုက်ကြွေး ဆုံးမလိုက်သည်တစ်ရပ်။

၁၅-သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကသင်္ခေပကထာ

သည်မှတစ်ပါး မှာထားဆုံးမရန် အလုံးစုံကို သိမ်းခြုံနိုင်သော သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကသင်္ခေပကထာ၌-

ဆည်းကပ်ရမည့် ဆရာတော်ကြီးများ

ယာဝကိဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ ယေ တေ ဘိက္ခု။ ထေရာ ရတ္တည။
 စိရပဗ္ဗဇိတာ သံဃပိတရော သံဃပရိဏာယကာ၊ တေ သက္ကရိဿန္တိ
 ဂရံ ကရိဿန္တိ မာနေဿန္တိ ပူဇေဿန္တိ။ တေသဉ္စ သောတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ။
 ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ ပါဋိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိ။ ။
 ပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် “မည်သည့်အရပ်မဆို ထိုထိုနေရာ သံဃာ အစည်းအဝေးတို့တွင် သံဃာမထေရ် ဖြစ်ကြသူ မထေရ်ကြီးတို့၏ စကားကို

၁။ ။ဒ်၊ ၂၊ ၆၅။ အနက် မဟာသိဿကောဝါဒနိဿယ အပိုဒ် ၄၁၁ - ၅။

အောက်သံဃာငယ်တို့ ရိုသေစွာ ညီညာဖြဖြ လိုက်နာနိုင်ကြသရွေ့ ကာလ
 ပတ်လုံး ထိုထိုပရိသတ်အစည်းအဝေး ရဟန်းတို့အား ကွဲပြားပျက်စီး ဆုတ်
 ယုတ်ခြင်း မရှိနိုင်၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးစီးပွား များသည်သာတည်း။”
 ဟောတော်မူသည်များကို များများကြီး ယုံကြည်ကြကုန်သဖြင့် အောက်
 သံဃာငယ်ဟူသမျှတို့က အထက်ဦးစီး နာယကဆရာကြီးတို့ ဆုံးမ စီရင်
 ပြောဆိုရာ မည်သို့မည်ဝါ ဆန္ဒာဘယာစသည် ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့အရွဲ့အစောင်း
 ပြောဆိုပြုကျင့်ခြင်း မရှိ၊ အထက်ဆရာကြီးတို့ စကားကို မသွေမလှန် ပြားပြားဝပ်
 နာခံနိုင်ကြအောင်၊ ယင်းနာယက ဆရာကြီးတို့ကလည်း သမုဒြာ ဝဲဩဇာအကူး
 လေမုန်တိုင်းအမြူးတွင် မာလိန်မှုး သင်္ဘောသူကြီးတို့ သတိ ဝီရိယပမာ
 အခါမပြတ် သတိမုဋ္ဌ ကြားမချပ်စေရ၊ အလုံးစုံ စီရင်ပြောဆိုကြသည်။
 အမှုဟူသမျှ၌ ဆန္ဒာ ဘယာ ဒေါသာလိုက်လား မမှားကြရအောင်
 သတိအထူးဆောင်ကြရမည်အကြောင်း၊ သည်မှတစ်ပါး ပဋိသန္ဓာရေ
 ဂါရဝတာဟုဆိုအပ်သော အပရိဟာနိယတရားများကို နှလုံးထားကြကုန်
 သဖြင့် ရွှေကျင်တိုက်သံဃာများတို့၏ အကျိုးကို လိုလားတောင့်တ
 တရားဟောပြဆိုခြင်းကို ပြုတော်မူလေ့ရှိကြပေကုန်သော မဟာဗိုလ်
 ဆရာတော်၊ ဂုံညင်းဆိပ်ဆရာတော်၊ ဆင်ဖြူကျွန်းဆရာတော်၊ ရွှေလှုံဆရာတော်၊
 ပင်းတောရဆရာတော်၊ တောင်တော်ဆရာတော်၊ သက်ပန်းဆရာတော်၊
 ဆိပ်ခွန်ဆရာတော် စသော ဆရာတော်ကြီးများထံ၌လည်း ရံဖန်ရံဖန်
 သွားလာဆည်းကပ်၊ ယင်းဆရာတော်မြတ်တို့ ပြောဟော ဆုံးမလိုက်သော
 တရားစကား ဩဝါဒများကိုလည်း ရိုသေစွာ နာခံမိကြအောင် သတိ
 အထူးဆောင်ကြရမည့် အကြောင်း၊ သည်မှတစ်ပါး ဝိသေသ အကျဉ်းဆုံး
 အားဖြင့် သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကသင်္ခေပစကား မှာထားဆုံးမလိုက် သည်ကား-

ကျေးဇူးသခင်ဆရာတော်ကြီး

- အမှဲ ခေါ် အာဂုသော လေဏော၊ လေဏက္ကရောပိ ဝေါ သဒါ။
- မဟဗ္ဗလာနမာစေရော၊ ဝုဗျုဗော ဝုဗျုဗိတော။ ။
- ဗဟုသုတော မဟာပညော၊ သီလဝါ စ သမာဟိတော။
- အဇ္ဇဝေါ မဒ္ဒဝေါ စေဝ၊ သာသနဿာနပါလကော။ ။

ဆန္ဒာ ဒေါသာ ဘယာ မောဟာ၊ ဓမ္မဿ နာတိဝတ္တကော။
 ဝနန္တော ယသသာ ယော သော၊ သုက္ကပက္ခေဝ စန္ဒိမာ။ ။
 တူပဇ္ဈာစရိယိယာမိ၊ မံလေဏာဟံ မမာယကော။
 မံလေဏာ ဝေါပိ မံလေဏံ၊ မံလေဏန္တိ မမာယကာ။
 ဥပဇ္ဈာစရိယိယာထ၊ ဧဝံ ဝေါ သောပိ သဗ္ဗဒါ။
 သဒ္ဓိဗ္ဗိဟာရိကိယန္တော၊ တံလေဏောဝ ဘဝိဿတိ ။ ။

အာဝုသော၊ ရွေ့ကျင်တိုက်မ ရွေ့ကျင်တိုက်ဝင် ငါ့သျှင်တပည့် ကြီးငယ် တစ်စုတို့။ အမှ၊ ငါတို့၏။ လေဏော၊ ခိုကိုးရာဖြစ်တော်မူသော။ ဝေါပိ၊ သင် တပည့်တို့အားလည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ လေဏက္ကရော၊ ခိုကိုးရာ ကို ပြုတော်မူနိုင်စွမ်းသော၊ ပြုတော်မူပေသော။ မဟဗ္ဗလာနံ၊ များစွာသော ဘုရားတပည့်သံဃာအပေါင်း ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့၏။ အာစေရော၊ နာယက ဦးစီး ဆရာကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဝုဗျုဗော၊ အသက်သိက္ခာ ပညာဂုဏ်ကြီးသော သူတို့ထက် ကြီးတော်မူထသောဝါ၊ အသက်သိက္ခာ ပညာကြီးတော်မူသောကြောင့်။ ဝါ၊ အလွန် အသက်သိက္ခာပညာ ကြီးတော် မူထသော။ ဝါ၊ ကြီးတော်မူသောကြောင့်။ ဝုဗျုဗိတော၊ အသက် သိက္ခာ ပညာကြီးသော သူတို့သော်လည်း ပူဇော်ထိုက်ထသော။ ဗဟုသုတော စ၊ သုံးပုံပိဋကတ် လေ့လာအပ်သော ဗဟုသုတဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ မဟာပညော စ၊ ဆန်းကြယ်နက်နဲ ခက်ခဲရာရာ သိတတ်စွာသည့် မဟာ ပညာဝန်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ သီလဝါ စ၊ ငါးဆယ်ကျော်ကျော် ဝါတော်အမျှ စင်ကြယ်လှသော သီလဖြင့် သီလဝန် အသျှင်လည်း ဖြစ်တော် မူထသော။ သမာဟိတော စ၊ ကျားအောင်း ဆင်နေ မြိုင်ခြေတောကြီး လူမနီးရာ ဟိမဝါ၌ ရှည်ကြာနှစ်ပေါင်း ကာလညောင်းစွာ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းပျော်မွေ့နိုင်ခြင်း သမာဓိဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အဇ္ဈဝေါ စ၊ မျက်ကွယ်မျက်မှောက် ယုံကြည်ကိုးစားလောက်အောင် ဖြောင့်မတ်ရိုးသား တရားစောင့်ထ အဇ္ဈဝဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ မဒ္ဒဝေါ စေဝ၊ ပုစ္ဆာ မေးလျှောက် တရားနာရောက်လာကြကုန်သော သူတို့အားလည်း ပိယဝါစာ ချိုသာပြောလေ့ နှလုံးပြည့်ဝ မဒ္ဒဝဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။

သာသနဿ၊ ဘုရားသျှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကို။ အနုပါလကော၊ သာသနာတော်အမှုထမ်း ရဟန်းသာမဏေတို့၌ အမြဲတည်အောင် အစဉ်စောင့်ရှောက်လေ့ရှိတော်မူထသော။ ဆန္ဒာ ဒေါသာ ဘယာ မောဟာ၊ ဆန္ဒဝင်ပျက် ဒေါသမျက်နှင့် ကြောက်လျက်တွေဝေ အဂတိအနေများကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ ဟုတ်တိုင်းသော တရားသဘောကို။ နာတိဝတ္တကော၊ လွန်တော်မူလေ့မရှိထသော။ ဝါ၊ ရှိတော်မမူသောကြောင့်။ သုက္ကပက္ခေ၊ လဆန်းပက္ခ၌။ စန္ဒိမာ ဣဝ၊ တင့်တယ်ပြောင်ရွန်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တက်၍ထွန်းသော လဝန်းကဲ့သို့။ ယသသာ၊ ယသဂုဏ်နှစ်ပါးဖြင့်။ ဝဗုန္တော၊ အမြဲကြီးပွားတော်မူထသော။ ယော သော အာစရိယော၊ အကြင် မဟာဗိုလ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ သင်တပည့်တို့၏ အနီး ခြင်္သေ့ကြီးအသွင် ဆင်ပြောင်ကြီး၏အလား ထင်ရှားရှိတော်မူ၏။ အာဂုသော၊ အိုငါ့သျှင် တပည့်တို့။ အဟံ၊ သင်တို့ဆရာ ငါသည်ပင်။ တံ အာစရိယံ၊ ထိုဆရာတော် ဘုရားကြီးကို။ မံလေဏန္တိ၊ ငါ၏ကိုးစားရာဟူ၍။ မမာယကော၊ မြတ်နိုးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဈာစရိယိယာမိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီးကိုကဲ့သို့ ကျင့်၏။ မံလေဏာ၊ ငါ့ကို ကိုးစားကြကုန်သော။ ဝေါပိ၊ သင်တပည့်တို့သည်လည်း၊ မံလေဏံ၊ ငါ၏ ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံ အာစရိယံ၊ ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီးကို။ မံလေဏန္တိ၊ ငါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ မမာယကာ၊ ကိုယ့်ဟာတစ်ခု မြတ်နိုးခြင်း ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဈာစရိယိယာထ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကြီး ကိုကဲ့သို့ ကျင့်ကြံ လေကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်ကြကုန်သော်။ သောပိ၊ ထိုငါ၏ ကျေးဇူးသခင် ဆရာတော်အသျှင်ဘုရားကြီးကလည်း။ ဝေါ၊ သင်တပည့်တို့ကို။ သဒ္ဓိဗ္ဗိဟာရိ ကိယန္တော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ရင်းတို့ကဲ့သို့ ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်ပြသ မှိုင်းမစောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်း ခပ်သိမ်း။ တံလေဏောဝ၊ သင်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၍သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ အမြဲဖြစ်တော်မူလတ္တံ့။

ဤသို့သော ပါဠိဂါထာအနက်လာတိုင်း မံလေဏ ဖြစ်တော်မူသော ငါ၏ ကျေးဇူးသခင် မဟာဗိုလ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သင်တို့၏ တံလေဏ အမြဲဖြစ်တော်မူနိုင်အောင် မံလေဏ ဖြစ်ကြကုန်သော ငါ၏ တပည့်တို့သည် မံလေဏ ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို

ငါ့ထက်မက မံလေဏဟုမှတ်ကြကုန်သဖြင့် ဥပဇ္ဈာယီကတ ဂုဏသခင် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား တပည့်သားတို့ ပြုကျင့်ထိုက်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် အသွယ်သွယ်၊ ရွက်ဆောင်အပ်သော မှုခင်းကိစ္စ ပါသာဏဆတ္တကိုကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သည်အရာ လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သည်သဘော အထူးထူးသော ပန်းပူဇော်ခြင်း၊ မကြာမကြာ တရားနာ သွားလာခြင်း စသော ပဋိသန္ဓာရေ ဂါရဝတာအရာများတို့၌ မလစ်မလပ် သတိမုဋ္ဌ ကြားမချပ်စေရ၊ မပြတ်အားထုတ်ကိုးကွယ် တံလေဏ တကယ် ဖြစ်ကြရအောင် ကုသိုလ်ကံအခွင့်လျော်၍ ဆင်ဖြူတော်ကို ရပြီးသည်နောက်မှ ဉာဏမကူ လုံ့လမထူ၍ ဆင်ဖြူမှ ကွာဝေးလေဖူးသော ဝတ္ထုထုံးပမာ မဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ လွန်စွာ သတိပြုမိကြအောင်၊

ဟိမဝန္တာ ရှုတိုင်းသာသည့် မဟာဂနိုင် မြိုင်ကြီးအတွင်း အိုင်မင်းဆဒ္ဒန် ပဒုမ္မာကြာတော အဟန်တန်တို့၌ ပန်းဝတ်ရနံ့ကို အဖန်ဖန် ခံစား၍ ကြာရိုးကြာစွယ် အရသာများနှင့်သာ ပျော်ပါးနေကျ ဖြစ်သော ဥပေါသထ ဆင်ဖြူမြတ်သည် သမ္မုတိနတ်မင်းတို့ ဘုန်းသမ္ဘာကြောင့် ရတနာ ဆယ်လီတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ စိခြယ်အပ်သော ရတနာမဏ္ဍပ်ကြီးအောက် ဝင်းဝင်းတောက်သည့် ရတနာအိပ်ခင်း မွေရာဝယ် အသွယ်သွယ်သော ရာဇဋ္ဌ ပုညဋ္ဌ မဟာဋ္ဌဘောဇဉ်တို့ဖြင့် မြင်ကြသူ ရှုမငြီး၊ ကြားရသူ အံ့မပြီးနိုင် ဖွယ်၊ ချမ်းသာစွာ စံပယ်ရသော်လည်း ဇာတိသဘာဝ မြိုင်ထဲ၌ ပျော်ပါးနေကျအလျောက် ယင်းသို့သော သမ္မုတိနတ်မင်းတို့ ချီးမြှောက် ပူဇော်အပ်သည့် နဝရတ်စည်းစိမ် ရွှေနှောင်အိမ်မှ ခဏမကြာ ဆောလျင်စွာ လွတ်လိုဘိသည်အလား ပဝိဝေကဇ္ဈာသယ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယ ဆန္ဒစရိုက်အား လျော်စွာ ပျော်နေကျ မြိုင်နေရာ၊ ရနေကျ ချမ်းသာတော်များ၌ မကြာမကြာ စိတ်တော်ပါးတတ်သည့် အရာများကိုလည်း ကိုယ်တော်မြတ်သာ ကိုးစားစရာရှိကြသော တပည့်သားတို့ကို ထောက်မြော်၊ သာသနာတော်ကို ထောက်ထား သနားသည်းခံတော်မူပါမည့် အကြောင်းများနှင့် သံဃာတော် ပေါင်း ဝန်းဝိုင်းကောင်းပန်၍ နိယံမစဲ မံလေဏ တံလေဏတစ်ပြုထဲ ပြုကြ ရအောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်းများနှင့် ပန္နရသမ တစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက် သြဝါဒစကား မှာကြားဆုံးမလိုက်သည် တစ်ရပ်။

နိဂုံးချုပ်သြဝါဒ

ဤသို့လျှင် ရွှေကျင်တိုက်သံဃာတို့၌ ဆရာ အနားတွင် မရှိသော် လည်း ရှိသော်*ဝိယ,ဆရာကိုယ်တိုင်လာ၍ မဆုံးမ လာသော်လည်း ဆုံးမလာသော်*ဝိယ, ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကျိုးနှစ်ဖြာ ပြီးကြစေခြင်းငှာ *အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ပန္နရသမတိုင်အောင် တစ်ဆယ့်ငါးရပ်သော သြဝါဒစကားရပ်တို့ဖြင့် ဆရာဟောကြားဆုံးမရန် ရှိသမျှ အစုစုအဖုံဖုံ လူကြီးလူငယ်ဝန်းအုံ တစ်သက်လုံး သောက်မကုန် ဆေးစုံအောင် တိုက်ကျွေး သပိတ်ခါအိတ်ခါ အကုန်ပေးလိုက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်-

“ယံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သတ္တာရာ ကရဏီယံ။

ကတံ ဝေါ တံ မယာ။” ၁

မိန့်မှာတော်မူသည်အလား ဆရာသမားတို့အင်္ဂါ တရားဆုံးမရမည့် ခြင်းရာ၊ ဆရာတာအလုံးစုံ မြစ်ချင်းပြီး ကုန်သလောက် ရှိပေပြီ၊ တပည့်များတို့က သာလျှင်

“အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော၊ ကော ဟိ နာထော ပရော သိယာ။” ၂

ဒေသနာတော်၏အရ-

“ကိုယ်ရှင် ကိုယ်သာ ကိုယ်ဆရာ၊ ကိုယ်သာ ကောင်းအောင် ပြုပါမှ။ ။

သြဝါဒဆရာ၊ တို့တွက်တာ၊ ဤသာနည်းကုန်ပြ။ ။

ကိုယ်ရှင်ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်ဆရာ၊ ကိုယ်သာ ကဝိအစစ်ဆုံး။ ။

သြဝါဒဆရာ၊ တို့တွက်တာ၊ ဤသာပြနည်းထုံး” ။ ။

ဆိုဘိသည်ပမာ သောဝစသတာမင်္ဂလာ တပည့်တို့တွက်ကသာ လိုစရာ

ဝိယ= သကဲ့သို့၊ ကဲ့သို့၊ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ= အစမှစ၍။

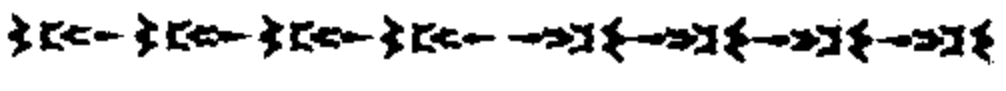
၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္တာရာ၊ ငါဘုရားရှင်သည်။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အတွက်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အတွက်။ တံ၊ ထို ပြုသင့်ပြုထိုက်သမျှ အမှုကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးပြီ။ (မဟာထေရရစနာ)

၂။ အတ္တာ ဟိ၊ မိမိသည်သာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ပရော၊ သူတစ်ပါးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ကော၊ အဘယ်မှာ။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ (ဓမ္မ၊ ၃၇။ ၆၇။)

မရှိရအောင် သတိ အမြဲဆောင်ကြစရာ ရှိပါပေတော့သည်တကားဟု များများကြီး နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဆရာအင်္ဂါ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကိုယ်မချီသည် ဗျာဓိဒုဗ္ဗလ အသပ္ပာယ အကြောင်းများကို နှလုံးမထား၊ ကရုဏာ မေတ္တာရှေ့သွား အတန်တန်သော စကားရပ်တို့ဖြင့် နှံ့စပ်စုံလင်အောင် ထုတ်ဆောင်ရေးသား ဟောကြား ဆုံးမလိုက်သော ပန္နရသ သြဝါဒစကားတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသိဿကောဝါဒါလင်္ကာရ ဓမ္မကထာကို အနှစ်တစ်ရာမှ တစ်ကြိမ်သာ ကြွေကျသော အာသာဝတီ နွယ်နီနတ်ပန်းကို နတ်ဒေဝါတို့ သူ့ထက်ငါ ဆွတ်လှမ်းပန်ဆင်ကြဘိသည့်ပမာ နိုင်ငံဆုံး ရပ်တစ်ကျေး ဝေးလှသီခေါင် နွားလံတောင် ဝိဟာရက တစ်ရံတစ်ခါ အခွင့်သာခိုက် ပေးကမ်းလိုက်သည့် သြဝါဒဖြစ်သည်နှင့်လျော်စွာ တပည့် သံဃာကြီးငယ်တစ်စုတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ညီညာဖြဖြ စည်းဝေးဖတ်ကြား မှတ်သားနာခံကြကုန်ပြီးလျှင် ယင်းတစ်ဆယ့်ငါးရပ်သော သြဝါဒစကားရပ်များတွင် ပါဝင်သည့် အကျင့် ဝတ် အာစာရ ဥပဒေသအတိုင်း အသေအချာ နေရာတကျ မဖောက်မပြန် မသွေမလှန် ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် အလုံးစုံနိဂုံးအုပ် သြဝါဒအချုပ်စကား တရားစည်ကြီး ရိုက်တီးကြွေးကြော် နှိုးဆော်ဆုံးမလိုက်သည် ရွှေကျင်တိုက်မ၊ ရွှေကျင် တိုက်သစ်၊ ရွှေကျင်တိုက်ဝင်၊ ရွှေကျင်တိုက်ထွက်၊ ရွှေကျင်တိုက်သွေး အဝေးအနီး တပည့်သံဃာကြီးငယ် တစ်စုတို့ ။ ။

စူဠသိဿကောဝါဒါလင်္ကာရဓမ္မကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေကျင်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ရတနာပုံ နေပြည်တော်၌ တစ်ဆယ့်နှစ်ရပ်သော တိုက်တာ များစွာသော တပည့်သား တို့နှင့်တကွ ရတနာသီယံ ကုန်းဘောင်စသော များစွာသော ဂိုဏ်းဂဏတို့ကို စွန့်ခွာ၍ ကိန္နရာတောင်၊ ရေတံခွန်တောင်၊ ငစဉ့်ကိုင်တောရ၊ ကုက္ကို ချောင်းတောရမှစ၍ အသီးအသီးသော ဌာန အရညဝါ နိဝါသတို့၌ မျှတ နေထိုင်တော်မူရာ မင်းလှရွာ အရှေ့တောင် နွားလံတောင်တောရသို့ ရောက် တော်မူသောအခါ တပည့်သံဃာအပေါင်းတို့အား ကျိုးကြောင်းပြသ သြဝါဒ စကား မိန့်ကြားဆုံးမလိုက်သော စူဠသိဿကောဝါဒစာတမ်း ဤတွင် ပြီးပြီ။

စိရ် တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော

မဟာသိဿကောဝါဒပါဠိ

.....

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကာမာဒိနဝကထာ

နမတ္ထု အတုလောဝါဒဿ။

- ၁။ ။ အတုလော အတုလံ ဒေန္တော၊ ဝေါဝဒါနံ ဝိဝေါဝဒေါ။
ဝေါဝါဒကံ မံသိဿာနံ၊ သဒေါဝဒတု တံတုလော။ ။
- ၂။ ။ ပဝရော ပဝရံ ဒေန္တော၊ နာယကာနံ ဝိနာယကော။
ဝိနာယကံ မံသိဿာနံ၊ သဒါ ဝိနေတု တံဝရော။ ။
- ၃။ ။ အဘယော အဘယံ ဒေန္တော၊ အဘယာနံ သုပါလကော။
သုပါလကံ မံသိဿာနံ၊ သဒါ ပါလေတု တံဘယော။ ။
- ၄။ ။ ယေ တေနကေပိ မံသိဿာ၊ လင်္ကာယံ ဇမ္ဗုယံပိ ဝါ။
ဂဟဋ္ဌာ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ၊ မံနာထာ မံပိယာ သဒါ။ ။
- ၅။ ။ သဗ္ဗေသမ္ဗိ စ ဒတေသံ၊ သဒါ ဝမိဂဝေသိနံ။
သဗ္ဗဒါ ဝမိဘာဝါယ၊ ဘာဝေသံ မေတ္တဘာဝနံ။ ။

တံ ယထာ-

- ၆။ ။ ကာမတော ဇာယတေ သောကော၊ ကာမတော ဇာယတေ ဘယံ။
ကာမတော ဝိပုမုတ္တဿ၊ နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။ ။^၁
- ၇။ ။ ရတိယာ ဇာယတေ သောကော၊ ရတိယာ ဇာယတေ ဘယံ။
ရတိယာ ဝိပုမုတ္တဿ၊ နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။ ။^၂

၁။ ဓမ္မ။ ၄၅။

- ၈။ «ဣတိ ဝုတ္တံ သတ္တာရာ၊ ဧတံ ဓမ္မံ အနဿရံ။
ဘယာဘယာ ဘယသိဿာ၊ ကာမာ ဘယန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၉။ «န ဘယကံ ကာမဂုဏံ တသေယျ၊
တသေယျ စေ ကာမဂုဏံ လဘေယျ။
န ခေမဒေသံ ဒုဂတိံ ပိ ဝေယျ၊
သုဒုက္ခိတော ဝါ ဝိဟရေယျ ဒေသ။ ။
- ၁၀။ «တသံတသံ နေဝတသံပိ ဒေသ၊ တသံတသံ နေဝ တသံ ကဒါဝ။
တသံတသံ ခေမပဒံ သမေယျ၊ တတော တသံ နေဝ တသံ နမေယျ။ ။
- ၁၁။ «စယံစယံ နေဝ စယံပိ ဒေသ၊ စယံစယံ နေဝ စယံ ကဒါဝ။
စယံစယံ ခေမပဒံ လဘေယျ၊ တတော စယံ နေဝ စယံ နမေယျ။ ။
- ၁၂။ «အဂ္ဂိအဂ္ဂိ ဝိဒဟန္တိ၊ ဝရံဝရံ ဝိစေယျ နော။
မဟံမဟံ အမောစေန္တော၊ ဘယံဘယံ ဝိဝဗုရေ။ ။
- ၁၃။ «ဒဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
ကာမေကာမေ ဝိဝဇ္ဇန္တော၊ ခေမေခေမေဝ ရမ္မယံ။ ။
- ၁၄။ «ဧကဝါရံ ပါသာပါသာ၊ ခဂါခဂါ ဝိမုစ္ဆိနော။
ပါသံပါသံ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဘယာဘယာ မရဗ္ဗယာ။ ။
- ၁၅။ «ဒဒိံ သရံ မုနိသိဿာ၊ ကာမာကာမာ ဝိမုစ္ဆိနော။
ခေမေခေမေ သုတိဋ္ဌန္တော၊ ကာမေကာမေ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ။
- ၁၆။ «ပုဗ္ဗေ ခေါ သိင်္ဂါလော ဧကော၊ ဟတ္ထိဗောန္တိံ ဝိဘက္ခကော။
တံဝစ္စတော ပဝိသိတွာ၊ တံကုစ္ဆိသ္ဿိံ ပိဟိတော။ ။
- ၁၇။ «နိက္ခန္တော သဗ္ဗထာမေန၊ သကာယံ နိစ္ဆဝိံ သရံ။
ဟတ္ထိဗောန္တိံ ဧကဝါရံ၊ အပဿန္တော ပလာယတိ။ ။^၁
- ၁၈။ «ဒဒိံ သရံ မုနိသိဿာ၊ ပကံပကံ ဝိမုစ္ဆိနော။
ပကံပကံ နာဝေက္ခန္တော၊ ခေမေ ခေမေဝ ရမ္မယံ။ ။
- ၁၉။ «အာဂါရိကာ သတ္တာသတ္တာ၊ ကာမေကာမေ ဝိနဿကာ။
သလဘာသလဘာ ပါဏာ၊ ပဒိပေပဒိပေ မတာ။ ။
- ၂၀။ «ဒဒိံ သရံ ဂိဟိသိဿာ၊ ကာမေကာမေ နိမုစ္ဆိနော။
ကာမာကာမာ မောက္ခတ္ထာယ၊ ဝိပဿန္တု ဘယံဘယံ။ ။

၁။ ပဉ္စပေါသထိကဇာတကံ ပဿိတဗ္ဗံ ။ (ဇာ၊ ၁။ ၂၉၂။)

ကာမာဒိနဝကထာ

- ၂၁။ ။ မုနိမုနိ ကာပုရိသာ၊ ရူပေရူပေ ဝိမောဟကာ။
စာတကာစာတကာ ဗာလာ၊ ဇာလေဇာလေ သုဗန္ဓိတာ။ ။
- ၂၂။ ။ ဧဒိ သရံ မုနိသိသာ၊ ရူပံရူပံ ဝိပဿိနော။
ဘူတံဘူတံ ဝိဇာနန္တု၊ နာပေက္ခန္တု သုဘံသုဘံ။ ။
- ၂၃။ ။ ယံ ပဿတိ န တံ ဒိဋ္ဌံ၊ ယံ ဒိဋ္ဌံ တံ န ပဿတိ။
အပဿံ ဗဇ္ဈတိ မုဋ္ဌော၊ ဗဇ္ဈမာနော န မုစ္စတိ။^၁ ။
- ၂၄။ ။ ဧဒိ သရံ ဝ မံသိသာ၊ ပဿံပဿံ သုပဿိယ။
အပဿံအပဿံ သဒါ၊ ဝိမုစ္ဆန္တု ဘယာဘယာ။ ။
- ၂၅။ ။ ကာမယန္တာ ကာမံကာမံ၊ ကာမံကာမံ အကာမကာ။
ကာမံကာမံ အဖုဿန္တာ၊ ကာမေကာမေ သုဒုက္ခရေ။ ။
- ၂၆။ ။ ဧဒိ သရံ သိသာသိသာ၊ ကာမံကာမံ ဂဝေသိနော။
ကာမံကာမံ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ ကာမံကာမံ သုဖုဿယံ။ ။
- ၂၇။ ။ ကာမေဝိဇ္ဇာ ဝိမောဟေန္တာ၊ သင်္ခါရေ သမ္ဘဝါပိနော။
နာမရူပံ သမ္ဘဝေန္တာ၊ ဒုက္ခေဒုက္ခေ ဘဝါပရေ။ ။
- ၂၈။ ။ ကာမေသတ္တာ အမုယုန္တာ၊ သင်္ခါရေပိ နိရောဓိကာ။
နာမရူပံ နိရောဓေန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိမုစ္စရေ။ ။
- ၂၉။ ။ ဧဒိ သရံ သိသာသိသာ၊ ကာမေကာမေ အမောဟိနော။
ကာမာဒိကံ အဝပေန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိမုစ္စယံ။ ။
- ၃၀။ ။ ကာမံကာမံ အဘိစ္ဆန္တာ၊ ဒုက္ခံဒုက္ခံ လဘန္တိ တေ။
ကာမာကာမာဘိနိက္ခန္တာ၊ သုခံသုခံ လဘန္တိ ဝေ။ ။
- ၃၁။ ။ ဧဒိ သရံ ဝ မံသိသာ၊ သုခံသုခံ ဂဝေသိနော။
ဒုက္ခာဒုက္ခာ သုဘာယန္တာ၊ ကာမံကာမံ အနိစ္စယံ။ ။
- ၃၂။ ။ အဟော ဝတ တံ ဟေ ကာမ၊ တာနတိဂါ မဟာယသာ။
သက္ကာသက္ကာပိ ဝန္တန္တိ၊ သာမဏေရံ မနုဿကံ။
- ၃၃။ ။ အဟော ဝတ တံ နိက္ခမ၊ တံ လဘန္တာ မနုဿကာ။
သာမဏေရာပိ သက္ကာနံ၊ ဗြဟ္မုနမ္ပိ သိရောဂတာ။ ။

၁။ ဒိ၊ ဌ၊ ၂။ ၃၄၇။ မ၊ ဌ၊ ၁။ ၂၄၇။
အဘိ၊ ဌ၊ ၂။ ၂၀၇။ ပဋိသံ၊ ဌ၊ ၁။ ၁၆၁။ နေတ္ထိ၊ ဌ။ ၉၅။

၃၄။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ကာမာကာမာ သုဘာယိနော။
တမှာ နိက္ခံ အဘိစ္ဆန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

၃၅။ ။ဗျုတ္တိဗျုတ္တိ ဝိခါဒန္တိ၊ မာတာမာတာတိနဂ္ဂတံ။
ဂေါဝစ္ဆံ ဝိယ တံ ကာမ၊ မုဋ်မုဋ်ဝ ခါဒသိ။ ။

၃၆။ ။ဗျုတ္တိဗျုတ္တိ ပလာယန္တိ၊ သိဟာသိဟာ ဝိခါဒကာ။
သိဟာသိဟာ သိဟာ ကာမ၊ ကိန္နု တံ န ပလာယသိ။ ။

၃၇။ ။ဧဝံ ဗျုဠေ ပလာပေန္တာ၊ မံသိဟာ ဗျုဠခါဒကာ။
သိဟာသိဟာ ဝိရာ ထိရာ၊ ဗျုဠေ ဇိနန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၃၈။ ။ကာမာ သတံ အသတံ ဝါ၊ ကာမိကာနံ ဝိနာသကာ။
တတော သဗ္ဗေပိ တေ ကာမာ၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ ဝဇ္ဇိတာ။ ။

၃၉။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ သုခဂဝေသိနော။
သန္တေသန္တေ ဝိနာသေန္တေ၊ ကာမေ ဝဇ္ဇန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၄၀။ ။အဂ္ဂယောအဂ္ဂယော သဗ္ဗေ၊ဝရံဝရံ ဒဟန္တိ ဝေ။
ကာမာကာမာပိ တေ ကာမာ၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဟိ သာဒိသာ။ ။

၄၁။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဗ္ဗေ ကာမေတိဘောရဝေ။
သဗ္ဗဝေရံ ဇနာပေန္တေ၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ ဝဇ္ဇယံ။ ။

၄၂။ ။ဝိသရက္ခာ မဓုဖလာ၊ ဗာလေဗာလေဝ ဝဉ္ဇကာ။
မနောရမ္မာပိ ဟေ ကာမာ၊ တေ ရက္ခာ ဝေါဝ သာဒိသာ။ ။

၄၃။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ ဘယာ သုဘာယိနော။
မနောရမ္မေပိ တေ ကာမေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဝဉ္ဇကေ။ ။

၄၄။ ။ယဒိံ ကောစိ ဘဝေ အဂ္ဂိ- ကွန္ဓော ကပ္ပဋ္ဌိက္ခေကဒါ။
သတ္တာနံ ဒယုနေ ကာမ၊ ကိံ သက္ကာ ယုဂဂါဟိတံ။ ။

၄၅။ ။နော ဝါ စေ ကပ္ပမေယေန၊ သမေယျံ နရကဂ္ဂယော။
သတ္တာနံ ဒယုနေ ကာမ၊ တံ သက္ကာ ယုဂဂါဟိတံ။ ။

၄၆။ ။ဧဝံ ကာမေ ဥဇ္ဈာယန္တာ၊ သိဿာသိဿာ သုဝိညုနော။
သဒါ ဝဇ္ဇန္တု တေ ကာမေ၊ သဗ္ဗဂ္ဂိဟာယုဂဂဟေ။ ။

၄၇။ ။သတ္တမာရော သတ္တဝဉ္ဇော၊ သတ္တဝေရီ မဓုပ္ပလော။
ဝိသရက္ခောဝ တံ ကာမ၊ န တံ သက္ကာ မနေတဝေ။

ကာမာဒီနဝကထာ

- ၄၈။ ။ဧဝံ ကာမေ ဝိခိယျန္တာ၊ သိဿာသိဿာ သုဝိညုနော။
ပိယရူပေပိ တေ ကာမေ၊ ဝိသရက္ခေဝ ဝဇ္ဇယံ။ ။
- ၄၉။ ။ဝိသရက္ခာဝ တေ ကာမာ၊ ဗာလာဗာလဝိနာသကာ။
တံရက္ခေဟိပိ ကာမေဟိ၊ ဗာလာဗာလာ သုဘာယယံ။ ။
- ၅၀။ ။အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ တေ ကာမာ၊ သတ္တာသတ္တဝိနာသကာ။ ။
အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ တေ ကာမေ၊ သတ္တာသတ္တာ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ။
- ၅၁။ ။သီဟာသီဟာဝ တေ ကာမာ၊ မဟာမဟာဝိဒံသကာ။
တံသီဟေဟိပိ ကာမေဟိ၊ မဟာမဟာ သုဘာယယံ။ ။
- ၅၂။ ။နရကဂ္ဂိ စိရဋ္ဌောပိ၊ ကပ္ပမေဃေန နဿယိ။
တေန သမောပိ တွံ ကာမ၊ တံကာလံပိ န သမ္မုသိ။ ။
- ၅၃။ ။သမုဒ္ဒေါ ဥိမိဝေဂေါပိ၊ ကပ္ပန္တေ သော ဝိနဿတိ။
တေန သမောပိ ဟေ ကာမ၊ တုယံ အန္တော န ဒိဿတိ။ ။
- ၅၄။ ။ဧဝံ ကာမေ ဝိပါစေန္တာ၊ သိဿာသိဿာ သုဝိညုနော။
နရဂ္ဂိသမုဒ္ဒေဟိပိ၊ ကာမေ ကာမေဟိ ဘာယယံ။ ။
- ၅၅။ ။အသမတ္ထော နရကဂ္ဂိ၊ သတ္တာနံ ဒယုနေ ဟဝေ။
အဟမေဝါမိကောဇျေဝံ၊ တံ ကာမ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ။ ။
- ၅၆။ ။အသမတ္ထော သမုဒ္ဒေါပိ၊ သဘာယေ သဝုပဒ္ဒဝေ။
အဟံ တုယံ သဘာဂေါတိ၊ တံ ကာမ ယုဂဂါဟိတုံ။ ။
- ၅၇။ ။ကပ္ပမေဃေန နဿန္တိ၊ စိရဋ္ဌာ နရကဂ္ဂယော။
သတ္တာနံ ဒယုနေ စိရံ၊ တွံ ကာမ တေဝ သာဒိသော။ ။
- ၅၈။ ။မဟောဒကော သမုဒ္ဒေါပိ၊ ကပ္ပါဒိစ္စေန ခိယတိ။
အနာဒိကံ သောတေ ကာမ၊ တွံယေဝ ဟောတိ တေ သမော။ ။
- ၅၉။ ။သဗ္ဗာသု လောကဓာတူသု၊ သဗ္ဗဂ္ဂိနံ ဧဝံရာသိနော။
သဗ္ဗေသမ္ပိ ကာမဂ္ဂိနံ၊ သတ္တာနံ ဒယုနံ ဘယံ။ ။
- ၆၀။ ။ကာမာ သန္တေ အသန္တေ ဝါ၊ သတ္တေ သတ္တေ ဝိနာသရေ။
ဝရေဝရေ အဂ္ဂယောပိ၊ ဒဗ္ဗေဒဗ္ဗေ ဒဟန္တိ ဝေ။ ။
- ၆၁။ ။စိရံစိရံ သိယံသိယံ၊ ဘုသံဘုသံဝ ဒယုနံ။
ကာမဂ္ဂိနံ မယေဝေတိ၊ နရကဂ္ဂိ ဝိကတ္တနံ။ ။
တုယံ နာလံ ကိံ ကာရဏံ၊ တဒတ္ထိံ ကပ္ပတေဇသိ။ ။

- ၆၂။ «ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကာမဂ္ဂိနံ ဝိဒယုနံ။
နရဂ္ဂိကပ္ပဂ္ဂိနံဝ၊ ပုနပ္ပုနံ သုပေက္ခယံ။ ။
- ၆၃။ «သတ္တဂ္ဂိဟိ ဝိဒယုန္တိ၊ ဘုသံဘုသံ စိရံစိရံ။
ကိန္တေ ဒဟန္တိ ကာမဂ္ဂိ၊ ဥဒါဟု နရကဂ္ဂယော။ ။
- ၆၄။ «သတ္တောယေဟိစ ဝုယုန္တိ၊ အဝံသိရာ ကသိရိတာ။
ကိံ တေ ဝါဟေန္တိ ကာမောဃာ၊ ဥဒါဟု အဏ္ဏဝေါဃကာ။ ။
- ၆၅။ «အနာဒိကံ ကပ္ပံကပ္ပံ၊ သတာသတံ ဝိနာသကော။
နတ္ထိ ကာမသမော န္တတ္ထိ၊ ကပ္ပဂ္ဂိနာ သမော ဂိနိ။ ။
- ၆၆။ «ဗာလာနံ ဝါ အဗာလာနံ၊ သတာသတံ ဝိမောဟကော။
နတ္ထိ ကာမသမော န္တတ္ထိ၊ စတုရင်္ဂသမော တမော။ ။
- ၆၇။ «မုဋ္ဌာနံ ဟိံသနတ္ထာယ၊ ကာမာကာမာစ ဇာယရေ။
ကိဋ္ဌာနံ မာရဏတ္ထာယ၊ ဇာလာဇာလာဝ ရတ္တိယံ။ ။
- ၆၈။ «ရတ္တာနံ ဝဉ္စနတ္ထာယ၊ ကာမာကာမာစ ဇာယရေ။
မိဂါနံ ဝဉ္စနတ္ထာယ၊ မိဂတဏှာဝ ကာနနေ။ ။
- ၆၉။ «ကာမံကာမံ အဘိဘုယျ၊ ကာမာကာမာ ဥပစ္စူ။
ကာမာနံ မုယုနတ္ထာယ၊ ကိန္တေ မာရ ဥသုက္ကနာ။ ။
- ၇၀။ «ကာမေ ကာမေဟိ ဝိနဋ္ဌာ၊ သတ္တာသတ္တာ ဝိနာသဂူ။
သတ္တာနံ နာသနတ္ထာယ၊ ကိန္တေ မာရ ဝိတက္ကနာ။ ။
- ၇၁။ «ဟေဋ္ဌာဟေဋ္ဌာကာမတောပိ၊ ဥဒံဥဒံ သုဘာယယံ။
ကဋ္ဌဂ္ဂိတော သုဝဏ္ဏဂ္ဂိ၊ ဘိယျောသော ကိံ န တပ္ပတိ။ ။
- ၇၂။ «အပ္ပကာနမ္ပိ ကာမာနံ၊ ပဘာဝံ နာသယေ ဗုဓော။
ခန္ဓောတဿာပိ ဩဘာသံ၊ ဟရေ န ဘာဏုမာ ခလု။ ။
- ၇၃။ «ကာမေ ကာမေဟိဘိဘူတာ၊ ကာမသတ္တာ ဝိနာသဂူ။
သတ္တာနံ နာထကော ဗုဒ္ဓေါ၊ ကေသံ ခလု န နာထကော။ ။
- ၇၄။ «ကာမေကာမေ ဝိဟညန္တိ၊ ကာမာကာမာ သုဒုက္ခိတာ။
သတ္တာနံ တာရကော ဓမ္မော၊ ကေသံ ခလု န တာရကော။ ။
- ၇၅။ «ကာမေ မုဋ္ဌာ ဒွါစရန္တာ၊ အပါယေသု နိပစ္စရေ။
သတ္တာနံ ပါလကော သံယော၊ ကေသံ ခလု န ပါလကော။ ။

- ၇၆။ ။ကာမေ ကာမော မဟာသေနော၊ နိစ္စံ ကရောတိ ဥဿုကံ။
ဘဂဝန္တံ မဟာသေနံ၊ မုဟုံမုဟုံ ဝိဓံသိတုံ။ ။
- ၇၇။ ။ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘဂဝန္တာ ဗဟုဿုတာ။
ကာမာနာဓံသနတ္ထာယ၊ သဒါ ဘဝန္တု ဝိတိမာ။ ။
- ၇၈။ ။အယံ မေ ပုတ္တော ပုတ္တောတိ၊ သတ္တော သတ္တောပိ ဟညတိ။
သတ္တော သတ္တောပိ သော သတ္တော၊ ကာမာကာမာ ဘယံ ဂတော။ ။
- ၇၉။ ။ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ကာမာကာမံ အကာမကာ။
ကာမံကာမံဝ ကာမေန္တာ၊ ကာမံကာမံ သုဖုဿယံ။ ။
- ၈၀။ ။အယံ မေ ပုတ္တော ပုတ္တောတိ၊ သတ္တော သတ္တောပိ ဟညတိ။
သတ္တောသတ္တောတိ သော သတ္တော၊ ဗာလောဗာလော ဘယံ ဂတော။
- ၈၁။ ။ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
သဉ္စန္တေ သဉ္စိတေ ဝါပိ၊ နေဝ သဉ္စန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ထေ ကာမာဒီနဝကထာ။

၂-သီလသံဝရကထာ

ဣတော ပရံ တာဝ သီလသံဝရကထာ ကထိယတေ။

- ၈၂။ သံဝရော ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
သံဝရော အာနန္ဒ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထော အဝိပ္ပဋိသာရာနိသံသော။
အဝိပ္ပဋိသာရော ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
အဝိပ္ပဋိသာရော အာနန္ဒ ပါမောဇ္ဇတ္ထော ပါမောဇ္ဇာနိသံသော။
ပါမောဇ္ဇံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
ပါမောဇ္ဇံ အာနန္ဒ ပိတတ္ထံ ပိတာနိသံသံ။
ပီတိံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။

ပိတိ အာနန္ဒ ပဿဒ္ဓတ္တာ ပဿဒ္ဓါနိသံသာ။
 ပဿဒ္ဓိ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။
 ပဿဒ္ဓိ အာနန္ဒ သုခတ္တာ သုခါနိသံသာ။
 သုခံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
 သုခံ အာနန္ဒ သမာဓတ္တံ သမာဓာနိသံသံ။
 သမာဓိ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
 သမာဓိ အာနန္ဒ ယထာဘူတဉာဏဒဿနတ္ထော ယထာဘူတဉာဏ-
 ဒဿနာနိသံသော။
 ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
 ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ အာနန္ဒ နိဗ္ဗိဒါတ္ထံ နိဗ္ဗိဒါနိသံသံ။
 နိဗ္ဗိဒါ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။
 နိဗ္ဗိဒါ အာနန္ဒ ဝိရာဂတ္တာ ဝိရာဂါနိသံသာ။
 ဝိရာဂေါ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
 ဝိရာဂေါ အာနန္ဒ ဝိမုတ္တတ္ထော ဝိမုတ္တာနိသံသော။
 ဝိမုတ္တိ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။
 ဝိမုတ္တိ အာနန္ဒ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္တာ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနာနိသံသာ။
 ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
 ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ အာနန္ဒ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနာနိ-
 သံသန္တိ။^၁

၈၃။ ဧဝံ ဝုတ္တံဝ သတ္တာရာ၊ သာဝကာနံ ဟိတေသိနာ။
 သာဝကာနံ ဟိတတ္ထာယ၊ သဗ္ဗေ သုဏန္တု သာဝကာ။ ။

၈၄။ သံဝရံ သံဝရံ ရက္ခံ၊ ပါမောဇ္ဇာဒိံ ဝိဝနိယ။
 ဝိဝနေန္တော ပဿဒ္ဓါဒိံ၊ သီယံ ပပွေတိ နိဗ္ဗုတိံ။ ။

၈၅။ ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဘယာ သုဘာယိနော။
 သံဝရံ သံဝရံ ရက္ခံ ၊ သီယံ ပပွေတိ နိဗ္ဗုတံ။ ။

၈၆။ သီလံ သီလံ ဝိဘိနန္တံ၊ ဘယံဘယံ ဘယာနကံ။
 သုခံသုခံ ဝဗာပေန္တံ၊ သီယံ ပါပေတိ နိဗ္ဗယံ။ ။

၁။ အံ၊ ၃။ ၂၅၇-၈။

၈၇။ ဒေဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
သုခံသုခံ အဘိက္ခန္တာ၊ သီလံသီလံ သုပူရယံ။ ။

၈၈။ အဟော ဝတ အဓိသီလ၊ တံ ရက္ခန္တာ ဘယာနကံ။
နိရယာဒိံ အတိက္ကန္တာ၊ သေက္ခာယန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ။

၈၉။ အဟော ဝတ အဓိသီလ၊ တံ ရက္ခန္တံ ပုထုဇ္ဇနံ။
ဘယာဘယာ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ အရိယံ ပုဂ္ဂလံ ယထာ။ ။

၉၀။ ဒေဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဝရံ သီလံ သုရက္ခိနော။
ဘယာဘယံ အတိက္ကန္တာ၊ သေက္ခာယန္တု ပုထုဇ္ဇနာ။ ။

၉၁။ အဟော တုဝံ သီလောဒက၊ တံ နိဿိတံဝ သာသနံ။
ပဉ္စဝိခံ သမာဓာဒိံ၊ ဝနာပေန္တံ ဝနပ္ပလံ။

၉၂။ သေဝိတံ ဣဒ္ဓိမန္တေဟိ၊ ယတိဒေဝေဟိ ဝါယိတံ။
သုဂန္ဓကေန နောတတ္တံ၊ မဟာသရာ ဝဟာသတိ။ ။

၉၃။ ရိတေ သီလေန သော ဘိက္ခု၊ ဗဟုဿုတော န ဝိမ္ပိတော။
မဟောဒကေန သမ္ပုဏ္ဏံ၊ တဠာကံဝ ဝိနပ္ပလံ။ ။

၉၄။ ဒေဝံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဗဟုဿုတာ မဟာယသာ။
ဂန္ထညူ သိက္ခာကာမိနော၊ သီလံ ပူရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၉၅။ ပညဝါပိ စ စေ ဘိက္ခု၊ သီလဝန္တာဝ သောဘရေ။
သာရဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ ဖလဝန္တာဝ အဋ္ဌရေ။

၉၆။ ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပညဝန္တာတိ သမ္ပတာ။
သီလံ သာရံ သုပူရေန္တာ၊ သီယံ ဖလန္တု သာသနေ။ ။

၉၇။ ဂဏဝါစိပိ စေ ဘိက္ခု၊ သီလဝန္တာဝ မာနိတာ။
ဖလဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ မဓရာဝ သုဘုဒ္ဓိတာ။

၉၈။ သရဘာဏာပိ စေ ဘိက္ခု၊ သီလဝန္တာဝ သုပ္ပိယာ။
ပုပ္ဖဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ သုဂန္ဓာယေဝ မာနိတာ။ ။

၉၉။ ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဖလိနော ပုပ္ဖိနော သဒါ။
မဓရာ သုဂန္ဓာ ဟောန္တာ၊ သုပ္ပိယာ ဟောန္တု သာသနေ။

၁၀၀။ သတ္ထညုနောပိ စေ ဘိက္ခု၊ နိဿိလာ တု ဝိဝဇ္ဇိယာ။
ဖလဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ ဝိသရက္ခာ တု မာရိတာ။

- ၁၀၁။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သတ္ထညူ ဂဏဝါစိနော။
သိလေန နိဟိနာ ဟောန္တာ၊ မာ မရန္တု သဇိဝကာ။ ။
- ၁၀၂။ ပုညဝန္တာပိ စေ ဘိက္ခု။ သီလဝန္တာဝ အာယုသာ။
ဖလဝန္တာပိ စေ ရုက္ခာ၊ သာရဝန္တာဝ ဇိဝရေ။ ။
- ၁၀၃။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပုညဝန္တာ သုတေဇဝါ။
သီလံ သာရံ သုပူရေန္တာ၊ စိရံ ဇိဝန္တု သာသနေ။ ။
- ၁၀၄။ စန္ဒနံ ကုကံမံ ဝါပိ၊ အနဝါတံဝ ဂစ္ဆတိ။
သီလဂန္ဓော တံသမောပိ၊ ပဋိဝါတာနဂေါမိကော။ ။
- ၁၀၅။ မဟာဒါနံ အသဒိသံ၊ သဂ္ဂံ ပါပေတိ ဒါယကံ။
သံဝရော တံသမော စာပိ၊ သတဘာဂါ တတောမိကော။ ။
- ၁၀၆။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဂန္ဓာဂန္ဓံ အနတ္တရံ။
ဒါနတောပိ မဟာပါကံ၊ သီလံ ပူရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၀၇။ ဒိနေ ဒိနေ အရိယာနံ၊ ဒါနာဟံဝ မဟပ္ပလံ။
ဧဝံ ဒါနံ အသမတ္ထံ၊ တံ သီလ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ။ ။
- ၁၀၈။ အသမတ္တာ ဘာဝနာပိ၊ သတ္တာနံ သဂ္ဂပါပနေ။
အဟမေဝါမိကာတေဝံ၊ တံ သီလ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ။ ။
- ၁၀၉။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒါနေဟိ ဘာဝနာဟိပိ။
သောဝဂ္ဂိကံ မဟာပါကံ၊ သီလံ ပူရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၁၀။ တဝံ ဝိနာ ဘာဝနာပိ၊ သဂ္ဂံ နေတုံ သဟော န ခေါ။
သဂ္ဂဿ ပါပနေ သီလ၊ သတ္တာနံ တွံဝ တံသမော။ ။
- ၁၁၁။ ဘုဝနေ သဗ္ဗဒါနာနံ၊ ယဒိ ကတ္ထစိ ရာသယော။
တေပိ သဗ္ဗေ သီလ တုယံ၊ န သက္ကာ ယုဂဂါဟိတုံ။ ။
- ၁၁၂။ ကပ္ပံကပ္ပံ စိရံ ကာလံ၊ သတ္တာနံ သုခဒါယကေ။
အဟမေဝ သီလသမော၊ ဧဝံ ဒါန ဝိကတ္ထနံ။
တုယံ နာလံ ကိံ ကာရဏံ၊ ဘာဝနာပိ စ တံသမော။ ။
- ၁၁၃။ သဂ္ဂါရောဟဏသောပါဏံ၊ နတ္ထိ သီလသမံ ဣဓ။
အဏ္ဍဝါနံ ပါရဂံတော၊ ကိမတ္ထိ ကုလ္လတုလျကော။ ။
- ၁၁၄။ ဘယာဘယာတိက္ကာမတ္ထံ၊ သံဝရံသံဝရံ ဂတံ။
အဏ္ဍဝါနံ ဥတ္တိဏ္ဍတ္ထံ၊ ကုလ္လံကုလ္လံဝ ဘူဝနေ။ ။

- ၁၁၅။ ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
အဏ္ဏဝါနံ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကုလ္လကုလ္လံ ကရောန္တု ဝေ။ ။
- ၁၁၆။ သဂ္ဂမဂ္ဂါနမတ္ထာယ၊ သတ္တာနံ သံဝရံ ဂတံ။
တဒတ္ထာယ အာရဘန္တ၊ ကိန္တေ ဒါန ဥသုက္ကနာ။ ။
- ၁၁၇။ သီလာသီလံ သုပူရေန္တာ၊ သဂ္ဂါသဂ္ဂံ ဝဇ္ဇိ ဝေ။
သတ္တာနံ နာသကော ရာဂေါ၊ ကိမေသံ န ဝိနာသကော။ ။
- ၁၁၈။ သီလာသီလံ သုရက္ခန္တာ၊ သုခါသုခံ လဘန္တိ ဝေ။
သတ္တာနံ ဒူသကော ဒေါသော၊ ကိမေသံ န ဝိဒူသကော။ ။
- ၁၁၉။ သံဝရာသံဝရာ သတ္တာ၊ အဘယံ အဘယံ ဂတာ။
သတ္တာနံ မောဟကော မောဟော၊ ကိမေသံ န ဝိမောဟကော။ ။
- ၁၂၀။ ဝုမိဝေဂေဟိ ဒုတ္တိဏ္ဏံ၊ နာနာဘယဝုပဒ္ဒုတံ။
မဟောဒဓိံ ဝုတ္တရန္တာ၊ မဟောဠုမ္ပံ သုကာရယံ။ ။
- ၁၂၁။ ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သံသာရဘယဒဿိနော။
အဏ္ဏဝါနံ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကုလ္လကုလ္လံ သုကာရယံ။ ။
- ၁၂၂။ မဟောဒဓိံ ဥတ္တရန္တာ၊ နာနာဘယာ သုဘာယိနော။
သကုလ္လာနမဘိန္နာယ၊ သဗ္ဗဒါဝ ဥသုက္ကရေ။ ။
- ၁၂၃။ ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သဒါဏ္ဏဝံ သုတာရိနော။
သကုလ္လာနမဘိန္နာယ၊ သဗ္ဗဒါဝ ဥသုက္ကယံ။ ။
- ၁၂၄။ သံဝရံ သံဝရံ ဒေဝါ၊ ဘဝေ ဘဝေ ဝရံ တတော။
ဘဝေဘဝေ ဝရံ ဣစ္ဆံ၊ သံဝရံ သံဝရာ ဝရေ။ ။
- ၁၂၅။ ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘဝေဘဝေ ဝရာသယာ။
သံဝရံ သံဝရာ ဟောန္တု၊ သံဝရံ သံဝရာ ဟဝေ။ ။

ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ဓေ ဒုတိယာ သီလသံဝရကထာ။

၃-ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ

ဣတော ပရံ တာဝ ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ ကထိယတေ။ ။

၁၂၆။ ။သမ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သမ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။^၁ ။

၁၂၇။ ။ဧဝံ ဝုတ္တံ သတ္တာရာ၊ သာဝကာနံ ဟိတေသိနာ။
သာဝကာနံ ဟိတတ္ထာယ၊ သဗ္ဗေ သုဏန္တု သာဝကာ။ ။

၁၂၈။ ကာစော ကဉ္စနသံသဂ္ဂေါ၊ ကဉ္စနံ ဝိယ သောဘတိ။
မသိ စာဂီရသံသဂ္ဂါ၊ အဂီရံ ဟောတိ သီဃသော။ ။

၁၂၉။ ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဓမ္မတေဇံ ဂဝေသိနော။
ဓမ္မတေဇေန တေဇေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၁၃၀။ မဏယော ကေတဝေါ လောကေ၊ ဒိဝါကရေန ဇောတရေ။
ပဒုမာနိ စ ပုပ္ဖါနိ၊ တံဖုဋ္ဌေန သုပုပ္ဖရေ။ ။

၁၃၁။ ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဗဟုဿုတာ သုသီလဝါ၊
ဓမ္မောဘာသေနေဘာသေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၁၃၂။ အဂုံလိကမ္ပိ သောဝဏ္ဏံ၊ ဝဇီရေနေဝ သောဘဏံ။
သောကရံ တေလပစိတံ၊ သုဘောဇံ သုရသီတရံ။ ။

၁၃၃။ ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပညဝါ သဒ္ဓဝါ သတာ။
ပညဝန္တေ သီလဝန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၁၃၄။ သောကရံ ဝရဇာတမ္ပိ၊ သူဒေနေဝ သုပါစိတံ။
သုရသံ သုဘောဇံ ဇာတံ၊ ဣတရန္တု ပုတိံ ဂတံ။ ။

၁၃၅။ ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သဒ္ဓါ ဉာဏိ ဗဟုဿုတာ။
ကုလပုတ္တေ သုဒမေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၁၃၆။ သုဝဏ္ဏံ ဇာတိမန္တမ္ပိ၊ ကမ္မာရေဟိ နိဓမ္မိတံ။
ပုနပ္ပုန် ဥတ္တတ္တံ၊ သိဂိနိက္ခံ ပဘဿရံ။

၁။ သံ၊ ၁။ ၁၆။ ဇာ၊ ၂။ ၁၃၆။ ။

- ၁၃၇။ ဒဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ပညဝန္တာ ဗဟုသုတာ။
ဗဟုသုတေ သုရက္ခန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၃၈။ မဏိဇာတိပိ သိလာယံ၊ သုဇောတာယေဝ ဇောတတေ။
အဇောတာ သက္ခလိကာဝ၊ သဂုဏေန န သောဘတေ။ ။
- ၁၃၉။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သုညဏိနံ သုတေသိနံ၊
မာနံ မလံ သောဓာပေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၄၀။ သတ္ထုဗိမ္မံ သေလမယံ၊ ကောဋ္ဌကေဟိ သုနိမ္မိတံ။
ကောဋ္ဌိတံနေကဝါရံဝ၊ သုရူပကံ သုပူဇိတံ။ ။
- ၁၄၁။ ဒဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သာသနေ ဝုမိကာမိနံ။
ကောဓံ မက္ခံ ပဝါဟေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၄၂။ အယောမယံ အာဝုဓမ္မိ၊ ကမ္မာရေဟိ သုနိမ္မိတံ။
တာဠိတံဝါယောက္ခဋေဟိ၊ ပုနပ္ပုနံ သုအာဝုဓံ။ ။
- ၁၄၃။ ဒဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သာသနေ ဇုတိကာမိနံ။
သံကိလေသံ ပဝါဟေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၄၄။ ပဒီပံ ဇေမာနန္တု၊ ဇေနမဇ္ဈေ သုသောဘတိ။
ဝါတေန ပန နိဗ္ဗာယံ၊ တမောကရံ ဒုဂန္ဓကံ။ ။
- ၁၄၅။ ဒဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သီလဝန္တာန သောတုနံ။
သီလဒီပံ သုပါလေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၄၆။ အဿာရောဟောပါဇာနေယျော၊ လဘမာနောဝ သိန္နဝံ။
သင်္ဂါမေ ပရသေနာယော၊ ဇေတုံ သက္ကာ န မညထာ။ ။
- ၁၄၇။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသိနော။
သီလဝန္တေ ပညဝန္တေ၊ မိတ္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၄၈။ သုစ္ဆေကော ဩဠုမ္မိကောပိ၊ ဥိမိဝေဂံ မဟောဒမိ။
အဘိန္နေနေဝုဠုမ္မေန၊ သက္ကာ ဟောတိ သုတာရိတုံ။ ။
- ၁၄၉။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သံသာရပါရဂါမိနော။
ကလျာဏေ အဘိန္နမေမ္မေ၊ မိတ္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၅၀။ သုမနေ နိဿိတော ကိဋ္ဌော၊ နိဂ္ဂုဏော ဟိနကော သယံ။
သုမနေန မဏ္ဍေန္တာနံ၊ ရညံ သိရောပိ ရောဟတိ။ ။

- ၁၅၁။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သာသနေ ဝုမိကာမိနော။
နိဂ္ဂုဏောပိ ဂုဏကာရေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၅၂။ သိဟရာဇေ သုသေဝန္တော၊ သိင်္ဂါလော ဒုဗ္ဗလော သယံ။
ဗျုပ္ပါဒိဟိ အဘက္ခိတ္တော၊ ဝနဗ္ဗယံ အတိက္ကမိ။ ။
- ၁၅၃။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
နိဿုတေပျဘယံ နေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၅၄။ အနန္တေ နိဿိတော အန္တော၊ အပဿန္တော သယံ ပထံ။
ပဿန္တာနံ ပဒါနဂ္ဂေါ၊ ခေမံ ဌာနံ သုပါပုဏော။ ။
- ၁၅၅။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သဒါ ခေမဂဝေသိနော။
နိပ္ပညေပိ ခေမကံရေ၊ ပညေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၅၆။ နေကဗျုပ္ပဘယာကိဏ္ဏော၊ အစူန္တဘယကာနနေ။
မာတာပိတုပိမုတ္တော သော၊ ပုတ္တိပုတ္တော ဘယံ ဂတော။
- ၁၅၇။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သိဿာသိဿာ ဘယဗ္ဗယာ။
နာနာဘယာကိဏ္ဏဌာနေ၊ သန္တေ သန္တေ န မောစယံ။ ။
- ၁၅၈။ ပါဒမ္ဘောဇရဇောလိတ္တ-ဂတ္တာ ယေ တဝ သန္တ ဘော။
အဟော တေ ဇန္တဝေါ ယန္တိ၊ ဘဝေဘဝေပိ နိဗ္ဗယံ။ ။
- ၁၅၉။ အဟော ဝတ တံ ဘော သန္တ၊ တံသန္တဝါ သကိံ ဇနာ။
ဘယာဘယာ ပိမုစ္စန္တာ၊ သဂ္ဂါ သဂ္ဂံ ဝဇန္တိ ဝေ။ ။
- ၁၆၀။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သန္တေ သန္တေ သုသေဝိနော။
ဘယာဘယာ ပိမုစ္စန္တာ၊ သဂ္ဂါ သဂ္ဂံ ဝဇန္တု ဝေ။
- ၁၆၁။ ကာယသုခံ စိတ္တသုခံ၊ သန္တာနံဝ လဘာပနံ။
အညေသတ္ထိ မယေဝေတိ၊ သိတောဒက ပိကတ္ထနံ။
နာလံ တုယံ ကိံ ကာရဏံ၊ သသိမိပိဓ အတ္ထိ တံ။ ။
- ၁၆၂။ အတ္တကာမော ဟိတကာမော၊ ဗန္တဝေါ သန္တတုလျကော။
သတ္တာနမိ အဟံဝါတိ၊ ဇေနိ ဟေ ပိကတ္ထနံ။
တုယံ နာလံ ကိံ ကာရဏံ၊ ပိတာပိ တာဒိဗန္တဝေါ။ ။
- ၁၆၃။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သောချသောချသုဒါယကေ။
မာတာပိတုပဋိဘာဂေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

- ၁၆၄။ သဗ္ဗေသံ အသတံ ဝဏ္ဏာ၊ ယဒိ ကတ္ထစိ ရာသယော။
သဗ္ဗေ တေ သန္တာနာယန္တိ၊ တုမှံ ဝဏ္ဏာန သောဠာသိ။ ။
- ၁၆၅။ သမန္တာနေကပက္ခိနံ၊ နိဂြောမော တာဏလေဏကော။
သပါဒေါ သသိရော စေ သော၊ ဘဝေယျ သန္တ တံသမော။ ။
- ၁၆၆။ အနေကေသံ ကဿကာနံ၊ မဟာမေယော သုလေဏကော။
သကာယော သသိရော စေ တံ၊ ဘဝေယျ သန္တ တံသမော။ ။
- ၁၆၇။ ဒိဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သန္တာနံ ဝဏ္ဏဒဿိနော။
မဟာမေယနိဂြောဓိကော၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၆၈။ ဗာလာဗာလာ ဆေကာ ဟောန္တိ၊ သန္တေ သန္တေ သုသေဝိနော။
ဗာလာနံ နာသကော လောဘော၊ ကိမေသံ န ဝိနာသကော။ ။
- ၁၆၉။ ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ ဒန္တာယန္တိ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။
ဒုဋ္ဌာနံ ဒူသကော ဒေါသော၊ ကိမေသံ န ဝိဒူသကော။ ။
- ၁၇၀။ ရတ္တာရတ္တာ ဝိရဉ္စန္တိ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။
ရတ္တာနံ မောဟေန္တော မောဟော၊ ကိမေသံ န ဝိမောဟကော။ ။
- ၁၇၁။ သန္တာသန္တာ နေဝ သန္တာ၊ သန္တာသန္တာ န သန္တတော။
သန္တာသန္တာပိ အညောညံ၊ မာ ဝိကုဇ္ဈန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၇၂။ သာလာသာလာ သုပုပ္ဖန္တိ၊ သိတစ္ဆာယာ သုသောဘိတာ။
ဇနာနံ သုလေဏာ ဟောန္တိ၊ သန္တာသန္တာ သုဂန္ဓိကာ။ ။
- ၁၇၃။ ဒိဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သုပုပ္ဖေ သိတလစ္ဆယေ။
သုဂန္ဓိကေ သုသောဘန္တေ၊ သန္တေ သာလေဝ သေဝယံ။ ။
- ၁၇၄။ ဒေဝါ မေဃံ ဝဿာပေန္တိ၊ သတ္တေသတ္တေ ပမောဒိနော။
သဿေသဿေ ဝိရဉ္စန္တော၊ သန္တာသန္တာဝ ဝဏ္ဏိတာ။ ။
- ၁၇၅။ ဒိဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သတ္တေသတ္တေ ပမောဒိနော။
သဿေသဿေ ဝိရဉ္စန္တေ၊ သန္တေ ဒေဝေဝ မာနယံ။ ။

ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ဓေ တတိယာ ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ။

၄-ဗာလာနုပသေဝနကထာ

ဣတော ပရံ တာဝ ဗာလာနုပသေဝနကထာ ကထိယတေ။

- ၁၇၆။ လောဘော ဟေတု မဟိစ္ဆာယ၊ ပါပိစ္ဆာယ မဟိစ္ဆတာ။
ပါပိစ္ဆာ ပါပိမံ ကတ္တာ၊ ပါပိမော သဗ္ဗဝဇ္ဇိတော။
- ၁၇၇။ ပါပိစ္ဆော န သန္တော ဟောတိ၊ နာသန္တော ပဏ္ဍိတော ဘဝေ။
အပဏ္ဍိတော န ခေါ ခေမိ၊ အခေမိ နေဝ သေဝိတော။ ။
- ၁၇၈။ ပါပိစ္ဆာယ ကတော ပါပေါ၊ ပါပိစ္ဆာ ပါပနိဿိတာ၊
အဒန္တော ဝိနယော နေဝ၊ ဝိနယော နော အဒန္တကော။
- ၁၇၉။ သန္တေသ္မာနိဿိတော ဗာလော၊ ဗာလော တေသု အနိဿိတော။
ဓမ္မာရကာ နေဝ ဆေကော၊ အဆေကတ္တာ တဒါရကာ။ ။
- ၁၈၀။ ဗာလေသု နိဿိတော ဗာလော၊ ဗာလောဝ တေသု နိဿိတော။
အသဒ္ဓေါ သံဝရော နေဝ၊ အသံဝရော အသဒ္ဓကော။ ။
- ၁၈၁။ အနေကေသမ္ပိ သတ္တာနံ၊ စိတ္တံ ဒူသေန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။
အတ္တနော ပါပါစာရေန၊ သန္တာနံ တေ န ဒူသရေ။ ။
- ၁၈၂။ ဗဟူနမ္ပိ စ သတ္တာနံ၊ စိတ္တံ တောသေန္တိ သုဇ္ဇနာ။
အတ္တနော သမာစာရေန၊ အသတံ တေ န တောသရေ။ ။
- ၁၈၃။ သိနေရံ ဥမ္ပုဇ္ဇိတုမ္ပိ၊ သက္ကာ ဟောန္တိ တုလာတုလာ။
နိမုဂ္ဂံ အသတံ စိတ္တံ၊ တထာ ကာတု န သက္ကရေ။ ။
- ၁၈၄။ ပါပိစ္ဆာ မဟိစ္ဆာ စေဝ၊ မာနော ကောဓော စ မက္ခိတာ။
ဒုဇ္ဇနေဟိ သမံယေဝ၊ လောကံ နာသေန္တိ သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၈၅။ အပိစ္ဆော သန္တုဋ္ဌော စေဝ၊ နိမာနော ခန္တိ ဂါရဝေါ။
သုဇ္ဇနေဟိ သမံယေဝ၊ သဒါ သောဘေန္တိ သာသနံ။ ။
- ၁၈၆။ ပါပိစ္ဆာ မဟိစ္ဆာ ဘိက္ခု၊ ဒုဇ္ဇနေဟိ ဂိဟိဟိဝ။
သမံ လောကံ ဝိနာသေန္တာ၊ ဩသက္ကာပေန္တိ သာသနံ။ ။

- ၁၈၇။ သပ္ပေါ ကုရော ခဋ္ဌော ကုရော၊ သပ္ပါတ် ကုရတရော ခဋ္ဌော။
သပ္ပေါ မန္တောသဓိဝသော၊ ခဋ္ဌော ကေန နိဝါရတေ။^၁ ။
- ၁၈၈။ ဒုဇ္ဇနော ပရိဟန္တဗ္ဗော၊ ဝိဇ္ဇာယာလင်္ကတောပိ သော။
မဏိနာ ဘူသိတော သပ္ပေါ၊ ကိမသော န ဘယင်္ကရော။^၂ ။
- ၁၈၉။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ ရတ္တာ၊ လာဘောလာဘောတိမုဋ္ဌကာ။
ခဏံခဏံ ဒွါစရန္တာ၊ စိရံစိရံ သုဒုက္ခရေ။ ။
- ၁၉၀။ သိဟာ ဗျဋ္ဌေ ဝိခါဒန္တာ၊ သမလာ ဝိယ ဒုဇ္ဇနာ။
ဝီရေ သန္တေ ဝိနာသေန္တာ၊ ပရာဇေန္တိ ကိံ ဒုဗ္ဗလာ။ ။
- ၁၉၁။ ဒုဇ္ဇနော ဒွါစာရော သတ္တော၊ သုခံသုခါဘိကာမကော။
ဒုက္ခာဒုက္ခာ သုဘာယန္တော၊ နိရယေ ကိံ ကရိဿတိ။ ။
- ၁၉၂။ ပါပိစ္ဆာ ဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပါသာဒိကေ သမာစရေ။
အတ္တာနံ မေတ္တာယန္တေပိ၊ သန္တေ ကုဇ္ဇန္တိ ကိံ သဒါ။ ။
- ၁၉၃။ ပါပိစ္ဆာ ဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇရေ။
အနုဿာဟေ ဥဿာဟန္တာ၊ ဘဝောဘေ ဝိနုဿရေ။ ။
- ၁၉၄။ ဒုဇ္ဇနာ ဝဉ္ဇကာ သတ္တာ၊ သမ္မုခေ ပိယဝါစိနော။
ဝိမုခေ အတ္ထံ နာသေန္တာ၊ ဝိသကုမ္ဘာ ပယောမုခါ။ ။
- ၁၉၅။ ဒုဇ္ဇနာ ဗဟုဿုတာပိ၊ သတ္ထညူပိ န သေဝိတာ။
ဂူထေန မက္ခိတံ မံသံ၊ ကိမေတံ န ဇိဂုစ္ဆိယံ။ ။
- ၁၉၆။ အဟော ဝတ ဝေါ အသန္တာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
ဘယိကံ ဘယိကံ ကမ္မံ၊ သက္ကာ ဇာနံဝ ကာတဝေ။ ။
- ၁၉၇။ ဒုဇ္ဇနေ ပါယဂူ ဒုဋ္ဌေ၊ အမှာကံ ပိယဗန္ဓဝေ။
ကေနာကာရေန သုခေမ၊ သာဂူနေဝံ သမော ဘဝိ။ ။
- ၁၉၈။ သဗ္ဗေပိ ဒုဇ္ဇနာ မယံ၊ ကပ္ပံကပ္ပံပိ ဗန္ဓဝါ။
ပိယေမေပါယဂူ ဧတေ၊ ကိံ ကရိဿာမိ ဗန္ဓဝေ။ ။

၁။ သပံး ကြုရး ခလး ကြုရး၊သပိတ် ကြုရတရး ခလး။
မန္တော်မဓိဝဂး သပံး၊ခလး ကေန နိဝါယံတေ။ (စါဏကျ။၂၆။)

၂။ ဒုဇ်နး ပရိဟံတရော၊ဝိဒျယါ လင်္ကတော'ပိ သန်။
မဏိနာ ဘူမိတး သပံး၊ကိမသော် န ဘယင်္ကရး။ (စါဏကျ။၂၅။
ဟိတောပဒေသ၊၁။၉၀။)

- ၁၉၉။ အသန္တာပိဟ သန္တောဘိ၊ သန္တာသန္တောဘိ နိဗ္ဗိဒါ။
အညမညံ နိဗ္ဗိဒန္တာ၊ သန္တာသန္တာ သုအာရကာ။ ။
- ၂၀၀။ အတ္တာနံ အပိဟာသန္တေ၊ သန္တာ သဒါဝ ပိဟရေ။
အတ္တာနံ ပိဟန္တေ သန္တေ၊ အသန္တာ ကိံ န ပိဟရေ။ ။
- ၂၀၁။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ လာဘံလာဘံ ဝိတက္ကရေ။
သုဇ္ဇနာသုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ဓမ္မံဓမ္မံ သုစိန္တရေ။ ။
- ၂၀၂။ ဒုဇ္ဇနာ ဒွါစာရာ သတ္တာ၊ ပရိသာသု ဒုမကံနော။
ဝနေဝနေ သုမောဒန္တာ၊ သဘာမဇ္ဈေ သုသကံရေ။ ။
- ၂၀၃။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပါပေပါပေ ဝိမုဋ္ဌကာ။
သလဘာသလဘာ ပါဏာ၊ ပဒီပေပဒီပေ မတာ။ ။
- ၂၀၄။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပါပံပါပံ သုယုဋ္ဌိနော။
ဓမ္မေဓမ္မေ အာလသိယာ၊ သုခါသုခါ သုအာရကာ။ ။
- ၂၀၅။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ဝရံ ဘောဇံ သုဘုဋ္ဌိနော။
ဝရာသနေသု သုပန္တာ၊ ဝရာဝရာ ဝိမုစ္စရေ။ ။
- ၂၀၆။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ သန္တေသန္တေ ဝိဟေဋ္ဌိနော။
ပါပံပါပံ အာစရန္တာ၊ တာသာတာသာ နိဝါသရေ။ ။
- ၂၀၇။ ဂိလာနာ သုဘောဇံ ဝရံ၊ န သက္ကာ ဟောန္တိ ဘုဋ္ဌိတုံ။
သံကိလေသေဟိ ဂိလာနာ၊ ဒုဇ္ဇနာပျမတံ ဝရံ။ ။
- ၂၀၈။ သတ္တာ ဒေဝမနဿာနံ၊ သမ္ပုဒ္ဓေါပိ ယုဂန္ဓရံ။
နမေတဝေ သက္ကာ ဟောတိ၊ န ခေါ ကဒါစိ ဒုဇ္ဇနံ။ ။
- ၂၀၉။ သမ္ပုဒ္ဓါ ဂင်္ဂါဝါလုကာ၊ န သက္ကာ ဟောန္တိ ဗောဓိတုံ။
သံမောဟေန နိဒ္ဒါယန္တေ၊ ပါပိစ္ဆေ ဒုဇ္ဇနေ ဇနေ။ ။
- ၂၁၀။ သန္တာသန္တာ ပလာယန္တိ၊ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သဒါ။
ပါပိစ္ဆာ ပါပဓမ္မမှာ၊ ဒုဘဂ္ဂါ သန္တဒူသကာ။ ။
- ၂၁၁။ ဥက္ကံ ဝါ ဟောတု သိတံ ဝါ၊ ဝစ္စံဝစ္စံ ဇိဂုစ္ဆိယံ။
သုဗဏ္ဏံ ဝါ ဒုဗဏ္ဏံ ဝါ၊ သဗ္ဗသော ဒုဇ္ဇနာ တထာ။ ။
- ၂၁၂။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကုဒ္ဒေဝိဓ အကုဒ္ဒကေ။
ပိယဝါစေပိတရေ ဝါ၊ ဗာလေ ဝဇ္ဇန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

၂၁၃။ ကုဒ္ဒေါ ဝါ ဟောတု ရတ္တော ဝါ၊ ဒုဇ္ဇေနော ဒုသကော သဒါ။
ဥဏှော ဒဟတိ ကာဂါရော၊ သိတော ကဏှာယတေ ကရံ။ ။

၂၁၄။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပရေသမ္ပိ ဝိဒုသကေ။
သဒေသေ ဝါ သပိယေ ဝါ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

၂၁၅။ သမုဒ္ဒံ ဥိမိဝေဂမ္ပိ၊ သုဂမ္ဘိရံ သုဒုတ္တရံ။
ဥဠုမ္ပေန တု တရန္တော၊ သက္ကာ ဟောတိ သုတာရိတုံ။ ။

၂၁၆။ ဒုဇ္ဇနာနံ ဒုသကံပွံ၊ ကိန္နု သက္ကာ သုတာရိတုံ။
ယေဟိ ကေဟိစာကာရေဟိ၊ ယေသံ ကေသဉ္စိ ထာမသာ။ ။

၂၁၇။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒုဗ္ဘဂ္ဂေ ဒုဒုမေ ခဠေ။
ဒုဗ္ဗိတက္ကေပိ ဒွါစာရေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

၂၁၈။ မဟန္တံ မေရရာဇမ္ပိ၊ မေဒိနိမ္ပိ မဟိံမဟိံ။
ဣဒ္ဓိမန္တာ သက္ကာ ဟောန္တိ၊ ဥက္ကဋ္ဌိတုံ နိကုဋ္ဌိတုံ။ ။

၂၁၉။ တထာ ကာတုမစိန္တေယျော၊ ဒုဇ္ဇနာနန္တု ဒုမ္ပနော။
ဣဒ္ဓိမန္တသဟဿေဟိ၊ သဟဿဓာပိ ဣဒ္ဓိယာ။ ။

၂၂၀။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ အာစေရေဟိ ဝိသဋ္ဌိတေ။
သပရတ္ထံ ဝိဒ္ဓံသေန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

၂၂၁။ ဥက္ကာပါတံ သဟဿမ္ပိ၊ ဣန္ဒာနံ ကုလိသံ သတံ။
ဇေဝေဂံ သက္ကာ ဟောန္တိ၊ သမ္ပုဒ္ဓါ သုဗာဓေတဝေ။ ။

၂၂၂။ ဒုဇ္ဇနာနန္တု ဒွါစာရေ၊ တထာ ကာတုမစိန္တိယော။
သဟဿေဟိ သမ္ပုဒ္ဓေဟိ၊ သဟဿေဟိ ပယောဂတော။ ။

၂၂၃။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဗုဒ္ဓေဟိပိ ဝိသဋ္ဌိတေ။
ပရေသမ္ပိ သုခနာသေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

၂၂၄။ သောကရံ ဝရရသမ္ပိ၊ အပ္ပဂူထေန မိဿိတံ။
ကိန္နု နရာ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဘဂ္ဂနာသာ ဒုမက္ခံနော။ ။

၂၂၅။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ နိဿိလေပိ ဗဟုဿုတေ။
ပရသီလံ ဒုဿာပေန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

၂၂၆။ သုပ္ပလာ အမ္မရုက္ခာပိ၊ နိမ္မရုက္ခေဟိ ပေါခိတာ။
ပစ္ဆာ တေ ဒုပ္ပလာ အာသု၊ ရသတိတ္ထေန မိဿိတာ။ ။

- ၂၂၇။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ မဓဂဝေသိနော။
မဓရေပိ တိတ္ထိယန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။
  - ၂၂၈။ သေဋ္ဌိပုတ္တော သမိဒ္ဓေါပိ၊ ဓုတ္တော ဗာလေ နိသေဝိတော။
ယထာ ကေတေ သမ္ပိ ဓုတ္တော၊ ဒလိဒ္ဓါယတိ သိဃသော။ ။
  - ၂၂၉။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဝမိဂဝေသိနော။
သမိဒ္ဓေ ဒလိဒ္ဓိယန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။
  - ၂၃၀။ အလက္ကေန ယော ဒံသိတော၊ အလက္ကော ဝိယ သော ဂတော။
တေနာပိ ဒံသိတော ပေါသော၊ သိဃသော သောဝ ကိံ ဂတော။ ။
  - ၂၃၁။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဝမိဂဝေသိနော။
သုဇနေပုဗ္ဗဗျာဒိယန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။
  - ၂၃၂။ ဣဒ္ဓိယာ ဝေဟာသော ဇိတော၊ မဟာကုလ္လေန အဏ္ဏဝေါ။
မဟာတမော ပဒီပေန၊ ခဠော ကေန ကဒါ ဇိတော။
  - ၂၃၃။ ကပ္ပဂ္ဂိနာ နိရယဂ္ဂိ၊ ကပ္ပမေယေန မေဒိနိ။
သိနေရ ကပ္ပဝါတေန၊ ခဠော ကေန ကဒါ ဇိတော။ ။
  - ၂၃၄။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကပ္ပဂ္ဂိအာဒိကေ ဝိယ။
ဘယာဘယာ သုဘာယန္တာ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု တံခဠေ။ ။
- ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂဇ္ဇေ စတုတ္ထိ ဗာလာနုပသေဝနကထာ။

၅-ခန္တိသံဝရကထာ

ဣတော ပရံ တာဝ ခန္တိသံဝရကထာ ကထိယတေ။

- ၂၃၅။ ယထာ ဟိ မေဒိနိ သဗ္ဗံ၊ ဝရာဝရမ္ပိ အာဂတံ။
သန္တော ခမန္တိ ဧတာယ၊ တေန ဝုစ္စတိ ခန္တိ သာ။ ။
- ၂၃၆။ ယထာ ဝါ အာယုခံ သဗ္ဗံ၊ ဝေရံဝေရံပိ အာဂတံ။ ။
သန္တော ခဏန္တိ ဧတာယ၊ တေန ဝုစ္စတိ ခန္တိ သာ။ ။
- ၂၃၇။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဝရာဝရံ ပတ္ထယိနော။
ဝေရံဝေရံ ဧတုကာမာ၊ သဒါ ခမန္တု ဝေရိနော။ ။

- ၂၃၈။ ဆိန္နောဆိန္နော မဟာရက္ခော၊ မဟတ္ထယော သုသောဘိတော။
ဆာယာယ တာဝ သုခေတိ၊ ယာဝ နစ္ဆိဇ္ဇိ ဆေဒကံ။ ။
- ၂၃၉။ ဒမံဒမံပိ ကုကံမံ၊ သာရဂန္ဓံ သုသောဘိတံ။
ဂန္ဓေန တာဝ တောသေတိ၊ ယာဝ နဇ္ဈာယိ ဒါဟကံ။ ။
- ၂၄၀။ ဗံသံဗံသံ ဝေဠုရိယံ၊ ပဘဿရံ သုသောဘိတံ။
ပဘာယ တာဝ သောဘေတိ၊ ယာဝ နက္ခယိ ဗံသကံ။ ။
- ၂၄၁။ ဟိံသော့ဟိံသောပိ သံသန္တော၊ သန္တမေမ္မဟိလကံတော။
မေတ္တေန တာဝ သုခေတိ၊ ယာဝ ဇီဝတိ ဟိံသကံ။ ။
- ၂၄၂။ ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သံသန္တာ ပညဝါ သတာ။
အတ္တာနံ ဟိံသန္တေ ဒုဋ္ဌေ၊ သမေတ္တေန သုခါပယံ။ ။
- ၂၄၃။ သုက္ခသုက္ခာနိ တိဏာနိ၊ သုဒဗာနိ ဝနဂ္ဂိနာ။
ဥဒကေန တု တိန္တာနိ၊ န ဒဗာနိ ကုဒါစနံ။
- ၂၄၄။ ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကုဒ္ဒါနံ ကောဓယဂ္ဂိနာ။
အဒဗာယတ္တာနံ ခမာ-ကေန တေမေန္တု သဗ္ဗဒါ။
- ၂၄၅။ ခဂ္ဂဂါဟာ ဝိရာ ပေါသာ၊ ဗျဠေဟိပိ အဘက္ခိတာ။
အနာဝုဓာ တု တေ ပေါသာ၊ ဂါဝိဟိပိ ဝိဟိံသိတာ။ ။
- ၂၄၆။ ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဗျဠါ သုဘာယိနော။
ဗျဠါနံ အဘက္ခတ္တာယ၊ သဒါ ဟောန္တု ခမာဝုဓာ။ ။
- ၂၄၇။ ဒဏ္ဍဂါဟာ ဝိစရန္တာ၊ ဂါမေ သောဏေဟိ ဘုက္ခိတာ။
ခါဒါပေန္တေ တု တေ သောဏာ၊ သိတံ ကဟ္မာနဂစ္ဆရေ။ ။
- ၂၄၈။ ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ သောဏာ သုဘာယိနော။
သောဏာနံ အဘုက္ခတ္တာယ၊ သဒါ ဟောန္တု အဒဏ္ဍကာ။ ။
- ၂၄၉။ ယော ကုဒ္ဒညဿ ဒသေတိ၊ အတ္တနော ဟိရိကောပိနံ။
သောယေဝ ဝိလဇ္ဇော ဟောတိ၊ အညော သော န ဝိလဇ္ဇကော။
- ၂၅၀။ ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဟိရိံ သုရက္ခိနော။
အတ္တနော ဟိရိံ ကောပေန္တံ၊ အင်္ဂံ ဂေါပေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၂၅၁။ ဗျဠါ ဘယာ ပလာယန္တာ၊ ဘုက္ခေ သောဏေ န ဂဏ္ဍယံ။
သစေ ဂဏ္ဍယျု တေ ပေါသာ၊ သိဗသော ဗျဠဘက္ခိကာ။ ။

- ၂၅၂။ ဒိဋ္ဌိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဗျုပ္ပါ သုဘာယိနော။
ဘုက္ကေ သောဏေ နာဝေက္ခန္တာ၊ ဗျုပ္ပေဗျုပ္ပေဝေက္ခယံ။ ။
- ၂၅၃။ ယော ကုဒ္ဒေါ အညဒါဟတ္ထံ၊ အဂ္ဂိံ ကရေနခိပယေ။
အညော သော ဒဟိတော နော ဝါ၊ သကဟတ္ထော တု ဒယုတိ။ ။
- ၂၅၄။ ဒိဋ္ဌိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ သုခဂဝေသိနော။
ပုရေတရံ သကဟိံသံ၊ ကောဓံ ဝါရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၂၅၅။ ယော ကုဒ္ဒေါ အညနာသတ္ထံ၊ အညဿ ပရိဘာသကော။
အညော သော နာဒိတော နော ဝါ၊ သကဂ္ဂုဏော ဝိနဿတိ။ ။
- ၂၅၆။ ဒိဋ္ဌိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ သာတ္ထဂဝေသိနော။
ပုရေတရံ သာတ္ထနာသံ၊ ကောဓံ ဝါရေန္တု သဗ္ဗဒါ။
- ၂၅၇။ ယော ကုဒ္ဒေါ ပရံ ခံသတိ၊ ခံသိတော တံ န ခံသတိ။
ခံသိတွညေဟိ ပသတ္ထော၊ ဣတရော သဗ္ဗခံသိတော။ ။
- ၂၅၈။ ဒိဋ္ဌိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဗ္ဗခံသာ သုဘာယိနော။
သဗ္ဗဝဏ္ဏဉ္စ ဣစ္ဆန္တာ၊ ဧကခံသံ န ဂဏ္ဏယံ။ ။
- ၂၅၉။ အညေဟိ ခံသိတော ပေါသော၊ ဣဓ လောကေ ဝိလဇ္ဇတိ။
အညေသံ ခံသကော ပေါသော၊ ဒွိသုပိ စ ဝိလဇ္ဇတိ။ ။
- ၂၆၀။ ဒိဋ္ဌိ သရံဝ မံသိဿာ၊ အညေသံ ခံသနာ သယံ။
အညေဟိ ခံသိတမှာပိ၊ ဟဝေ ဘာယန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၂၆၁။ အညေန ခံသိတော ပေါသော၊ သစေ ခမတိ တံ နရံ။
ဇနမဇ္ဈေ ပသံသမ္ပိ၊ တတော ပုညံပိ ဧဓတိ။ ။
- ၂၆၂။ အညေန ခံသိတော ပေါသော၊ သစေ ခံသေယျ တံ ပုန။
ဇနမဇ္ဈေ ဝိလဇ္ဇမ္ပိ၊ တတော ပါပံပိ ဧဓတိ။ ။
- ၂၆၃။ ဒိဋ္ဌိ သရံဝ မံသိဿာ၊ အညခံသိတကာရဏာ။
လဇ္ဇံ ပါပံ အလဘန္တာ၊ သံသံ ပုညံ လဘန္တု ဝေ။ ။
- ၂၆၄။ ယထာဠဝကယက္ခေန၊ ဝိဿဇ္ဇံ အာယုခံ ခလု။
သတ္ထုမုခေ မာလာ ဇာတံ၊ သတ္ထု မဏ္ဍေတိ သောဘဏံ။ ။
- ၂၆၅။ တထာ လောကေ အသန္တေဟိ၊ ဒုဋ္ဌေဟိ သဇ္ဇိတာယုခံ။
သန္တဝဏ္ဏံ ဝမှာပေန္တံ၊ သန္တေ မဏ္ဍေတိ သောဘဏံ။ ။

- ၂၆၆။ ဒိဋ္ဌိ သရံ မယံ သိဿာ၊ ကုဒ္ဓါနံ သဒ္ဓိတာယုခံ။
မာလာဂုဏံ ဇနာပေန္တော၊ သာတ္တံ မဏ္ဍေန္တု ခန္တီမာ။ ။
- ၂၆၇။ ဒါယကေ နိဿိတာ သန္တာ၊ စေတိယေ စေတိယေ သဒါ။
ပုပ္ဖာဒိဟိ သုပူဇေန္တာ၊ ဒါနံ ပူရေန္တိ သာဓကံ။ ။
- ၂၆၈။ ဟိသကေ နိဿိတာ သန္တာ၊ ခမိနော ခမိနော သဒါ။
မေတ္တံ မေတ္တံ သုဘာဝေတွာ၊ ခန္တိ ပူရေန္တိ သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၂၆၉။ ဒိဋ္ဌိ သရံ မသိဿာ၊ ခန္တိပုညံ ဂဝေသိနော။
ပူဇေတေ ဒါယကေဝ၊ မေတ္တံ ဖရန္တု ဟိသကေ။ ။
- ၂၇၀။ ထလေသု နိဿိတာ ပေါသာ၊ ဒါဝဂ္ဂိဟိ သုဒယိတာ။
ဇလေသု နိဿိတာ ပေါသာ၊ ဒါဝဂ္ဂိဟိ န ဒယိတာ။ ။
- ၂၇၁။ ဒိဋ္ဌိ သရံ မသိဿာ၊ ကုဒ္ဓါနံ ကောယေဂ္ဂိနာ။
အဒဗ္ဗာယ မေတ္တာဒကေ၊ သဒါ တိဋ္ဌန္တု ဂမ္ဘိရေ။ ။
- ၂၇၂။ နာဂ္ဂိနာ သာဂရာ ဒဗ္ဗာ၊ ဝါတေန နော ဖုဋ္ဌာ နဂါ။
န ဩယေန သိလာ ဘိန္နာ၊ သန္တာ ဒုဋ္ဌေဟိ နော စလာ။ ။
- ၂၇၃။ ဒိဋ္ဌိ သရံ မသိဿာ၊ သန္တာသန္တာတိဝါယိတာ။
သန္တဝဏ္ဏံ န နာသေန္တု၊ ကုဒ္ဓါနံ ကောဓဟေတုနာ။ ။
- ၂၇၄။ သန္တာနံ နာသနတ္ထာယ၊ သန္တာသန္တာ ဝိကုပ္ပရေ။
သန္တာသန္တေ ကုဇ္ဈန္တိ စေ၊ တေသံ သန္တာ ဝသံ ဂတာ။ ။
- ၂၇၅။ ဒိဋ္ဌိ သရံ မသိဿာ၊ အသန္တေ ဇယကာမိနော။
ကုဇ္ဈန္တေ တေ အကုဇ္ဈန္တာ၊ သဒါ တရန္တု ပာဝသံ။ ။
- ၂၇၆။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန စေ ဘိက္ခဝေ ကကစေန စောရာ အင်္ဂမင်္ဂါနိ
ဥက္ကန္တေယျ၊ တတြာပိ ယော မနော ပဒေါသေယျ၊ န မေ သော သာသနံ
ကရောတိတိ။^၁ ။
- ၂၇၇။ ဧဝံ ဝုတ္တံ သတ္တာရာ၊ သာဝကာနံ ဟိတေသိနာ။
သာဝကာနံ ဟိတတ္ထာယ၊ ဒီဃမှာ ဒီဃဒသိနာ။ ။
- ၂၇၈။ ဒိဋ္ဌိ သရံ မသိဿာ၊ ဒီဃံ သုခံ ဂဝေသိနော။
သကမ္မေန ခဏံ လဒ္ဓံ၊ ဝေရီဟိသံ ခမန္တု ဝေ။ ။

၁။ မ။ ၁။ ၁၈၁(ထောက် ဝိသဒီသံ)။

- ၂၇၉။ သဗ္ဗာနိ သကဒုက္ခာနိ၊ သကမ္မဇာဝ နာညဇာ ။
သာသညာယ ရတ္တော ပုတ္တံ၊ ပိတာ ဟနေ ကုဒါစနံ။ ။
- ၂၈၀။ သကမ္မာ စောဒိတော သတ္တော၊ ဗဇ္ဈန္တော ဝါ သယံ မတော။
ရက္ခာ ဝါ ပတိတော အညော၊ ကုလိသာ ဝိဇ္ဈိတောတရော။
တဒါ ပိတာ သယံ ရက္ခော၊ ကုလိသော ဝါ ကိံ သတ္တရ။
- ၂၈၁။ ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒုက္ခပတ္တာ သကမ္မတော။
ပရံ ဝေရံ အဗန္ဓန္တော၊ အတ္တာနံဝ သုဒမ္မယံ။ ။
- ၂၈၂။ စက္ကဝတ္တိဿ ကမ္မေန၊ ကုသလော ပရိဏာယကော။
ဗိမ္ဗိသာရဿ ကမ္မေန၊ ဝေဒေဟော ပိတုဃာတကော။ ။
- ၂၈၃။ ဧဝံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ သုခဒုက္ခာနဂါမိနံ။
သကမ္မာ ဗန္ဓဝါ ဟောန္တိ၊ သကမ္မာဝ သဝေရိနော။ ။
- ၂၈၄။ ဒေဝိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဒုက္ခံဒုက္ခံ သုဖုဿိနော။
ဝေရိံဝေရိံနာဝေက္ခန္တော၊ ဝေရိံဝေရိံဝေက္ခယံ။ ။
- ၂၈၅။ ဝေရံဝေရံတိ ဇာနန္တော၊ ဝေရာဝေရာ ဝိမုစ္စကာ။
ဝေရံဝေရံ အဇာနန္တော၊ ဝေရာဝေရာ အမုစ္စကာ။ ။
- ၂၈၆။ သိင်္ဂါလော ဒဏှံ ဒံသေန္တော၊ န ခေါ ဘယာ ဝိမုစ္စတိ။
ဒဏှဂါဟံ ဝိဒံသေန္တော၊ သိဟော တု ဘယမုစ္စကော။ ။
- ၂၈၇။ ဒေဝိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဝေရံဝေရံနပဿိနော။
ဝေရံဝေရံ ပရာဇေန္တော၊ ဘယာဘယာ ဝိမုစ္စယံ။ ။
- ၂၈၈။ ရာဇယောဓာ သုယုဇ္ဈန္တော၊ ရာဇဝေရိံ ပရာဇိနာ။
သဝေရိနာ ပရာဇေန္တော၊ ဘဝါဘဝေ ပရာဇယေ။ ။
- ၂၈၉။ ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပရဝေရိံ အပဿိနော။
သကဝေရိံ ပရာဇေန္တော၊ သုခိ ဟောန္တု ဘဝါဘဝေ။ ။
- ၂၉၀။ အက္ခောဓေန ဇိနေ ကောမံ၊ အသာမံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိကဝါဒိနံတိ။ ။
- ၂၉၁။ ဧဝံ ဝုတ္တံ သတ္ထုဝါဒံ၊ သရန္တာ မမ သိဿကာ။
ကုဒံကုဒံ အကုဇ္ဈန္တော၊ ကုဒံကုဒံ ပရာဇယံ။ ။

၁။ ဓမ္မ။ ၄၆။

- ၂၉၂။ ဥဘိန္ဒမတ္ထံ စရတိ၊ အတ္တနော စ ပရဿ စ။
ပရံ သံကုပိတံ ဥတွာ၊ ယော သတော ဥပသမ္ပတိတိ။^၁ ။
- ၂၉၃။ ဧဝံ ဝုတ္တံ သတ္ထုဝါဒံ၊ သရန္တာ မမ သိဿကာ။
သံကောပေန္တံ အကုဇ္ဈန္တာ၊ ဥဘယတ္ထံ သုကာရယံ။ ။
- ၂၉၄။ ဒေဝိန္ဒာ ဝဇိရာဝုဓာ၊ ယမာ တု နယနာဝုဓာ ။
ဝေဿဝဏာ ဒန္တာဝုဓာ၊ ခမာဝုဓာဝ သာဝေါ။ ။
- ၂၉၅။ ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဝေရာနံ ဇယကာမိနော။
ကောဓာယုဓာ အဘဝန္တာ၊ သဒါ ဟောန္တု ခမာဝုဓာ။
ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ထေ ပဉ္စမိ ခန္တိသံဝရကထာ။

၆-ပကိဏ္ဍကကထာ

ဣတော ပရံ တာဝ ပကိဏ္ဍကကထာ ကထိယတေ။

- ၂၉၆။ ဝိ ဘိက္ခုနော တံသုတေန၊ ယေန သန္တေဝမညတိ။
ဝိ ထိယာ တေန ဝဏ္ဏေန၊ ယေန ယာ ဝေသိယံ ဂတာ။
တေန မေ သုတဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သဂါရဝါ။ ။
- ၂၉၇။ ဝိ ဘိက္ခုနော တံပညာယ၊ ယာယ သန္တေ အဘိဗ္ဗဝိ။
ဝိ ပုမဿ ကုလိနေန၊ ယေန ယော မဒ္ဒိတော မတော။
တေန မေ ပညဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု နိမာနိနော။ ။
- ၂၉၈။ ဝိ ဘိက္ခုနော တံသိပ္ပေန၊ ယေန သတ္ထံ ယုဂဂ္ဂဟော။
ဝိ ပုမဿ ဗလံ ဧတံ၊ ယေန မာတုံ ပတာလယေ။ ။
တေန မေ သိပ္ပဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု ကတညုနော။ ။
- ၂၉၉။ ဝိ ဘိက္ခုနော တံသက္ကာရာ၊ ယေန ယော ဥန္တု ဂတော။
ဝိ ရုက္ခဿ ဗလံ ဧတံ၊ ယေန ယော ဟနိတော မတော။ ။
တေန မေ ဘဂ္ဂဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု အနန္တဉာ။ ။

၁။ သံ၊ ၁။ ၁၆၄၊ ၂၂၄။ ထေရ။ ၂၈၈။

- ၃၀၀။ ဝိ ဘိက္ခုနော တံတေဇေန၊ ယေန ဝိညှ ဝိဟညတိ။
 ဝိ ပုမဿ ဟုတာသေန၊ ယေန ယော ဒဟိတော မတော။ ။
 တေန မေ တေဇဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုမဒ္ဒဝါ။ ။
- ၃၀၁။ ကိံ ဘိက္ခုနော တံ သုတေန၊ ယေနာတ္တာနံ န ဒမ္ပတိ။
 ကိံ ထိယာ တေန ဝဏ္ဏေန၊ ယေန ယာ ဝိဓဝါ ဂတာ။ ။
 တေန မေ သုတဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုဒန္တကာ။ ။
- ၃၀၂။ ကိံ ဘိက္ခုနော တံပညာယ၊ ယာယတ္တာနံ န ဘာဝယိ။
 ကိံ ပုမဿ ကုလိနေန၊ ယေန သေနံ န ယုဇ္ဈတိ။
 တေန မေ ပညဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုဘာဝိနော။ ။
- ၃၀၃။ ကိံ ဘိက္ခုနော တံသိပ္ပေန၊ ယေန ဓမ္မေ န တိဋ္ဌတိ။
 ကိံ ပုမဿ ဗလံ ဒတံ၊ ယေန ကမ္မံ န သိဇ္ဈတိ။
 တေန မေ သိပ္ပဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုဓမ္မိကာ။ ။
- ၃၀၄။ ကိံ ဘိက္ခုနော တံသက္ကာရာ၊ ယေန သန္တေ န ပဂ္ဂဏိ။
 ကိံ ပုမဿ ဓနံ ဒတံ၊ ယေန ဘောဂေ န ဘုဇ္ဇတိ။
 တေန မေ ဘဂျဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုပဂ္ဂဟာ။ ။
- ၃၀၅။ ကိံ ဘိက္ခုနော တံတေဇေန၊ ယေန အညေ န ဒမ္ပတိ။
 ကိံ ပုမဿ သကာဝုဓံ၊ ယေန ဝေရိံ န နိဂ္ဂဟေ။
 တေန မေ တေဇဝါ သိဿာ၊ သဒါ သောဓန္တေ သာသနံ။ ။
- ၃၀၆။ ဝုဗ္ဗာဝုဗ္ဗာ မိနာ ဆေကာ၊ ခေမိနော သာဂရေ ဂတာ။
 ခုဒ္ဒါ ခုဒ္ဒါ မာတိကာယံ၊ ကေဝဋ္ဌာနံ ဝသံ ဂတာ။ ။
- ၃၀၇။ ဒိဋံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သာသနေ ခေမမေသိနော။
 ဗာလေဗာလေ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ သန္တေသန္တေဝ သေဝယံ။ ။
- ၃၀၈။ မူခေမူခေ အပ္ပေါဒကေ၊ မိနေ ဓကာ သုဘက္ခရေ။
 ဆေကေဆေကေ သုဂမ္ဘိရေ၊ ကေဝဋ္ဌာပိ န ဂါဟရေ။ ။
- ၃၀၉။ ဒိဋံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သာသနေ သုခမေသိနော။
 သန္တေသန္တေဝ သေဝန္တာ၊ မူခေမူခေ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ။
- ၃၁၀။ ထလေ ဌိတေ မဟန္တေပိ၊ မိနေ သောဏာပိ ခါဒရေ။
 ဇလေ ဌိတေ ခုဒ္ဒကေပိ၊ ဗျုဋ္ဌါ သိဟာ န ဟိံသရေ။ ။

- ၃၁၁။ ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ခေမဂဝေသိနော။
သဘယေ ဂါမေ ဝဇ္ဇန္တာ၊ ခေမေရညေ နိသေဝယံ။ ။
- ၃၁၂။ ကိန္တေဟိ နိဂ္ဂဟောဝါဒံ၊ ယေ လဘန္တိ န ဝိမတံ။
တေဝါနေကဂုဏောပေတာ၊ ယေသံ လဘန္တိ ဩဝံ။ ။
- ၃၁၃။ သုဒမ္မာ သုဒမ္မာ ဂေါဏာ၊ သောဘာ သောဘာ သုအဂ္ဂရေ။
ဒုဒမ္မေ ဒုဒမ္မေ ဂေါဏော၊ ဇနာဇနာဝဟာသရေ။ ။
- ၃၁၄။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ ဝုမိဂဝေသိနော။
ဝိမတံ နိဂ္ဂဟောဝါဒံ၊ စိရံစိရံ ဂဏန္တု ဝေ။ ။
- ၃၁၅။ ရက္ခိတာရက္ခိတာ ဂေါဏာ၊ ခေမာခေမာ သုဝပရေ။
နာရက္ခာနာရက္ခာ ဂေါဏာ၊ ဂေါဃာတကေဟိ ခါဒိတာ။ ။
- ၃၁၆။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ ခေမဂဝေသိနော။
အန္တောဇနေ သုရက္ခန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၃၁၇။ ဒုဇ္ဇနေ နိဿိတော သိဿော၊ ဒုဇ္ဇနောယေဝ ဇာယတိ။
ဒိပိဗျဠဿ ဘော ပုတ္တော၊ ကဒါ မိဂေါ ဘဝေ ဝဒ။ ။
- ၃၁၈။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။
ဒုဇ္ဇနာ ဒုဇ္ဇနာ ဒူရာ၊ သုခါသုခါ ဘဝန္တု ဝေ။ ။
- ၃၁၉။ သန္တေသန္တေ သုနိဿာယ၊ သန္တာ သန္တာ သုဝပရေ။
သန္တာ သန္တာ သုဝပန္တာ၊ သဒါ ဇောတေန္တိ သာသနံ။ ။
- ၃၂၀။ ဒုဋ္ဌေ ဒုဋ္ဌေ သုနိဿာယ၊ ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ သုဝပရေ။
ဒုဋ္ဌာ ဒုဋ္ဌာ သုဝပန္တာ၊ သဒါ ဒူသေန္တိ သာသနံ။ ။
- ၃၂၁။ ဒိဋ္ဌိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဒုဋ္ဌေဒုဋ္ဌေ အဝုမိနော။
သန္တေသန္တေ ဝိဝပေန္တာ၊ သဒါ ဇောတေန္တု သာသနံ။ ။
- ၃၂၂။ ကာမေကာမေ သုနိဿာယ၊ ရာဂါရာဂါ ဝိဝပရေ။
ရာဂါရာဂါ ဝိဝပန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိဝပရေ။ ။
- ၃၂၃။ ရာဂေရာဂေ သုနိဿာယ၊ ဒေါသာဒေါသာ ဝိဝပရေ။
ဒေါသာဒေါသာ ဝိဝပန္တာ၊ ပါယာပါယာ န မုစ္စရေ။ ။
- ၃၂၄။ ဒေါသေဒေါသေ သုနိဿာယ၊ ရာဂါရာဂါ ဝိဝပရေ။
ရာဂါရာဂါ ဝိဝပန္တာ၊ သောကာသောကာ န မုစ္စရေ။ ။

၃၂၅။ ရာဂေ ဒေါသေ သုနိဿာယ၊ ပုညာပုညာ သုအာရကာ။
ပုညာပုညာ တေ အာရကာ၊ သုခါသုခါပိ အာရကာ။ ။

၃၂၆။ မောဟဂ္ဂိနိ သုနိဿာယ၊ ရာဂဂ္ဂိနိ ဝိဝဗ္ဗရေ။
ရာဂဂ္ဂိနိ ဝိဝဗ္ဗန္တာ၊ ဒေါသဂ္ဂိနိ ဝိဝဗ္ဗရေ။ ။

၃၂၇။ တယောပေတေ သုနိဿာယ၊ နရကဂ္ဂိ ဝိဝဗ္ဗရေ။
နရကဂ္ဂိ ဝိဝဗ္ဗန္တာ၊ နရာနရာ သုဒကွရေ။ ။

၃၂၈။ ဧဒိ သရံ ဓိမာ သန္တော၊ ဗာဟျဂ္ဂိနာ သုဘာယကော။
အန္တောဝဂ္ဂိနိဗ္ဗာယတ္တံ၊ သဗ္ဗဒါဝ ဥပက္ကမေ။ ။

၃၂၉။ အဟော ဝတ တွံ ဟေ ရာဂ၊ ဗဟူ ဝိညု မနဿကေ။
ဒေဝေဒေဝေပိ ဝဉ္စန္တော၊ လောဟကုမ္ဘိယာ ပက္ခိပိ။ ။

၃၃၀။ အဟော ဝတ တွံ ဟေ ရာဂ၊ တံ နိဿိတာ မဟာယသာ။
ဈာနဘက္ခာပိ ဗြဟ္မာနော၊ သူကရာ ပုန ဇာယရေ။ ။

၃၃၁။ အဟော ဝတ တွံ ဟေ ရာဂ၊ အရိယာ တံဝ နိဿိတာ။
ကာမေ ဟိနေပိ ဘုဉ္ဇန္တာ၊ ပုထုဇ္ဇနာဝ လာမကာ။ ။

၃၃၂။ အဟော ဝတ တွံ ဟေ ဒေါသ၊ တံ နိဿိတာ မဟာယသာ။
ဣဒ္ဓိမန္တာပိ ဒေဝိန္ဒာ၊ ပုန သောဏာပိ ဇာယရေ။ ။

၃၃၃။ ဧဝံ သန္တာ သိဿာသိဿာ၊ ရာဂံ ဒေါသံ သုယုဇ္ဈိနော။
ရာဂံ ဒေါသံ ပရာဇ္ဇော၊ ဘယာဘယာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

၃၃၄။ ရာဇဘောဂံ ဒုဘုဉ္ဇန္တာ၊ ရာဇယောဓာ သုဒက္ခိတာ။
ရာဇဝေရိ ပရာဇ္ဇော၊ သကဝေရာ ပရာဇိနော။ ။

၃၃၅။ သတ္ထုဘောဂံ သုဘုဉ္ဇန္တာ၊ သတ္ထုယောဓာ သုခေမိနော။
သကဝေရိ ပရာဇ္ဇော၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ဝိမုစ္စရေ။ ။

၃၃၆။ ဧဒိ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သတ္ထုဘောဂံ သုဘုဉ္ဇိနော။
သကဝေရိ သုယုဇ္ဈန္တာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

၃၃၇။ မဟာသေန အဗ္ဘော ရာဂ၊ ဘဝါဘဝေ ဝိဟိံသက။
ဒုက္ခကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဒုက္ခံ န ကာဟသိ။ ။

၃၃၈။ သဗ္ဗာ တေ ဟေတဝေါ ဘဂ္ဂါ၊ ကာမေကာမေ ဝိမုဋ္ဌကာ။
သုဘနိဗ္ဗာဒိသညာယော၊ သတ္ထုဒိန္ဒာ မယာဝဓာ။ ။

- ၃၃၉။ ဧဝံ သန္တာ သိဿာသိဿာ၊ ရာဂဝေရံ သုယုဇ္ဈိနော။
ရာဂဟေတုံ ပဟာယန္တာ၊ ရာဂဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၀။ ဝီရတ္ထု ခေါ အဗ္ဘော မာန၊ တံ နိဿိတာ မယံ ပုရာ။
သန္တာသန္တေဝမညန္တာ၊ သုနခါ သူကရာ ဘဝါ။ ။
- ၃၄၁။ ဧဝံ သန္တာ သိဿာသိဿာ၊ မာနဝေရံ သုယုဇ္ဈိနော။
မာနဒေါသံ သုပဿန္တာ၊ မာနဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၂။ ဝီရတ္ထု ခေါ အဗ္ဘော ကောဓ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တေသု ဥပနာဟန္တော၊ အပစ္စိံ လောဟကုမ္ဘိယာ။ ။
- ၃၄၃။ ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ကောဓဝေရံ သုယုဇ္ဈိနော။
ကောဓဒေါသံ သုပဿန္တာ၊ ကောဓဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၄။ ဝီရတ္ထု ခေါ အဗ္ဘော မောဟ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
မာတရံ ပိတရံဟန္တာ၊ အပစ္စိံ အဝိစိမ္ပိပိ။ ။
- ၃၄၅။ ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သမ္ဘောဟေန သုယုဇ္ဈိနော။
မောဟဒေါသံ သုပဿန္တာ၊ မောဟဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၆။ ဝီရတ္ထု အဗ္ဘော ကောသဇ္ဇ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
ပုညံပုညံ အကရောန္တော၊ သုခါသုခါဝ အာရကာ။ ။
- ၃၄၇။ ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ကောသဇ္ဇေန သုယုဇ္ဈိနော။
တဿ ဒေါသံ အဝေက္ခန္တာ၊ တံ ဝေရိနံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၈။ မာတရံ ပိတရဉ္စေဝ၊ သဿေန ဌေ စ ခတ္တိယေ။
သဗ္ဗဝေရံ ပရာဇန္တော၊ ရာဇာနော ဟောန္တု သိဿကာ။ ။
- ၃၄၉။ ဝီရတ္ထု ဘဝံ ဘော ကောဓ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာသန္တေပိ ကုဇ္ဈန္တော၊ ဘဝါဘဝေ သုဒုက္ခယိံ။ ။
- ၃၅၀။ ဝီရတ္ထု ဘဝပနာဟ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
ဝေရီသု ဥပနာဟန္တော၊ အပစ္စိံ နိရယေ ဗဟံ။ ။
- ၃၅၁။ ဝီရတ္ထု ဘဝံ ဘော ထမ္ဘ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တေသု အဝမညန္တော၊ သောဏတ္ထမ္ပိ ဥပဂ္ဂတော။ ။
- ၃၅၂။ ဝီရတ္ထု ဘဝံ သာရမ္ဘ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာသန္တေသု သာရန္တိ၊ သန္တာသန္တေဟိ အပ္ပိယော။ ။

၃၅၃။ ခီရတ္ထု ဘဝံ မာနိတေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
မဟာဇနေဝမညန္တော၊ မဟာဇနေဟိ အပ္ပိယော။ ။

၃၅၄။ ခီရတ္ထု ဘဝါတိမာန၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
အတ္တာနံ ကေတု ကရောန္တော၊ ကလိင်္ဂရံဝ ဟေဋ္ဌိမော။ ။

၃၅၅။ ခီရတ္ထု ခေါ ဘောတိ မာယေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သဒေါသံ ဘူတံ ဆာဒေန္တော၊ အဝိလဇ္ဇိ ဘဝါဘဝေ။ ။

၃၅၆။ ခီရတ္ထု ဘဝံ သာဠေယျ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
ပကာသံ အတ္တာနော ဝဏ္ဏံ၊ အဝဏ္ဏံဝ ပကာသယိ။ ။

၃၅၇။ ခီရတ္ထု ဘောတိ မဟိစ္ဆေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
မဟုတ္တံ ရဇံ သမ္ပတ္တော၊ အပစ္စိ နိရယေ စိရံ။ ။

၃၅၈။ ခီရတ္ထု ဘောတိ မက္ခိတ္တေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာနံ ဂုဏံ မက္ခန္တော၊ သကဝဏ္ဏံဝ မက္ခယိ။ ။

၃၅၉။ ခီရတ္ထု ဘော ယုဂဂ္ဂါဟ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သတ္တာရာနံ ယုဂဂ္ဂါဟိ၊ မူသိလောဝ ပရာဇယိ။ ။

၃၆၀။ ခီရတ္ထု တုဝိဿုကိတေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာနံ ဂုဏမိဿန္တော၊ နိရယေ ဒုက္ခယိ ဗဟံ။ ။

၃၆၁။ ခီရတ္ထု ဘဝံ မစ္ဆေရ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
အပ္ပလာဘေ မစ္ဆရန္တော၊ မဟာလာဘာ ပရာဇယိ။ ။

၃၆၂။ ခီရတ္ထု တုဝံ ပါပိစ္ဆေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရေ။
ပါပမိတ္တေ နိသေဝန္တော၊ အပစ္စိ ရောရဝေ ဗဟံ။ ။

၃၆၃။ ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ပါပေ ဓမ္မေ ဝိဝဇ္ဇိယ။
ပါပေ မိတ္တေ ဝိဝဇ္ဇန္တော၊ သန္တေသန္တေဝ သေဝယံ။ ။

၃၆၄။ မိဂတဏှာသမံ ဝိက္ခူ၊ သင်္ခါရံ ခဏဘဂုံရံ။
သဇ္ဇနေ သင်္ဂတံ ကုရာတ်၊ ဓမ္မာယ စ သုခါယ စ။^၁ ။

၃၆၅။ န တိဋ္ဌယျေတ် န ဂစ္ဆယျေတ်၊ ဒုဇ္ဇေနေန သမံ ခဏံ။
မဟုတ္တံ ဖုသိတော သပ္ပေါ၊ ကိမေသော နေဝ ဒံသကော။ ။

၁။ မှုဂက္ကပ္ပိသမံ ဝိက္ခူ သံသာရံ ကွဏဘဂုံရမ်၊
သဇ္ဇနံ: သင်္ဂတံ ကုယျံာ ဒွမ်ာယ စ သုခါယ စ။ (ဟိတောပဒေသ၊၄၊၁၃၅။)

- ၃၆၆။ မတ္တဋ္ဌောံ သုခဘောဇျော၊ ဒုသန္ဓေယျောပိ ဒုဇ္ဇနော။
 ကဉ္စနံ ဝိယ ဒုဘောဇျော၊ သုသန္ဓေယျောပိ သဇ္ဇနော။^၁ ။
- ၃၆၇။ သိနေဟစ္ဆေဒေပိ သာရူနံ၊ မနော န ယာတိ ဝိက္ကိရံ။
 ဆေဇ္ဇာနမ္ပိ မိနာဠာနံ၊ အနုဗန္ဓန္တိ တန္တဝေါ။^၂ ။
- ၃၆၈။ ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကလျာဏေ မိတ္တေ သေဝိနော။
 မတ္တဋ္ဌောံ အဘဝန္တာ၊ သဒါ ဘဝန္တု ကဉ္စနာ။ ။
- ၃၆၉။ ဘမရော နာနာရက္ခေဟိ၊ ပုပ္ဖရေဏံ မရံ ကရေ။
 ကုသလော နာနာဝိညူဟိ၊ နယံ ဂဏံ ဝရံ စရေ။ ။
- ၃၇၀။ ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ နာနာဝိညူသု သေဝိနော။
 တေသံ ဒေါသံ အဂဏယံ၊ ဝရံ နယံဝ ဂဏ္ဏယံ။ ။
- ၃၇၁။ သသိနံ ရာဟုဂဟဏံ၊ သသိနောပိ သသင်္ကနံ။
 ပဿန္တာ စိမတံ ဒေါသံ၊ သန္တုပေက္ခန္တု ကိဉ္စနံ။ ။
- ၃၇၂။ လောကေ ဟိ ဝါရိဇော ဘေကော၊ ပဒမေ နိဿိတော စိရံ။
 တဿ ပုပ္ဖံ အဘုဉ္စန္တော၊ ကဒ္ဒမံဝ သုဘုဉ္စတိ။ ။
- ၃၇၃။ ဘမရော တု ပဒမံ တံ၊ အာဂစ္ဆန္တော ခဏံခဏံ။
 ပုပ္ဖရေဏံ သုဘုဉ္စန္တော၊ တံ မဏ္ဍုကာဝဟာသတေ။ ။
- ၃၇၄။ ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပဒမေ စိရံ နိဿိတာ။
 တဿ ပုပ္ဖံ အဘုဉ္စန္တော၊ မာ ခေါ ဘဝန္တု မဏ္ဍုကာ။ ။
- ၃၇၅။ ဒဗ္ဗိ ဝါ သူပကုမ္ပိယံ၊ စိရံစိရံ သုနိဿိတာ။
 သူပံသူပံ အဘုဉ္စန္တိ၊ သူပန္တရေဝ ဇိယျတိ။ ။
- ၃၇၆။ ဇိဝါ ပန တံကုမ္ပိယံ၊ ကုဒါစနံ အနိဿိတာ။
 သူပံသူပံ သုဘုဉ္စန္တိ၊ ဒေဝံ ဒဗ္ဗိဝဟာသတေ။ ။
- ၃၇၇။ ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဝသန္တာ သူပကုမ္ပိယာ။
 သူပံသူပံ အဘုဉ္စန္တော၊ မာ ခေါ ဘဝန္တု ဒဗ္ဗိယော။ ။

၁။ မုဒ္ဒဋ္ဌဝတ္ထုဘောဇျော ဒုသန္ဓာနုဇ္ဇ ဒုဇ္ဇနော ဘဝတိ၊
 သုဇေနန္တု ကနကဗဒုဝ ဒုဘောဇျောရ သန္ဓေယး ။ (ဟိတောပဒေသ၊ ၁၊ ၉၃။)

၂။ သွေဟစ္ဆေဒေပိ သာရူနံ ဂုဏာ နာယာန္တိ ဝိက္ကိယါမ်၊
 ဘဂေပိ ဟိ မုဏာလာနာ မနုဗန္ဓန္တိ တန္တဝး။ (ဟိတောပဒေသ၊ ၁၊ ၉၆။)

- ၃၇၈။ သဒ္ဓါယ တရတိ ဩယံ၊ အပ္ပမာဒေန အဏ္ဏဝံ။
ဝီရိယေန ဒုက္ခမစေတိ၊ ပညာယ ပရိသုဇ္ဈတိ။^၁ ။
- ၃၇၉။ ဣတိ ဝုတ္တံ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။
ဒုတ္တရံ ဩယံ တရန္တာ၊ မာ ဘဝန္တု အသဒ္ဓိယာ။ ။
- ၃၈၀။ ယဒိ နိစ္စံ အနိစ္စေန၊ နိဗ္ဗလံ မလဝါဟိနာ။
သိဝံ လဘေထ ကာယေန၊ တဒတ္ထံ ကော န နဿဟေ။ ။
- ၃၈၁။ ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ နိဗ္ဗလံ ခေမမေသိနော။
ပူတိ ကာယံ အပေက္ခန္တာ၊ မာ ဘဝန္တု အလသိယာ။ ။
- ၃၈၂။ ဂိဇ္ဈာဂိဇ္ဈာ ပက္ခန္တာပိ၊ ဝေဟာသံ ယောဇနာဓိကံ။
ပူတိ သွာနာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ ဘူမု ပါသေန ဗန္ဓိတာ။ ။
- ၃၈၃။ မိနာမိနာ ပက္ခန္တာပိ၊ အဂါသေလိလောဒဓိ။
ဂဏ္ဍုပ္ပါဒါဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ ဗလိသေန သုဗန္ဓိတာ။ ။
- ၃၈၄။ ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သာသနေ ခေမလာဘိနော။
လောကာမိသာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မာ ဟောန္တု မာရဘက္ခိကာ။ ။
- ၃၈၅။ သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပန္နော၊ ပညဝါ သုသမာဟိတော။
အဇ္ဈတ္တသညံ သတိမာ၊ ဩယံ တရတိ ဒုတ္တရန္တိ။^၂ ။
- ၃၈၆။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ အနဿရံ။
သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပန္နာ၊ ဩယံ တရန္တု ပညဝါ။ ။
- ၃၈၇။ ဝီရေတော ကာမသညာယ၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂေါ။
နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏော၊ သော ဂမ္ဘိရေ န သိဒတိ။^၂ ။
- ၃၈၈။ ဣတိ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ အနဿရံ။
သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂါ၊ ဥတ္တိဏ္ဏာ ဟောန္တု ဂမ္ဘိရာ။ ။
- ၃၈၉။ ဧထ တုမေ ဘိက္ခဝေ ဣမမေဝ ကာယံ ဥဒ္ဓံ ပါဒတလာ အဓော ကေသမတ္တကာ
တစပရိယန္တံ ပူရံ နာနပ္ပကာရဿ အသုစိနော ပစ္စဝေက္ခထာတိ ဝါ။^၃ ။
- ၃၉၀။ ဗွိပါဒကောယံ အသုစိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော ပဋိဝါယတိ။
နာနာကုဏပပရိပူရော၊ ဝိသဝန္ဓော တတော တတော။ ။

၁။ သံ၊ ၁။ ၂၁၇။ ၁၃၇။ ၃၀၆ ။
၂။ သုတ္တနိ။ ၃၀၅။
၃။ သံ၊ ၂။ ၃၂၉။

- ၃၉၁။ တောဒိသေန ကာယေန၊ ယော မညေ ဥဒ္ဓမေတဝေ။
ပရံ ဝါ အဝဇာနေယျ၊ ကိမညတြ အဒဿနာတိ ဝါ။^၁ ။
- ၃၉၂။ အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတံ၊ ဓံသလောဟိတလေပနံ။
ယတ္ထ ဧရာ စ မဇ္ဈ စ၊ မာနော မက္ခော စ ဩဟိတောတိ ဝါ။^၂ ။
- ၃၉၃။ အာတုရံ အသုစိံ ပူတိံ၊ ပဿ နန္ဓေ သမုဿယံ။
ဥဋ္ဌရန္တံ ပဋ္ဌရန္တံ၊ ဗာလာနံ အဘိနန္ဒိတန္တိ ဝါ။^၃ ။
- ၃၉၄။ အသုစိံ ပူတိံ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ နာနာကုဏပပူရိတံ။
ဥဋ္ဌရန္တံ ပဋ္ဌရန္တံ၊ ဗာလာနံ အဘိပတ္ထိတန္တိ ဝါ။ ။
- ၃၉၅။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။
ပူတိံ ကာယာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မောယေ သိဒန္တု သာဓဝေါ။ ။
- ၃၉၆။ ဒါရဏော ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရော ကဋုကော ဖရသော အန္တရာယကရော
ယောဂက္ခေမဿ အဓိဂမာယ၊ ယံ ဘိက္ခဝေ အသနိဝိစက္ကံ၊ တံ သေက္ခံ
အပတ္တမာနသံ အနုပါပုဏာတု။ အသနိဝိစက္ကန္တိ ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရ
သိလောကဿေတံ အဓိဝစနန္တိ။^၄ ။
- ၃၉၇။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော၊
လောကာမိသာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မာ ပလုဇ္ဇန္တု သာဓဝေါ။ ။
- ၃၉၈။ ဒုဂ္ဂမော ဘဂဝါ ဝိသမော မဂ္ဂေါတိ၊
ဒုဂ္ဂမေ ဝိသမေ ဝါပိ၊ အရိယာ ဂစ္ဆန္တိ ကာမဒ။
အနရိယာ ဝိသမေ မဂ္ဂေ၊ ပပတန္တိ အဝံသိရာ။
အရိယာနံ သမော မဂ္ဂေါ၊ အရိယာ ဟိ ဝိသမေသမာတိ။^၅ ။
- ၃၉၉။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။
သက္ကာရေသွာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မာ ပတန္တု အဝံသိရာ။ ။
- ၄၀၀။ ဒုက္ကရံ ဒုတ္တိတိက္ခဉ္စ၊ အဝိယတ္တေန သာမညံ။
ဗဟူ ဟိ တတ္ထ သမ္မာဓာ၊ ယတ္ထ ဗာလော ဝိသိဒတိတိ။^၆ ။

၁။ သုတ္တနိ။ ၃၀၈။ ထေရ။ ၂၈၉။
၂။ ဓမ္မ။ ၃၆။
၃။ အပ။ ၂။ ၂၉၁။ ဓမ္မ၊ ၆၊ ၂။ ၇၄။
၄။ သံ၊ ၁။ ၄၂၇။
၅။ သံ၊ ၁။ ၄၆။ နေတ္ထိ။ ၁၂၇။
၆။ သံ၊ ၁။ ၇။ နေတ္ထိ။ ၁၁၀။

၄၀၁။ ဧဝံ ဓမ္မံ သမ္ဗုဒ္ဓန္တော၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။

သက္ကာရာဒိသမ္မာဓေသု၊ မာ ဝိသိဒန္တု သာဓဝေါ။ ။

၄၀၂။ ဥဋ္ဌဟထ နိသိဒထ၊ ကော အတ္ထော သုပိတေန ဝေါ။

အာတုရာနဉ္စိ ကာ နိဒ္ဒါ၊ သလ္လဝိဒ္ဓါန ရပုတံ။^၁ ။

၄၀၃။ ဥဋ္ဌဟထ နိသိဒထ၊ ဒဠံ သိက္ခထ သန္တိယာ။

မာ ဝေါ ပမတ္ထေ ဝိညာယ၊

မစ္စုရာဇာ အမောဟယိတ္ထ အတ္တဝသာနဂေ။ ။

၄၀၄။ ယာယ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ သိတာံ တိဋ္ဌန္တိ အတ္ထိကာ။

တရထေတံ ဝိသတ္ထိကံ၊ ခဏော ဝေ မာ ဥပစွဂါ။

ခဏာတိတာ ဟိ သောစန္တိ၊ နိရယမိ သမပ္ပိတာ။^၂

၄၀၅။ ပမာဒေါ ရဇောသမ္မာဓော၊ ပမာဒါနုပတိတော ရဇော။

အပ္ပမာဒေန ဝိဇ္ဇာယ၊ အဗ္ဘုဟေ သလ္လမတ္တနောတိ။^၃ ။

၄၀၆။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။

ပမာဒမနယုဉ္ဇန္တာ၊မာ ဟောန္တု သလ္လဝိဇ္ဈိတာ။ ။

၄၀၇။ ဖလံ ဝေ ကဒလိံ ဟန္တိ၊ ဖလံ ဝေဠု ဖလံ နဠံ။

သက္ကာရာေ ကာပုရိသံ ဟန္တိ၊ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာတိ။^၂

၄၀၈။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ မယံ သိဿာ အနဿရံ။

အသာရကာ ရက္ခာ ဟောန္တာ၊ မာ မရန္တု သကမ္မလာ။ ။

၄၀၉။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမနာဂတော ဘိက္ခု သဂါရဝေါ သပ္ပတိဿော

ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုမိံ ဝိရဠိံ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇိတံ။

ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ? သဒ္ဓေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သဂါရဝေါ သပ္ပတိဿော

ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုမိံ ဝိရဠိံ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇိတံ။

ဟိရိမာ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သဂါရဝေါ။ ပ ။ ဩတ္တပ္ပိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု

သဂါရဝေါ ။ ပ ။ အာရဒ္ဓဝိရိယော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သဂါရဝေါ။ပ။

ပညဝါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သဂါရဝေါ သပ္ပတိဿော ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ

ဓမ္မဝိနယေ ဝုမိံ ဝိရဠိံ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇိတံ။

၁။ သုတ္တနိ။ ၃၂၈။

၂။ ဝိ၊ ၄။ ၃၄၆။ သံ၊ ၁။ ၁၅၆၊ ၄၃၆။ အံ၊ ၁။ ၃၈၅။ နေတ္တိ။ ၁၀၉။

ဣမေဟိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဘိက္ခု သဂါရဝေါ
သပ္ပတိသော ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုဗ္ဗိံ ဝိရုဋ္ဌိံ ဝေပုလ္လံ
အာပဋိတုံ။^၁ ။

၄၁၀။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ အနုဿရံ။
သဂါရဝါ ထေရာဒိသု၊ ဝိရုဋ္ဌိံ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

၄၁၁။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ယေ တေ ထေရာ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတာ
သံဃပိတရော သံဃပရိဏာယကာ။ တေ သက္ကရိဿန္တိ ဂရံ ကရိဿန္တိ
မာနေဿန္တိ ပူဇေဿန္တိ။ တေသဉ္စ သောတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ။ ဝုဗ္ဗိယေဝ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ ပါဠိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိတိ။^၂ ။

၄၁၂။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။
ထေရောဝါဒါဘိသုဏန္တာ၊ ဝုဗ္ဗိကာ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

၄၁၃။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သမဂ္ဂါ သန္နိပတိဿန္တိ၊ သမဂ္ဂါ ဝုဋ္ဌဟိဿန္တိ၊
သမဂ္ဂါ သံဃကရဏီယာနိ ကရိဿန္တိ။ ဝုဗ္ဗိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ
ပါဠိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိတိ။^၂ ။

၄၁၄။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။
သဗြဟ္မစာရိဟိ သမဂ္ဂါ၊ ဝုဗ္ဗိကာ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

၄၁၅။ ဟိမဝန္တံ ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗတရာဇာနံ နိဿာယ မဟာသာလာ ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ
ဝဗ္ဗန္တိ။ ကတမာဟိ ပဉ္စဟိ? သာခါပတ္တပလာသေန ဝဗ္ဗန္တိ။ ပပဋိကာယ
ဝဗ္ဗန္တိ။ ဖေဂ္ဂုနာ ဝဗ္ဗန္တိ။ တစေန ဝဗ္ဗန္တိ။ သာရေန ဝဗ္ဗန္တိ။
ဟိမဝန္တံ ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗတရာဇာနံ နိဿာယ မဟာသာလာ ဣမာဟိ
ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗန္တိ။ ဧဝမေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓံ ကုလပုတ္တံ
နိဿာယ အန္တောဇနော ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗတိ။ ကတမာဟိ ပဉ္စဟိ?
သဒ္ဓါယ ဝဗ္ဗတိ။ သီလေန ဝဗ္ဗတိ။ သုတေန ဝဗ္ဗတိ။
စာဂေန ဝဗ္ဗတိ။ ပညာယ ဝဗ္ဗတိ။
သဒ္ဓံ ဘိက္ခဝေ ကုလပုတ္တံ နိဿာယ အန္တောဇနော ဣမာဟိ ပဉ္စဟိ
ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗတတိ။? ။

၁။ အံ၊ ၂။ ၇။
၂။ ဒီ၊ ၂။ ၆၅။
၃။ အံ၊ ၂။ ၃၇။

၄၁၆။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။

သာန္တောနောနဝဗုတ္တံ၊ သဒ္ဓါ ဟောန္တု သမာစရာ။ ။

၄၁၇။ ဧကော ဘိက္ခဝေ သပ္ပုရိသော ကုလေ ဇာယမာနော ဗဟုနော ဇနဿ

အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ သံဝတ္တတိ။ ဘိက္ခုနံ အတ္တာယ ဟိတာယ

သုခါယ။ ဘိက္ခုနိနံ။ပ။ သာမဏေရာနံ။ပ။ သာမဏေရိနံ။ပ။

ဥပါသကာနံ။ပ။ ဥပါသိကာနံ အတ္တာယ။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ

စတုမဟာပထေ နိဠောမော သမန္တာ ပက္ခိနံ ပဋိသရဏန္တိ။ ။

၄၁၈။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။

ဟိတတ္ထံ ဗဟုနောနံ၊ သန္တာ ဟောန္တု နိဠောမိကာ။ ။

၄၁၉။ ဧကော ဘိက္ခဝေ သပ္ပုရိသော ကုလေ ဇာယမာနော ဗဟုနော ဇနဿ

အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ သံဝတ္တတိ။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ

မဟာမေဃော တိဏိ သဿာနိ သမ္မာဒေတိတိ။ ။

၄၂၀။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ သရန္တာဝ။

ဟိတတ္ထံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ သန္တာ ဟောန္တု မဟာမေဃာ။ ။

၄၂၁။ အတ္တတ္ထံ ဝါ ဘိက္ခဝေ သမ္မဿမာနေန အလမေဝ အပ္ပမာဒေန ဝိဟရိတုံ။

ပရတ္ထံ ဝါ ဘိက္ခဝေ သမ္မဿမာနေန အလမေဝ အပ္ပမာဒေန ဝိဟရိတုံ၊

ဥဘယတ္ထံ ဝါ ဘိက္ခဝေ သမ္မဿမာနေန အလမေဝအပ္ပမာဒေန ဝိဟရိတုန္တိ။^၁

၄၂၂။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။

ဥဘယေသံ ဟိတတ္ထာယ၊ မာ ဘဝန္တု ပမာဒိနော။ ။

၄၂၃။ ဈာယထ ဘိက္ခဝေ မာ ပမာဒတ္ထ။

မာ ပစ္ဆာ ဝိပ္ပဋိသာရိနော အဟုဝတ္တာတိ။^၂ ။

၄၂၄။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။

သဗ္ဗဒါဝ ပါမောဇ္ဇတ္ထံ၊ မာ ဘဝန္တု ပမာဒိနော။ ။

၄၂၅။ ဝိဝါဒံ ဘယတော ဒိသ္မာ၊ အဝိဝါဒဉ္စ ခေမတော။

သမဂ္ဂါ သခိလာ ဟောထ၊ ဒေသာ ဗုဒ္ဓါနုသာသနိတိ။ ။^၃

၁။ သံ၊ ၁။ ၂၆၇။

၂။ မ၊ ၁။ ၁၆၇။ သံ၊ ၂။ ၃၄၇။ အံ၊ ၂။ ၅၀၄။

၃။ အပ၊ ၁။ ၇။ အပ၊ ၂။ ၄၂၀။

- ၄၂၆။ ဧဝံ ဝုတ္တာနုဿရန္တာ၊ သပရတ္ထဝိနာသကံ ။
 ကောဓာဒိကံ ဝိဝေနေန္တံ၊ မာ ကရောန္တု ဝိဝါဒနံ ။ ။
- ၄၂၇။ ပါဠိယံ ဟိ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပဒဿ အနာပတ္တိဝါရေ...
 “အနာပတ္တိ အနက္ခိတ္တောတိ ဇာနာတိ။
 ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ ဇာနာတိ။
 တံ ဒိဋ္ဌိ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိ”တိ။” ။
- ၄၂၈။ ဧဝံ ဝုတ္တာနုဿရန္တာ- နက္ခိတ္တေနာပုလန္တိနာ။
 ဒုဗ္ဗစေနာပိ သံဝါသံ၊ မာ ဝိဝေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၄၂၉။ သစေ ဟိ အနက္ခိတ္တေန၊ ဒုဗ္ဗစေနာပုလန္တိနာ။
 သံဝါသာဒိ ကရောန္တာနံ၊ အနာပတ္တိတိ ယော ဝဒေ။ ။
- ၄၃၀။ ယထာဝုတ္တမ္ပိ အာဟစ္စ၊ ဘာသိတံ ပဋိခိပိယ။
 ဒုဗ္ဗက္ခနံ ဗလံ ဒေန္တော၊ လန္တိပေသော အလန္တိကော။ ။
- ၄၃၁။ တံ ဒိဋ္ဌိ အပုဋိနိဿဋ္ဌာ၊ အနက္ခိတ္တာပုလန္တိနော။
 ဝန္တနိယေသ္မာပဝိဋ္ဌာ၊ သံဝါသော တေဟိ ကပ္ပိယော။ ။
- ၄၃၂။ ဧဝံ ကောစိ ယော ဝဒေယျ၊ ယထာဝုတ္တာယ ပါဠိယာ။
 အတ္ထံ ဘူတံ အသလ္လက္ခံ၊ သမ္မောဟံ အဂတိံ ဂတော။
- ၄၃၃။ ဝန္တနိယာ အလန္တိနော၊ ဥဘော ဝိသု ဝိသေသကာ။
 ပဋ္ဌမော ဟတ္ထပါသာဝ၊ သဗ္ဗသိမာယ ဒုတ္တိယော။ ။
- ၄၃၄။ သဗ္ဗသော ဝန္တိတဗ္ဗတ္တာ၊ ဝန္တနိယေသု သင်္ဂဟာ။
 ဒုဗ္ဗစာနံ ဝန္တတ္တာ၊ ဝန္တနိယေသုသင်္ဂဟာ။ ။
- ၄၃၅။ ပဋ္ဌမော အလန္တိဟိပိ၊ ဣတရော ဣတရေဟိဝ။
 ဣမံ အတ္ထံ အသလ္လက္ခံ၊ အဂတိံ သမာပန္တိယ။
 မာရဝသာနဂစ္ဆန္တော-ပါယမဂ္ဂနဂစ္ဆတိ။ ။
- ၄၃၆။ အဝန္တိယေသုလန္တိနော၊ အသင်္ဂဟာဝ တေန ဟိ။
 ဒုဗ္ဗစေဟိပိ သံဝါသော၊ အနဝန္တောဝ သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၄၃၇။ ဧဝံ ကောစိ ယော ဝဒေယျ၊ သဗ္ဗသော အတိမုယုကော။
 ပဋ္ဌမော အဝန္တိယော စ၊ အသံဝါသော စ ဒုတ္တိယော။ ။

၄၃၈။ လဇ္ဇိဟိ အလဇ္ဇိဟိပိ၊ အဝနိယော အဝနိယော။

ဧဝံ လက္ခံ အလက္ခန္တော၊ သံမုယုန္တော အဋ္ဌာနကော။

အဋ္ဌာနေပါယေ ဂစ္ဆန္တော၊ ကုဒါ အန္တော ဘဝိဿတိ။ ။

၄၃၉။ ယော ပန ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာယံ ။ “အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂပစ္စယာ ဒုက္ခဋံ ပန အာပဇ္ဇတိ၊ န သံဝါသပစ္စယာ ။ န ဟိ အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ သံဝါသော ပဋိက္ခိတ္တော” တိ ပါဠိ ဒိသ္မာ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂဝသေနော အာပတ္တိ၊ န အလဇ္ဇိသံဝါသဝသေနာတိ ဝဒေယျ။ သောပိ အတိမုယုကော။ ကသ္မာ ? တဿ ယထာဝုတ္တပုရိမပါဠိယေဝ ဒိသ္မာ သံဝဏ္ဏနာဘူတဿ “သံဝါသော ပနေတ္ထ သဟသေယျပဟောနကော သေနာသနေ သဟဝါသော၊ န ပန ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသောတိ ဧတ္ထ သံဝါသော ။ အယံ ပန ဥက္ခိတ္တကေန န ဝဇ္ဇတိ။ အလဇ္ဇိနာ ပန ဧကစ္စော ဓမ္မသမ္ဘောဂဝိနိမုတ္တော ဝဇ္ဇတိ၊ န ဣတရော” တိ၊ ။ တတ္ထေဝ ပစ္စိမပါဠိယံ အဒိဋ္ဌတ္တာတိ။ ယော ဝါ ပန “ဒွေ ပရိဘောဂါ လဇ္ဇိပရိဘောဂေါ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါတျာဒိနာ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါယေဝ အဋ္ဌကထာယံ^၁ ဝုတ္တော၊ န အလဇ္ဇိသံဝါသော။ တသ္မာ တံ ဒိဋ္ဌိံ အပုဋ္ဌိနိဿဋ္ဌေဟိ တံ အာပတ္တိံ အပုဋ္ဌိကရောန္တေဟိ တံ အာပတ္တိံ အဒဿန္တေဟိ ဒုဗ္ဗစေဟိပိ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂေါယေဝ သာဝဇ္ဇော၊ န သံဝါသော” တိ ဝဒေယျ။ သော ဧဝံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော “အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ နာမေသ ကိံ ဝိနာ ပါဠိတ္ထာယာယ အာစရိယေန ဝုတ္တော” တိ။ သော စေ ဇာနာတိ ဧကန္တေနော ဧဝံ ဝဒေယျ “ဝိနယဝိနိစ္ဆယော နာမ ဂမ္ဘိရော ဒုဇ္ဇာနော သုနိပုဏော ဗုဒ္ဓါနံယေဝ ဝိသယော၊ တသ္မာ ဗုဒ္ဓဝိသယ-ဋ္ဌာနဘူတံ ပါဠိတ္ထာယံ အပဿိတွာ အနနဿရိတွာ သယမ္ပုဉ္ဇာဏေန န ဝုတ္တော အာစရိယေနာ” တိ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ ပုန သော ပုစ္ဆိတဗ္ဗော “ကိံဒိသံ ပါဠိတ္ထာယံ ဒိသ္မာ” တိ။ သော စေ ဇာနာတိ ဧကန္တေနော ဧဝံ ဝဒေယျ “ပါဠိယံ ဥက္ခိတ္တက သိက္ခာပဒဋ္ဌာနေ အနာပတ္တိဝါရေ အနာပတ္တိ အနက္ခိတ္တောတိ ဇာနာတိ၊ ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ ဇာနာတိ၊ တံ ဒိဋ္ဌိံ ပဋိနိဿဋ္ဌေဟိ ဇာနာတိတိ ? ပါဠိတ္ထာယံ

၁။ ဝဇိရ။ ၄၄၄ (ထောက် ဝိသဒိသံ)။
 ၂။ ဝိ၊ ၄။ ၂။ ၂၇၃-၄။ ဝိ၊ သင်္ဂဟ။ ၆၈-၉။
 ၃။ ဝိ၊ ၂။ ၁၈၂။

ဒိသ္ဗာ” တိ ။ အထ သော ပုန ဝတ္တဗ္ဗော “ဧတိဿာ ပါဠိယာ ကိမတ္ထံ ကိမဓိပ္ပိယံ ဒိသ္ဗာ”တိ။ သော စေ ဇာနာတိ ဧကန္တေနော ဧဝံ ဝဒေယျ “အနာပတ္တိ အနက္ခိတ္တောတိ ဇာနာတိ၊ ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ ဇာနာတတိ ဧတ္တကမတ္တမေဝ အဝတ္တာ တံ ဒိဋ္ဌိ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိတိ ပုန ဝတ္တတ္တာ အနက္ခိတ္တောတိ ဇာနန္တဿာပိ တံ ဒိဋ္ဌိ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနန္တဿေဝ အနာပတ္တိ၊ န ဣတရဿာတိ စ၊ ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ ဇာနန္တဿာပိ တံ ဒိဋ္ဌိ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနန္တဿေဝ အနာပတ္တိ၊ န ဣတရဿာတိ စ၊ ဧဝမတ္ထံ ဧဝမဓိပ္ပိယံ ဒိသ္ဗာ” တိ။ အထ သော ပုန ဝတ္တဗ္ဗော “ဣမံ တွံ ပါဠိ ဒိသ္ဗာ န ကေဝလံ ဥက္ခိတ္တကေန အလန္တိနာ သံဘောဂေါ သာဝဇ္ဇော၊ အထ ခေါ အနက္ခိတ္တကေနာပိတိ မညသိ ” တိ။

အာမာတိ ဝုတ္တေ ပုန သော ဧဝံ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော “ကိမေသာ ပါဠိ သမ္ဘောဂဝသေနေဝ အာဂတာ၊ ဥဒါဟု သံဝါသဝသေနာပိ ” တိ။ သော စေ ဇာနာတိ ဧကန္တေနော ဝဒေယျ “ ယထာ ဟေဋ္ဌာ အာပတ္တိဝါရေ ‘သံဘုဉ္ဇတိ သံဝသတိ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ’တိ ” သမ္ဘောဂသံဝါသဝသေန ဝုတ္တံ၊ တထာ အနာပတ္တိဝါရေပိ ဝတ္တဗ္ဗတာသမ္ဘဝတော သံဝါသဝသေနာပိ အာဂတာ ။ န သမ္ဘောဂဝသေနေဝါတိ ဇာနိတဗ္ဗော ” တိ ။ အထ သော ပုန ဝတ္တဗ္ဗော “ဧဝံ သတိ ကသ္မာ တဝ မတေန အလန္တိသမ္ဘောဂအလန္တိသံဝါသသာဓာရဏာယ ပါဠိယာ သမ္ဘောဂဋ္ဌာနမေဝ ဂဟေတွာ အလန္တိပရိဘောဂေါဝ အာစရိယေန ဝုတ္တော။ န ပန အလန္တိသံဝါသဋ္ဌာနံပိ ဂဟေတွာ အလန္တိသံဝါသော ဝုတ္တော ” တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ သော နိရုတ္တရော ဘဝိဿတိ ။ ယဒိ ဝါ ပန သော သဟဿာ အသမပေက္ခိတွာ ဧဝံ ဝဒေယျ “ အလန္တိသမ္ဘောဂဝသေနေဝ အာပတ္တိ၊ န အလန္တိသံဝါသဝသေနာတိ ဒဿနတ္ထ ” န္တိ ။ အထ သော ဝတ္တဗ္ဗော “ဧဝံ သတိ တဝ မတေန အာစရိယော ယထာဝုတ္တအာဟတ္ထပါဠိ ပဋိက္ခိပိတုံ ဣစ္ဆတိ” တိ ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ သော သဗ္ဗာကာရေန နိရုတ္တရော ဘဝိဿတိတိ ။

ဧတ္ထ သိယာ-ယထာဝုတ္တာ ဒေသာ ပါဠိ န ကေဝလံ သမ္ဘောဂသံဝါသ-ဝသေနေဝ အာဂတာ၊ အထ ခေါ သဟဝါသဝသေနာပိ။ တသ္မာ န ကေဝလံ အလန္တိသံဘောဂသံဝါသဝသေနေဝ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ အထ ခေါ

၂။ ဝိ၊ ၂။ ၁၈၀။

အလဗ္ဗိသဟဝါသဝသေနာပိတံ ။ ဝုစ္စတေ-ကိဉ္ဇာပိ ဧတိဿာ ပါဠိယာ
 ဝသေန ဧဝံ ဒိဿတိ၊ တထာပိ ယသ္မာ မဟာဝဂ္ဂေ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကေ
 “အလဗ္ဗမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဓေ သံဝါသေ” ။^၁ တိစ္ဆေဝ
 ဝုတ္တံ၊ န ပန “အလဗ္ဗမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဓေ သံဝါသေ
 သဟဝါသေ” တိ။ တသ္မာ ဥက္ခန္ဓက္ခန္ဓကေန ဝ အလဗ္ဗိနာ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂသံဝါသ
 သဟဝါသဝသေန အာပတ္တိံ ဟောတိ။ အနက္ခိတ္တကေန ပန အလဗ္ဗိနာ
 သမ္ဘောဂသံဝါသဝသေန အာပတ္တိံ၊ န သဟဝါသဝသေနာတိ အတ္ထော
 ဇာနိတဗ္ဗော။ ဤဒိသံ ဟိ ဌာနံ သန္ဓာယ ဝဇီရဗုဒ္ဓိယံ ။^၂ “အလဗ္ဗိနာ သဒ္ဓိံ
 သမ္ဘောဂပစ္စယာ ဒုက္ကဋံ ပန အာပဇ္ဇတိ၊ န သံဝါသပစ္စယာ။ န ဟိ အလဗ္ဗိနာ
 သဒ္ဓိံ သံဝါသော ပဋိက္ခိတ္တော၊ သံဝါသော ပနေတ္ထ သဟသေယျပဟောနကေ
 သေနာသနေ သဟဝါသော” တျာဒိ ဝုတ္တံ၊ ယသ္မာ စ ပါဠိယံ “အလဗ္ဗမာနာယ
 သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဓေ သံဝါသေ” တိ အာဂတံ။ တံသံဝဂ္ဂန္ဓနာယမ္ပိ
 “အလဗ္ဗမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဓေ သံဝါသေတိ ယာဝ
 တဿ ဥက္ခေပနိယကမ္မကရဏတ္ထာယ သာမဂ္ဂိံ န လဘတိ။ တာဝ တေန
 သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဓေ စ ဥပေါသထပဝါရဏာဒိ ကရဏဘောဒေ သံဝါသေ
 စ အနာပတ္တိံ” တိ? ဝုတ္တံ။ အလဗ္ဗမာနာယာတိ စ ဥဿုကံ ကရောန္တဿာပိ
 အလဗ္ဗမာနံ ပမာဏံ။ ဥဿုကံ အကရောန္တဿ ပန အလဗ္ဗမာနံ အပ္ပမာဏံ။
 တသ္မာ တဿ အလဗ္ဗိနော ဥက္ခေပယနိကမ္မကရဏတ္ထာယ ဥဿုကံ ကရေန္တောပိ
 သံဃော ယာဝ သာမဂ္ဂိံ န လဘတိ၊ တာဝ တတ္တကမေဝ အနာပတ္တိံ။

ယတော စ ပန ပဋ္ဌာယ သာမဂ္ဂိံ လဘတိ၊ တတော ပဋ္ဌာယ
 အနက္ခိတ္တကေနာပိ အလဗ္ဗိနာ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂသံဝါသံ ကရောန္တဿ
 အာပတ္တိယေဝါတိ ဒိဿတိ။ ကိဉ္ဇာပိ ဧဝံ ဒိဿတိ၊ တထာပိ မာတိကာ-
 အဋ္ဌကထာယံ “ကေဝလံ တဿ ပဂ္ဂဏိတုကာမတာယေဝ န ဝဋ္ဋတိ။ ဓမ္မဿ
 ပန သာသနဿ စ သောတုနဉ္စ ပဂ္ဂဏိတုံ ဝဋ္ဋတိ” တိ? ဓမ္မသမ္ဘောဂဋ္ဌာနေ
 ဝုတ္တတ္တာ အညေသုပိ အာမိသသမ္ဘောဂသံဝါသဋ္ဌာနေသု တထာယေဝ သမ္ဘဝတော

၁။ ဝိ၊ ၃။ ၁၃၅-၆။
 ၂။ ဝဇီရ။ ၄၄၄။
 ၃။ ဝိ၊ ၆၊ ၃။ ၃၁၆။
 ၄။ သရတ္ထဒီပနိယံယေဝ (၂။ ၄၂၁) အာဂတံ။

စ, ဝိမတိဝိနောဒနီဒိကာယံပိ “န ဩရမတိတိ အဂတိဂမနဝသေန န ဩရမတိ ” တိ ၁ ဝတ္တတ္တာ စ, အနက္ခိတ္တကေန အလဇ္ဇိနာ ဒုဗ္ဗစေနာပိ သဒ္ဓိံ သံဘောဂသံဝါသံ ကရောန္တဿာပိ ကေဝလံ ဒုဗ္ဗက္ကံနံ ဥပထမ္ဘနတ္တာယ ဆန္ဒာဒိဝသေနော န ဝဋ္ဋတိ၊ ဓမ္မဿ ပန သာသနဿ စ အနဂ္ဂဏှတ္တာယ သံဃေ အဓိကရဏဿ အဝမှာပနတ္တာယ အတ္တနော ဇိဝိတန္တရာယာဒိနဉ္စ အနုပ္ပါဒနတ္တာယ သုဒ္ဓစိတ္တေန ဝဋ္ဋတိတိ ဂဟေတဗ္ဗဘာဝေါ ဒိဿတိ အဋ္ဌကထာဒိကာမတေန။ ပါဠိမတေန ပန န တထာ ဒိဿတိ။ တထာပိ အဋ္ဌကထာဒိကာစရိယာနံ ဗုဒ္ဓမတညူနံ ဩပစ္စယနဝသေန ယထာဝုတ္တတ္ထော ပစ္စေတဗ္ဗောတိ။ ။

ယမ္ပနေတံ ဝုတ္တံ ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိယံ “အသံဝါသောတိ သံဝါသော နာမ ဧကကမ္ပံ ဧကုဒ္ဒေသော သမသိက္ခတာ”တိ ၂။ တတ္ထ ဧကကမ္ပံ ဧကုဒ္ဒေသော ဧကသိက္ခတာတိ အဝတ္တာ ဧကကမ္ပံ ဧကုဒ္ဒေသော သမသိက္ခ- တာတိ ဝုတ္တတ္တာ ဧကသဒ္ဓသမသဒ္ဓါနံ နာနတ္တဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ကထံ ? ဧကသဒ္ဓေန ဟိ ဝိသုဘာဝံ နာနာဘာဝံ ဝါ နိဝတ္တေတိ။ ဧတေန ဧကသိမာဂတာနံ ဘိက္ခုနံ နာနာဝဂ္ဂါဘာဝေန တံ တံ ကမ္ပံ ကတ္တဗ္ဗန္တိ အတ္ထော ဒဿိတောတိ။ သမသဒ္ဓေန ပန အသမဘာဝံ အသဘာဂဘာဝံ အညေသံ ဝိယ အကတဘာဝံ နိဝတ္တေတိ။ ဧတေန သဗ္ဗေပိ လဇ္ဇိနော ဘိက္ခု သမံ ဧကတောဝ ဧကဘိက္ခုမတ္တမ္ပိ အနဝသေသေတွာ သတ္ထု- ပညတ္တသိက္ခာပဒံ သိက္ခန္တိ။ န ဧကောပိ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလော တတော ဗဟိဒ္ဓါ ဌတွာ သတ္ထုပညတ္တသိက္ခာပဒံ အသိက္ခန္တော ယထာ တထာ ဝိဟရတိတိ အတ္ထော ဒိပိတော။ တေန စ သတ္ထုပညတ္တသိက္ခာပဒဿ သမသိက္ခတာတိ နာမံ ဂုဏနာမံ ဟောတိတိ အတ္ထော ဝိဘာဝိတော။ တေန စ ယံ ယံ သတ္တာရာ ပညတ္တသိက္ခာပဒံ၊ သဗ္ဗန္တံ သုပညတ္တံ သုနိက္ခိတ္တံ သုခေတ္တင်္ဂတန္တိ အတ္ထော ပကာသိတော။ ။

ကိဉ္စာပိ အလဇ္ဇိနော ပုဂ္ဂလာ အတ္တနော အလဇ္ဇိတာဘာဝေန တံ တံ သိက္ခာပဒံ န သိက္ခန္တိ န ပူရေန္တိ ဝိတိက္ကမန္တိ စ၊ တထာပိ တံဝသေန သတ္ထု- ပညတ္တသိက္ခာပဒဿ သမသိက္ခိတဗ္ဗတာဂုဏတော ပရိဟာယတိတိ န

၁။ ဝိမတိ၊ ၁။ ၃၃၈။
 ၂။ ဝိ၊ ၁။ ၃၄။

သက္ကာ ဝတ္တံ၊ ဧတေသံ အလဇ္ဇိနံ သတ္ထု သာသနေ အဂဏနပဂတ္တာ။
 သေယျထာပိ ဧကဿ ရညော အာဏာပဝတ္တနဌာနေ ဧကသ္မိံ ရဋ္ဌေ သဗ္ဗေပိ
 အစောရာ သုဇနာ သာဓုသမ္ပတာ။ အတ္တနော သာမိကဿ ဓမ္မိကဿ
 ဓမ္မရညော အာဏာရဟဿ အာဏံ သမံ ဧကတော အနဝသေသေတွာ
 သမ္ပဋိန္ဒြိန္ဒြိယထာပညတ္တံ အနဝတ္တန္တိ အနသိက္ခန္တိ၊ န ဧကောပိ သုဇနော
 တတော ဗဟိဒ္ဓါ ဌတွာ ယထာ တထာ ဝိဟရတိ။ တသ္မာ တံ ရာပေညတ္တံ
 သုပညတ္တံ သုနိက္ခိတ္တံ သုပဒေသောတံ ဝတ္တံ၊ အရဟတံ။ ကိဉ္စာပိ ကေစိ
 စောရာ လုဒ္ဒကမ္မာ လုဒ္ဓါဇီဝါ ပဋိစ္စန္ဒကမ္ပန္တာ ရဟောဌာနေ ရဟဿံ ကတွာ
 ရညော ယထာပညတ္တံ ဘိန္တန္တိ နာနသိက္ခန္တိ၊ တံဝသေန တဿ မဟာရညော
 ပညတ္တံ ဒုပ္ပညတ္တံ ဒုနိက္ခိတ္တန္တိ ဝတ္တံ၊ နာရဟတံ။ တေသံ မဟာစောရာနံ
 ရဋ္ဌပါဏကဘူတာနံ ရညော မဟာရဋ္ဌေ အဂဏနပဂတ္တာတိ။ အန္တိမဝတ္ထု-
 အဇ္ဈာပနော ပန ပုဂ္ဂလော ဧဝံ ဂုဏသမ္ပန္နံပိ မဟာရဟံ သတ္ထုပညတ္တံ
 ဘိက္ခာပဒံ သိက္ခိတုံ နာရဟတံ။ ဧဝံ သိက္ခန္တော ယထာ အညေ ဘိက္ခူ
 ဘိက္ခုလိင်္ဂေန ဌတွာ ဘိက္ခူနံ အန္တရေ ယထာ ပုရေ တထာ ဝိဟရိတုံ
 နာရဟတံ။ အယမေဝေတဿ သမသိက္ခတာသံဝါသဝသေန ဘိက္ခူဟိ
 သဒ္ဓိံ အသံဝါသဘာဝေါ နာမာတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ယဉ္ဇ ပနေတံ ဝုတ္တံ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာယံ ၊ “တဉ္ဇ လဇ္ဇိဟေဝ
 သမံ သိက္ခိတဗ္ဗံ န အလဇ္ဇိဟိတိ ဒဿေတု” န္တိ ။ တတ္ထ လဇ္ဇိဟေဝါတိ ပဒံ
 ကတ္ထုပဒမေဝ၊ န သဟာဒိယောဂပဒံ။ တထာ အလဇ္ဇိဟိတိ ပဒမ္ပိ။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ
 သိက္ခိတုံ သက္ကုဏေယျံ၊ တဗ္ဗပစ္စယော ဟေတ္ထ သက္ကတ္ထော၊ နာရဟတ္ထော၊ န
 ဘဗ္ဗတ္ထော။ သစေ ဟိ တဗ္ဗပစ္စယော အရဟတ္ထော ဘဝေယျ၊ လဇ္ဇိဟိယေဝ
 သိက္ခာပဒံ သိက္ခိတုံ အရဟတံ၊ န အလဇ္ဇိဟိတိ ဝိရုဒ္ဓတ္ထော ဘဝေယျ။
 သစေ ပန ဘဗ္ဗတ္ထော၊ လဇ္ဇိနံယေဝ သိက္ခာပဒံ သိက္ခိတုံ အနုရူပေါ၊ န
 အလဇ္ဇိနန္တိ။ တသ္မာယေဝေတ္ထ တဉ္ဇ ဧကတောဝန္တနာဒိသာမဂ္ဂိကိရိယာကမ္ပံ
 လဇ္ဇိနောယေဝ သမံ သဒ္ဓိံ အညေဟိ ဘိက္ခူဟိ ဧကတော သမသမာ ဟုတွာ
 သိက္ခိတုံ သက္ကောန္တိ၊ န တထာ အလဇ္ဇိနောတိ အဓိပ္ပါယော ဝေဒိတဗ္ဗော။
 ကေစိ ပန အာယသုန္တော ယထာဝုတ္တတ္ထံ အသလ္လက္ခေန္တော လဇ္ဇိဟေဝါတိ
 ဝါ အလဇ္ဇိဟေဝါတိ ဝါ ဒွိန္ဒု ပဒါနံ သဟာဒိယောဂတ္ထံ မညိတွာ ဝိမတိဝိနောဒနိ

၁။ ဝိမတိ၊ ၁။ ၁၄၁။

ဋီကာကာရာနမတေန ဧကတောဝန္တနာဒိကမ္ပံ လဇ္ဇိနော အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ
ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိတိ မညန္တိ။

ဧဝံ ပန မညန္တာ ကေစိ လဇ္ဇိနော ဒါယကာနံ နိမန္တနဌာနာဒိသု
ဧကတောပရိတ္တဘဏနကမ္ပံပိ အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ န ကရောန္တိ။ တံ ပဋိစ္စ ဗဟူ
မနဿာ သဂဟဌပဗ္ဗဇိတာ ဘိန္နဝိဘိန္နာ ဟုတွာ ဗဟုံ အပုညံ ပသဝေန္တိ၊
သာသနေ မဟန္တံ အဗျုဒ္ဓံ ဟောတိ။ တသ္မာ ဧဝံ ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိ။ သစေ ပနိမေ
ပုဂ္ဂလာ အမေဟိ သဒ္ဓိံ ပရိတ္တဘဏနာဒိကမ္ပံ ကရေယျ။ ဣမေသံ ဂုဏော
မဟန္တော ဘဝိဿတိ၊ မဟာလာဘော ဘဝိဿတိတိ ဧဝံ အလဇ္ဇိနံ ဥပထမ္ဘ-
နတ္ထာယ ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ အလဇ္ဇိပဂ္ဂဟော ဟိ “သစေ ပနာ”
တျာဒိနာ အဋ္ဌကထာယံ ၁ ပဋိက္ခိတ္တော။ ဣဒံ ဌာနံ ဒုဗ္ဗိဇာနနဌာနံ ဂုယု-
ဌာနံ ယေဘုယျေန ဗဟူနံပိ ဝိနယညူနံ သမ္ပယုနဌာနံ။ တသ္မာယေဝ
တေသံပိ အာယသ္မန္တာနံ န ဒေါသော အာရောပေတဗ္ဗော။ ဂုယုဌာနသေဝါယံ
ဒေါသောတိ မနသိ ကရောန္တု အညေ ပဏ္ဍိတာ ယထာဘူတတ္ထဝိညုနော
နိဗ္ဗိဇာဏပုဂ္ဂလာတိ။

ယဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာယံ ၂ ပါရာဇိက သိက္ခာပဒ သံဝဏ္ဏနာ-
ဌာနေ ဧကတောဝန္တနဘူဉ္ဇနာဒိဝစနံ။ တံ ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နဿ အန္တိမပုဂ္ဂလဿ
ဧကန္တပါပဓမ္မဿ အညေဟိ ပကတတ္တဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ သာမဂ္ဂိဘာဝါယ
ဧကတောဝန္တနဧကတောဘူဉ္ဇနာဒိကဿ ပုရေ ဝိယ ကရဏေ အယုတ္တဘာဝံ
အနနရူပဘာဝံ အကာတဗ္ဗဘာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ န ပန လဇ္ဇိနော ဘိက္ခုဿ
အလဇ္ဇိဟိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂသံဝါသဌာနံ။ ကသ္မာ ? တဿ
ပါရာဇိကသံဝါသဌာနေယေဝ အာဂတတ္တာ။ တသ္မာ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ
ဂန္ထကာရာ ဝါ ဣတရေ ဝါ ဧတံ ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာဝစနံ သဟဿာ
အသမပေက္ခိတွာ ဧတဿ ဋီကာဝစနဿ လဇ္ဇိနော အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ
သမ္ဘောဂသံဝါသဌာနေ ဝုတ္တဘာဝံ မညိတွာ ဧတံ ဋီကာဝစနံ ပဋိက္ခိပန္တိ၊
နိဒ္ဒေါသံပိ သဒေါသဘာဝေ ထပေန္တိ၊ ယုတ္တံပိ အယုတ္တဘာဝံ သမ္ဘာပေန္တိ၊
တဋီကာကာရံပိ မဟာထေရံ သီလဝန္တံ ပညဝန္တံ ဓမ္မဝါဒိံ ဝိနယဝါဒိံ နိန္ဒံပိ
ဂရဟံပိ ကရောန္တိ။ တေ ပုဗ္ဗေသံ မဟာထေရာနံ သီလဝတံ ပညဝတံ

၂။ ဝိ၊ဋ္ဌ၊၂။၂၇၄။

၁။ ဝိမတိ၊ ၁။ ၁၄၁။

ဓမ္မဝါဒိန် ဝိနယဝါဒိန် ဋီကာစရိယာန် ယထာဘောဂဿ အတ္တနော
အဇာနနဘာဝံ ဂန္ဓေသု အဆေကဘာဝံ ဓမ္မဝိနယေ ဂမ္ဘီရဉာဏဝိသယေ
အဂမ္ဘီရဉာဏဘာဝံ တေသု တေသု ဂဏ္ဍိပဗ္ဗဋ္ဌာနေသု အဂဏ္ဍိကရဏဉာဏာဘာဝံ
တံတံဂုမ္မဋ္ဌာနေသု အဂုမ္မကရဏဉာဏာဘာဝံ ပကာသေတွာ အတ္တနော
ဒုဂ္ဂဟိတေန ဒေတေ မဟာထေရေ အဘူတေန အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ နာမ။

ယေ ပန မဟာထေရေ ဋီကာစရိယေ ဗဟုဿုတေ ပညဝန္တေ
ဓမ္မဝါဒိနော ဝိနယဝါဒိနော အတ္တနော ဒုဂ္ဂဟိတေန အဘူတေန
အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ။ တေ တေသံ မဟာထေရာနံ ဂုဏံ မက္ခေတွာ အဂုဏံ
ပကာသေတွာ အတ္တနောယေဝ ဂုဏံ မက္ခေန္တိ၊ အဂုဏံ ပကာသေန္တိ နာမ၊
ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝန္တိ။ ယေပိ စ အပ္ပေကစ္စေ ပုဂ္ဂလာ ဒေတိဿံယေဝ
ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာယံ ဒေတဿေဝ ဒေကတောဝန္တနာဒိဝစနဿ လဇ္ဇိနော
အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂသံဝါသဋ္ဌာနမေဝ သန္တာယ ဝုတ္တဘာဝံ မညိတွာ
ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာကာရာနမတေန လဇ္ဇိနော အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ
ဒေကတောဝန္တနဒေကတောဘုဉ္စနာဒိကံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဂဏ္ဍိန္တိ။ တေပိ စ ပုဂ္ဂလာ
တထာကာရေန ပဋိပဇ္ဇန္တာ ဝါ နော ဝါ ယထာဝုတ္တနယေန ဒေတံ ဋီကာကာရံ
မဟာထေရံ ဓမ္မဝါဒိန် အတ္တနာ ဒုဂ္ဂဟိတေန အဘူတေန အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ ယေဝ
နာမ၊ ဒေတဿ ဝစနဿ ထထာဓိပ္ပါယဝသေန ဋီကာကာရေန အဝုတ္တတ္တာ
ဟေဋ္ဌာ ယထာဝုတ္တာဓိပ္ပါယေနေဝ ဝုတ္တတ္တာ။ န စ ယုတ္တံ လဇ္ဇိနော
အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ ဝိနာ တေသံ အလဇ္ဇိနံ ပဂ္ဂဏိတုကာမစိတ္တေန ဧကဝလံ
သုဒ္ဓစိတ္တေန ဒေကတောဝန္တနာဒိကံ ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဝတ္တံ၊ ဒေတဿ
ဒေကတောဝန္တနာဒိကဿ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂသံဝါသဘာဝေန ဂန္ဓေသု
အနာဂတတ္တာ။ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပဒဋ္ဌကထာယံ ဟိ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂသံဝါသ
သရူပဒဿနဋ္ဌာနေ “သံဘုဉ္စတိ နာမ အာမိသံ ဒေတိ ဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ဝါ။
သံဝသတိ နာမ သံဃကမ္ပံ ဝါ ဥပေါသထပဝါရဏံ ဝါ ကရောတိ”တိ ။
အလဇ္ဇိသံဝါသဋ္ဌာနဿ ဒေကကမ္မဧကုဒ္ဒေသဝသေန ဒုဗ္ဗိဘောဝေနေဝ အာဂတံ။
န ပန ပါရာဇိကသိက္ခာပဒသံဝဏ္ဏနာဋ္ဌာနေ ဝိယ ဒေကကမ္မဧကုဒ္ဒေသ သမသိက္ခာ-
တာဝသေန တိဝိဘောဝေန။ တသ္မာ ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နဿ ပုဂ္ဂလဿ
တိဗ္ဗိဓသံဝါသဝသေနာပိ ပကတတ္တေဟိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ န ဝဋ္ဋတိ။

၁။ ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပဒဿ ပဒဘာဇနိယံယေဝ အာဂတံ၊ထောက်
ဝိသဒိသံ။ (ဝိ၊ ၂။ ၁၈၀။)

လဇ္ဇိနော ပန အလဇ္ဇိဟိ သဒ္ဓိံ ဧကကမ္မဧကုဒ္ဒေသသင်္ခါတ ဒုဗ္ဗိဓသံဝါသ-
 ဝသေနော န ဝဋ္ဋတိ။ န ပန သမသိက္ခတာသင်္ခါတသံဝါသ ဝသေနာတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ကိဉ္စာပိ အဋ္ဌကထာယံ ပညတ္တသိက္ခာပဒဿေဝ သမသိက္ခတာ-
 သံဝါသဘာဝေန အာဂတံ၊ န ပန ဧကတောဝန္တနာဒိကဿ၊ တထာပိ
 ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နဿ အန္တိမပုဂ္ဂလဿ အစ္စန္တပါပဓမ္မဿ အညေဟိ ပကတတ္တေဟိ
 ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ သာမဂ္ဂိဘာဝါယ ဧကတောဝန္တနာဒိသိက္ခနံပိ ဧကန္တေန
 န ယုတ္တံ န ပတိရူပန္တိ မနသိကတွာ ဧတံပိ ဧကတောဝန္တနာဒိသိက္ခနံ
 သမသိက္ခတာသင်္ခါတသံဝါသဋ္ဌာနေ အနုလောမေတိတိ နိစ္ဆယံ ကတွာ သဗ္ဗန္တံ
 ဝုတ္တံ ဧကတောဝန္တနာဒိကံ။ နာပိ သက္ကာ ယေနကေနစိ ဝိနယဓရေန
 အာဂမံ ဝတွာ ယုတ္တိံ ဒဿေတွာ တံ ပဋိက္ခိပိတုံ။ ဧတဿ ဝစနဿ စတူသု
 မဟာပဒေသေသု အကပ္ပိယာနုလောမပဒေသဋ္ဌာနေ ဧကန္တေန ပဝိဋ္ဌတာ-
 သမ္ဘဝတော။ သော ဟိ ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နော အန္တိမပုဂ္ဂလော အစ္စန္တပါပဓမ္မော
 ဧကဝိသတိယာ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလေသု အန္တောဂဓော အတ္တနော ပမာဏံ
 အဇာနန္တော ပကတတ္တေဟိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ သာမဂ္ဂိဘာဝါယ ဧကတောသဟာယံ
 ကတွာ ယထာ ပုရေတထာ စေတိယာဒိသု ဝတ္တပဋိဝတ္တကရဏဝသေန
 ဘိက္ခုပဋိပါဠိယံ ဌိတော သစေ ဧကတောဝန္တနံ ဝါ ယသ္မိံကသ္မိံစိ ဋ္ဌာနေ
 ဧကတောဘုဉ္ဇနံ ဝါ ကရေယျ၊ ဧကန္တနေတံ အပ္ပတိရူပံ သဗ္ဗေဟိပိ
 ပကတတ္တေဟိ ဘိက္ခုဟိ ဇာနန္တေဟိ သော ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗော နိဋ္ဌဟိတဗ္ဗောယေဝါတိ။
 တသ္မာ ယန္တံ ဝုတ္တံ ဧတိဿံ ဋီကာယံ ဧကတောဝန္တနာဒိဝစနံ၊ သဗ္ဗန္တံ
 သုဝုတ္တမေဝ သုခေတ္တင်္ဂတမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဣဒမ္ပိ ဋ္ဌာနံ ဒုဗ္ဗိဇာနနဋ္ဌာနံ
 သုဒုက္ကရ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနံ ။

ယေဘုယျေန ဗဟူနံပိ ပဏ္ဍိတာနံ သမ္ပယုနဋ္ဌာနံ ဂုယုဋ္ဌာနံ ဂုမ္မဋ္ဌာနံ
 ဧကန္တဂဏ္ဍိပဗ္ဗဋ္ဌာနံ။ ယထာစိဒံ တထာ အညမ္ပိ တေသု တေသု ဂန္တေသု
 ဂုယုဋ္ဌာနံ ဂုမ္မဋ္ဌာနံ ဂဏ္ဍိပဗ္ဗဋ္ဌာနံ ဗဟုတရံ၊ တသ္မာ ယေ တေ ပဏ္ဍိတာ
 သတ္တညူ ဓမ္မညူ ဝိနယညူ သာသနေ သာဓုသမ္ပတာ သာသနဿ
 ဧတေနကရာ သာသနဓဇာ ဟောန္တိ။ သဗ္ဗေ တေ ယသ္မိံကသ္မိံစိ ဝိဝါဒဋ္ဌာနေ
 ဂုယုဝိသယေ ဂမ္ဘိရဉာဏဝိသယေ အတ္တနော အတ္တနော ဧကဿေဝ လဒ္ဓိယာ
 သဟသာ အသမပေက္ခိတွာ ဝိနိစ္ဆယံ အကရောန္တာ အညေဟိပိ ဗဟုသုတေဟိ
 ပညဝန္တေဟိ ဓမ္မဝိနယညူဟိ ဓမ္မဝါဒိဟိ ဝိနယဝါဒိဟိ သဒ္ဓိံ သမ္ပန္တယိတွာ

မဟာသိဿကောဝါဒပါဠိ

ပုနပျုန် သံသနေတွာ အမာနေတွာ အနတိမာနေတွာ အနာဓာနဂါဟိနော
 အဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိနော သုဗ္ဗစာ နိဝါတာ ဟုတွာ သတ္ထုသာသနဿ
 ယထာဓမ္မယထာဝိနယဘာဝံယေဝ ပတ္တေတွာ ယထာ ယထာ ပုဗ္ဗေသံ
 ဂန္ထကာရာနံ ဋီကာစရိယာနံ မဟာထေရာနံ ဓမ္မဝါဒိနံ ဝိနယဝါဒိနံ ဝစနံ
 ပဋိကိပိတွာ အတ္တနာ ဒုဂ္ဂဟိတေန အဘူတေန ဧတေ မဟာထေရေ
 နာဗ္ဗာစိက္ခန္တိ။ တေသံ မဟာထေရာနံ ဂုဏံ မက္ခေတွာ အတ္တနောယေဝ ဂုဏံ
 န မက္ခေန္တိ။ တေသံ အဂုဏံ ပကာသေတွာ အတ္တနောယေဝ အဂုဏံ န
 ပကာသေန္တိ။ ဓမ္မဝိနယေ ဂမ္ဘိရဉာဏဝိသယေ အတ္တနော အဂမ္ဘိရဉာဏဘာဝံ
 န ဒီပေန္တိ။ အညေသံ မဟာထေရာနံ ဂရုကာတဗ္ဗာနံ ဂုဏေသု အတ္တနော
 အသံရက္ခဏဘာဝံ အဂုတ္တဘာဝံ န ဝိဘာဝေန္တိ။ သတ္ထုသာသနေ
 သိဿာန သိဿာနံ ပရမ္ပရာနံ ဝိဝါဒဘယကာရဏံ ဇနေတွာ မဟန္တံ အဗျုဒ္ဓံ
 န ပဝတ္တေန္တိ။ တထာယေဝ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယံ ကရောန္တု အတ္တနော စေဝ
 အညေသဉ္စ ဝိဝါဒဘယတော အာရကာ ဟုတွာ သဗ္ဗဒါယေဝ
 ကာယသုခစိတ္တသုခဘာဝါယ အညမညံ ဂရဟံ ဝါ ဝမ္ဘနံ ဝါ အကတွာ
 သဗ္ဗဒါယေဝ ပိယစက္ခုဘာဝါယ ခိရောဒကိဘူတဘာဝါယ သဗ္ဗကာလမ္ဘိ
 သံဃသုဋ္ဌသံဃဗာသုဘာဝါယာတိ။

ဧတ္တာဝတာ ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာနုပရောဓေန ယံ တံ မယာ ကတံ
 အလဒ္ဓိသမ္ဘောဂဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနံ သာသနဿ အနုဂ္ဂဏှတ္တာယ သိဿာနသိဿာနံ
 ဝိဝါဒစ္ဆေဒနတ္တာယ သဗ္ဗဒါ အညမညံ သဘာဂဝုတျတ္တာယ သံဂုတ္တာယ
 မဂ္ဂတ္တာယ။ တသ္မာ ယေ တေ မမ သိဿာနသိဿာ သဒ္ဓါယ ပဗ္ဗဇိတာ
 သဒ္ဓမ္မမာမကာ သံသာရဘယဒဿိနော သီလဝန္တာ သိက္ခာကာမာ သုဗ္ဗစာ
 ဝိဝါဒဘယဒဿာဝိနော အနာဓာနဂါဟိနော အဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိနော ယထာ-
 ရတ္တေ ဣမသ္မိံ ဝိနိစ္ဆယေ သဗ္ဗေဝ သမဂ္ဂါ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ ဟောန္တု။ ဧဝံ
 ဘိက္ခုနံ သီလသံဝရဋ္ဌာနေ ဝိဝါဒံ ဆေတွာ ဥပါသကာနံ ဒသသီလ-
 သံဝရဋ္ဌာနေ ဝိဝါဒဿ ဆိန္ဒနတ္တာယ ယော သော မယာ ဝိနိစ္ဆယော
 ကတ္တဗ္ဗော။ သော သဗ္ဗော အမေဟိ အဇ္ဈေသနကာရဏာ အာယသ္မတာ
 ဘဒန္တဇေနမဟာထေရေန သိက္ခာကာမေန ဗဟုသုတေန ပရိယတ္တိဝိသာရဒ
 တရေန တေသု ဝိဝါဒဋ္ဌာနေသု ဥဇဉာဏေန မိစ္ဆာဝါဒစ္ဆေဒနကာရိနာ
 သဗ္ဗဒါ သာသနဿ ဟိတကရေန မန်လည်ဣစ္စာဘိဓာနနဂရဝါသိနာ

မဟာထေရေန တံ တံ ပါဠာဒိကံ နာနာဂန္ထံ သာဓကံ ဒသေတွာ
 သမန္တပါသာဒိကံ ဇနေတွာ ယော ဓမ္မဝိနိစ္ဆယော^၁ ကတော။ ဧတသ္မိယေဝ
 ဝိနိစ္ဆယေ သဗ္ဗေပိ မယံ သိဿာနသိဿကာ သမဂ္ဂါ သုပတိဋ္ဌန္တာ အတ္တနော
 အတ္တနော သန္တိကေ သမ္ပတ္တာနံ ဥပါသကာနံ ယထာဗလံ ယထာသတ္တိ
 ဟိတေသိနော ကာရညေန စေတသာ ဒေသေန္တု နိယျောဇေန္တု ပုနပျုနံ ဩဝါဒံ
 ကရောန္တု အတ္တနော စေဝ အတ္တနော အန္တောဇောနံ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနဉ္စ
 အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ သာသနဿ ဝုဗ္ဗိဝိရဋ္ဌိဘာဝါယာတိ။
 အယမေတ္ထ မဟာသိဿာကောဝါဒဂန္ထေ သဟ သံဝါသာဒိဝိနိစ္ဆယေန
 ပက်ဏ္ဍကကဏ္ဍော။

ဣတိ ကာမာဒိနဝကထာ၊ သီလသံဝရကထာ၊ ပဏ္ဍိတုပသေဝန
 ကထာ၊ ဗာလာနုပသေဝနကထာ၊ ခန္တိသံဝရကထာ၊ ပက်ဏ္ဍကကထာဝသေန
 ဆဟိ ကထာဟိ ပဋိမဏ္ဍိတော မဟာသိဿာကောဝါဒဂန္ထော သုနိဋ္ဌိတော။
 ယထာယံ ဂန္ထော အနန္တရာယေန သုနိဋ္ဌိတော ၊ တထာ ယေ တေ မမ
 သင်္ကပ္ပါ လောကီယလောကုတ္တရသံယုတ္တာ အတ္ထသဉ္စိတာ သဗ္ဗေ တေ သိဃံ
 ပရိပူရေန္တု။တိ။ ။

ဂေါဇာသက္ကေ ဂမ္မခက္ကေ၊ ပတ္တေ ကတ္တိကမာသကေ။

သုက္ကပက္ခေ ဆဋ္ဌဒိနေ၊ အနန္တရာယော သုနိဋ္ဌိတော။ ။

ယေနာယံ ဂန္ထော သုကတော၊ တေနေဝ အာစရိယေန ဒသဓမ္မာ-
 လင်္ကာရဂန္ထော နိဿယင်္ဂဝိနိစ္ဆယဂန္ထော လင်္ကာသာသနဝိသုဒ္ဓိဂန္ထော အဋ္ဌိက-
 ကမ္ပဋ္ဌာနဂန္ထောစွာဒယော အနေကေ ခုဒ္ဒကဂန္ထော သုကတာတိ။

မဟာသိဿာကောဝါဒပါဌ် ပြီး၏။

၁။ မန်လည် မဟာထေရေန ဝိရစိတံ ဒသသီလဝိနိစ္ဆယဝဇိရဂ္ဂဒိပနိံ သန္တာယ
 ဘာသိတံ။

မဟာသိဿကောဝါဒနိဿယ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကာမာဒိနဝကထာ။

နမတ္ထု အတုလောဝါဒဿ။

ဆုံးမတော်မူပါ

၁။ ။ အတုလော အတုလံ ဒေန္တော၊ ဝေါဝဒါနံ ဝိဝေါဝဒေါ။
ဝေါဝါဒကံ မံသိဿာနံ၊ သဒေါဝဒတု ဟံတုလော။ ။

အတုလောဝါဒဿ၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ အလုံးစုံတွင် ဘက်မမြင်သော
ဩဝါဒရှိတော်မူထသော၊^၁ အတုလောဝါဒဿ၊ တူသောဩဝါဒရှိသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝက စသည်တို့လည်း မဟုတ်ထသော။^၂ အတုလော
ဝါဒဿ၊ တူသောဩဝါဒရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့ထက် ကြီးကဲ
လွန်မြတ်တော် မူထသော။^၃ အတုလောဝါဒဿ၊ ကာမသုခလ္လိကာ
နုယောဂဝါဒ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂဝါဒ ကဲ့သို့ ယုတ်လွန်း၊ လွန်လွန်း
သော ဩဝါဒကိုမပြု၊ ဟိုဘက်သည်ဘက်မသာ အလယ်တည့်မတ်စွာသော
စဉ်းချိန်ခွင်ညှာနှင့်အတူ အလှူပေးခြင်း ဒါနံ , ငါးပါး ရှစ်ပါး ဆယ်ပါး

၁။ ။ နတ္ထိ တုလော ဧတဿာတိ အတုလော၊
အတုလော ဩဝါဒေါ ဧတဿာတိ အတုလောဝါဒေါ။
ပဋိသေဓေ ဝုမ္ဘိတဗ္ဗာဝေ၊ အညတ္ထေ သဒိသေပိ စ။
ဝိရဒ္ဓေ ဂရဟေ သုညေ၊ အကာရော ဝိရဟပွကေ-ဟု လာသော
(သဒ္ဓနိတိ၊ သုတ္တ။ နာ ၃၇၃) ကျမ်းထွက်၊ အ-အနက်ဆယ်ချက်တို့တွင်
ပဋိသေဓတ္ထ တည်း။
၂။ ။ တုလော ဩဝါဒေါ ဧတေသန္တိ တုလောဝါဒါ၊
န တုလောဝါဒါတိ အတုလောဝါဒေါ ။ ၎င်း။
၃။ ။ တုလော ဩဝါဒေါ ဧတေသန္တိ တုလောဝါဒါ၊
တုလောဝါဒေဟိ ဝုဖော အတုလောဝါဒေါ ။ အကာရ ဝုမ္ဘတ္ထ။

နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ခုနှစ်ပါးသော သီလ, ဘာဝနာကုသိုလ်တရားတို့ဖြင့် ပြီးသော
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသော မဇ္ဈိမပဋိပဒါဝါဒရှိတော်မူထသော။^၁
 အတုလောဝါဒဿ၊ ချိန်နှင့်မတူသော ယုတ်လွန်း, လွန်လွန်းသော သြဝါဒ
 ရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလူတို့နှင့် အယူဝါဒအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ထသော။^၂
 အတုလောဝါဒဿ၊ ချိန်လိုမဟုတ် ယုတ်လွန်း, လွန်လွန်းသော သြဝါဒ
 နှစ်မျိုးကို ကောင်းကောင်းကြီး ချိုးဖဲ့ကဲ့ရဲ့တော်မူလေ့ ရှိတော်မူထသော။^၃
 အတုလောဝါဒဿ၊ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် ဘက်ပြိုင်အန်တု ဆုံးမခြင်းကို
 ပြုနိုင်သူတို့မှ ဆိတ်တော်မူထသော။^၄ အတုလောဝါဒဿ၊ အတုမရှိသော
 သြဝါဒရှိတော်မူသော ရှေးဘုရားသျှင်တို့နှင့်သာ တူတော်မူထသော။^၅
 အတုလောဝါဒဿ၊ တူသောသြဝါဒရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ဂုဏ်အားဖြင့်
 တစ်ပါးတစ်ခြားလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။^၆

- ၁။ ။ တုလာယ တုလော သဒိသောတိ တုလော။ ပဒီပနည်း။
 တုလော သြဝါဒေါ ဧတဿာတိ တုလောဝါဒေါ၊
 တုလောဝါဒေါယေဝ အတုလောဝါဒေါ။ အ ကာရမှာ တဗ္ဘဝတ္ထ။
- ၂။ ။ တုလာယ န တုလော န သဒိသောတိ အတုလော၊
 အတုလော သြဝါဒေါ တေသန္တိ အတုလောဝါဒါ၊
 အတုလောဝါဒေဟိ ဝိရဒ္ဓေါ အတုလောဝါဒေါ၊
 အ ကာရမှာ တုလောဝါဒပုဒ်နှင့် တွဲလျက် ပဋိသေဓတ္ထ။ မတွဲဘဲလျက် သက်သက်
 ဝိရဒ္ဓတ္ထအားဖြင့် နှစ်ချက်ရ တန္တနည်း။ ။
- ၃။ ။ တုလာယ န တုလော န သဒိသောတိ အတုလော၊
 အတုလော သြဝါဒေါ အတုလောဝါဒေါ၊
 အတုလောဝါဒံ ဂရဟတိတိ အတုလောဝါဒေါ။ အကာရမှာ နောက်ပုဒ်နှင့်
 တွဲလျက် ပဋိသေဓတ္ထ၊ မတွဲဘဲလျက် သက်သက် ဂရဟတိအားဖြင့် နှစ်ချက်ရ
 ရှေးနည်းတူ တန္တနည်းပင်။ ။
- ၄။ ။ တုလာ သဒိသာ ဟုတွာ သြဝဒန္တိတိ တုလောဝါဒါ၊
 တုလောဝါဒေဟိ သုညော အတုလောဝါဒေါ၊ အကာရ သုညတ္ထ။ ။
- ၅။ ။ အတုလော သြဝါဒေါ ဧတေသန္တိ အတုလောဝါဒါ၊
 အတုလောဝါဒေဟိ သဒိသော အတုလောဝါဒေါ။ ။ အကာရမှာ နောက်ပုဒ်နှင့်
 တွဲလျက် ပဋိသေဓတ္ထ။ မတွဲဘဲလျက် သက်သက် သဒိသတ္ထအားဖြင့် နှစ်ချက်ရ
 တန္တနည်း ၎င်းတည်း။ ။
- ၆။ ။ တုလောဝါဒေဟိ အညော အတုလောဝါဒေါ။ ။ အညတ္ထ။ ။

အတုလောဝါဒဿ ၊ တူသော သြဝါဒရှိသူတို့မှ လွန်စွာ ကွာဝေးတော်
မူထသော။^၁ အတုလောဝါဒဿ၊ သေးသေးသိမ်သိမ် နှိုင်းချိန်လောက်သော
သြဝါဒ ရှိသည်မဟုတ် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပိဋကတ်သုံးသွယ် အံ့သြဖွယ်သော
သြဝါဒရှိတော် မူပေထသော။^၂ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင် သုံးဦးလူတို့၏
ကျေးဇူးရှင်အား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရိုသေညွတ်နူး အထူးရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတုလော၊ သုံးဆယ့်တစ်ပြင် ဘုံသုံးခွင်ဝယ် သီလ သမာဓိစသော
ဂုဏ်တော်အင်တို့ဖြင့် တူသောသူ ရှိတော်မမူထသော။ အတုလံ၊ အတု
မရှိသော။ ဒံ=ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဧန္တော၊ ကိုယ်တော်ရှေးဦး ရောက်
တော်မူပြီးသည် ဖြစ်၍။ အတုလံ ၊ အတုမရှိသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။
ဒေန္တော၊ ပေးတော် မူပေတတ်ထသော။ ဝေါဝဒါနံ၊ ဖောက်လှဲ ဖောက်ပြန်
မမှန်မကန်အောင် ဆုံးမတတ်ကုန်သော သူတို့အား။ ဝိဝေါဝဒေါ၊
အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် အထူးသဖြင့် ဆုံးမတော် မူပေ တတ်သော။
တံတုလော= တံအတုလော၊ ထိုအတုမထင် ဘုရားသျှင်သည်။ မံသိဿာနံ၊
အကျွန်ုပ် တပည့်တို့ကို ။ ဝေါဝါဒကံ၊ အထူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်
ဆုံးမ လတ္တံ့သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဒါ။ အခါခပ်သိမ်း။ သြဝါဒတု၊
နေရာကျကျ ဆုံးမနိုင်အောင် ဆုံးမတော်မူပါစေသတည်း။^၃

၁။ ။တုလောဝါဒေဟိ ဝိရဟော အတုလောဝါဒေါ။ ။ ဝိရဟတ္ထ။
နတ္ထိ နိစ္စသမာသမ္ပိ၊ ဝိဂ္ဂဟော ဝိဂ္ဂဟော သစေ။
အညပဒေန ကာတဗ္ဗော၊ ကာရသဒ္ဓေါ န ကတ္တရိ။
သဒ္ဓလက္ခဏာလာရှိသည့်အတိုင်း အ-အက္ခရာ၏ တုလသဒ္ဓါနှင့် နိစ္စသမာသံဖြစ်၍
နေရကား ၎င်းအ-အက္ခရာနှင့် တုလသဒ္ဓါကို ဝိဂ္ဂိဟ်ဝါကျ ပြုသည် မဟုတ်။ ။
၎င်းအ-အက္ခရာ၏ အနက်ကို ပြတတ်သော နသဒ္ဓါ-ဝုမိ၊ဝိရဒ္ဓ အစရှိသော
သဒ္ဓါတစ်ပါးနှင့် ဝါကျဆင်၍ ပြရသည်ဟူ၍ မှတ်။ ။
၂။ ။န အတုလဝါဒေါတိ အတုလဝါဒေါ။ ဤနည်းမှာ ဉာဏ်ကြီးလှသူတို့သာ
သဘောကျနိုင်ရာသတည်း။ ။
၃။ ။မံ-ကား သိဿာနံနှင့် ပေါင်း၍တစ်ချက်၊ မံ-ချည်းသက်သက် တစ်ချက်အားဖြင့်
နှစ်ချက်ရ သိလေသနည်း။ ဤသည်လျှင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဋိသေဓေ ဝုမိတဗ္ဗာဝေ
စသော သဒ္ဓနိတိဂါထာအရ ဆယ်နက်အပြည့်အစုံ ယထာရဟ ယောဇနာအပ်သော
ပထမဂါထာအနက်။ ။

ရှေ့ဆောင်တော်မူပါ

၂။ ။ပဝရော ပဝရံ ဒေန္တော၊ နာယကာနံ ဝိနာယကော။

ဝိနာယကံ မံသိဿာနံ၊ သဒါ ဝိနေတု တံဝရော။ ။

ပဝရော ၊ သီလ သမာဓိ စသော အထူးထူး အပြားပြားသော ဂုဏ်တော်တို့ကြောင့် အပြားအားဖြင့် အလွန်မြတ်တော်မူထသော။ [ပ၊ ပကာရတ္ထ။] ပဝရော၊ သတ္တဝါတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော ရာဂဒေါသ စသည်တို့ကို အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော ဒေသနာတော် နေပူတိုက်၍ ပူအိုက်စေနိုင်သောကြောင့် အလွန်မြတ်တော်မူထသော။ [ပ၊ တာပနတ္ထ။] ပဝရော၊ ဘုံသုံးပါးဟူ သုံးပြည်သူတို့ အလွန်ကြည်ဖြူ မြတ်နိုးလောက်အောင် မြတ်တော်မူပေထသော။ [ပ၊ ပိယတာတ္ထ။ မုတ္တာဝဠိကျမ်း။] ပဝရော၊ ကိုးကွယ်ရာကင်းသူ သုံးဘုံလူတို့ကို ကယ်ယူစောင့်ရှောက်တော်မူနိုင်ပေသည်ဖြစ်၍ အလွန်မြတ်တော် မူပေထသော။ [ပ၊ ပါလနတ္ထ။] ပဝရော၊ ပဒုမာကြာဝတ်ဆံ သဖွယ် အလွန်တင့်တယ်သော ရွှေကိုယ်တော်အဆင်း ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍ အလွန် မြတ်တော်မူပေထသော။ [ပ၊ ပဒုမရေဏ္ဍတ္ထ။] ပဝရော ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ငါးပါးကာမဂုဏ် ခြောက်အာရုံ တို့၌ အနည်းငယ်မျှ တပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်မြတ်တော် မူပေထသော။ [ပ၊ နိရဉ္စနတ္ထ။] ပဝရော၊ ကြီးသော ရဲရင့်သော လုံ့လရှိတော်မူပေသည်ဖြစ်၍ အလွန်မြတ်တော်မူထသော။ [ပ၊ ဝိရတ္ထ။] ပဝရော၊ အလွန်ဖြူစင်သော အကျင့်သီလတော်၊ စိတ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ အလွန်မြတ်တော်မူပေထသော။ [ပ၊ ပဝနတ္ထ။] ယော ဝရော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော သြဝါဒကို။ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူနိုင်ပေ၏။ နာယကာနံ၊ ရှေ့ဆောင်တတ်သူတို့ ကိုလည်း။ [စသဒ္ဓါကား လုတ္တနိဒ္ဓိဒ္ဓ။] ဝိနာယကော၊ အထူးသဖြင့် နေရာကျအောင် အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် ရှေ့ဆောင်တော်မူနိုင်ပေ၏။ [ဝိသဒ္ဓါကား ဝိသေသတ္ထ , ဝိဝိဇတ္ထ။] တံဝရော၊ ထိုမြတ်တော်မူသော ဂုဏ်တော်တို့ကြောင့် မြတ်တော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရားသည်။^၁ မံသိဿာနံ၊ အကျွန်ုပ်တပည့်တို့ကို။ ဝိနာယကံ၊ အထူးထူး အထွေထွေ ရှေ့ဆောင်လတ္တံ့သော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အာဝိနေတု၊ လွန်စွာ အထူး နေရာကျအောင် ရှေ့ဆောင်တော်မူပါစေသတည်း။

၁။ ။တေန ဝရော တံဝရော၊ သောယေဝ ဝရော တံဝရော။ ။နစ်ချက်ရ သီလေသနည်း။

စောင့်ရှောက်တော်မူပါ

၃။ ။အဘယော အဘယံ ဒေန္တော၊ အဘယာနံ သုပါလကော။
သုပါလကံ မံသိဿာနံ၊ သဒါ ပါလေတု တံဘယော။ ။

အဘယော၊ ဘေးရန်အပေါင်းမှ တစ်ပေါင်းတည်း ဆိတ်တော်မူရာ ဖြစ်တော်မူသော။ အဘယော၊ အဘယ်တစ်စုံတစ်ရာ ဘေးမလာနိုင်သော။ အဘယော၊ အဘယ် တစ်စုံ တစ်ခု၌ ကြောက်ခြင်း ရှိတော် မမူသော။ အဘယော၊ ဘေးဟူသမျှတို့နှင့် မလျော်မကန် တကနန် ဖြစ်တော်မူပေထ သော။ အဘယော၊ ကြောက်သင့်သော သံသရာဘေးကို မကြောက်တတ် သည် မဟုတ်ထ သော။ [န သဒ္ဒတ္ထ တန္တနည်း။] အဘယော၊ ကြောက်တတ်သူတို့ကို မကြောက်စေတတ်၊ မကြောက်တတ်သူတို့ကိုလည်း ကြောက်စေတတ်ထသော။^၁ အဘယော၊ ကြောက်သင့်ရာ၌ မကြောက် ၊ မကြောက်သင့်ရာ၌ ကြောက်ကြတတ်သူတို့မှ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်တော်မူ ပေထသော။^၂ ။အဘယော၊ ကြောက်သင့်ရာကိုကြောက်၊ မကြောက်သင့် ရာကိုမကြောက်သူ ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူပေထသော။^၃ ။ယော အဘယော၊ အကြင် ဘေးပေါင်း ကင်းစင် ဘုရားသျှင် သည်။ အဘယံ၊ ဘေးမကင်းကြ သူ လူ အပေါင်းကို။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့အောင်။ အဘယံ၊ နိဗ္ဗာန် ကို။ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူ နိုင်ပေ၏။ တစ်နည်းကား ၊ အဘယံ၊ ကြောက်သင့်သည်ကို မကြောက်၊ မကြောက်သင့်သည်ကို ကြောက်ခြင်း မရှိကြရအောင် ။ အဘယံ၊ ဘေးကင်းကြောင်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို။

၁။ ။ဘယေ န ဘာယေတိ၊ အဘယေ ဘာယေတိတိ အဘယော။ ။ ဝစနတ္ထ။
။ဝိနိယံ န ဝိနိတိ၊ အဝိနိယံ ဝိနိတိတိ အဝိဇ္ဇာ။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌ လာသကဲ့သို့တည်း။
၂။ ။အဘယေဟိ အညော အဘယော။ ။ ပဋိသေဓတ္ထ ၊ အညတ္ထ နှစ်ချက်ရ တန္တနည်း။
၃။ ။သဒိသတ္ထ၊ ပဋိသေဓတ္ထ နှစ်ချက်ရ တန္တနည်း ၎င်းတည်း။ အဘယေဟိ သဒိသောတိ အဘယော။

ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူ လျက်။ အဘယံ၊ ဘေးကင်းရာ ဖြစ်သော။ ဒံ = ပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဒန္တော = အယာပေန္တော၊ ရောက်စေတော်မူပေသည် ဖြစ်၍။
 အဘယံ၊ ဘေး မကင်းကြသူ ဟူသမျှကို။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ဒေန္တော၊
 ပေးတော်မူပေသော ။ တံ ဘယော = တံ အဘယော၊ ထို ဘေးကင်းတော်
 မူပေသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ [တဒေဝ အဘယော တံ ဘယော ။ ဝစနတ္ထပြု။]
 အဘယာနံ၊ ဘေးမကင်းကြ၊ ဘေးတွေ့ကြသူ အပေါင်းတို့ကို။ သုပါလကော၊
 ကောင်းစွာ စောင့်တော်မူပေတတ်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
 မံသိဿာနံ၊ အကျွန်ုပ် တပည့်တို့ကို။ သုပါလကံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်
 လိုသော ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို ။ သုပါလကံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်
 နိုင်အောင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေတု၊ စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေ
 သတည်း။ ။^၁ ။

ဆရာမေတ္တာ

- ၄။ ။ ယေ တေနကေပိ မံသိဿာ၊ လင်္ကာယံ ဇမ္ဗယံပိ ဝါ၊
 ဂဟဋ္ဌာ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ၊ မံနာထာ မံပိယာ သဒါ။ ။
- ၅။ ။ သဗ္ဗေသမ္ဗိ စ ဧတေသံ၊ သဒါ ဝမိဂဝေသိနံ။
 သဗ္ဗဒါ ဝမိဘာဝါယ၊ ဘာဝေသံ မေတ္တာဘာဝနံ။ ။

လင်္ကာယံ ဝါ၊ သိဃံဋ္ဌကျွန်း၌လည်းကောင်း။ ပိ ၊ ၎င်းပြင်လည်း ။
 ဇမ္ဗယံ ဝါ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌာဝါ၊ လူလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ၊ ရဟန်း သာမဏေလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မံနာထာ၊
 ငါလျှင်ခိုကိုးရာရှိကုန်သော။ မံနာထာ၊ ငါ့ကို ခိုကိုးကြကုန်သော။ မံနာထာ၊
 ငါသည်လည်း ကိုးစားထင်စား အားပြုအပ်ကုန်သော။ မံပိယာ၊ ငါ့ကိုလည်း
 ချစ်၊ ငါသည်လည်း ချစ်အပ်ကုန်သော။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပိယာ၊

၁။ ။ ဘိန္နာဘိန္နပဒတ္တ သိလေသာလင်္ကာရနည်းကို ပြဆိုသော သုဗောဓာလင်္ကာရ
 ကျမ်းကို အမှီပြု၍ ယခု ယောဇနာအပ်သော နည်းအတိုင်း အရာရာဟူသမျှတို့၌
 သောတုဇနတို့နည်းယူနိုင်ကြလျှင် ဘုရားသျှင် ဒေသနာတော်၏ ဂမ္ဘီရတ္ထအဖြစ်သည်
 ထင်းထင်းကွင်းကွင်း ကြီး ပေါ်လတ္တံ့ ။ ။

သီလစသော ဂုဏ်ကြောင့် ချစ်အပ် ချစ်ထိုက်ကြပေကုန်သော။ အနေကေပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ တေ မံသိဿာ၊ အကြင် ငါ၏ တပည့် တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ [ထည့်။]

သဗ္ဗေသံပိ စ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဒါ၊ အခါမပြတ်။ ဝမိဂဝေသိနံ ၊ မိမိတို့ ကြီးပွားကြောင်း၊ ဆရာသမားတို့ စီးပွားကြောင်း၊ သာသနာတော် စည်ကားကြောင်းကို ရှာလေ့ရှိကြကုန်သော။ ဧတေသံ၊ ထို သိဃ်ဌ် ဇေမ္မူ တပည့်ဟူသမျှတို့၏။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝမိဘာဝါယ၊ ကြီးပွားကြစေခြင်းငှာ။ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာဝေသံ၊ ပွားစေလတ္တံ့။ ဝါ၊ မေတ္တာရှေ့သွား ဩဝါဒတရား ပေးထားလတ္တံ့။ [ပဋိညာဏ် ။]

တံ ယထာ။ ?

သောကကင်းဝေး ချမ်းသာရေး

- ၆။ ။ကာမတော ဇာယတေ သောကော၊ ကာမတော ဇာယတေ ဘယံ။
ကာမတော ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။ ။
- ၇။ ။ရတိယာ ဇာယတေ သောကော၊ရတိယာ ဇာယတေ ဘယံ။
ရတိယာ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။ ။
- ၈။ ။ဣတိ ဝုတ္တံဝ သတ္တာရာ၊ ဧတံ ဓမ္မံ အနုဿရံ။
ဘယာဘယာ ဘာယသိဿာ၊ ကာမာ ဘာယန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

တံ၊ ထို မေတ္တာဘာဝနာဟူသည်။ ယထာ=ကတမံ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား? ကာမတော ဇာယတေ သောကောတျာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တည်း။

ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမကို လိုလားတတ်သော ကိလေသကာမကြောင့်။ ကာမတော၊ ကိလေသကာမသည် လိုလားအပ်သော ဝတ္ထုကာမကြောင့်။ ကာမတော၊လိုလားအပ်, လိုလားတတ်သော ကာမနှစ်ခုကြောင့်။ သောကော၊ အန္တောသောက,ဗဟိသောကဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ကိုယ်တွက်ကြောင့်ကြ, သူ့တွက်ကြောင့်ကြခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ကော=ကုစ္ဆိတော၊ လွန်စွာ စက် ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ ကော ဝိယ=အဂ္ဂိ ဝိယ၊ မီး၏သဖွယ် လောင်တတ်သော။ ကော

ဝိယ=ဝါယု ဝိယ၊ လေမုန်တိုင်းကြီးသဖွယ် သတ္တဝါကို တကယ်
 တိုက်ချိုးဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော=သမ္မောသော၊ မိမိမှီရာ သတ္တဝါတို့ကို
 မိန်းမောတွေဝေ မိုက်စေတတ်သော။ [သမ္မောသကို-သပြု။ ။] သော သောကော၊
 ထိုသောကသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ ၊ ကာမတော၊
 ကာမဂုဏ်ကြောင့်။ တစ်နည်း၊ ယော ကာမ=ယော ကာမော၊ အကြင်
 ကာမဂုဏ်ကို။ ကာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူ၍။ ဝါ၊ယုတ်ညံ့သည်ဟူ၍။ မတော၊
 သိသင့်သိထိုက်၏။ အတော ကာမတော၊ ထိုစက်ဆုပ်စရာ ယုတ်ညံ့စွာ
 သော ကာမဂုဏ်ကို အလိုရှိမှားခြင်းကြောင့်။^၂ ဘယံ၊ ကြောက်ဖွယ်သော။
 ဘယံ၊ ဘေးသည်။ တဿ စ၊ ထိုသူအား လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊
 ထိုသူသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော သူတစ်ပါးတို့အားလည်းကောင်း။ ဇာယတေ၊
 ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ကာမတော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူ၍ သိအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို
 လိုလားခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်သော သူအား။ ကော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်
 သော။ သော သောကော၊ ထို စိုးရိမ်ပူဆွေးရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊
 ဘေးသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

ရတိယာ၊ ကာမဂုဏ်၌ မောဟတိုက်ထား မွေ့လျော်ပျော်ပါး မှားကြီး
 မှားကြသောကြောင့်။ သောကော၊ သောကမီးသည်။ ဇာယတေ၊ ပူလောင်
 လာတတ်၏။ ရတိယာ၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်ရွှင်မြူးထူး သူထက်ငါရူးကြ
 ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ဘေးနှစ်ဖြာသည်။ ဇာယတေ၊
 ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ရတိယာ၊ မမွေ့လျော်သင့်ရာဝယ် မွေ့လျော်ပျော်မြူး
 ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်သော သူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ပူပန်
 ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်
 တစိုးတစိ ပေါ်လာဘိတော့အံ့နည်း။

၁။ သောပုဒ်၊ ကောပုဒ်၊ သောကောပုဒ်၊ သော သောကောပုဒ်တို့ကို ပေါင်း၍
 သောကောဟု တစ်ပုဒ်တည်းကဲ့သို့ ထားရကား သေတော ဓာဝတိ ကဲ့သို့
 ဘိနုသတ္တိသမဝေတနည်း တည်း။

၂။ ကာပုဒ်၊ အတောပုဒ်၊ ကာမပုဒ်၊ မတောပုဒ်၊ ကာမတောပုဒ်တို့၏ အနက်တို့ကို
 ကာမတော တစ်ပုဒ်တည်းဖြင့် သိစေတတ်သော သတ္တိရှိသောနည်းဟု ဆိုအပ်သော
 ကြောင့် ဘိနုသတ္တိသမဝေတနည်း ၎င်းတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ ပုကြကုန်သူ နတ်နှင့်လူတို့ကို မပူရအောင် ဆုံးမတော် မူပေတတ်သော။ [သာသဓာတ်။] သတ္တာရာ၊ ကိုယ်တော်ရန်သူ သူ့ရန်သူကို မပြုလာရအောင် ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်တော်မူနိုင်ပေသော။ [သာသဓာတ်။ ။] သတ္တာရာ၊ သုံးဘုံသူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူပေသော။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ [ဓာတွတ္ထ အတွင်းငုပ်၊ မငုပ်နှစ်ချက်ရ သီလေသနည်း။] ဝုတ္တံ၊ မမ္မပဒပါဠိတော်ထွက် လေးနက်သံချို့ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ=အတ္တာနံ ဓာရေန္တံ ၊ မိမိကို ကျင့်ဆောင်ကြသူ လူအပေါင်းကို နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ယူကယ်တင်တော်မူပေတတ်သော ။ ဧတံ ဓမ္မံ၊ ထို တရားတော်မြတ်ကို။ အနုဿရံ =အနုဿရန္တာ၊ နဖူးလက်တင် ဆင်ခြင် အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယာ၊ ဘေးထက်။ ဘယာ၊ ဘေးဖြစ်သော။ ဘယာဘယာ၊ လူမလိမ္မာတို့ မကြောက်ကြသော်လည်း သူလိမ္မာတို့ အလွန် ကြောက်အပ်ရာဖြစ်သော။^၁ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ် မှ။ ဘာယသိဿာ၊ ကြောက်တတ်ကုန်သော တပည့်တို့သည်။ ကာမာ၊ စက်ဆုပ်အပ်သူ လူမိုက်တို့သာ လွန်စွာ မြတ်နိုးအပ်ရာဖြစ်သော။^၂ ကာမာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဟူသမျှကို လှလှကြီး သတ်တတ်ဖျက်ဆီးတတ်သော။^၃ ကာမာ၊ လူမိုက်တို့သည် လွန်စွာ မြတ်နိုးကြသော်လည်း သူလိမ္မာတို့ လွန်စွာ စက်ဆုပ်အပ်ရာဖြစ်သော။^၄ ကာမာ၊ စင်စစ် စက်ဆုပ်အပ်သည်သာ မမြတ်နိုး အပ်ရာ ဧကန်ဖြစ်သော။^၅ ကာမာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာနှစ်တန်ကို ဧကန်လွန်စွာ သတ်တတ် သော။^၆ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး အယုတ်တရားမှ။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ဘာယန္တု၊ တိမ်းကြ ရှောင်ကြ ကြောက်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။ [အလွန် ဆန်းကြယ် နက်နဲသော ဂါထာပါဠိအနက်တို့ကို အထူးလေ့ကျက် နှုတ်တက် အာဂုံ ရှိကြကုန်။]

၁။ ။ဗာလေဟိ အဘယောပိ ပဏ္ဍိတေဟိ ဘယော ဘာယိတောတိ ဘယာဘယော။
 ၂။ ။ကု ကုစ္ဆိတေဟိ ဗာလေဟိ အာ-အာဘုသော မာ-မာနေတဗ္ဗောတိ ကာမော။
 ၃။ ။ကု ကုသလေ အာ-အာဘုသော မာ-မာရေတိတိ ကာမော။
 ၄။ ။ဗာလေဟိ အာ-အာဘုသော မာ-မာနေတဗ္ဗောပိ ပဏ္ဍိတေဟိ အာ-အာဘုသော ကု-ကုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ ကာမော။ အာ-အက္ခရာမှာ ကာကောလောကနနည်း။
 ၅။ ။ကု ကုစ္ဆိတဗ္ဗောယေဝ အမော-အမာနိတဗ္ဗောတိ ကာမော။
 ၆။ ။ကံ-သုခံ အာ-အာဘုသော မာ-မာရေတိတိ ကာမော။

ကု ရုဏ်နှင့် မ ရုဏ်

- ၉။ ။န ဘာယကံ ကာမဂုဏံ တသေယျ၊
 တသေယျ စေ ကာမဂုဏံ လဘောယျ။
 န ခေမဒေသံ ဒုဂတိံ ပိ ဝေယျ၊
 သုဒုက္ခိတော ဝါ ဝိဟရေယျ ဒေ။ ။
- ၁၀။ ။တသံတသံ နေဝ တသံပိ ဒေ၊ တသံတသံ နေဝ တသံ ကဒါဝ။
 တသံတသံ ခေမပဒံ သမေယျ၊ တတော တသံ နေဝ တသံ
 နမေယျ။ ။
- ၁၁။ ။စယံစယံ နေဝ စယံပိ ဒေ၊ စယံစယံ နေဝ စယံ ကဒါဝ။
 စယံစယံ ခေမပဒံ လဘောယျ၊ တတော စယံ နေဝ စယံ
 နမေယျ။ ။

ဘာယကံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာဘဝ ပူပန်ရကြောင်းဖြစ်၍ မီးကဲ့သို့ ကောင်းကောင်းကြီး ကြောက်အပ်လှစွာသော။^၁ ။ ကာမဂုဏံ၊ အလိုမရှိအပ် မရှိလောက်ပါပဲလျက် အလိုရှိလောက်သည့်အဟန် သုဘ နိစ္စ သုခ စသည်ဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ ပြတတ်သော။^၂ ။ ကာမဂုဏံ၊ ကု-ဂုဏ်ကိုကား မပြ၊ မ-ဂုဏ်ကိုသာ ပြတတ်သော ။ ဝါ၊ သူလိမ္မာတို့စက်ဆုပ်အပ်သော ကု-ဂုဏ်၊ သူမိုက်တို့ မြတ်နိုးအပ်သော မ-ဂုဏ်အားဖြင့် ဂုဏ်နှစ်ပါးရှိလျက်

၁။ ။ကော ဝိယ =အဂ္ဂိ ဝိယ ဘာယိတဗ္ဗောတိ ဘာယကော။ ။ က၊ န၊ သီရ၊ ဇေ၊ ကေသ၊ ပုံ၊ အဂ္ဂိ၊ အတ္တမာ၊ ကာလ၊ မဟာဒေဝ။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် လာသော သင်္သကရိုက် သဒ္ဒတ္ထမုတ္တာဝဠိ အဘိဓာန်ကျမ်းကြီးထွက် က၏ အနက်ထွက်များ တို့တွင် ဤ၌ အဂ္ဂိအနက်ဟော။ ။ ဤသို့ အမှာအထား မရှိသော်လည်း အထူး အဆန်း အနက်ပေးပြီး လတ္တံတို့၌ ယေဘုယျအားဖြင့် ၎င်းမုတ္တာဝဠိကျမ်းထွက်သာ ချည်းမှတ်။

၂။ ။အကာမံပိ ကာမံ ဝိယ ဂုဏယတိ ပကာသေတိတိ ကာမဂုဏော။

စက်ဆုပ်အပ်သည့် ဂုဏ်ကို မပြ၊ မြတ်နိုးအပ်သော ဂုဏ်တစ်ခြမ်းကိုသာ ပြတတ်သော။^၁ ။ ကာမဂုဏ်၊ မိမိကို အလိုမရှိကြသူ လူလိမ္မာတို့၌ ဂုဏ်မရောက်နိုင်၊ မိမိကို အလိုရှိမှားကြသူ လူမိုက်တို့၌သာ ဂုဏ်ရှိ ဂုဏ်ရောက် နိုင်သော။^၂ ။ ကာမဂုဏ်၊ ကာမဂုဏ်ဆိုး တရားယုတ်မျိုး ကို။ န တသေယျ၊ လိုလိုချင်ချင် ပူပင်တောင့်တ မပြုကြရာ။ တသေယျ စေ၊ အကယ်တန်တန် ပူပန်တောင့်တ ပြုကြငြားအံ့။ ကာမဂုဏ်၊ လူမိုက်တို့ ကို အလိုရှိစိမ့်သောငှာ သွေးဆောင် ခေါ်ယူတတ်သော။^၃ ။ ကာမဂုဏ်၊ လူမိုက်တို့သည် အလိုရှိအပ်လှသည်ဟု ဖောက်လဲဖောက်ပြန် ယူမှားအပ်ရာ ဖြစ်ထသော။^၄ ။ ကာမဂုဏ်၊ ကာမဂုဏ်ကို။ လဘေယျ၊ ရသော် ရရာ၏။ ခေမဒေသံ၊ ကာမဂုဏ်သံနှောင် လူတို့ဘောင်၌ တွေ့ရတတ်သော ဘေးမှ ကင်းဝေးရာ သာသနာတော်ဘောင် အရပ်ကို။ ဝါ၊ ဘေးပေါင်းကင်းစင် ရန်မျိုးကြဉ်ရာ နိဗ္ဗုတာအရပ်ကို။ န လဘေယျ၊ မရနိုင်ရာ။ ဝါ၊ န လဘေယျ = န လဘံ ဧယျ၊ ရခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ရာ။ ပိ၊ သည်မျှဘေး နှင့် မတုံ့မရပ်ပါသေး။ ဧသ ဧသော၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို ရသော သူသည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဿီလ ဒုဇ္ဇနတို့၏ လားရာဖြစ်သော။^၅ ။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ သို့။^၆ ဝေယျ = ဝိ ဧယျ ဝိနိပါတော ဟုတွာ ဂစ္ဆေယျ၊ ဖရိုဖရဲ ပျက်ပြို ကွဲ၍ ရောက်မြဲရောက်ကြရာ၏။ ဣတော ဝါ = ဣမသ္မိံ ဘဝေ ဝါ၊ ဤဘဝ၌ပင်သော်လည်း။ သုဒုက္ခိတော၊ အာဟာရ ပရိယေသန ဒုက္ခ၊ ရာဒေဏ္ဍဒုက္ခ စသည်တို့ဖြင့် အလွန်ဆင်းရဲ ကိုယ်ကျိုးကြီး နံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရရာ၏ ။

၁။ ။ ကု-ကုဂုဏ် န ဂုဏယတိ မ-မဂုဏ်ယေဝ ဂုဏယတိတိ ကာမဂုဏော။ ။ ကာမဂုဏ၌ ကု+အ+မ+ဂုဏ်ဖြစ်။

၂။ ။ ကာမေသုယေဝ ဂုဏော န ဣတရေသုတိ ကာမဂုဏော။ ကာမေသုယေဝ၊ မိမိကို အလိုရှိသူ လူမိုက်တို့၌သာလျှင်။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ရှိနိုင်သည်တည်း။ ပေး။ မစင်ဘင်ပုပ်သည် မိမိကို အလိုရှိသော ခွေးယုတ်၌သာ ဂုဏ်ရှိနိုင်သကဲ့သို့ ဟူလို။

၃။ ။ ကာမာယ ကာမတ္ထာယ ဂုဏယတိ အာမန္တေ တိတိ ကာမဂုဏော။ ဂုဏ၊ အာမန္တ နေတိ ဓာတု ။

၄။ ။ ဂုဏ။ ပ။ ဝိဂ္ဂဟံ။ မုတ္တာဝဋ်။

၅။ ။ ဒု=ဒုဿီလာ ဒုဇ္ဇနာ ဝါ ဂစ္ဆန္တိ ဧတ္တာတိ ဒုဂ္ဂတိ။

၆။ ။ ဓာတွတ္ထအတွင်း ၎င်း၊ မ၎င်း နှစ်ချက်ရ သိလေသနည်း။

[ဘိန္နသတ္တိနည်း။ ဇ၊ တ၊ ဇ၊ ဂ၊ ဂ၊ ဟူသော ဂိုဏ်းဂရုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဥပေန္တဝဇီရာဂါတာ။]

နေဝ တသံပိ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ မတောင့်တအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို ပင်သော်လည်း။ တသံ တသန္တော၊ ကြောင့်ကြောင့်ကြကြ တောင့်တောင့် တတ ပြုမှားသော။ တသံတသံ၊ အလွန်တောင့်တအပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှု ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားအစုကို။ နေဝ တသံ နေဝ တသန္တော၊ မလိုချင် မတောင့်တတတ်သော။ ဒသ ဒသော၊ ထို သူမိုက်သူဖျင်းသည်။ ကဒါဝ၊ ဘယ်သည်ကာလ၌ပင်လျှင်။ တသံတသံ၊ လွန်စွာတောင့်တအပ်သော။ ခေမပဒံ=ခေမာနံ အာပဇ္ဇနဋ္ဌာနံ၊ ခန္ဓာငါးဝ ဘေးကုန်ကြသူ ပရိနိဗ္ဗုတပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ လားရာရောက်ရာ နေရာအရပ်ဟု ဆိုအပ်သော။^၁ ခေမပဒံ၊ နိဗ္ဗာန် အရပ်ကို။^၂ ။ သမေယျ=သံ+ဧယျ၊ ကောင်းစွာ ရောက်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။ ဝါ၊ သမေယျ=သမော ဟုတွာ ဧယျ၊ ကိလေသာမီး ငြိမ်းကြီးငြိမ်း၍ ရောက် နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။ တတော၊ ထိုသို့ ဘဝအဆက်ဆက် မတောင့်တ မနှစ် သက်သင့်သည့် ကာမဂုဏ်ကိုသာ တောင့်တမှား၍ အလွန်တောင့်တသင့် သော နိဗ္ဗာန်တရားမှ များများကြီး ဝေး၍ နေကြသောကြောင့်။ တသံတသံ၊ လွန်စွာမြတ်နိုး မြော်ကိုး တောင့်တအပ်သော။ ခေမပဒံ၊ ဘေးကင်းရာ နိဗ္ဗာန်အရပ်ကို။ တသံတသံ၊ လွန်စွာတောင့်တကြသူ လူများအပေါင်း သည်။ [လိုက်] နေဝ တသံ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ မတောင့်တအပ်သော ကာမ ဂုဏ်ကို။ [ဧဝကား နိယမတ္ထ ။] တသံ၊ လိုချင်တောင့်တ မက်မောကြခြင်းသို့။ တသံတသံ၊ စင်စစ် တောင့်တအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု သူတော်ကောင်း တရားအစုကို။ နေဝ တသံ၊ မတောင့်တခြင်းသို့။ နမေယျ=န+ဧယျ၊ မရောက်ကြရာ။ ဝါ၊ မရောက်မှားမိကြအောင် များများကြီး သတိဆောင် ကြပါလော့။ [ဧယျဝိဘတ် ဥယျောဇနတ္ထ ။] ဝါ၊ မရောက်ကြသော် မတော် ပါလား။ [အနမတျတ္ထ ။] ဝါ၊ မရောက်ကြပါစေသတည်း။ [အာသိသတ္ထ။]

နေဝ စယံပိ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ မဆည်းစုအပ် မဆည်းစုထိုက်သော ကာမဂုဏ်အမှိုက် သံသရာဒိုက်သရောကိုသော်လည်း။ [ပိ-ကား ဂရဟတ္ထ။]

၁။ ။ နိဗ္ဗာန် အရဟတော ဂတိ။ ပရိဝါပါဠိတော် (နာ-၂၆၃)။
၂။ ။ ခေမမေဝ ပဒံ ခေမပဒံ။ ရှေးအတိုင်း နှစ်ချက်ရ သိလေသနည်း။

စယံစယံ၊ လွန်စွာ ဆည်းပူး၍နေကြသော။ စယံစယံ၊ လွန်စွာ ဆည်းပူးအပ် ဆည်းပူးထိုက်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု တကယ့်လိုရင်းတရားအစုကို။ နေဝ စယံ၊ တဏှာသခင် ကျွန်ရာသွင်း၍ မဆည်းစုပိုင် ဒိဋ္ဌိသခင်အနိုင် ညှဉ်း၍ မဆည်းစုနိုင်သော။ ဒသ ဒသော၊ ထို ရန်သူလက်တွင်း မိမိကိုယ်ကို အပိုင်နှင်းရပြီးသော သူသည်။ ကဒါ၊ ဘယ်သည့်နှစ်ခါ ဘယ်လောက် ကြာ၍ ဘယ်သည်ကာလတိုင်အောင်လည်း။ စယံစယံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော လောကီ လောကုတ္တရာ တရားတို့ထက် စင်စစ် ဆည်းပူး ရှာဖွေထိုက်သော။ [စယာနံ စယော စယစယော။] ခေမပဒံ၊ ဘေးပေါင်းကင်းစင် ရန်မျိုး ကြဉ်ရာ နိဗ္ဗုတာအရပ်ကို။ လဘောယျ=လဘော ဟုတွာ ဧယျ၊ ကောင်းစွာ လှလှ ရသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။ ။ တတော၊ ထိုသို့ ကာမဂုဏ် ထောင်တွင်းဝယ် တဏှာချည်နှောင်သွင်းထားအပ်သူတို့၏ နိဗ္ဗုတာမှ လွန်စွာ ဝေး၍ နေကြသောကြောင့်။ ခေမပဒံ၊ ဘေးမသန်းနိုင်ရာ နိဗ္ဗုတာမြို့တော်ကြီးကို။ စယံစယံ၊ အလျင်အမြန် ဆည်းစုတည်ထောင် လိုသောသူသည်။ နေဝ စယံ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ မဆည်းစုအပ် မဆည်းစုထိုက်သော ကာမဂုဏ်ဆိုး ငရဲအိုးကို။ စယံ၊ အားတဆဲဆဲ တဟဲဟဲနှင့် တမဲထဲတောင့်တ၍ နေကြခြင်း သို့။ စယံ၊ စင်စစ် ဆည်းပူးအပ် ဆည်းပူး ထိုက်သော ဒါန သီလ စသည်ထိုထို မြတ်ကုသိုလ်အပေါင်းကို။ နေဝ စယံ၊ မဆည်းစုဘဲ မေ့အားသဲခြင်းသို့။ နမေယျ၊ မရောက်ကြရာ။ ဝါ၊ နမေယျ၊ မရောက်မှသာလျှင်။ နံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်သာခေါင် ဘေးမဲ့တောင်သို့။ ဧယျ၊ ရောက်နိုင်ရာ၏။’ ။

၁။ နမေယျတစ်ခုတည်း၌ နမေယျ၊ နံဧယျနှစ်ချက်ရ။ နမေယျမှာ ဓာတ်နာမ်။ ဘိန္နသတ္တိ။ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကား ဖွဲ့စီခြင်းငှါ အလွန်ခဲယဉ်းသော အလွန်သိနိုင်ခဲသော ပဒတ္တလည်း ရှိသော သဒ္ဒဂုဠာလင်္ကာရ၊ အတ္ထဂုဠာလင်္ကာရတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ပုဒ်တစ်ပါး မခြားဘဲ ယမကအချို့ခြားလျက် ယမကတစ်ချို့ဖြစ်၍ အဗျပေတ ဗျပေတ ယမကာလင်္ကာရဖြင့်လည်း ပြီးသော ဇ၊တ၊ဇ၊ဂ၊ဂ၊ ဟူသော ဥပေန္တဝဇီရာလက္ခဏာ တို့ဖြင့် မှတ်၍ဖွဲ့အပ်သော သုဒ္ဒက္ကရယမကဂါထာတို့တည်း။ “ဂရ ဝင်္ကော ပါဒန္တော ဝါ ”ဟူ၍ ဝုတ္တောဒယကျမ်း ညွှန်းအပ်သောကြောင့် လေးပါဒလုံး၏ အဆုံး လေးလုံးသော လဟုတို့ကိုလည်း ဂရဟူ၍ပင် မှတ်အပ်သတည်း။

မီးဘေးရှောင်

- ၁၂။ ။အဂ္ဂိအဂ္ဂိ ဝိဒဟန္တာ၊ ဝရံဝရံ ဝိစေယျ နော။
မဟံမဟံ အမောစေန္ဒာ၊ ဘယံဘယံ ဝိဝဗုရေ။ ။
- ၁၃။ ။ဒေဝိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
ကာမေကာမေ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ ခေမေခေမေဝ ရမ္မယံ။ ။

အဂ္ဂိ၊ အလျှံလက်လက် ကောင်းကင်ပြင်သို့ တက်တတ်သော အညွန့်၊ အဖျားရှိကုန်သော၊ အဂ္ဂိ၊ အရောင်ညီးညီး တကယ့်မီးတို့သည်။^၁ ။ တစ်နည်း၊ အဂ္ဂိ၊ ကောက်ကောက်ကျစ်ကျစ် လောင်စာရှိရာ ဖျစ်ဖျစ်လောင်သွားတတ် ကုန်သော။ အဂ္ဂိ၊ ပကတိမီးတို့သည်။^၂ ။ ဝရံဝရံ=ဝရံ+အဝရံ၊ အကောင်းအဆိုးဟူသမျှကို။ နော ဝိစေယျ၊ မရွေးမချယ်ကုန်မူ၍။ မဟံ မဟံ=မဟံ+အမဟံ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ် ဝတ္ထုဟူသမျှကို။ အမောစေန္ဒာ၊

၁။ ။အဂ္ဂေါ ဧတေသံ အတ္ထိတိအဂ္ဂိ။
၂။ ။အဂ္ဂ ကောဋီလျေတိ ဓာတု။

မလွတ်စေကုန် မလွတ်ကုန်မူ၍။ ဝိဒဟန္တာ၊ အထူးထူးအပြားပြား လောင်ကုန်လျက်။ ဘယံဘယံ၊ လွန်စွာ ကြောက်အပ်သော။ ဘယံဘယံ၊ စည်းစိမ်ပျက်ဘေး ကိုယ်အင်္ဂါအသက်ဘေးဟူသမျှကို။ ဝိဝဗုရေ၊ ပွားစေတတ်ကုန်၏။ တထာ၊ ယင်း နည်းအတူ။ အဂ္ဂိ၊ စည်းစိမ်တက်လို အရာတက်လို အထက်ကိုသာ လူတတ်သော အညွန့်အလျှံအဖျားရှိကုန်သော။ အဂ္ဂိအဂ္ဂိ၊ မီးထက်မီးဖြစ်ကုန်သော။ အဂ္ဂိ၊ ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာမီးတို့သည်။ [သိလေသ။] ။ဝရံ၊ မြတ်သော ဗဟုသုတ ကလျာဏ ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း။ ဝရံဝရံ၊ မြတ်သည်ထက်မြတ်သော သောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုသော်လည်းကောင်း။^၁ နော ဝိစေယျ၊ မျက်နှာကြီးငယ် မရွယ်မရွေး ကုန်ဘဲ။ မဟံမဟံ၊ လူကြီးလူငယ် နတ်ကြီး နတ်ငယ် တိရစ္ဆာန်ကြီးတိရစ္ဆာန်ငယ် ပြိတ္တာကြီးပြိတ္တာငယ်ဟူသမျှကို။ အမောစန္ဒာ၊ မလွတ်စေကုန် မလွတ်ကုန်မူ၍။ ဝိဒဟန္တာ၊ အသီးအသီး အပူကြီးအပူငယ် အသွယ်သွယ်လောင်ကုန်လျက်။ ဘယံဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာသော ဘေးဟူသမျှကို။ ဝိဝဗုရေ-အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် ပွားစေကုန်၏။ ဝါ၊ ငရဲဘေး ပြိတ္တာဘေးစသည် အထူးထူး ငရဲကြီးဘေး ငရဲငယ်ဘေးစသည် အပြားပြားအားဖြင့် များများကြီး ပွားစေကုန်၏။

ဒေဝိ၊ ဤသို့ ဆိုးကောင်းမရွယ် ငယ်ငယ်ကြီးကြီးမချန် မီးလောင်ဟန်ကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်မီးတို့၏ လူကြီးလူငယ် ပညာကျယ် ပညာလျ ဗာလ ပဏ္ဍိတမလှုပ် လောင်ဖျက်တတ်သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ နဖူးလက်တင် ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ=သိဿာ+အသိဿာ၊ ယုတ်မြတ်မဆို ထိုထိုလူတပည့် ရဟန်းတပည့်ဟူသမျှတို့သည်။ ဝါ၊ တပည့်ငယ် တပည့်ကြီးတို့သည်။ ဝါ၊ တပည့်ဟုတ် မဟုတ် ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ် မှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည် ရှိသော်။ ကာမေ၊ ကာမ ဂုဏ်ဆိုး အယုတ်တရားမျိုးတို့ကို။ ဣမေ၊ ဤဆိုးကောင်းယုတ်မြတ်မချန် မီးလောင်ဟန်နှင့် အတူ သူတော် မသူတော် နှစ်ရပ်ကိုပင် ဖျက်ဆီးလောင်ကျွမ်းစေတတ်သော ကာမဂုဏ်မီးတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကာ၊ စက်ဆုပ်

၁။ ။ဝရံ နှစ်ခုတည်းလျက် သုံးခုကြံသည်ကား သိလေသနည်း။

ဖွယ်သာ ဖြစ်ကုန်ရကား။ ကာ၊ အဘယ်မှာ အကျိုးရှိပါကုန်အံ့နည်း။^၁ ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ အမြဲနလုံး စွဲယူသုံးကုန်လျက်။ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ လုံးလုံးကြီး
 ကြည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခေ အာကာသသဒိသေ၊ ကောင်းကင်သဖွယ်
 ဘေးမတွယ်နိုင်ရာဖြစ်သော။ မေ မာနိတဗ္ဗေ၊ လွန်စွာ မြတ်နိုး အပ်ရာ
 ဖြစ်သော။ ခေမေဝ၊ ဘေးအပေါင်းတို့၏ တစ်ပေါင်းတည်းကုန်ငြိမ်းရာ
 နိဗ္ဗုတာအရပ်၌သာလျှင်။ ရမ္မယု ရမ္မေယျ၊ မွေ့လျော်ကြစေကုန်သတည်း။
 ဝါ၊ မွေ့လျော်ရအောင် ကြံဆောင်အားထုတ် ကြစေကုန်သတည်း။^၂ ။

၁။ကာမေ တစ်ပုဒ်တည်း၌ ကာမေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကာ+ဣမေဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ကာ+ကာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မေ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၏
 အနက်တို့သည် အန္တောဂဓဖြစ်ရကား သေတော ဓာဝတိ၏ သို့ ဘိန္နသတ္တိသမဝေတ
 နည်းတည်း။

၂။ ။ကောင်းကင်နှင့်တူသော နိဗ္ဗာန်အရပ်ဟူရာဝယ် အဘယ်သို့ ကောင်းကင်နှင့် တူသနည်း
 ဟူမူ- အဇ္ဈကာသကောင်းကင်၊ ကသိဏဂ္ဂါဒိမာကာသကောင်းကင်၊ ဝိဝရာကာသ ကောင်းကင်
 သုံးမျိုးတို့တွင် ဝိဝရာကာသကောင်းကင်နှင့်တူသည် ဆိုလိုသည်။ အဘယ်သို့ ဝိဝရာကာသ
 ကောင်းကင်နှင့် တူသနည်း။ ဝု ဥမင် လိုက်ခေါင်းတူးကြသော အခါ ထိုတူးသောသူတို့သည်
 မြေဓာတ် ကျောက်ဓာတ်တို့ကို တူရွင်းပေါက်တူးတို့ဖြင့် ကုန်စေသောအဆုံး၌ ဝု ဥမင်
 လိုက်ဟုဆိုအပ်သော ဝိဝရာကာသဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း
 ထိုဝိဝရာကာသကို ထိုသူတို့ ဖန်ဆင်းပြုလုပ်သည်ဟု စင်စစ် မဆို ထိုက်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူ။ ထိုသူတို့ ထိုကောင်းကင်ဖြစ်အောင် တူရွင်း ပေါက်တူး တို့ဖြင့် ထိထိခိုက်ခိုက်
 တမင်ဂလာ ပြုပြင်ရတော့သည် မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း ထိုသူတို့
 ပယောဂအရင်းနှင့် လုံးလုံးကင်း၍လည်း ထိုကောင်းကင် မဖြစ်နိုင်ရကား ထိုကောင်းကင်သည်
 ဘာသာသက်သက် ဖြစ်လာသည်လည်း မဆိုရ။ ဤနည်း အတူ ဒါန သီလ ဘာဝနာ
 မဂ်ဖိုလ်တို့ကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ ထိုပရိနိဗ္ဗန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 ခန္ဓာကိုယ် ကွယ်ပျောက်သည့် အဆုံး၌ ထိုသူအား နိဗ္ဗာန်ရတနာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထိုသို့
 ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း ထိုဒါန သီလ ဘာဝနာ မဂ်ဖိုလ်တို့သည် ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ပြုပြင်အပ်သည်ဟု
 စင်စစ် မဆိုထိုက်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ထိုဒါန သီလ ဘာဝနာ မဂ်ဖိုလ်တို့က
 ထိုသူ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ချုပ်ပျောက်ရုံမျှသာ ပြုပြင်ရသည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်အောင် တယောင်
 တဆောင် တကူးတက ပြုပြင်ရတော့သည် မဟုတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏
 ထင်ရှားရှိလျက် မြင်လည်းမမြင်ရ စမ်း၍လည်း မတွေ့သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုဒါန သီလ ဘာဝနာမဂ်ဖိုလ်တို့နှင့် ကင်း၍ ထိုသူ၌ ထိုနိဗ္ဗာန်ရတနာ
 မပေါ်လာသောကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်သည် သက်သက် မိမိဘာသာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟူ၍လည်း
 မဆိုထိုက် မဆိုသင့်။ ဤသို့တူသတည်းဟူလို။ ဤအကြောင်းကို မဟာနိဗ္ဗုတဒီပနိကျမ်း
 သို့ရောက်မှ ယုတ္တိသာဓကတို့နှင့်တကွ အကျယ် ဆိုလတ္တံ့။

ကာမ ကျော့ကွင်း

၁၄။ ။ဧကဝါရံ ပါသာပါသာ၊ ခဂါခဂါ ဝိမုစ္စိနော။
ပါသံပါသံ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဘယာဘယာ မရဗ္ဗယာ။ ။

ဧကဝါရံ၊ ရှေးဦးတစ်ကြိမ်။ ပါသာ ဗန္ဓိတမှာ၊ သေဘေးထိသဖြင့် မိ၍နေရာဖြစ်သော။ ပါသာ၊ မုဆိုးထောင်ထားရာ ကျော့ကွင်းမှ။ ဝိမုစ္စိနော၊ လွတ်ကြဖူးကုန်သော။ ခဂါ၊ ကောင်းကင်တိမ်ထဲ ပျံဝဲနိုင်ကုန်သော။ ခဂါခဂါ၊ ငှက်ကြီးငှက်ငယ်ဟူသမျှတို့သည်။ ဘယာဘယာ၊ လွန်စွာ ကြောက်မက် ဖွယ်ဖြစ်သော။ မရဗ္ဗယာ၊ အသက်သေဘေးမှ။ ဘယာဘယာ၊ အလွန်ကြောက် ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပါသံပါသံ=ပါသံ+အပါသံ၊ ရှေး မိဖူးရာ မမိဖူးရာ ဖြစ်သော။ ပါသံပါသံ=ပါသံ+အပါသံ၊ ကျော့ကွင်းငယ် ကျော့ကွင်းကြီး ဟုဆိုအပ်သော။ ပါသံပါသံ၊ ကျော့ကွင်းဟူသမျှကို။။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ ယထာ၊ ကြဉ်ကြကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဧကဝါရံ၊ ရှေးဦးစွာ တစ်ကြိမ်။ ပါသာ ဗန္ဓိတမှာ၊ မိဖူးကြရာဖြစ်သော။ ပါသာ၊ မာရ်မင်းထောင်ထားရာ ကာမဂုဏ်ကျော့ကွင်းမှ။ ဝိမုစ္စိနော၊ လွတ်၍ လာကြကုန်ပြီးသော။ ခဂါ၊ သာသနာတော်ကောင်းကင်သို့ ရောက်လာကြကုန်ပြီးသော။ ဝါ၊ ရောက် လာကြကုန် သည်ဖြစ်၍။ ခဂါ သုညဂါ၊ ဘေးကင်းရန်ကွာ ဖြစ်ကြကုန် ပြီးသော။ ခဂါ၊ ကောင်းကင်ပျံကြသော ငှက်တိရစ္ဆာန်များထက်။ ခဂါ၊ နိဗ္ဗာန်ကောင်းကင်ထိအောင် ပျံသွားနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခဂါခဂါ၊ ငှက် ထက်ငှက် ဖြစ်ကုန်သော။ ခဂါ သုညဂါ၊ ဘေးဆိတ်ကြသူ လူမင်းနတ် မင်းများထက်။ ခဂါခဂါ၊ တကယ့် ကာမဂုဏ်ဘေး ဆိတ်ခြင်းသို့ ရောက် ကြကုန်သော ဘုရားသားတော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့သည်။ ပါသံ ပါသာ၊ ငှက် တို့ကို ဖွဲ့ချည်နှောင်ဖမ်းထားတတ်သော ကျော့ကွင်းများထက်။ [အံကို အာပြု။ နိရုတ္တိနည်း။] ပါသံပါသံ၊ သတ္တဝါတို့ကို လွန်စွာဖမ်းထားတတ် သော။ ပါသံပါသံ=ပါသံ+အပါသံ၊ ရှေးလူတုန်းက မိခဲဖူးရာ မမိခဲဖူးရာ ဖြစ်သော။ ပါသံပါသံ = ပါသံ+အပါသံ၊ ကာမဂုဏ်ကျော့ကွင်းငယ် ကျော့ကွင်း ကြီးဟု ဆိုအပ်သော။ ပါသံပါသံ၊ ကာမဂုဏ်ကျော့ကွင်းမှန်သမျှကို။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝေးဝေးကြီး ကြဉ်ကြကုန်၏။ [ဘိန္နာဘိန္နုပဒတ္တသိလေသောပမာလင်္ကာရ။]

၁၅။ ။ဒိံ သရံ မုနိသိဿာ၊ ကာမာကာမာ ဝိမုစ္စိနော။
ခေမေခေမေ သုတိဋ္ဌန္တာ၊ ကာမေကာမေ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ။

ဒိံ၊ ဤသို့ သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကာမာ၊ အပါယ်ဘေးကြီး သံသရာဘေးကြီးကို ဖြစ်စေတတ်သဖြင့် တကယ်စက်ဆုပ်အပ်သော အာဒိနဝကြောင့် ကာ-လည်းမည်သော၊ အဆိပ်သီးကဲ့သို့ အခိုက်အတန့် သာယာမြတ်နိုးအပ်သော အဿာဒကြောင့် မ-လည်းမည်သော။ ကာမာ=ကု+အာမာ၊ စက်ဆုပ်အပ်သူ ရာဂပြောသူတို့သာ လွန်စွာ နှစ်သက်ရာဖြစ်သော။ ကာမာ=ကာ+အာမာ၊ သတိ ဝီရိယ ပညာ နည်းသူတို့ကိုသာ လွန်စွာမြတ်နိုးစေနိုင်သော။ ကာမာ=က+အမာ ကဝိ အမာ၊ ပညာရှိတို့ မမြတ်နိုးနိုင် သတိမမူ ပညာမကူ ကိလေသာထူနှောင် လူမိုးမှောင်တို့၏သာ မြတ်နိုးရာဖြစ်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်သံနှောင် လူတို့ဘောင်မှ။ ဝိမုစ္စိနော၊ လွတ်ကြကုန်ပြီးသော။ မုနိသိဿာ၊ ဘေးသံသရာ လွတ်ကြပါစေ မြတ်စိန္တေမုနိသည် အခါခါ မေတ္တာရေသွန်းဖျန်းအပ်ကုန် ပြီးသော။ မုနိသိဿာ၊ ကာမဂုဏ်ဘေးမှ ကင်းဝေးစိမ့်ငှာ ငါဆရာမုနိသည် အခါခါ မေတ္တာရေသွန်းဖျန်းအပ်ကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ငါဆရာမုနိကို ဗျာဓိဝေးကွာအောင် မေတ္တာရေ သွန်းဖျန်းလေ့ရှိကြပေကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ငါဆရာမုနိ၏ မုနိဖြစ်ကြကုန်သူ တပည့်ဟူသမျှတို့သည်။ ခေမေသု၊ ဘေး ကုန်ရာ ဟူသမျှတို့ထက်။ ခေမေ ခေမတရေ၊ တကယ်အလွန် ဘေးကုန်ရာ ဖြစ်သော။ ခေ၊ ကိလေသာ အပါကဋဘေးတို့ကို ကုန်စေနိုင်သောကြောင့်။ မေ မာနိတဗ္ဗေ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ အလွန်မြတ်နိုးအပ်ရာဖြစ်သော။ ခေ၊ မင်းဒဏ် ရာဇဝတ်စသော ပါကဋဘေးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သောကြောင့်။ မေ မဟိတဗ္ဗေ၊ လောကဘေးကြောက်သူ လူတို့ ပူဇော်မြတ်နိုးရာလည်း ဖြစ်သော။ ခေမေ၊ အလုံးစုံသော ဘေးကင်းကြောင်း ကင်းရာ သာသနာတော် မြတ်၌။ သုတိဋ္ဌန္တာ၊ မြဲမြံစွာ အရိုးမြေကျ တည်နေကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာကာမေ၊ ဘေးကို မကြောက်သူတို့ လွန်စွာ အလိုရှိအပ်ရာဖြစ်ကုန်သော် လည်း။ အကာမေ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာဘေးကို ကြောက်တတ်သူတို့ အနည်း ငယ်မျှ အလိုရှိအပ်သည် မဟုတ်ကုန်သော၊ ကာမေကာမေ၊ ကာမဂုဏ်

ကြီးငယ် ဟူသမျှ တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇယံ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ဝေးဝေးဖဲခွာ အထူးသဖြင့်
ကြည့်နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။^၁

ကာမညွန့်တွင်း အလွတ်ကွင်း

- ၁၆။ ပုဗ္ဗေ ခေါ သိင်္ဂါလော ဧကော၊ ဟတ္ထိဗောန္တိ ဝိဘက္ခကော၊
တံဝစ္စတော ပဝိသိတွာ၊ တံကုစ္ဆိသ္မိံ ပိဟိတော။ ။
- ၁၇။ နိက္ခန္တော သဗ္ဗထာမေန၊ သကာယံ နိစ္ဆဝိံ သရံ ။
ဟတ္ထိဗောန္တိ ဧကဝါရံ၊ အပဿန္တော ပလာယတိ။ ။
- ၁၈။ ဒဒိံ သရံ မုနိသိဿာ၊ ပကာပကာ ဝိမုစ္စိနော။
ပကာပကာ နာဝေက္ခန္တော၊ ခေမေခေမေဝ ရမ္မယံ။ ။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်အမှန် ဖြစ်ဖူးသည်ကား။ ဧကော၊
တစ်ကောင်သော။ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်။^၂ ။ ဟတ္ထိဗောန္တိ၊
ဆင်သေကောင် ကို။ ဝိဘက္ခကော၊ အထူးထူး အပြားပြား မွရာမွရာ
ရှာ၍စားသည်ရှိသော်။ တံဝစ္စတော၊ ထိုဆင်သေ၏ ဝစ္စဒွါရမှ။ ပဝိသိတွာ၊
ဆင်၏ ဝမ်းခေါင်း ဝင်အောင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဘက္ခကော၊ အထူးသဖြင့်
ကိုက်စားပြန်သည်ရှိသော်။ တံကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ထိုဆင်သေကောင်၏ ဝမ်းထဲ
၌သာလျှင်။ ပိဟိတော၊ ပိတ်လှောင်မိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗထာမေန၊
အားကုန်ထုတ်သဖြင့်။ နိက္ခန္တော၊ ကြီးကုတ်ထွက်ပြေးသည်ရှိသော်။ နိစ္ဆဝိံ၊

၁။ ။ကာမေကာမေ တစ်ခု၌ ကာမေ အာကာမေ , ကာမေ အကာမေ ,ကာမေကာမေဟု
သုံးချက်ရ ဘိနုဘိနုပဒတ္တသိလေသ။ ဤနည်းတူ ယမကဂါထာ ဟူသမျှတို့၌
ဘိနုပဒတ္တ, အဘိနုပဒတ္တ, ဘိနုဘိနုပဒတ္တ သုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး သင့်လျော်ရာ
ရအပ်သည်ချည်တည်း။ ဤသိလေသာလင်္ကာရနည်းကို မရိပ်မိလျှင် ယမကဟူသမျှ၌
ဝိစ္ဆတ္တချည်းမှတ်၍ ဂမ္ဘိရတ္တဝိဇာနနဂုဏ် ပျက်တတ်သည်။ သတိရှိကြစေ။ ။

၂။ ။ပဇ္ဇုပေါသထဇာတ်၌ လာသော မြေခွေးကို ယူ။ ။

အရေကွာပျောက် သွေးပေါက်ကျသော။ သကာယံ၊ မိမိကိုယ်အလုံးကို။ သရံ သရန္တော၊ အောက်မေ့မိလေရကား။ တံ ဟတ္ထိဗောန္တိ၊ ထိုဆင်သေကောင်ကို။ ဧကဝါရံ၊ တစ်ကြိမ်တည်းမျှ၊ အပဿန္တော၊ ပြန်၍တစ်ဖန် မကြည့်ဝံ့ဘဲ။ ပလာယတိ၊ တပြေးတည်း ပြေးလေသတတ်။

ဒိံ၊ ဤသို့ လျှာလိုလိုက်၍ ဆင်သေဝမ်းထဲ ကိုက်စားမိသဖြင့် ဘေးကြီးထိသော မြေခွေး၏ ယင်းဆင်သေကောင်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ မကြည့်ဝံ့ဘဲ တစ်ပြေးတည်း ပြေးသည့်သဘောကို။ သရံ သရန္တော၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပင်္ကာ၊ ဤလောကညွှန်ပျောင်းထက်။ ပင်္ကာ၊ ညွှန်ပျောင်း ဖြစ်သော။ ပင်္ကာ၊ တကယ့်ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်းကြီးမှ။ ဝိမုစ္စိနော၊ လွတ်ကြ ကုန်ပြီးသော။ မုနိသိဿာ၊ ဘုရားသျှင်မုနိ၏ တပည့်ရင်းဖြစ်ကြကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ငါဆရာမုနိ၏ တပည့်များဖြစ်ကြ ကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ဘုရားသျှင် မုနိသည် မဟာကရုဏာရေချမ်း သွန်းဖျန်းအပ်ကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ငါဆရာမုနိသည်လည်း မေတ္တာရေ ဖျန်းအပ်ကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ဘုရားသျှင်မုနိ ငါဆရာမုနိတို့ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါ မေတ္တာရေချမ်း ဖျန်းသွန်းလေ့ရှိကြကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ရဟန်းတပည့် ဟူသမျှတို့သည်။ ပင်္ကံပင်္ကံ၊ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်း ဘဝအဆက်ဆက် နစ်ဖူးကြလှရာ ကြီးကျယ်စွာသော ဗွက်ဟောင်းကြီးကို။ နာဝေက္ခန္တော၊ လဲ့ကြည့်လဲ့ကြည့် မကြည့်မှား ကြကုန်မှု၍။ ခေမံ=ခယတော မာနိတဗ္ဗံ၊ ဘေးကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်၍ မြတ်နိုးအပ်လှစွာသော။ ခေမံ=မာရခိဏံ၊ ခန္ဓမာရ်၊ ကိလေသမာရ်၊ အဘိ သင်္ခါရမာရ်၊ မစ္စုမာရ်တို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော။ ခေ၊ နိဝရဏမိးဟူ အပါကဋ္ဌရန်သူတို့ကို ကုန်စေနိုင်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ မေ=မဟန္တေဟိ မာနိတဗ္ဗေ၊ မြတ်ကုန်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြတ်နိုးအပ်ရာဖြစ်သော။ ခေ၊ မင်းဘေး မင်းဒဏ် စသော ပါကဋ္ဌဘေးရန်တို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ် သောကြောင့်။ မေ=မဟာဇနေဟိ မာနိတဗ္ဗေ၊ များစွာသော သူအပေါင်းတို့ မြတ်နိုး နားခိုရာဖြစ်သော။ ခေမေဝ၊ ဘေးခပ်သိမ်းတို့၏ ကင်းငြိမ်းကြောင်း ကင်းငြိမ်းရာ သာသနာတော်မြတ်၌သာလျှင်။ ရမ္မယုံ ရမ္မေယျံ၊ ကာမစ္ဆန္တ စသည်ဘီလူး မဖမ်းဖူးဘဲ အမြဲမွေ့လျော်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ပိုးဖလံမျိုး မီးကို တိုး

၁၉။ ။အာဂါရိကာ သတ္တာသတ္တာ၊ ကာမေကာမေ ဝိနဿကာ။
သလဘာသလဘာ ပါဏာ၊ ပဒိပေပဒိပေ မတာ။ ။

၂၀။ ။ဒဒိ သရံ ဂိဟိသိဿာ၊ ကာမေကာမေ နိမုဇ္ဇိနော။
ကာမာကာမာ မောက္ခတ္တာယ၊ ဝိပဿန္တု ဘယံဘယံ။ ။

သတ္တံ၊ အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ အသတ္တာ၊ အလိုမရှိကြကုန်မှု၍။ အသတ္တာ အသတ္တံ၊ အလိုမရှိအပ် မတပ်နှစ်သက် အပ်သော ကာမဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ သတ္တာ၊ အလိုရှိသည်ထက်။ သတ္တာ၊ အလိုရှိမှား၍ နေကြ ကုန်သော။ အာဂါရိကာ၊ အိမ်ရာထောင်သူ လူဖြစ်ကြကုန်သော။ သတ္တာသတ္တာ၊ သတ္တထက် သတ္တဖြစ်ကြကုန်သော။ သတ္တာ၊ ကာမသတ္တဝါတို့သည်။ အကာမေ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ဘေးနှစ်ဖြာကို ဖြစ်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ စင်စစ် အလိုမရှိအပ်ပါဘဲလျက်။ ကာမေ၊ အဆိပ်သီး ပမာ အခိုက်အတန့် သာယာအပ်သောသဘောကြောင့် သတ္တဝါတို့ အလိုရှိ မှား၍ နေကြရာဖြစ်သော။ ကာမေကာမေ၊ ရူပကာမဂုဏ် သဒ္ဒကာမဂုဏ် စသော ကာမဂုဏ်ဟူသမျှ၌။ ကာမေ၊ အလိုရှိသော သောတာပန် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်များထက်။ [ဝိဘတ်ပြန်] ။ ကာမေ၊ နတ်ရွာတံခါးကို ပိတ်ထား၊ အပါယ်တံခါးကို ဖွင့်ထားသဖြင့် အလွန်အလိုရှိမှား၍ နေကြသောကြောင့်။ ဝိနဿကာ၊ ငရဲပြိတ္တာ ဘေးဧရာနှင့် အခါခါတွေ့သဖြင့် ပျက်ခြင်းကြီး ပျက်စီး၍ နေကြရကုန်၏။ [ကာမေ၌ နိမိတ္တတ္ထသတ္တမီ။] ဧက ဝိယ၊ အဘယ်တို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သလဘာသလဘာ၊ ပိုးဖလံကောင်ကြီးငယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏာ၊ ပိုးတိရစ္ဆာန် သတ္တဝါတို့သည်။ ပဒိပေ၊ ပိုးဖလံတို့ကို ရွှေရောင်အဟန် အပြားအားဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ ပြတတ်သော။ ပဒိပေပဒိပေ၊ ဆီမီးခွက်ကြီးငယ်ဟူသမျှ၌။ မတာ ဝိယ၊ မသေတန်ဘဲ သေချက်သဲ၍ နေကြရာကုန်သကဲ့သို့တည်း။^၁

၁။ ။ဂါထာပါဠိကို ရွတ်ဆိုရာ၌ ယမကာလင်္ကာရ စတုတ္ထဂေါဏ်းဖို့ငှါ ပဒိပေ ပဒိပေဟု ဣရဿရွတ်။ အနက်ပေးရာ၌ကား ပကတိပုဒ်သဘာဝအတိုင်း ပဒိပေ ပဒိပေဟု ဤဒီဃနှင့်ရွတ်။

ဧဒိံ ၊ ဤသို့ ဆီမီးရောင်ကို ရွှေရောင်ထင်မှားသော ပိုးဖလံတို့နှင့်မခြား
 ကာမဂုဏ်တို့၌ မိုက်မှားပျက်ပြား၍ နေကြရသော သတ္တဝါတို့သဘောကို။
 သရံ သရန္တာ၊ သံဝေဂရှေ့သွား နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကာမေ၊
 အနည်းငယ်မျှ အလိုမရှိအပ် အလိုမရှိထိုက်ပါဘဲလျက်။ အာကာမေ၊ လွန်စွာ
 အလိုရှိမှား၍ နေကြအပ်ရာဖြစ်သော။ ကာမေကာမေ၊ အဇ္ဈတ္တကာမဂုဏ်၊
 ဗဟိဒ္ဓကာမဂုဏ်စသော သကကာမဂုဏ်၊ ပရကာမဂုဏ်စသော ကာမဂုဏ်
 ကာမဂုဏ်ဟူသမျှ၌။ နိမုဇ္ဇိနော၊ မိမိလည်းနစ်၊ သူကိုလည်းနစ်စေတတ်
 ကုန်သော။ [လင်ကလည်း မယားကို ၊ မယားကလည်း လင်ကို နစ်စေသည်ဟူလို။]
 ဂိဟိသိဿာ၊ အိမ်ရာထောင်နေကြသူ လူတပည့်တို့သည်။ အကာမာ၊
 အနည်းငယ်မျှ နှစ်သက်တွယ်တာ အလိုရှိစရာ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အာကာမာ၊
 လွန်စွာ အလိုရှိမှား၍ နေကြအပ်ရာဖြစ်သော။ ကာမာကာမာ၊ ကာမဂုဏ်
 ဟူသမျှမှ။ မောက္ခတ္တာယ၊ လွတ်ကြရခြင်း အကျိုးငှာ။ ဘယံဘယံ၊
 ဘေးထက်ဘေးဖြစ်သော။ ဘယံ၊ ကာမဂုဏ်ဘေးကြီးကို။ ဘယံဘယံ၊
 ဘေးထက်ဘေးဟူ၍။ ဝါ၊ တကယ်ကြောက်သင့် ကြောက်ထိုက်သော
 ဘေးဟူ၍။ ဝိပဿန္တု၊ ဟုတ်တိုင်းထင်ထင် ရှုမြင်ကြပါစေကုန်သတည်း။
 [ဘိန္နာ ဘိန္နုပဒတ္တသိလေသာလင်္ကာရပင်။]

သေမင်းကွန်ရက်

- ၂၁။ ။ မုနိမုနိ ကာပုရိသာ၊ ရူပေရူပေ ဝိမောဟကာ။
 စာတကာစာတကာ ဗာလာ၊ ဇာလေဇာလေ သုဗန္ဓိတာ။ ။
- ၂၂။ ။ ဧဒိံ သရံ မုနိသိဿာ၊ ရူပံရူပံ ဝိပဿိနော။
 ဘူတံဘူတံ ဝိဇာနန္တာ၊ နာပေက္ခန္တု သုတံသုတံ။

ရူပေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါသူတစ်ပါး မိန်းမ ယောက်ျား မဟုတ်ဘဲလျက်
 ဟုတ်သည်အယောင် ဟန်ဆောင်ပြတတ်သော။ ရူပေရူပေ=ရူပေ+အရူပေ၊
 ရုပ်နာမ်တရားအစုမျှသာဖြစ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်အကောင်ပုပ်၌။ မုနိ ဇာနိ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်သိထိုက်ကုန်သော အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘသဘောတို့ကို။
 အမုနိ အဇာနန္တာ၊ မသိနိုင်ကြကုန်မူ၍။ အမုနိ၊ မသိသင့်မသိထိုက်သော နိစ္စ
 သုခ အတ္တ သုဘစသည်တို့ကို။ မုနိ၊ သိကြမှတ်ထင်ကြကုန်သော။ ကာပုရိသာ၊

သတိ သဒ္ဓါ ပညာ နည်းပါးသူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကာပုရိသာ၊ မိမိ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးစုံတို့ကိုပင် အပါယ်ဘုံသို့ စုန်သွားရအောင်သာ ကြံဆောင် ပြုလုပ်တတ်သည်ဖြစ်၍ တကယ် စက်ဆုပ်အပ်သူဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ ကာပုရိသာ=ကာပုရံ+ဣသာ၊ စက်ဆုပ်ကြောက်မက်ဖွယ် တကယ် ရှိလှသည့် ယမမင်းကြီးမြို့ ပြည်အောင်သာ ရှာကြံသယ်ယူတတ်သူဟု ဆိုအပ်ကုန် သော။ မုနီမုနီ=မုနီ+အမုနီ၊ ရဟန်း၊ ရှင် လူတို့သည်။ ရူပေ ရူပိတဗ္ဗေ၊ ဟုတ်တိုင်းသော အနိစ္စ ဒုက္ခအစရှိသော ပြုအပ်ပြုထိုက်သော သဘောတို့ကို။ အရူပေ၊ အနည်းငယ်မျှ မပြနိုင်သော။ အရူပေ၊ မပြသင့်မပြ ထိုက်သော နိစ္စ သုခစသော သဘောတို့ကိုသာလျှင်။ ရူပေရူပေ၊ တကယ် ပြတတ်သော။ ရူပေရူပေ=ရူပေ+အရူပေ၊ ရုပ်နာမ်တရားအစုမျှ၌။ ဝိမောဟကာ၊ ပုဂ္ဂလ သတ္တ စသည် အထူးထူး၊ နိစ္စ သုခစသည် အပြားပြား၊ အတ္တ အတ္တနိယ စသည် အထူးသဖြင့် တွေဝေ မိန်းမော၍ နေကြကုန်၏။ ဝါ၊ တွေဝေကြသည်အတွက် ဘေးကြီးနက်နက်တွေ့၍ နေကြရှာကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်တို့သည် အဘယ်တို့၌ အဘယ်ပုံဖြစ်၍ ဘေးတွေ့ကုန် သကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဗာလာ၊ ပညာမကူ သတိမထူ အသက်ရှူတတ်ကာ မျှသာဖြစ်ကုန် သော။ စာတကာ၊ မိုးကို မှီ၍ အသက်ရှည် နေကြကုန်သော။ [မုတ္တာဝဋ်အဘိဓာန်နှင့် အညီ]။ ။ စာတကာစာတကာ = စာတကာ+အစာတကာ၊ စာဝတီးငှက်ငယ် ငှက်ကြီးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ [အကာရ ဝုမုတ္တ] စာတကာ စာတကာ၊ စာဝတီးငှက်ဟူသမျှတို့သည်။ [ဝိစ္ဆာ] ဇာလေဇာလေ၊ မိမိအပေါ်၌ သေဘေး ဆိုက်လာသူတို့ကို မရုန်းမလွတ်နိုင်အောင် တကယ်ဖုံးအုပ် ဖွဲ့နှောင်တတ်သော။ ဇာလေဇာလေ၊ ကွန်ရက်ကြီးငယ်ဟူသမျှ၌။ သုဗန္ဓိတာ ဣဝ၊ မရုန်း မထွက်နိုင်ဘဲ တစ်မိတည်းမိ ဘေးကြီးထိ၍ နေကြကုန် ဘိသကဲ့သို့တည်း။ [ဇာလ အာစ္ဆာဒက။ ။မုတ္တာဝဋ်။]

ဒေဝိ၊ ဤသို့ စာသူငယ်အပေါင်းတို့၏ ပိုက်ကွန်တွင်း၌ သေဘေး ဆိုက်ကြသည်နှင့်အတူ ကာမဂုဏ်ဟူသော ပိုက်ကွန်ထဲ၌ အပါယ်ဘေးကြီး ဆိုက်၍ နေကြကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ သဘောခြင်းရာကို။ သရံ သရ နန္ဒာ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုနီ၊ ကာမဂုဏ် အယုတ်တရား တို့၌ သိအပ် သိထိုက်သော ဘေးအပြစ်ကို သိတတ်ကြကုန်သော။

မုနိသိဿာ၊ အတုမရှိသော မုနိသခင်ဘုရားသျှင်၏ တပည့်ရင်းဖြစ်ကြ ကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ငါဆရာမုနိ၏ တပည့်လည်းဖြစ်ကြကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ အတုမရှိသော ဘုရားသျှင်မုနိသည် မဟာကရုဏာရေစင် သွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားသျှင်မုနိကိုလည်း သဒ္ဓါ မေတ္တာရေစင် သွန်းဖျန်းလေ့ရှိကြကုန်သော။ မုနိသိဿာ၊ ငါဆရာမုနိသည် ကရုဏာ မေတ္တာရေ သွန်းဖျန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ငါဆရာမုနိကိုလည်း မေတ္တာရေချမ်း သွန်းဖျန်းလေ့ရှိကြကုန်သော။ မုနိသိဿာ=မုနိနံ သိဿာ၊ ရဟန်းတို့၏ တပည့်ဖြစ်ကြကုန်သူ ဂဟဋ္ဌလူဟူသမျှတို့သည်လည်းကောင်း။ မုနိသိဿာ၊ မုနိဖြစ်သော သိဿတို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပံ၊ မိမိတို့၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ သဘောကို။ အရူပံ၊ မပြတတ်သော။ အရူပံ၊ မပြအပ်သော ဣတ္ထိ ပုရိသအဟန်ကိုသာလျှင်။ ရူပံ၊ ပြတတ်သော။ ရူပံရူပံ=ရူပံ+အရူပံ၊ ရုပ်နာမ် တရားအပေါင်းကို။ ဝိပဿိနော၊ အထူးသဖြင့် ရှုနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။ တစ်နည်း။ ။ရူပံ၊ ဣတ္ထိ ပုရိသစသည်ဖြင့် ဟန်ဆောင်၍ ပြတတ်သော။ ရူပံ၊ ဤအကောင်ပုပ် ဤသည်ရုပ်ကို။ အရူပံ၊ ဣတ္ထိ ပုရိသစသည်ဖြင့် မပြနိုင်အောင်။ အရူပံ၊ ဖဿ ဝေဒနာစသည်ဖြင့် စုဏ္ဏ ဝိစုဏ္ဏသဘောကို မပြနိုင်သော။ ဝါ၊ မိမိ၏ ဟုတ်တိုင်း အနိစ္စအစရှိသော သဘောကို မပြနိုင် သော။ အရူပံ၊ နာမ်တရားအပေါင်းကို။ ရူပံ၊ အသင့်ကို ငါမလှည့်ပတ်နိုင်ပြီ၊ အသင် ရှုတိုင်း ဟုတ်လှပေသည်ဟု မိမိသဘောကို ဖော်ပြနိုင်အောင်။ ဝိပဿိနော၊ အထူးသဖြင့် ရှုနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပထဝီ အာပေါစသည်၊ ဖဿ ဝေဒနာစသည်အထူးထူး၊ အနိစ္စ ဒုက္ခစသည်အပြားပြား၊ ဥဒယဗ္ဗယာ နုပဿနာ ဘင်္ဂါနုပဿနာစသည် အထူးသဖြင့် ရှုနိုင်ကြသည် ဖြစ်၍။ [ဝိဝိဓတ္ထ ဝိသေသတ္ထ နှစ်ချက်ရ ပဒီပနည်း။] ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း သော၊ ဘူတံ၊ ထင်ရှား ရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းစုမျှကို။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သည်အတိုင်း ။ တစ်နည်းကား၊ ဘူတံ၊ အနိစ္စစသည် သဘောတရား ထင်ရှား ရှိပါလျက်၊ အဘူတံ အဘူတံ ဝိယ၊ ထင်ရှားမရှိဘိသကဲ့သို့။ ဘူတံ၊ ဖြစ်၍နေသော။ အဘူတံ၊ ဣတ္ထိ ပုရိသစသည် ထင်ရှားမရှိပါဘဲလျက်။ ဘူတံ ဘူတံ ဝိယ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့။ ဘူတံ၊ ဖြစ်၍နေသော။ ဘူတံ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အပေါင်းကို။ ဘူတံဘူတံ၊ တကယ်ဟုတ်သည့်အတိုင်း။ ဝိဇာနန္တံ၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်

အထူးသဖြင့် သိကြပါစေကုန်သတည်း။ အသုဘံ၊ အသုဘဖြစ်သော
ကာမဂုဏ်ကို။ သုဘံ၊ သုဘဟူ၍။ သုဘံ၊ သုဘဖြစ် သော သူတော်တရားအစု
ကုသိုလ်မှုကို။ အသုဘံ၊ အသုဘဟူ၍။ နာပေက္ခန္တု၊ မရုမားမိကြစေကုန်
သတည်း။

မျက်စိနှစ်မျိုး

- ၂၃။ ။ယံ ပဿတိ န တံ ဒိဋ္ဌံ၊ ယံ ဒိဋ္ဌံ တံ န ပဿတိ။
အပဿံ ဗဇ္ဈတိ မုဋ္ဌော၊ ဗဇ္ဈမာနော န မုစ္စတိ။ ။
- ၂၄။ ။ဧဒိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပဿံပဿံ သုပဿိယ။
အပဿံ အပဿံ သဒါ၊ ဝိမုစ္စန္တု ဘယာဘယာ။ ။

ယံ၊ အကြင် ဣတ္ထိ ပုရိသစသည်ကို။ ပဿတိ၊ အမိပေးသည့်
စက္ခုဖြင့် မြင်၏။ တံ၊ ထိုအမိပေးသည့် စက္ခုဖြင့် မြင်သော ဣတ္ထိပုရိသ
စသည်ကို။ န ဒိဋ္ဌံ၊ ဘုရားပေးသော စက္ခုဖြင့် မမြင်။ ယံ၊ အကြင် ရုပ်နာမ်
ခန္ဓာအစုမျှကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ ဘုရားပေးသည့် မျက်စိဖြင့် မြင်၏။ တံ၊ ထိုဘုရားပေးသည့်
မျက်စိဖြင့် မြင်သော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ တရားအစုကို။ န ပဿတိ၊ အမိပေးသည့်
မျက်စိမျှဖြင့် မမြင်။ အပဿံ၊ မြင်အပ်သော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို မမြင်၊ မမြင်အပ်သော
ဣတ္ထိ ပုရိသ စသည်ကို မြင်တတ်သော။ မုဋ္ဌော၊ တွေဝေမိုက်မဲသော
သတ္တဝါသည်။ ဗဇ္ဈတိ၊ ကာမဂုဏ်ညွတ်ကွင်း၌ မိ၏။ ဗဇ္ဈမာနော၊ မာရ်မင်း
ထောင်ထားအပ်သော ကာမဂုဏ် ညွတ်ကွင်း၌ မိသော။ သော မုဋ္ဌော၊
ထိုတွေဝေမိုက်မဲသော သတ္တဝါသည်။ န မုစ္စတိ၊ အပါယ်ဘေး သံသရာ
ဘေးကြီးမှ မလွတ်နိုင်။

[တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ ကျားသစ်လက်တွင်းသို့ ရောက်သော ယုန်သူငယ်သည်
သေဘေးမှ မလွတ်နိုင်သကဲ့သို့ ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာ ဖမ်းထားအပ်သော
မုဋ္ဌဗာလသတ္တဝါသည် အပါယ်ဘေး သံသရာဘေးကြီးမှ မလွတ်နိုင် ဟူလိုသည်။]

ဒေဝိ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ့အား မေတ္တာရေချမ်း သွန်းဖျန်းလေ့ရှိကြကုန်သော။^၁ မံသိဿာ၊ ငါသည် ကရုဏာရေချမ်း သွန်းဖျန်းအပ်ကုန်သော။^၂ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့် ရဟန်းရှင်လူ သူခပ်သိမ်း အပေါင်းတို့သည်။^၃ ပဿံပဿံ၊ တကယ် မြင်သင့် မြင်ထိုက်သောရုပ်ခန္ဓာ အစုကို။ ပဿံပဿံ၊ တကယ် မြင်စရာရှိသည်အတိုင်း။ သုပဿိယ၊ ကောင်းစွာလှလှ မြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဿံ၊ မြင်စရာမရှိသော ဣတ္ထိပုရိသ စသည်ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ။ အပဿံ အပဿန္တာ၊ မရှုမှားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဘယာ၊ လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးထက်ဘေးဖြစ်သော။ ဘယာဘယာ၊ အပါယ်ဘေး သံသရာဘေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် ဟူသမျှမှ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝိမုစ္ဆန္တု၊ တစ်လွတ်တည်း လွတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ယုဝသောတုတို့လည်း နည်းရကြစေခြင်း၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါယက တို့၏လည်း သဒ္ဓါ သံဝေဂတိုးပွားကြစေခြင်းငှါ တထာဂတ ပုထုဇ္ဇန ဘဂဝါစသည့် တစ်ပုဒ်တစ်ပုဒ်၌ ဝဏ္ဏနာသနိရတ္တိနည်း စသည်ဖြင့် အထူးထူးအပြားပြား ပုဒ်ကို ကြံ၍ ဖွင့်ဆိုညွှန်းပြ အပ်သော အဋ္ဌကထာနည်း၊ နေတ္တိကျမ်းလာ နိဒ္ဒေသသဒ္ဓါ၏ ပညတျတ္ထနည်း၊ အလင်္ကာရ ကျမ်းနည်းစသည်တို့ကို အမှီပြု၍ တစ်ပုဒ်၌သော်လည်း အနက်များစွာ ပေးအပ်သတည်း။ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် နိရတ္တိနည်း၊ သိလေသနည်း၊ ဘိန္နသတ္တိသမဝေတနည်း၊ ဘိန္နပဒတ္တ အဘိန္နပဒတ္တ ဘိန္နဘိန္နပဒတ္တ သိလေသာလင်္ကာရ အရာတို့ကို များများကြီး သဘောနေရာကျ အသုံးချနိုင် ပြနိုင် အနက်ပေးနိုင်ကြလျှင် ထိုထို ပါဠိ အဋ္ဌကထာဒေသနာတော်တို့၏ ယထာရဟ ဝိစိတြတ္ထ ဂမ္ဘိရတ္တဘာဝသည် အလွန် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အနည်းငယ်သော ပုဒ်ပဒ၌သော်လည်း အနေကတ္တတို့ကို ယထာရဟ သိကြရသဖြင့် သောတုဇနတို့အား အလွန် အကျိုးများလတ္တံ့။ ။ ဤမှစ၍ ဂန္ထဂရဒေါသဘယကြောင့် ရှေးအောက်ကကဲ့သို့ မကျယ်လွန်းစေရ သင့်ရုံမျှသာ ဆိုလတ္တံ့။]

၁။ ။မယံ သိဿာ သိဉ္ဇန္တာတိ မံသိဿာ။
 ၂။ ။မယာ သိဿာ သိဉ္ဇိတာတိ မံသိဿာ။
 ၃။ ။မမ သိဿာ မံသိဿာ။

အမြိုက်ချမ်းသာသို့

- ၂၅။ ။ကာမယန္တာ ကာမံကာမံ၊ ကာမံကာမံ အကာမကာ။
ကာမံကာမံ အဖုဿန္တာ၊ ကာမေကာမေ သုဒုက္ခရေ။ ။
- ၂၆။ ။ဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ကာမံကာမံ ဂဝေသိနော။
ကာမံကာမံ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ ကာမံကာမံ သုဖုဿယံ။ ။

[ကာမံကာမံကို ကာမံ+အကာမံပုဒ်ဖြတ်။] ။အကာမံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ လွန်စွာ ဘေးအပြစ်များသည်ဖြစ်၍ စင်စစ် အလိုမရှိအပ် အလိုမရှိထိုက်သော။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို။ ကာမယန္တာ၊ လိုလားမှိုက်မှားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမံကာမံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ လွန်စွာ အကျိုးများသည်ဖြစ်၍ စင်စစ် အလွန် အလိုရှိအပ် အလိုရှိထိုက်သော ဒါန သီလ အစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ အကာမကာ၊ အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမံကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သည်ထက် အလိုရှိအပ်သော လောကုတ္တရာ မြိုက်ချမ်းသာသို့။ အဖုဿန္တာ၊ မရောက်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကာမေ၊ စင်စစ် အလိုမရှိအပ် အလို မရှိထိုက်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ [ဝိသယာဓာရ] ။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဒုက္ခရေ သုဒုက္ခန္တိ၊ အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းကြကုန်၏။

ဒိံ၊ ဤသို့ အလိုရှိအပ်သင့်သည်များကို အလိုမရှိ၊ အလိုမရှိ သင့်သည်ကိုသာ အလိုရှိကြသည့်အတွက်ကြောင့် ဘေးကြီးနက်နက် သင့်ရောက်၍ နေကြရသော သဘောခြင်းရာကို။ သရံ သရန္တာ၊ ဟုတ်တိုင်းထင်ထင် ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ်တို့သည်။ ကာမံကာမံ၊ အလွန်အလိုရှိအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ဂဝေသိနော၊ ရှာမှီးလေ့ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကာမံ၊ အလိုမရှိအပ်သော။ ကာမံ၊ တစ်ဆယ့်တစ်သီး မီးတထိန်ထိန် ကာမဂုဏ်လောင်ရှိန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ ဖဲကြည့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမံကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သည်ထက် အလိုရှိအပ်သော လောကုတ္တရာ မြိုက်ချမ်းသာသို့။ သုဖုဿယံ သုဖုဿန္တာ၊ အလွန် ရောက်လွယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အဝိဇ္ဇာချုပ်ငြိမ်း ဒုက္ခသိမ်း

- ၂၇။ ။ကာမေဝိဇ္ဇာ ဝိမောဟေန္တာ၊ သင်္ခါရေ သမ္ဘဝါပိနော။
နာမရူပံ သမ္ဘဝေန္တာ၊ ဒုက္ခေဒုက္ခေ ဘဝါပရေ။ ။
- ၂၈။ ။ကာမေသတ္တာ အမုယုန္တာ၊ သင်္ခါရေပိ နိရောဓိကာ။
နာမရူပံ နိရောဓေန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိမုစ္စရေ။ ။
- ၂၉။ ။ဒိဋ္ဌိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ကာမေကာမေ အမောဟိနော။
ကာမာဒိကံ အဝဗျေန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

အဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခေ အညာဏ-စသော လေးပါးသော အဝိဇ္ဇာတို့သည်။ အကာမေ၊ အလိုမရှိသင့် အလိုမရှိထိုက်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်၌။ ဝိမောဟေန္တာ၊ ဖောက်လဲဖောက်ပြန် အတန်တန် တွေဝေစေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရေ၊ အပုညာဘိသင်္ခါရစသော သင်္ခါရတရား သုံးပါးတို့ကို။ သမ္ဘဝါပိနော၊ ဖြစ်ပွားစေကုန်လျက်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော ခန္ဓာကောင်ကို။ သမ္ဘဝေန္တာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခေ၊ ခံနိုင်ခြင်းငှာ ခဲယဉ်းစွာသော။ ဒုက္ခေ၊ သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာစသော ဝဋ်ဆင်းရဲဒုက္ခ၌။ ဘဝါပရေ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အသတ္တာ၊ မတပ်ကြကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်၌။ အမုယုန္တာ၊ မတွေဝေ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရေပိ၊ သင်္ခါရတရား သုံးပါးတို့ကိုလည်း။ နိရောဓိကာ နိရောဓံ ကရောန္တာ၊ တစ်ဖန်မလာစေရ တစ်ဝတည်း ချုပ်အောင်ကုန်အောင် ပြုနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော ခန္ဓာသစ်ကို။ နိရောဓေန္တာ၊ တစ်ဖန်မလာရအောင် ချုပ်စေနိုင်ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒုက္ခာ၊ သည်းခံခြင်းငှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှသော။ ဒုက္ခာဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဒုက္ခဟူသမျှမှ။ ဝိမုစ္စရေ၊ လွတ်ကြကုန်ပြီး၊ လွတ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ လွတ်ကြကုန်ဆဲ။

ဒိဋ္ဌိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သိဿာ စ၊ ဆရာ၏ တပည့်ဖြစ်သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အသိဿာ စ၊ တပည့်မှတစ်ပါး သူအများတို့သည်လည်းကောင်း။ အကာမေ၊ အလိုမရှိသင့် အလိုမရှိထိုက်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အမောဟိနော၊ သာယာမိန်းမော စိတ်စောခြင်းမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမာဒိကံ၊ ကာမတဏှာ

အစရှိသော အကုသိုလ်ညစ်ဆိုး တရားယုတ်မျိုးကို။ အဝဗျေန္တာ၊ မပွားစေ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒုက္ခာ၊ လွန်စွာ ဆင်းရဲရာဖြစ်သော။ ဒုက္ခာဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဟူသမျှမှ။ ဝိမုစ္စယံ၊ လွတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ အစရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလောမနည်း၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော အစရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပဋိလောမနည်းတို့ကို အကျဉ်းချုံး၍ ပြနိုင်သော ဂါထာဖြစ်သောကြောင့် ဩဇဂုဏ် ရှိသော။ ဝါ၊ ဩဇဂုဏာလင်္ကာရဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတို့တည်း။]

မလိုချင်မှ ချမ်းသာရ

- ၃၀။ ။ကာမံကာမံ အဘိစ္ဆန္တာ၊ ဒုက္ခံဒုက္ခံ လဘန္တိ တေ။
ကာမာကာမာဘိနိက္ခန္တာ၊ သုခံသုခံ လဘန္တိ ဝေ။ ။
- ၃၁။ ။ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သုခံသုခံ ဂဝေသိနော။
ဒုက္ခာဒုက္ခာ သုဘာယန္တာ၊ ကာမံကာမံ အနိစ္စယံ။ ။

အကာမံ၊ အလိုမရှိအပ် အလိုမရှိထိုက်သော။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ အဘိစ္ဆန္တာ၊ လွန်စွာ လိုလားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ သည်းခံနိုင်ခဲလှစွာသော။ ဒုက္ခံဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို။ ဝါ၊ ဒုက္ခဟူသမျှကို။ တေ နရာ၊ ထို သူတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ အကာမာ၊ အလိုမရှိထိုက်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသမျှမှ။ အဘိနိက္ခန္တာ၊ ကာမတဏှာရန်သူကြီးကို ဖိစီးတိုက်ဖျက် ထွက်မြောက်နိုင်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုခံသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာဟူသမျှကို။ ဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာဟူသမျှကို။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။

ဒိဒိံ၊ ဤသို့ ကာမဂုဏ်ကို အလွန် အလိုရှိကြသည့်အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲကြီးနှင့်သာ အခါခါတွေ့၍ နေကြရသည့် သဘောအခြင်းအရာကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည်။ သုခံသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ

လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာဟူသမျှကို။ ဂဝေသိနော၊ ရှာကြလေ့ရှိကြ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ရှာလေ့ရှိကြသည့်အတိုင်း။ ဒုက္ခဒုက္ခာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဆင်းရဲများစွာမှ။ သုဘာယန္တာ၊ အလွန် ကြောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြောက်ကြကုန်သည့် အတိုင်း။ ကာမံ၊ ရာဂကြီးထူ လူမလိမ္မာတို့ အလိုရှိအပ်သော။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသမျှကို။ အနိစ္ဆယံ အနိစ္ဆန္တံ၊ အလိုမရှိ ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤနှစ်ဂါထာတို့ကား သိထိလအက္ခရာချည်းလည်း မဟုတ်။ ဓနိတအက္ခရာ တွေလည်း အလွန် မရှုပ်မထွေးလွန်းစေရ။ သိထိလအက္ခရာများများ ဓနိတအက္ခရာ ပါးပါးအားဖြင့် ဖွဲ့ထားစီကုံးအပ်သော ဂါထာဖြစ်၍ ဗန္ဓုဖရသဒေါသကင်းကွာ သဗ္ဗကောမလဒေါသလည်းမလာ လွန်စွာ သိမ်မွေ့နူးညံ့ အရွတ်အဆိုခံသော ဂါထာများ ဖြစ်သောကြောင့် သုခုမာလတာဂုဏ် ရှိသောဂါထာ တို့တည်း။]

လူသာမဏေက နတ်ဗြဟ္မာထက် မြတ်

- ၃၂။ ။အဟော ဝတ တံ ဟေ ကာမ၊ တာနတိဂါ မဟာယသာ။
သက္ကာသက္ကာပိ ဝန္တန္တိ၊ သာမဏေရံ မနဿကံ။ ။
- ၃၃။ ။အဟော ဝတ တံ နိက္ခမ၊ တံ လဘန္တာ မနဿကာ။
သာမဏေရာပိ သက္ကာနံ၊ ဗြဟ္မုနမ္ပိ သိရောဂတာ။ ။
- ၃၄။ ။ဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ကာမာကာမာ သုဘာယိနော။
တမှာ နိက္ခံ အဘိစ္ဆန္တာ၊ ဒုက္ခဒုက္ခာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

ဟေ ကာမ၊ ဟယံ ကာမဂုဏ်။ တံ၊ သင်သည်။ အဟော ဝတ၊ ယုတ်သော အရာဝယ် တကယ် ဪဿိ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ တံ၊ သင်ကာမဂုဏ် အယုတ်တရားကို။ အနတိဂါ၊ မလွန်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာယသာ၊

များသော စည်းစိမ်အခြံအရံရှိကုန်သော။ သက္ကာ၊ သိကြားမင်းထက်။ သက္ကာ၊ သိကြားမင်းလုပ်၍ နေကြကုန်သော။ သက္ကာပိ၊ သိကြားနတ်မင်းဟူသမျှ တို့သည်လည်း။ မနုဿကံ၊ လူသားမျှသာဖြစ်သော။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဝန္တန္တိ၊ လက်အုပ်ဖြန့်မိုး ဦးနှိမ်ချိုး၍ ရှိခိုးကြရကုန်၏။

နိက္ခမ၊ အို ကာမဂုဏ်သံနှောင် လူတို့ဘောင်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း။ ဝါ၊ အို တောထွက်နိုင်ခြင်း။ တံ၊ သင်သည်။ အဟော ဝတ၊ ဪ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွတကား။ တံ၊ သင်ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ လဘန္တာ၊ ရကြကုန်သည်ရှိသော်။ မနုဿကာ၊ တန်ခိုးနည်းစွာ လူသားမျှသာ ဖြစ်ကြကုန်သော။ သာမဏေရာပိ၊ သာမဏေတို့သော်လည်း။ သက္ကာနမ္ပိ၊ တန်ခိုးထွတ်မြတ် သိကြားနတ်မင်းတို့၏လည်ကောင်း။ ဗြဟ္မာနမ္ပိ၊ ဘုန်းရောင်ထိန်ဝင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏လည်ကောင်း။ သိရောဂတာ၊ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်နိုင်ကြကုန်၏။

ဒေ၊ ဤသို့ ကာမဂုဏ်သံနှောင် လူတို့ဘောင်မှ မခွာနိုင်ခြင်း၏ လွန်ကဲသော အပြစ်အာဒီနဝ, ကာမဂုဏ်သံနှောင် လူတို့ဘောင်မှ ခွာရှောင် နိုင်ခြင်း၏ လွန်ကဲသော အာနုဘာဝ အကျိုးအာနိသံသရှိသောသဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ မယံ သိဿ၊ ငါ၏ တပည့် တို့သည်။ ဝါ၊ ငါသည် မေတ္တာရေချမ်း သွန်းဖျန်းအပ်ကုန်သူ ရှင်လူ ခပ်သိမ်းတို့သည်။ ကာမာကာမာ၊ ကာမဂုဏ် ကာမဂုဏ်ဟူသမျှမှ။ သုဘာယိနော၊ အလွန် ကြောက်လေ့ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ တမှာ၊ ထိုကာမဂုဏ်မှ။ နိက္ခံ နေက္ခမ္မံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။ အဘိစ္ဆန္တာ၊ အလွန်အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခာဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲဟူသမျှမှ။ ဝိမုစ္စယံ ဝိမုစ္စန္တု၊ လွတ်လွယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား ကာမဂုဏ်တို့၏ အာဒီနဝ, ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်း၏ အာနိသံသကို စကားလုံးတိုတိုတိတိနှင့် အဓိပ္ပာယ်အလွန်ထိအောင် ဆိုနိုင်သော ဂါထာ ဖြစ်သောကြောင့် ဥဒါရဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတို့တည်း။ သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်းထွက် အလင်္ကာနည်းအရာ၌ သောတုဇနတို့ နည်းရစေခြင်းငှာလည်းကောင်း, ဂမ္ဘီရတ္ထဖြစ်စေ ခြင်းငှာလည်းကောင်း, ဂမ္ဘီရတ္ထသုဗောဓာလင်္ကာရ ဂါထာတို့နှင့် ပုံတူအောင် နည်းမှီ ဖွဲ့ထားအပ်သတည်း။ နောက်နောက်ကိုလည်း ဤနည်းချည်းမှတ်။]

ကျားချောက်ဂါထာ

- ၃၅။ «ဗျုဿိဗျုဿိ ဝိခါဒန္တိ၊ မာတာမာတာတိနဂ္ဂတံ။
ဂေါဝစ္ဆံ ဝိယ တံ ကာမ၊ မုဠ်မုဠ်ဝ ခါဒသိ။ ။
- ၃၆။ «ဗျုဿိဗျုဿိ ပလာယန္တိ၊ သီဟာသီဟာ ဝိခါဒကာ ။
သီဟာသီဟာ သီဟာ ကာမ၊ ကိန္နု တံ န ပလာယသိ။ ။
- ၃၇။ «ဧဝံ ဗျုဠေ ပလာပေန္တာ၊ မံသီဟာ ဗျုဠခါဒကာ။
သီဟာသီဟာ ဝိရာ ထိရာ၊ ဗျုဠေ ဇိနန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဣမ လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ ဗျုဿိ၊ အထူးသဖြင့် လူကို ကိုက်စားတတ်ကုန်သော။ ဗျုဿိ၊ ကျားတို့သည်။ ဝါ၊ ဗျုဿိဗျုဿိ၊ ကျားကြီးကျားငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ မာတာမာတာတိနဂ္ဂတံ၊ အမယ်အမယ်ဟူ၍ အစဉ်တစိုက် နောက်သို့ လိုက်လာတတ်သော။ ဂေါဝစ္ဆံ၊ နွားသူငယ်ကို။ ဝိခါဒန္တိ ဝိယ၊ အထူး ကိုက်စားကုန်ဘိ၏သို့။ ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမဂုဏ်၊ ဝါ၊ ဟယ် ကာမတဏှာ ကိလေသာ။ တံ၊ သင် ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာ သည်။ မုဠ်မုဠ်ဝ၊ ကျား၏နောက်သို့ ကောက်ကောက်လိုက် မှားသော နွား သူငယ်မသွေ တွေဝေတွေဝေသော သူမိုက် ကိုသာလျှင်။ ခါဒသိ၊ သင် စားနိုင်၏။ ဣတရံ၊ မတွေဝေသောသူကို။ န ခါဒသိ၊ သင် မစားနိုင်။ [ဧဝတ္ထဖေ။]

ဝိခါဒကာ၊ ကျားအစရှိသည်တို့ကို အထူးသဖြင့် ကိုက်စားတတ်သော။ သီဟာ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သူများထက်။ သီဟာ၊ ညှဉ်းဆဲနိုင်သော။ သီဟာ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့ခြင်္သေ့ဟူသမျှမှ။ ဗျဠါဗျဠါ၊ ကျားကြီးကျားငယ် ဟူသမျှတို့ သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကြရကုန်၏။ ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမတဏှာ ကျား ယုတ်မာ။ သီဟာသီဟာ၊ ခြင်္သေ့ထက် ခြင်္သေ့ဖြစ်သော။ သီဟာ၊ ဘုရား သားတော် ငါခြင်္သေ့မှ။ တံ၊ သင်ကာမတဏှာ ကျားယုတ်မာသည်။ ကိန္နု န ပလာယသိ၊ အဘယ်ကြောင့် မပြေးသေးသနည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဤသို့ ကြွက်ကြွက်ဆူ အောင်သံပေးလျက်။ ဗျဠေ၊ သတိပညာ နည်းပါးကြသူ လူတို့ကို ကိုက်စား တတ်ကုန်သော။ ဗျဠေ၊ ကာမတဏှာ ကျားယုတ်မာတို့ကို။ ပလာပေန္တာ၊ ပြေးစေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဠုခါဒကာ၊ ကျားကို ကိုက်စားနိုင်ကုန်သော။ သီဟာ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့ထက် ခြင်္သေ့ဖြစ်ကုန်သော။ မံသီဟာ၊ ငါ၏ ခြင်္သေ့တို့သည်။ ဝီရာ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ထိရာ၊ ကျားမစားနိုင် ခိုင်ခံ့ တည်တံ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဗျဠေ၊ လူမိုက်တို့ကိုသာ ကိုက်စားနိုင်ကုန်သော။ ဗျဠေ၊ ကာမတဏှာ ကျားယုတ်မာတို့ကို။ ဇိနန္တု၊ အောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား ကျားမဟုတ်သည့် ကာမတဏှာကို ကျားအရာ၌ တင်၍၊ မစားတတ်မပြေးတတ်သည့် ကာမတဏှာကို စားတတ်ပြေးတတ်သည့် အရာ၌ တင်၍ ကာမာဒီနဝကို လှလှကြီး မြင်ကြအောင် ပြသဖြင့် ဩဝါဒပြုသော သမာဓိဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတို့တည်း။ ဝါ၊ ကျားချောက်ဂါထာတို့တည်း။ ၎င်းကျားချောက်ဂါထာတို့ကို နာနာရအောင် လေ့ကျက်၍ ကာမတဏှာ ကျားယုတ်မာ မလာဝံ့အောင် အတန်တန် ရွတ်အံကြလျက် ကြွက်ကြွက်ဆူ အောင်သံပေးကြစေကုန်သတည်း။ သဒိသူပစာရနှင့် ဤသမာဓိဂုဏ်အလင်္ကာရ၌ လာသော တင်စားခြင်းသည် အဘယ်သို့ ထူးပြားသနည်း ဟူမူ။ သဒိသူပစာရ၌ ကာရက၌သာ ဥပစာတင်သည်၊ ကြိယာ၌ ဥပစာမတင်။ ဤသမာဓိဂုဏ်၌ကား ကြိယာ ကာရက နှစ်ပါးစလုံး၌ပင် တင်သည်။ ဤကား အထူးတည်း။ ထိုစကားသည် မှန်၏။ သီဟော ဂါယတီ၌ သီဟောသာ ဥပစာ။ ဂါယတီကား မုချပင်တည်း။]

ဤသို့လျှင် ဩဇေဂုဏ်အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဂုဏာလင်္ကာရ ဂါထာတို့ဖြင့် ကာမာနံ အာဒီနဝကို ပြလျက် ဩဝါဒပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဥပမာအလင်္ကာရ ဂါထာ တို့ဖြင့် ကာမာနံ အာဒီနဝကို ပြလျက် ဩဝါဒပြုပြန်လိုရကား . . . .

ကာနိုင်မှ ကုန်သည့် ကာမဂုဏ်

- ၃၈။ ။ကာမာ သတံ အသတံ ဝါ၊ ကာမိကာနံ ဝိနာသကာ။
တတော သဗ္ဗေပိ တေ ကာမာ၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ ဝဇ္ဇိတာ။ ။
- ၃၉။ ။ဒေဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ သုခဂဝေသိနော။
သန္တေသန္တေ ဝိနာသေန္တေ၊ ကာမေ ဝဇ္ဇန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။ကို မိန့် ။

ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်။ သတံ ဝါ၊ သီလဖြူစင် သူတော် သျှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အသတံ ဝါ၊ မသူတော်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကာမိကာနံ၊ ကာမဂုဏ်ထဲ ပျော်အားသဲကုန်သော သူတို့ကို။ ဝိနာသကာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ လွန်စွာ ဆင်းရဲ အကျိုးနဲ့အောင် ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ တတော တဿာ ကာရဏာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဂ္ဂိအဂ္ဂိ၊ မီးကြီး မီးငယ် အသွယ်သွယ် တို့ကို။ ဝဇ္ဇိတာ ဣဝ၊ မလောင်ရအောင် ကြည့်ရှောင်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ကာမာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇိတာ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်ကြည့်ထိုက်လှကုန်၏။

ဒေဝံ၊ ဤသို့ သူတော် မသူတော် နှစ်ရပ်ကိုပင် ဖျက်ဆီးတတ်သော ကာမဂုဏ်၏ သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခဂဝေသိနော၊ ချမ်းသာကို ရှာမှီးလေ့ရှိကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ ရင်းဖျားနီးဝေး မရွေးမချယ် တပည့်ငယ် တပည့်ကြီး တို့သည်။ ဝါ၊ တပည့်ဟုတ် မဟုတ်သူတို့သည်။ သန္တေသန္တေ = သန္တေ + အသန္တေ၊ သူတော် မသူတော် နှစ်ရပ်တို့ကို။ ဝိနာသေန္တေ၊ သံသရာ ပစ္စုပ္ပန် စုန်းစုန်းမြုပ်အောင် ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ မကာလျှင် မကုန်၊ ကာနိုင်မှ ကုန်တတ်သည့် ကာမဂုဏ် အယုတ်တရားတို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ကာကြ ကွယ်ကြ ကြည့်ကြ စေကုန်သတည်း။ ဝါ၊ ကြည့်ကုန် ကြရမည်။

ဤသို့လျှင် တုလျဗေဗ္ဗသရုပ်ကို ဝဇ္ဇိတာ ဣဝဟု တိုက်ရိုက်ဖော်ပြသော ဓမ္မုပမာဂါထာဖြင့် ကာမာဒီနဝကို ပြလျက် သြဝါဒပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဓမ္မဟိနု- ပမာဂါထာဖြင့် တစ်နည်းပြ၍ သြဝါဒပြုပြန်လိုရကား . . . .

ကာမဂုဏ်မီး

- ၄၀။ ။အဂ္ဂယောအဂ္ဂယော သဗ္ဗေ၊ ဝရံဝရံ ဒဟန္တိ ဝေ။
ကာမာကာမာပိ တေ ကာမာ၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဟိ သာဒိသာ။ ။
- ၄၁။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဗ္ဗေ ကာမေတိဘောရဝေ။
သဗ္ဗဝေရံ ဇနာပေန္တေ၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ ဝဇ္ဇယံ။ ။မိနံ။

သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဂ္ဂယောအဂ္ဂယော၊ မီးကြီးမီးငယ် အသွယ် သွယ်တို့သည်။ ဝရံဝရံ= ဝရံ + အဝရံ၊ ဆိုးကောင်းယုတ်မြတ် ဝတ္ထုဒြပ် ဟူသမျှကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒဟန္တိ၊ လောင်တတ်ကုန်၏။ အကာမာပိ၊ သံသာ ပစ္စုပ္ပန် စင်းလုံးမြုပ်အောင် ဘေးကိုဆောင်တတ်သောကြောင့် စင်စစ် အလိုမ ရှိအပ် အလိုမရှိထိုက်ကုန်သော်လည်း။ ကာမာ၊ ကျော့ကွင်းကို မမြင် သားတစ် ကိုသာ ခင်မင်သည့် ကျိုးမိုက်ပမာ လူမိုက်တို့သာ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ တေ ကာမာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဟိ၊ မီးကြီးမီးငယ် အသွယ် သွယ်တို့နှင့်။ သာဒိသာ သဒိသာ၊ တူကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောခြင်းရာကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ၊ လူရောရှင်ပါ တပည့်များစွာတို့သည်။ အတိဘောရဝေ၊ မီးကြီးပမာ လွန်စွာကြောက်အပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အလုံးစုံသော ရန်တဏှာကို။ ဇနာပေန္တေ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ၊ မီးကြီးမီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကိုကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇယံ ဝဇ္ဇေယျံ၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝေးဝေးဖဲခွာ ကြည့်နိုင် ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤ၌ အဂ္ဂိအဂ္ဂိဟိ သာဒိသာဟူ၍သာ ဆိုသည်။ သဒိသာကာရဓမ္မကို ထုတ်ဖော်၍ မဆိုသောကြောင့် သဒိသာကာရဓမ္မသရုပ် မြုပ်ခဲ့ရကား ဓမ္မဟိနုပမာ ဂါထာမည်၏။ ဤ၌ မီးဟူသမျှသည် ဆိုးကောင်းယုတ်မြတ် မသိတတ်ဘဲ လောင်မြဲသဘော ရှိသကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ဟူက သန္တာသန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဝကိုပင် ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကာမဂုဏ်နှင့်

မီးတို့၏ သဒိသဘာဝဖြစ်ပုံကို တိုက်ရိုက်ဖော်၍ မဆိုသော်လည်း ရှေးဝါကျကို မျှော်၍ သိလောက်ရန် ရှိသောကြောင့် သဒိသာကာရကို မဆို၊ သဒိသမျှကိုသာ ဆိုသည်မှတ်။]

ဤသို့လျှင် ကာမဂုဏ်တို့၏ မီးနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကို တိုက်ရိုက် ဖြောင့်မတ်စွာ ယထာနုလောမဥပမာတို့ဖြင့် ပြလျက် ဩဝါဒပြုပြီး၍ ယခု အခါ ၎င်းဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဥပမာကိုပင် တိုက်ရိုက်မပြမဆို ဝိပရိတအား ဖြင့် ပြဆို၍ ဩဝါဒပြုပြန်လိုရကား . . . . .

ကာမဂုဏ်အဆိပ်ပင်

- ၄၂။ ။ဝိသရက္ခာ မဓုဖလာ၊ ဗာလေဗာလေဝ ဝဉ္ဇကာ။
မနောရမ္မာပိ ဟေ ကာမာ၊ တေ ရက္ခာ ဝေါဝ သာဒိသာ။ ။
- ၄၃။ ။ဧဒိ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ ဘယာ သုဘာယိနော။
မနောရမ္မေပိ တေ ကာမေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဝဉ္ဇကေ။ ။ မိနံ။

ဟေ ကာမာ၊ ဟယ် ကာမဂုဏ်တို့။ လောကေ၊ လောက၌။ မဓုဖလာ၊ ချိုမြိန်သော အသီးရှိကုန်သော။ ဝိသရက္ခာ၊ အဆိပ်ပင်တို့သည်။ ဗာလေဗာလေဝ၊ အဆိပ်ပင်ဟု မသိတတ်သူ လူမိုက်လူမိုက်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝဉ္ဇကာ၊ လှည့်ပတ်သတ်ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ ဟေ ကာမာ၊ ဟယ် ကာမဂုဏ်တို့။ ဝေါ၊ သင်ကာမဂုဏ်တို့သည်။ မနောရမ္မာပိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော်လည်း။ တေ ရက္ခာ၊ ထိုလူမိုက်တို့ကို လှည့်ပတ်သတ်တတ်သော အဆိပ်ပင်တို့သည်။ ဝေါဝ၊ သင်ကာမဂုဏ်တို့နှင့်သာလျှင်။ သာဒိသာ၊ တူကြကုန်၏။ [သင်ကာမဂုဏ်တို့သည် အဆိပ်ပင်တို့နှင့် တူကုန်၏ဟူသော အနက်ကို တိုက်ရိုက် ဖြောင့်ဖြောင့် မဆို။ အဆိပ်ပင်တို့သည် သင်ကာမဂုဏ်တို့နှင့် တူကုန်၏ဟု ပြောင်းပြန် ဆိုသောကြောင့် ဝိပရိတောပမာမည်၏ ဆိုလိုသည်။]

ဧဒိ၊ ဤသို့သော သဘောခြင်းရာကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့နိုင် ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘယာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးကြီးဧရာမှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ မနောရမ္မာပိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ် ရှိကုန်သော်လည်း။ ဝဉ္ဇကေ၊ လူမိုက်တို့ကို လှည့်ပတ်သတ်ဖြတ်တတ်ကုန် သော။ တေ ကာမေ၊ ထို ကာမဂုဏ်တို့ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ဝေးဝေးလွတ်အောင် ရှောင်ကြဉ်နိုင် ကြပါစေကုန်သတည်း။

ကာမမီးနှင့်ငရဲမီး

- ၄၄။ ။ယဒိ ကောစိ ဘဝေ အဂ္ဂိ-က္ခန္ဓော ကပ္ပဋ္ဌိက္ခေကဒါ။
သတ္တာနံ ဒယုနေ ကာမ၊ ကိံ သက္ကာ ယုဂဂါဟိတုံ။ ။
- ၄၅။ ။နော ဝါ စေ ကပ္ပမေယေန၊ သမေယျု နရကဂ္ဂယော။
သတ္တာနံ ဒယုနေ ကာမ၊ တံ သက္ကာ ယုဂဂါဟိတုံ။ ။
- ၄၆။ ။ဧဝံ ကာမေ ဥဇ္ဈာယန္တာ၊ သိဿာသိဿာ သုဝိညုနော။
သဒါ ဝဇ္ဇန္တု တေ ကာမေ၊ သဗ္ဗဂ္ဂိဟာယုဂဂဟေ။ ။

ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမတဏှာ ငယုတ်မာ။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်။ ဧကဒါ၊ တစ်ခါတစ်ရံ၌။ ကပ္ပဋ္ဌိက္ခေ၊ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သည်။ ယဒိ ဘဝေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမတဏှာ ငယုတ်မာ။ သော၊ ထိုမီးပုံကြီးသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒယုနေ၊ ရှည်မြင့်စွာ လောင်ရာ၌။ တံ၊ သင်ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာကို။ ယုဂဂါဟိတုံ၊ ဖက်ပြိုင်အင်တု ပြုခြင်းငှာ။ ကိံ သက္ကာ၊ အဘယ်ကြောင့် တတ်နိုင်ရာအံ့နည်း။

ဝါ၊ တစ်ပုံလည်း။ ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမတဏှာ ငယုတ်မာ။ လောကေ၊ လောက၌။ နရကဂ္ဂယော၊ ငရဲမီးတို့သည်။ ကပ္ပမေယေန၊ ကမ္ဘာပျက်မိုးကြီးဖြင့် ။ နော စေ သမေယျု၊ အကယ်၍ မငြိမ်းကုန်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမ တဏှာ ငယုတ်မာ။ တေ၊ ထိုကမ္ဘာပျက်မိုးကြီးစွာသည် တိုင်အောင်မှလည်း မငြိမ်းနိုင်သော ငရဲမီးတို့သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒယုနေ၊ ရှည်မြင့်စွာ လောင်ရာ၌။ တံ၊ သင် ကမ္ဘာကမ္ဘေ လောင်၍နေသော ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာကို။ ယုဂဂါဟိတုံ၊ ဖက်ပြိုင်ဝံ့ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်းရာ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုဝိညုနော၊ ကာမတဏှာတို့၏ အာဒီနဝကို ကောင်းစွာ လှလှ သိမြင်နိုင်ကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်အဆက်ဆက် ဟူသမျှတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ကာမေ၊ ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာတို့ကို။ ဥဇ္ဈာယန္တာ၊ ချီးမွမ်းခြေဆောင်

အဆိပ်ပင်, မီး, ခြင်္သေ့တို့ထက် ကြောက်အပ်

- ၄၉။ ။ဝိသရက္ခာဝ တေ ကာမာ၊ ဗာလာဗာလဝိနာသကာ။
 တံရက္ခေဟိပိ ကာမေဟိ၊ ဗာလာဗာလာ သုဘာယယံ။ ။
- ၅၀။ ။အဂ္ဂိ အဂ္ဂိဝ တေ ကာမာ၊ သတ္တာသတ္တဝိနာသကာ။
 အဂ္ဂိအဂ္ဂိဝ တေ ကာမေ၊ သတ္တာသတ္တာ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ။
- ၅၁။ ။သိဟာသိဟာဝ တေ ကာမာ၊ မဟာမဟာဝိဒံသကာ။
 တံသိဟေဟိပိ ကာမေဟိ၊ မဟာမဟာ သုဘာယယံ။ ။

ဝိသရက္ခာ ၊ အဆိပ်ပင်တို့သည် ။ ဗာလာဗာလဝိနာသကာ ဣဝံ ၊ အဆိပ်ပင်ဟု မသိတတ်သူ လူမိုက်, အလွန်မိုက်သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့။ တေ ကာမာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည် ။ ဗာလာဗာလဝိနာသကာ၊ ဗာလ, အဗာလ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ လူမိုက်, လူလိမ္မာနှစ်ဦးတို့ကို မူးယစ်အောင် ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ တံ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံရက္ခေဟိပိ၊ ထိုအဆိပ်ပင်တို့ထက်လည်း။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ။ ဗာလာဗာလာ၊ လူမိုက်, လူလိမ္မာနှစ်ဦးတို့သည်။ သုဘာယယံ၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ကြောက်ကြစေကုန်သတည်း။

အဂ္ဂိ၊ ကောက်တကျစ် လောင်သွားတတ်ကုန်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးမီးဟူသမျှ တို့သည်။ သတ္တာသတ္တဝိနာသကာ ဣဝံ၊ မီးကို တပ်သူ, မတပ်သူနှစ်ရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သကဲ့သို့။ တေ ကာမာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည်။ သတ္တာသတ္တဝိနာသကာ၊ ကာမဂုဏ်ကို တပ်သူ, အလွန်တပ်သောသူနှစ်ရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဂ္ဂိအဂ္ဂိ၊ မီးမီးဟူသမျှ တို့ကို။ သတ္တာသတ္တာ၊ မီးကို တပ်သူ, မတပ်သူ သူနှစ်ဦးတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ ဣဝံ၊ ကြဉ်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ တေ ကာမေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို။ သတ္တာသတ္တာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်သူ, အလွန်တပ်သူ သူနှစ်ရပ်တို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ မီးထက် ကြူး၍ အထူးကြဉ်နိုင်ကြကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သိဟာသိဟာ၊ ခြင်္သေ့ခြင်္သေ့ဟူသမျှတို့သည် ။ မဟာမဟာဝိဒံသကာ ဣဝံ၊ ကိုက်စားလောက်ရုံ ကြီးကုန်သော သတ္တဝါ, အလွန်ကြီးကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို ကိုက်စားတတ်ကုန်သကဲ့သို့။ တေ ကာမာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည် ။ မဟာမဟာဝိဒံသကာ ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ် အသွယ်သွယ်သော

သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ တံ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဟာမဟာ၊
ကြီးကြီးငယ်ငယ်သတ္တဝါ ဟူသမျှတို့သည်။ ကာမေဟံ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ။
သုဘာယယံ၊ လွန်စွာကြောက်ကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ကြောက်ကြစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာကား သန္တာနောပမာဂါထာတည်း။ သိလေသောပမာ၌ ဥပမာ၊
ဥပမေယျနှစ်ရပ်လုံး၌ သဒ္ဒါ၊ အနက်နှစ်ချက်လုံးပင် သဒ္ဒတ္ထသာမညအားဖြင့် တူကြသည်။
ဤသန္တာနောပမာကား ဥပမာ၊ ဥပမေယျနှစ်ရပ်တို့၌ သဒ္ဒသုတိသာ တူ၍ အနက်တစ်ပုံစီ။
ဤသို့အထူးမှတ်။]

ငရဲမီး၊ သမုဒြာလှိုင်းတို့ထက် ကြောက်အပ်

- ၅၂။ ။နရကဂ္ဂိ စိရဋ္ဌောပိ၊ ကပ္ပမေဃေန နဿတိ။
တေန သမောပိ တံ ကာမ၊ တံကာလံပိ န သမ္ပသိ။ ။
- ၅၃။ ။သမုဒ္ဒေါ ဥိမိဝေဂေါပိ၊ ကပ္ပန္တေ သော ဝိနဿတိ။
တေန သမောပိ ဟေ ကာမ၊ တယံ အန္တော န ဒိဿတိ။ ။
- ၅၄။ ။ဧဝံ ကာမေ ဝိပါစန္တော၊ သိဿာသိဿာ သုဝိညုနော။
နရဂ္ဂိသမုဒ္ဒေဟိပိ၊ ကာမေ ကာမေဟိ ဘာယယံ။ ။

နရကဂ္ဂိ ၊ ငရဲမီးသည် ။ စိရဋ္ဌောပိ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်သော်လည်း။
ကပ္ပမေဃေန၊ ကမ္ဘာပျက်မိုးကြီးစွာသဖြင့်။ နဿတိ၊ ပျက်စီးရလေ၏။ ကာမ၊
ဟဲ့ ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာ။ တံ၊ သင်ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာသည်။ တေန၊
ထိုငရဲမီးနှင့် ။ သမောပိ၊ အပူအလောင်ချင်းပင်တူသော်လည်း။ တံ၊ သင်
ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာသည်။ တံကာလံပိ၊ ထိုကမ္ဘာပျက်မိုးရွာသောအခါ
တိုင်အောင်သော်မှလည်း။ န သမ္ပသိ၊ မငြိမ်းနိုင်ပေ။

သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒြာသည်။ ဥိမိဝေဂေါပိ၊ ပြင်းထန်သော လှိုင်းတံပိုးအဟုန်ရှိ
သော်လည်း။ သော၊ ထိုသမုဒြာ လှိုင်းကြီးစွာသည်။ ကပ္ပန္တေ၊ ကမ္ဘာပျက်သော
အဆုံး၌။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီးရလေ၏။ ဟေ ကာမ၊ ဟဲ့ ကာမတဏှာ
လှိုင်းကြီးစွာ။ တံ၊ သင် ကာမတဏှာ လှိုင်းကြီးစွာသည်။ တေန၊ ထိုသမုဒြာ
လှိုင်းတံပိုးအဟုန်နှင့်။ သမောဝ၊ သတ္တဝါတို့ကို တိုက်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းပင်
တူသော်လည်း။ တယံ၊ သင်ကာမတဏှာ လှိုင်းကြီးစွာ၏။ အန္တော၊ သတ္တဝါ
တို့၌ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ခြင်းအဆုံးသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်နိုင်ပေ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာမေ၊ ကာမတဏှာတို့ကို။ ဝိပါစေန္တော၊ ချီးမွမ်းခြေဆောင့်
 ဖရိုဖရဲ ဆဲရေးမြည်တွန်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝိညုနော၊ အလွန် လိမ္မာ
 ကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ ဤစာသွားနှင့် ဤတရားကို ကြားနာရသူ
 တပည့်ကြီးငယ်ဟူသမျှတို့သည်။ နရဂ္ဂိသမုဒ္ဒေဟိပိ၊ ငရဲမီး သမုဒြာဝဲကြီး
 လှိုင်းတံပိုးကြီးတို့ထက်လည်း။ ကာမေ၊ ကာမတစ်ဆယ့်တစ်ဘုံ၌။ ကာမေဟိ၊
 ကာမဂုဏ်ဝဲကာမတဏှာငရဲတို့မှ။ ဘာယယံ၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်ရာ၏။
 ဝါ၊ ကြောက်ကြစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား ဥပမာဖြစ်သော ငရဲမီး သမုဒြာလှိုင်းကြီးတို့ကို ကဲ့ရဲ့၍
 ကာမတဏှာကို ချီးမွမ်းခြေဆောင့်ဆိုသဖြင့် နှိုင်းခိုင်းသော ဥပမာဖြစ်၍ နိန္ဒောပမာ
 ဂါထာတို့မည်ကုန်၏။ နိန္ဒောပမာဟူသည်ကား ဥပမာကို ကဲ့ရဲ့၍ ဥပမေယျကို
 မြှောက်သည်ဟူလိုသည်။ မြတ်စွာဘုရားမျက်နှာတော်သည် စန္ဒိမာ ပဒုမာတို့နှင့်တူသည်
 ဆိုအပ်သော်လည်း စန္ဒိမာသည် လဆုတ်ပကွ၌ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ကုန်ပျောက်
 တတ်သေး၏။ ပဒုမာကြာသည်လည်း များသော မြူရိုသေး၏ဟု ဥပမာကို ကဲ့ရဲ့သကဲ့သို့
 ဤ၌လည်း ကာမတဏှာသည် ငရဲမီး သမုဒြာလှိုင်း တံပိုးကြီးတို့နှင့် တူသင့်သော်လည်း
 ထိုငရဲမီးသည် ကမ္ဘာပျက်မိုးဖြင့် ငြိမ်းရလေ၏။ သမုဒြာလှိုင်းသည်လည်း ကမ္ဘာကုန်သည်
 အဆုံး၌ ကုန်ရသေး၏။ ကာမတဏှာကား ယင်းသို့ မဟုတ်ပေဟု ဥပမာကို ကဲ့ရဲ့၍
 ဥပမေယျကို မြှောက်သည် ဟူလိုသည်။]

ယခုအခါ ပဋိသေဓောပမာဖြင့် ကာမာဒိနဝကို ပြပြန်လိုရကား . . . .

ကာမတဏှာကို အန်မတုနိုင်

- ၅၅။ ။အသမတ္ထော နရကဂ္ဂိ၊ သတ္တာနံ ဒယုနေ ဟဝေ။
 အဟမေဝါဓိကောဇျေဝံ၊ တံ ကာမ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ။ ။
- ၅၆။ ။အသမတ္ထော သမုဒ္ဒေဟိပိ၊ သဘယေ သဝုပဒ္ဒဝေ။
 အဟံ တုယံ သဘာဂေါတိ၊ တံ ကာမ ယုဂဂါဟိတုံ။ ။မိနံ။ ။

ကာမ၊ ဟယ် ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဟဝေ၊
 စင်စစ်ဧကန်။ ဒယုနေ၊ ပြင်းစွာပူလောင်ရာ၌။ အဟမေဝ၊ ငါငရဲမီးသည်ပင်လျှင်။
 အဓိကော၊ ကဲလွန်၏။ တံ၊ ကာမတဏှာမီးသည်။ န အဓိကော။ ငါငရဲမီးထက်
 မလွန်နိုင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ နရကဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးက။ တံ၊ သင်ကာမ
 တဏှာမီးကို။ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ၊ ကြိုးဝါးခြင်းငှာ။ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်ပေ။

ကာမ၊ ဟယ် ကာမတဏှာ လှိုင်းကြီးစွာ။ သဘယေ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဘေးကြီးသင့်ရောက်စေတတ်ရာ၌။ သဝုပဒ္ဒဝေ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဥပဒ်သင့်ရောက် စေတတ်ရာ၌။ အဟံ၊ ငါသမုဒြာ လှိုင်းတံပိုးသည်။ တုယံ၊ သင်ကာမတဏှာ လှိုင်းတံပိုး၏။ သဘာဂေါ၊ သဘောတူပင်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုဒ္ဒေါပိ၊ သမုဒြာကလည်း။ တံ၊ သင်ကာမတဏှာကို။ ယုဂဂ္ဂါဟိတုံ၊ ဖက်ပြိုင်ခြင်းငှာ။ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်။

[ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကာမတဏှာကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍ ယင်းသို့ သော ကာမတဏှာမှ လွတ်အောင် ဝေးဝေးကြီး ရှောင်ကြဉ်ကြရမည် ဟုလိုသည်။ ဤဂါထာတို့ကား မြတ်စွာဘုရားသခင်မျက်နှာတော်သည် လမင်းနှင့် တူသည် ဆိုအပ်သော်လည်း ထိုလမင်းသည် ယုန်ရေးအညစ်အကြေး တို့ဖြင့် မြေးယုက်လျက် ရှိသေးရကား ဘုရားသျှင်၏ မျက်နှာတော်နှင့် ထိုလမင်းသည် ဖက်ပြိုင်အန်တုကြီးဝါးခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဟူ၍ ဥပမာကို မြစ်သကဲ့သို့ ကာမတဏှာသည် ငရဲမီး သမုဒြာတို့သည် တစ်ကမ္ဘာမျှသာ သတ္တဝါတို့၏ ဘေးဥပဒ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာကမ္ဘေ သတ္တဝါ တို့အား ဘေးဥပဒ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာကို ဖက်ပြိုင်အန်တု ကြီးဝါးခြင်းကို မပြုနိုင်ဟု ဥပမာကို မြစ်၏ ပုံဆိုသောကြောင့် ပဋိသေဓောပမာမည်၏ ဟုလိုသည်။]

သင်နှင့်သင်သာ နှိုင်းစရာ

- ၅၇။ ။ကပ္ပမေယေန နဿန္တိ၊ စိရဋ္ဌာ နရကဂ္ဂယော။
သတ္တာနံ ဒယုနေ စိရံ၊ တံ ကာမ တေဝ သာဒိသော။ ။
- ၅၈။ ။မဟောဒကော သမုဒ္ဒေါပိ၊ ကပ္ပါဒိစ္စေန ဒိယတိ။
အနာဒိကံ သောတေ ကာမ၊ တံယေဝ ဟောတိ တေ သမော။ ။

ကာမ၊ ဟယ် ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာ။ နရကဂ္ဂယော၊ ငရဲမီးတို့သည်။ စိရဋ္ဌာပိ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ကုန်သော်လည်း။ ကပ္ပမေယေန၊ ကမ္ဘာပျက်မိုးကြီးဖြင့်။ နဿန္တိ၊ ပျက်စီးရကုန်၏။ ကာမ၊ ဟယ် ကာမတဏှာ မီးကြီးစွာ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ။^၁ ဒယုနေ၊ လောင်ရာ၌။ တံယေဝ၊ သင်သည် ပင်လျှင်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ သာဒိသော၊ တူနိုင်၏။ အညော၊

၁။ စိရ၊ ဒိယကာလ။ စိရ၊ ဂေါထန-ဟု သဒ္ဒတ္ထမုတ္တာဝဋ္ဋိကျမ်းရှိတိုင်း စိရဟု ဒိယနှင့် ယှဉ်ရာ နွားမ သားမြတ် စသည်ကို ဟောသည်။ စိရ-ဟု ရသသနှင့်ရွတ်မှ ရှည်သော ကာလကို ဟောနိုင်မည် မှတ်။ ။

သူတစ်ပါးသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ န သာဒိသော၊ မတူနိုင်ပေ။ ။

ကာမ၊ ဟယ် ကာမတဏှာ ရေများစွာ။ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒြာသည်။ မဟောဒကောပိ၊ များစွာသောရေရှိသော်လည်း။ ကပ္ပါဒိစ္စေန၊ ကမ္ဘာပျက်နေထွက်သဖြင့်။ ဝိယတိ၊ ခန်းခြင်းကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရလေ၏။ ကာမ၊ ဟယ် ကာမတဏှာရေ ပင်လယ်ဝေ။ အနာဒိကံ၊ အစမထင်သော ကပ်ကမ္ဘာ ကာလပတ်လုံး။ သောတေ၊ အယဉ်တွေတွေ စီး၍နေရာ၌။ တံယေဝ၊ သင်ကာမတဏှာသည်ပင်လျှင်။ တေ တယာ၊ သင်နှင့်။ သမော၊ တူနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ သမုဒြာ စသော သူတစ်ပါးသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ န သမော၊ မတူနိုင်။

[သင်နှင့် သင်သာ နှိုင်းစရာ ရှိပေတော့သည်။ သမုဒြာသည်လည်း သင်နှင့်နှိုင်းခိုင်းစရာ မတော်တတ်မတန်တတ်ပါပေသေး ဟူလိုသည်။ ပဋိသေဓောပမာဋ္ဌိကာ၊ ဥပမာကို တိုက်ရိုက်မြစ်သည်။ ဤသာဓာရဏောပမာဋ္ဌိကာ၊ တိုက်ရိုက်မမြစ်သော်လည်း သင်သည် သာလျှင် သင်နှင့်တူသည်ဟု ဧဝံနှင့်ဆိုသဖြင့် သမုဒြာနှင့်မတူဟု အဓိပ္ပာယ်စကား ကျလေသည်ဖြစ်၍ သမုဒြာသည် ကာမတဏှာနှင့် အသာဓာရဏောဥပမာဖြစ်လေသည်မှတ်။ ဝါ၊ ကာမတဏှာလောက် ဂုဏ်မရောက်တတ်သည်ကို။ ဝါ၊ ကာမတဏှာလို မဟုတ်တတ်သည်ကို အသာဓာရဏဥပမာဆိုသည်မှတ်။]

ကြောက်စရာမီးနှစ်မျိုး

၅၉။ ။ သဗ္ဗာသု လောကဓာတုသု၊ သဗ္ဗဂ္ဂိနံ ဝ ရာသိနော။
သဗ္ဗေသမ္ပိ ကာမဂ္ဂိနံ၊ သတ္တာနံ ဒယုနံ ဘယံ။ ။

သဗ္ဗာသု။ အလုံးစုံကုန်သော။ လောကဓာတုသု၊ လောကဓာတ်တို့၌။ သဗ္ဗဂ္ဂိနံ၊ အလုံးစုံသော လူ့ဘုံတွင် ရှိသောမီး၊ ပြိတ္တာတို့ကို လောင်သော မီး၊ ငရဲသူတို့ကို လောင်သောမီးဟူသမျှတို့၏။ ရာသိနော၊ မီးအစု၏။ ဝါ၊ တစ်စုတည်းအားဖြင့်။ ဒယုနံ၊ တစ်ပြိုင်နက် လောင်ခြင်းသည်။ ဘယံ ဣဝ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသကဲ့သို့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမဂ္ဂိနံ၊ ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံစသော ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာမီးတို့၏။ သတ္တာနံ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်ကြသူ သတ္တဝါဟူသမျှတို့ကို။ ဒယုနံ၊ အမြဲလောင်၍ နေခြင်းသည်။ ဘယံ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိစွ။

[ဤကား အလုံးစုံသော လောက၌ မီးဟူမျှတို့၏ တစ်ပေါင်းတစ်စုတည်း စု၍ နေခြင်း လောင်ခြင်းဟူသည် ထင်ရှားမရှိသော်လည်း ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ ပုံဆောင်၍ ဆိုခြင်းကြောင့် အဘူတောပမာဂါထာမည်၏။]

လောင်စာ မရွေးသော မီး

၆၀။ ။ကာမာ သန္တေ အသန္တေ ဝါ၊ သတ္တေ သတ္တေ ဝိနာသရေ။
ဝရေဝရေ အဂ္ဂယောပိ၊ ဒဗ္ဗေ ဒဗ္ဗေ ဒဟန္တိ ဝေ။ ။

ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သန္တေ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း။ အသန္တေ ဝါ၊ မသူတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တေ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်ကြကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝိနာသရေ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်၏။ အဂ္ဂယောပိ၊ မီးတို့သည်လည်း။ ဝရေ ဝါ၊ ကောင်းမြတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဝရေ ဝါ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒဗ္ဗေဒဗ္ဗေ၊ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရ ဝတ္ထုကြီးငယ်ဟူသမျှတို့ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒဟန္တိ၊ လောင်တတ်ကုန်၏။ ။

[ဤကား ဥပမာဇောတကဖြစ်သော ဣဝ သဒ္ဓါ၊ဝိယသဒ္ဓါတို့ မပါသော်လည်း ကာမာဟူသော ကတ္တာနှင့် အဂ္ဂယောဟူသော ကတ္တာ၊ သန္တေ အသန္တေ ဟူသော ကံနှင့် ဒဗ္ဗေဒဗ္ဗေဟူသောကံ၊ ဝိနာသရေဟူသောကြိယာနှင့် ဒဟန္တိဟူသောကြိယာတို့၏ ဝါကျသွားပုံ လာပုံ နေပုံကို ထောက်သဖြင့် ဥပမာ ဥပမေယျ၏ အဖြစ်ကို သိရသောကြောင့် ဝါကျထွောပမာမည်၏။ ကဗျာဒါသ အလင်္ကာရကျမ်းအလိုအားဖြင့် ကတ္တာနှင့်ကတ္တာချင်း၊ ကံနှင့် ကံချင်းစပ်ယှဉ်၍ ယူအပ်သောကြောင့် သံယောဂူပမာ ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။]

ငရဲမီးနှင့် ကာမမီး

၆၁။ ။စိရံစိရံ သီယံသီယံ၊ ဘုသံဘုသံဝ ဒယုနံ။
ကာမဂ္ဂိနံ မယေဝေတိ၊ နရကဂ္ဂိ ဝိကတ္ထနံ။ ။
တုယံ နာလံ ကိံ ကာရဏံ၊ တဒတ္ထိံ ကပ္ပတေဇသိ။ ။
၆၂။ ။ဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကာမဂ္ဂိနံ ဝိဒယုနံ။
နရဂ္ဂိကပ္ပဂ္ဂိနံ၊ ပုနုပ္ပုနံ သုပေက္ခယံ။ ။

[ပလာသေတိသယေ ဘုသံ-ဟုသော အဘိဓာန်(၁၉၀၆)စတုတ္ထဂေါဏ်း ဂါထာလာသည်အတိုင်း ဘုသံ-ဟု ဥရဿနှင့် ရွတ်။]

ဘော နရကဂ္ဂိ၊ အို ငရဲမီး။ စိရံစိရံ၊ ကာလရှည်မြင့်စွာ ရှည်မြင့်စွာ လည်းကောင်း။ သိယံသိယံ၊ အဟုန်လျင်စွာ လျင်စွာလည်းကောင်း။ ဘုသံဘုသံ၊ အရှိန်ပြင်းစွာ ပြင်းစွာလည်းကောင်း။ ကာမဂ္ဂိနံ၊ ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာ မီးတို့၏။ ဒယုနံ ဣဝ၊ သတ္တဝါတို့ကို လောင်ခြင်းကဲ့သို့သော။ ဒယုနံ၊ လောင်ခြင်းသည်။ မယေဝ မယိ ဧဝ၊ ငါငရဲမီး၌သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုယံ၊ သင်ငရဲမီး၏။ ဝိကတ္ထနံ၊ ကြီးဝါးခြင်းသည်။ နာလံ၊ မသင့် မထိုက်။ ကိကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တံ၊ ထိုသို့ ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာမီးတို့၏ ကာလရှည်ကြာ ပြင်းစွာ လောင်ခြင်း ကဲ့သို့သောလောင်ခြင်းသည်။ ကပ္ပတေဇသိပိ၊ ကမ္ဘာပျက်မီး၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိပါပေသေး၏။

[ဤကား ငရဲမီးက “ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာမီးတို့၏ ပူလောင်ခြင်း ကဲ့သို့သော ပူလောင်ခြင်းသည် ငါငရဲမီး၌သာ ရှိပါသည်” ဟု ကြီးဝါးခြင်း မရှိသော်လည်း ရှိသကဲ့သို့ ကြံဆ၍ ဆိုအပ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပိတောပမာမည်၏။ ဤဂါထာဖြင့် ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာမီးတို့၏ ငရဲမီး ကမ္ဘာမီးတို့နှင့် ဟိနူပမာအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသတည်း။]

ဒေဝိ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ ဤသည့်တရား ဤစာသွားကို ကြားနာရသူ ငါ၏တပည့် ဟူသမျှတို့သည်။ ကာမဂ္ဂိနံ၊ ကာမဂုဏ် ကာမတဏှာမီးတို့၏။ ဝိဒယုနံ- လောင်ခြင်းကို။ နရဂ္ဂိကပ္ပဂ္ဂိနံ၊ ငရဲမီး ကမ္ဘာပျက်မီးတို့၏။ ဣဝ၊ လောင်ခြင်းကဲ့သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သုပေက္ခယံ၊ ကောင်းစွာ ရှုကြကုန်ရာ၏။ ဝါ။ ရှုနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

အဘယ်မီးနှင့် အဘယ်ဩဇာနည်း

- ၆၃။ ။ သတ္တဂ္ဂိဟိ ဝိဒယုန္တိ၊ ဘုသံဘုသံ စိရံစိရံ။
           ကိံ တေ ဒဟန္တိ ကာမဂ္ဂိ၊ ဥဒါဟု နရဂ္ဂယော။ ။
- ၆၄။ ။ သတ္တောယေဟိဓ ဝုယုန္တိ၊ အဝံသိရာ ကသိရိတာ။
           ကိံ တေ ဝါဟေန္တိ ကာမောယာ၊ ဥဒါဟု ‘အဏ္ဏဝေါယကာ။ ။

အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့သည်။ ဘုသံဘုသံ၊ ပြင်းစွာ ပြင်းစွာလည်းကောင်း။
 စိရံစိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ ရှည်မြင့်စွာလည်းကောင်း။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝိဒယန္တိ၊
 အထူးထူးအထွေထွေ လောင်၍ နေအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကာလရှည်ကြာ
 ပြင်းစွာ လောင်၍နေသော မီးတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မီးတို့ပါလိမ့်နည်း။
 ကာမဂ္ဂိ၊ ကာမဂုဏ်၊ ကာမတဏှာမီး တို့သည်။ ဒဟန္တိ ကိံ၊ လောင်လေ
 ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်လျှင်။ နရကဂ္ဂယော၊ ငရဲမီးတို့ပင်။
 ဒဟန္တိ ကိံ၊ လောင်လေကုန်သလော။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဩဃေဟိ၊ ဩဃတို့သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့ကို။ အဝံသိရာ၊ ဦးခေါင်းဇောက်ထိုး။ ကသီရိတာ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစေအပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥယန္တိ၊ မျှောအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို
 မျှောတတ်ကုန်သော ဩဃတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ဩဃတို့ပါလိမ့်နည်း။
 ကာမောဃာ၊ ကာမောဃတို့ပင်။ ဝါဟေန္တိကိံ မျှောလေကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်လျှင်။ အဏ္ဏဝေါဃကာ၊ သမုဒြာဝဲဩဃတို့သည်ပင်။ ဝါဟန္တိကိံ၊
 မျှောလေ ကုန်သလော။

[ဤကား ကာမောဃလေလော၊ သမုဒြာဝဲဩဃလေလောဟု တွေးတောယုံမှား
 ရှိဖွယ်ကို ဆိုသဖြင့် ကာမောဃသည် သမုဒြာဝဲဩဃနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကို
 ပြသောကြောင့် သံသယောပမာမည်၏။]

မိုက်တတ်, မိုက်စေတတ်သော တရားများ

- ၆၅။ ။အနာဒိကံ ကပ္ပံကပ္ပံ၊ သတာသတံ ဝိနာသကော။
 နတ္ထိ ကာမသမော န္ဓတ္ထိ၊ ကပ္ပဂ္ဂိနာ သမော ဂိနိ။ ။
- ၆၆။ ။ဗာလာနံ ဝါ အဗာလာနံ၊ သတာသတံ ဝိမောဟကော။
 နတ္ထိ ကာမသမော န္ဓတ္ထိ၊ စတုရင်္ဂသမော တမော။ ။

အနာဒိကံ၊ အစမထင်သော။ ကပ္ပံကပ္ပံ၊ ကမ္ဘာတိုင်း ကမ္ဘာတိုင်း။
 သတာသတံ၊ သူတော် မသူတော် နှစ်ဦးလုံးကို။ ဝိနာသကော၊ ဖျက်ဆီး
 တတ်သော တရားသည်။ ကာမသမော၊ ကာမဂုဏ်နှင့် တူသောတရား
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကပ္ပဂ္ဂိနာ၊ ကမ္ဘာပျက်မီးနှင့်။ သမော၊ တူသော။ ဂိနိ၊
 မီးသည်။ အတ္ထိ န၊ ရှိပါဦး မည်လော။

ဗာလာနံ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်အာဒိနဝကို မသိကြသူ လူမိုက် တို့ကို လည်းကောင်း။ အဗာလာနံ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်အာဒိနဝကို သိကြကုန်သူ လူလိမ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သတံ ဝါ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကိုလည်းကောင်း ။ အသတံ၊ ဝါ၊ မသူတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိမောဟကော၊ တွေဝေမိန်းမောစေ တတ်သော တရားသည်။ ဝါ၊ မိုက်တတ် မိုက်စေတတ်သော တရားမည်သည်။ ကာမသမော၊ ကာမဂုဏ်နှင့် တူသော တရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စတုရင်္ဂသမော၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော အမိုက်တိုက် နှင့်တူသော။ တမော၊ အမိုက် သည်။ အတ္ထိ န၊ ရှိပါဦးမည်လော။

[ဤကား တူသော ဝတ္ထုဓမ္မနှင့် ပုံဆောင်၍ ပြသောကြောင့် ယင်းတူသော ဝတ္ထုဓမ္မသည် ပဋိဝတ္ထုပမာမည်၏။ ။ တစ်စုံတစ်ခု ဝတ္ထုသဘောတရားကို ဟောကြား ပြောဆိုပြီးသည့်အခါ ထိုပြီးစေအပ်သော မိမိ သာဓုစကားကို ယုံကြည် ကြစိမ့်ငှာ ထိုနှင့် အလားတူစကားတစ်ခုကို သာဓက ထုတ်ဆိုပြန်အပ်သော အရာကို ပဋိဝတ္ထုပမာ ဆိုသည်မှတ်။]

ညဉ်းဆဲရန်နှင့် လှည့်ပတ်ရန်

- ၆၇။ «မုဋ္ဌာနံ ဟိံသနတ္ထာယ၊ ကာမာကာမာဓ ဇာယရေ။
ကိဋ္ဌာနံ မာရဏတ္ထာယ၊ ဇာလာဇာလာဝ ရတ္ထိယံ။ ။
- ၆၈။ «ရတ္တာနံ ဝဉ္စနတ္ထာယ၊ ကာမာကာမာဓ ဇာယရေ။
မိဂါနံ ဝဉ္စနတ္ထာယ၊ မိဂတဏှာဝ ကာနနေ။ ။

မုဋ္ဌာနံ၊ မောဟကြီးသူ တွေဝေသောသူတို့ကို။ ဟိံ သနတ္ထာယ၊ ညဉ်းဆဲစရာ အလို့ငှာ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကာမာကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာရကုန်၏။ ကိဋ္ဌာနံ၊ ပိုးပေါက်ဖတ်အစရှိ သော ပိုးသတ္တဝါတို့ကို။ မာရဏတ္ထာယ၊ သတ်စရာအလို့ငှာ။ ဇာလာဇာလာ၊ မီးလျှံကြီးငယ်တို့သည်။ ရတ္ထိယံ၊ ညဉ်းအခါ၌။ ဇာယရေ ဣဝ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်ဘိသကဲ့သို့တည်း။

ရတ္တာနံ၊ ရာဂကြီးထူ တပ်တတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဝဉ္စနတ္ထာယ၊ လှည့်ဖျားခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကာမာကာမာ၊ ထိုထိုအာရုံ ကာမဂုဏ်+ကာမဂုဏ် ဟူသမျှတို့သည်။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ မိဂါနံ၊ တောသမင်တို့ကို။ ဝဉ္စနတ္ထာယ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ မိဂတဏှာ၊

တံလှုပ်သည်။ ကာနနေ၊ တောကြီးပိတ်ကာ မြိုင်ကြီးစွာ၌။ ဇာယရေ ဣဝ၊
ဖြစ်ပေါ်လာဘိ၏ သို့တည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား ကြိယာ ကာရကနှင့် ပြည့်စုံသော နောက်ဥပမာဝါကျနှင့်
ရှေ့ဥပမာဝါကျကို ကာရကနှင့် ကာရကချင်း၊ ကြိယာနှင့် ကြိယာချင်း စပ်ယှဉ်၍
အဓိပ္ပာယ်ထင်အောင် ယူအပ်သော ဣဝယုတ္တဝါကျတ္ထောပမာ ဂါထာတို့တည်း။]

ဘယ်ဟာကပိုဆိုး

- ၆၉။ ။ကာမံကာမံ အဘိဘုယျ၊ ကာမာကာမာ ဥပစ္စရ။
ကာမာနံ မုယုနတ္ထာယ၊ ကိံ တေ မာရ ဥသုက္ကနာ။ ။
- ၇၀။ ။ကာမေ ကာမေဟိ ဝိနဋ္ဌာ၊ သတ္တာသတ္တာ ဝိနာသဂူ။
သတ္တာနံ နာသနတ္ထာယ၊ ကိန္တေ မာရ ဝိတက္ကနာ။ ။
- ၇၁။ ။ဟေဋ္ဌာဟေဋ္ဌာကာမတောပိ၊ ဥဒ္ဓံဥဒ္ဓံ သုဘာယယံ။
ကဋ္ဌဂ္ဂိတော သုဝဏ္ဏဂ္ဂိ၊ ဘိယျောသော ကိံ န တပ္ပတိ။ ။
- ၇၂။ ။အပ္ပကာနမ္ဘိ ကာမာနံ၊ ပဘာဝံ နာသယေ ဗုဓော။
ခန္ဓောတဿာပိ ဩဘာသံ၊ ဟရေ န ဘာဏုမာ ခလု။ ။

ကာမာကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ကြီးငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ ကာမံကာမံ
ကာမကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို အလိုရှိတတ်သူ လူဟူသမျှကို။ အဘိဘုယျ၊ လွမ်းမိုး
နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပစ္စရ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်ပြီ။ မာရ၊ ဟဲ့ မာရ်နတ်။
ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်ကို လိုလားတတ်သူနတ်လူတို့ကို။ မုယုနတ္ထာယ၊
တွေဝေမိန်းမော စေခြင်းအကျိုးငှာ။ တေ၊ သင်မာရ်မင်း၏။ ဥသုက္ကနာ
ဥသုက္ကနေန၊ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။

[အသင် မာရ်မင်း မညှဉ်းဆဲမတွေဝေစေမိကပင် သင်၏ စစ်သည် ကာမဂုဏ်တို့
ညှဉ်းဆဲ တွေဝေ မိုက်မဲစေနှင့်ကြပါကုန်ပြီ။ အသင်မာရ်မင်း ညှဉ်းဆဲဖွယ်မရှိပါ ဟူလိုသည်။]

ကာမေ၊ ကာမတစ်ဆယ့်တစ်ဘုံ၌။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
တို့သည်။ ဝိနဋ္ဌာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တာ၊ ကာမဂုဏ်၌
တပ်တတ် ကြကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝိနာသဂူ၊ ပျက်စီးခြင်း
သို့ ရောက်ကြလှပါကုန်ပြီ။ မာရ၊ ဟဲ့ မာရ်နတ်။ သတ္တာနံ၊ ကာမဂုဏ်၌
တပ်တတ်ကြသူတို့ကို။ နာသနတ္ထာယ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှာ။ တေ၊
သင်မာရ်နတ်မင်း၏။ ဝိတက္ကနာ ဝိတက္ကနေန၊ အားထုတ်ကြံစည်ခြင်းဖြင့်။

ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝါ၊ ဘာပြုပါတော့အံ့နည်း။

[သင်မကြံစည်မီကပင် သင်၏ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည် သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီး၍ အကျိုးကြီးနည်းနှင့်ကြပါကုန်ပြီဟူလိုသည်။ ဤဂါထာတို့ဖြင့် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့သည် သတ္တဝါတို့ကို တွေဝေစေရာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ရာ၌ မာရ်နတ်နှင့် တူသည်အဖြစ်ကို ပြသတည်း။ ထိုအနက်ကို ဝါကျ၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိရလေ သောကြောင့် ဝါကျတ္ထောပမာမည်၏မှတ်။]

ဟေဋ္ဌာဟေဋ္ဌာကာမတောပိ၊ အောက်အောက်၌ ဖြစ်သော ဒွန်းစဏ္ဍား ဆင်းရဲသားစသော သူတို့၏ ကာမဂုဏ်တို့ထက်လည်း။ ဥဒ္ဓံဥဒ္ဓံ၊ အထက် အထက်၌ ဖြစ်သော သူဌေးသူကြွယ် ကုန်သွယ်လူရတတ် မင်းမှူးမတ်တို့၏ ကာမဂုဏ်တို့မှ။ သုဘာယယံ၊ လွန်စွာကြောက်ကြကုန်ရာ၏။ ကဋ္ဌဂ္ဂိတော၊ ထင်းမီးထက်။ ဝါ၊ ကောက်ရိုးမီး နွားချေးမီး ထင်းမီးတို့ထက်။ ။[ဧကသိသံ။] သုဝဏ္ဏဂ္ဂိ၊ ရွှေမီးသည်။ ဝါ၊ ငွေရည်ပူ ရွှေရည်ပူ ပတ္တမြားမီးရည်ပူသည်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာလျှင်။ န တပွတိ၊ ကိံ၊ မပူပါသလော။

[ဤကို ထောက်သဖြင့် သူကြွယ် မင်းမှူးမတ် ဖြစ်ရသည်အတွက်များနှင့် အနည်းငယ်မျှ မာန်မာနမတက်သင့်၊ မတက်ထိုက်သည်များကို များများကြီးသတိထား အပ်လှတော့သည်။]

အပ္ပကာနမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့ ကုန်သော။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ ပဘာဝံ၊ အနည်းငယ်သော ရာဂ ဒေါသအစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ပွားရာ အာနုဘော်ကိုလည်း။ ဗုဓော၊ ကာမာဒိနဝကို လှလှသိသော ပညာရှိသည်။ နာသယေ၊ ဖျက်ဆီးသင့်ရာ၏။ ဘာဏုမာ၊ နေမင်းသည်။ ခဇ္ဇောတဿာပိ၊ မရေတွက်လောက် ရာမရောက်သော ပိုးမြည်မြူး၏လည်း။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ ခလု၊ စင်စစ်။ ဟရေ န၊ ပယ်ဖျက်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။

[ဤဂါထာတို့၌ ရှေးရှေးသော ဂါထာဝဂ်တို့သည် ဥပမေယျ၊ နောက်နောက် သော ဂါထာဝဂ်တို့သည် ဥပမာတို့တည်း။ ထိုဥပမာကို ဣဝ၊ ဝိယသဒ္ဓါမပါဘဲလျက် ကိံ-သဒ္ဓါ၊ န-သဒ္ဓါတို့နှင့်တကွ ရှေ့နောက်ဝါကျနှစ်ရပ်ကို စပ်ဟပ်၍ ယူသဖြင့်ပင် သိရသောကြောင့် ဣဝဝိယတ္ထဝါကျတ္ထောပမာမည်၏မှတ်။]

ရတနာသုံးပါးတို့က မကယ်နိုင်

၇၃။ ။ကာမေ ကာမေဟိဘိဘူတာ၊ ကာမသတ္တာ ဝိနာသဂူ။
သတ္တာနံ နာထကော ဗုဒ္ဓေါ၊ ကေသံ ခလု န နာထကော။ ။

၇၄။ ။ကာမေကာမေ ဝိဟညန္တိ၊ ကာမာကာမာ သုဒုက္ခိတာ။ ။
သတ္တာနံ တာရကော ဓမ္မော၊ ကေသံ ခလု န တာရကော။ ။

၇၅။ ။ကံမေ မုဋ္ဌာ ဒွါစရန္တာ၊ အပါယေသု နိပစ္စရေ။
သတ္တာနံ ပါလကော သံဃော၊ ကေသံ ခလု န ပါလကော။ ။

ကာမေ၊ ကာမဘုံ၌။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဘိဘူတာ၊ နိပိစက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမသတ္တာ၊ ကာမသတ္တဝါတို့သည်။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိနာသဂူ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နာထကော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ် နိပိစက်သဖြင့် ပျက်စီးကြကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ န နာထကော၊ ကိုးကွယ်ရာကို မပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။

ကာမေကာမေ၊ ကာမဘုံကာမဘုံဟူသမျှ၌။ ကာမာကာမာ= ကာမ+အာ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ကို လွန်စွာ လိုလားကြကုန်သော သူတို့သည်။ သုဒုက္ခိတာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ လွန်စွာဆင်းရဲကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟညန္တိ၊ ပင်ပန်းကြ ရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ တာရကော၊ ကယ်တော်မူတတ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ ဒေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်နိပိစက်၍ ပင်ပန်းချက်အားကြီး ကြကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ကိံ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ န တာရကော၊ ကယ်တော်မူနိုင် ပါလိမ့်မည်နည်း။

ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ မုဋ္ဌာ၊ တွေဝေကြကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒွါစရန္တာ၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ နိပစ္စရေ၊ ကျက်ကြရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပါလကော၊ စောင့်ရှောက်တတ်သော။ သံဃော၊ သံဃာ တော်သည်။ ဒေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တွက် ငရဲ၌ ကျက်ကြရကုန်သော သတ္တဝါ တို့အား။ ကိံ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ န ပါလကော၊ မစောင့် ရှောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။

[ဤဂါထာတို့ဖြင့် ကာမဂုဏ် နိပိစက်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အလွန် နုလှ မိုက်မဲလှသော သတ္တဝါတို့ကို ရတနာသုံးပါးတို့မှ ကိုးကွယ်ရာ မဖြစ်နိုင် မကယ်တင် မစောင့် ရှောက်နိုင်သည်ကို ပြဆိုခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့် ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၏ သတ္တဝါတို့ကို နိပိစက်ဖျက်ဆီးခြင်း၌ လွန်စွာ အားကြီးသည်အဖြစ်၊ အလွန် ကြောက်အပ်လှသည်၏

အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အတိသယဟိနဂုဏ်ကို ပြသတည်း။ ထိုသို့ ပြသော်လည်း တိုက်ရိုက်ဖြောင့်ဖြောင့် မပြ။ စောင်းပါးရိပ်ခြည် အကောက်ဆို၍ ပြလေသောကြောင့် အတိသယဝက်ဂုတ္တိဂါထာတို့ဟူ၍မှတ်။]

မင်းဆရာများ သတိထား

- ၇၆။ ။ကာမေ ကာမော မဟာသေနော၊ နိစ္စံ ကရောတိ ဥဿုကံ။
ဘဂဝန္တံ မဟာသေနံ၊ မဟုမဟု ဝိဓံသိတုံ။ ။
- ၇၇။ ။ဒေဝိ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘဂဝန္တာ ဗဟုဿုတာ။
ကာမာနာဓံသနတ္ထာယ၊ သဒါ ဘဝန္တု ဓိတိမာ။ ။

ကာမေ၊ ကာမဘုံ၌။ မဟာသေနော၊ များစွာသော မာရ်စစ်သည်ရှိသော။ ကာမော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ မဟာသေနံ၊ အသျှင်သာရိပုတြာ အသျှင်မောဂ္ဂလာန်အစရှိသော များစွာသောစစ်သည်ရှိသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိဓံသိတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ မဟုမဟု၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥဿုကံ၊ ကြောင့်ကြတစ်ခု လုံ့လပြုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မဟာသေနော။ များစွာသော အဝိဇ္ဇာ မာနစသော စစ်သည်ရှိသော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ ကာမော၊ အလိုရှိတတ်သော ကာမတဏှာသည်။ မဟာသေနံ၊ သုတ ပညာအစရှိသော များစွာသော စစ်သည်ရှိသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မင်း မှူးမတ်အစရှိသောသူတို့ ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍ အထူးဘုန်းကြီးသော တံဆိပ်တော်ရဆရာ အစရှိသောသူကို။ ဝိဓံသိတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ မဟုမဟု၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥဿုကံ၊ ကြောင့်ကြ တစ်ခု လုံ့လပြုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုတိ၏။

ဒေဝိ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ ဘဂဝန္တာ၊ ဘုန်းကံကြီးကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်ဖြစ်သူ မင်းဆရာစသောသူ ဟူသမျှတို့သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓံသနတ္ထာယ၊ မဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဓိတိမာ ဓိတိမန္တာ၊ တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိ ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤကာမေ ကာမော-အစရှိသော ဂါထာ၌ ပုဒ်ကို မဖျက်ဘဲလျက် အနက်နှစ်ချက်ထွက်သောကြောင့် အဘိန္နဝါကျုတ္တသိလေသာလင်္ကာရ ဂါထာမည်၏။]

တွယ်တာခြင်းကြောင့် ဘေးဖြစ်

၇၈။ ။အယံ မေ ပုတ္တောပုတ္တောတိ၊ သတ္တောသတ္တောပိ ဟညတိ။
သတ္တောသတ္တောပိ သော သတ္တော၊ ကာမာကာမာ ဘယံ ဂတော။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တောပုတ္တောတိ၊ သားတည်း၊ သားတည်းဟူ၍။ သတ္တော၊ တပ်တတ်သော။ သတ္တောပိ၊ အမိအဘဖြစ်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ဟညတိ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်း ပင်ပန်းရတတ်၏။ သတ္တောသတ္တောပိ၊ ငါ့သား ငါ့သားဟု လွန်စွာ တပ်တတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သော သတ္တော၊ ထိုမိဘဖြစ်သော သတ္တဝါသည်။ ကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ အကာမာ၊ အလိုမရှိနိုင်ပါခြင်းကြောင့်။ အကာမံ၊ အလိုမရှိအပ်သော သားသမီး အစရှိသည်ကိုသာ။ ကာမာ၊ တွယ်တာခြင်း အလိုရှိခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးအဖြာဖြာသို့။ ဂတော၊ ရောက်ရလေ၏။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တော၊ အမိအဘတို့ ဆိုအပ်သော။ သတ္တော၊ တပ်အပ် တွယ်တာ အပ်သော။ ဝါ၊ အတွယ်တာခံရသော။ သတ္တောပိ၊ သားသမီးဖြစ်သော သတ္တဝါ သည်လည်း။ ဟညတိ။ မိဘတွက်တာ လွန်စွာ သောကမီးလောင်ခြင်း စသည်ဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲ ရလေ၏။ သတ္တောသတ္တော၊ မိခင်ဖခင်တို့ အလွန် တွယ်တာအပ်သော။ သော သတ္တောပိ၊ ထိုသားသမီးဖြစ်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ကာမံ၊ မိမိကို အလိုရှိတတ် တွယ်တာတတ်သော မိခင် ဖခင်ကို။ အကာမာ၊ တစ်ဖန်ပြန်၍ အလိုရှိခြင်း တွယ်တာခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးနှစ်ဖြာသို့။ ဂတော၊ ရောက်ရလေ၏။

[ရှေ့အနက်၌ ပုတ္တော-အတိုင်း၊ နောက်အနက်၌ ပ-အာဂုံကြံ၍ ဥတ္တော-ဟု ပုဒ်ကိုဖျက်၍ ကြံသည်။ ရှေ့အနက်၌ သဒ္ဓိတောတိ သတ္တောဟု ပုဒ်ကို ကတ္တားဟော၊ ကံဟော နှစ်နည်းကြံသည်။ ရှေ့အနက်၌ ကာမိယတေတိ ကာမော၊ နောက်အနက်၌ ကာမေတိတိကာမော-ဟု ကံဟော၊ ကတ္တားဟောအားဖြင့် ပုဒ်ကို ဖျက်၍ အနက်နှစ်ပါး ရအောင် ယူရသော ဂါထာဖြစ်၍ ဘိန္နဝါကျုတ္တသိလေသာ လင်္ကာရဂါထာမည်သည်မှတ်။]

၇၉။ ။ဇဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ကာမံကာမံ အကာမကာ။
ကာမံကာမံဝ ကာမေန္တာ၊ ကာမကာမံ သုဖုဿယံ။ ။

ဒေဝိ၊ ဤသို့ တွယ်တာတတ်၊ တွယ်တာအပ်သော သူနှစ်ရပ်တို့၏ ဘေးဒုက္ခကြီး တွေ့တတ်လှသည်သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့မိ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်ဟူသမျှတို့သည်။ ကာမဉ္စ၊ မိမိကို အလိုရှိတတ် တွယ်တာတတ်သူကိုလည်းကောင်း။ အကာမဉ္စ၊ မိမိကို မတွယ်တာသူကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အကာမကာ၊ မတွယ်တာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တစ်နည်းကား) အကာမံ၊ အလိုမရှိသင့် အလို မရှိထိုက်သော။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို။ အကာမကာ၊ အလိုမရှိကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမံကာမံဝ၊ အလိုရှိသည်ထက် အလိုရှိထိုက်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုသာလျှင်။ ကာမေန္တာ၊ အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမံ ကာမံ၊ အလိုရှိထိုက်သည်ထက် အလွန် အလိုရှိထိုက်သော လောကုတ္တရာ မြှိုက်ချမ်းသာသို့။ သုဖဿယံ သုဖဿန္တ၊ အလွယ်တကူ ရောက်နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

မတွယ်တာကြပါနှင့်

- ၈၀။ ။ အယံ မေ ပုတ္တောပုတ္တောတိ၊ သတ္တောသတ္တောပိ ဟညတိ။
သတ္တောသတ္တောတိ သော သတ္တော၊ ဗာလောဗာလော ဘယံ ဂတော။ ။
- ၈၁။ ။ ဒေဝိ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
သဉ္စန္တေ သဉ္စိတေ ဝါပိ၊ နေဝ သဉ္စန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

အယံ၊ ဤသူသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တောပုတ္တောတိ၊ သားတည်း သားတည်းဟူ၍။ သတ္တော၊ သားသမီးတို့၌ တွယ်တာတတ်သော။ သတ္တောပိ၊ သတ္တဝါသည်လည်း။ ဟညတိ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်း ပင်ပန်း ရတတ်၏။ အယံ၊ ဤဝတ္ထုသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တောဥတ္တောပိ၊ ဆိုအပ်တိုင်း ဆိုအပ်တိုင်းလည်းဖြစ်သော။ သတ္တောပိ၊ သက်ရှိဥစ္စာ သတ္တဝါဟူသမျှသည်လည်းကောင်း။ အသတ္တောပိ၊ သက်မဲ့ဥစ္စာ ဟူသမျှသည်လည်းကောင်း။ ဟညတိ၊ ပျောက်ပျက်ရတတ်၏။ သတ္တော သတ္တောတိ၊ စင်စစ် တပ်ထိုက်တပ်အပ်လှသည်ဟူ၍။ သော သတ္တော၊ ထိုတပ် တတ်သော။ ဗာလောဗာလော၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဒိဋ္ဌိ အယူရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်မိုက်သော သတ္တဝါသည်။ ဘယံ၊ အပါယ် ငရဲဘေးကြီးသို့။ ဂတော၊ ရောက်ရလေ၏။ သတ္တော၊ တပ်အပ်သော။ သတ္တောတိ၊ မိန်းမ ယောက်ျား ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ငါ သူတစ်ပါးရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားတတ်သော

အသက်ဇီဝအတ္တရှိ၏ဟူ၍။ သော သတ္တော၊ ထိုတွယ်တာတတ်သော သူဟုဆိုအပ်သော။ ဗာလောစ၊ ဒုစရိုက် ဒုရာဇီဝကို ပြုကျင့် လွန်ကျူးတတ်သော သူရူးသူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ဥဗာလော စ၊ ဒုစရိုက်ကို မလွန်မကျူး သည်ဖြစ်၍ မရူးမမိုက်သော သူသည်လည်းကောင်း။ သော ဥဘယော၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်။ ဘယံ၊ သောက ပရိဒေဝစသော ဘေးသို့။ ဂတော ပတ္တော၊ ရောက်ရလေ၏။

ဒေဝံ၊ ဤသို့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၏ အမိုက်ကြီး အမိုက်ငယ် လူနှစ်ရပ် ကိုပင် ဖျက်ဆီးတတ်သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန် သည်ဖြစ်၍။ မယံ သိဿံ၊ ဤသည့်တရား ဤစာသွားကို ကြားကြကုန်သူ ငါ၏ တပည့် လူရှင်ရဟန်း ဟူသမျှတို့သည်။ ဘယာဘယာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးရန် တကာဟူသမျှမှ။ သုဘာယိနော၊ အလွန် ကြောက်ကြကုန် သည်ရှိသော်။ သဉ္ဇန္တေ ဝါ၊ မိမိကို တွယ်တာတတ်သူ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဉ္ဇိတေ ဝါ၊ မိမိသည် တွယ်တာအပ်သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ နေဝ သဉ္ဇန္တု၊ မတွယ်တာကြစေကုန်သတည်း။ ဝါ၊ မတွယ်တာ ကြပါစေလို။ ဝါ၊ မတွယ်တာ ကြပါစေကုန်သော။ ဝါ၊ မတွယ်တာကြပါ ကုန်နှင့်။

ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ထေ၊ မဟာသိဿကော ဝါဒကျမ်း၌။ ကာမာဒီနဝကထာ၊ ကာမာဒီနဝကထာကဏ္ဍသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးလတ်ပြီ။

[ဤနှစ်ဂါထာတို့တွင် အစဂါထာသည် ပထမတ္ထ၌ ပုတ္တောပုတ္တော-ဟု၊ ဒုတိယတ္ထ၌ ပအာဂုံကြံသဖြင့် ဥတ္တောဥတ္တော-ဟူ၍ ပုဒ်ကို ဖျက်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပထမတ္ထ၌ သတ္တောသတ္တော-ကို ကတ္တုသာဓနကြံ၍၊ ဒုတိယတ္ထ၌ သတ္တောသတ္တောကို ကမ္မသာဓနကြံ၍ ပုဒ်ကို ဖျက်သဖြင့်လည်းကောင်း အနက်နှစ်ခုထွက်အောင် ယူအပ်သတည်း။ ပထမတ္ထ၌ အယံ-သဒ္ဒါဖြင့် သဝိညာဏကတ္တကို၊ ဒုတိယတ္ထ၌ အယံ-သဒ္ဒါဖြင့် သဝိညာဏာ ဝိညာဏကနှစ်ပါးစုံ ကို ယူသဖြင့် သဒ္ဒါကို မဖျက်ဘဲလျက် အနက်နှစ်ချက်ထွက်အောင် ယူအပ်သတည်း။ ။ ထို့အတူ ပထမတ္ထ၌ ဟညတိ-အရကို သော့ကပရိဒေဝတ္ထ-ယူ၍၊ ဒုတိယတ္ထ၌ ဟညတိအရကို ဝိနဿန၊ ပလာယနယူ၍ သဒ္ဒါကို မဖျက်ဘဲလျက် အနက်နှစ်ချက်ထွက်အောင် ယူအပ်သတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာပုဗ္ဗမုသည် ဘိန္နာ ဘိန္နဝါကျတ္ထ သိလေသာလင်္ကာရမည်၏။ ။ ဤနည်းအတူ နောက်ထက်ဝက် အပရမတွင် ပထမတ္ထ၌ သတ္တောသတ္တောကို ပကတိသတ္တပုဒ်-ကမ္မသာဓန အတိသဉ္ဇိတဗ္ဗတ္ထယူ၍

ဒုတိယတ္ထ၌ သံဝိဇ္ဇတိ အတ္တာ ဧတ္တာတိ သတ္တောဟု သတ္တပုဒ်ကို သဒ္ဒါတစ်ပုံကြံသဖြင့် အနက်နှစ်ချက်ထွက်အောင် ယူသတည်း။ ပထမတ္ထ၌ ဗာလောဗာလော-ကို အတိရေကတ္ထယူ၍ ဒုတိယတ္ထ၌ ဗာလော+ဥဗာလော-ဟု ပုဒ်ကိုဖျက်၍ ကြံသဖြင့် ဗာလ+ပဏ္ဍိတ အနက်ယူ၍ ဝါ၊ အမိုက်ကြီးအမိုက်ငယ်ယူ၍ ပုဒ်ကိုဖျက်သဖြင့် အနက်နှစ်ချက်ထွက်အောင် ယူသည်။ ပထမတ္ထ၌ ဘယံကို အပါယ်ဘေးကြီးယူ၍ ဒုတိယတ္ထ၌ သောက-စသောဘေးယူ၍ ပုဒ်ကို မဖျက်ဘဲလျက် အနက်နှစ်ချက်ထွက်အောင် ယူသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာ အပရမသည်လည်း ဘိန္နာဘိန္နဝါကျတ္ထ သိလေသာ လင်္ကာရဂါထာမည်၏။ ဤသို့လျှင် အချို့အချို့အရာ၌ ပုဒ်ကို ဖျက်၍ အချို့အချို့အရာ၌ ပုဒ်ကို မဖျက်မူ၍ အနက်နှစ်ချက်ရအောင် ယူအပ်သော ဂါထာဖြစ်သောကြောင့် ဤအယံ မေ ပုတ္တောပုတ္တော-စသောဂါထာသည် ဘိန္နာဘိန္နဝါကျတ္ထသိလေသာလင်္ကာရ၊ အဘိန္နဝါကျတ္ထသိလေသာလင်္ကာရ၊ ဘိန္နာဘိန္နဝါကျတ္ထသိလေသာလင်္ကာရဟူ၍ သိလေသာလင်္ကာရ ဂါထာသုံးပါး အရာကို ကောင်းကောင်းကြီး ကွဲအောင် ခဲမဲ၍ ကြံကြကုန်။ ။ဤသည်လျှင် မဟာသိဿကောဝါဒ ကျမ်းသာရ၌ ကာမာဒိနဝကထာ အနက်ယောဇနာနည်း စကားတစ်ရပ် ပြီးလတ်ပြီ။]

၂-သီလသံဝရကထာ

ဤသို့လျှင် ကာမာဒိနဝကထာကဏ္ဍ၊ သီလသံဝရကဏ္ဍ၊ ပဏ္ဍိတုပ-
 သေဝနကဏ္ဍ၊ ဗာလာနုပသေဝနကဏ္ဍ၊ ခန္တိသံဝရကဏ္ဍ၊ ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍ
 အားဖြင့် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ ခြောက်ကဏ္ဍ ရှိသည်တို့တွင်
 ရှေးဦးစွာ ကာမာဒိနဝကထာကဏ္ဍဖြင့် သြဝါဒပြုပြီး၍ ယခုအခါ အစဉ်
 အတိုင်း သီလသံဝရကထာဖြင့် သြဝါဒပြုပြန်လိုရကား . . .

သီလမှအထက် အဆက်ဆက်အကျိုး

ဣတော ပရံ တာဝ သီလသံဝရကထာ ကထိယတေ။
 ကထံ ?

- ၈၂။ ။သံဝရော ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
- သံဝရော အာနန္ဒ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထော အဝိပ္ပဋိသာရာနိသံသော။
- အဝိပ္ပဋိသာရော ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
- အဝိပ္ပဋိသာရော အာနန္ဒ ပါမောဇ္ဇတ္ထော ပါမောဇ္ဇာနိသံသော။
- ပါမောဇ္ဇံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။

ပါမောဇ္ဇ အာနန္ဒ ပိတတ္ထံ ပိတာနိသံသံ၊
 ပိတံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ၊
 ပိတံ အာနန္ဒ ပဿဒ္ဓတ္တာ ပဿဒ္ဓါနိသံသာ၊
 ပဿဒ္ဓိ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။
 ပဿဒ္ဓိ အာနန္ဒ သုခတ္တာ သုခါနိသံသာ။
 သုခံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
 သုခံ အာနန္ဒ သမာဓတ္ထံ သမာဓာနိသံသံ။
 သမာဓိ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
 သမာဓိ အာနန္ဒ ယထာဘူတဉာဏဒဿနတ္ထော ယထာဘူတဉာဏ-
 ဒဿနာနိသံသော။

ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
 ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ အာနန္ဒ နိဗ္ဗိဒါတ္ထံ နိဗ္ဗိဒါနိသံသံ။
 နိဗ္ဗိဒါ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။
 နိဗ္ဗိဒါ အာနန္ဒ ဝိရာဂတ္တာ ဝိရာဂါနိသံသာ။
 ဝိရာဂေါ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော။
 ဝိရာဂေါ အာနန္ဒ ဝိမုတ္တတ္ထော ဝိမုတ္တာနိသံသော။
 ဝိမုတ္တိ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ။
 ဝိမုတ္တိ အာနန္ဒ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္တာ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနာနိသံသာ။
 ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ ဘန္တေ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ။
 ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ အာနန္ဒ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ
 အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနာနိသံသန္တိ။ ။

၈၃။ ။ဧဝံ ဝုတ္တံဝ သတ္တာရာ၊ သာဝကာနံ ဟိတေသိနာ၊
 သာဝကာနံ ကိတတ္ထာယ၊ သဗ္ဗေ သုဏန္တု သာဝကာ။ ။

ဣတော၊ ဤကာမာဒီနဝကထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ တာဝ၊ အစဉ်အတိုင်း။
 သီလသံဝရကထာ၊ သီလသံဝရကထာကို။ ကထိယတေ၊ မိန့်ဆိုအပ်လတ္တံ့။ ။

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတောက်ပတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
 သံဝရော၊ ကိုယ်တော်မြတ် ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို
 ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယော၊ အဘယ်သို့သော
 အကျိုးရင်းရှိပါသနည်း။ ကိမာနိသံသော၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးဖျား
 ရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ သံဝရော၊ ငါဘုရားပညတ်တော်
 မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။

အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထော၊ နှလုံးကြည်လင် ရွှင်လန်းခြင်း အကျိုးရင်းရှိ၏။
 အဝိပ္ပဋိသာရာနိသံသော၊ နှလုံးကြည်လင် ရွှင်လန်းခြင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။
 ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ အဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးကြည်လင် ရွှင်လန်းခြင်းသည်။
 ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးရင်း အကျိုးဖျား
 ရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ အဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးကြည်လင်
 ရွှင်လန်းခြင်းသည်။ ပါမောဇ္ဇတ္ထော၊ ရှေးဦးစွာ ဝမ်းမြောက်ရခြင်း အကျိုးရင်းရှိ၏။
 ပါမောဇ္ဇာနိသံသော၊ အဖန်တလဲလဲ ဝမ်းမြောက်ရခြင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။
 ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ရခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယံ
 ကိမာနိသံသံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိပါသနည်း။
 အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ရခြင်းသည်။ ပီတတ္ထံ
 ပီတာနိသံသံ၊ နှစ်သက်ခြင်း အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊
 ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ပီတံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ၊
 အဘယ်သို့သော အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။
 ပီတံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ပဿဒ္ဒတ္တာ ပဿဒ္ဒါနိသံသာ၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေး
 ခြင်းလျှင် အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ပဿဒ္ဓိံ၊
 ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးရခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ၊ အဘယ်သို့သော
 အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပဿဒ္ဓိံ၊
 ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ သုခတ္တာ သုခါနိသံသာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
 ချမ်းသာခြင်း အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။
 သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ၊
 အဘယ်သို့သော အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သမာဓတ္ထံ သမာဓာနိသံသံ၊
 သမထလမ်း ဝိပဿနာလမ်းတို့၌ ဖြောင့်တန်းစွာ တည်ကြည်နိုင်ခြင်း
 အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ သမာဓိံ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသော၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 သမာဓိံ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနတ္ထော ယထာဘူတ
 ဉာဏဒဿနာနိသံသော၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို မြင်တတ်သော သမထဉာဏ်
 ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ရခြင်းအကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။
 ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ၊ အဘယ်သို့သော

အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထာဘူတ ဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒါတ္ထံ နိဗ္ဗိဒါနိသံသံ၊ ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ် ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ နိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဝိရာဂတ္တာ ဝိရာဂါနိသံသာ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို ရခြင်းလျှင် အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ဝိရာဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို ရခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိယော ကိမာနိသံသာ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝိရာဂေါ၊ သည်။ ဝိမုတ္တတ္ထော ဝိမုတ္တာနိသံသာ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ရခြင်း အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကိမတ္ထိယာ ကိမာနိသံသာ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္တာ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနာနိသံသာ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်နိုင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို ရခြင်း အကျိုးရင်း အကျိုးဖျား ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ ကိမတ္ထိယံ ကိမာနိသံသံ ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးရင်း အကျိုးဖျား ရှိပါသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနာနိသံသံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း အကျိုးရင်း အကျိုးဖျားရှိ၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏။ ဟိတေသိနာ၊ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတောင့်တတော်မူသော။ သတ္တာရာ၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ။ ဝုတ္တံဝ ဝုတ္တံ ဧဝံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ခဲ့ပြီးသာလျှင် ကတည်း။ ဧတံ ဓမ္မံ၊ ဤသို့သော တရားတော်မြတ်ကို။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သာဝကာ၊ ဘုရားသားတော်ဟူသမျှတို့သည်။ သုဏန္တု၊ ရိုသေစွာ လိုက်နာကျင့် ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ [ဤကား ဘုရားရှင်ဒေသနာတော်ကို ထုတ်ဖော် ကြား၍ တရားရေအေး တိုက်ကျွေးဆုံးမသဖြင့် သီလအရာ၌ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သော လက်မွန်အစ ဥယျောဇနဂါထာတည်း။]

ဤသို့လျှင် သီလသံဝရအရာ၌ ကရုဏာပုဗ္ဗင်္ဂမ ဥယျောဇနပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ယခင် ပြဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိတော်ဓမ္မဝိတ္ထာရကို အကျဉ်းသင်္ခေပအားဖြင့် သိမ်းရုံးမိနိုင်သော ဩဇာဂုဏ်ရှိသော ဂါထာဖြင့် သီလသံဝရာနိသံသကို ပြပြန်လိုရကား . . . .

သီလစောင့်က နိဗ္ဗာန်ရ

၈၄။ ။သံဝရံ သံဝရံ ရက္ခံ၊ ပါမောဇ္ဇာဒိံ ဝိဝနိယ။
ဝိဝနောပန္နော ပဿဒ္ဓါဒိံ၊ သီယံ ပပေါတိ နိဗ္ဗုတိ။ ။မိနံ။

သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ သံဝရံ၊ သံဝရသီလကို။ ဝါ၊ စတုပါရီသုဒ္ဓိ သီလကို။ ရက္ခံ ရက္ခန္တော၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါမောဇ္ဇာဒိံ၊ နှလုံးရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း အစရှိသည်ကို။^၁ ဝိဝနိယ၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ ပဿဒ္ဓါဒိံ၊ ပဿဒ္ဓိအစရှိသည်ကို။^၂ ဝိဝနောပန္နော၊ ပွားစေလျက်။ သီယံ၊ ဆောလျင်စွာ။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ဘေးခပ်သိမ်းတို့၏ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗုတာသို့။ ပပေါတိ၊ ရောက်စွမ်းနိုင်၏။ ဝါ၊ ရောက်လှလေပြီ၊ ရောက်ဆဲ၊ ရောက်လတ္တံ့။

ဤသို့လျှင် ပါဠိတော်လာ သံဝရာနိသံသ ကောဒသဝိတ္ထာရကို အကျဉ်းသင်္ခေပဖြင့် သိမ်းရုံး၍ ပြနိုင်သော ဩဇဂုဏ်ဂါထာဖြင့် သံဝရာနိသံသကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ ၎င်းဂါထာဓိပ္ပာယ်အားလျော်စွာ တပည့်သားတို့အား မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂအားဖြင့် အနုသာသနီပြုလိုရကား . . . . .

၈၅။ ။ဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဘယာ သုဘာယိနော။
သံဝရံ သံဝရံ ရက္ခံ၊ သီယံ ပပေါန္တု နိဗ္ဗုတံ။ ။မိနံ။

မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်ဟူသမျှတို့သည်။ ဒိံ၊ ဤသို့ သီလသံဝရ၏ အကျိုးအာနိသင်ကို။ သရံ သရန္တာ၊ နဖူးလက်တင် ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယာ၊ အတ္တာနုဝါဒ-စသော ဘေးငါးပါးမှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာကြောက်လေ့ရှိကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ရှိကြကုန်သည် အတိုင်း။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းအပ် စောင့်စည်းထိုက်သော။ သံဝရံ၊ သံဝရသီလကို။ ရက္ခံ ရက္ခန္တော၊ ရိုသေစွာ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတံ၊ သေဘေးကြီး အပေါင်းတို့ တစ်ပေါင်းတည်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗုတာသို့။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီယံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ပပေါန္တု၊ ရောက်လွယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁။ အဝိပုဋ္ဌိသာရော စ ပါမောဇ္ဇန္တု =ပါမောဇုံ၊ ပါမောဇုံ အာဒိ ယဿ သံဝရာနိ- သံသဿာတိ ပါမောဇ္ဇာဒိံ။ ။ ပိတိ စ ပဿဒ္ဓိ စ= ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိ အာဒိ ယဿ သံဝရာနိသံသဿာတိ ပဿဒ္ဓါဒိံ။ ။ အာဒိ-သဒ္ဓါဖြင့် ဝိပုတ္တိဉာဏ ဒဿနဉာဏ်တိုင်အောင် ယူ။

အဓိသီလဟူသည်

၈၆။ ။သီလံသီလံ ဝိဘိန္ဒန္တံ၊ ဘယံဘယံ ဘယာနကံ။

သုခံသုခံ ဝဗျာပေန္တံ၊ သီယံ ပါပေတိ နိဗ္ဗယံ။ ။

၈၇။ ။ဒေဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။

သုခံသုခံ အဘိစ္ဆန္တာ၊ သီလံသီလံ သုပူရယု။ ။

သီလံသီလံ၊ သီလထက်သီလဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏ ပါတိမောက္ခ သံဝရဟု ဆိုအပ်သော အဓိသီလ၊ သာမဏေတို့၏ ဆယ်ပါးသီလ၊ လူတို့၏ သရဏဂုံအထွတ်တပ်သော ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလဟု ဆိုအပ်သော အဓိသီလသည်။ ဘယာနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဘယံဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးကြီးဘေးငယ် ဟူသမျှကို။ ဝိဘိန္ဒန္တံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ သုခံသုခံ။ ချမ်းသာကြီးငယ် ဟူသမျှကို၊ ဝဗျာပေန္တံ၊ ဖြစ်ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးခပ်သိမ်းတို့၏ ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗုတာသို့။ သီယံ၊ အလျင်တဆော။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေနိုင်၏။

ဒေဝံ၊ ဤသို့သော အဓိသီလ၏ အကျိုးအာနိသံသကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်စဉ်ဆက် ဟူသမျှ တို့သည်။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခံသုခံ၊ ချမ်းသာချမ်းသာဟူသမျှကို။ အဘိစ္ဆန္တာ၊ လွန်စွာ အလိုရှိကြကုန်သည်ရှိသော်။ သီလံသီလံ၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပုဒ်တော်ကို။ သုပူရယု၊ မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျားစေရအောင် ကောင်းစွာ ဖြည့်ကျင့်နိုင်ပါစေကုန်သတည်း။

ဌာန်တူ သုတိတူ သဒ္ဒါတို့၏ တစ်စဉ်တည်း ယုက်ကာယုက်ကာ သွားသောကြောင့် “သီလေသနံ အညမညံ သမသုတိပဒါနံ သံသဂ္ဂနံ သီလေသော ” ။

အလင်္ကာရဋီကာ ဝစနတ္ထနှင့်လျော်စွာ သီလေသဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတို့မည်ကုန်၏။ လေးပါးလုံး၌ သီထိလ ဓနိတအက္ခရာတို့နှင့် ယှဉ်၍ ရွတ်လွယ် နာလွယ်သောကြောင့် သုခုမာလတာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဂါထာတို့ လည်းမည်ကုန်၏။ ဓနိတအက္ခရာမများ၊ သီထိလအက္ခရာ များသောကြောင့် ဗန္ဓုဖရသဒေါသမှလည်း ကင်းကုန်၏။ သီထိလအက္ခရာ ချည်းသက်သက် မဟုတ်သောကြောင့် သဗ္ဗကောမလ ဒေါသဘာဝမှလည်း လွတ်ကုန်၏။

၁။ အလင်္ကာရဋီကာဟောင်း၊ ဂါထာ-၁၄၀ အဖွင့်၌ ရှု။

အရိယာတမျှ ဘေးကင်းရ

၈၈။ ။အဟော ဝတ အဓိသီလ၊ တံ ရက္ခန္တံ ဘယာနကံ။

နိရယာဒိံ အတိက္ကန္တာ၊ သေက္ခာယန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ။

၈၉။ ။အဟော ဝတ အဓိသီလ၊ တံ ရက္ခန္တံ ပုထုဇ္ဇနံ။

ဘယာဘယာ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ အရိယံ ပုဂ္ဂလံ ယထာ၊

၉၀။ ။ဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဝရံ သီလံ သုရက္ခိနော။

ဘယာဘယံ အတိက္ကန္တာ၊ သေက္ခာယန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ။

အဓိသီလ၊ အို အဓိသီလ။ တံ၊ သင် အဓိသီလသည်။ အဟော ဝတ၊
ဪ အံဖွယ်ရှိစွ။ တံ၊ သင် အဓိသီလကို။ ရက္ခန္တံ၊ လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်ကြ
ကုန်သော သူတို့သည်။ ဘယာနကံ၊ လွန်စွာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။
နိရယာဒိံ၊ ငရဲပြိတ္တာ အဖြာဖြာသော ဘေးကြီးကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်နိုင်ကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုထုဇ္ဇနာ ပုထုဇ္ဇနာပိ၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကြပါကုန်လျက်
လည်း။ သေက္ခာယန္တိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ရောင် ပြေးနိုင်ကြကုန်၏။

အဓိသီလ၊ အို အဓိသီလ။ တံ၊ သင်သည်။ အဟော ဝတ၊ ဪ အံ
ဖွယ်ရှိပေစွတကား။ တံ၊ သင် အဓိသီလကို။ ရက္ခန္တံ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်
သည်ရှိသော်။ ပုထုဇ္ဇနံ ပုထုဇ္ဇနံပိ၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသော်လည်း။ အရိယံ ပုဂ္ဂလံ
ယထာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုကဲ့သို့၊ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီး ဘေးငယ်အသွယ်
သွယ်တို့သည်။ ဝါ၊ အပါယ်ဘေး ကြီးတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ကြည်ကြရကုန်၏။

ဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တံ၊ အောက်မေ့ကြကုန်
သည်ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်စဉ်ဆက် ဟူသမျှတို့သည်။ ဝရံ၊
မြတ်လှစွာသော။ သီလံ၊ အဓိသီလကို။ သုရက္ခိနော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်
နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယာဘယံ၊ ဘေးကြီး ဘေးငယ် အသွယ်သွယ်ကို။
အတိက္ကန္တာ၊ လွန်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ကိလေသာတို့ကို
များစွာ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနာပိ၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သော်လည်း။
သေက္ခာယန္တိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ရောင် ပြေးရစ်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

[ဤအဟော ဝတ-စသော နှစ်ဂါထာတို့သည် စကားတိုတို ကျဉ်းကျဉ်းနှင့်
သီလဂုဏ်ကို စင်တလင်းလှဲအောင် ထုတ်ဖော်၍ ပြနိုင်သော ဂါထာတို့ ဖြစ်သောကြောင့်
အောက် ကာမာဒိနဝကထာ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း အလွန် များမြတ်သော
အသာဓာရဏဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥဒါရဂုဏ် ရှိသော ဂါထာတို့တည်း။ ပုထုဇ္ဇန်ဖြစ်လျက်

သီလရှိသည့်အတွက်နှင့် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အရာသို့ ဝင်ရောက်ပေသည် ဟူသောစကားသည် သီလဂုဏ်ကို အလွန်မြောက်ကော်၍ ချီးမွမ်းသည် ဟုလိုသတတ်။]

သီလရေစင် အေးကြည်လင်

၉၁။ အဟော တုဝံ သီလောဒက၊ တံ နိဿိတံဝ သာသနံ။
ပဉ္စဝိမံ သမာဓာဒိ၊ ဝနာပေန္တံ ဝနပ္ပလံ။

၉၂။ သေဝိတံ ဣဒ္ဓိမန္တေဟိ၊ ယတိဒေဝေဟိ ဝါယိတံ။
သုဂန္ဓကေနနောတတ္ထံ၊ မဟာသရာဝဟာသတိ။ ။

သီလောဒက၊ အို သီလတည်းဟူသော ရေချမ်း။ တုဝံ၊ သင် သီလတည်းဟူသော ရေချမ်းသည်။ အဟော၊ ဪ အံ့မဆုံးနိုင်ပေစွ။ တံ၊ သင် သီလတည်းဟူသော ရေကို။ နိဿိတံ၊ အမှီရသည်ဖြစ်၍။ သာသနံ၊ ဘုရားသျှင်သာသနာတော်မြတ်သည်။ ပဉ္စဝိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ သမာဓာဒိ၊ ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာသမာဓိ၊ ဝိပဿနာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်-ဟုဆိုအပ်သော။ ဥပ္ပလံ ဝနံ၊ ကြာတောကြီးကို။ ဝနာပေန္တံ၊ ပြန့်ပွားစေလျက်။ သုဂန္ဓကေန၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင် မွေးကြိုင်ထောင်းထောင်း သတင်းကောင်းရန့်ဖြင့်။ ဝါယိတံ၊ သင်းတကြိုင်ကြိုင် ပျံ့ပျံ့လှိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိမန္တေဟိ၊ တန်ခိုးကြီး ကုန်သော။ ယတိဒေဝေဟိ၊ ဘုရားသားကျော် ရဟန်းတော်တည်းဟူသော နတ်သား နတ်သမီးတို့သည်။ သေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်သည်ဖြစ်၍။ သုဂန္ဓကေန၊ ကောင်းမြတ်သော ကြာမျိုးငါးပါးရန့်ဖြင့်။ ဝါယိတံ၊ ဟိမဝန္တာမြိုင် တောလုံး လှိုင်သော။ အနောတတ္ထံ မဟာသရံ၊ အနဝတတ် 'ရေအိုင်ကြီးကို။ အဝဟာ သတိ၊ အနဝတတ်အိုင်အို နင် ငါ့ကို မပြိုင်နှင့်ဟု ပြက်ရယ်ပြုနိုင်၏။

[ဤဂါထာတို့ကား ပြက်ရယ်မပြုတတ်သော သာသနာတော်ကို ပြက်ရယ်ပြု တတ်သကဲ့သို့ တင်စား၍ ဆိုအပ်သောကြောင့် သမာဓိဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတို့တည်း။]

ရေသာရောက်၍ ကြာမပေါက်

၉၃။ ။ရိတေ သီလေန သော ဘိက္ခု၊ ဗဟုဿုတော န ဝိမိတော။
မဟောဒကေန သမ္ပုဏ္ဏံ၊ တဠာကံဝ ဝိနပ္ပလံ။ ။

၉၄။ ။ဒေဝိ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဗဟုဿုတာ မဟာယသာ။
ဂန္ဓညူ သိက္ခာကာမိနော၊ သီလံ ပူရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း

ကို။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ ရိတေ၊ ကင်းသည်ရှိသော်။ န ဝိမိတော၊ မအံ့
ဩလောက်။ မဟောဒကေန၊ များစွာသောရေဖြင့်။ သံပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သော။
တဠာကံ၊ တစ်ဖက်ဆည်ရေကန်ကို။ ဝိနုပ္ပလံ၊ ကြာမှ ကင်းသည်ရှိသော်။ န
ဝိမိတံ ဣဝ၊ မအံ့ဩလောက်သကဲ့သို့တည်း။

ဒိံ၊ ဤသို့ သီလမရှိသော ဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်၏ ရေသာရောက်၍
ကြာမပေါက်သော တစ်ဖက်ဆည်ရေကန်ကြီးနှင့် တူသည့်သဘောကို။
သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုသုတာ၊ များသော သုတ
ရှိကြကုန်သော။ မဟာယဿ၊ များသော အခြံအရံရှိကြကုန်သော။ ဂန္ထညူ၊
ကျမ်းဂန်အရာ လိမ္မာကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။
သိက္ခာကာမိနော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီလံ၊
သီလကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပူရေန္တု၊ ဖြည့်စွမ်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား ပါဠိသေသတစ်ခုမျှမစွက် အနက်သည်လည်း မသိခက်
သောကြောင့် အတ္ထဗျတ္တိဂုဏ်ရှိသောဂါထာတို့တည်း။]

သီလရှိမှ တင့်တယ်

- ၉၅။ «ပညဝါပိ စ စေ ဘိက္ခု။ သီလဝန္တာဝ သောဘရေ။
သာရဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ ဖလဝန္တာဝ အဂ္ဂရေ။ ။
- ၉၆။ «ဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပညဝန္တာတိ သမ္ပတာ။
သီလံ သာရံ သုပူရေန္တာ၊ သီယံ ဖလန္တု သာသနေ။ ။
- ၉၇။ «ဂဏဝါစိပိ စေ ဘိက္ခု။ သီလဝန္တာဝ မာနိတာ။
ဖလဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ မဓရာဝ သုဘုဉ္ဇိတာ။ ။
- ၉၈။ «သရဘာဏာပိ စေ ဘိက္ခု။ သီလဝန္တာဝ သုပ္ပိယာ။
ပုပ္ဖဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ သုဂန္ဓာယေဝ မာနိတာ။ ။
- ၉၉။ «ဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဖလိနော ပုပ္ပိနော သဒါ။
မဓရာ သုဂန္ဓာ ဟောန္တာ၊ သုပ္ပိယာ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ပညဝါပိ စ၊ ပညာရှိကုန်သည်လည်း။ စေသိယံ၊
အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဒဝမ္ပိ၊ ဤသို့ပညာပင် ရှိကုန်သော်လည်း။
သီလဝန္တာဝ၊ သီလရှိကုန်သော်သာလျှင်။ သောဘရေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။
ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ သာရဝန္တာပိ၊ အနှစ်ရှိကုန်သည်မူလည်း။ စေ သိယံ၊

အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနှစ်ရှိကုန်သော်လည်း။
ဖလဝန္တာဝ၊ အသီးရှိကုန်သော်သာလျှင်။ အဋ္ဌရေ၊ အဖိုးထိုက်ကုန်၏။

ဒဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ပညဝန္တာတိ၊ ပညာ
ရှိကုန်၏ဟူ၍။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်သော တပည့်တို့သည်။ သီလံ
သာရံ၊ သီလတည်းဟူသော အနှစ်ကို။ သုပူရေန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်ဝစေ
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဖလန္တု၊
သီးကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂဏဝါစိ၊ ဂိုဏ်းသံဃာကို စာပေပို့ချ
နိုင်ကုန်သည်။ စေ သိယံ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ သီလဝန္တာဝ၊
သီလရှိကုန်သော်သာလျှင်။ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်၏။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်
တို့သည်။ ဖလဝန္တာ၊ အသီးရှိကုန်သည်။ စေပိ သိယံ၊ အကယ်၍မူလည်း
ဖြစ်စေကုန်။ မဓရာဝ၊ ချိုမြိန်သော အသီးရှိကုန်သော်သာလျှင်။ သုဘုဉ္ဇိတာ၊
ကောင်းစွာသုံးဆောင်ထိုက်ကုန်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သရဘာဏာ၊ တရားဟော ကောင်းကုန်သည်။
စေပိ သိယံ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ သီလဝန္တာဝ၊ သီလရှိကုန်
သော်သာလျှင်။ သုပ္ပိယာ၊ ကောင်းစွာ ချစ်အပ်ချစ်ထိုက်ကုန်၏။ ရက္ခာ၊
သစ်ပင်တို့သည်။ ပုပ္ဖဝန္တာ၊ အပွင့်ရှိကုန်သည်။ စေပိ သိယံ၊ အကယ်၍
မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ သုဂန္ဓာယေဝ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သော်
သာလျှင်။ ဝါ၊ အနံ့ကောင်းသော အပွင့်ရှိကုန်သော်သာလျှင်။ မာနိတာ၊
သူခပ်သိမ်းတို့ မြတ်နိုးအပ်ကုန်၏။

ဒဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
ပုပ္ဖိနော၊ ပွင့်လည်းပွင့်ကြကုန်သည်။ ဖလိနော၊ သီးလည်းသီးကြကုန်သည်။
မဓရာ၊ ချိုမြိန်သော အပွင့်အသီးလည်း ရှိကြကုန်သည်။ သုဂန္ဓာ၊ ကောင်းသော
အနံ့ရှိသော အပွင့်အသီးရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သုပ္ပိယာ၊ လွန်စွာ ချစ်ဖွယ်ရှိကြကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ရှင်လျက် မသေစေရ

- ၁၀၀။ ။သတ္တညူနောပိ စေ ဘိက္ခု။ နိဿိလာ တု ဝိဝဇ္ဇိယာ။
 ဖလဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ ဝိသရက္ခာ တု မာရိတာ။ ။
- ၁၀၁။ ။ဧဒိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သတ္တညူ ဂဏဝါစိနော။
 သီလေန နိဟိနာ ဟောန္တာ၊ မာ မရန္တု သဇီဝကာ။ ။
- ၁၀၂။ ။ပုညဝန္တာပိ စေ ဘိက္ခု။ သီလဝန္တာဝ အာယုသာ။
 ဖလဝန္တာပိ စေ ရက္ခာ၊ သာရဝန္တာဝ ဇီဝရေ။ ။
- ၁၀၃။ ။ဧဒိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပုညဝန္တာ သုတေဇဝါ။
 သီလံ သာရံ သုပုရေန္တာ၊ စိရံ ဇီဝန္တု သာသနေ။ ။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တညူနော၊ သဒ္ဓါပုဒ်ပါဌ် ကျမ်းဂန်တတ်ကုန်သည်။ စေပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ နိဿိလာ တု၊ သီလ မရှိကုန်မူကား။ ဝိဝဇ္ဇိယာ၊ ကြဉ်အပ်ကြဉ်ထိုက်ကုန်၏။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလဝန္တာ၊ အသီးရှိကုန်သည်။ စေပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ ဝိသရက္ခာ တု၊ အဆိပ်ပင်ဖြစ်ကုန်မူကား။ မာရိတာ၊ သတ်၍သာပစ်အပ်ကုန်၏။

ဧဒိ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သတ္တညူ၊ သဒ္ဓါပုဒ်ပါဌ် ကျမ်းတတ်တစ်ဆူဖြစ်ကြကုန်သော။ ဂဏဝါစိနော၊ ဂိုဏ်းသံဃာကို စာပေပို့ချကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သီလေန၊ သီလမှ။ နိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဇီဝကာ၊ အသက်ရှင်ကြကုန်လျက်။ မာ မရန္တု၊ မသေကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ပုညဝန္တာ၊ ဘုန်းကြီးကုန်သည်။ စေပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ သီလဝန္တာဝ၊ သီလရှိကုန်သော်သာလျှင်။ အာယုသာ၊ ရဟန်းသိက္ခာ အသက်ရှည်ကြာနိုင်ကုန်၏။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလဝန္တာ၊ အသီးရှိကုန်သည်။ စေပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ သာရဝန္တာဝ၊ အနှစ်ရှိကုန်သော်သာလျှင်။ ဇီဝရေ၊ အသက်ရှည်နိုင်ကုန်၏။

ဧဒိ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပုညဝန္တာ၊ ဘုန်းကံကြီးကြကုန်သော။ သုတေဇဝါ၊ တန်ခိုးအရှိန်အစော် လွန်စွာ ကြီးကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သီလံ သာရံ၊

သီလတည်းဟူသော အနှစ်ကို။ သုပူရေန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စေကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ ဇီဝန္တု၊ အသက်ရှည်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား ရှေ့ဂါထာစကား၊ နောက်ဂါထာစကားနှစ်ရပ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်းဟပ်၍ ဥပမာ ဥပမေယျအဖြစ်ကို သိစေတတ်သော ဣဝဝိယုတ္တဝါကျတ္ထောပမာလင်္ကာရဂါထာမည်ကုန်၏။]

သီလရနံ ရပ်တိုင်းပျံ့

- ၁၀၄။ ။စန္ဒနံ ကုက္ကံမံ ဝါပိ၊ အနုဝါတံဝ ဂစ္ဆတိ။
သီလဂန္ဓော တံသမောပိ၊ ပဋိဝါတာနုဂေါမိကော။ ။
- ၁၀၅။ ။မဟာဒါနံ အသဒိသံ၊ သဂ္ဂံ ပါပေတိ ဒါယကံ။
သံဝရော တံသမော စာပိ၊ သတဘာဂါ တတောမိကော။ ။
- ၁၀၆။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဂန္ဓာဂန္ဓံ အနုတ္တရံ။
ဒါနတောပိ မဟာပါကံ၊ သီလံ ပူရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

စန္ဒနံ ဝါပိ၊ စန္ဒကူးရနံသည်လည်းကောင်း။ ကုက္ကံမံ ဝါပိ၊ မာလာကျိကျူရနံသည်လည်းကောင်း။ အနုဝါတံဝ၊ လေအောက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင် သွားရောက်နိုင်၏။ သီလဂန္ဓော၊ သီလတည်းဟူသော ရနံသည်။ တံသမောပိ၊ ထိုစန္ဒကူးနံသာ မာလာကျိကျူတို့နှင့် မွှေးပျံ့ချင်းတူသော်လည်း။ ပဋိဝါတာနုဂေါ၊ လေညှာလေထက်သို့ ဆန်တက်မွှေးကြိုင် သွားရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူးနံသာ မာလာကျိကျူ အနံတို့ထက်။ အမိကော၊ ကဲလွန်၏။

အသဒိသံ၊ အတူမရှိသော။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးသည်။ ဒါယကံ၊ အလှူပေး တတ်သူကို။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေနိုင်၏။ သံဝရော၊ သီလစောင့်စည်းခြင်းသည်။ တံသမောစာပိ၊ ထိုအသဒိသဒါနနှင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ချင်း တူသော်လည်း။ တတော၊ ထိုအသဒိသ အလှူကြီးထက်။ သတဘာဂါ၊ အရာမကသော အဖို့အားဖြင့်။ အမိကော၊ ကဲလွန်သေး၏။

ဧဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဂန္ဓာဂန္ဓံ၊ နံ့သာထက် နံ့သာဖြစ်သော။ ဒါနတောပိ၊

အသဒိသအလှူကြီးထက်လည်း။ မဟာပါကံ၊ များမြတ်သော အကျိုးရှိသော။
အနတ္တရံ၊ မြတ်လှစွာသော။ သီလံ၊ သီလကို။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ပူရေန္တု၊ ဖြည့်စွမ်းနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။ ဝါ၊ ဖြည့်ကုန်
ကြရမည်။

ဤသို့လျှင် နိန္ဒောပမာဖြင့် သံဝရာနိသံသကို ပြပြီး၍ ပဋိသေဓောပမာဖြင့်
သံဝရာနိသံသကို ပြပြန်လိုရကား . . . . .

ဘာဝနာစီးဖြန်းသော်လည်း

- ၁၀၇။ ။ဒိနေဒိနေ အရိယာနံ၊ ဒါနာဟံဝ မဟပ္ပလံ။
ဧဝံ ဒါနံ အသမတ္ထံ၊ တံ သီလ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ။ ။
- ၁၀၈။ ။အသမတ္တာ ဘာဝနာပိ၊ သတ္တာနံ သဂ္ဂပါပနေ။
အဟမေဝါဓိကာတေဝံ၊ တံ သီလ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ။ ။မိနံ။

သီလ၊ အို သီလ။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိနေဒိနေ၊
နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းတည်းဟူသော။ အဟံဝ၊ ငါ ဒါန
သည်သာလျှင်။ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးရှိ၏။ တံ၊ သင် သီလသည်။
န မဟပ္ပလံ၊ ငါကဲ့သို့များသော အကျိုးမရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒါနံ၊ ဒါနသည်။
တံ၊ သင် သီလကို။ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ၊ ကြိုးဝါးခြင်းငှာ။ အသမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ။

သီလ၊ အို သီလ။ ဘာဝနာပိ၊ ဘာဝနာသည်လည်း။ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့ကို။ သဂ္ဂပါပနေ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ရာ၌။ အဟမေဝ၊
ငါ ဘာဝနာသည်ပင်လျှင်။ အဓိကာ၊ ကဲလွန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ၊
သင် သီလကို။ ပဋိဂဇ္ဇိတုံ၊ ကြိုးဝါးခြင်းငှာ။ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်။

- ၁၀၉။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒါနေဟိ ဘာဝနာဟိပိ။
သောဝဂ္ဂိကံ မဟာပါကံ၊ သီလံ ပူရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဧဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၍သာလျှင်။
မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ဒါနေဟိပိ၊ ဒါနတို့ထက်လည်းကောင်း။ ဘာဝနာဟိပိ၊
ဘာဝနာတို့ထက်လည်းကောင်း။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်သုဂတိသို့ ရောက်စေ
နိုင်သော။ မဟာပါကံ၊ များသောအကျိုးရှိသော။ သီလံ၊ သီလကို။ သဗ္ဗဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ပူရေန္တု၊ မချိုးမဖောက် မကျိုးပေါက်အောင် ကျင့်ဆောင်

ဖြည့်စွမ်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဘာဝနာစီးဖြန်းသော်လည်း နတ်ရွာသုဂတိ မရောက်နိုင်ဟူလို။]

၁၁၀။ ။ တဝံ ဝိနာ ဘာဝနာပိ၊ သဂ္ဂံ နေတုံ သဟော န ခေါ။
သဂ္ဂဿ ပါပနေ သီလ၊ သတ္တာနံ တွံဝ တံသမော။ ။

သီလ၊ အို သီလ။ ဘာဝနာပိ၊ ဘာဝနာသည်လည်း။ တဝံ၊ သင် သီလကို။
ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာသုဂတိသို့။ နေတုံ၊
တင်ဆောင်ခြင်းငှာ။ န ခေါ သဟော၊ မစွမ်းနိုင်လျှင်ကတည်း။ သီလ၊ အို သီလ။
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်သုဂတိသို့။ ပါပနေ၊
ရောက်စေရာ၌။ တွံဝ၊ သင် သီလသည်ပင်လျှင်။ တံသမော၊ သင်နှင့်တူနိုင်၏။
ဝါ၊ သင်နှင့်သင်သာ နှိုင်းစရာရှိ၏။

[တယာ သမော တံသမော။ ဘာဝနာကို နစ်ခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့် ဘာဝနာ၏
သီလနှင့် နတ်ပြည်တက်စေတတ်ခြင်း တစ်စိတ်တူသည်ကို ပြသတည်း။
အဗြာဟ္မဏောကဲ့သို့မှတ်။ ယင်းသို့ တစ်စိတ်မျှတူ၍ အလုံးစုံမတူသောကြောင့် နတ်ပြည်သို့
တင်ပို့ရာ၌ ဘာဝနာမျှသည် သီလမျှလောက် ဂုဏ်မရောက်နိုင် ၊ မတူနိုင်၊ မဆက်ဆံနိုင်-
ရကား ၎င်းဘာဝနာဟူသောဥပမာသည် သီလ၏ အသာဓာရဏောပမာ မည်သတည်း။
သီလမရှိ ဒုဿီလရဟန်းတို့ ဘာဝနာစီးဖြန်းသော်လည်း အပါယ်တံခါး မပိတ်နိုင်ဟူလို။
အသာဓာရဏာ စ သာ ဥပမာစေတိ အသာဓာရဏောပမာ။ အသာဓာရဏာ စ၊
သီလလောက် နတ်ပြည်သို့ မရောက်စေနိုင်သည်ဖြစ်၍ သီလဟူသော ဥပမေယျဂုဏ်နှင့်
မဆက်ဆံ မတူတန်တတ်သည်လည်းဟုတ်သတည်း။ သာ၊ ထိုမဆက်ဆံ မတူတန်
တတ်သည်ဟူသည်ကား။ ဥပမာ စ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်ရာ၌ တစ်စိတ်အားဖြင့်
သီလနှင့်တူသဖြင့် ဥပမာလည်းဟုတ်သတည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုဥပမာသည်။
အသာဓာရဏောပမာ၊ မည်၏။ ။ နတ်ပြည်ရောက်စေတတ်ရာ၌ ဒါနစသော
ကုသိုလ်တစ်ပါးနှင့်နှိုင်းခိုင်းစရာမရှိလှ၍သာ ဘာဝနာနှင့် နှိုင်းခိုင်း၍ ဥပမာစကားတစ်ခု
ဖြစ်အောင် ဆိုရသည်။ ထိုဘာဝနာဟူသော ဥပမာလည်း သီလလောက်
နတ်ပြည်မရောက်စေနိုင်လှသေးဟူလိုသည်။ ။ ဗျင်္ဂတ္ထ။]

ဒါနက၊ သီလကိုမတူနိုင်

၁၁၁။ ။ ဘုဝနေ သဗ္ဗဒါနာနံ၊ ယဒိ ကတ္တစိ ရာသယော။
တေပိ သဗ္ဗေ သီလ တုယံ၊ န သက္ကာ ယုဂဂါဟိတုံ။ ။

သီလ၊ အို သီလ။ ဘဝနေ၊ အလုံးစုံသော လောကဓာတ်၌။ သဗ္ဗ
ဒါနာနံ၊ အလုံးစုံသော အလှူဒါနတို့၏။ ကတ္တစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌။
ရာသယော၊ အစုတို့သည်။ ယဒိ ဘဝေယျံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။
တေပိ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော အလှူပုံကြီးတို့သည်လည်း။ တုယံ၊ သင်သီလကို။
ယုဂဂါဟိတုံ၊ ဖက်ပြိုင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း။

[ဤဥပမာကား မရှိနိုင်ရာဘဲလျက် သက်သက် ပုံကပ်ကာမျှသာဖြစ်၍
အဘူတောပမာမည်သတည်း။]

၁၁၂။ ။ကပ္ပံကပ္ပံ စိရံ ကာလံ၊ သတ္တာနံ သုခဒါယကေ။
အဟမေဝ သီလသမော၊ ဧဝံ ဒါန ဝိကတ္တနံ။
တုယံ နာလံ ကိံ ကာရဏံ၊ ဘာဝနာပိ စ တံသမော။ ။

ဒါန၊ အို ဒါန။ ကပ္ပံကပ္ပံ၊ ကမ္ဘာတိုင်း ကမ္ဘာတိုင်း။ စိရံ ကာလံ၊
ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သုခဒါယကေ၊
ချမ်းသာကို ပေးတတ်ရာ၌။ အဟမေဝ၊ ငါ ဒါနသည်ပင်။ သီလသမော၊
သီလနှင့်တူနိုင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တုယံ၊ သင်ဒါန၏။ ဝိကတ္တနံ၊ ကြုံးဝါး
ခြင်းသည်။ နာလံ၊ မသင့်။ ကိံ ကာရဏံ၊ အကြောင်းအဘယ်နည်းဟူမူကား။
ဘာဝနာပိ စ၊ ဘာဝနာသည်လည်း။ တံသမော၊ ထိုသီလနှင့်တူနိုင်ပါသေး၏။

[ဤဥပမာကား ယင်းသို့ ဒါနက ကြုံးဝါးခြင်းကို မပြုဘဲလျက် ပြုလေသည်အဟန်
ကြံဖန်၍ ပုံဆိုသောကြောင့် ပရိကပ္ပိတောပမာမည်၏။ ချမ်းသာကို ပေးတတ်ရာ၌ဒါန၊
ဘာဝနာ နှစ်ပါးသည်ပင် သီလနှင့် တစ်စိတ်အားဖြင့်သာ တူနိုင်၏ဟူလို။ ဗျင်္ဂတ္ထ။]

လှေကား၊ ဖောင်ကြီးတို့နှင့်တူ

၁၁၃။ ။သဂ္ဂါရောဟဏသောပါဏံ၊ နတ္ထိ သီလသမံ ဣဓ။
အဏ္ဏဝါနံ ပါရဂံတော၊ ကိမတ္ထိ ကုလ္လတုလျကော။ ။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ သဂ္ဂါရောဟဏသောပါဏံ၊ နတ်ရွာတက်ကြောင်း
စောင်းတန်း လှေကားဟူသည်။ သီလသမံ၊ သီလနှင့်တူသော တရားမည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဏ္ဏဝါနံ၊ သမုဒြာလေးစင်းတို့၏။ ပါရဂံတော၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့
ရောက်ကြောင်းဝတ္ထုသည်။ ကုလ္လတုလျကော၊ သင်္ဘော လှေဖောင်ကြီးနှင့်
တူသော ဝတ္ထုမည်သည်။ အတ္ထိ ကိံ၊ ရှိပါဦးမည်လော။

[ဤဥပမာကား ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရှေ့ဝါကျ ဥပမေယျစကားကို အထူးယုံကြည် မှတ်သားနိုင်စေခြင်းငှာ ယင်းနှင့်တူစွာ အလွန် ထင်ရှားသိသာသော ဝတ္ထု သာဓက ပုံကြီးနှင့် ဖိစီး၍ ပြဆိုအပ်သော ပုံဖြစ်သောကြောင့် ပတိဝတ္ထုပမာ မည်သတည်း။]

၁၁၄။ ။ဘယာဘယာတိက္ကာမတ္ထံ၊ သံဝရံသံဝရံ ဂတံ။
အဏ္ဏဝါနံ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကုလ္လံကုလ္လံ ဘူဝနေ။ ။
၁၁၅။ ။ဒိံ သရံ ဝ မံသိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
အဏ္ဏဝါနံ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကုလ္လာကုလ္လံ ကရောန္တု ဝေ။ ။

ဘယာဘယာ တိက္ကာမတ္ထံ၊ အပါယ်ဘေးကြီးတို့ကို လွန်မြောက်စရာ အကျိုးငှာ။ သံဝရံသံဝရံ၊ သီလသံဝရ ခန္တိသံဝရစသော သံဝရဟူသမျှသည်။ ဂတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အဏ္ဏဝါနံ၊ သမုဒြာလေးစင်းတို့ကို။ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကူးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘူဝနေ၊ သတ္တဝါတို့ကို ချုပ်ထားတတ်သော။ ဘူဝနေ၊ လူ့ပြည်တစ်ပြင် ဘုံရပ်ခွင်၌။ ကုလ္လံကုလ္လံ၊ သင်္ဘော ဖောင်ကြီးဖောင်ငယ် ဟူသမျှသည်။ ဂတံ ဣဝ၊ ဖြစ်ပေါ်လာဘိသကဲ့သို့တည်း။

ဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကုန်၍သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးထက်ဘေးမှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ အဏ္ဏဝါနံ၊ သမုဒြာလေးစင်းတို့ကို။ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ လွန်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကုလ္လာကုလ္လံ၊ သင်္ဘောကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကရောန္တု၊ ပြုစုတည်ထောင်ကြစေကုန်သတည်း။

နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်တို့ အကျိုးငှာဖြစ်

၁၁၆။ ။သဂ္ဂမဂ္ဂါနမတ္တာယ၊ သတ္တာနံ သံဝရံ ဂတံ။
တဒတ္တာယ အာရဘန္တ၊ ကိန္တေ ဒါန ဥသုက္ကနာ။ ။

ဒါန၊ အို ဒါန။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သဂ္ဂမဂ္ဂါနံ၊ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်တို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ သံဝရံ၊ သံဝရသီလသည်။ ဂတံ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ တဒတ္တာယ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်အလိုငှာ။ အာရဘန္တ၊ အားထုတ် တတ်သော။ ဒါန၊ အို ဒါန။ တေ၊ သင် ဒါန၏။ တဒတ္တာယ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှာ။ ဥသုက္ကနာ ဥသုကနေန၊ ကြောင်ကြ မှုခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မှုတော့အံ့နည်း။ ။

[ဤစကားဖြင့် ဒါနသည် သတ္တဝါတို့ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်တို့အလိုငှာ ဖြစ်လာသကဲ့သို့

သီလသည်လည်း ထိုဒါနကဲ့သို့ ထိုဒါနထက်ပင် သတ္တဝါတို့ မဂ်ဖိုလ်အလိုငှာ ဖြစ်ပေါ်လာ သည်ဟူသော ဥပမာအနက်ကို ပြသတည်း။ ထိုသို့ပြသော်လည်း ဣဝ၊ ဝိယသဒ္ဓါမပါ ဘဲလျက် ပြသောကြောင့် ဣဝဝိယုတ္တဝါကျတ္တောပမာမည်သတည်း။]

သီလစောင့်က ဘေးကင်းရ

- ၁၁၇။ ။သီလာသီလံ သုပူရေန္တာ၊ သဂ္ဂါသဂ္ဂံ ဝဇ္ဇန္တိ ဝေ။
သတ္တာနံ နာသကော ရာဂေါ၊ ကိမေသံ န ဝိနာသကော။ ။
- ၁၁၈။ ။သီလာသီလံ သုရက္ခန္တာ၊ သုခါသုခံ လဘန္တိ ဝေ။ ။
သတ္တာနံ ဒူသကော ဒေါသော၊ ကိမေသံ န ဝိဒူသကော။ ။
- ၁၁၉။ ။သံဝရာသံဝရာ သတ္တာ၊ အဘယံ အဘယံ ဂတာ။ ။
သတ္တာနံ မောဟကော မောဟော၊ ကိမေသံ န ဝိမောဟကော။

သီလာသီလံ၊ သီလကြီးငယ်ကို။ သုပူရေန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဖြည့်ကြ ကုန်သောသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သဂ္ဂါသဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကြီးငယ်သို့။ တစ်နည်းကား၊ သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်တစ်ခုမှ။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်တစ်ခုသို့။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သွားရောက်ကြကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ နာသကော၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဒေသံ၊ ထိုသီလကို ဖြည့်ကျင့်သဖြင့် နတ်ပြည် တက်သွားကြကုန်သောသူတို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န ဝိနာသကော၊ မဖျက်ဆီးနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ။

သီလာသီလံ၊ သီလကြီးငယ်ကို။ သုရက္ခန္တာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက် ကြကုန်သော သူတို့သည်။ သုခါသုခံ၊ ချမ်းသာကြီးငယ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒူသကော၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ဒေသံ၊ ထိုသီလစောင့်ရှောက်သဖြင့် ချမ်းသာရောက်ကြကုန်သူတို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န ဝိဒူသကော၊ မဖျက် ဆီးနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။

သံဝရာသံဝရာ၊ သီလစောင့်စည်းကုန် စောင့်စည်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဘယံ၊ ဘေးကင်းရာဖြစ်သော။ အဘယံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကြလှလေကုန်ပြီ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ မောဟကော၊ တွေဝေစေတတ်သော။ မောဟော၊ မောဟသည်။ ဒေသံ၊ ထိုသီလစောင့်ရှောက် သဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြကုန်သောသူတို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န ဝိမောဟကော၊ မတွေဝေစေနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား သီလစောင့်စည်းကုန်သော သူတို့ကို ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုသဖြင့် သီလသံဝရ၏ အတိသယ ဂုဏ်ကို ပြသတည်း။ ထိုသို့ပြခြင်း၏လည်း တိုက်ရိုက်မပြ၊ နေယျတ္ထအားဖြင့် ပြသောကြောင့် အတိသယဝင်္ဂဝတ္ထိ အလင်္ကာရနည်းမည်ကုန်၏။]

သင်္ဘောကြီးကို တည်ဆောက်ကြ

- ၁၂၀။ ။ ဝုမိဝေဂေဟိ ဒုတ္တိဏ္ဍံ၊ နာနာဘယဝုပဒ္ဒုတံ။
မဟောဒမိံ ဝုတ္တရန္တာ၊ မဟောဠုမ္ပံ သုကာရယံ။ ။
- ၁၂၁။ ။ ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သံသာရဘယဒဿိနော။
အဏ္ဏဝါနံ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကုလ္လ္လာကုလ္လံ သုကာရယံ။ ။

ဝုမိဝေဂေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ပင်လယ်ဆူဝေ ဒီရေလှိုင်း တံပိုးတို့ဖြင့်။ ဒုတ္တိဏ္ဍံ၊ ကူးခပ်နိုင်ခဲ့စွာထသော။ နာနာဘယ ဝုပဒ္ဒုတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ငါးရဲ မိကျောင်းဘေးတို့ဖြင့် နှောင့်ယှက်နှိပ်စက် တတ်ရာ ဖြစ်ထသော။ မဟောဒမိံ၊ မဟာသမုဒြာ ပင်လယ်ကြီးကို။ ဝုတ္တရန္တာ၊ ထွေထွေထူးထူး စုန်ဆန်ကူးသွားကြရကုန်သော သူတို့သည်။ မဟောဠုမ္ပံ၊ သံသင်္ဘောကြီးကို။ သုကာရယံ၊ ကောင်းစွာတည်ထောင်ကြကုန်၏။ တထာ၊ ယင်းနည်းအတူ။ ဝုမိဝေဂေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော နီဝရဏလှိုင်း တံပိုးတို့ဖြင့်။ ဒုတ္တိဏ္ဍံ၊ ကူးခပ်နိုင်ခဲ့စွာထသော။ နာနာဘယ ဝုပဒ္ဒုတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ငရဲပြိတ္တာ ဘေးများစွာတို့ဖြင့် နှောင့်ယှက်နှိပ် စက်ရာ ဖြစ်ထသော။ မဟောဒမိံ၊ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို။ ဝုတ္တရန္တာ၊ ထွေထွေထူးထူး နိမ့်တုံမြင့်တုံ ကူးသွားကြရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မဟောဠုမ္ပံ၊ အဓိသီလသိက္ခာသင်္ဘောကြီးကို။ သုကာရယံ၊ ကောင်းစွာ တည်ထောင်ကြရာကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သံသာရဘယဒဿိနော၊ သံသရာ ဘေးကို ရှုမြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဏ္ဏဝါနံ၊ သံသရာ ပင်လယ်ကြီး တို့ကို။ ဥတ္တိဏ္ဏတ္ထံ၊ ကူးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကုလ္လ္လာကုလ္လံ၊ အဓိသီလ သိက္ခာ ကြီးကျယ်စွာသော သင်္ဘောကြီးကို။ သုကာရယံ သုကာရောန္တာ၊ ကောင်းစွာ တည်ထောင် ပြုစုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာကား ပမာ၊ ပမည်းနှစ်ရပ်လုံး၌ပင် သဒ္ဒါကို မဖျက်ဘဲလျက် ပမာပမည်း အချက်နှစ်ချက် ထွက်သောကြောင့် အဘိန္နာဝါကျတ္ထ သိလေသာလင်္ကာရဂါထာ မည်သတည်း။]

- ၁၂၂။ ။မဟောဒမိံ ဥတ္တရန္တာ၊ နာနာဘယာ သုဘာယိနော။
သကုလ္လာနမဘိန္နာယ၊ သဗ္ဗဒါဝ ဥသုက္ကရေ။ ။
- ၁၂၃။ ။ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သဒါဏ္ဍဝံ သုတာရိနော။
သကုလ္လာနမဘိန္နာယ၊ သဗ္ဗဒါဝ ဥသုက္ကယံ။ ။

မဟောဒမိံ၊ သမုဒြာ ပင်လယ်ကြီးကို။ ဥတ္တရန္တာ၊ ကူးသွားကုန်သော သူတို့သည်။ နာနာဘယာ၊ အထူးထူးသော ငါးရဲမိချောင်းဘေးအပေါင်းမှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သကုလ္လာနံ၊ မိမိတို့ သံသဘောဖောင်ကြီးတို့ကို။ အဘိန္နာယ၊ မကွဲမပြို မယိုစေခြင်းငှာ။ သဗ္ဗဒါဝ၊ အချင်းခပ်သိမ်းသာလျှင်။ ဥသုက္ကရေ ဥသုက္ကန္တိ၊ ကြောင့်ကြတစ်ခု လုံ့လ ပြုကြကုန်၏။ တထာ၊ ယင်းနည်းအတူ။ မဟောဒမိံ၊ သံသရာပင်လယ် ကြီးကို။ ဥတ္တရန္တာ၊ ကူးသွားကြကုန်သော သူတို့သည်။ နာနာဘယာ၊ ငရဲ ပြိတ္တာ အဖြာဖြာသော ဘေးမှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သကုလ္လာနံ၊ မိမိတို့ အဓိသီလသိက္ခာ လှေဖောင်ကြီးတို့ကို။ အဘိန္နာယ၊ မကျိုး မပေါက်စေခြင်းငှာ။ သဗ္ဗဒါဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်။ ဥသုက္ကရေ ဥသုက္ကန္တိ၊ ကြောင့်ကြတစ်ခုလုံ့လပြုကြရကုန်၏။ [ဤဂါထာလည်းရှေးနည်းအတူပင်။]

ဒေဝိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ တို့သည်။ အဏ္ဍဝံ၊ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သုတာရိနော၊ အပင်တပန်း ကူးသန်းကြရကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်။ သကုလ္လာနံ၊ မိမိတို့ အဓိသီလသိက္ခာ လှေဖောင်ကြီးတို့ကို။ အဘိန္နာယ၊ မပေါက်မကွဲ မလဲမပြို မယိုစေခြင်းငှာ။ သဗ္ဗဒါဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်။ ဥသုက္ကယံ ဥသုက္ကန္တိ၊ ကြောင့်ကြတစ်ခု လုံ့လပြုပါစေကုန်သတည်း။

ဥစ္စာထက်ပင် သီလခင်

- ၁၂၄။ ။သံဝရံသံဝရံ ဒေဝါ၊ ဘဝောဝေ ဝရံ တတော။
ဘဝောဝေ ဝရံ ဣစ္ဆံ၊ သံဝရံသံဝရံ ဝရေ။ ။

၁၂၅။ ။ဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘဝေဘဝေ ဝရာသယာ။
သံဝရံ သံဝရာ ဟောန္တု၊ သံဝရံ သံဝရာ ဘဝေ။ ။

ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော။ သံ၊ လောကီဥစ္စာကို။ သံဝရံ သံဝရန္တော၊
စောင့်ရှောက်တတ်သော သူသည်။ ဧကဘဝေ၊ ဤတစ်ဘဝတည်း၌သာလျှင်။
ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်သော်ဖြစ်နိုင်ရာ၏။
ဧကသံဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော သံဝရသီလကို။ ဝါ၊ အတုမရှိသော အဓိသီလကို။
သံဝရံ သံဝရန္တော၊ စောင့်စည်းသော သူသည်။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်း
ဘဝတိုင်း၌။ ဝရံ ဝရာ၊ ကောင်းမြတ်ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်နိုင်၏။
တတော၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌။ ဝရံ၊
ကောင်းမြတ်ချမ်းသာခြင်းကို။ ဣစ္ဆံ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသောသူသည်။ ဝရံ၊
မြတ်လှစွာသော။ သံ၊ ဥစ္စာကို။ သံဝရာ၊ စောင့်ရှောက်သည်ထက်။ သံဝရံ၊
သံဝရသီလကို။ သံဝရာ၊ လုံခြုံသည်ထက်။ သံဝရံ၊ လုံခြုံအောင်။ ဝရေ၊
စောင့်ရှောက်ရာ၏။

ဒိံ ၊ ဤသို့ သီလသံဝရကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်သောသူ၏
ဘဝအဆက်ဆက် ချမ်းသာတတ်သည့်သဘောကို။ သရံ သရန္တော၊ အောက်မေ့
ကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်း
ဘဝတိုင်း၌။ ဝရာသယာ၊ ကောင်းမြတ်ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှိကြကုန်သည်အတိုင်း။ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော။ သံ၊ မိမိတို့
လောကီဥစ္စာရတနာကို။ သံဝရာ၊ စောင့်စည်းသည်ထက်။ သံဝရံ၊ သံဝရ
သီလကို။ သံဝရာ၊ လုံခြုံသည်ထက်။ သံဝရံ၊ အလွန် လုံခြုံအောင်။ ဟဝေ၊
စင်စစ်။ သံဝရာ၊ စောင့်စည်းနိုင်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေ
ကုန်သတည်း။

ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ဓေ ဒုတိယာ သီလသံဝရကထာ။
ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ မဟာသိဿကောဝါဒ
ဂန္ဓေ၊ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သီလ
သံဝရကထာ၊ သီလသံဝရကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ။

[ယခုအခါ အောက်၌ ထားအပ်ခဲ့ပြီးသော မာတိကာအစဉ်အတိုင်း သီလသံဝရကထာ၏ နောက်၌ ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာဖြင့် သိဿာနသိဿတို့အား ဩဝါဒပြုရန် ပဋိညာဏ်ပြုလိုရကား- “ဣတော ပရံ တာဝ ပဏ္ဍိတုပသေဝန ကထာ ကထိယတေ”-ဟူသည်ကို မိန့်ဆိုသတည်း။]

ဣတော၊ ဤသီလသံဝရကထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ တာဝ၊ အောက်၌ ထားခဲ့ပြီးသော မာတိကာအစဉ်အတိုင်း။ ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ကိုသာ မှီဝဲဆည်းကပ်ရမည်ကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ကြောင့် ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ မည်သော ကဏ္ဍကို။ ကထိယတေ၊ မိန့်ဆို အပ်လတ္တံ့။

ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ-ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း မေးဖွယ် ရှိရကား . . . .

သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာ ပေါင်း

၁၂၆။ ။သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။ ။

၁၂၇။ ။ဧဝံ ဝုတ္တံဝ သတ္တာရာ၊ သာဝကာနံ ဟိတေသိနာ။
သာဝကာနံ ဟိတတ္တာယ၊ သဗ္ဗေ သုဏန္တု သာဝကာ။ ။မိန့်။

သုခကာမော၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသောသူသည်။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဖော်မှီဝဲရာ၏။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဟောပြောဆုံးမ သောတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာစီးပွား များမြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ န ပါပိယော၊ မဆုတ်ယုတ်နိုင်။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏။ ဟိတတ္တာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော် တို့၏။ ဟိတေသိနာ၊ အကျိုးစီးပွားကို ရှာလေ့ရှိတော်မူသော။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဝ ဝုတ္တံဧဝ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ပြီးသလျှင် ကတည်း။ ဧတံ၊ ဤ တရားတော်မြတ်ကို။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သာဝကာ၊ ဘုရားတပည့်သား

ဟူသမျှတို့သည်။ သုဏန္တု၊ ရိသေညွတ်နုး သဘောစူး၍ အထူးလိုက်နာ နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ရွှေနှင့်ရောယှက် ရွှေရောင်တက်

- ၁၂၈။ ။ကာစော ကဉ္စနသံသဂ္ဂေါ၊ ကဉ္စနံ ဝိယ သောဘတိ။
မံသိ စာဂီရသံသဂ္ဂါ၊ အဂီရံ ဟောတိ သိဃသော။ ။
- ၁၂၉။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဓမ္မတေဇံ ဂဝေသိနော။
ဓမ္မတေဇေန တေဇေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၃၀။ ။မဏယော ကေတဝေါ လောကေ၊ ဒိဝါကရေန ဇောတရေ။
ပဒုမာနိ စ ပုပ္ဖါနိ၊ တံဖုဋ္ဌေန သုပုပ္ဖရေ။ ။
- ၁၃၁။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဗဟုသုတာ သုသီလဝါ။
ဓမ္မောဘာသေနောဘာသေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ကာစော ကာစောပိ၊ အရောင်ခြောက်ခြောက် ဂုဏ်မရောက်သော စဉ့်ကျောက်သော်လည်း။ ကဉ္စနသံသဂ္ဂေါ၊ ရွှေနှင့်ရောယှက် အတူချက်အပ် သည်ရှိသော်။ ကဉ္စနံ ဝိယ၊ ရွှေနှင့်မခြား ရွှေသားရောင်ရောင်။ သောဘတိ၊ ပြောင်ပြောင်ရွန်းရွန်း ထွန်းလင်းတင့်တယ်နိုင်၏။ မံသိ စ၊ အရောင်မဲမဲ မှောင်မဲသည့် မီးသွေးခဲသော်လည်း။ အဂီရသံသဂ္ဂါ၊ အရောင်ရဲရဲမီးကျိုးခဲ နှင့် ရောနှောမိသည်ရှိသော်။ သိဃသော၊ ဆောဆောလျင်လျင်။ အဂီရံ၊ အရောင်ရဲရဲမီးကျိုးခဲသည်ပင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။

ဧဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ သတိစဉ်းစား နှလုံးထား မိကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ဓမ္မတေဇံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တန်ခိုးဂုဏ်သိမ် တရားရှိန်ကို။ ဂဝေသိနော၊ ရှာဆည်းပူးကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မတေဇေန၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တန်ခိုးဂုဏ်သိမ် တရားရှိန်ဖြင့်။ တေဇေန္တေ၊ အရောင်လက်လက် သူတစ်ပါး ကို တန်ခိုးထွက်စေတတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ ကိုယ်နှုတ်အမှု နှလုံးဖြူသော သူတော်ကောင်းတို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ညဉ့်မလပ် ခါမပြတ်ရအောင်။ သေဝန္တု၊ ရိသေတုပ်ဝပ် ဆည်းကပ်မှီဝဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

လောကေ၊ လောက၌။ မဏယော ကေတဝေါ၊ ပတ္တမြားမှန်ကင်း တို့သည်။ ဒိဝါကရေန၊ နေရောင်ကြောက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဇောတရေ၊ အရောင်ပြုံးပြက် တလက်လက် ထွန်းတောက်ပနိုင်ကုန်၏။ ပဒုမာနိ စ

ပုပ္ဖါနိ၊ ပဒုမာရုံ ကြာဖူးငုံတို့သည်လည်း။ တံဖုဋ္ဌေန၊ ထိုနေရောင်ခြည်နှင့်
တွေ့သဖြင့်သာလျှင်။ သုပုပ္ဖရေ၊ ကားကားရင့်ရင့် ရှုတိုင်းတင့်အောင် ပွင့်
နိုင်ကုန်၏။

ဒဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်
သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဗဟုသုတာ၊ မှန်ကင်းမသွေ ဗဟုသုတဂုဏ်ရေ
ရှိကြကုန်သော။ သုသီလဝါ၊ ပဒုမာကြာ ရွှေပါအတူ သီလဖြူစင်ကြကုန်
သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏စကား ငါ့တရားကို လိုလားကြသူ ငါ၏တပည့်
ဟူသမျှတို့သည်။ ဓမ္မောဘာသေန၊ သီလသမာဓိ စရှိပြောင်ပြောင် တရား
ရောင်ဖြင့်။ ဩဘာသေန္တေ၊ ရောင်တဝင်းဝင်း သူတစ်ပါးကို ထွန်းလင်း
တောက်ပစေတတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ နေမင်းအသွင် သူတော်သျှင်တို့ကို။
သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားနာခံ ကျင့်ကြံ
လိုက်နာ ကောင်းစွာမှီဝဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဗဟုသုတ သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော်လည်း မကောင်းမြစ်ထား ကောင်းရာ
တိုက်တွန်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်မှသာ မိမိတို့ ဗဟုသုတကို အမှီ ပြု၍
မာန်မာနမရောက် ၊ ပါပိစ္ဆာ မဟိစ္ဆာ မနှောက်သည်ဖြစ်၍ ဗဟုသုတဂုဏ်
ထွန်းတောက်၊ သီလဂုဏ် မညှိုးခြောက်နိုင်မည်ကို အောက်မေ့ကြကုန်သဖြင့်
မကောင်းမြစ်ထား ကောင်းရာ တိုက်တွန်းပေတတ်သော သူတော်အသျှင်မြတ်တို့နှင့်
သာ မပြတ်ပေါင်းဖော်မိအောင် များများကြီး သတိဆောင်ကြရမည်ဟူလိုသည်။]

ပညာကြွယ်၍ သီလရှိသူကိုမှ ပေါင်း

- ၁၃၂။ ။ အဂုံလိကမ္ပိ သောဝဏ္ဏံ၊ ဝဇီရေနေဝ သောဘဏံ။
သောကရံ တေလပစိတံ၊ သုဘောဇ္ဇံ သုရသီတရံ။ ။
- ၁၃၃။ ။ ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပညဝါ သဒ္ဓဝါ သတာ။
ပညဝန္တေ သီလဝန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ အဂုံလိကမ္ပိ၊ ရောင်တဝင်းဝင်း လက်စွပ်
ကွင်းသော်လည်း။ ဝဇီရေနေဝ၊ အရောင်ပြီးပြက် ဝဇီရစိန်ကျောက်အမြက်
တပ်အပ်သော်လျှင်။ သောဘဏံ၊ ပြောင်တလက်လက် ရောင်ချင်းယှက်၍
နှစ်သက်သဖွယ် လွန်တင့်တယ်၏။ သောကရံ၊ အသီးတွင်သရက် အသား
တွင်ဝက် ဥဒါန်း တက်အောင် အရသာကို ဆောင်တတ်သော ဝက်သား
သော်လည်း။ တေလပစိတံ၊ ရနံ့မွှေးကြိုင် ဆီနိုင်နိုင်နှင့် ပိုင်ပိုင် ချက်ကြော်

အပ်သော်သာလျှင်။ သုရသံ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော။ သုဘောဇံ၊ လူတိုင်းစားချင် မင်းပွဲဝင်သည့် ဘောဇံကောင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဣတရံ၊ ဆီနှင့်မစပ် ရေနံခပ်၍ ချက်ကြော်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတရံ၊ လူတိုင်းအော့ချင် ပွဲမဝင်သည့် ဘောဇံယုတ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ [ဣတရံကား သီလေသနည်းတည်း။]

ဒဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားမိကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပညဝါ၊ ရွှေရောင်ဝင်းဝင်း လက်စွပ်ကွင်း သဏ္ဍာန် ရှေးပညာပါရမီအခံ ရှိကြကုန်သော။ သဒ္ဒဝါ၊ ဝက်သားတုံးပမာ ထက်သန်စွာသော သဒ္ဒါတရား အရင်းခံရှိကြကုန်သော။ သတာ၊ သတိရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ပညဝန္တေ၊ အရောင်ဝင်းတောက် ဝဇီရ စိန်ကျောက်သဖွယ် ပညာကြွယ်ကြကုန်သော။ သီလဝန္တေ၊ ဆီနဲ့မွှေးကြိုင် သီလ လှိုင်ကြကုန်သော။ သန္တေ၊ မကောင်း မြစ်ထာ ကောင်းရာညွှန်ပြ တရားချတတ် သူတော်မြတ်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ မှီဝဲဆည်းကပ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ပညပါ သဒ္ဒဝါ-တို့သည်ကား “ဝဏ္ဏဝါ ဟောန္တိ ပိဏိန္ဒြိယာ”

ပါဠိတော်၏သို့ ဝန္တု-ပစ္စည်းကို ယော-ဝိဘတ်နှင့်တကွ ဝါ-ပြုသည် မှတ်။]

ဝက်သားသော်လည်း အချက်ခံရမှ

- ၁၃၄။ ။ သောကရံ ဝရဇာတမ္ပိ၊ သူဒေနေဝ သုပါစိတံ။
 သုရသံ သုဘောဇံ ဇာတံ၊ ဣတရန္တု ပုတိံ ဂတံ။ ။
- ၁၃၅။ ။ ဒဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သဒ္ဒါ ဉာဏီ ဗဟုသုတာ။
 ကုလပုတ္တေ သုဒမေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သောကရံ၊ သူတိုင်းစားချင် လူတိုင်းမင်သည့် ဝက်သားသည်။ ဝရဇာတမ္ပိ၊ အဆီဝင်းဝင်း ရောင်ဆင်းလျှပ်လျှပ် ကောင်းမြတ်သောသဘောရှိသော်လည်း။ သူဒေန၊ ဟင်းချက်အရာ လိမ္မာစွာသော စဖိုသည်ယောက်ျားသည်။ သုပါစိတံ ဒေဝ၊ ကောင်းစွာစီရင် ပြုပြင်ချက်ကြော်အပ်သော်သာလျှင်။ သုရသံ၊ သင်း တကြိုင်ကြိုင် ရသာလှိုင်သော။ သုဘောဇံ၊ နှာညွှန်ကိုချ။ လျှာတိုင်ကို ယူတတ်သော ဘောဇံကောင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဣတရန္တု၊

စဖိုသည်လက် အချက်အကြော် မခံရသော ဝက်သားမူကား။ ပူတိံ၊ နှာခေါင်း ပိတ်ဆို့ လူတိုင်းပျို့ချင် သုံးမဝင်အောင် နံဟောင်ပုပ်သိုးခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်ရရှာလေ၏။

[ပူတိံ-ဟု ဒီဃနှင့် ပုဒ်ပြီးလျက် စတုတ္ထပါဒ ဇရိုဏ်းကျအောင် ပူတိံ- ဟု ရသနှင့် ရွတ်အပ်သတည်း။]

ဧဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားမိကြကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ နဂိုမူလ သဒ္ဓါတရားအရင်းခံ ရှိကြကုန် သော။ ဉာဏီ၊ ထက်ထက်သန်သန် နဂိုပညာဉာဏ်ရင်း ရှိကြကုန်သော။ ဗဟုဿုတာ၊ စာပေကျမ်းဂန် သင်အံ့ဆည်းစု ဗဟုသုတရှိကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏စကား နားဝင်နိုင်သူ ဝက်သားတုံးတပည့် ဟူသမျှ တို့သည်။ ကုလပုတ္တေ၊ သဒ္ဓါစွင့်စွင့် ပညာပွင့်လောက် အချိန်ရောက်ကြကုန် သော အမျိုးသားကောင်းတို့ကို။ သုဒမေန္တေ၊ သီလဖြူစွာ မာနပယ်ခွာ အရာရာကို ကောင်းစွာပြုသ နေရာကျအောင် ဆုံးမတတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ ဝက်သားနီချက်သခင် စဖိုသည်သူတော်သျှင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားလိုက်နာ ဒဏ်ထမ်းကာနှင့် ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံ အကြော်ခံ၍ နိယံမစဲ မှီဝဲဆည်းကပ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ရွှေစစ်သော်လည်း မှတ်လှော်နိုင်မှ

- ၁၃၆။ ။ သုဝဏ္ဏံ ဇာတိမန္တမ္ပိ၊ ကမ္မာရေဟိ နိဓမ္မိတံ။
ပုနပျုနံ ဥတ္တတ္တံ၊ သီဂီနိက္ခံ ပဘာဿရံ။ ။
- ၁၃၇။ ။ ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ပညဝန္တာ ဗဟုဿုတာ။ ။
ဗဟုဿုတေ သုရက္ခန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သုဝဏ္ဏံ၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ ကျက်သရေ တစ်တိုင်းလုံး ခင်ကြ သည့်ရွှေသည်။ ဇာတိမန္တမ္ပိ၊ ရွှေတွင်းထွက်ပြန် ရွှေစစ် မှန်သော်လည်း။ ကမ္မာရေဟိ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်။ နိဓမ္မိတံ၊ သလွဲ ကြေးပုပ် ချော်ကိုထုတ်၍ မှတ်နိုင်မှသာလျှင်။ ဥတ္တတ္တံ၊ ဆယ်တစ်ကြိမ်ကျ မီးတွင်ချ၍ လှော်နိုင်မှသာလျှင်။ ပဘာဿရံ၊ ဇေယျရစ်ထက် ပြီးပြီးပြန်သော။ သီဂီနိက္ခံ၊ ဥရနိတာ အဝါထိန်ထိန် သီဂီနိက် ရွှေစင်မြတ် သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်နိုင်၏။

ဒေဝိ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဗဟုသုတာ၊ ရွှေတုံးသဖွယ် သုတကြွယ်ကြကုန်သော။ ပညာဝန္တာ၊ ရွှေသားတပြေး ပညာရောင်ပြေးကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ခြေရင်း ရွှေတွင်းထွက်သူ ငါ၏တပည့် ရွှေတုံးရွှေခဲဟူသမျှ တို့သည်။ ဗဟုသုတေ၊ သုတဂုဏ်ရေ ပရိယတ္တိအခြေ ရှိသူတို့ကို။ သုရက္ခန္တေ၊ မာနပယ်ချိုး သီလဖြိုးအောင် ရွက်ဆောင်စောင့်ရှောက်တတ် ကုန်သော။ သန္တေ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သခင် သူတော်သျှင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားလိုက်နာ ဒဏ်ထမ်းကာ နှင့် ကောင်းစွာကျင့်ကြံ အလျော်ခံ၍ နိယံမစဲ မှီဝဲဆည်းကပ်နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ပတ္တမြားစစ်သော်လည်း

- ၁၃၈။ ။မဏိဇာတိပိ သိလာယံ၊ သုဓောတာယေဝ ဇောတတေ ။
အဓောတာ သက္ခလိကာဝ၊ သဂုဏေန န သောဘတေ။ ။
- ၁၃၉။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သုဉာဏိနံ သုတေသိနံ။
မာနံ မလံ သောဓာပေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

မဏိဇာတိပိ၊ ပတ္တမြားတွင်းဖြစ် ပြည်လုံးတန်သည့် ပတ္တမြားစစ် သော်လည်း။ သိလာယံ၊ အရောင်လျှပ်လျှပ် ပတ္တမြားသွေးသည့် ကျောက် မျိုးမြတ်၌။ သုဓောတာယေဝ၊ အကာအမြှေး ကုန်အောင်သွေးမှ သာလျှင်။ ဇောတတေ၊ မိုက်မှောင်ပယ်ခွင်း ခန်းလုံးလင်းအောင် ထွန်းလင်းတောက်ပနိုင် ၏။ အဓောတာ၊ အသွေးမခံ အဆေးလှန်သော ပတ္တမြားသည်။ သက္ခလိကာဝ၊ အဖိုးမထိုက် အမှိုက်ပုံထဲ ကျောက်စရစ်ခဲနှင့် အတူသာလျှင်။ သဂုဏေန၊ အလျှံဝင်းပြောင် ပြည်လုံးတန်သည့် မိမိဂုဏ်ဖြင့်။ န သောဘတေ၊ မထွန်းပြောင် မတင့်တယ်နိုင်။

ဒေဝိ၊ ဤသို့ ပြည်တန်ပတ္တမြားကျောက်သော်လည်း ကျောက်သွေးသမား လက်သို့ရောက်မှ အရောင်တောက်နိုင်သည့်သဘောကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ ကျမ်းဂန်ခေါင်ဖျား သုတများသော ငါ၏ ပတ္တမြားတပည့်သားတို့သည်။ သုဉာဏိနံ၊ ပညာလျင်လျား နှုတ်စများနှင့် ဉာဏ်သွား ဉာဏ်ရေ ရှိကြကုန်သော။ သုတေသိနံ၊ သင်္သကရိုက်၊မာဂဓိ ကျမ်းဟိုဟို၌ ထိုထိုသုတ များမြှောင်

ကြကုန်သော။ ဇနာနံ၊ သူတို့၏။ မာနံ မလံ၊ အပေါ်ယံမြှေး မာန်ညစ်ကြေးကို။ သောဓာပေန္တေ၊ သုတ်သင်ဆေးလျှော် သူများဂုဏ်ကို ဖော်တတ်ပေကုန်သော။ သန္တေ၊ ကျောက်သွေးသမားသခင် သူတော်သျှင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားလိုက်နာ ဒဏ်ထမ်းကာနှင့် ကောင်းစွာကျင့်ကြံ အသွေးခံ၍ နိယံမစဲ အမြဲမှီဝဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အထုအဆစ်ခံရမှ

၁၄၀။ ။သတ္ထု ဝိမ္ဗံ သေလမယံ၊ ကောဋ္ဌကေဟိ သုနိမ္မိတံ။

ကောဋ္ဌိတံ နေကဝါရံ၊ သုရူပကံ သုပူဇိတံ။ ။

၁၄၁။ ။ဒိဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သာသနေ ဝုမိကာမိနံ။

ကောခံ မက္ခံ ပဝါဟေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သေလမယံ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော။ သတ္ထုဝိမ္ဗံပိ၊ ဘုရားရုပ်ထုတော် သော်လည်း။ ကောဋ္ဌကေဟိ၊ ကျောက်ဆစ်သမားတို့သည်။ သုနိမ္မိတံ၊ ကောင်စွာပြုပြင် စီရင်အပ်သော်သာလျှင်။ နေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ကောဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်ကြီးဆောက်ငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ထုဆစ်အပ်သော် သာလျှင်။ သုရူပကံ၊ အရောင်လျှပ်လျှပ် ကောင်းမြတ်သောအဆင်း သဏ္ဍာန် ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သုပူဇိတံ၊ အနေကဇာ ပွဲလုံးညာ၍ ကောင်းစွာ ရှိခိုးပူဇော်အပ်၏။

ဒိဒိံ၊ ဤသို့၊ ကျောက်ဆင်းတုသော်လည်း အဖန်ဖန် အထုအဆစ်ခံရမှ အနေကဇာ ပွဲလုံးညာ၍ ကောင်းစွာ လူပူဇော်ခံရသည်သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဝုမိကာမိနံ၊ ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့၏။ ကောခံ၊ ကြီးပွားခြင်း၏အန္တရာယ် အလွန်ထွက်လွယ်သော အမျက်ဒေါသကိုလည်းကောင်း။ မက္ခံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဟုတ်တိုင်းမမြင် ချေဖျက်ချင်တတ်သော မက္ခတရားကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါဟေန္တေ၊ ကျိုးကြောင်းပြသ တရားချ၍ ဆုံးမမျှောပယ်တတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ ကျောက်ဆစ်သမားအသွင် သူတော်အသျှင်မြတ်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားလိုက်နာ ဒဏ်ထမ်းကာနှင့် ကောင်းစွာကျင့်ကြံ အထုအဆစ်ခံ၍ နိယံမစဲ မှီဝဲဆည်းကပ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အထုအရိုက်ခံရမှ လက်နက်ကောင်း

၁၄၂။ ။အယောမယံ အာဝုခံပိ၊ ကမ္မာရေဟိ သုနိမ္မိတံ။
 တာဠိတံဝါယောကုဋ္ဌေဟိ၊ ပုနပ္ပုနံ သုအာဝုခံ။ ။

၁၄၃။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သာသနေ ဇုတိကာမိနံ။
 သံကိလေသံ ပဝါဟေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

အယောမယံ၊ သံဖြင့်ပြီးသော။ အာဝုခံပိ၊ ဓားလုံလက်နက်သော်လည်း။ ကမ္မာရေဟိ၊ ပန်းပဲသူကြီးတို့သည်။ အယောကုဋ္ဌေဟိ၊ သံတင်းပုတ်တို့ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တန် အထပ်ထပ်။ တာဠိတံ၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ် အပ်သည် ဖြစ်၍။ သုနိမ္မိတံဝါ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်လုပ်ဆောင်အပ်သော် သာလျှင်။ သုအာဝုခံ၊ ရန်သူ အောင်ကြောင်း မြေထက်သည့် လက်နက် ကောင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်နိုင်၏။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ ကုန်သော၊ မယံ သိဿာ၊ တို့သည်။ သာသနေ၊ ဌ။ ဇုတိကာမိနံ၊ တန်ခိုးထက်မြတ် တရားဂုဏ်ရှိန်ထွက်လို ကုန်သော သူတို့၏။ သံကိလေသံ၊ တရားဂုဏ်သိမ် ညှိုးမိန်ကြောင်း ဖြစ်သော ပါပိစ္ဆာ၊ မဟိစ္ဆာ၊ အတြိစ္ဆာ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေန္တေ၊ ကျိုးကြောင်းပြသ တရားချ၍ ဆုံးမမျှောပယ် တတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ ပန်းပဲသူကြီးအသွင် သူတော်အသျှင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားလိုက်နာ ဒဏ်ထမ်းကာနှင့် ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံ အထုအရိုက်ခံ၍ နိယံမစဲ မှီဝဲဆည်းကပ်နိုင် ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆီမီးသည် ထွန်းလင်းမှတင့်တယ်

၁၄၄။ ။ပဒီပံ ဇလမာနန္တု၊ ဇနမဇ္ဈေ သုဘောဘတိ။
 ဝါတေန ပန နိဗ္ဗာယံ၊ တမောကရံ ဒုဂန္ဓကံ။ ။

၁၄၅။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သီလဝန္တာန သောတုနံ။ ။
 သီလဒီပံ သုပါလေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ပဒီပံ၊ လေတာ၌ ထွန်းအပ်သော ဆီမီးသည်။ ဇလမာနန္တု၊ အရောင် ဝင်းဝင်း ထွန်းလင်းခိုက် ဖြစ်သည်ရှိသော်ကား။ ဇနမဇ္ဈေ၊ လူလယ်ခေါင်၌။ သုဘောဘတိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။ ဝါတေန၊ လေတိုက်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာယံ ပန၊ ငြိမ်းပျောက်သည် ရှိသော်ကား။ တမောကရံ၊ အမိုက်မှောင် ကိုလည်းပြုတတ် ၏။ ဒုဂန္ဓကံ၊ အနံ့မကောင်း ညှော်တထောင်းထောင်း ကိုလည်း ပြုတတ်၏။

ဧဒိံ ၊ ဤသို့ လေတာ၌ ထွန်းအပ်သော ဆီမီးတောက်၏ အလင်းလည်းပျောက် ညှော်လည်းပေါက်လာတတ်သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလ ရှိကုန်သော ။ သောတူနံ၊ စာသင်သားတို့၏။ သီလဒီပံ၊ သီလတည်းဟူသောဆီမီးကို။ သုပါလေန္တေ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက် ကာကွယ်တတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ မီးအိမ်မှန်အသွင် သူတော်အသျှင်မြတ်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ မီးအိမ်မှန်အတွင်း လေကိုကွင်းသည့် မီးဝင်းဝင်းပမာ ကောင်းစွာ မှီဝဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤသို့လျှင် မီးခဲရွှေသား ပတ္တမြားမှန်ကင်း ကြာကြိုင်သင်းနှင့် ဝက်သားဟင်း ဝက်သားကြော် ရွှေလှော်သီဂီနိက် ရောင်ဖိတ် ပတ္တမြား ဘုရားရုပ်ထု သုအာဝုခံ ဆီမီးလျှံနှင့်တကွ ပုံစံအနည်းနည်းတို့ဖြင့် ဆရာ ကောင်းတို့ထံ ဆည်းကပ်အပ်သော သဘောကို သြဝါဒပြုပြီး၍ ယခုအခါ မိတ်ဆွေကောင်းတို့နှင့်သာ ပေါင်းဖော်အပ်သော အခြင်းအရာကို ကောင်းစွာ ပြပြန်လိုရကား . . . .

လူအာဇာနည်နှင့် မြင်းအာဇာနည်

- ၁၄၆။ ။ အဿာရောဟောပါဇာနေယျော၊ လဘာမာနောဝ သိန္ဓဝံ။
 သင်္ဂါမေ ပရသေနာယော၊ ဇေတုံ သက္ကာ နမညထာ။ ။
- ၁၄၇။ ။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသိနော။
 သီလဝန္တေ ပညဝန္တေ၊ မိတ္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။ မိန့်]

သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ အာဇာနေယျော၊ အာဇာနည်ဖြစ်သော။ အဿာရောဟောပိ၊ အက္ခောဘိဏီရန်ကို ခွင်းနိုင်သည့် မြင်းစီးသူရဲ သော်လည်း။ သိန္ဓဝံ၊ သိန္ဓောမြင်းမြတ်ကို။ လဘာမာနောဝ၊ ရသော်သာလျှင်။ ပရသေနာယော၊ စစ်သည်တစ်ဖက် ရန်အမျက်တို့ကို။ ဇေတုံ၊ အောင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။ အညထာ၊ သိန္ဓောမြင်း အာဇာနေယျကို မရသည်ရှိသော်။ ဇေတုံ၊ ရန်အောင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း။ ^{၁၆}

ဧဒိံ ၊ ဤသို့ လူအာဇာနေယျသော်လည်း မြင်းအာဇာနေယျနှင့် ပေါင်းမိမှ ရန်အောင်နိုင်သည့်သဘောကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထား ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ မာရသေနံ၊ မာရ်မင်း၏ စစ်သည် ကိလေသာရန်အတည်တည်ကို။ ဝိဒ္ဓံသိနော၊ ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး၍ နေကြရ

ကုန်သော။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးလိုကုန်သော။ မံသိဿာ၊ သီလဖြူစွာ သမာတည်ငြား
ငါ၏ အာဇာနေယျတပည့်များတို့သည်။ သီလဝန္တေ၊ သီလဝန်ဖြစ်ကြ
ပေကုန်သော။ ပညဝန္တေ၊ ပညဝန်လည်းဖြစ်ကြပေကုန်သော။ ' မိတ္တေ၊
သိန္ဓောမြင်းအသွင် သူတော်စင်ဖြစ်သော မိတ်ဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို။
သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ပေါင်းဖော်မှီဝဲ ယှဉ်တွဲနိုင်ကြပါစေကုန်
သတည်း။

သီလလုံခြုံသူကို ပေါင်းရမှ

- ၁၄၈။ ။ သုစ္ဆေကော သြဠုမ္ဗိကောပိ၊ ဦမိဝေဂံ မဟောဒဓိံ ။
အဘိန္နေနေဝုဠုမ္ဗေန၊ သက္ကာ ဟောတိ သုတာရိတုံ။ ။
- ၁၄၉။ ။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သံသာရပါရဂါမိနော။
ကလျာဏေ အဘိန္ဒုဓမ္မေ၊ မိတ္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သုစ္ဆေကော၊ ရေကြောင်းပဲ့မှုးအရာ အလွန်လိမ္မာစွာသော။ သြဠုမ္ဗိ-
ကောပိ၊ သဘောသူကြီးသည်လည်း။ ဦမိဝေဂံ၊ ပြင်းထန်စွာသော
လှိုင်းတံပိုးအဟုန်ရှိသော။ မဟောဒဓိံ၊ မဟာသမုဒြာကို။ အဘိန္နေန၊ မကွဲမပြို
ရေမယိုသော။ ဥဠုမ္ဗေန ဧဝ၊ သဘောလှေဖောင်ဖြင့်သာလျှင်။ သုတာရိတုံ၊
ကူးလွယ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ သံသာရပါရဂါမိနော၊ သံသရာကမ်းထိပ်
နိဗ္ဗာန် ဆိပ်သို့ ကူးရောက်လိုကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။
အဘိန္ဒုဓမ္မေ၊ သီလ သမာဓိမပျက်သော တရားရှိကုန်သော။ ကလျာဏေ၊
မကောင်းမြစ်ထာ ကောင်းရာ တိုက်တွန်းတတ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်
ကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သေဝန္တု၊ တည်း။

ဂုဏ်မရှိသူကို ဂုဏ်ရှိယောင်ပြုဟန်

- ၁၅၀။ ။ သုမနေ နိဿိတော ကိဋ္ဌော၊ နိဂ္ဂုဏော ဟိနကော သယံ။
သုမနေန မဏ္ဍေန္တာနံ၊ ရညံ သိရောပိ ရောဟတိ။ ။
- ၁၅၁။ ။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သာသနေ ဝုမိကာမိနော။
နိဂ္ဂုဏောပိ ဂုဏကာရေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သုမနေ၊ မြတ်လေးပန်း၌။ နိဿိတော၊ မှိသော။ ကိဋ္ဌော၊ ပိုးပေါက်ဖတ်
သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဟိနကော၊ ယုတ်သည်ဖြစ်လျက်။ နိဂ္ဂုဏော၊
ဂုဏ်မရှိသည်ဖြစ်လျက်။ သုမနေ၊ မြတ်လေးပန်းဖြင့်။ မဏ္ဍောန္တာနံ၊
တန်းဆာဆင်ကုန်သော။ ရညမ္ပိ၊ ပြည့်ရှင် မင်းတို့၏လည်း။ သိရောပိ၊
ဦးခေါင်းထက်သို့လည်း။ ရောဟတိ၊ တက်နိုင်၏။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံ၊ လျှင်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဝုမိကာမိနော၊
ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ နိဂ္ဂုဏောပိ၊
ဂုဏ်မရှိသော သူတို့ကိုလည်း။ ဂုဏကာရေ၊ ဂုဏ်ရှိအောင်ပြုတတ်ကုန်သော။
သန္တေ၊ မြတ်လေး ပန်းအသွင် သူတော်သျှင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သေဝန္တု၊
မှီဝဲဆည်းကပ်နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

တစ်ပုံလည်း၍ တစ်နည်းပြပြန်လိုရကား . . . .

မြေခွေးသော်လည်း ခြင်္သေ့နှင့် ပေါင်းလျှင်

၁၅၂။ ။ သိဟရာဇေ သုသေဝန္တော၊ သိင်္ဂါလော ဒုဗ္ဗလော သယံ။
ဗျုဒ္ဓါဒိဟိ အဘက္ခိတ္တော၊ ဝနဗ္ဗယံ အတိက္ကမိ။ ။
၁၅၃။ ။ ဒေဝိ သရံ မယံ သိဿာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။

နိဿုတေပျာဘယံ နေန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။ မိနံ ။

သိဟရာဇေ၊ သားတို့သေဌ်နင်း ခြင်္သေ့မင်း၌။ သုသေဝန္တော၊
ဝပ်စင်းခညောင်း ခွင့်ပန်တောင်း၍ ကောင်းစွာ မှီဝဲနေထိုင်သော။ သိင်္ဂါလော၊
မြေခွေးသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဒုဗ္ဗလော၊ ခွန်အားနည်းသည်ဖြစ်လျက်။
ဗျုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ကျား အစရှိသည်တို့သည်။ အဘက္ခိတ္တော၊ မကိုက်မစားနိုင်သည်
ဖြစ်၍။ ဝနဗ္ဗယံ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား သားရဲဘေးဒဏ် ရန်မာန်ရှုပ်ထွေး
တောအုပ်ဘေးကို။ အတိက္ကမိ၊ လွန်စွမ်းနိုင်၏။

ဒေဝိ၊ ဤသို့ မြေခွေးစဉ်လျက် ခြင်္သေ့မင်းနှင့် ပေါင်းဖက်မိသည့် အရေး
ကြောင့် တောအုပ်ဘေးကြီးမှ ကင်းဝေးနိုင်သည့်သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊
အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားမိကြကုန်သော်။ မယံ သိဿာ၊ တို့သည်။
ဘယာ ဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ
ကြောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ နိဿုတေပိ၊ သုတသေးသိမ် ဉာဏ်မှေးမှိန်
ကုန်သော သူတို့ ကိုလည်း။ အဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးတကာလွတ်ကင်း

ရန်တကာကွင်းရအောင်။ နေန္တေ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းသို့ ဖြောင့်တန်းလွယ်ကူ
ဆောင်ယူသွားတတ်ပေကုန်သော။ သန္တေ၊ ခြင်္သေ့မင်းအသွင် သူတော်သခင်
ကျေးဇူးရှင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သေဝန္တု၊ ဆုံးမစကား မှတ်သားလိုက်နာ
ကောင်းစွာ မှီဝဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သူကန်းသော်လည်း ဘေးကင်းနိုင်

၁၅၄။ ။အနန္တေ နိဿိတော အန္တော၊ အပဿန္တော သယံ ပထံ။

ပဿန္တာနံ ပဒါနဂ္ဂေါ၊ ခေမံ ဌာနံ သုပါပုဏော။ ။

၁၅၅။ ။ဒေဝံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သဒါ ခေမဂဝေသိနော။

နိပ္ပညေပိ ခေမကံရေ၊ ပညေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

အနန္တေ၊ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်သော သူတို့ကို။ နိဿိတော၊ မှီ၍နေသော။
အန္တော၊ သူကန်းသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပထံ၊ သွားရာခရီးလမ်းကို။
အပဿန္တော အပဿန္တောပိ၊ မမြင်သော်လည်း။ ပဿန္တာနံ၊ မျက်စိအမြင်
ရှိကုန်သော ရှေ့သွားသူတို့၏။ ပဒါနဂ္ဂေါ၊ ခြေသံ၏ နောက်သို့ ကောက်ကောက်
စဉ်းစား ရှောက်လိုက်သွားသည်ရှိသော်။ ခေမံ ဌာနံ၊ ဘေးကင်းရာအရပ်သို့။
သုပါပုဏော၊ ကောင်းစွာလှလှ ရောက်ရလေ၏။

ဒေဝံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ ၍။ သဒါ၊ သိမ်း။ ခေမဂဝေသိနော၊
ဘေးကင်းရာကို ရှာမှီးလေ့ရှိကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ တို့သည်။
နိပ္ပညေပိ၊ ပညာသိမ်သေး သုတမှေးကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ခေမကံရေ၊
ဘေးကင်းအောင် ရွက်ဆောင်စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သော။ ပညေ၊
ပညာရှိသခင် သူတော်အသျှင်မြတ် တို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သေဝန္တု၊ တည်း။

သူတော်ကောင်းတို့ကို လက်မလွတ်ကြနှင့်

၁၅၆။ ။နေကဗျုဋ္ဌဘယာကိဏ္ဏော၊ အစ္စန္တဘယကာနနေ။

မာတာပိတုဝိမုတ္တော သော၊ ပုတ္တိပုတ္တော ဘယံ ဂတော။ ။

၁၅၇။ ။ဒေဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သိဿာသိဿာ ဘယဗ္ဗယာ။

နာနာဘယာကိဏ္ဏဌာနေ၊ သန္တေသန္တေ န မောစယံ။ ။

နေကဗျုဋ္ဌဘယာကိဏ္ဏော၊ များစွာသော သစ်ကျားခြင်္သေ့ဘေးရန်
တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော။ အစ္စန္တဘယကာနနေ၊ စင်စစ် ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော
တောအုပ်ကြီးအရပ်၌။ မာတာပိတုဝိမုတ္တော၊ အမိအဘတို့မှလွတ်သော။

ဝါ၊ မိခင်ဖခင်တို့ကို လွတ်၍သွားသော။ သော ပုတ္တိပုတ္တော၊ ထိုသမီးငယ် သားငယ်အပေါင်းသည်။ ဘယံ၊ သစ်ကျားခြင်သံ ဘေးတွေ့ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ရလေ၏။

ဒိ၊ ကို။ သရံ၊ လျှင်။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ် ဖြစ်ကြ ကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ဘယဗ္ဗယာ၊ ဘေးမှ ကြောက်ကြကုန်သည် ရှိသော်။ နာနာဘယာကိဏ္ဍဋ္ဌာနေ၊ အထူးထူးသော နီဝရဏဘေးရန်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းရာ သာသနာတော်အရပ်၌။ ဝါ၊ အထူးထူး သော အပါယ်စသော ဘေးတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းရာ သံသရာအရပ်၌။ သန္တေ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်း ဟူသမျှတို့ကို။ န မောစယံ န မောစေယျံ၊ လက်မလွတ်ကြစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား လေးပါးလုံးတို့၌ပင် သမာသံ ဝိဂြိုဟ် များစွာ ပါဝင် သည်ဖြစ်၍ ဩဇေဇာန်ရှိသော ဂါထာတို့မည်ကုန်၏။]

အို-သူတော်ကောင်း အံ့ဖွယ်ရှိစွ

၁၅၈။ ။ပါဒမ္မောဇေလိတ္တ- ဂတ္တာ ယေ တဝ သန္တ ဘော။
အဟော တေ ဇန္တဝေါ ယန္တိ၊ ဘဝောဝေပိ နိဗ္ဗယံ။

၁၅၉။ ။အဟော ဝတ တံ ဘော သန္တ၊ တံသန္တဝါ သံကိံ ဇနာ။
ဘယာဘယာ ဝိမုစ္စန္တာ၊ သဂ္ဂါ သဂ္ဂံ ဝဇန္တိ ဝေ။ ။

ဘော သန္တ၊ အို သူတော်ကောင်းသခင် ကျေးဇူးရှင်။ တံ၊ အသျှင်သူတော်ကောင်းသည်။ အဟော ဝတ၊ ဪ သူတော်ကောင်းသည်။ သြာ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယေ ဇန္တဝေါ၊ အကြင်သတ္တဝါ တို့သည်။ တဝ၊ သင်သူတော်ကောင်း၏။ ပါဒမ္မောဇေလိတ္တဂတ္တာ၊ ခြေတည်းဟူသော ကြာမှကျသော မြူလိမ်း ကျသော ကိုယ်ရှိကုန်၏။ တေ ဇန္တဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဘဝောဝေပိ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌လည်း။ နိဗ္ဗယံ၊ အပါယ်ဘေးကြီးမှ ကင်းဝေးရခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ရကြပေကုန်၏။

ဘော သန္တ၊ အို သူတော်ကောင်း။ တံ၊ အသျှင်သူတော်ကောင်းသည်။ အဟော ဝတ၊ ဪ သူတော်ကောင်းသည်။ သြာ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွတကား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သကိံ၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ။ တံသန္တဝါ၊

သင် သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ကြကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။
ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ ဝိမုစ္ဆန္တာ၊ ကင်းလွတ်
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်တစ်ခုမှ။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်တစ်ခုသို့။
ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကြပေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊
သင်သူတော်ကောင်းသည်။ အဟော ဝတ၊ ဪ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။

[ဤဂါထာတို့ကား စကားတိုတိုတိတိနှင့် အဓိပ္ပာယ် အလွန်ထိအောင်
သူတော်ကောင်းဂုဏ်ကို ဆိုနိုင်သော ဂါထာတို့ဖြစ်သောကြောင့် ဥဒါရဂုဏသမ္ပန္န
ဂါထာတို့ မည်ကုန်၏။ ။ဥဒါရသဒ္ဓါကား အသာဓာရဏတ္ထ ဂမ္ဘီရတ္ထ ဝါစကဟု
သက္ကတကျမ်း ညွှောမနိတိ၌ လာ၏။]

ယခုအခါ ၎င်းဂါထာတို့အားလျော်စွာ ဩဝါဒပြုလိုရကား . . . .

၁၆၀။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။
ဘယာဘယာ ဝိမုစ္ဆန္တာ၊ သဂ္ဂါ သဂ္ဂံ ဝဇ္ဇန္တု ဝေ။ ။မိနံ။ ။

ဧဒိံ၊ ဤသို့ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း၏ အလွန်
အကျိုး ကြီးမြတ်လှသည့် သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့
ဆင်ခြင်မိကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ်ဟူသမျှတို့သည်။
သန္တေသန္တေ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းဟူသမျှတို့ကို။ သုသေဝိနော၊
ကောင်းစွာမှီဝဲနိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ်
အသွယ်သွယ်မှ။ တစ်နည်းကား၊ ဘယာဘယာ၊ ကြောက်အပ်သည်ထက်
ကြောက်အပ်လှစွာသော။ ဘယာဘယာ၊ အပါယ်ဘေးကြီးမှ။ ဝိမုစ္ဆန္တာ၊
ကင်းလွတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂါ၊ သုဂတိ ဘုံတစ်ခုမှ။ သဂ္ဂံ၊
သုဂတိဘုံတစ်ခုသို့။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ရောက်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။
[ဤ ဂါထာကား အဗျပေတဗျပေတ ယမကာလင်္ကာရဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတည်း။]

ရွှေလမင်းနှင့်တူသူ

၁၆၁။ ။ကာယသုခံ စိတ္တသုခံ၊ သန္တာနံဝ လဘာပနံ။
အညေသတ္တိံ မယေဝေတိ၊ သိတောဒက ဝိကတ္တနံ။
နာလံ တုယံ ကိံ ကာရဏံ၊ သသိမိပိဓ အတ္ထိ တံ။ ။

သိတောဒက၊ အို သိတာရေချမ်း။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။
ကာယသုခံ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ စိတ္တသုခံ၊ စိတ်၏

ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သန္တာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့က။ အညေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ လဘာပနံ ဣဝ၊ ရစေခြင်းကဲ့သို့သော။ လဘာပနံ၊ ရစေခြင်းသည်။ မယေဝ မယိ ဧဝ၊ ငါ ရေသိတာ၌သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုယံ၊ သင် သိတာရေချမ်း၏။ ဝိကတ္ထနံ၊ ကြီးဝါးခြင်းသည်။ နာလံ၊ မသင့်မတော် မလျော်လှသေး။ ကိံ ကာရဏံ၊ အကြောင်း အဘယ်နည်းဟူမူကား။ တံ၊ ထိုသို့ သူတော်ကောင်းတို့ကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို ချမ်းသာစေတတ်ခြင်းသည်။ သသိမိပိ၊ ဧမြချမ်းသာ ရောင်ဝါဝင်းဝင်း ရွှေလမင်း၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိပါပေသေး၏။

[ဤဂါထာကား သီတောဒက၏ ကြီးဝါးခြင်း မရှိဘဲလျက် ရှိလေသည် အဟန် ကြိမ်နံ့၍ စကားတစ်ခုဖြစ်အောင် ဆိုလေခြင်းကြောင့် ပရိကပေါပမာ လင်္ကာရဂါထာမည်၏။ ရေချမ်းသိတာ၊ ရောင်ဝါထွန်းလင်း ရွှေလမင်းတို့သည် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုတတ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း ထိုအတူ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုတတ်ပေသည် ဟူလိုသည်။ ဗျုပ္ပတ္တိ။]

မိဘနှင့်တူသူ

၁၆၂။ ။ အတ္တကာမော ဟိတကာမော၊ ဗန္ဓုဝေါ သန္တတုလျကော။
 သတ္တာနမိ အဟံဝါတိ၊ ဇနနိ ဟေ ဝိကတ္ထနံ။
 တုယံ နာလံ ကိံ ကာရဏံ၊ ပိတာပိ တာဒိဗန္ဓုဝေါ။ ။

ဟေ ဇနနိ၊ အို မွေးသည်မိခင် ကျေးဇူးရှင်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကို လိုလားသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို လိုလားသော။ သန္တတုလျကော၊ သူတော်ကောင်းနှင့် တူသော။ ဗန္ဓုဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်။ အဟံဝါ ငါမိခင်သည်သာလျှင်။ အမိ၊ ရှိသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုယံ၊ သင် မိခင်၏။ ဝိကတ္ထနံ၊ ကြီးဝါးခြင်းသည်။ နာလံ၊ မသင့်မတော် မလျော်လှသေး။ ကိံ ကာရဏံ၊ အကြောင်း အဘယ်နည်းဟူမူကား။ တာဒိဗန္ဓုဝေါ၊ ထိုသူတော်ကောင်းကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတောင့်တတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်။ ပိတာပိ၊ မွေးသည်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိပါပေသေး၏။ [ဤလည်း ရေးနည်းတူပင်။]

၁၆၃။ ။ ဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သောချသောချသုဒါယကေ။
 မာတာပိတုပဋိဘာဂေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သောချသောချ သုဒါယကော၊ လူ နတ် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာချမ်းသာမှန်သမျှကို ကောင်းစွာပေးတတ် ပေကုန်သော။ ဝါ၊ ပေးတတ်ပေကုန်သောကြောင့်။ မာတာပိတုပဋိဘာဂေါ၊ မိခင် ဖခင်သဖွယ် ဖြစ်ကြပေကုန်သော။ သန္တေ၊ ကရုဏာသခင် မေတ္တာရှင် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သေဝန္တု၊ တည်း။

အို-သူတော်ကောင်း

၁၆၄။ ။သဗ္ဗေသံ အသတံ ဝဏ္ဏာ၊ ယဒိ ကတ္ထစိ ရာသယော။
သဗ္ဗေ တေ သန္တ နာဂ္ဂန္တိ၊ တုမှံ ဝဏ္ဏာန သောဠသိ။ ။

သန္တာ၊ အို ကရုဏာတော်သခင် မေတ္တာရှင် ဖြစ်ကြပေကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့။ လောကော၊ လောက၌။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဝဏ္ဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌။ ရာသယော၊ စုပုံလျက်တို့သည်။ ယဒိ ဘဝေယျံ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ကုန် ငြားအံ့။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သော မသူတော်တို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးပုံတို့သည်လည်း။ တုမှံ၊ ကျေးဇူးသခင် အသင်သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဝဏ္ဏာနံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့၏။ သောဠသိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်တို့၏ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပြန်စိတ်သော အစိတ်ကို။ နာဂ္ဂန္တိ၊ မမှီနိုင်ကုန်။ ဝါ၊ သောဠသိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်တို့၏ တစ်စိတ် လောက်မျှ။ နာဂ္ဂန္တိ၊ အဖိုးမထိုက်ကုန်။ [အဘူတောပမာလင်္ကာရဂါထာ။]

၁၆၅။ ။သမန္တာ နေကပက္ခိနံ၊ နိဂြောဓော တာဏလေဏကော။
သပါဒေါ သသိရော စေ သော၊ ဘဝေယျ သန္တ တံသမော။ ။

သန္တာ၊ အို ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းတို့၏ ခိုကိုးရာဖြစ်သော သူတော် ကောင်း။ သမန္တာ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နေကပက္ခိနံ၊ သောင်းသောင်း အုတ်အာ ရောက်လာကြကုန်သော ငှက်များစွာတို့၏။ တာဏလေဏကော၊ ပုန်းအောင်း လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်ကြီး သည်။ သပါဒေါ၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသည်။ သသိရော၊ ဦးခေါင်းရှိသည်။ စေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သော၊ ထိုပညောင်ပင်ကြီးသည်။

တံသမော၊ သင် သူတော်ကောင်းနှင့် တူသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။
 [ဤကား မဖြစ်ဖူးမြဲ အံ့ဖွယ်သရဲ ရှိရာကို ရှာ၍ ပုံနှိုင်းဆိုသောကြောင့်
 အဗ္ဘုတောပမာမည်၏။ သင် သူတော်ကောင်းသည် ပညောင်ပင်ကြီးနှင့် တူရာ၏
 ဆိုလိုလျက် ပညောင်ပင်ကြီးသည် သင်သူတော်ကောင်းနှင့် တူရာ၏ဟု ပြောင်းပြန်
 ဆိုသောကြောင့် ဝိပရိတောပမာလည်း မည်သတည်း။]

၁၆၆။ ။အနေကေသံ ကဿကာနံ၊ မဟာမေယော သုလေဏကော။
 သကာယော သသိရော စေ တံ၊ ဘဝေယျ သန္တ တံသမော။ ။

သန္တ၊ အို မုရင်း၊ ကောက်တီး၊ ကောက်ကြီး ကောက်သုံးသီးကို ပြီးစေ
 တတ်သော မိုးတိမ်ကြီးပမာ တရားမိုးကြီး ရွာတတ်သောသူတော်ကောင်း။
 အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော။ ကဿကာနံ၊ လယ်လုပ်ယောက်ျားတို့၏။
 သုလေဏကော၊ ကောင်းစွာ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။ မဟာ
 မေယော၊ ကောင်းကင်အလုံး အပြည့်ချုပ်ချုပ်၍ ရွာသော မိုးတိမ်ကြီးသည်။
 သကာယော၊ ကိုယ်ရှိသည်။ သသိသော၊ ဦးခေါင်းရှိသည်။ စေ ဘဝေယျ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တံ၊ သင်သူတော်ကောင်းသည်။ တံသမော၊ ထို
 မိုးတိမ်ကြီးနှင့် တူသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[ဤကား တစ်ရံတစ်ဆစ် မဖြစ်နိုင်ရာ အလွန်အံ့ဩဖွယ်ရာ ဥပမာကို ရှာ၍ ဆို
 ခြင်းကြောင့် အဗ္ဘုတောပမာလည်း မည်၏။ ယခင်ကဲ့သို့ မက္ခေမထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်
 ဆိုခြင်းကြောင့် အဝိပရိတောပမာလည်း မည်သတည်း။ ။အဘူတောပမာကား ထင်ရှား
 မရှိသည်ကို ပုံနှိုင်းဆိုသော အဘူတသာမန်တည်း။ အဗ္ဘုတောပမာကား ထင်ရှားမရှိ
 နိုင်သည်ကို အံ့ဩလောက်အောင်သာ ကြံဆိုသော ဝိမှယဝိသေသတည်း။]

၁၆၇။ ။ဒေဝိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သန္တာနံ ဝဏ္ဏဒဿိနော။
 မဟာမေယနိကြောမိကော၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဒေဝိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊
 ငါ၏တပည့်တို့သည်။ သန္တာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဝဏ္ဏဒဿိနော၊
 ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ယုံကြည်သမှု ရှုကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မဟာ-
 မေယ နိကြောမိကော၊ ပညောင်ပင်ကြီး၊ မိုးကြီးတို့လျှင် ဥပမာရှိကုန်သော။
 သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သေဝန္တု၊ တည်း။

သူတော်ကောင်းမှီဝဲသော်

၁၆၈။ ။ ဗာလာဗာလာ ဆေကာ ဟောန္တိ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။

ဗာလာနံ နာသကော လောဘော၊ ကိမေသံ န ဝိနာသကော။ ။

၁၆၉။ ။ ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ ဒန္တာယန္တိ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။

ဒုဋ္ဌာနံ ဒူသကော ဒေါသော၊ ကိမေသံ န ဝိဒူသကော။ ။

၁၇၀။ ။ ရတ္တာရတ္တာ ဝိရဉ္ဇန္တိ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။

ရတ္တာနံ မောဟေန္တော မောဟော၊ ကိမေသံ န ဝိမောဟကော။ ။

ဗာလာဗာလာ၊ မလိမ္မာသူ မလိမ္မာသူတို့သည်။ သန္တေသန္တေ၊ ထိုထို ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် သူတော်သူတော် ဟူသမျှတို့ကို။ သုသေဝိနော၊ ကောင်းစွာ မှီဝဲလေ့ရှိကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဆေကာ၊ လိမ္မာကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗာလာနံ၊ မလိမ္မာသူတို့ကို။ နာသကော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော။ လောဘော၊ လောဘသည်။ ဒေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲကုန်သော သူမလိမ္မာ တို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝိနာသကော၊ မဖျက်ဆီးနိုင် ပါလိမ့်မည်နည်း။

ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ၊ လူညစ် လူဆိုးများစွာတို့သည်။ သန္တေသန္တေ၊ သူတော် ကောင်း သူတော်ကောင်း ဟူသမျှတို့ကို။ သုသေဝိနော၊ ရှိသော်။ ဒန္တာယန္တိ၊ ယဉ်ကျေးကြကုန်၏။ ဒုဋ္ဌာနံ၊ လူညစ် လူဆိုးတို့ကို။ ဒူသကော၊ ဖျက်ဆီး နိုင်သော။ ဒေါသော၊ သည်။ ဒေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲမိကုန်သော သူဆိုး လူဆိုးတို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝိဒူသကော၊ မဖျက်ဆီးနိုင်ပါ လိမ့်မည်နည်း။

ရတ္တာရတ္တာ၊ ရာဂပြောထူ တပ်တတ်ကုန် တပ်တတ်ကုန်သူတို့သည်။ သန္တေသန္တေ၊ သူတော်သူတော်ဟူသမျှတို့ကို။ သုသေဝိနော၊ ကောင်းစွာ မှီဝဲကြကုန် သည်ရှိသော်။ ဝိရဉ္ဇန္တိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းကြကုန်၏။ ရတ္တာနံ၊ တပ်တတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ မောဟေန္တော၊ မိုက်တတ် မိုက်စေတတ် သော။ မောဟော၊ မောဟသည်။ ဒေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲမိသူ တပ်တတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝိမောဟကော၊ မမိုက်တတ် မမိုက်စေတတ်ပါလိမ့်မည်နည်း။

[ဤသုံးဂါထာတို့ကား သူတော်ကောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး မှီဝဲဆည်း ကပ်မိသော သူတို့ကို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်။ နဂိုမူရင်း က

ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟစရိုက်ပြောသူ လူတို့သော်လည်း သူတော်ကောင်းကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်မိသည့်အခါ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဓမ္မဩဝါဒ၌ တည်သဖြင့် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ကို တွန်းသတ်နိုင်ကုန်ရကား ထိုရာဂစသည်တို့သည် မပျက်ဆီးနိုင်လေကုန်ဟူ၍ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်မှီဝဲခြင်း၏ အလွန်သော အကျိုးရှိသော အတိသယဂုဏ်ကို ပြသော ဂါထာတို့တည်း။ ထိုသို့ပြသော်လည်း ရိုးရိုး တိုက်ရိုက်မပြ၊ စကားသွယ် စကားဝိုက်ဖြင့် အကောက်ဆို၍ ပြသောကြောင့် အတိသယဝက်ဂုတ္တိအလင်္ကာရဂါထာတို့မည်ကုန်၏မှတ်။]

ယခုအခါ သိလေသာလင်္ကာရဂါထာဖြင့် ဩဝါဒပြုပြန်လိုရကား-----

သူတော်ကောင်းအစစ်

၁၇၁။ ။သန္တာသန္တာ နေဝ သန္တာ၊ သန္တာသန္တာ န သန္တတော။
 သန္တာသန္တာပိ အညောညံ၊ မာ ဝိကုဇ္ဈန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။မိနံ ။

သန္တာ၊ သီလရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ သန္တာ၊ ပါပိစ္ဆတာ မဟိစ္ဆတာစသော အယုတ်တရားရှိကုန်သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သန္တာသန္တာ၊ တကယ့် သူတော်ကောင်းအစစ်တို့သည်။ နေဝ သန္တာ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်။ သန္တာ၊ သီလရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ နေဝ သန္တာ၊ ပါပိစ္ဆတာ မဟိစ္ဆတာ အစရှိသော အယုတ်တရား မရှိကုန်သည်။ သန္တာ နေဝ သန္တာ ဒေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သော်သာလျှင်။ သန္တာသန္တာ၊ တကယ့် သူတော်ကောင်းအစစ်တို့သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်နိုင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သီလရှိသော သူတော်ကောင်းဖြစ်သော်လည်း အယုတ်တရားရှိသော် တကယ့် သူတော်ကောင်း မဟုတ်၊ အယုတ်တရားမရှိမှသာ တကယ့်သူတော်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သောကြောင့်။ သန္တာ၊ သီလရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန် ပြီးလျက်။ သန္တာ၊ ပါပိစ္ဆတာ မဟိစ္ဆတာ စသော အယုတ်တရားရှိကုန်သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသန္တာ၊ မသူတော်တို့သည်။ န သန္တာ၊ မဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။သန္တာ၊ အယုတ်တရားရှိကြကုန်သော။ အသန္တာ၊ မသူတော်တို့သည်လည်း။ န သန္တာ၊ အယုတ်တရားမရှိကုန်သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။ သန္တာ၊

အယုတ်တရားရှိကြကုန်သော။ အသန္တာ၊ မသူတော်တို့သည်။ သန္တာ၊
 ဖြစ်ပေကုန်လျက်။ အသန္တေ၊ အယုတ်တရားမရှိကြကုန်သော။ သန္တေ အပိ၊
 သူတော်ကောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အသန္တာ၊ အယုတ်တရားမရှိကြကုန်သော။
 သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သန္တာပိ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီးလျက်လည်း။
 သန္တေ၊ အယုတ်တရား ရှိရာကြကုန်သော။ အသန္တေပိ၊ မသူတော်
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သန္တာသန္တာပိ၊ သူတော် မသူတော်
 နှစ်ဦးလုံးတို့သည်လည်း။ အညောညံ၊ အချင်းချင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 မာ ဝိကုဇ္ဈန္တု၊ အမျက်မထွက်ကြစေကုန်သတည်း။

[ရှေ့ပါဒဝဂ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကား သီလသမ္ပန္နဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း ပါပိစ္ဆာ၊ မဟိစ္ဆာ၊ အတြိစ္ဆာ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆေရစသော အယုတ်တရား
 ရှိခဲ့လျှင် တကယ့် သူတော်စင် မဟုတ်နိုင်။ ယင်းသို့သော အယုတ်တရား မရှိမှသာ
 တကယ့် သူတော်စင် ဖြစ်နိုင်မည်ဖြစ်သောကြောင့် သီလသမ္ပန္နဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း
 ဖြစ်ကြလေကုန်ပြီးသော သူတို့သည် ပါပိစ္ဆာအစရှိသော အယုတ်တရားတို့ကို
 နိုင်နင်းအောင် ပယ်ရှား၍ တကယ့် သူတော်ကောင်းအစစ် ဖြစ်ကြရအောင်
 သတိဆောင်ကြရမည် ဟူလိုသည်။ နောက်ပါဒဝဂ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကား အယုတ်တရား
 ရှိသော မသူတော်တို့ ဖြစ်ကုန်လျက် အယုတ်တရားမရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကို
 အမျက်မထွက်သင့်ပေ။ အယုတ်တရားမရှိသော သူတော်ကောင်းတစ်ဆူဖြစ်ကြကုန်
 တပြီးလျက်လည်း ရှေးကံမကောင်းလှ၍ အယုတ်တရား ရှိရာကြသော မသူတော်
 တို့ကို အမျက်မထွက်သင့်ပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုနှစ်ဦးစုံသော သူတော် မသူတော်
 နှစ်ရပ်တို့သည်ပင် အချင်းချင်း အမျက်မထွက်မိအောင် အထူးသတိဆောင်နိုင်ကြပါ
 စေကုန်သော ဟူလိုသည်။ ။ သန္တာသန္တာပိ-၌ သန္တာ+ အသန္တေ+ အပိ၊ အသန္တာ+
 သန္တေ+ အပိ၊ သန္တာ+ အသန္တာပိ- ဟူ၍ သုံးချက်ပဒစ္ဆေဒမျိုးကိုလည်း သတိရှိစေ။
 ဤဂါထာကား အချို့အရာ၌ ပုဒ်ကို မဖျက်မူ၍ အနက်အထူးထူး အပြားပြား
 ထွက်သောကြောင့် ဘိန္နာဘိန္နုပဒတ္တ သီလေသာလင်္ကာရဂါထာ မည်သတည်း။ ။
 သံဝိဇ္ဇန္တိ အန္တာ လာမကဓမ္မာ ဧတေသန္တိ သန္တာ-ဟု ပုဒ်ကို ဖျက်၍ အနက်ယူသည့်အခါ
 သန္တ-သဒ္ဒါဖြင့် မသူတော်ကိုလည်း ရသောကြောင့် ဘိန္နုဝါကျတ္ထမည်၏။ ပုဒ်ကို ဖျက်၍
 မကြိဘဲလျက် သန္တာဟူသော ပကတိပုဒ်၌ပင် သူတော်ကောင်း-ဟူသောအနက်၊
 ဖြစ်ကုန်သည်-ဟူသော အနက်အားဖြင့် အနက်နှစ်ချက် ယူရသည့်အခါ
 အဘိန္နုဝါကျတ္ထသီလေသမည်သတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာသည် ဘိန္နာဘိန္နု
 ဝါကျတ္ထသီလေသဂါထာမည်သည်ဟု မှတ်လေ။ ။ အနက်တစ်ခုထွက်ခိုက် အနက်တစ်ခု
 လည်း စီးကပ်ရှိသောကြောင့် သီလေသဟူသတတ်။ အလင်္ကာဒီကာသစ်။]

အင်ကြင်းပင်နှင့်တူသော သူတော်ကောင်း .

၁၇၂။ ။သာလာသာလာ သုပုပ္ဖန္တိ၊ သီတစ္ဆာယာ သုသောဘိတာ။
ဇနာနံ သုလေဏာ ဟောန္တိ၊ သန္တာသန္တာ သုဂန္ဓိကာ။ ။

သာလာသာလာ၊ သစ်ပင်တကာတို့၏ သစ်မင်း အင်ကြင်းပင်ကြီး တို့သည်။ သုပုပ္ဖန္တိဣဝ၊ မိမိတို့၏ ကောင်းမြတ်သော အနံ့ရှိသော အပွင့် တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်ကုန်ဘိ၏သို့။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းဟူသမျှတို့သည်။ သုပုပ္ဖန္တိ၊ မိမိတို့၏ သီလသမာဓိစသော အပွင့်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်ကုန်၏။ သာလာသာလာ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့သည်။ သီတစ္ဆာယာ ဣဝ၊ မိမိတို့၏ ကြီးစွာသော အရိပ်တို့ဖြင့် ချမ်းအေးသော အရိပ်ရှိကုန်သကဲ့သို့။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းဟူသမျှ တို့သည်။ သီတစ္ဆာယာ၊ မိမိတို့၏ ကရုဏာ မေတ္တာ အရိပ်ကြီးတို့ဖြင့် ချမ်းအေးသော အရိပ်ရှိတော်မူကြပေကုန်၏။ သာလာသာလာ၊ သစ်ပင်ကြီး တို့သည်။ သုသောဘိတာ ဣဝ၊ မိမိတို့၏ ခက်သေးခက်မ စသည်တို့ဖြင့် အလွန် တင့်တယ်ကုန်သကဲ့သို့။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်ကောင်းအစစ်တို့ သည်။ သုသောဘိတာ ဣဝ၊ မိမိတို့၏ သွာကာရ သန္တိန္ဒြိယစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် အလွန်တင့်တယ် ကုန်၏။ သာလာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့သည်။ ဇနာနံ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးကို ခိုမှီးချင်တတ် မြတ်နိုးချင်တတ် ကုန်သော သူတို့၏။ သုလေဏာ၊ အရိပ်အေးအေး အပွင့်မွှေးမွှေးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ပုန်းအောင်းရာတို့သည်။ ဟောန္တိ ဣဝ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ သန္တာသန္တာ၊ တကယ့် သူတော်စစ်သခင် ကျေးဇူးရှင်တို့သည်။ ဇနာနံ၊ သူတော်ကောင်းကို ခိုကိုးရာမှတ် မြတ်နိုးတတ် ကုန်သောသူတို့၏။ သုလေဏာ၊ သုတ ပညာ ကရုဏာ မေတ္တာအရိပ် အေးအေး၊ သီလ သမာဓိ အပွင့်မွှေးမွှေးတို့ဖြင့်၊ ကောင်းစွာပုန်းအောင်း လည်းလျောင်းရာတို့သည်။ သုဂန္ဓိကာ ဣဝ၊ ကောင်းသော ရနံ့ရှိကုန်သကဲ့သို့။ သန္တာ သန္တာ၊ တို့သည်။ သုဂန္ဓိကာ၊ လေအောက်လေညာ ကောင်းစွာ ကြိုင်သင်းသော သတင်းကောင်းရနံ့ရှိကုန်၏။

[ဤဂါထာကား ပုဒ်ကို မပျက်ဘဲလျက် အနက်နှစ်ချက်ထွက်၍ အဘိန္ဒဝါကျုတ္တ သီလေသဂါထာမည်သတည်း။]

ယခုအခါ ၎င်းဂါထာ၏ ဗျုတ္တအားလျော်စွာ ဩဝါဒပြုလိုရကား-----

၁၇၃။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သုပုပ္ဖေ သီတလစ္ဆယေ။
သုဂန္ဓိကေ သုသောဘန္တေ၊ သန္တေ သာလေဝ သေဝယံ။ ။မိနံ။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သော။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သုပုပ္ဖေ၊ ကောင်းမြတ်သော အပွင့်ရှိကုန်သော။ သီတလစ္ဆယေ သီတလစ္ဆာယေ၊ အေးမြသော အရိပ်ရှိကုန်သော။ သုဂန္ဓိကေ၊ ကောင်းမြတ်သော မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိကုန်သော။ သုသောဘန္တေ၊ အလွန် တင့်တယ်ကုန်သော။ သာလေ၊ အင်းကြင်ပင်ကြီးတို့ကို။ ဇနာ၊ လူခပ်သိမ်း တို့သည်။ သေဝန္တိ ဣဝ။ မှီဝဲကြကုန်ဘိသကဲ့သို့။ သုပုပ္ဖေ၊ ကောင်းမြတ်သော သီလ သမာဓိ အပွင့်ရှိကုန်သော။ သီတလစ္ဆယေ သီတလစ္ဆာယေ၊ အေးမြသော ကရုဏာ မေတ္တာ အရိပ်ရှိကုန်သော၊ သုဂန္ဓိကေ၊ ကောင်းမြတ်သော ကျော်စောခြင်း သတင်းကောင်းအနံ့ ရှိကုန်သော။ သုသောဘန္တေ၊ သွာကာရ သန္တိ နြိယ စသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာ တင့်တယ်ကြပေကုန်သော။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကို၊ သေဝယံ သေဝန္တု၊ ကောင်းစွာမှီဝဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤလည်း အဘိန္ဒဝါကျတ္ထပင်။]

၎င်းအဘိန္ဒဝါကျတ္ထ သီလေသဂါထာမျိုးတို့ဖြင့် တစ်ပုံလည်း၍ တစ်နည်း ဩဝါဒပြုပြန်လိုရကား.....

တရားမိုးကြီးရွာပါစေ

၁၇၄။ ။ဒေဝါ မေဃံ ဝဿာပေန္တိ၊ သတ္တေ သတ္တေ ပမောဒိနော။
သဿေသဿေ ဝိရဋ္ဌေန္တာ၊ သန္တာသန္တာဝ ဝဏ္ဏိတာ။ ။
၁၇၅။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ သတ္တေသတ္တေ ပမောဒိနော။
သဿေသဿေ ဝိရဋ္ဌေန္တာ၊ သန္တေ ဒေဝေဝ မာနယံ။ ။မိနံ။

ဒေဝါ၊ ပဇ္ဇန်နတ်မင်းတို့သည်။ သတ္တေ၊ မိုးရွာခြင်းကို တောင့်တ မက်မောကြကုန်သော။ သတ္တေ၊ လယ်လုပ်သား သတ္တဝါများတို့ကို။ ပမောဒိနော ပမောဒါပိနော၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်လျက်၊ သဿေသဿေ၊ ကောက်ပင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို။ ဝိရဋ္ဌေန္တာ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား စေကုန် လျက်။ ဝဏ္ဏိတာ၊ လယ်လုပ်သား သူအများတို့ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်

ဖြစ်၍။ မေဃံ၊ မိုးကြီးကို။ ဝဿာပေန္တိ ဣဝ၊ လျှပ်တဝင်းဝင်း မိုးသီချင်း
 ဖြင့် မလင်းမစဲ တသဲသဲ ရွာစေကုန်ဘိသကဲ့သို့။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်
 ကောင်းတရား၌ တောင့်တမက်မောကြကုန်သော။ သတ္တေ၊ ရဟန်းရှင်လူ
 သူခပ်သိမ်းတို့ကို။ ပမောဒိနော ပမောဒါပိနော၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ သဿေသဿေ၊ ကောက်ပင်ကြီးငယ် တရားနာပရိသတ် အသွယ်
 သွယ်တို့ကို။ ဝိရဋ္ဌေန္တေ၊ သဒ္ဓါတရား တက်ကြွားစည်ပင်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဝဏ္ဏိတာ၊ တရားနာလူ ခပ်သိမ်းသူတို့ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မေဃံ၊
 တရားမိုးကြီးကို။ ဝဿာပေန္တိ၊ ရွာစေကုန်၏။

ဒဒိံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား
 သတိထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သတ္တေ၊
 မိုးရွာခြင်း၌ တောင့်တမက်မောကြကုန်သော။ သတ္တေ၊ လယ်လုပ်သား
 သတ္တဝါတို့ကို။ ပမောဒိနော ပမောဒါပိနော၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။
 သဿေသဿေ၊ ကောက်ပင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို။ ဝိရဋ္ဌေန္တေ၊
 စည်ပင်ပျံ့ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ ပဇ္ဇန်နတ်မင်းတို့ကို။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။
 မာနေန္တိ ဣဝ၊ မြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့။ သတ္တေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌
 မက်မောတတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တရားနာပရိသတ် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။
 ပမောဒါပိနော၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဿေသဿေ၊
 ကောက်ပင်ကြီးငယ် တရားနာပရိသတ် အသွယ်သွယ်တို့ကို။ ဝိရဋ္ဌေန္တေ၊
 သဒ္ဓါတရား တိုးပွားစည်ပင်စေတတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့ကို။ မာနယံ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးနိုင်ကြပါစေသတည်း။

[အဘိန္ဒုပဒတ္တသိလေသာလင်္ကာရဂါထာ။]

ယခုအခါ ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာအဆုံး နိဂုံးအုပ်လိုရကား . . . .

ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂစ္ဆေ တတိယာ ပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာ။ မိနံ။

၄-ဗာလာနုပသေဝနကထာ။

[ယခုအခါ ဗာလာနုပသေဝနကထာကို ပြပြန်လိုရကား . . . . .
ဣတော ပရံ တာဝ ဗာလာနုပသေဝနကထာ ကထိယတေ စသည်ကိုမိန့်]၊
ဣတော၊ ဤပဏ္ဍိတုပသေဝနကထာမှ။ ပရံ၊ နောက် အခြားမဲ့၌။
ဗာလာနုပသေဝနကထာ၊ ဗာလာနုပသေဝနကထာကို။ ကထိယတေ၊
ဆိုအပ်လတ္တံ့။

မဟိစ္ဆာ ပါပိစ္ဆာတို့၏အကြောင်း

၁၇၆။ ။လောဘော ဟေတု မဟိစ္ဆာယ၊ ပါပိစ္ဆာယ မဟိစ္ဆတာ။
ပါပိစ္ဆာ ပါပိမံ ကတ္တာ၊ ပါပိမော သဗ္ဗဝဇ္ဇိတော။ ။

လောဘော၊ လောဘသည်။ မဟိစ္ဆာယ၊ ပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့၌
လွန်စွာ အလိုကြီးခြင်း၊ မိမိကျမ်းဂန်တတ်သည်အရာ၊ အကျင့်သီလရှိသည်
အရာတို့ကို သူတပါးတို့အား သိစေခြင်းငှာ အလွန်အလိုကြီးခြင်းဟုဆို
အပ်သော မဟိစ္ဆာ၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ မဟိစ္ဆတာ၊ ကြီးသော အလို
ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အလိုကြီးခြင်းသည်။ ပါပိစ္ဆာယ၊ မိမိ
ကျမ်းဂန် လှလှမတတ်ဘဲလျက် လှလှကြီး တတ်သည်အယောင်၊ သီလ
သမာဓိ လှလှကြီးမရှိဘဲလျက် လှလှကြီး ရှိသည်အယောင် ဟန်ဆောင်ချင်
တတ်သော ယုတ်မာသောအလို၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ ပါပိစ္ဆာ၊
ယုတ်မာသောအလိုသည်။ ပါပိမံ ပါပိမဘာဝဿ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏
အဖြစ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ ပါပိမော၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။
သဗ္ဗဝဇ္ဇိတော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ အချင်းခပ်သိမ်း ကြည့်အပ်၏။

[ဤဂါထာကား နောက်နောက်သော စကားသည် ရှေ့ရှေ့သော စကားကို
ထူးအောင် ပြုစီရင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကြောင်းအကျိုး တစ်စဉ်တည်း
တစ်စပ်တည်း သွားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ၏
သောတုနေတို့၏ နား၌ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဝိမိဇကာဝဠိ
အလင်္ကာရ ဂါထာမည်သတည်း။ လောဘ-ဟူသော ရှေ့စကားသည် သာမညတည်း၊
မဟိစ္ဆာ၏ အကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဆိုခြင်းသည် ဝိသေသတည်း။ မဟိစ္ဆာဟူသော
ရှေ့စကားသည် သာမညတည်း၊ ပါပိစ္ဆာ၏ အကြောင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းနောက်
စကားသည် ဝိသေသတည်း။ ပါပိစ္ဆာဟူသော ရှေ့စကားသည် သာမညတည်း၊
သဗ္ဗဝဇ္ဇိတော-ဟူသော နောက်စကားသည် သူယုတ်မာကို သူခပ်သိမ်းတို့ ကြည့်အပ်

သည်ဟူသော အနက်ထူးကို သိစေတတ်သောကြောင့် ဝိသေသတည်း။ ထိုသို့ ရှေ့ စကားကို နောက်စကားသည် ထူးအောင် ပြုတတ်သည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည်လည်း အန အရင့် အကြောင်း အကျိုး တစ်စဉ်တည်း တစ်စပ်တည်း သွားသည်ဟုလိုသည်။]

သူတော်ကောင်း မဟုတ်လျှင် ပညာရှိမဟုတ်

၁၇၇။ ။ပါပိစ္ဆော န သန္တော ဟောတိ၊ နာသန္တော ပဏ္ဍိတော ဘဝေ။
အပဏ္ဍိတော န ခေါ ခေမိ၊ အခေမိ နေဝ သေဝိတော။ ။

ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော သူသည်။ သန္တော၊ သူတော် ကောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ အသန္တော၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သော သူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်သည်။ န ဘဝေ၊ မဖြစ်နိုင်။ အပဏ္ဍိတော၊ ပညာမရှိသော သူသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ န ခေမိ၊ မိမိ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့အား ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးကင်းအောင် မတတ်နိုင်။ အခေမိ၊ မိမိ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့အား ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးကင်းအောင် မတတ်နိုင်သော သူကို။ သုခကာမေဟိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ န သေဝိတော န သေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။

တစ်နည်း အကျယ်ကား။ ။ ပါပိစ္ဆော၊ သိလမရှိ ရှိယောင်ကား တရားမကျင့် ကျင့်ယောင်ကားနှင့် ပလွှားဝါကြွားလိုသော သူသည်။ ဗဟုသုတောပိ၊ ဗဟုသုတရှိသော်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကောပိ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ အသန္တော၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သော သူသည်။ တိပိဋက ဓရောပိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်သော်လည်းကောင်း။ သတ္တညူပိ၊ သဒ္ဓါ ပုဒ်ပါဌ် ကျန်းဂန်တတ်သော်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်သည်။ န ဘဝေ၊ မဖြစ်နိုင်။ အပဏ္ဍိတော၊ ပညာမရှိသော သူသည်။ မဟာဘဂျောပိ၊ ဘုန်းကြီးသော်လည်းကောင်း။ မဟာပရိဝါရောပိ၊ များသောအခြံအရံရှိသော် လည်းကောင်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ န ခေမိ၊ မိမိ ခြွေရံသင်းပင်းတို့နှင့် တကွ မိမိ ကိုယ်ကို ဘေးကင်းအောင် မတတ်နိုင်။ အခေမိ၊ ဘေးကင်းအောင် မတတ်နိုင် သော သူကို။ ခေမကာမေဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ဘေးကင်းခြင်းကို လိုလားကြ ကုန်သော သူတို့သည်။ န သေဝိတော၊ မမှီဝဲအပ် မမှီဝဲထိုက် မမှီဝဲသင့် မမှီဝဲကြလင့်။

[ဤဂါထာကား ရှေးနည်းတူပင် ရှေ့ရှေ့စကားကို နောက်နောက်စကားက တစ်စဉ်တည်း ဆက်ကာဆက်ကာ အထူးပြုတတ်သောကြောင့် ဧကောဠိလည်းမည်၏။ န သဒ္ဒါဖြင့် ရှေ့စကားကို နောက်စကားဖြင့် မြစ်ကာမြစ်ကာ သွားသောကြောင့် နိသေလည်းမည်၏။ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာ၏ ကောင်းမြတ်သော စကားမျိုးဖြစ်၍ တန်ဆာသဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့် အလင်္ကာရလည်းမည်၏။ ထို့ကြောင့် သုံးခုလုံးစပ်၍ နိသေဧကောဠိအလင်္ကာရကထာမည်၏ ဟူ၍မှတ်။]

သဒ္ဒါတရားမရှိ၍ သီလမစောင့်

- ၁၇၈။ ။ပါပိစ္ဆာယ ကတော ပါပေါ၊ ပါပိစ္ဆာ ပါပနိဿိတာ။
အဒန္တော ဝိနယော နေဝ၊ ဝိနယော နော အဒန္တကော။ ။
- ၁၇၉။ သန္တေသ္မာနိဿိတော ဗာလော၊ ဗာလော တေသု အနိဿိတော။
ဓမ္မာရကာ နေဝ ဆေကော၊ အဆေကတ္တာ တဒါရကာ။ ။
- ၁၈၀။ ဗာလေသု နိဿိတော ဗာလော၊ ဗာလောဝ တေသု နိဿိတော။
အသဒ္ဓေါ သံဝရော နေဝ၊ အသံဝရော အသဒ္ဓကော။ ။

ပါပိစ္ဆာယ ၊ ယုတ်မာသော အလိုသည်။ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ ကတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုသည်။ ပါပနိဿိတာ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်၌ မှီ၏။ အဒန္တော၊ မယဉ်ကျေးသော သူသည်။ နေဝ ဝိနယော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မဆုံးမ။ နောဝိနယော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မဆုံးမသော သူသည်။ အဒန္တကော၊ မယဉ်ကျေးနိုင်။ ။

သန္တေသ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၌။ အနိဿိတော၊ မမှီသည်ဖြစ်၍။ ဗာလော၊ မိုက်ရလေ၏။ ဗာလောဝ၊ မိုက်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ တေသု၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့၌။ အနိဿိတော၊ မမှီဝဲ။ ဓမ္မာရကာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ ဝေးသောကြောင့်။ နေဝ ဆေကော၊ မလိမ္မာ။ အဆေကတ္တာ၊ မလိမ္မာသောကြောင့်။ တဒါရကာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားမှ ဝေး၏။

ဗာလေသု၊ သူမိုက်တို့၌။ နိဿိတော၊ မှီမိသည်ဖြစ်၍။ ဗာလော၊ မိုက်ရလေ၏။ ဗာလောဝ၊ မိုက်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ တေသု၊ ထိုသူမိုက်တို့၌။ နိဿိတော၊ မှီမှားလေ၏။ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဒါတရားမရှိသည်ဖြစ်၍။ နေဝ သံဝရော၊ သီလကို မစောင့်စည်း။ အသံဝရော၊ သီလမစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ အသဒ္ဓကော၊ သဒ္ဒါတရား မတိုးပွားနိုင်။

[ဤကား ရှေ့ရှေ့စကားသည် နောက်နောက်စကား၏လည်းကောင်း၊ နောက်နောက်စကားသည် ရှေ့ရှေ့စကား၏လည်းကောင်း အချင်းချင်း အပြန်အလှန် တန်းဆာသဖွယ်ဖြစ်၍ အညမညဝိဘူသနာလင်္ကာရမည်သတည်း။ ပါပိစ္ဆာယ ကတော ပါပေါ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ပါပပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မှ လွတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ပါပိစ္ဆာကို နာနာ ပယ်ရမည်ဟု ပြသတည်း။ ပါပိစ္ဆာ ပါပနိဿိတာ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် ပါပိစ္ဆာကို ပယ်လိုသော သူတို့သည် ပါပပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ မမှီမိအောင် သတိဆောင်ရမည်ကို ပြသတည်း။ အဒန္တာ ဝိနယော နေဝ-ဟူသောပါဌ် ဖြင့် အဒန္တ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်မှ လွတ်လိုသော သူတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မဆုံးမမိဘဲ မရှိရအောင် အထူးသတိဆောင်ရမည်ကို ပြသတည်း။ ဝိနယော နော အဒန္တ ကော- ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မဆုံးမသည် ရှိသော် အဒန္တ ပုဂ္ဂိုလ် အဖြစ်မှ မလွတ်နိုင်ဟူသော အနက်ကို ပြသတည်း။ သန္တေ သွာနိဿိတော ဗာလော- ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သူတော်ကောင်းတို့နှင့် မပေါင်းဖော်သော ကြောင့်သာ လူမိုက်ဖြစ်ရသည်။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ရလျှင် လူမိုက်အဖြစ်မှ လွတ်ပါလိမ့်မည် ဟူသော အနက်ကို ပြသတည်း။ ဗာလော တေသု အနိဿိတော- ပါဌ်ဖြင့် လူမိုက်၏အဖြစ်မှ လွတ်လိုသောသူသည် သူတော်ကောင်းတို့နှင့် မပေါင်းဖော် မမှီဝဲမိဘဲ မရှိရအောင် အထူးသတိဆောင်ရမည်ကို ပြသတည်း။ ဓမ္မာရကာ နေဝ ဆေကော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သူတော်ကောင်းတရားမှ ဝေး၍သာ မလိမ္မာသည်။ သူတော်ကောင်းတရားမှ မဝေးလျှင် လူလိမ္မာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဟူသောအနက်ကို ပြသတည်း။ အဆေကတ္တာ တဒါရကာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် လိမ္မာလိုသောသူသည် သူတော်ကောင်းတရားနှင့် မဝေးရအောင် အထူးသတိဆောင်ရမည်ကို ပြသတည်း။ ။ နောက်ဂါထာ၌ လည်း ဤနည်းအတူ အဓိပ္ပာယ်ကို ယူ။]

မြင်းမိုရ်တောင်ကို လှန်နိုင်သော်လည်း

- ၁၈၁။ အနေကေသမ္ပိ သတ္တာနံ၊ စိတ္တံ ဒူသေန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။
အတ္တနော ပါပါစာရေန၊ သန္တာနံ တေ န ဒူသရေ။ ။
- ၁၈၂။ ဗဟူနမ္ပိ စ သတ္တာနံ၊ စိတ္တံ တောသေန္တိ သုဇ္ဇနာ။
အတ္တနော သမာစာရေန၊ အသတံ တေ န တောသရေ။ ။
- ၁၈၃။ သိနေရံ ဥမ္ပုဒ္ဓိတုမ္ပိ၊ သက္ကာ ဟောန္တိ တုလာတုလာ။
နိမုဂ္ဂံ အသတံ စိတ္တံ၊ တထာ ကာတံ န သက္ကရေ။ ။

ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်တို့သည်။ အနေကေသမ္ပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ စိတ္တံ၊ ကရုဏာ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ အတ္တနော ၊မိမိတို့၏။ ပါပါစာရေန၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးသွမ်း

သော အကျင့်ဖြင့်။ ဒုသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်၏။ တေ ဒုဇ္ဇနာ၊ ထိုမသူတော် တို့သည်။ သန္တာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ ကရုဏာ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါပါစာရေန၊ ယုတ်သောအကျင့် ဖြင့်။ န ဒုသရေ၊ မဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်။

သဇ္ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမာစာရေန၊ ကောင်းမြတ်သော သီလ ဓုတင်္ဂ-စသော အကျင့်ဖြင့်။ ဗဟူနံ သတ္တာနံ၊ များစွာကုန် သော သူတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ တောသေန္တိ၊ နှစ်သိမ့်စေနိုင်ကုန်၏။ တေ သဇ္ဇနာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ သည်။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ သမာစာရေန၊ အကျင့်ကောင်းဖြင့်။ န တောသရေ၊ မနှစ်သက်စေနိုင်ကုန်။

တုလာတုလာ၊ တူသောသူတို့နှင့် မတူ၊ မတူသော သူတို့နှင့်သာ တူတော်မူကုန်သော ဘုရားသျှင်တို့သည်။ ဝါ၊ နှိုင်းချိန်အပ်သူတို့နှင့် မနှိုင်းချိန် အပ်ကုန်၊ မနှိုင်းချိန်အပ်သူတို့နှင့်သာ နှိုင်းချိန်အပ်ကုန်သော ဘုရားသျှင်တို့သည်။ ဝါ၊ အတုမရှိသော သူတို့နှင့်သာ တူတော်မူသော ဘုရားသျှင်တို့သည်။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဥမ္မုဒ္ဓိတုမ္ပိ၊ လှန်ခြင်းငှာလည်း။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘုရားသျှင်တို့သည်။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ နိမုဂ္ဂံ စိတ္တံ၊ ဒုစရိုက်ထဲ မှောက်ရက်လဲ၍ နေသောစိတ်ကို။ တထာ၊ ထိုသို့ လှန်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကရေ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

[ဤမျှလောက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော မကောင်းသော စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော မသူတော်တို့ကို မမှီဝဲမိအောင် အထူးသတိ ဆောင်ကြရမည် ဟုလိုသည်။ ။ဗျဂျိတ္ထ။ ။ ပထမဂါထာ၌ ရှေ့ဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုသနအမှု၏ နောက်ဆိုအပ်သော အဒုသနအမှုနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုစကား၏ သောတုဇနတို့၏နား၌ နှစ်ခြိုက် ဖွယ်ရာ တန်းဆာသဖွယ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိရောဓာလင်္ကာရမည်သတည်း။ နောက်နှစ်ဂါထာတို့၌လည်း နည်းတူပင်။ ဤဂါထာသုံးရပ်တို့တွင် ပထမ ဂါထာဖြင့် မသူတော်တို့၏ ဟိနဂုဏ်၊ သူတော်တို့၏ ဝရဂုဏ်ကို အတိသယအား ဖြင့် ဆိုအပ်သတည်း။ နောက်နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်ကား သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝရဂုဏ်၊ မသူတော်တို့တို့၏ ဟိနဂုဏ်ကို အတိသယအားဖြင့် ပေါ်ထင်အောင် ပြဆိုအပ် သတည်း။ ထို့ကြောင့် အတိသယဝိရောဓာလင်္ကာရဟူ၍ ဆိုအပ်၏။]

သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်စေသူများ

- ၁၈၄။ ။ပါပိစ္ဆာ မဟိစ္ဆာ စေဝ၊ မာနော ကောဓော စ မက္ခိတာ။
ဒုဇ္ဇနေဟိ သမံယေဝ၊ လောကံ နာသေန္တိ သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၁၈၅။ ။အပ္ပိစ္ဆော သန္တုဋ္ဌော စေဝ၊ နိမာနော ခန္တိ ဂါရဝေါ။
သုဇ္ဇနေဟိ သမံယေဝ၊ သဒါ သောဘေန္တိ သာသနံ။ ။
- ၁၈၆။ ။ပါပိစ္ဆာ မဟိစ္ဆာ ဘိက္ခု၊ ဒုဇ္ဇနေဟိ ဂိဟိဟိဝ။
သမံ လောကံ ဝိနာသေန္တာ၊ ဩသက္ကာပေန္တိ သာသနံ။

ပါပိစ္ဆာ၊ စာမတတ်ဘဲတတ်ပုံများနှင့် ကြားဝါလိုခြင်း = ပရိယတ္တိ ပါပိစ္ဆာ၊ တရားမကျင့် ကျင့်ယောင်ကားနှင့် ဝါကြားလိုခြင်း = ပဋိပတ္တိ ပါပိစ္ဆာ၊ တရားထူးမရှိ ရှိယောင်ကားနှင့် ဝါကြားလိုခြင်း = အဓိဂမပါပိစ္ဆာ အယုတ်တရား သည်လည်းကောင်း။ မဟိစ္ဆာ စေဝ၊ ပစ္စည်းအာမိသ၌ အလွန် အလိုကြီးခြင်း = ပစ္စယမဟိစ္ဆာ၊ မိမိ သုတပညာရှိသည်ကို သူတစ်ပါးတို့အား သိစေလိုခြင်း = ပရိယတ္တိမဟိစ္ဆာ၊ မိမိ အကျင့်သီလရှိသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ သိစေလိုခြင်း = ပဋိပတ္တိမဟိစ္ဆာ အယုတ်တရားသည် လည်းကောင်း။ မာနော စ၊ ဥစ္စာဂုဏ် သုတ ပညာဂုဏ် စသည်တို့ဖြင့် မာန်ထောင်လွှား ခြင်း မာနသည်လည်းကောင်း။ ကောဓော စ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အိုင်းအမာကြီး ရှိသောသူသည် အနည်းငယ်မျှ ထိုအမာကို ထိလျှင် အလွန် နာကျင်တတ် သကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှ သူတစ်ပါးတို့ ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကာဖြင့် အဆိုမခံ အလွန် အမျက်ထန်ခြင်း ကောဓတရားသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လွန်စွာ စိတ်ကျင်နာ လွယ်တတ် စိတ်ဆိုးလွယ်တတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကောဓတရားသည် လည်းကောင်း။ မက္ခိတာ စ၊ ဆရာ မိဘ သပွဲရိသ တို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ဖျက်ဖြိုလေ့ရှိခြင်းဟူသော မက္ခတရားသည်လည်းကောင်း။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုအယုတ်တရားတို့သည်။ ဒုဇ္ဇနေဟိ၊ မသူတော် တို့နှင့်။ သမံယေဝ၊ ထပ်တူထပ်မျှသာလျှင်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ နာသေန္တိ။ ဖျက်စီးကြကုန်၏။

[ဤ၌ ဒုဇ္ဇနေဟိ၏ အရကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပါပိစ္ဆာ စသည်မှ ကြွင်းသော ထမ္မ၊ သာရမ္မ၊ အတိမာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆေရ- စသော မသူတော်တို့ တရားယုတ် တို့ကို ယူအပ်ကုန်၏။ ၎င်းတရားတို့ကိုပင် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန် ဒေသနာနည်းအားဖြင့် ဒုဇ္ဇနေဟိ-ဟုဆိုသတည်း။]

အပွိုဏ္ဏော၊ မိမိ စာပေကျမ်းဂန် တတ်သိသည်ကို လျှို့ဝှက်လိုသော
 ပရိယတ္တိအပွိုဏ္ဏာ၊ မိမိ အကျင့်သီလရှိသည်ကို လျှို့ဝှက်လိုသော ပဋိပတ္တိ
 အပွိုဏ္ဏာ၊ မိမိ၌ တရားထူးရှိသည်ကို လျှို့ဝှက်လိုသော အဓိဂမအပွိုဏ္ဏာ
 အမြတ်တရားသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌော စေဝ၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း
 လေးပါးတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲပြေလွယ်ခြင်း သန္တုဋ္ဌိ တရားသည်လည်းကောင်း။
 နိမာနော စ၊ သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်တို့အား အလွန် ဝပ်တွားနှိမ်ချ
 နိုင်ခြင်း နိမာန တရားသည်လည်းကောင်း။ ခန္တိ စ၊ သည်းခံနိုင်ခြင်း
 အမြတ်တရားသည်လည်းကောင်း။ ဂါရဝေါ စ၊ အလွန် ရိုသေတတ်ခြင်း
 ဂါရဝတရားမြတ်သည်လည်းကောင်း။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။
 သဇ္ဇနေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သမယေဝ၊ ထပ်တူထပ်မျှသာလျှင်။
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သာသနံ၊ ဘုရားသျှင်သာသနာတော်ကို။ သောဘောန္တိ၊
 တင့်တယ်စေကုန်၏။

ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုဆိုး ရှိကုန်သော။ မဟိစ္ဆာ၊ အလိုကြီး
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဆိုးတို့သည်။ ဒုဇ္ဇနေဟိ၊ မသူတော်ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဂိဟိဟိ၊ လူဆိုး လူမလိမ္မာတို့နှင့်။ သမယေဝ၊ ထပ်တူထပ်မျှသာ
 လျှင်။ ဝါ၊ မကျည်းမကဲ ဇီးမကဲ သာလျှင်။ လောကံ၊ လူများအပေါင်းကို။
 ဝိနာသေန္တာ၊ ဖျက်ဆီးကုန်လျက်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဩသက္ကာပေန္တိ၊
 ဆုတ်ယုတ်စေကုန်၏။

[ဤဂါထာတို့ကား ကြိယာသဟဂုတျာလင်္ကာရ ဂါထာတို့တည်း။ တစ်ခုသော
 ကြိယာ၏ ခြပ်နှစ်ခုတို့၌ အညီအမျှဖြစ်သည်ကို ကြိယာသဟဂုတ္တိဆိုသည်။ ။ သပုတ္တဒါရော
 ပုရိသော အာဂတော-ဟူသောပါဌ်၌ သဟ-သဒ္ဒါဖြင့် အဘ ယောက်ျား လာသကဲ့သို့
 ထိုယောက်ျား၏ သားမယားတို့လည်း လာ၏ဟူသော အနက်ကို ဗျဂျတ္ထအားဖြင့်
 သိစေသည်ပမာ ပါပဘိက္ခုတို့သည် သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်စေသကဲ့သို့
 ဒုဿီလ ပါပဂဟဒ္ဒတို့ သည်လည်း သာသနာတော်ကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏ ဟူသော
 အနက်ကိုသာ ပဓာနအားဖြင့် သိစေသည်။ ပါပဘိက္ခု၊ ဒုဇ္ဇနဂဟဒ္ဒ နှစ်ဦးတို့၌
 ဩသက္ကာပန ကြိယာဖြစ်ခြင်း တူမျှသည်ကို ကြိယာသဟဂုတ္တိဆိုလိုသည်။
 ပါပဘိက္ခုတို့သည် ဒုဿီလလူတို့နှင့် အတူတကွ တိုင်ပင်၍ သာသနာတော်ကို
 ဆုတ်ယုတ်စေသည် ဆိုလိုသည် မဟုတ်မှတ်။ ။ သဟယောဂ သဘောဟူက ဤနည်း
 ချည်းတည်း။]

မြေပွေးမြေဟောက်ထက်ဆိုးသူ

၁၈၇။ ။သပွေ၊ ကူရော ခဠော ကူရော၊ သပ္ပိတ် ကူရတရော ခဠော။

သပွေ၊ မန္တရောသဓိဝသော၊ ခဠော ကေန နိဝါရတေ။^၁

၁၈၈။ ။ဒုဇ္ဇနော ပရိဟန္တဗ္ဗော၊ ဝိဇ္ဇာယာလင်္ကတောပိ သော။

မဏိနာ ဘူသိတော သပွေ ၊ ကိမသော န ဘယင်္ကရော။^၂

သပွေ၊ မြေပွေး မြေဟောက်သည်။ ကူရော၊ ကြမ်းကြုတ်၏။ ခဠော၊ သူယုတ်မာသည်။ ကူရော၊ ကြမ်းကြုတ်၏။ ခဠော၊ သူယုတ်မာသည်။ သပ္ပိတ်၊ မြေပွေး မြေဟောက်ထက်။ ကူရတရော၊ လွန်စွာ ကြမ်းကြုတ်၏။ သပွေ၊ မြေပွေး မြေဟောက်ကို။ မန္တရောသဓိဝသော၊ ဆေးဝါး မန္တရားတို့ဖြင့် ကုစွမ်းနိုင်၏။ ခဠော၊ ရှေ့တွင်တစ်သွယ် ကွယ်ရာတစ်မျိုး ထိုလူဆိုးကို။ ကေန၊ အဘယ်သူမျိုးသည်။ နိဝါရတေ၊ ချိုးနှိပ်ပယ်ရှား မြစ်တားနိုင်အံ့နည်း။ [ဝါကျတ္ထောပမာလင်္ကာရဂါထာ။]

သော ဒုဇ္ဇနော၊ မသူတော်ဟူ ထိုလူဆိုးကို။ ဝိဇ္ဇာယ၊ သုတများစွာ အတတ်ပညာဖြင့်။ အလင်္ကတောပိ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော်လည်း။ ပရိဟန္တဗ္ဗော၊ နိုင်ရာနိုင်ကြောင်း နည်းနာကောင်းဖြင့် ကောင်းကောင်း နှိပ် နင်းအပ်၏။ န သေဝိတဗ္ဗော၊ ပညာလိုချင် သူ့အတတ်ကို မင်သဖြင့် ခိုင် မှီဝဲ မပြုအပ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားဝင်းဝါ လည်ရွဲတန်းဆာဖြင့်။ ဘူသိတော၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ အသော သပွေ၊ ထိုမြေပွေး မြေဟောက်သည်။ န ဘယင်္ကရော ကိ၊ လူကိုပေါက်သတ် ဘေးကိုမပြုတတ်ပါသလော။ [ဤကား ပဋိဝတ္ထုပမာ လင်္ကာရတည်း။]

[ဤနှစ်ဂါထာတို့ကား သက္ကတကျမ်းဂါထာ ဟိတောပဒေသမှ လာသတည်း။ ဤနှစ်ဂါထာတို့တွင် အစဂါထာ၌ “သပ္ပိတ် ကူရတရော ခဠော-”ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သူယုတ်ဟူက မြေပွေး မြေဟောက်တို့ထက်ပင် ယုတ်မာ ကြမ်းကြုတ်သည်ဖြစ်၍ သူယုတ်တို့၏ ခဠသဘောသည် အလွန်အံ့ဖွယ် ရှိသည်ဟူသော ဝိမှယအနက်ကို ပြသတည်း။ ထိုအနက်သည်လည်း သောတုဇန ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သူယုတ်တို့၏ ခဠသဘာဝကို ဟုတ်တိုင်းထင်ထင် သိမြင်စေသဖြင့် နှစ်သက်သာယာခြင်း အတ္ထဝေဒပါမောဇ္ဇ မခုရရသကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဘာဝလည်းမည်၏။ ထိုဘာဝသည်လည်း ဘာဝတစ်ပါးတို့ဖြင့် မလျဉ်းပါးအပ် မနောက်ယုက်အပ်

၁။ စာဏကျနီတိ-၂၆၊

၂။ စာဏကျ၊၂၅။ ဟိတောပဒေသ၊၉၀

ချားစေအပ်သဖြင့် အလွန် ခိုင်ခံ့စွာ တည်တံ့သော သဘောရှိသောကြောင့် ဌာယီလည်း မည်၏။ ထိုကြောင့် နှစ်ခုစပ်ဌာယီဘာဝမည်၏။]

တစ်ခဏမကောင်းမှု၏ အပယ်ဒုက္ခ

၁၈၉။ ။ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ ရတ္တာ၊ လာဘောလာဘေတိမုဋ္ဌကာ။
ခဏံခဏံ ဒွါစရန္တာ၊ စိရံစိရံ သုဒုက္ခရေ။

လာဘေ၊ ရအပ်လာသော။ လာဘေ၊ လာဘ်ဟူသမျှ၌။ ရတ္တာ၊ တပ်ကြကုန် သော။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်ကြီးငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ တစ်နည်းကား၊ ဒုဇ္ဇနာ၊ မကောင်းသောသူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်တို့သည်။ လာဘောလာဘေ၊ လာဘ်ကြီးလာဘ်ငယ် ဟူသမျှ၌။ တစ်နည်းကား၊ လာဘေ၊ ရပြီး၊ ရဆဲ၊ ရလတ္တံ့သော။ လာဘေ၊လာဘ်၌။ အတိမုဋ္ဌကာ၊ အလွန် တွေဝေမိန်းမောကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခဏံခဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ တစ်ခဏတစ်ခဏမျှ၊ ဒွါစရန္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုကျင့် ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ စိရံစိရံ၊ သိန်းနေကမ္ဘာ အလွန်ရှည်ကြာအောင်။ သုဒုက္ခရေ၊ ပါယ်ဝလေးဘုံ ဆင်းရဲကြီးနှင့်သာ ခါခါ ကြုံရရှာကုန်၏။

[ဤ၌ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ ရတ္တာ၊ လာဘောလာဘေ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဒုဇ္ဇနတို့ ဟူက ပစ္စည်းအာမိသတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏ ဟူသော ရတိဌာယီ ဘာဝကို ပြသတည်း။ လာဘောလာဘေ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ယင်း ရတိဌာယီဘာဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာလမ္မနဝိဘာဝကို ပြသတည်း။ ယင်းသို့သော လာဘ်ကို အာရုံစွဲလမ်းသောကြောင့်သာလျှင် ထိုမသူတော်တို့ ပစ္စုပ္ပန်ဘေးကို မထောက် သံသရာဘေးကို မကြောက်နိုင်ဘဲ ပျော်အားသဲနိုင်ကြသည်ဟု ပျော်မြူးနိုင်ခြင်း၏ အာရုံအကြောင်းကို ပြသည်ဟူလိုသတတ်။ အတိမုဋ္ဌကာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ယင်း ရတိဘာဝ၏ ဇနကဟိတ်ဟုဆိုအပ်သော ဥဒ္ဒိပန ဝိဘာဝကို ပြသတည်း။ ယင်းသို့သော တွေဝေခြင်း အဝိဇ္ဇာမောဟကြောင့်သာ ထိုမသူတော်တို့ မွေ့လျော်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ပြလိုသတတ်။ ခဏံခဏံ ဒွါစရန္တာ-စသောပါဌ်ဖြင့် ထိုရတိဘာဝ၏ အကျိုးဖြစ်သော အနုဘာဝကို ပြသတည်း။ ယင်းသို့သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ၌ ပျော်ပါးခြင်း ရတိဌာယီဘာဝကြောင့်ပင် ထိုထိုသို့သော ဒုစရိုက်အမှုကို ပြုကျင့်မှားသဖြင့် အပါယ်လေးပါး၌ ဘေးကြီးဇရာ ဆိုက်ကြရသည်ဟု ပြသည်ဟူလိုသတတ်။]

[ယင်းသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့ကို သိစေတတ်သော ၎င်းဂါထာကို ဖွဲ့ဆိုသော ကဝိဆရာ၏ ၎င်းဂါထာကို ဖွဲ့ဆိုသော အစွမ်းအားဖြင့်

ဖြစ်သော ကာယိက ဝါစသိက ဗျာပါရသည်လည်း ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်တို့ကို ပြတတ်သိစေတတ်သောကြောင့် အနဘာဝေတိ ပုနပျုနံ ဘာဝါဒိကံ ဗောဓေတီတိ အနဘာဝေါ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်လျော်စွာ အနဘာဝမည်၏။ တစ်ဖန် ထိုအကျိုးဖြစ်သော ဂါထာဗန္ဓကို မြင်သဖြင့် အကြောင်းဖြစ်သော ကာယိက ဝါစသိကဗျာပါရကို ဆ၍ သိစေသောအားဖြင့် ဤဂါထာဗန္ဓသည်လည်း ထိုအနဘာဝကို ပြသည်မည်သလျှင် ကတည်း။ ထို့ကြောင့် အနဘာဝဟူသည် ဘာဝ၏အကျိုး ပယောဇဉ်ဖြစ်သော အနဘာဝ၊ ထိုဘာဝ ဝိဘာဝတို့ကို သိစေတတ်သော အနဘာဝ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည် မှတ်။ အလင်္ကာစာကိုယ်၌ အကျိုးအနဘာဝကိုသာ လာရင်းတည်း။ ထို့ကြောင့်မူလော အလင်္ကာရစာကိုယ်၌ ဗဟိနိဿဋ္ဌသေဒါဒိအနဘာဝေဟိ ဝဏ္ဏိယာ^၁ -မိန့်အပ်ပြီ။ အလင်္ကာဒီကာတို့၌ ၂ ကား ဗန္ဓကဝိဆရာ၏ ကာယိက ဝါစသိကဗျာပါရ ကိုလည်း သွင်း၍ အနဘာဝအဖြစ်ကို ပြဆိုအပ်သတည်း။ ထိုသို့ ပြဆိုအပ်သော်လည်း အလင်္ကာ စာကိုယ်၌ လာရင်း အနဘာဝသာလျှင် ဂမ္ဘီရတ္ထလည်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မကထာ အရာ၌လည်း အကျိုးထူးများသတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုအလင်္ကာစာကိုယ်၌ လာရင်းဖြစ်သော ဘာဝ၏ ပယောဇနဟုဆိုအပ်သော အနဘာဝကိုသာ ပဓာနအားဖြင့် ဖွင့်ဆိုလတ္တံ့။]

အဘယ်ကြောင့် ရုံး

၁၉၀။ ။ သိဟာ ဗျဏ္ဍေ ဝိခါဒန္တာ၊ သမလာ ဝိယ ဒုဇ္ဇနာ။

ဝိရေ သန္တေ ဝိနာသေန္တာ၊ ပရာဇေန္တိ ကိံ ဒုဗ္ဗလာ။

သိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်။ ဝိရေ၊ ရဲရင့်ကုန်သော။ ဗျဏ္ဍေ၊ ကျားတို့ကို။ ဝိခါဒန္တာ၊ ကိုက်စားနိုင်ကုန်လျက်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းစွာသော။ သမလာ၊ မိမိတို့၏ အညစ်အကြေး အလှေးအမွှား ပိုးငယ်များမှ ၊ ပရာဇေန္တိ ဝိယ၊ ရုံးကုန်ဘိ၏သို့။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်တို့သည်။ ဝိရေ၊ ရဲရင့်ကြီးမြတ်သော သဒ္ဓါဗလ ပညာဗလရှိကုန်သော။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဝိနာသေန္တာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါး ရိရှားပင်ပန်းအောင် ကြံဆောင်ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်လျက်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းစွာသော။ သမလာ၊ မိမိတို့၏ ဒေါသ၊ မာန၊ မက္ခ၊ ပဠာသ စသော အညစ်အကြေး အလှေးအမွှားမှ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပရာဇေန္တိ၊ ရုံးရှာကြလေကုန်သနည်း။ ဝါ၊ ကိံ ပရာဇေန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့် ရုံးရှာ ကြလေကုန်မသိ။

၁။ သုဗောဓာလင်္ကာဂါထာ-၃၅၁

၂။ ၎င်းဒီသစ် (နာ) ၃၃၇

[ဤဂါထာကား ဝိရေ-ဟူသောဥပမေယျပါဌ်ကို ဗျဿေဟူသော ဥပမာ၌၊ ဒုဗ္ဗလာဟူသော ဥပမေယျပါဌ်ကို သမလာဟူသော ဥပမာ၌၊ သမလာဟူသော ဥပမာပါဌ်ကို ဒုဗ္ဗလာဟူသော ဥပမေယျ၌ လိုက်၍ ယှဉ်အပ်ယူအပ်သောကြောင့် ဧကဒေသအားဖြင့် အဘိနုပဒတ္တသိလေသာလင်္ကာရဂါထာမည်သတည်း။ ဤဂါထာဖြင့် ဒုဇ္ဇနတို့သည် ရဲရင့်သော သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယဗလရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်ပါပြီးလျက် မိမိတို့၏ အလှေးအမွှား ပါပဓမ္မများမှ အဘယ်ကြောင့် ရုံးရှာကြလေမသိ ဟူသော စကားဖြင့် ပြက်ရယ်ပြုဖွယ်ကို ပြသတည်း။ ဒုဇ္ဇနတို့၏ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာသည် သူတစ်ကာတို့ ပြက်ရယ်ပြုစရာသာ ကောင်းလှပေသည်ဟု ပြသည် ဟုလိုသတတ်။ [ဗျဂုံတ္ထ] ။ ထိုပြက်ရယ်ပြုအပ်သော ဟာသတ္တသည်လည်း သောတုဇနတို့၏ အတ္တဝေဒပါမောဇ္ဇရသကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဘာဝလည်း မည်၏။ ထိုဘာဝ၏လည်း ဌာယိဘာဝကိုးပါးတို့၌ အတွင်းဝင်သောကြောင့် ဌာယိဘာဝ လည်းမည်သတည်း။

ဝိရေ သန္တေ ဝိနာသေန္တာ၊ သမလာ ဒုဗ္ဗလာ ကိံ ပရာဇယေ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ထိုဟာသဌာယိဘာဝ၏ ဇနကအကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော ဥဒ္ဓိပန ဝိဘာဝကိုပြသတည်း။ ဥဒ္ဓရိတွာ ဒီပနံ ဥဒ္ဓိပနံ၊ ဝိသေသေန ဘာဝေတိ ပယောဇနံ ဝမေတိတိ ဝိဘာဝေါ၊ ဥဒ္ဓိပနမေဝ ဝိဘာဝေါ ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝေါ။ ဇနကအကြောင်း ဟူသည်ကား ပြက်ရယ်ပြု ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ သူတော်ကောင်း ပညာရှိကြီးများကို အောင်နိုင်ပြီးလျက် မိမိတို့၏ ဒုဗ္ဗလပါပ ဓမ္မအလှေးအမွှားကို မအောင်နိုင်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ပြက်ရယ်ပြုဖွယ် ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သည်ဟုလိုသတတ်။ ဤနည်းတူ သမလာ ပရာဇေတိ-ဟူသော ဝါကျ၏ သာမတ္ထိယအားဖြင့် ယင်းသို့သော မသူတော်တို့၏ ငရဲ ပြိတ္တာဘုံတို့၌ အနယဗျသနဒုက္ခကြီးဧရာ တွေ့ရှာကြလိမ့်မည် ဟူသော အနဘာဝကိုလည်း ပြအပ် သတည်း။ အကြောင်းကို ဆိုသဖြင့် အကျိုးကို သိရသည်ဟုလိုသတတ်။ ဤနည်းအတူ သမလာ ပရာဇေတိ-ဟူသောပါဌ်၏ သာမတ္ထိအားဖြင့်ပင် ယင်းဒုဇ္ဇနတို့၏ တွေ့ဝေခြင်း ဧလသဘာဝ၊ ဒါရုဏဟူသော ဥဂ္ဂသဘာဝ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ ပျင်းရိတတ်ခြင်း အလသိယသဘာဝ-စသော ဗျာဘိစာရဘာဝတို့ကိုလည်း ပြအပ်ကုန်၏။ ရုံးခြင်းဟူသော အကျိုးကို ဆသဖြင့် ရုံးခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းသိရတော့သည် ဟုလိုသတည်း။]

ချမ်းသာလိုလှ ငရဲကျ

၁၉၁။ ။ ဒုဇ္ဇနော ဒွါစာရော သတ္တော၊ သုခံသုခါဘိကာမကော။
ဒုက္ခာဒုက္ခာ သုဘာယန္တော၊ နိရယေ ကိံ ကရိဿတိ။ ။

ဒွါစာရော၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးသွမ်းသော အကျင့်ရှိသော။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာညစ်ကျူ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။

သုခံသုခံ၊ ချမ်းသာကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို။ အဘိကာမကော၊ လွန်စွာ အလိုရှိရာပါသည် ဖြစ်လျက်။ ဒုက္ခဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲကြီးငယ် အသွယ်အသွယ်မှ။ သုဘာယန္တော၊ လွန်စွာ ကြောက်ရွာပါသည် ဖြစ်လျက် ။ နိရယေ၊ ငရဲဘုံသို့ ရောက်သောအခါ၌။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြုရာလိမ့်မည်နည်း။

[ဤဂါထာဖြင့် ရတိဟာသော စ သောကော စ-စသည်ဖြင့် လာသော ဌာယိဘာဝ ကိုးပါးတို့တွင် သောကဘာယိဘာဝကို ပြဆိုသော ဂါထာတည်း။ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဝါ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ဒုဇ္ဇနော နိရယေ ကိံ ကရိဿတိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဒုဇ္ဇနတို့၏ သနားတတ်သူ ပညာရှိလူတို့ စင်စစ် အလွန် သနားအပ်၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အနက်ကို ပြ၏။ ထိုအနက်သည်လည်း ပညာရှိတို့ သိအပ်သောကြောင့် အရိယတေ ဉာယတေတိ အတ္ထော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် လျော်စွာ အတ္ထမည်သတည်း။ သောတုနောနံ ပါမောဇ္ဇရသံ ဘာဝေတိ ဝဖေတိတိ ဘာဝေါ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် လျော်စွာ ဘာဝလည်း မည်သတည်း။ ယင်း ဘာဝသည်လည်း ဌာယိဘာဝကိုးပါးတို့၌ အတွင်းဝင်သော ဘာဝတစ်ပါးတို့ဖြင့် မလျှင်းပါးအပ်သည် ဖြစ်၍ စင်စစ် ခိုင်ခံ့တည်တံ့သော သဘောကြောင့် ဌာယိဘာဝလည်းမည်သတည်း။ ဤမှတစ်ပါး သုခံသုခံ အဘိကာမကော ဒုက္ခဒုက္ခ သုဘာယန္တော- ဟူသောပါဠိဖြင့် ထိုဒုဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သနားထိုက် စိုးရိမ်ထိုက်လှသည်၏ အကြောင်းဇနကဟိတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥဒ္ဒိပန ဝိဘာဝကို ပြ၏။ အလွန် ချမ်းသာကို အလိုရှိခြင်း၊ အလွန် ဆင်းရဲကို ကြောက်တတ်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ထိုဒုဇ္ဇနအား လွန်စွာ သနားအပ်လှခြင်း၏ အကြောင်းတည်း ဟူလိုသည်။ နိရယေ ကိံ ကရိဿတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အာလမ္မန ဘာဝကို ပြအပ်၏။ ထိုဒုဇ္ဇနတို့၏ ငရဲဘေးကို အာရုံပြု၍ သုဇနတို့က သနားခြင်း ကရုဏာဖြစ်သည်၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသည် ဟူလိုသတတ်။ ဒုဇ္ဇနတို့၏ ငရဲဘေးမှ အလွန် ကြောက်တတ်ခြင်းကား ထိုဒုဇ္ဇနတို့အား အလွန် သနားအပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဇနက ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝမည်၏။ ငရဲဘေးသည်ကား သုဇနတို့က ထိုဒုဇ္ဇနတို့၌ သနားခြင်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၏ အကြောင်း ပစ္စယ အာလမ္မနဝိဘာဝဟူ၍ ကွဲကွဲခြားခြား သိလေ။]

ကိုယ့်မေတ္တာရှိသူကို ပြစ်မှား

၁၉၂။ ။ပါပိစ္ဆာ ဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပါသာဒိကေ သမာစရေ။
အတ္တာနံ မေတ္တာယန္တေပိ၊ သန္တေ ကုဇ္ဈန္တိ ကိံ သဒါ။

ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပါသာဒိကေ၊ ကြည်ညိုဖွယ်သော ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာ

ရှိကုန်သော။ သမာစာရေ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလရှိကုန်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ ဝါ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော မသူတော်ကို။ မေတ္တာယန္တေပိ၊ သံသရာဘေး နောင်လာရေးကို တွေးတောဆင်ခြင် ချစ်ခင်သနား တတ်သည် လည်း ဖြစ်ကြကုန်သော။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကုဇ္ဈန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှား အမျက်ထားချင် ကြကုန် ဘိသနည်း။

[ဤဂါထာကား သိထိလအက္ခရာများများ ဓနိတအက္ခရာနည်းပါးသဖြင့် ကြားနာဖွယ်ရာ သိမ်မွေ့စွာသော သုခုမာလဂုဏ်ရှိသော ဂါထာပင်တည်း။ သိထိလ အက္ခရာချည်းလည်း မဟုတ်၊ ဓနိတအက္ခရာတွေလည်း မရှုပ်မှ သုခုမာလဂုဏ် ရသည်မှတ်။ ဤဂါထာဝယ် ဒုဇ္ဇနာ သန္တေ ကုဇ္ဈန္တိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မသူတော်တို့၏ သူတော်ကောင်းတို့၌ မကဲ့ရဲ့တန် ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှား ဒေါသထားတတ်သည် ဟူသော အနက်သဘောကို ပြ၏။ ထိုအနက်သည်လည်း မသူတော်တို့သန္တာန်၌ သူတော်ကောင်း တို့ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စိတ္တဝုတ္တိဝိသေသ ဖြစ်၏။ ထိုစိတ္တဝုတ္တိဝိသေသသည်လည်း သောတုဇနတို့၏ အတ္ထဝေဒပါမောဇ္ဇရသကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဘာဝလည်း မည်သတည်း။ ဘာဝသုံးမျိုးတို့တွင် ဌာယီဘာဝ၌ အတွင်းဝင်သတည်း။ အတ္ထဝေဒ ပါမောဇ္ဇဟူသည်ကား ၎င်းဂါထာ၏ အနက်ကို ကြားသိရသဖြင့် သောတုဇနတို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သာယာနှစ်သက်ခြင်း ဘာဝဝေဒပါမောဇ္ဇပင်တည်း။ အတ္ထ-သဒ္ဓါမှာ အနက်ဟူသမျှကို ဟောသည်။ ဘာဝ-သဒ္ဓါကား စိတ္တဝုတ္တိဝိသေသတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ ဤသို့အထူးမှတ်။ ထို့ကြောင့် အလင်္ကာကျမ်း၌ “စိတ္တဝုတ္တိ ဝိသေသာ တု၊ ဘာဝယန္တိ ရသေ ယတော” ၊ ဟုမိန့်အပ်ပြီ။ အနက်သာမန် ဟူသမျှကို ဘာဝဟူ၍ မဆိုရ။ ထူးထူးခြားခြား အနက်မှသာ ဘာဝမည်သည် ဟူလိုသတတ်။ ပါပိစ္ဆာ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် အမျက်ထွက်ကြောင်းဖြစ်သော ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝကို ပြ၏။ ပါပိစ္ဆာတရား အားကြီးသောကြောင့်သာ သုဇနတို့အား ဒုဇ္ဇနတို့ အမျက်ထွက်နိုင်၏ဟု ပြသည် ဟူလိုသတတ်။ ထိုဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝကို ပြခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့် ၎င်းပါဌ်ဖြင့်ပင် အာလမ္မနဝိဘာဝကိုလည်း ပြ၏။ လာဘသက္ကာရ စသည်တို့ကို အာရုံပြု၍ ထိုဒုဇ္ဇန တို့သည် ထိုသုဇနတို့အား အမျက်ထွက်သည်ဟု ပြသည် ဟူလိုသတတ်။ အကျိုး အာရမ္မဏိကကို ပြသဖြင့် အကြောင်း အာရမ္မဏကို ဆ၍ သိစေသည် ဟူလိုသတည်း။ [နေယျတ္ထ။] ဤနည်းအတူ သန္တေ ကုဇ္ဈန္တိ-ဟူသောပါဌ်၏ သာမတ္ထုအားဖြင့် ဒုဇ္ဇနဟူ မသူတော်တို့က သုဇနတို့အား ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှားခြင်းစသော မကောင်းမှုအစွမ်းအားဖြင့် သံသရာ၌ အပါယ်လေးပါးအစာ ဖြစ်ကြလတ္တံ့။ မဖြစ်ရအောင် အထူး သတိဆောင်နိုင်

၁။ သုဗောဓာလင်္ကာရဂါထာ+၃၄၀

ကြစေကုန်သတည်း ဟူသော အနဘာဝအနက်ကိုလည်း ပြအပ်သတည်း၊ ဤသို့လျှင် ၎င်းဂါထာ၏ ပဓာနတ္ထဖြစ်သော ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကောဋ္ဌာယိဘာဝကို ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝတို့နှင့်တကွ ဖွင့်ပြအပ်သည်ရှိသော် ထိုဋ္ဌာယိဘာဝသည် သုဏန္ဒ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလွန်ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်ခြင်း ပါမောဇ္ဇမဓုရ ရသကို ဖြစ်စေနိုင်သည်ဖြစ်၍ ကာရိယောပစာရအားဖြင့် ရသမည်၏။ ။ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်၏ ပါမောဇ္ဇမဓုရရသ၏ ရသဟူသော ကာရိယ၏ အမည်ကို ထိုဋ္ဌာယိဘာဝဟူသော ကာရက၌ တင်စား၍ ထိုကာရကဖြစ်သော ဋ္ဌာယိဘာဝကို ရသ ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သည်ဟူလို။ ထို့ကြောင့် အလင်္ကာစာကိုယ်၌ “သဝိဘာဝါနဘာဝေဟိ၊ သာတိကာဗျဘိစာရိဘိ။ အဿာဒိယတ္ထမာနိယ-မာနော ဋ္ဌာယေဝ သော ရသော”^၁ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာဋီကာ၌ “ဋ္ဌာယေဝ ဋ္ဌာယိဘာဝေါ ဧဝ ကာရိယောပစာရေန ရသော နာမ”^၂ ဟူ၍လည်းကောင်း မိန့်အပ်ပြီ။]

အားမထုတ်သင့်ရာ၌ အားထုတ်ကြ

၁၉၃။ ။ပါပိစ္ဆာ ဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပမာဒ'မနယုဉ္ဇရေ။
 အနဿာဟေ ဥဿာဟန္တာ၊ ဘဝေဘဝေ ဝိနဿရေ။ ။

ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာ၊ ယုတ်မာညစ်ကျ၊ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ယုတ်မာညစ်ကျ၊ မကောင်းမှု၌ လွန်စွာ တပ်မက်မောတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ မသူတော်သတ္တဝါ တို့သည်။ ပမာဒံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး မများ များအောင် ကြံဆောင်အားထုတ် သဖြင့် တရားလက်လွတ် မေ့လျော့ခြင်း အမှုကိုသာလျှင်။ အနယုဉ္ဇရေ၊ အား ထုတ်တတ်ကြကုန်၏။ အနဿာဟေ၊ အားမထုတ်သင့်ရာ၌။ ဥဿာဟန္တာ၊ အားထုတ်မှားကုန်သော။ တေ ဒုဇ္ဇနာ၊ ထိုမသူတော်တို့သည်။ အဘဝေ၊ ပွားစီးခြင်း မရှိသည်တို့ကို။ ဘဝေ ဘာဝေန္တေ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ ဘဝေ၊ ငရဲပြိတ္တာ အပါယ်ရွာဘုံ၌။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌၊ ဝါ၊ ဘဝကြီးငယ် အသွယ်သွယ်၌။ ဝိနဿရေ၊ ဖရိုဖရဲ ကွဲပြားပျက်စီးရကြကုန်၏။
 [ဂန္ထ ဂရဒေါသ ဘာဝကြောင့် ဤမှစ၍ အကျဉ်းသင်္ခေပမျှသာ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြလတ္တံ့။]

၁။ သုဗောဓာလင်္ကာရ၊ ဂါထာ-၃၅၃
 ၂။ ၎င်း၊ ဋီ၊ သစ်။ (နာ) ၃၄၁

အဆိပ်အိုးနှင့် တူသူ

၁၉၄။ ။ ဒုဇ္ဇနာ ဝဇ္ဇကာ သတ္တာ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ ပိယဝါစိနော။
ဝိမုခေ အတ္ထံ နာသေန္တာ၊ ဝိသကုမ္ဘာ ပယောမုခါ။ ။

ဒုဇ္ဇနာ၊ ယုတ်မာညစ်ကျူ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။
သတ္တာ၊ ယုတ်မာညစ်ကျူ မကောင်းမှု၌ လွန်စွာ တပ်မက်မောတတ်ကုန်သော။
ဝဇ္ဇကာ၊ ရှေ့တွင်တစ်သွယ် ကွယ်ရာတစ်ခြား လှည့်ဖြား ပြောဆိုတတ်ကုန်
သော။ ဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ မသူတော် သတ္တဝါတို့သည်။ ပယောမုခါ၊ မျက်နှာ
ဝ၌ နို့ရည်ဆန်း၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝိသကုမ္ဘာ ဣဝ၊ အဆိပ်အိုးတို့ကဲ့သို့။
သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မျက်မှောက်၌ ၊ ပိယဝါစိနော၊ သူချစ်ဖွယ်စကား ပြောကြားကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိမုခေ၊ မျက်ကွယ်၌ ။ အတ္ထံ၊ သူတပါးတို့ အကျိုးစီးပွားကို။
နာသေန္တာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကြကုန်၏။

[ဤဂါထာကား ဒုဇ္ဇနတို့မှ အလွန် ကြောက်အပ် ကြောက်ထိုက်သော ဘယဋ္ဌာယိဘာဝကို
ပြသတည်း။]

မစင်လူးထား ဝက်သားပမာ

၁၉၅။ ။ ဒုဇ္ဇနာ ဗဟုဿုတာပိ၊ သတ္ထညူပိ န သေဝိတာ။
ဂူထေန မက္ခိတံ မံသံ၊ ကိမေတံ န ဇီဂုစ္ဆိယံ။ ။

ဒုဇ္ဇနာ၊ မကောင်းယုတ်မာ ပါယ်လေးရွာ၌ မိမိလည်းဖြစ်၊ သူတပါးတို့
ကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်တို့ကို။ ဗဟုဿုတာပိ၊
သူတများကုန်သော်လည်းကောင်း။ သတ္ထညူပိ၊ သဒ္ဓါပုဒ်ပါ၌ ကျမ်းဂန်
တတ်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ န သေဝိတာ၊ မမှီဝဲအပ် မမှီဝဲထိုက်ကုန်။
ဂူထေန၊ မစင်ဖြင့်။ မက္ခိတံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော။ ဧတံ မံသံ၊ ထိုကြက်သား၊
ဝက်သား၊ အမဲ၊ ငါးကို။ န ဇီဂုစ္ဆိယံ ကိံ၊ မစက်ဆုပ်အပ်ပါသလော။
[ဇီဂုစ္ဆာဋ္ဌာယိဘာဝကို ပြသော ပဋိဝတ္ထုပမာဂါထာတည်း။]

အံ့ဖွယ်ရှိစွ မသူတော်

၁၉၆။ ။ အဟော ဝတ ဝေါ အသန္တာ၊ ဘယာဘယာ သုဘာယိနော။
ဘယိကံဘယိကံ ကမ္မံ၊ သက္ကာ ဇာနံဝ ကာတဝေ။ ။

အသန္တာ၊ ဒုစရိုက်ထဲ ပျော်အားသဲသည်ဖြစ်၍ သုစရိုက်ထဲ စိတ်မငြိမ်
သက်နိုင်ဘဲ ရှိကြကုန်သော။ အသန္တာ၊ အို မသူတော်တို့။ ဝေါ၊ သင်

မသူတော်တို့သည်၊ အဟော ဝတ၊ ဪ အံ့ဖွယ်ရှိကြကုန်စွတကား။
 အသန္တာ၊ သုစရိက်ထဲ စိတ်မငြိမ်ဘဲ ရှိကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင် မသူတော်
 တို့သည်။ ဘယိကံဘယိကံ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ်ကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ဘယိကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော။
 ဘယိကံ၊ ငရဲပြိတ္တာ အဖြာဖြာသော ဘေးကို ဖြစ်စေလိမ့်မည် ဟူ၍၊ ဇာနံဝ
 ဇာနန္တာဝ၊ သိကုန်လျက်သာလျှင်။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်
 သွယ်မှ။ သုဘာယိနောဝ၊ လွန်စွာကြောက်ကြကုန်လျက်သာလျှင်။ ကာတဝေ၊
 မရက်မစက် ပြုခံခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကြပေကုန်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဝေါ၊ သင် မသူတော်တို့သည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွတကား။ ။
 [ဝိမုယဋ္ဌာယိဘာဝကို ပြသော ဂါထာတည်း။]

ဘယ်လိုကယ်ရဖါ

၁၉၇။ ။ဒုဇ္ဇနေ'ပါယဂူ ဒုဋ္ဌေ၊အမှာကံ ပိယဗန္ဓဝေ။
 ကေနာကာရေန သုခေမ၊ သာဓူနေဝံ သမော ဘဝိ။ ။

ဒုဇ္ဇနေ၊ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဒုဋ္ဌေ၊ ဆိုးသွမ်း
 ညစ်ညမ်းကြကုန်သော၊ အပါယဂူ၊ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော။ အမှာကံ၊
 ငါတို့၏။ ပိယဗန္ဓဝေ၊ ချစ်မိတ်ဆွေဖော်တို့ကို။ ကေနာကာရေန၊ အဘယ်
 သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သုခေမ၊ ချမ်းသာစေနိုင်
 ကုန်ပါအံ့နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား။ သမော၊
 မသူတော်ကောင်း ငရဲလောင်းတို့ အရေးကြောင့် ပူဆွေးပင်ပန်းခြင်းသည်။
 ဘဝိ၊ ဖြစ်လေ၏။ [သမဋ္ဌာယိဘာဝကို ပြသော ဂါထာတည်း။]

၁၉၈။ ။သဗ္ဗေပိ ဒုဇ္ဇနာ မယံ၊ ကပ္ပံကပ္ပမ္ပိ ဗန္ဓဝါ။
 ပိယေ မေ ပါယဂူ ဧတေ၊ ကိံ ကရိဿာမိ ဗန္ဓဝေ။ ။

သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်တို့သည်။
 ကပ္ပံကပ္ပံ ပိ၊ ကမ္ဘာတိုင်းကမ္ဘာတိုင်းလည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ဗန္ဓဝါ၊ အစ်ကိုညီသား
 မိဘဆွေမျိုးတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ဖူးလှကုန်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပိယေ၊
 ချစ်အပ်ဖူးကုန်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ ပိယေ၊ ချစ်ဖူးကြရှာကုန်သော။ မေ၊
 ငါ၏။ ဗန္ဓဝေ၊ အစ်ကိုညီသား မိဘဆွေမျိုးများ ဖြစ်ကြဖူးကုန်သော။

အပါယဂု၊ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော၊ ဒေတေ၊ ထိုမသူတော်တို့ကို။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ ငါ အဘယ်သို့ ချမ်းသာရာ ချမ်းသာကြောင်းကို ကောင်းကောင်း ပြုနိုင်ပါအံ့နည်း။

[ဤလည်း မသူတော်များတွက်တာဖြင့် သူတော်ကောင်းတို့က ပင်ပန်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သမဋ္ဌာယိဘာဝကိုပင် ပြဆိုသော ဂါထာပင်တည်း။ ။ဤကား ဋ္ဌာယိဘာဝ ကိုးပါးတို့၏ ဥဒါဟရဏ်ဂါထာတို့တည်း။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်တို့ကား ဗျာဘိစာရီဘာဝတို့၏ နိဒဿနအမြွက်မျှသော ဥဒါဟရဏ်ဂါထာတို့တည်း။]

နီးလျက်နှင့်ဝေး

၁၉၉။ ။အသန္တာပိ'ဟ သန္တေဘိ၊သန္တာသန္တေဘိ နိဗ္ဗိဒါ ။
အညမညံ နိဗ္ဗိဒန္တာ၊ သန္တာသန္တာ သုအာရကာ။ ။

ဣဟ၊ ဤလောက၌။ အသန္တာ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သော။ အသန္တာ၊ မသူတော်တို့သည်။ သန္တေဘိ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ သန္တေဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့မှ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ စိတ်နှင့်မတွေ့ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ သန္တာသန္တာပိ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းတို့ကလည်း။ အသန္တေဘိ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သော။ အသန္တေဘိ၊ မသူတော်တို့မှ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ စိတ်နှင့်မတွေ့ ငြီးငွေ့ကြီး ငြီးငွေ့ကြကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နိဗ္ဗိဒန္တာ၊ ငြီးငွေ့ကြကုန်သော။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော် မသူတော် နှစ်ဦးတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း တစ်ဦးသည် တစ်ဦးမှ၊ သုအာရကာ၊ လူနေချင်းပင် နီးသော်လည်း ဝေးခြင်းကြီး ဝေးကြကုန်၏။ ။တစ်နည်းကား။ အာရကာ၊ ရှေးဘဝ အကြောင်း ပါရမီခံချင်း ဝေးကြသောကြောင့်။ အာရကာ၊ ဤဘဝ အကျင့်အာစာရချင်းလည်း ဝေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာရကာ၊ နောင်လားရာ ဘဝ ဂတိချင်းလည်း ဝေးကြကုန်လတ္တံ့။

[သဒ္ဓါတစ်ခုတည်း အမြွက်ဖြင့် သဒ္ဓါအနက် များစွာထွက်သော သဒ္ဓတ္ထ သိလေသာလင်္ကာရနည်းတည်း။ ။နိဗ္ဗေဒေါ တက္ကသင်္ကာသ- အစရှိ သည်တို့ဖြင့် အလင်္ကာကျမ်း'မှ လာသော သုံးဆဲ့သုံးပါးသော ဗျာဘိစာရီ ဘာဝတို့တွင် နိဗ္ဗိဒါဗျာဘိစာရီဘာဝအရာကို ပြဆိုသော နိတတ္ထဂါထာတည်း။ သူတော်ကောင်းတို့က မသူတော်တို့၏ ဟိနဂုဏ်ကို ဟုတ်မှန်စွာ သိသည် ဖြစ်၍ မသူတော်တို့မှ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ မသူတော်တို့က သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝရဂုဏ်ကို ဟုတ်မှန်စွာ မသိ

၁။ သုဗောဓာလင်္ကာရ၊ ဂါထာ-၃၄၄

သောကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့မှ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ ဤသို့ နိဗ္ဗိဒါဗျာဓိစာရ၏ ဥဒ္ဓိပန
 ဝိဘာဝကို ထုတ်အပ်၏။ သူတော်ကောင်းတို့သည် ပဏီတာဓိမုတ္တိကစိတ်ရှိ
 ကြသည်နှင့်လျော်စွာ မြတ်သော တရားကို အာရုံပြု၍ မသူတော်တို့မှ ငြီးငွေ့ကုန်၏။
 မသူတော်တို့သည် ဟိနာဓိမုတ္တိကစိတ် ရှိသည်အားလျော်စွာ ဟိနဓမ္မတို့ကို အာရုံပြု၍
 သူတော်ကောင်းတို့မှ ငြီးငွေ့ကုန်၏ဟု အာလမ္ဗနဝိဘာဝကို ထုတ်အပ်၏။ သူတော်
 ကောင်းတို့သည် မသူတော်တို့မှ ဝေးသည့်အကြောင်းကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မိက၊
 သမ္မရာယိကသုခကို ခံစားရခြင်းဟူသော ကာယိက ,ဝါစသိက ဗျာပါရ အကျိုး
 အာနိသင်ကို ရကုန်၏။ မသူတော်တို့သည် သူတော်ကောင်း တို့မှ ဝေးသည့်အကြောင်း
 ကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္မရာယိက ဘေးဒုက္ခ တွေ့ရခြင်းဟူသော ကာယိက
 ဝါစသိကဗျာပါရပယောဇဉ်တို့ကို ရအပ်ကုန်၏။ ဤသို့ အနဘာဝကိုလည်း ထုတ်ဖွင့်
 အပ်၏။ ဤသို့ ထုတ်ဖွင့်အပ်သည် ရှိသော် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဗျာဓိစာရိဘာဝ၏
 အလွန်ထင်းရှားစွာ ဖြစ်သည်။ သုဏန္တ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အထူးအကျိုး
 များခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤကို ရည်၍ အလင်္ကာကျမ်း၌ “နေကဟေတုမနောဝုတ္တိ-
 ဝိသေသဉ္စ ဝိဘာဝိတုံ။ ဘာဝံဝိဘာဝါနဘာဝါ၊ ဝဏ္ဏိယာ ဗန္ဓနေ ဖုဋ္ဌံ” -မိန်အပ်ပြီ။
 ဤအလင်္ကာရဂါထာကို ထောက်သဖြင့် ဂါထာဗန္ဓစသည်တို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြလိုသော
 သံဝဏ္ဏနကဆရာသည် ရှေးဦးစွာ ဘာဝကို ထုတ်ပြပြီးမှ ထိုဘာဝ၏ ဝိဘာဝ
 အနဘာဝတို့ကို ထုတ်ဖွင့်ခြင်းသည်သာ အလွန် သင့်မြတ်သည်ဖြစ်ပါလျက် ၎င်းအလင်္ကာ
 ဋီကာသစ်၌ ဝိဘာဝ အနဘာဝကိုပင် ရှေးဦးတည်၍ ဖွင့်သည့်အရာများမှာ အတ္ထ
 သဘာဝကို ဂရမပြု ပါဠိကမ္ဘာမကိုသာ ဂရပြု၍ ဖွင့်ပြလေသည်မှတ်။ နေကဟေတုမနော
 ဝုတ္တိဝိသေသံ၊ များစွာ အာလမ္ဗန ဇနက-အစရှိသော အကြောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏
 စိတ်၌ဖြစ်သော အထူးဟုဆိုအပ်သော။ ဘာဝံ၊ ဌာယိဘာဝ၊ဗျာဓိစာရိဘာဝ၊ သာတို့ကာ
 ဘာဝ တစ်ပါးပါးကို။ ဝိဘာဝိတုံ၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့်တကွ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ၊
 ဝါ၊သိစေခြင်းငှာ။ ဝိဘာဝါနဘာဝါ၊ ဝိဘာဝအနဘာဝတို့ကို။ ဗန္ဓနေ၊ ဂါထာဗန္ဓ၌။ ဖုဋ္ဌံ၊
 ထင်ထင်ရှားရှား ထိထိခိုက်ခိုက်၊ ဝဏ္ဏိယာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖွင့်ပြကြရမည်။(အနက်။)
 ဤဂါထာ၌ ဘာဝံ ဝိဘာဝိတုံ-ကို ထောက်သဖြင့် ဘာဝသာ လိုရင်းပဓာနဟု သိအပ်၏။]

ချစ်လျက်နှင့်မုန်း

၂၀၀။ ။အတ္တာနံ အပိဟာ'သန္တေ၊ သန္တာ သဒါဝ ပိဟရေ။
 အတ္တာနံ ပိဟန္တေ သန္တေ၊ အသန္တာ ကိ န ပိဟရေ။ ။

သန္တာ၊ ငြိမ်သက် တည်ကြည်ကုန်သော။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်း
 တို့သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ အပိဟေ၊ မချစ်ချင်တတ် မုန်းချင်တတ်

၁။ သုဗောဓာလင်္ကာရ၊ ဂါထာ-၃၄၉

ကြကုန်သော။ အသန္တေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒါဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်။
ပိဟရေ၊ သနားချစ်ခင် ကြင်နာကြကုန်၏။ အသန္တာ၊ မငြိမ်သက် မတည်
ကြည်ကုန်သော။ အသန္တာ၊ မသူတော်တို့သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို၊ ပိဟန္တေ၊
ချစ်ခင် သနားကြကုန်သော။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ကိံ၊
အဘယ့်ကြောင့်။ န ပိဟရေ၊ မချစ်နိုင်ကြလေကုန်သနည်း။

[နေယျတ္ထ နိဗ္ဗိဒါဗျာဘိစာရိဘာဝပကာသဂါထာတည်း။]

တရားကြီးငယ်

၂၀၁။ ။ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ လာဘ်လာဘ် ဝိတက္ကရေ။

သုဇ္ဇနာသုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ဓမ္မဓမ္မ သုစိန္တရေ။ ။

ဒုဇ္ဇနာ၊ မကောင်းသော အကြံအစည်ကိုသာ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။
ဒုဇ္ဇနာ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌သာ မကောင်းသဖြင့် ဖြစ်ရှာတတ်ကုန်သော။ လာဘ်
လာဘ်၊ ရပြီး ရဆဲ ရလတ္တံ့သော လာဘ်ဟူသမျှကို။ သတ္တာ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာ
တတ်ကြကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ မသူတော် မသူတော် သတ္တဝါ
ဟူသမျှတို့သည်။ အလာဘ်၊ မရသေးသော။ လာဘ်၊ မိမိလာဘ်ကို။ လာဘ်၊
အလျင်တဆော ရအောင်။ လာဘ်၊ ရပြီးသော။ လာဘ်၊ မိမိလာဘ်ကို။ အလာဘ်၊
သူတစ်ပါးတို့ မရအောင်။ အလာဘ်၊ မိမိသည် မရသင့်မရထိုက်သော။ လာဘ်၊
သူတစ်ပါးလာဘ်ကို။ လာဘ်၊ မိမိရအောင်။ လာဘ်၊ ရသင့် ရထိုက်သော
ကုသိုလ်လာဘ်ကို။ အလာဘ်၊ မရအောင်။ အလာဘ်၊ မရသင့် မရထိုက်သော
အကုသိုလ်ကို။ လာဘ်၊ ရအောင်။ လာဘ်လာဘ်၊ လာဘ်ကြီးလာဘ်ငယ်
အသွယ် သွယ်ကို။ လာဘ်လာဘ်၊ ရသည်ထက် ရအောင်။ တက္ကရေ၊ ရှေးဦး
ကြံစည်တတ်ကြကုန်၏။ ဝိတက္ကရေ၊ အထူးထူး အပြားပြား ကြံမှားတတ်
ကြကုန်၏။ သုဇ္ဇနာ၊ ကောင်းသော အကြံအစည်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။
သုဇ္ဇနာ၊ သုဂတိဘုံ၌သာ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေတတ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း
ဖြစ်စေတတ်ကြကုန်သော။ ဓမ္မ၊ မိမိကို ကျင့်ဆောင်သူတို့အား အပါယ်လေးပါး
မသွားရအောင် ဆောင်ယူတတ်သော။ ဓမ္မ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဟုဆို
အပ်သော။ ဓမ္မဓမ္မ၊ တရားကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို။ သတ္တာ၊ တောင့်တ
ကြကုန်သော။ သုဇ္ဇနာသုဇ္ဇနာသတ္တာ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်း
သတ္တဝါဟူသမျှတို့သည်။ ဓမ္မဓမ္မ၊ တရားကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို။

သုစိန္တရေ၊ ကောင်းစွာ ကြံစည်စဉ်းစား မှတ်သားအားထုတ်ကြကုန်၏။
ဝိစိန္တရေ ဝိစိန္တေန္တိ၊ အထူးသဖြင့် ကြံစည်စဉ်းစား မှတ်သားအားထုတ်
ကြကုန်၏။

[ဤကား တက္ကဗျတိစာရိဘာဝကို ပြဆိုသော ဂါထာတည်း။ သုဗောဓာ
လင်္ကာရစာကိုယ်၌ တက္ကဘာဝ-အရာဝယ် ဝိတက္ကဿ သန္ဓေဟော ဝိဘာဝေါ၊
သိရောကမ္မာဒိ အနဘာဝေါ” ဟု ၎င်းဋီကာပါဌ်ကို ထောက်သဖြင့် ယုံမှား တွေးတောသည်
ဖြစ်၍ ကြံမှီင်သည် ဝိတက္ကကိုသာ ဤ၌ တက္ကဘာဝဆိုသည်ဟု သိအပ်ယူအပ်
သော်လည်း ပတ္တနာသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ကြံခြင်းသည်လည်း ယင်းသန္ဓေဟသဘော
ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြံမှီင်ခြင်းနှင့် ကြံခြင်းကြိယာ တူသောကြောင့် ထိုပတ္တနာတက္ကကိုလည်း
ဤကြံမှီင်ခြင်း ဈာယနတက္ကအရာ၌ပင် သဘောတူပေါင်းယူအပ်၏ ဟူ၍မှတ်။
ဣစ္ဆာသဘောစသည် ရှိသမျှကို ရတိဘာဝစသည်၌ သဂြိုဟ်အပ် သကဲ့သို့ပင်တည်း။
ထိုကြောင့်မူလော ၎င်းဋီကာ၌

(ဣမသ္မိံ သုဗောဓာလင်္ကာရေ အဒဿိတသုခုမဘေဒါ အညေပိ စိတ္တဝုတ္တိဝိသေသာ
သန္တိ၊ တေသု ဣစ္ဆာသဘာဝါ သဗ္ဗေ ဘေဒါ ကာမရတိယဉ္စ၊ ဒေါသပကာရာ ကောဓ
အမရိသဣဿာဒိသု စ၊ ဒုက္ခသဘာဝါ သောကသမဂိလာနဗျာဓိ ဝိသာဒါဒိသု စ၊
ပိတိအာဒယော ဟရိသေ စ အန္တောဂဓာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဧဝံ သမာနာနံ သင်္ဂဟေ
သတိပိ တာသတော ဘယဿ စ၊ သင်္ကာယ အမရိသဿ စ၊ အမရိသတော
ဣဿာယ စ၊ ဂိလာနတော သမဿ စ၊ နိဒ္ဒါယ သုတ္တဿ စ၊ ဥဿုက္ကတော
စပလတာယ စ၊ မောဟတော ဝက္ခမာနပဠလယဿ စ ပါကဠဝိသေသေန အညထာ
ဝိသုဝိသု ဒဿိတန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ)-မိန့်အပ်ပြီ။ ။

ဤဋီကာပါဌ်ကို ထောက်သဖြင့် ဤသုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်း၌ တိုက်ရိုက်
မလာသော စိတ္တဝုတ္တိဝိသေသဘာဝ ဟူသမျှတို့ကိုလည်း ထိုထို တိုက်ရိုက်လာသော
ဌာယိဘာဝ၊ ဗျတိစာရိဘာဝ၊ သာတို့ကာဘာဝတို့၌ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ
သဘောတူ သွင်းယူဖွင့်ဆိုသည်ချည်း မှတ်အပ်၏။]

ပရိသတ်၌ ရွံ့ကြောက်

၂၀၂။ ။ဒုဇ္ဇနာ ဒွါစာရာ သတ္တာ၊ ပရိသာသု ဒုမင်္ဂနော၊
ဝနေဝနေ သုမောဒန္တာ၊ သဘာမဇ္ဈေ သုသင်္ဂရေ။ ။

ဒွါစာရာ၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော်ဖြစ်
ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဝနေ၊ ရှုပ်ထွေးရာဖြစ်သော။ ဝနေဝနေ၊

၁။ သုဗောဓာလင်္ကာရ၊ ဋီ၊ သစ်၊ (နာ) ၃၃၄

တောတောဟူသမျှ၌။ သုမောဒန္တာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဒုမ္မကုံနော၊ မျက်နှာမသာကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ သုသင်္ကရေ၊ လွန်စွာ ရွံ့ရှားရွံ့ကြောက်
ကြရကုန်၏။ [သာတို့ကာဗျာဘိစာရိဘာဝ။]

ပိုးဖလံမျိုး မီးကိုတိုး

၂၀၃။ ။ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပါပေပါပေ ဝိမုဋ္ဌကာ။
သလဘာသလဘာ ပါဏာ၊ ပဒိပေပဒိပေ မတာ။ ။

ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော် မသူတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်။ ပါပေပါပေ၊ မကောင်းမှု မကောင်းမှုဟူသမျှ၌။ ဝိမုဋ္ဌကာ၊
မိန်မောတွေဝေသော အပြစ်ကို မမြင်နိုင်ဘဲ ရှိကြလေကုန်၏။ သလဘာ
သလဘာ ပါဏာ၊ ပိုးဖလံ ပိုးဖလံ ဟူသမျှတို့သည်။ ပဒိပေပဒိပေ၊ ဆီးမီးဆီးမီး
ဟူသမျှ၌။ မတာ၊ ရွှေရောင်ထင်စား သေမှားကြရကုန်၏။
[တွေဝေမိုက်မဲသည့် အရာဟုဆိုအပ်သော ဇဋ္ဌဗျာဘိစာရိဘာဝ။]

ချမ်းသာမှဝေးကြ

၂၀၄။ ။ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ပါပံပါပံ သုယုဋ္ဌိနော။
ဓမ္မေဓမ္မေ အာလသယိယာ၊ သုခါသုခါ သုအာရကာ။ ။

ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပါပံပါပံ၊ မကောင်းမှု မကောင်းမှု
ဟူသမျှကို။ သုယုဋ္ဌိနော၊ လွန်စွာ အားထုတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေဓမ္မေ၊
မြတ်သောတရားတော် တရားတော်ဟူသမျှ၌။ အာလသယိယာ၊ ပျင်းရိကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခါသုခါ၊ ချမ်းသာချမ်းသာဟူသမျှ၌မှ၊ သုအာရကာ၊
လွန်စွာဝေးကြရကုန်၏။ [ပျင်းရိခြင်းအာလသယဗျာဘိစာရိဘာဝ။]

တရားလက်လွတ်

၂၀၅။ ။ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ ဝရံ ဘောဇံ သုဘုဋ္ဌိနော။
ဝရာသနေသု သုပန္နာ၊ ဝရာဝရာ ဝိမုစ္စရေ။ ။

ဒုဇ္ဇနာ၊ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ၊
မကောင်းသူကို လွန်စွာ မကောင်းအောင် ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ၊
မသူတော် မသူတော် ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝရံ ဘောဇံ၊

ကောင်းမြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ သုဘုဉ္ဇိနော၊ လွန်စွာ သုံးဆောင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝရာသနေသု၊ ကောင်းမြတ်သော နေရာတို့၌။ သုပန္နာ၊ အိပ်ကြူးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝရာဝရာ၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သော ချမ်းသာ၊ မြတ်လှစွာသော တရားဟူသမျှမှ။ ဝါ၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားမှ။ ဝိမုစ္စရေ၊ လက်လွတ်ကြရကုန်၏။ [သုတ္တဗျာဓိစာရိဘာဝ။]

[ဝရာသနေသု သုပန္နာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဒုဇ္ဇနဖြစ်သူတို့၌ အိပ်ကြူးခြင်း နိဒ္ဒါရာမတာ အယုတ်တရား အားကြီးတတ်သည့်အရာဟူသော ဗျာဓိစာရိဘာဝကို ပြသတည်း။ ဝရံ ဘောဇံ သုဘုဉ္ဇိနော-ဟူသမျှပါဌ်ဖြင့် ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိခြင်းဟူသော ဘောဇနေ မတ္တညုတာတရား မရှိခြင်းကြောင့် နိဒ္ဒါရာမတာ အယုတ်တရား အားကြီးရသည်ဟု ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝကို ပြသတည်း။ ဝရာဝရာ ဝိမုစ္စရေ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် နိဒ္ဒါရာမတာတရား အားကြီး၍ ရအပ်သော မကောင်းကျိုးဟု ဆိုအပ်သော အနုဘာဝကိုပြသတည်း။]

ယုတ်မာမှု ပြုမှား

၂၀၆။ ။ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ သန္တေသန္တေ ဝိဟေဋ္ဌိနော။
ပါပံပါပံ အာစရန္တာ၊ တာသာတာသာ နိဝါသရေ။ ။

ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သတ္တာ၊ မသူတော် မသူတော် သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တေ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းဟူသမျှတို့ကို။ တစ်နည်းကား၊ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ၊ တကယ့်မသူတော်တို့သည်။ သန္တေ သန္တေ၊ တကယ့်သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဝိဟေဋ္ဌိနော၊ ညှဉ်းဆဲလေ့ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါပံပါပံ၊ အလွန် ယုတ်မာသော အမှုကို။ အာစရန္တာ၊ ပြုမှားကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ တာသာတာသာ၊ တထိတ်ထိတ် တလန့်လန့် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝါသရေ၊ နေကြရကုန်၏။ [တာသဗျာဓိစာရိဘာဝ။]

[တာသာတာသာ နိဝါသရေ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် မသူတော်တို့အား သူတော်ကောင်းတို့၌ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျဉ်းမြောင်းအောင် ပြုမိသဖြင့် သံသရာရေးကြောင့် နောင်တ ပူပန်ဖြစ်ရခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘေးကြောင့် နောင်တ ပူပန်ဖြစ်ရခြင်းဟူသော ဗျာဓိစာရိဘာဝကို ပြသတည်း။ သန္တေ သန္တေ ဝိဟေဋ္ဌိနော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝကို ပြသတည်း။ ဥပ္ပန္နာနံ ဒီပနံ ဥဒ္ဒိပနံ။ ။ဥပ္ပန္နာနံ၊ မသူတော်တို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်တတ်သော တာသဟူသော အနက်သဘော၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို။ ဒီပနံ၊ ပြခြင်းတည်း။

သူတော်ကောင်းတို့အား ညှဉ်းဆဲမိခြင်းကြောင့် ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ရသည်ဟု ပြသည်ဟူလို။
ဝိဘာဝေတိ ဖလံ ဝဗေတိတိ ဝိဘာဝေါ။ ။ ကာရဏရ၏။ ။ ဥဒ္ဓိပနမေဝ ဝိဘာဝေါ
ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝေါ။ ။ အလင်္ကာဋီကာသစ်ကို မိုးသဖြင့် ပြအပ်သော ဝစနတ္ထတည်း။ ။
တာသာတာသာ နိဝါသရေ-ဟူသောပါဌ်၏ သာမတ္ထုအားဖြင့် မသူတော်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန်
သံသရာ မချမ်းသာနိုင်ခြင်းဟူသော အနုဘာဝကိုလည်း ပြသတည်း။]

ကိလေသာနာ

၂၀၇။ ။ ကိလာနာ သုဘောဇ္ဇံ ဝရံ၊ န သက္ကာ ဟောန္တိ ဘုဒ္ဓိတုံ။
သံကိလေသေဟိ ကိလာနာ၊ ဒုဇ္ဇနာပျမတံ ဝရံ။ ။

ကိလာနာ၊ သူနာတို့သည်။ ။ ဝရံ သုဘောဇ္ဇံ၊ ကောင်းမြတ်သော ဘောဇဉ်
ကို။ ။ ဘုဒ္ဓိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်။ ။ န ဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်။ ။ သံကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာဟူသော အနာတို့ဖြင့်။ ။ ကိလာနာ၊
နာကြကုန်သော။ ။ ဒုဇ္ဇနာပိ၊ မသူတော်တို့သည်လည်း။ ။ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော။ ။
အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရား အရသာကို။ ။ ဘုဒ္ဓိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ ။
သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်။ ။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်နိုင်ကုန်။ ။

ယခုအခါ နိဒဿနအမြွက်မျှဖြင့် သာတို့ကာဘာဝဥဒါဟရဏ် ဂါထာတို့ဖြင့်
ဩဝါဒကထာကို ပြလိုရကား . . . .

မညွတ်စေနိုင်

၂၀၈။ ။ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါပိ ယုဂန္ဓရံ။
နမေတဝေ သက္ကာ ဟောတိ၊ န ခေါ ကဒါစိ ဒုဇ္ဇနံ။ စသည်ကို မိန့်။ ။

ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏။ ။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်
မူသော။ ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ ။ ယုဂန္ဓရံပိ၊ ယုဂန္ဓိရ်
တောင်ကြီးကိုသော်လည်း။ ။ နမေတဝေ၊ ကိုယ်တော်မျက်မှောက် ခြေတော်
အောက်သို့ ရောက်လာ ညွတ်လာစေခြင်းငှာ။ ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်တော်မူသည်။ ။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဒုဇ္ဇနံ၊ ပူရဏကဿပ အစရှိသော မသူတော်ကို။ ။ ကဒါစိ၊
တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ။ ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ။ နမေတဝေ၊ ကိုယ်တော်ထံပါး ညွတ်တွားနိုင်
စေခြင်းငှာ။ ။ သက္ကာ၊ စွမ်းတော်မူနိုင်သည်။ ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

[ထမ္ဘသာတို့ကာဘာဝဥဒါဟရဏ်ဂါထာ။]

မနိုးစေနိုင်

၂၀၉။ ။သမ္ပဒွါ ဂင်္ဂါဝါလုကာ၊ န သက္ကာ ဟောန္တိ ဗောဓိတုံ။
သမ္မောဟေန နိဒ္ဒါယန္တေ၊ ပါပိစ္ဆေ ဒုဇ္ဇနေ ဇနေ။ ။

ဂင်္ဂါဝါလုကာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ သဲလုံးအမျှရှိကုန်သော။ သမ္ပဒွါ၊ ဘုရားသျှင် တို့သည်။ သမ္မောဟေန၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ကြူးခြင်းဖြင့်။ နိဒ္ဒါယန္တေ၊ အိပ်ကြူးကြကုန်သော။ ပါပိစ္ဆေ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနေ၊ လူတို့ကို။ ဗောဓိတုံ၊ နိုးတော်မူခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

[နမူးနထူး အိပ်ကြူးခြင်းဟူသော ပလယသာတို့ကာဘာဝဥဒါဟရဏ်ဂါထာ။]

ပြေးကြရ

၂၁၀။ ။သန္တာသန္တာ ပလာယန္တိ၊ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ သဒါ။
ပါပိစ္ဆာ ပါပဓမ္မမှာ၊ ဒုဘဂ္ဂါ သန္တဒူသကာ။ ။

ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော။ ပါပဓမ္မမှာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ဒုဘဂ္ဂါ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမချိုးဖျက်နိုင်ခဲ့သော။ သန္တဒူသကာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ၊ မသူတော် မသူတော်ဟူသမျှမှ၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းဟူသမျှတို့သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကြရကုန်၏။

[သူတော်ကောင်းတို့က မသူတော်တို့အား လွန်စွာ ကြောက်ထိတ်လန့်သော အရာကို ပြဆိုသော ကြက်သီး မွေးညင်းထသော အရာတည်းဟူသော ရောမဘူတ သာတို့ကာဘာဝဥဒါဟရဏ် ဂါထာတည်း။]

ကျင်ကြီးအလား စပ်ဆုပ်အပ်

၂၁၁။ ။ဥဏှံ ဝါ ဟောတု သီတံ ဝါ၊ ဝစ္စံဝစ္စံ ဇိဂုစ္စိယံ။
သုဗဏှံ ဝါ ဒုဗဏှံ ဝါ၊ သဗ္ဗသော ဒုဇ္ဇနာ တထာ။ ။

ဝစ္စံဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ကြီးဟူသမျှသည်။ ဥဏှံ ဝါ၊ ပူသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သီတံဝါ၊ အေးသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သုဗဏှံ

ဝါ၊ အဆင်းလှသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍံ ဝါ၊ အဆင်းမလှ
သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။
ဇိဂုစ္ဆိယံ ယထာ၊ စက်ဆုပ်အပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနာ၊
မသူတော်ဟူသမျှတို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။
ဇိဂုစ္ဆိယာ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၁၂။ ။ဧဒိ သရံဝ မံ သိဿာ၊ ကုဒ္ဒေပိဓ အကုဒ္ဒကေ။
ပိယဝါစေ ဣတရေ ဝါ၊ ဗာလေ ဝဇ္ဇန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ဧဒိ၊ ကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။
မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့် သူတော်ဟူသမျှတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။
ကုဒ္ဒေ ဝါ၊ ကျင်ကြီးပူနှင့်အတူ အမျက်ကြီးသူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
အကုဒ္ဒကေဝါ၊ ကျင်ကြီး အေးနှင့် အတူ အမျက်မကြီးသူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ပိယဝါစေ ဝါ၊ ကျင်ကြီးလှ၏အသွင် သူချစ်ခင်တွယ်စကား ပြောကြား
တတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတရေ ဝါ၊ ကျင်ကြီးအို၏အသွင်
သူမချစ်ခင်ဖွယ်စကား ပြောကြားတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗာလေ၊
သူမိုက်ဟူသမျှတို့ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ကြည့်ကြ
စေကုန်သတည်း။

မီးကျိုးခဲနှင့်တူသူ

၂၁၃။ ။ကုဒ္ဒေါ ဝါ ဟောတု ရတ္တော ဝါ၊ ဒုဇ္ဇနော ဒူသကော သဒါ။
ဥဏှော ဒဟတိ ကာဂီရော၊ သီတော ကဏှာယတေ ကရံ။ ။

ဒုဇ္ဇနော၊ မသူတော်သည်။ ကုဒ္ဒေါ ဝါ၊ အမျက်ထွက်သည်မူလည်း။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ရတ္တော ဝါ၊ တပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒူသကော၊ သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ အဂီရော၊
မီးကျိုးခဲသည်။ ဥဏှော၊ ပူသည်ရှိသော်။ ကရံ၊ ကိုင်လာသူတို့၏ လက်ကို။
ဒဟတိ ကိံ၊ လောင်သည်မဟုတ်ပါလော။ သီတော၊ အေးသည်ရှိသော်။
ကရံ၊ ကိုင်လာသူတို့၏ လက်ကို။ ကဏှာယတေ ကိံ၊ မီးသွေးမဲမဲ လူးလဲ
တတ်သည် မဟုတ်ပါလော။ [ဇိဂုစ္ဆရသဂါထာ။]

[သူတော်ကောင်းတို့က မသူတော်တို့၌ ရွံရှာ စက်ဆုပ်အပ်သည်ကို ပြသည်။
 ထိုပြုအပ်သော စက်ဆုပ်ခြင်းသည်လည်း သူတော် ကောင်းတို့၏ သန္တာန်၌ မသူတော်
 တို့ကို အာရုံပြု၍ ရွံရှာ စက်ဆုပ်သော အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော စိတ္တဝတ္တိဝိသေသတည်း။
 ထိုစိတ္တဝတ္တိဝိသေသသည် သုဏန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နှစ်သက်ခြင်း ပါမောဇ္ဇရသကို ဖြစ်စေ
 တတ်သောကြောင့် ဘာဝမည်၏။ ထိုဘာဝသည်ပင် ပြုအပ်သော အကျိုးကာရိယ၏
 ရသဟူသော အမည်ကို ပြုတတ်သော အကြောင်း စိတ္တဝတ္တိဝိသေသ၌ တင်စား၍
 ရသလည်းမည်၏။ ထိုရသသည်လည်း စက်ဆုပ်သော အခြင်းအရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍
 ဆိုအပ်သောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဇီဂုစ္ဆ ရသ မည်၏။ ဤဂါထာကိုကား ထိုအနက်ကို
 ပြဆိုသော ဂါထာဖြစ်၍ ဇီဂုစ္ဆ ရသဂါထာ ဆိုအပ်သတည်း။]

၂၁၄။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံ သိဿာ၊ ပရေသမ္ဘိ ဝိဒူသကေ။
 သဒေဿေ ဝါ သပိယေ ဝါ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ပရေသမ္ဘိ၊
 သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ ဝိဒူသကေ၊ ဖိစီးဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊
 ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ မိမိလည်းဖြစ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။
 ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒေဿေ ဝါ၊ မိမိကို မုန်းသူတို့ကိုလည်းကောင်း။
 သပိယေ ဝါ၊ မိမိကို ချစ်သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဝဇ္ဇန္တု၊ ကြဉ်ကြစေကုန် သတည်း။

ပင်လယ်ကို ကူးနိုင်လျက်

၂၁၅။ ။သမုဒ္ဒံ ဥိမိဝေဂံပိ၊ သုဂမ္ဘိရံ သုဒုတ္တရံ။
 ဥဠုမ္ဗေန တု တရန္တော၊ သက္ကာ ဟောတိ သုတာရိတံ။ ။
 ၂၁၆။ ။ဒုဇ္ဇနာနံ ဒုသကံပွံ၊ ကိန္နု သက္ကာ သုတာရိတံ။
 ယေဟိ ကေဟိ စာ'ကာရေဟိ၊ ယေသံ ကေသန္တိ ထာမသာ။ ။

သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒြာပင်လယ်ကြီးကို။ ဥိမိဝေဂံပိ၊ ကြီးကျယ်စွာသော
 လှိုင်းတံပိုးအဟုန်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သုဂမ္ဘိရမ္ဘိ၊ အလွန်နက်သည်
 ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သုဒုတ္တရမ္ဘိ၊ အလွန် ကူးခပ်နိုင်ခဲသော်လည်း။
 ဥဠုမ္ဗေန၊ သင်္ဘော ဖောင်ဖြင့်။ တရန္တော တု၊ ကူးသည်ရှိသော်ကား။
 သုတာရိတံ၊ လွန်စွာ ကူးမြောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုဇ္ဇနာနံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဒုသင်္ကပ္ပံ၊ မကောင်းသော အကြံအစည်ကို။
ယေဟိကေဟိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ယေသံကေသဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသူတို့၏။ ထာမသာ၊ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ သုတာရိတုံ၊ ကောင်းစွာကူးမြောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ ကိန္နု၊
တတ်နိုင်ကောင်းပါသလော။

[ဤဂါထာကို ဝိမှယရသဂါထာဟူ၍မှတ်။ သမုဒြာ ပင်လယ်ကြီးကို
ကူးခပ်စရာအကြောင်းရှာ၍ ရနိုင်သေး၏။ မသူတော်တို့ ဒုသင်္ကပ္ပသဘာဝကို တစ်စုံတစ်ရာ
ကူးခပ်လွန်မြောက်နိုင်စရာ မရှိ။ အလွန် အံ့ဩဖွယ် ရှိစွာဟူသော အနက်ကို သိစေသော
ဂါထာဟူလိုသတတ်။]

၂၁၇။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒုဗ္ဘဂ္ဂေ ဒုဒ္ဒမေ ခဋ္ဌေ။
ဒုဗ္ဗိတက္ကေပိ ဒွါစာရေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့် ငါ့မျက်နှာကို ယုံကြည်နိုင်ကြကုန်သော
သူတို့သည်။ ဧဒိံ၊ ဤသို့တစ်စုံတစ်ခုသော အခြင်းအရာဖြင့် လွန်နိုင်ခဲ့စွာသော
သူယုတ်မာတို့၏ သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိ
ထားကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒုဗ္ဘဂ္ဂေ၊ ပညာရှိကြီးတို့သော်မှလည်း ချိုးဖဲ့နှိပ်နှင်း
ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းကုန်သော။ ဒုဒ္ဒမေ၊ ဘုရားသျှင်
တို့သော်မှလည်း ဆုံးမခြင်းငှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းကုန်သော။ ခဋ္ဌေ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သော။ ဒုဗ္ဗိတက္ကေ၊ မကောင်းသော အကြံအစည်ရှိကုန်သော။ ဒွါစာရေ၊
မကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ကြည့်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မြေကြီးကို မှောက်လှန်နိုင်လျက်

၂၁၈။ ။မဟန္တံ မေရရာဇေဓိ၊ မေဒိနိဓိ မဟိံမဟိံ။
ဣဒ္ဓိမန္တာ သက္ကာ ဟောန္တိ၊ ဥက္ကဋ္ဌိတုံ နိကုဋ္ဌိတုံ။ ။
၂၁၉။ ။တထာ ကာတု' မစိန္တေယျော၊ ဒုဇ္ဇနာနံ တု ဒုဗ္ဗနေ။
ဣဒ္ဓိမန္တသဟဿေဟိ၊ သဟဿဓာပိ ဣဒ္ဓိယာ။ ။
၂၂၀။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံ သိဿာ၊ အာစေရေဟိ ဝိသဇ္ဇိတေ။
သပရတ္ထံ ဝိဒ္ဓံသေန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

မဟန္တံ၊ ယူဇနာပေါင်းရှစ်သောင်းထက်ကြူး၊ လေးထောင်ဖူး၍ အထူး
 ကြီးမြင့်လှစွာသော။ ဝါ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် နှစ်ပြန်ဆောင်သော။
 မေရရာဇေမ္ပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကိုသော်လည်းကောင်း။ မဟိံမဟိံ၊
 မြေထက်မြေကြီး ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သိန်းထက်ကျဲ လေးသောင်းလွန်အောင်
 ကြီးထုဆောင်သော။ မေဒိနိမ္ပိ၊ မြေကြီးကိုသော်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊
 အဘိညာဉ်မျိုး ဈာန်တန်ခိုးရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌိတုမ္ပိ၊
 လှန်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ နိကုဋ္ဌိတုမ္ပိ၊ မှောက်ခြင်း ငှာလည်းကောင်း။
 သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒုဇ္ဇနာနံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဒုမ္ပနော၊ မကောင်းသောစိတ်ကို။ ဣဒ္ဓိမန္တ
 သဟဿေဟိံ၊ အထောင်မကသော ဣဒ္ဓိမာသခင် ပုဂ္ဂိုလ်သျှင်တို့သည်လည်း။
 သဟဿဓာပိ ဣဒ္ဓိယာ၊ အထောင်မကသော တန်ခိုးဣဒ္ဓိမြင့်လည်း။ တထာ၊
 ထိုမှောက်လှန်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှာ။ အစိန္တေ ယျော၊
 ကြံရုံမျှ မကြံနိုင်စကောင်း။

မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ဒေဒိံ၊ ဤသို့ သူယုတ်မာတို့၏ ဆိုနိုင်ခက်သော
 သဘောကို။ သရံဝ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။
 အာစေရေဟိံ၊ ဆရာများစွာတို့သည်။ ဝိသဇ္ဇိတေ၊ ဆုံးမမရ အခါခါစွန့်လွှတ်
 လိုက်အပ်ကုန်သော။ သပရတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုး၊ သူတစ်ပါးတို့ အကျိုးကို။
 ဝိဒ္ဓံသေန္တေ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ အနေမတူ သွားမတူအောင် ရှောင်ကြဉ်ကြစေကုန်
 သတည်း။

မိုးကြိုးတစ်ထောင် တားနိုင်လျက်

- ၂၂၁။ ။ဥက္ကာပါတံ သဟဿမ္ပိ၊ ဣန္ဒာနံ ကုလိသံ သတံ။
 ဇေဝေဂံ သက္ကာ ဟောန္တိ၊ သမ္ပုဒ္ဓါ သုဗာဓေတဝေ။ ။
- ၂၂၂။ ။ဒုဇ္ဇနာနံ တု ဒွါစာရော၊ တထာ ကာတု' မစိန္တိယော။
 သဟဿေဟိံ သမ္ပုဒ္ဓေဟိံ၊ သဟဿေဟိံ ပယောဂတော။ ။
- ၂၂၃။ ။ဒေဒိံ သရံဝ မံ သိဿာ၊ ဗုဒ္ဓေဟိပိ ဝိသဇ္ဇိတေ။
 ပရေသမ္ပိ သုခနာသေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

သဟဿံ၊ အထောင်မကသော။ ဥက္ကာပါတမ္ပိ၊ ဥက္ကာ ပျံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဥပ္ပါပျံဝဲ တော်လဲသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဇေဝေဂံ၊ လျင်သော အဟုန်ရှိသော။ သတံ၊ အရာမကသော။ ဣန္ဒာနံ၊ သိကြားမင်းတို့၏။ ကုလိသံ၊ ဝဇီရစိန် မိုးကြိုးစက်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသျှင် တို့သည်။ သုဗာဓေတဝေ၊ ကောင်းစွာဆီးတားခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒုဇ္ဇနာနံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဒွါစာရော၊ မကောင်းသော အကျင့်တစ်ခုကို။ သဟဿေဟိ၊ အထောင်မကကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားသျှင်တို့သည်။ သဟဿေဟိ ပယောဂတော၊ အထောင်မကသော ပယောဂဗျာပါရတို့ဖြင့်။ တထာ၊ ထိုဆီးတားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာတုံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှာ။ အစိန္တိယော၊ ကြိရုံ ကိုမျှ ကြိဝံတော်မမူ။

မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ဒေဝိ၊ ဤသို့ ဘုရားအထောင်သော်မှ ဆုံးမ မရသည့် ဒုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်တို့ သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓေဟိပိ၊ မိုးကြိုးတစ်ရာ ဥက္ကာတစ်ထောင်ကို နိုင်အောင်တားနိုင်သော ဘုရားသျှင်တို့သော်မှလည်း။ ဝိသန္ဓိတေ၊ တား၍မရ စွန့်လွှတ်တော်မူကြရကုန်သော။ ပရေသမ္ပိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏လည်း။ သုခ နာသေ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာသုခကို ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒါ၊ အခါခပ် သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ သူသို့မဝင် သူမဝင်အောင် ကြဉ်ရှောင်နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။ ဝါ၊ ကိုယ်သို့မဝင် ကိုယ်မဝင်အောင် ကြဉ်ရှောင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မင်္ဂလသည့်သွင်း ဝက်သားဟင်း

- ၂၂၄။ ။သောကရံ ဝရရသမ္ပိ၊ အပ္ပဂူထေန မိဿိတံ။
 ကိန္နု နရာ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဘဂ္ဂနာသာ ဒုမက္ခိနော။ ။
- ၂၂၅။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ နိဿိတေပိ ဗဟုဿုတေ။
 ပရသီလံ ဒုဿာပေန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

သောကရံ၊ ဝက်သားကို။ ဝရရသမ္ပိ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိ သော်လည်း။ အပ္ပဂူထေန၊ အနည်းငယ်သော မစင်ဖြင့်။ မိဿိတံ၊ ရောနှော မိသည်ရှိသော်။ နရာ၊ လူကြီးလူငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ ဘဂ္ဂနာသာ၊

ကျိုးသောနာခေါင်း ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မကုံနော၊ မျက်နှာမသာယာ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ ကိန္နု၊ မရှုမကြည့်ချင်အောင် ရှောင်ကြဉ်ကြသည်
မဟုတ်ပါတုံလော။

မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ဧဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ ဗဟုဿု
တေပိ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်သော်လည်း။ နိဿိလေ၊
သီလမရှိကုန်သော။ ပရသီလံ၊ သူတစ်ပါးသီလကို။ ဒုဿာပေန္တေ၊ ညစ်နွမ်း
စေတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ တည်း။

သရက်ပင်မင်း သီးချိုကင်း

- ၂၂၆။ ။ သုပ္ပလာ အဗ္ဗရက္ခာပိ၊ နိဗ္ဗရက္ခေဟိ ပေါဒ္ဓိတာ။
ပစ္ဆာ တေ ဒုပ္ပလာ အာသု၊ ရသတိတ္ထေန မိဿိတာ။ ။
- ၂၂၇။ ။ ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ မဓဂဝေသိနော။
မဓရေပိ တိတ္ထိယန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

သုပ္ပလာ၊ ကောင်းမြတ်ချိုမြိန်သော အသီးရှိကုန်သော။ အဗ္ဗရက္ခာပိ၊
သရက်ပင်တို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗရက္ခေဟိ၊ တမာပင်တို့နှင့်။ ပေါဒ္ဓိတာ၊
ပေါင်းယှက် ရောထွေးကုန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသရက်ပင်တို့သည်။
ပစ္ဆာ၊ တမာပင်နှင့် ပေါင်းမိသော နောက်ကာလ၌။ ရသတိတ္ထေန၊ ခါးသော
အရသာနှင့်။ မိဿိတာ၊ ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုပ္ပလာ၊ မကောင်းသော
အသီးရှိကုန်သည်။ အာသု ကိံ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သည် မဟုတ်ပါတုံလော။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ မဓဂဝေသိနော၊
ချိုမြိန်သည်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ မဓရေပိ၊
ချိုမြိန်သော သူတို့ကိုလည်း။ တိတ္ထိယန္တေ၊ ခါးအောင်ပြုတတ်ကုန်သော။
ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ ဝေးဝေးဖဲခွာ
ကြဉ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

လူမိုက်မှီဝဲ ဆင်းရဲမည်

- ၂၂၈။ ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော သမိဒ္ဓေါပိ၊ ဓုတ္တော ဗာလေ နိသေဝိတော။
ယထာ ကေ' တေ သံပိ ဓုတ္တော၊ ဒလိဒ္ဓါယတိ သီယသော။ ။
- ၂၂၉။ ။ ဧဒိံ သရံဝ မံ သိဿာ၊ သဒါ ဝမိဂဝေသိနော။
သမိဒ္ဓေ ဒလိဒ္ဓိယန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားတစ်ယောက်သည်။ သမိဒ္ဓေါပိ၊ ကုဋေ
လေးဆယ်ကြွယ်ဝသည် ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ခုတ္တော၊ ဣတ္ထိခုတ္တ၊ သုရာခုတ္တ၊
အက္ခခုတ္တ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာလေ၊ သူမိုက်တို့ကို။ နိသေဝိတော၊
မှီဝဲမှားသည်ဖြစ်၍။ သံပိ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဧတေ ယထာ၊ ထိုသူ
တို့ကဲ့သို့။ ခုတ္တော၊ ဣတ္ထိခုတ္တ၊ သုရာခုတ္တ၊ အက္ခခုတ္တသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
သိဃသော၊ ဆောလျင်စွာ။ ဒလိဒ္ဓါယတိ ကိံ၊ ခွက်လက်စွဲ၍ အမြဲ
တောင်းစားရအောင် ဆင်းရဲဖူးသည် မဟုတ်ပါတဲ့လော။

ဒေဝိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝရဂဝေသိနော၊ ကြီးပွားခြင်းကို
ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ သမိဒ္ဓေါပိ၊ ကြွယ်ဝ
ကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဒလိဒ္ဓိယန္တေ၊ ခွက်လက်စွဲ၍ တောင်းစားရအောင်
မဲ့ပြာကျစေ တတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ တို့ကို။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ တည်း။
[ဒလိဒ္ဓံ ဒလိဒ္ဓဘာဝံ ဇနေန္တိတိ ဒလိဒ္ဓိယာ၊ ဒလိဒ္ဓိယာ ဧဝ ဒလိဒ္ဓိယန္တာ။ ဇနေန္တိတဒ္ဓိတံ။]

ခွေးရူးအလား လူယုတ်များ

- ၂၃၀။ ။အလက္ကေန ယော ဒံသိတော၊ အလက္ကော ဝိယ သော ဂတော။
တေနာပိ ဒံသိတော ပေါသော၊ သိဃသော သောဝ ကိံ ဂတော။ ။
- ၂၃၁။ ။ဒေဝိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဝရဂဝေသိနော။
သုဇနေ ပျုမ္မာဒိယန္တေ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု ဒုဇ္ဇနေ။ ။

ယော၊ အကြင်သူတစ်ယောက်ကို။ အလက္ကေန၊ ခွေးရူးသည်။ ဒံသိတော၊
ကိုက်အပ်၏။ သော၊ ထိုခွေးရူးကိုက်အပ်သောသူသည်။ သော အလက္ကော
ဝိယ၊ ထိုခွေးရူးကဲ့သို့။ ဂတော၊ ဖြစ်ရရှာရလေ၏။ တေနာပိ၊ ထိုခွေးရူး
ကိုက်၍ ရူးသော သူသည်လည်း။ ယော ပေါသော၊ အကြင်လူတစ်ယောက်ကို။
ဒံသိတော၊ ကိုက်အပ်ပြန်၏။ သော ပေါသောပိ၊ ထိုလူရူးတစ်ဖန် ကိုက်အပ်
ပြန်သော လူသည် လည်း။ သိဃသော၊ ဆောလျင်စွာ။ သောဝ၊ ထိုခွေးရူးကိုက်၍
ရူးသောလူရူးကဲ့သို့ပင်။ ဂတော ကိံ၊ ဖြစ်ရရူးရသည်မဟုတ်ပါတဲ့လော။

ဒေဝိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝရဂဝေသိနော၊ သူကောင်း
လူကောင်းဖြစ်ရအောင် ကြံဆောင်ရှာမှီးလေ့ရှိကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။
သုဇနေပိ၊ သူကောင်း လူကောင်းတို့ကိုလည်း။ ဥမ္မာဒိယန္တေ၊ ဆက်ကာဆက်ကာ
ရူးအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ဒုဇ္ဇနေ၊ တို့ကို။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တု၊ တည်း။

လူယုတ်ကို ဘယ်သူနိုင်

- ၂၃၂။ ။ ဣဒ္ဓိယာ ဝေဟာသော ဇိတော၊ မဟာကုလ္လေန အဏ္ဏဝေါ။
မဟာတမော ပဒိပေန၊ ခဠော ကေန ကဒါ ဇိတော။ ။
- ၂၃၃။ ။ ကပ္ပဂ္ဂိနာ နိရယဂ္ဂိ၊ ကပ္ပမေဃေန မေဒိနိ။
သိနေရ ကပ္ပဝါတေန၊ ခဠော ကေန ကဒါ ဇိတော။ ။
- ၂၃၄။ ။ ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကပ္ပဂ္ဂိအာဒိကေ ဝိယ။
ဘယာဘယာ သုဘာယန္တာ၊ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု တံခဠေ။ ။

ဝေဟာသော၊ တည်ရာမထင် လမ်းမမြင်သော ကောင်းကင်ကို။
ဣဒ္ဓိယာ၊ ကောင်းကင်ပျံလျှိုး ဈာန်တန်ခိုးဖြင့်။ ဇိတော၊ လိုရာရောက်နိုင်
အောင်စွမ်းနိုင်၏။ အဏ္ဏဝေါ၊ ကမ်းလမ်းမမြင် ဆုံးမထင်သော ရေပြင်
သမုဒြာကို။ မဟာကုလ္လေန၊ သဘော လှေဖောင်ကြီးဖြင့်။ ဇိတော၊ လိုရာ
ရောက်နိုင် အောင်စွမ်းနိုင်၏။ မဟာတမော၊ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက်ကို။
ပဒိပေန၊ ဆီမီးဖြင့်။ ဇိတော၊ လိုရာ ရောက်နိုင် အောင်စွမ်းနိုင်၏။ ခဠော၊
သူယုတ်မာကို။ ဝါ၊ သူယုတ်မာတို့၏ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးသွမ်းသော
အဖြစ်ကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကဒါ၊ ဘယ်သည့်အခါ၌။ ကေန၊
အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဇိတော၊ အောင်နိုင်ဖူးပါသနည်း။

ကပ္ပဂ္ဂိနာ၊ ကမ္ဘာပျက်မီးဖြင့်။ နိရယဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးကို။ ဇိတော၊ အောင်နိုင်၏။
မေဒိနိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် မထွင်းဖောက်နိုင် မဖျောက်ဖျက်နိုင်သော
မြေကြီး အထုကို။ ကပ္ပမေဃေန၊ ကမ္ဘာပျက်မိုးကြီးဖြင့်။ ဇိတော၊ အောင်နိုင်၏။
သိနေရ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် မမြောက်မချီနိုင် ကြီးခံနိုင်သော မြင်းမိုရ်တောင်
မင်းကို။ ကပ္ပဝါတေန၊ ကမ္ဘာပျက်လေရိုင်း လေမုန်တိုင်းဖြင့်။ ဇိတော၊
မြူမှုန်မကျန် ပြောင်းပြန်ထက်အောက် လွင့်ဖျောက်အောင်စွမ်းနိုင်၏။
ခဠော၊ သူယုတ်မာကို။ ဝါ၊ သူယုတ်မာတို့၏ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးသွမ်း
သော အဖြစ်ကို။ ကေန၊ အဘယ်သူ သည်။ ကဒါ၊ ဘယ်သည့်အခါ၌။
ကေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဇိတော၊ အောင်နိုင်ဖူးပါသနည်း။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးထက်ဘေးမှ။ ဝါ၊
အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဘေးမှ။ သုဘာယန္တာ၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြ
ကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ကပ္ပဂ္ဂိအာဒိကေ၊

ကမ္ဘာပျက်မီး ကမ္ဘာပျက်လေမုန်တိုင်းကြီးစသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇန္တိ ဝိယ၊ ဝေးဝေး လွတ်အောင် ခွာရှောင်ကြကုန် သကဲ့သို့။ တံခဋေ၊ ထိုသူယုတ်မာတို့ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝေးဝေး လွတ်အောင် တကယ် ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤသို့လျှင် ရှင် လူမဆို ထိုထို တပည့်သားအပေါင်းတို့အား ကောင်းကောင်းကြီး ဘေးကင်းကြစေခြင်းငှာ ကောင်းစွာပြုပြင် စီရင်အပ်သော မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌ ဗာလာနံ အသေဝနာစ- စသော မင်္ဂလသုတ် အတုလ ရွှေနှုတ်တော်ထွက်ကို ပြက်ပြက်ကွင်းကွင်း အကြောင်းအကျိုးတို့နှင့်တကွ ထင်လင်းစွာပြသဖြင့် ဖွင့်ဆို အပ်သော ဗာလာနပသေဝန ကဏ္ဍအရာ၌ သိဿာနသိဿ တပည့်အပေါင်းတို့အား ကောင်းကောင်းကြီး သဘောစိုက်စိုက် နားဝယ်ခြိုက်လောက်ကြပြီ နှလုံးထား၍ ဤတွင်တစ်ရပ် နိဂုံးသတ်လိုရကား “ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ထေ စတုတ္ထိ ဗာလာနပသေဝနကထာ” မိန့်။]

ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဒါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ထေ၊ မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း၌။ စတုတ္ထိ၊ လေးပိုင်းတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဗာလာနပသေဝနကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးလတ်ပြီ။

၅-ခန္တီသံဝရကထာ။

ဤသို့လျှင် ယခင် အောက်၌ ထားခဲ့အပ်သော မာတိကာအစဉ်အတိုင်း ဗာလာနပသေဝနကထာမှ အခြားမဲ့၌ ခန္တီသံဝရကထာဖြင့် သိဿာနသိဿ အပေါင်းတို့အား သြဝါဒတရားဟောကြားဆုံးမပြန်လိုရကား---

ဣတော ပရံ တာဝ ခန္တီသံဝရကထာ ကထိယတေ။ ။ မိန့်။ ။

ဣတော၊ ဤဗာလာနပသေဝနကထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ခန္တီသံဝရကထာ၊ ခန္တီသံဝရကထာကို။ ကထိယတေ၊ မိန့်ဆိုအပ်လတ္တံ့။ ။

ခန္တီအမည်ရပုံ

၂၃၅။ ။ယထာ ဟိ မေဒိနိ သဗ္ဗံ၊ ဝရာဝရမ္ပိ အာဂတံ။
သန္တော ခမန္တိ ဧတာယ၊ တေန ဝုစ္စတိ ခန္တိ သာ။ ။

၂၃၆။ ။ယထာ ဝါ အာယုခံ သဗ္ဗံ၊ ဝေရံဝေရံပိ အာဂတံ။
သန္တော ခဏန္တိ ဧတာယ၊ တေန ဝုစ္စတိ ခန္တိ သာ။ ။

ဟိ၊ ခန္တိ သံဝရကထာဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ မေဒိနိ၊ မြေကြီးသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝရာဝရံ၊ ဆိုးကောင်း ယုတ်မြတ် အရပ်ရပ်သော။ အာဂတမ္ပိ၊ လာတိုင်းသော ဝတ္ထုဟူသမျှကိုလည်း။ ခမတိ ယထာ၊ သည်းခံနိုင်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဧတာယ၊ ဤခန္တိ တရားဖြင့်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝရာ ဝရံ၊ ဆိုးကောင်း ယုတ်မြတ်ဖြစ်သော။ အာဂတမ္ပိ၊ လာတိုင်းသော သူတစ်ပါးတို့ ပြုကျင့်ပြောဆိုသမျှကို။ ခမန္တိ၊ ရန်တုံ့ မပြန် ဒေါသထန် ခံနိုင် ကြကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထိုသည်းခံခြင်းအရာကို။ ခန္တိတိ၊ ခန္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ အာယုခံ၊ ဓားလုံ လက်နက်ဟူသမျှသည်။ သဗ္ဗံပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသမျှသော။ ဝေရံ ဝေရံ၊ တစ်ဖက်သား ရန်ဟူသမျှကို။ ခဏတိ ယထာ၊ တူးဖြိုနိုင်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ တူးဖြိုနိုင်ကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဧတာယ၊ ဤသည်းခံခြင်း တရားဖြင့်။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အာဂတံ၊ ရောက်လာတိုင်းသော။ ဝေရံဝေရံပိ၊ ရန်ငယ်ရန်ကြီး ဟူသမျှ ကိုလည်း။ ဝါ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ ရန်ဟူသမျှ ကိုလည်း။ ခဏန္တိ၊ တူးဖြိုနိုင် ကြကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထိုသည်းခံခြင်း တရားကို။ ခန္တိ၊ ခန္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ။ ။

[ဤနှစ်ဂါထာတို့ကား ဥပမာ ဥပမေယျစကား နှစ်ရပ်လုံး၌ ဥပမာစကားရပ်မှ ဝေရံဝေရံ စသောပုဒ်ကို ဥပမေယျစကား၌၊ ဥပမေယျစကားရပ်မှ ခဏန္တိ စသောပုဒ်ကို ဥပမာစကားရပ်၌ လိုက်၍ အနက်သမ္ပန်အပ်သောကြောင့် အဘိန္ဒသိလေ သေကဒေသာလင်္ကာရဂါထာဟူ၍မှတ်။]

၂၃၇။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဝရာဝရံ ပတ္တယိနော။
ဝေရံဝေရံ ဧတုကာမာ၊ သဒါ ခမန္တု ဝေရိနော။ ။

ဒေဝိ၊ ဤသို့သည်းခံခြင်း တရားမြတ်၏ အရပ်ရပ် လာလာသမျှသော
ရန်သူကို ခံနိုင်ကြောင်း တူးဖြိုနိုင်ကြောင်းဖြစ်သော သဘောကို။ သရံဝ
သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထားကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။
ဝရာဝရံ၊ ကောင်းမြတ်သည်ထက် ကောင်းမြတ်သော လောကုတ္တရာ မြတ်
ချမ်းသာကို။ ပတ္တယိနော၊ တောင့်တကြကုန်သော။ ဝေရံဝေရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ရန်သူ
သံသရာရန်သူ ဟူသမျှကို။ ဝါ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ ရန်သူဟူသမျှကို။
ဇေတုကာမာ၊ အောင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်
ဟူသမျှတို့သည်။ ဝေရိနော၊ ရန်သူဟူသမျှတို့ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
ခမန္တု၊ ရန်တုံ့မပြန် ဒေါသမထန် သည်းခံနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သစ်ပင်ကြီးပမာ

၂၃၈။ ။ဆိန္ဒောဆိန္ဒော မဟာရက္ခော၊ မဟတ္ထာယော သုသောဘိတော။
ဆာယာယ တာဝ သုခေတိ၊ ယာဝ နန္တိဇ္ဇိ ဆေဒကံ။ ။

နံ့သာပင်အလား

၂၃၉။ ။ဒနံဒနံပိ ကုကံမံ၊ သာရဂန္တံ သုသောဘိတံ။
ဂန္တေန တာဝ တောသေတိ၊ ယာဝ နဇ္ဈယိ ဒါဟကံ။ ။

ပတ္တမြားအသွင်

၂၄၀။ ။ဃံသံဃံသံ ဝေဠုရိယံ၊ ပဘာဿရံ သုသောဘိတံ။
ပဘာယ တာဝ သောဘေတိ၊ ယာဝ နက္ခယိ ဃံသကံ။ ။
၂၄၁။ ။ဟိံသောဟိံသောပိ သံသန္တော၊ သန္တမ္မေဟိလကံတော။
မေတ္တေန တာဝ သုခေတိ၊ ယာဝ ဇီဝတိ ဟိံသကံ။ ။
၂၄၂။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သံသန္တာ ပညဝါ သတာ။
အတ္တာနံ ဟိံသန္တေ ဒုဋ္ဌေ၊ သမေတ္တေန သုခါပယံ။ ။

မဟတ္ထာယော၊ ကြီးစွာသော အရိပ်ရှိသော၊ သုသောဘိတော၊ လွန်စွာ
တင့်တယ်သော။ မဟာရက္ခော၊ သစ်ပင်ကြီးသည်။ ဆိန္ဒောဆိန္ဒောပိ၊ လူတို့
ဖြတ်အပ်တိုင်း ဖြတ်အပ်တိုင်းလည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ သယံ၊
မိမိသည်။ နန္တိဇ္ဇိ၊ မလဲမပြတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဆေဒကံ၊
ဖြတ်လာသော သူကို။ ဆာယာယ၊ မိမိအရိပ်ဖြင့်။ သုခေတိ၊ အေးမြ
ချမ်းသာစေ၏။

သာရဂန္ဓံ၊ ကောင်းမြတ်သော အနံ့ရှိသော။ ဝါ၊ အနှစ်နံ့သာဟု ဆိုအပ်သော။ သုသောဘိတံ၊ အလွန် တင့်တယ်သော။ ကုက္ကံမံ၊ မာလာ ကျိကျူ နံ့သာပင်သည်။ ဒဒုဒဒုမ္ပိ၊ လူတို့ မီးတိုက်အပ် မီးတိုက်အပ် တိုင်းလည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ သယံ၊ မိမိသည်။ နန္ဒယိ၊ ကျွမ်း၍ မကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ ဒါဟကံ၊ မီးတိုက်လာသော သူကို။ ဂန္ဓေန၊ မွှေးကြိုင်ပျံ့သင်းသော မိမိအနံ့ဖြင့်။ တောသေတိ၊ နှစ်သက် စေနိုင်၏။

ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန်သော အရောင်ရှိသော။ သုသောဘိတံ၊ အလွန် တင့်တယ်သော။ ဝေဠုရိယံ၊ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရွဲသည်။ ယံသံသံသမ္ပိ၊ လူတို့ သွေးအပ် သွေးအပ်တိုင်းလည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ သယံ၊ မိမိသည်။ နန္ဒယိ၊ ကြေမွပျောက်ပျက်၍မကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ ယံသကံ၊ သွေးလာသော သူကို။ ပဘာယ၊ ဝင်းဝင်းတောက်သော မိမိ အရောင်အလင်းဖြင့်။ သောဘေတိ၊ တင့်တယ်စေနိုင်၏။

သန္တဓမ္မေဟိ၊ ကရုဏာ မေတ္တာ သဒ္ဓါ ပညာအစရှိသော သူတော်ကောင်း တရားတို့ဖြင့်။ အလင်္ကတော၊ တန်းဆာဆင်သော။ သံသန္တော၊ တကယ့် သူတော်ကောင်းအစစ်သည်။ ဟိံသောဟိံသောပိ၊ သူတစ်ပါးတို့ ညှဉ်းဆဲတိုင်း ညှဉ်းဆဲတိုင်းလည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဇီဝတိ၊ အသက်မသေ ရှင်လေသေး၏။ တာဝ၊ ထိုမိမိ အသက်ရှင်သရွေ့ကာလ ပတ်လုံး။ ဟိံသကံ၊ မိမိအား ညှဉ်းဆဲလာသော သူကို။ မေတ္တေန၊ မိမိ မေတ္တာတရားဖြင့်။ သုခေတိ၊ ချိုသာစကား ပြောကြားချမ်းသာစေနိုင်၏။

ဒဒိံ၊ ဤသို့သစ်ပင်ကြီးပမာ၊ မာလာကျိကျူပင်နှင့်မခြား၊ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရွဲနှင့် အတူ သူတော်ကောင်းအစစ် ဖြစ်ကြသူတို့၏ သဘော ကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပညဝါ၊ သည်းခံခြင်း အကျိုးကို ကောင်းစွာမြော်မြင်သော ပညာရှိကြကုန်သော။ သံတာ၊ သတိ ရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ သံသန္တာ၊ တကယ့် သူတော်ကောင်း အစစ်တို့သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ ဟိံသန္တေပိ၊ ညှဉ်းဆဲလာ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဋ္ဌေ၊ ငရဲလောင်းမျိုး လူညစ်လူဆိုးတို့ကို။

သမေတ္တေန၊ မိမိတို့မေတ္တာတရားဖြင့်။ သုခါပယံ သုခါပေယျံ၊ ချမ်းသာ
စေနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ခန္တီရေချမ်း

၂၄၃။ ။ သုက္ခသုက္ခာနိ တိဏာနိ၊ သုဒဗ္ဗာနိ ဝနဂ္ဂိနာ။
ဥဒကေန တု တိန္ဒာနိ၊ န ဒဗ္ဗာနိ ကုဒါစနံ။ ။
၂၄၄။ ။ ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကုဒ္ဒါနံ ကောဓယဂ္ဂိနာ။
အဒဗ္ဗာယ'တ္တာနံ ခမာ- ကေန တေမေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

သုက္ခသုက္ခာနိ၊ ခြောက်ကုန် ခြောက်ကုန်သော။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။
ဝနဂ္ဂိနာ၊ တောမီးသည်။ သုဒဗ္ဗာနိ၊ လောင်လွယ်ကုန်၏။ တု၊ ဗျတိရိက်ကို
ဆိုအံ့။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ တိန္ဒာနိ၊ စိုစွတ်ကုန်သော မြက်တို့ကို။ ဝနဂ္ဂိနာ၊
တောမီးသည်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ၊ န ဒဗ္ဗာနိ၊ မလောင်နိုင်ကုန်။ ။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ကုဒ္ဒါနံ၊
အမျက်ထွက်တတ်ကုန်သော သူ့ဆိုးလူဆိုးတို့၏။ ကောဓယဂ္ဂိနာ၊
အမျက်ဒေါသတည်းဟူသော မီးဖြင့်။ အဒဗ္ဗာယ၊ မလောင်နိုင်စေခြင်းငှာ။
အတ္တာနံ၊ မိမိတို့ ကိုယ်ကို။ ခမာကေန၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူသော ရေဖြင့်။
သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေမေန္တု၊ ဆွတ်ကာဆွတ်ကာ နေကြပါစေ
ကုန်သတည်း။

ခန္တီလက်နက်

၂၄၅။ ။ ခဂ္ဂဂါဟာ ဝီရာ ပေါသာ၊ ဗျဠေဟိပိ အဘက္ခိတာ။
အနာဝုဓာ တု တေ ပေါသာ၊ ဂါဝိဟိပိ ဝိဟိသိတာ။ ။
၂၄၆။ ။ ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဗျဠါ သုဘာယိနော။
ဗျဠါနံ အဘက္ခတ္တာယ၊ သဒါ ဟောန္တု ခမာဝုဓာ။ ။

ဝီရာ၊ ရဲရင့်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော။ ခဂ္ဂဂါဟာ၊
ဓားသန်လျက် လက်စွဲကုန်သော။ ပေါသာ၊ လူတို့ကို။ ဗျဠေဟိပိ၊ ကျားတို့
သော်လည်း။ အဘက္ခိတာ၊ မကိုက်စားနိုင်ကုန်။ အနာဝုဓာ၊ လက်နက်
မရှိကုန်သော။ တေ ပေါသာ တု၊ ထိုလူတို့ကိုကား။ ဂါဝိဟိပိ၊ နွားမ
တို့သော်လည်း။ ဝိဟိသိတာ၊ ညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ကိံ။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဗျုဒ္ဓါ၊ ကျားကြီးကျားငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ
 ကြောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဗျုဒ္ဓါနံ၊ လူကို အထူးထူးအပြားပြား
 ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော။ ဗျုဒ္ဓါနံ၊ ကျားကြီးကျားငယ် အသွယ်သွယ်တို့၏။
 အဘက္ခတ္ထာယ၊ မကိုက်စားနိုင်စေခြင်းငှာ။ သဒါ၊ သိမ်း။ ခမာဝုဇာ၊ သည်းခံ
 ခြင်းတည်းဟူသော လက်နက်စွဲကြကုန် သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေ
 ကုန်သတည်း။

တုတ်ကိုချပါ

- ၂၄၇။ ။ဒဏ္ဍဂါဟာ ဝိစရန္တာ၊ ဂါမေ သောဏောဟိ ဘုက္ကိတာ။
 ခါဒါပေန္တေ တု တေ သောဏာ၊ သိတံ ကတွာနုဂစ္ဆရေ။ ။
- ၂၄၈။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ သောဏာ သုဘာယိနော။
 သောဏာနံ အဘက္ခတ္ထာယ၊ သဒါ ဟောန္တု အဒဏ္ဍကာ။ ။

ဂါမေ၊ ခွေးဟောင်တတ်ရာ ကျေးရွာထဲ၌။ ဒဏ္ဍဂါဟာ၊ လှင်ကန်
 လက်စွဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရန္တာ၊ သွားလာကုန်သော သူတို့ကို။ သောဏောဟိ၊
 အရပ်ခွေးတို့သည်။ ဘုက္ကိတာ၊ ဟောင်အပ်ကုန်၏။ ခါဒါပေန္တေ တု၊
 အစာကျွေးကုန်သော သူတို့ကိုမူကား။ တေ သောဏာ၊ ထိုဟောင်တတ်သည့်
 အရပ်ခွေးတို့သည်။ သိတံ ကတွာ၊ ပြုံးရွှင်ခြင်းကို ပြုကုန်၍။ အနုဂစ္ဆရေ၊
 အမြီးနုနုကာ နောက်မှလိုက်လာကြကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ကိံ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောဏာ၊ ခွေးကြီး
 ခွေးငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သော။
 မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သောဏာနံ၊ ခွေးကြီး ခွေးငယ် ဟူသမျှတို့၏။
 အဘက္ခတ္ထာယ၊ မဟောင်နိုင်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 အဒဏ္ဍကာ၊ လှင်ကန် မစွဲကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်
 သတည်း။

[ဤဂါထာတို့ကား သဒိသဖြစ်သော ဗျုဒ္ဓအစရှိသည်တို့၏ အမည်ကို
 သဒိသိဖြစ်သော ဒေါသကြီးသူတို့၌ တင်၍ ဆိုသော သမာဓိဂုဏ်ရှိသော ဂါထာ
 တို့တည်း။]

သူသာ အရှက်ကွဲ

၂၄၉။ ။ ယော ကုဒ္ဒ'ညဿ ဒဿေတိ၊ အတ္တနော ဟိရိကောပိနံ။
 သောယေဝ ဝိလဇ္ဇော ဟောတိ၊ အညော သော န ဝိလဇ္ဇကော။ ။

၂၅၀။ ။ ဧဒိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဟိရိ သုရက္ခိနော။
 အတ္တနော ဟိရိ ကောပေန္တံ၊ အင်္ဂံ ဂေါပေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ယော၊ အကြင်သူတစ်ယောက်သည်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အညဿ၊ သူတစ်ပါးအား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိရိကောပိနံ၊ ဟိရိတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ ဒဿေတိ၊ လှန်ပြ မိလေ၏။ သောယေဝ၊ ထိုပြသော သူသည်သာလျှင်။ ဝိလဇ္ဇော၊ အရှက်ကွဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော အညော၊ ထိုအပြစ်ရသော သူတစ်ပါးသည်။ န ဝိလဇ္ဇကော၊ အရှက်မကွဲ။

ဧဒိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဟိရိ၊ မိမိ၏ အသရေ ဟူသော ဟိရိတရားကို။ သုရက္ခိနော၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်လေ့ ရှိကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ ဟိရိ၊ မိမိ အသရေဟူသော ဟိရိတရားကို။ ကောပေန္တံ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ ဂေါပေန္တု၊ လုံခြုံကြပါစေကုန်သတည်း။
 [ဤလည်း သမာဓိဂုဏ်ရှိသော ဂါထာပင်တည်း။]

ကျားစားမည်ကို ကြောက်

၂၅၁။ ။ ဗျုဋ္ဌါ ဘယာ ပလာယန္တာ၊ ဘုက္ကေ သောဏေ န ဂဏ္ဍယံ။
 သစေ ဂဏေယျု တေ ပေါသာ၊ သိဃသော ဗျုဋ္ဌဘက္ခိကာ။ ။

၂၅၂။ ။ ဧဒိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ဗျုဋ္ဌါ သုဘာယိနော။
 ဘုက္ကေ သောဏေ နာဝေက္ခန္တာ၊ ဗျုဋ္ဌေ ဗျုဋ္ဌေဝေက္ခယံ။ ။

ဗျုဋ္ဌါ၊ ကျားမှ။ ဘယာ၊ ကြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယန္တာ၊ ပြေးကုန်သော သူတို့သည်။ ဘုက္ကေ၊ ဟောင်ကုန်သော။ သောဏေ၊ ခွေး တို့ကို။ န ဂဏ္ဍယံ န ဂဏေယျု၊ မရေတွက်ကြကုန်ရာ။ သစေ ဂဏေယျု၊ အကယ်၍ရေတွက်ကုန်ငြားအံ့။ တေ ပေါသာ၊ ထိုကျားစားမည်ကို မထောက် ခွေးဟောင်သည်ကိုသာ ကြောက်တတ်ကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်။ သိဃသော၊ ဆောလျင်စွာ။ ဗျုဋ္ဌဘက္ခိကာ၊ ကျား၏အစာဖြစ်ရလေကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ကိံ။ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗျဠါ၊ ကျားကြီး
 ကျားငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သော။
 မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ဘုက္ကေ၊ ဟောင်ကုန်သော။ သောဏေ၊ ခွေးတို့ကို။
 နာဝေက္ခန္ဓာ၊ မရှုကြကုန်မူ၍။ ဗျဠေ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် သတ္တဝါ
 တို့ကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော။ ဗျဠေဝ၊ ကျားတို့ကိုသာလျှင်။ အဝေက္ခယုံ
 အဝေက္ခေယျ၊ ရှုကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဒေါသ ထွက်လာသူတို့ကို သောဏအရာ၌၊ ငရဲဘေးကြီးစသည်တို့ကို ဗျဠအရာ၌
 တင်စား၍ ဆိုသော သမာဓိဂုဏ်ရှိသော ဂါထာတို့တည်း။]

ကိုယ့်ကို အလျင် လောင်

- ၂၅၃။ ။ယော ကုဒ္ဒေါ အညဒါဟတ္ထံ၊ အဂ္ဂိံ ကရေ'နခိပယေ။
 အညော သော ဒဟိတော နော ဝါ၊ သကဟတ္ထော တု ဒယုတိ။ ။
- ၂၅၄။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ သုခဂဝေသိနော။
 ပုရေတရံ သကဟိံသံ၊ ကောဓံ ဝါရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ယော၊ အကြင်သူတစ်ယောက်သည်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍။ အညဒါဟတ္ထံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား ရှို့ခြင်းအကျိုးငှာ။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကျိုးခဲကို။
 ကရေန၊ မိမိ လက်ဖြင့်။ ဥခိပယေ ဥက္ခိပေယျ၊ ကော်ယူရာ၏။ သော အညော၊
 ထိုအရှို့ခံရလတ္တံ့သော သူတစ်ပါးသည်။ ဒဟိတော ဝါ၊ မီးလောင်အပ်သည်
 မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နော ဝါ၊ မလောင်အပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊
 စေ။ သကဟတ္ထော တု၊ မိမိ လက်ကိုမူကား။ ဒယုတိ၊ လောင်အပ်လေ၏။

ဧဒိံ၊ ကိံ။ သရံဝ၊ လျှင်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သုခဂဝေသိနော၊ ချမ်းသာကို
 အလိုရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။
 သကဟိံသံ၊ မိမိကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ ကောဓံ၊ မိမိ အမျက်
 ဒေါသကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ ဝါရေန္တု၊ တားမြစ်နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

ကိုယ့်ဂုဏ်ပျက်

- ၂၅၅။ ။ယော ကုဒ္ဒေါ အညနာသတ္ထံ၊ အညဿံ ပရိဘာသကော။
 အညော သော နာသိတော နော ဝါ၊ သကဂ္ဂုဏော ဝိနဿတိ။ ။
- ၂၅၆။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ သာ'တ္ထဂဝေသိနော။
 ပုရေတရံ သာတ္ထနာသံ၊ ကောဓံ ဝါရေန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ယော၊ သည်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အညနာသတ္ထံ၊ သူတစ်ပါး အကျိုး ပျက်စီးစေခြင်းငှာ။ အညဿ၊ သူတစ်ပါးကို။ ပရိဘာသကော၊ ဆဲရေးတတ်၏။ သော အညော၊ ထိုသူတစ်ပါးသည်။ နာသိတော ဝါ၊ ပျက်စီးသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သကဂုဏော၊ မိမိ ဂုဏ်ကျက်သရေမူကား။ ဝိနဿတိ။ ပျက်စီးလေ၏။

ဒေဝိ၊ ဤသို့ သူ့ကို ဆဲရေးလျှင် ကိုယ်ဖင်အရှက်တကွ အကျိုးနည်း တတ်သည့်သဘောကို၊ 'သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သာ'တ္ထဂဝေသိနော၊ မိမိအကျိုးကို ရှာလေ့ရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သာတ္ထနာသံ၊ မိမိတို့ အကျိုး ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ကောခံ၊ မိမိတို့ အမျက်ဒေါသကို။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ဝါရေန္တု၊ တားမြစ်နိုင်စေကုန်သတည်း။

ပြန်မဆဲရ

၂၅၇။ ။ယော ကုဒ္ဒေါ ပရံ ခံသတိ၊ ခံသိတော တံ န ခံသတိ။
ခံသိတွ'ညေဟိ ပသတ္ထော၊ ဣတရော သဗ္ဗခံသိတော။ ။

၂၅၈။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဗ္ဗခံသာ သုဘာယိနော။
သဗ္ဗဝဏ္ဏဉ္စ ဣစ္ဆန္တာ၊ ဒေကခံသံ န ဂဏ္ဏယံ။ ။

ယော၊ သည်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်စောင်းမာန် ဒေါသထန်သည် ဖြစ်၍။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ ခံသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ခံသိတော၊ အဆဲခံရသော သူသည်။ တံ၊ ထိုဆဲရေးလာသော သူကို။ န ခံသတိ၊ ပြန်၍ မဆဲရေး။ အညေဟိ၊ ကြားသိမြင်လူ တစ်ပါးသူတို့သည်။ ခံသိတော၊ အဆဲခံ၍ နေသောသူကို။ ပသတ္ထော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတရော၊ ဆဲရေးသော သူကို။ သဗ္ဗခံသိတော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ပြစ်တင်မောင်းမဲ ဆဲရေးအပ်၏။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗခံသာ၊ သူခပ်သိမ်း တို့၏ ဆဲရေးခြင်းမှ။ သုဘာယိနော၊ လွန်စွာ ကြောက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဝဏ္ဏဉ္စ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်း။ ဣစ္ဆန္တာ၊ အလိုရှိကြ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေကခံသံ၊ တစ်ယောက်သောသူ၏ ဆဲရေးခြင်းကို။ န ဂဏ္ဏယံ န ဂဏေယျု၊ မရေတွက်နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

ခုရော နောင်ပါ အရှက်ကွဲ

၂၅၉။ ။အညေဟိ ခုံသိတော ပေါသော၊ ဣဓ လောကေ ဝိလဇ္ဇတိ။
အညေသံ ခုံသကော ပေါသော၊ ဒွိသုပိ စ ဝိလဇ္ဇတိ။ ။

၂၆၀။ ။ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ အညေသံ ခုံသနာ သယံ။
အညေဟိ ခုံသိတမှာပိ၊ ဟဝေ ဘာယန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

အညေဟိ၊ သူတစ်ပါးတို့သည်။ ခုံသိတော၊ ဆဲရေးအပ်သော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဣဓ လောကေဝ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ သာလျှင်။ ဝိလဇ္ဇတိ၊ အရှက်ကွဲရ၏။ အညေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ ခုံသကော၊ ဆဲရေးတတ်သော။ ပေါသော၊ လူသည်။ ဒွိသုပိ စ၊ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် လောကနှစ်ပါးတို့၌လည်း။ ဝိလဇ္ဇတိ၊ အရှက်ကွဲရ၏။

ဒဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ အညေဟိ၊ သူတစ်ပါး တို့က။ ခုံသိတမှာပိ၊ ဆဲရေးအပ်သည်ထက်လည်း။ ဝါ၊ ဆဲရေးခံရသည် ထက်လည်း။ သယံ၊ မိမိက။ အညေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ ခုံသနာ၊ ဆဲရေးမိအံ့သည်မှ။ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘာယန္တု၊ ကြောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ပြန်မဆဲက ကုသိုလ်ရ

၂၆၁။ ။အညေန ခုံသိတော ပေါသော၊ သစေ ခမတိ တံ နရံ၊
ဇေနမဇ္ဈေ ပသံသမ္ပိ၊ တတော ပုညမ္ပိ ဧဓတိ။ ။

၂၆၂။ ။အညေန ခုံသိတော ပေါသော၊ သစေ ခုံသေယျ တံ ပုန။
ဇေနမဇ္ဈေ ဝိလဇ္ဇမ္ပိ၊ တတော ပါပမ္ပိ ဧဓတိ။ ။

၂၆၃။ ။ဒဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ အညခုံသိတကာရဏာ။
လဇ္ဇံ ပါပံ အလဘန္တာ၊ သံသံ ပုညံ လဘန္တု ဝေ။ ။

အညေန၊ သူတစ်ပါးသည်။ ခုံသိတော၊ ဆဲရေးအပ်သော။ ပေါသော၊ လူသည်။ တံ နရံ၊ ထိုဆဲရေးလာသော သူကို။ သစေ ခမတိ၊ ရန်တုံ့မလှန် သည်းခံသည်ဖြစ်အံ့။ တတော၊ ထိုသို့ သည်းခံခြင်းကြောင့်။ သော၊ ထို ရန်တုံ့မပြန် သည်းခံသော သူသည်။ ဇေနမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်ဘောင် လူလယ် ခေါင်၌။ ပသံသမ္ပိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပုညမ္ပိ၊ ခန္တိပါရမီ ကုသိုလ်တရားကို လည်းကောင်း။ ဧဓတိ၊ ရလေ၏။

အညေန၊ သူတစ်ပါးသည်။ ခုံသိတော၊ ဆဲရေးအပ်သော။ ပေါသော၊ လူသည်။ တံ၊ ထိုဆဲရေးလာသော သူကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သစေ ခုံသေယျ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးငြားအံ့။ တတော၊ ထိုသည်းညည်းမခံ ပြန်လှန်ဆဲရေး ခြင်းကြောင့်။ ဇနမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်ဘောင် လူလယ်ခေါင်၌။ ဝိလဇ္ဇမ္ပိ၊ အရှက် ကွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါပမ္ပိ၊ ဒေါသတည်းဟူသော မကောင်းမှုကို လည်းကောင်း။ ဧဓတံ၊ ရလေ၏။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ အညခုံသိတကာရဏာ၊ သူတစ်ပါးတို့ ဆဲရေးခံရသည့် အကြောင်းများကြောင့်။ လဇ္ဇမ္ပိ၊ ရှက်ဖွယ် ကိုလည်းကောင်း။ ပါပမ္ပိ၊ ဒေါသတည်းဟူသော မကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း။ အလဘန္တာ၊ မရကြကုန်မူ၍။ သံသမ္ပိ၊ သူတစ်ပါးတို့ ချီးမွမ်းဖွယ်ကို လည်းကောင်း။ ပုညမ္ပိ၊ ခန္တီကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ လဘန္တ၊ ရကြပါစေကုန်သတည်း။

သည်းခံလျှင် ဂုဏ်တက်

- ၂၆၄။ ။ယထာ'ဠုဝကယက္ခေန၊ ဝိဿဇ္ဇံ အာယုခံ ခလု။
သတ္ထုမုခေ မာလာ ဇာတံ၊ သတ္ထု မဏ္ဍေတိ သောဘဏံ။ ။
- ၂၆၅။ ။တထာ လောကေ အသန္တေဟိ၊ ဒုဋ္ဌေဟိ သဇ္ဇိတာယုခံ။
သန္တဝဏ္ဏံ ဝနာပေန္တံ၊ သန္တေ မဏ္ဍေတိ သောဘဏံ။ ။
- ၂၆၆။ ။ဧဒိံ သရံ မယံ သိဿာ၊ ကုဒ္ဒါနံ သဇ္ဇိတာယုခံ။
မာလာဂဏံ ဇနာပေန္တာ၊ သာတ္တံ မဏ္ဍေန္တု ခန္တိမာ။ ။

အာဠုဝကယက္ခေန၊ အာဠုဝကဘီလူးသည်။ ဝိဿဇ္ဇံ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော။ အာယုခံ၊ လက်နက်ကြီးငယ်ဟူသမျှသည်။ ခလု၊ စင်စစ်။ သတ္ထုမုခေ၊ မြတ်စွာဘုရား မျက်မှောက်တော်၌။ မာလာ၊ ပန်းကုံးပန်းတီးသဖွယ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်အောင်။ မဏ္ဍေတိ ယထာ၊ တန်းဆာဆင်သကဲ့သို့။ ။တထာ၊ ထိုအတူ။ လောကေ၊ လောကဓာတ်၌။ အသန္တေဟိ၊ မသူတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဋ္ဌေဟိ၊ လူညစ် လူဆိုးတို့သည်။ သဇ္ဇိတံ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော။ အာယုခံ၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ အရဲ့တစောင်း မကောင်းဆိုမြည် အတည်တည်သော လက်နက်ဟူသမျှ သည်။ သန္တဝဏ္ဏံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ သည်းခံခြင်း နှုတ်သိမ်မွေ့ခြင်း

အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းကို။ ဝမာပေန္တံ၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်အောင်။ မဏ္ဍေတိ၊ တန်းဆာဆင်သည်မည်လေ၏။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါ၏။ သိဿာ၊ လူရှင်မဆို ထိုထို တပည့်ကြီးငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ ခန္တိမာ ခန္တိမန္တာ၊ သည်းခံခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကုဒ္ဒါနံ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော သူတို့၏။ ဝါ၊ သူတို့သည်။ သန္တိတာယုဓံ၊ လွတ်လိုက်အပ်သော လက်နက်ဟူသမျှကို။ မာလာဂုဏံ၊ ပန်းကုံးသဖွယ်ကို။ ဇနာပေန္တာ၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာတ္တံ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်အောင်။ မဏ္ဍေန္တု၊ တန်းဆာဆင် နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

[သူတစ်ပါးတို့ အမျက်ထွက်၍ ဆိုမြည် ဆဲရေးသော လက်နက်ဖြင့် မိမိတို့ သည်းခံခြင်း ဂုဏ်ရောင်ထွက်၍ မိမိတို့ကိုယ်ကို အထူးတင့်တယ်အောင် တန်းဆာ ဆင်နိုင်မှ သူတော်ကောင်းအစစ် လှလှဖြစ်နိုင်ကြမည် ဟုလိုသည်။]

ညှဉ်းဆဲသူထံမေတ္တာပြန်

- ၂၆၇။ ။ဒါယကေ နိဿိတာ သန္တာ၊ စေတိယေစေတိယေ သဒါ။
ပုပ္ဖါဒိဟိ သုပူဇေန္တာ၊ ဒါနံ ပူရေန္တိ သာဓုကံ။ ။
- ၂၆၈။ ။ဟိံသကေ နိဿိတာ သန္တာ၊ ခမိနော ခမိနော သဒါ။
မေတ္တံမေတ္တံ သုဘာဝေတွာ၊ ခန္တိ ပူရေန္တိ သဗ္ဗဒါ။ ။
- ၂၆၉။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ခန္တိပုညံ ဂဝေသိနော။
ပူဇေတေ ဒါယကေဝ၊ မေတ္တံ ဖရန္တု ဟိံသကေ။ ။

သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဒါယကေ၊ အလှူဝတ္ထု ပေးလာ ကုန်သော သူတို့ကို။ နိဿိတာ၊ မှီရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ စေတိယေ စေတိယေ၊ စေတီတိုင်း စေတီတိုင်း။ ပုပ္ဖါဒိဟိ၊ ပန်းအစရှိသည် တို့ဖြင့်။ သုပူဇေန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဒါနံ၊ ဒါနပါရမီ ကို။ ပူရေန္တိ ယထာ၊ ဖြည့်ကြရကုန် သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဟိံသကေ၊ မိမိ၌ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ နိဿိတာ၊ မှီကုန်သည် ဖြစ်၍။ ခမိနော၊ နှစ်သက်ခြင်း ရှိကုန်လျက်။ ခမိနော၊ သည်းခံနိုင်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ မေတ္တံမေတ္တံ၊ မေတ္တာထက် မေတ္တာကို။ ဝါ၊ များစွာသော

မေတ္တာကို။ သဒါ၊ အခါမပြတ်။ သုဘာဝေတွာ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေကုန်၍။
ခန္တီ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ခန္တီပါရမီကို။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။
ပူရေန္တိ၊ ဖြည့်ကျင့်ရကုန်၏။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ ခန္တီပုညံ၊ သည်းခံခြင်း ခန္တီကုသိုလ်ကို။
ဂဝေသိနော၊ ရှာလေ့ရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။
ပူဇေတဝေ၊ ပူဇော်စေခြင်းငှာ။ ဒါယကေ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို ပေးလာသော
သူ၌။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာ ကို။ ဖရန္တိ ယထာ၊ နှံ့စေကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊
ထိုအတူ။ ဟိသကေ၊ မိမိ ခန္တီပါရမီဖြစ်ခြင်းငှာ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သူ၌။
မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ ဖရန္တိ၊ နှံ့စေနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

မေတ္တာရေ၌ တည်နေပါ

၂၇၀။ ။ထလေသု နိဿိတာ ပေါသာ၊ ဒါဝဂ္ဂိဟိ သုဒယိတာ။
ဇလေသု နိဿိတာ ပေါသာ၊ ဒါဝဂ္ဂိဟိ န ဒယိတာ။ ။

၂၇၁။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကုဒ္ဒါနံ ကောဓယဂ္ဂိနာ။
အဒဗာယ မေတ္တာဒကေ၊ သဒါ တိဋ္ဌန္တု ဂမ္ဘိရေ။ ။

ထလေသု၊ ကြည်းကုန်းတို့၌။ နိဿိတာ၊ မှီကုန်သော။ ပေါသာ၊
လူတို့ကို။ ဒါဝဂ္ဂိဟိ၊ တောမီးတို့သည်။ သုဒယိတာ၊ လောင်လွယ်ကုန်၏။
ဇလေသု၊ ရေတို့၌။ နိဿိတာ၊ ၎င်း၌ မှီနေကုန်သော။ ပေါသာ၊ လူတို့ကို။
ဒါဝဂ္ဂိဟိ၊ တောမီးတို့သည်။ န ဒယိတာ၊ မလောင်နိုင်ကုန်။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ ကုဒ္ဒါနံ၊
အမျက်ထွက်ကုန်သော သူတို့၏။ ကောဓယဂ္ဂိနာ၊ အမျက်ဒေါသတည်းဟူသော
မီးဖြင့်။ အဒဗာယ၊ မလောင်နိုင်စေခြင်းငှာ။ ဂမ္ဘိရေ၊ နက်လှစွာသော။
မေတ္တာဒကေ၊ မေတ္တာတည်းဟူသော ရေထဲ၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သူတော်ကောင်းတို့ မတုန်လှုပ်

၂၇၂။ ။နာဂ္ဂိနာ သာဂရာ ဒဗာ၊ ဝါတေန နော ဖုဋ္ဌာ နဂါ။
န ဩဃေန သိလာ ဘိန္နာ၊ သန္တာ ဒုဋ္ဌေဟိ နော စလာ။ ။

၂၇၃။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သန္တာသန္တာတိ'ဝါယိတာ။
သန္တဝဏ္ဏံ န နာသေန္တု၊ ကုဒ္ဒါနံ ကောဓဟေတုနာ။ ။

အဂ္ဂိနာ၊ မိးသည်။ သာဂရာ၊ သမုဒြာတို့ကို။ န ဒမှာ၊ မလောင်နိုင်ကုန်။
 အဂ္ဂိနာ၊ မိးကြောင့်။ သာဂရာ၊ သမုဒြာရေတို့သည်။ န ဒမှာ၊ မကျွမ်းနိုင်ကုန်။
 ဝါတေန၊ လေသည်။ နဂါ၊ တောင်တို့ကို။ နော ဖုဋ္ဌာ၊ မတိုက်လွင့်နိုင်ကုန်။
 ဝါတေန၊ လေကြောင့်။ နဂါ၊ တောင်တို့သည်။ နော ဖုဋ္ဌာ၊ မလွင့်ကုန်။
 သြဃေန၊ ရေအလျဉ်သည်။ သိလာ၊ ကျောက်ဖျာကြီးတို့ကို။ န ဘိန္ဒာ၊ မဖြို
 မခွဲနိုင်ကုန်။ ဒုဋ္ဌေဟိ၊ လူညစ်လူဆိုးတို့သည်။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။
 နော စလာ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်။ ဒုဋ္ဌေဟိ၊ လူညစ် လူဆိုးတို့ကြောင့်။
 သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နော စလာ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ သန္တာသန္တာတိ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်
 ကောင်းတို့ဟူ၍။ အဝါယိတာ၊ အခေါ်ခံကြရကုန်သော။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။
 ကုဒ္ဒါနံ၊ အမျက်ထွက်လာကုန်သော သူတို့၏။ ကောဓဟေတုနာ၊ အမျက်ဒေါသ
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သန္တ ဝဏ္ဏံ၊ မိမိတို့၏ သူတော်ကောင်းဂုဏ်ကို။
 န နာသေန္တု၊ မဖျက်ဆီးကြပါစေကုန် သတည်း။

ငါ့အဆုံးအမ မနာခံသူ

- ၂၇၄။ ။ သန္တာနံ နာသနတ္ထာယ၊ သန္တာ'သန္တာ ဝိကုပ္ပရေ။
 သန္တာ သန္တေ ကုဇ္ဈန္တိ စေ၊ တေသံ သန္တာ ဝသံ ဂတာ။ ။
- ၂၇၅။ ။ ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ အသန္တေ ဇယကာမိနော။
 ကုဇ္ဈန္တေ တေ အကုဇ္ဈန္တာ၊ သဒါ တရန္တု တံ ဝသံ။ ။
- ၂၇၆။ ။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန စေ ဘိက္ခဝေ ကကစေန စောရာ အင်္ဂမင်္ဂါနိ
 ဥက္ကန္တေယျ။ တတြာပိ ယော မနောပဒေါသေယျ၊ န မေ သော
 သာသနံ ကရောတိတိ။ ။
- ၂၇၇။ ။ ဒေဝိ ဝုတ္တံဝ သတ္တာရာ၊ သာဝကာနံ ဟိတေသိနာ။
 သာဝကာနံ ဟိတတ္ထာယ၊ ဒီဃမှာ ဒီဃဒဿိနာ။ ။
- ၂၇၈။ ။ ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒီဃံ သုခံ ဂဝေသိနော။
 သကမ္မေန ခဏံ လဒ္ဓံ၊ ဝေရိဟိသံ ခမန္တု ဝေ။ ။

သန္တာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ နာသနတ္ထာယ၊ ပျက်စီးစေခြင်း
 အကျိုးငှာ။ အသန္တာ၊ မသူတော်တို့သည်။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။
 ဝိကုပ္ပရေ၊ အမျက် ထွက်ကုန်၏။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အသန္တေ၊
 မသူတော်တို့ကို။ ကုဇ္ဈန္တိ စေ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်စား ထွက်ကုန်ငြားအံ့။

သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုမသူတော်တို့၏။ ဝသံ၊ ပျက်စီးစေလိုရင်း အလိုနိုင်ငံသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ရကုန်၏။

ဒိဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ အသန္တေ၊ မသူတော်တို့ကို။ ဇယကာမိနော၊ အောင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ကုဇ္ဈန္တေ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမသူတော်တို့ကို။ အကုဇ္ဈန္တာ၊ အမျက်ထွက်စား မထွက်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဒါ၊ သိမ်း။ တံ ဝသံ၊ ထိုမသူတော်တို့၏ အလိုကို။ တရန္တု၊ လွန်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား ရဟန်းများတို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေနံ၊ လုံဒဏ်အရိုး နှစ်ဖက်တပ်သော။ ကကစေန၊ လွဖြင့်။ စောရာ၊ ဓားပြ ခိုးသားတို့သည်။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ စေ ဥက္ကန္တေယျ၊ အကယ်၍ လိုးဖြတ်တိုက်သတ်ကုန်ငြားအံ့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ပြုရာ၌လည်း။ ယော၊ အကြင် အတိုက်ခံရသော သူသည်။ မနောပဒေါသေယျ၊ ခိုးသားတို့အား အမျက်ထွက်ငြားအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ န ကရောတိ၊ လိုက်နာသည်မမည်။ ဝါ၊ မလိုက်နာသောသူမည်၏။

ဒဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏။ ဟိတေ သိနာ၊ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတောင့်တတော်မူသော။ ဒီဃမှာ ဒီဃဒဿိနာ၊ အရှည်ထက် အရှည်ကို မြင်တော်မူသော။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တံ ဒေ၊ ဟောကြားတော် မူအပ်သလျှင်ကတည်း။

ဒိဒိံ၊ ဤသို့သော တရားသဘောကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ ဒီဃံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ဂဝေသိနော၊ ရှာလေ့ရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ သကမ္မေန၊ မိမိတို့၏ ရှေးမကောင်းမှုကံကြောင့်။ ခဏံ၊ တစ်ခဏမျှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဝေရိ ဟိံသံ၊ ရန်သူတို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ခမန္တု၊ ရန်တုံ့မပြန်သည်ခံနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

ဘယ်ဟာရန်သူလဲ

၂၇၉။ ။သဗ္ဗာနိ သကဒုက္ခာနိ၊ သကမ္မဇာဝ နာညဇာ။
သာသညာယ ရတ္တာ ပုတ္တံ၊ ပိတာ ဟနေ ကုဒါစနံ ။

၂၈၀။ ဝိသကမ္မာ စောဒိတော သတ္တော၊ ဗဇ္ဈန္တော ဝါ သယံ မတော။
ရက္ခာ ဝါ ပတိတော အညော၊ ကုလိသာ ဝိဇ္ဇိတော'တရော။
တဒါ ပိတာ သယံ ရက္ခော၊ ကုလိသော ဝါ ကိံ သတ္တရ။ ။

၂၈၁။ ။ဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဒုက္ခပတ္တာ သကမ္မတော။
ပရံ ဝေရံ အဗန္ဓန္တာ၊ အတ္တာနံဝ သုဒမ္ပယံ။ ။

သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သကဒုက္ခာနိ၊ မိမိ၏ ဒုက္ခဟူသမျှတို့သည်။
သကမ္မဇာဝ သကမ္မဇာနိ ဇဝ၊ မိမိတို့ ကံကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ နာညဇာ
နာညာဇာနိ၊ သူတစ်ပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်ကုန်။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော
သူသည်။ သာသညာယ၊ ခွေးဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ရတ္တော၊ ညဉ့်အခါ၌။
ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော သူကို။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်။ ဟနေ၊ သတ်မိလေ၏။

သကမ္မာ သကမ္မေန၊ မိမိ အကုသိုလ်ကံသည်။ စောဒိတော၊
တိုက်တွန်းအပ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဗဇ္ဈန္တော ဝါ၊ ကြီးဆွဲချသည်
ဖြစ်၍လည်း။ မတော၊ သေရလေ၏။ အညော၊ တစ်ပါးသောသူသည်။
သယံ ဝါ၊ မိမိ ဘာသာမူလည်း။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်မှ။ ပတိတော၊ ကျသည်
ဖြစ်၍။ မတော၊ သေရလေ၏။ ဣတရော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။
ကုလိသာ ကုလိသေန၊ မိုးကြိုးစက်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိတော၊ ပစ်အပ်သည် ဖြစ်၍။
မတော၊ သေရလေ၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ သေရသည့်အခါ၌။ ပိတာ၊ ခွေးမှတ်၍
သတ်မိသော အဘသည်။ သတ္တရ ကိံ၊ ရန်သူလော။ သယံ ဝါ၊ ကြီးဆွဲ
ချသော မိမိကိုယ်သည်မူလည်း။ သတ္တရ ကိံ၊ မိမိ ရန်သူလော။ ကုလိသော
ဝါ၊ မိုးကြိုးစက်သည်မူလည်း။ သတ္တရ ကိံ၊ ရန်သူဆိုရမည်လော။ ရက္ခော
ဝါ၊ သစ်ပင်သည်မူလည်း။ သတ္တရ ကိံ၊ ရန်သူဖြစ်အံ့လော။

ဒိံ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သကမ္မတော၊
မိမိတို့ကံကြောင့်။ ဒုက္ခပတ္တာပိ၊ ဆင်းရဲရောက်ကုန်သည် ရှိသော်လည်း။
ပရံ၊ ညဉ့်ဆဲလာသူ တစ်ပါးလူကို။ ဝေရံ၊ ရန်ငြိုးကို။ အဗန္ဓန္တာ၊ မဖွဲ့ကြကုန်မှ၍။
အတ္တာနံဝ၊ မိမိတို့ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ သုဒမ္ပယံ၊ ဤလိုဒုက္ခ နောင်မရအောင်
ကျင့်ဆောင်နိုင်ကြောင်း ကောင်းကောင်း ဆုံးမနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ရန်သူအစစ်ကိုရှာ

၂၈၂။ ။စက္ကဝတ္တိဿ ကမ္မေန၊ ကုသလော ပရိကာယကော။
ဗိမ္ဗိသာရဿ ကမ္မေန၊ ဝေဒေဟော ပိတုဃာတကော။ ။

၂၈၃။ ။ ဧဝံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ သုခဒုက္ခာနုဂါမိနံ။
 သကမ္မာ ဗန္ဓဝါ ဟောန္တိ၊ သကမ္မာဝ သဝေရိနော။ ။
 ၂၈၄။ ။ ဒိဋ္ဌိ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဒုက္ခံဒုက္ခံ သုဖဿိနော။
 ဝေရိဝေရိ နာဝေက္ခန္တာ၊ ဝေရိဝေရိဝေက္ခယံ။ ။

စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ကမ္မေန၊ ရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့်။
 ပရိဏာယကော၊ သားကြီးရတနာသည်။ ကုသလော၊ အဘမင်းကြီး
 ကိုယ်စား တရားဟူသမျှကို ဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် လိမ္မာရ၏။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏။ ကမ္မေန၊ ရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဝေဒေဟော၊
 အဇာတသတ် မင်းသားသည်။ ပိတုဃာတကော၊ အဘမင်းကြီးအား သတ်မှား
 ရလေ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သုခဒုက္ခာနုဂါမိနံ၊ သုခဒုက္ခနောက်သို့ အစဉ်
 လိုက်ကြရကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါများ အပေါင်း
 တို့အား။ သကမ္မာဝ၊ မိမိတို့ ကံတို့သည်သာလျှင်။ ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ သကမ္မာဝ၊ မိမိတို့ အကုသိုလ် ကံတို့သည်သာလျှင်။
 သဝေရိနော၊ မိမိတို့ ရန်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။

ဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။
 သိဿာ သိဿာ၊ တပည့်သားကြီးငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ ဒုက္ခံဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်သို့။ သုဖဿိနော၊ ကောင်းစွာလှလှ တွေ့ကြကုန်
 သည်ရှိသော်။ အဝေရိ၊ ရန်သူမဟုတ်သည်ကို။ ဝေရိ၊ ရန်သူဟူ၍။
 နာဝေက္ခန္တာ၊ မရှုမှားကြကုန်မူ၍။ ဝေရိဝ၊ ရန်သူကိုသာလျှင်။ ဝေရိ၊
 ရန်သူဟူ၍။ အဝေက္ခယံ အဝေက္ခယံ၊ အဝေက္ခန္တိ၊ ရှုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ရန်သူကို ရန်သူဟု သိ

၂၈၅။ ။ ဝေရံ ဝေရန္တိ ဇာနန္တာ၊ ဝေရာဝေရာ ဝိမုစ္စကာ။
 ဝေရံ ဝေရံ အဇာနန္တာ၊ ဝေရာဝေရာ အမုစ္စကာ။ ။
 ၂၈၆။ ။ သိင်္ဂါလော ဒဏှံ ဒံသေန္တော၊ န ခေါ ဘယာ ဝိမုစ္စတိ။
 ဒဏှဂါဟံ ဝိဒံသေန္တော၊ သိဟော တု ဘယမုစ္စကော။ ။
 ၂၈၇။ ။ ဒိဋ္ဌိ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဝေရံ ဝေရံနုပဿိနော။
 ဝေရံဝေရံ ပရာဇ္ဇော၊ ဘယာဘယာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဝေရန္တိ၊ ရန်ဟူ၍။ ဇာနန္ဒာ၊ သိကုန်သောသူတို့သည်။
ဝေရာဝေရာ၊ ရန်ရန်ဟူသမျှမှ။ ဝိမုစ္စကာ၊ လွတ်ကြကုန်၏။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။
ဝေရံ၊ ရန်ဟူ၍။ အဇာနန္ဒာ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဝေရာဝေရာ၊
ရန်ရန်ဟူသမျှမှ။ အမုစ္စကာ၊ မလွတ်ကြကုန်။

သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးမိုက်သည်။ ဒဏ္ဍံ၊ မိမိ၌ လူတို့ရိုက်ခတ်လာသော
တုတ်လှံတံကို သာလျှင်။ ဒံသေန္တော၊ ကိုက်၍နေသည်ရှိသော်။ ဘယံ၊
တုတ်ရိုက် ဘေးမှ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ န ဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သိဟော တု၊
ခြင်္သေ့လိမ္မာသည်မူကား။ ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်လှံတံကို။ အဒံသိတွာ၊ မကိုက်မူ၍။
ဒဏ္ဍဂါဟံ၊ တုတ်လှံတံ ကိုင်သောသူကို။ ဝိဒံသေန္တော၊ ကိုက်သည်ရှိသော်။
ဘယမုစ္စကော၊ တုတ်ရိုက်ဘေးမှ လွတ်လေ၏။

ဒိဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တော၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊
တပည့်ကြီးငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကိုသာလျှင်။ ဝေရံ၊ ရန်ဟူ၍။
အနုပဿိနော၊ ရှုလေ့ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေရံဝေရံ၊ ရန်ရန်ဟူသမျှကို။
ပရာဇေန္တော၊ အောင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ်
ဟူသမျှမှ။ ဝိမုစ္စယံ၊ လွတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သူ့ရန်သူ ကိုယ့်ရန်သူ

၂၈၈။ ။ရာဇယောဓာ သုယုဇ္ဈန္တာ၊ ရာဇဝေရံ ပရာဇိနာ။
သဝေရိနာ ပရာဇေန္တော၊ ဘဝါဘဝေ ပရာဇယေ။ ။

၂၈၉။ ။ဒိဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပရဝေရံ အပဿိနော။
သကဝေရံ ပရာဇေန္တော၊ သုခိ ဟောန္တု ဘဝါဘဝေ။ ။

ရာဇယောဓာ၊ မင်းချင်းယောက်ျား သူရဲများတို့သည်။ သုယုဇ္ဈန္တာ၊
ကောင်းစွာ စစ်ထိုးကြကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဇဝေရံ၊ မင်း၏ရန်သူကို။
ပရာဇိနာ၊ အောင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဝေရိနာ၊ မိမိတို့၏ ဒေါသမာနစသော
ရန်သူမှ။ ပရာဇေန္တော၊ ရှုံးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။
ပရာဇယေ၊ ရှုံးကြရကုန်၏။

ဒိဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တော၊ အောက်မေ့ကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏
တပည့်တို့သည်။ ပရဝေရံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ရန်သူကို။ အပဿိနော၊
မရှုကြကုန် မူ၍။ သကဝေရံ၊ မိမိတို့ ရန်သူကို။ ပရာဇေန္တော၊ အောင်ကြ

ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ သုခီ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။

အမျက်ထွက်မှ နိုင်

၂၉၀။ ။အကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနော ဇိနေ။

ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာ'လိကဝါဒိနန္တိ။^၁ ။

၂၉၁။ ။ဧဝံ ဝုတ္တံ သတ္ထုဝါဒံ၊ သရန္တာ မမ သိဿကာ။

ကုဒ္ဒကုဒ္ဒံ အကုဇ္ဈန္တာ၊ ကုဒ္ဒကုဒ္ဒံ ပရာဇယံ။ ။

၂၉၂။ ။ဥဘိန္နံ မတ္တံ စရတိ၊ အတ္တနော စ ပရဿ စ။

ပရံ သံကုပိတံ ဥတွာ၊ ယော သတော ဥပသမ္ပတိတိ။^၂ ။

၂၉၃။ ။ဧဝံဝုတ္တံ သတ္ထုဝါဒံ၊ သရန္တာ မမ သိဿကာ။

သံ ကောပေန္တံ အကုဇ္ဈန္တာ၊ ဥဘယတ္ထံ သုကာရယံ။ ။

ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်လာသော သူကို။ အကောဓေန၊ ကိုယ်ကပြန်
လှန်၍ အမျက်ထွက်မှသာလျှင်။ ဇိနေ၊ အောင်နိုင်၏။ အသာဓုံ၊ မကောင်း
သဖြင့် ပြုကျင့် ပြောဆိုလာသူကို။ သာဓုနာ၊ မိမိက ကောင်းအောင် ပြုကျင့်
ပြောဆိုမှ။ ဇိနေ၊ အောင်နိုင်၏။ ကဒရိယံ၊ နှမြောစုံမက် ကန့်ကွက်ဝန်တို
မပေးလိုသောသူကို။ ဒါနေန၊ ကိုယ်က ရှေးဦး ပေးလှူကြူးမှသာလျှင်။
ဇိနေ၊ နိုင်၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ ပြောဆိုလေ့ရှိသော
သူကို။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကား ပြောကြားလေ့ရှိမှ။ ဇိနေ၊ နိုင်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ သတ္ထုဝါဒံ၊ မြတ်စွာဘုရား
အဆုံးမတော်ကို။ သရန္တာ၊ အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထား ကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါ၏။ သိဿကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ကုဒ္ဒကုဒ္ဒံ၊ အမျက်ထွက်သူ
အမျက်ထွက်သူဟူသမျှကို။ ပရာဇယံ၊ အောင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ သံကုပိတံ၊
မိမိ၌ အမျက်ထွက် လာသည်ကို။ ဥတွာ၊ သိသည်ရှိသော်။ သတော၊
သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပသမ္ပတိ၊ အမျက်ထွက် ငြိမ်သက်စွာနေ၏။

၁။ ဓမ္မ။ ၄၆။
၂။ သံ၊ ၁။ ၁၆၄၊ ၂၂၄။ ထေရ။ ၂၈၈။

သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရဿ စ၊ သူတစ်ပါး၏ လည်းကောင်း။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ စရတိ၊ ကျင့်သည်မည်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ သတ္ထုဝါဒံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးမတော်ကို။ သရန္တာ၊ အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်သော။ မမ၊ ငါ၏။ သိဿကာ၊ တပည့်သား ဟူသမျှတို့သည်။ သံ၊ မိမိကို။ ကောပေန္တံ၊ အမျက်ထွက်လာသူကို။ အကုဇ္ဈန္တာ၊ အမျက်မထွက်ကြကုန်မူ၍။ ဥဘယတ္ထံ၊ မိမိအကျိုး သူတစ်ပါးအကျိုးနှစ်ပါးကို။ သုကာရယံ၊ ကောင်းစွာ ပြုကျင့်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သည်းခံခြင်းလက်နက်

- ၂၉၄။ «ဒေဝိန္ဒာ ဝဇီရာ'ဝဇာ၊ ယမာ တု နယနာ'ဝဇာ။
ဝေဿဝဏာ ဒန္တာ'ဝဇာ၊ ခမာဝဇာဝ သာဓဝေါ။ ။
- ၂၉၅။ «ဒိဋ္ဌိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဝေရာနံ ဇယကာမိနော။
ကောဓာ'ဝဇာ အဘဝန္တာ၊ သဒါ ဟောန္တု ခမာဝဇာ။ ။

ဒေဝိန္ဒာ၊ သိကြားမင်းတို့သည်။ ဝဇီရာဝဇာ၊ ဝဇီရစိန်လက်နက် ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ဝဇီရစိန် လက်နက်ကိုသာ လွန်စွာ အားကိုးကုန်၏။ ယမာ တု၊ ယမမင်းတို့သည်ကား။ နယနာဝဇာ၊ မျက်စောင်းလက်နက်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ မျက်စောင်းလက်နက်ကိုသာ လွန်စွာ အားကိုးကုန်၏။ ဝေဿဝဏာ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းတို့သည်။ ဒန္တာဝဇာ၊ အစွယ်လက်နက်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ အစွယ်လက်နက်ကိုသာ လွန်စွာ အားကိုးကုန်၏။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်း ဟူသမျှတို့သည်။ ခမာဝဇာဝ၊ သည်းခံခြင်း လက်နက်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ သည်းခံခြင်း လက်နက်ကိုသာ လွန်စွာ အားကိုးကြကုန်၏။

ဒိဋ္ဌိံ၊ ဤသို့သော သဘောခြင်းရာကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝေရာနံ၊ ရန်ဟူသမျှတို့ကို။ ဇယကာမိနော၊ အောင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ကောဓာဝဇာ၊ အမျက်လက်နက်ကို အားကိုးကြကုန်သည်။ အဘဝန္တာ၊ မဖြစ်ကြကုန်မူ၍။ သဒါ၊ သိမ်း။ ခမာဝဇာ၊ သည်းခံခြင်း လက်နက်ကိုသာ ကောင်းစွာ အားကိုးကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဣတိ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ဓေ ပဉ္စမိ ခန္တိသံဝရကထာ။
 ဣတိ၊ ဤသည်ပင်လျှင်။ မဟာသိဿကောဝါဒဂန္ဓေ၊ ၌။
 ပဉ္စမိ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ခန္တိသံဝရကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊
 အပြီးသတ်လတ်ပြီ။ ။

၆-ပက်ဏ္ဍကကထာ

ဣတော ပရံ တာဝ ပက်ဏ္ဍကကထာ ကထိယတေ။
 ဣတော၊ ဤခန္တိသံဝရ ကထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ တာဝ၊ အစဉ်
 အတိုင်း။ ပက်ဏ္ဍကကထာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ကောင်းမြတ်သော
 တရားတို့ကို ပြီးပြွမ်း ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ပက်ဏ္ဍကမည်သော
 ကထာကို။ ကထိယတေ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့။

ထို့ဖွယ်သုတ

၂၉၆။ ။ဇိ ဘိက္ခုနော တံ သုတေန၊ ယေန သန္တေ'ဝမညတိ။
 ဇိ ထိယာ တေန ဝဏ္ဏေန၊ ယေန ယာ ဝေသိယံ ဂတာ။
 တေန မေ သုတဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သဂါရဝါ။ ။

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယေန၊ အကြင် အကြားအမြင်များခြင်း
 ဗဟုသုတကြောင့် ။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကို။ အဝမညတိ၊ မရိုမသေ
 မထေမဲ့မြင် ပြုမိလေ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ သုတေန၊
 ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို မရိုမသေ မထေမဲ့မြင် ပြုမိကြောင်းဖြစ်သော
 သုတဖြင့် ။ ဇိ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးနည်းစရာဖြစ်၍ ပညာရှိတို့ ထို့ဖွယ်
 သာဖြစ်၏။ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ယေန ဝဏ္ဏေန၊ အကြင်
 အဆင်းလှခြင်းကြောင့်။ ဝေသိယံ၊ ပြည့်တန်ဆာမ အဖြစ်၌။ ဝါ၊ သို့။ ဂတာ၊
 တည်ရ ရောက်ရလေ၏။ တဿာ ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား။ တေန ဝဏ္ဏေန၊
 ထိုမိမိ ပြည့်တန်ဆာမ ဖြစ်ရကြောင်းဖြစ်သော အဆင်းလှခြင်းဖြင့်။ ဇိ၊
 ထို့ဖွယ်ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုအဆင်းလှသည့် အတွက် မင်းမိဖုရား စသည်
 မဖြစ်၊ ပြည့်တန်ဆာမ ဖြစ်ရသော မိန်းမကဲ့သို့ ဗဟုသုတ ရှိသည်အတွက်

သူလိမ္မာ မဖြစ်၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မရိုမသေ ပြုမိသည်ဖြစ်၍ သူမိုက်
သူယုတ်မာ ဖြစ်ရတတ်သောကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သုတဝါ သုတဝန္တာ၊
ဗဟုသုတ ရှိကြကုန်သော။ သိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ်တို့သည်။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ သဂါရဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဆရာသမား သူတော်ကောင်း
များတို့အား ညွတ်တွားရိုသေ တုပ်ဝပ်ခြင်း သဂါရဝ သပတိဿ တရားနှင့်
ပြည့်စုံကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။

ထို့ဖွယ်ပညာ

၂၉၇။ ။ဓိ ဘိက္ခုနော တံ ပညာယ၊ ယာယ သန္တေ အဘိဗ္ဗဝိ။
ဓိ ပုမဿ ကုလိနေန၊ ယေန ယော မဒ္ဒိတော မတော။
တေန မေ ပညဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု နိမာနိနော။ ။

ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ယာယ၊ အကြင် ပညာဖြင့်။ သန္တေ ၊
သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဘိဘဝိ၊ လွမ်းမိုး နှိပ်စက် မိလေ၏။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ ပညာယ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို လွမ်းမိုး
နှိပ်စက်မိသောပညာဖြင့်။ ဓိ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးနည်းစရာဖြစ်၍
ထို့ဖွယ်သာ ဖြစ်၏။ ယော။ အကြင် မြင်းရှင်ယောက်ျားကို။ ယေန၊ အကြင်
သိန္ဓောမြင်းသည်။ မဒ္ဒိတော၊ နင်းအပ်သည် ဖြစ်၍။ မတော၊ သေရလေ၏။
တဿ ပုမဿ၊ ထိုမြင်းရှင်ယောက်ျားအား။ တေန ကုလိနေန၊ ထိုမိမိကို
သေအောင် နင်းတတ်သည့် မိမိသိန္ဓောမြင်းဖြင့်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သာ ဖြစ်၏။
တေန၊ ကြောင့်။ ပညဝါ ပညဝန္တာ၊ ပညာရှိကြကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။
သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ နိမာနိနော၊ ပညာဂုဏ်တွက်
မာန်မတက်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။

ထို့ဖွယ်သိပ္ပံ

၂၉၈။ ။ဓိ ဘိက္ခုနော တံ သိပ္ပေန၊ ယေန သတ္ထု ယုဂဂ္ဂဟော။
ဓိ ပုမဿ ဗလံ ဧတံ၊ ယေန မာတု ပတာလယေ။
တေန မေ သိပ္ပဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု ကတညုနော။ ။

ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယေန သိပ္ပေန၊ အကြင် အတတ်
ပညာဖြင့်။ သတ္ထု၊ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ကို။ ယုဂဂ္ဂဟော၊ အဖက်ပြိုင်

မိလေ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံသိပေန၊ ထိုဆရာသျှင်ကို ဖက်ပြိုင် ပြုမိသော အတတ်ပညာဖြင့်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သာဖြစ်၏။ ယော ပုမာ၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ ယေန ဗလေန၊ အကြင် ခွန်အားဖြင့်။ မာတုံ၊ အမိကို။ ပတာလယေ ပတာလေယျ၊ ပုတ်ခတ် ရိုက်သတ်မိလေ၏။ တဿ ပုမဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဧတံ ဗလံ = ဧတေန ဗလေန၊ ထိုခွန်အားဖြင့်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ် ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သိပ္ပဝါ သိပ္ပဝန္တာ၊ အတတ်ပညာရှိကြ ကုန်သော။ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း၊ ကတညုနော၊ မွေးသည်မိခင် ဆရာသခင်တို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို သိမြင်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။

ထို့ဖွယ်သက္ကာရ

၂၉၉။ ။ဓိ ဘိက္ခုနော တံ သက္ကာရာ၊ ယေန ယော ဥန္နဋ္ဌံ ဂတော။
 ဓိ ရုက္ခဿ ဖလံ ဧတံ၊ ယေန ယော ဟနိတော မတော။
 တေန မေ ဘဂျဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု အနန္တဌာ။ ။

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယေန သက္ကာရေန၊ အကြင် လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရဖြင့်။ ဥန္နဋ္ဌံ၊ ထက်ဖျားလှသည့် ကြူပင်ပမာ ဝင့်ဝါတက်ကြွား ပလွားခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်လေ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို ရဟန်းအား။ တံသက္ကာရာ-တံ ရေန၊ ထိုဝင့်ဝါ ပလွားမိကြောင်း သက္ကာရဖြင့်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သာဖြစ်၏။ ယော ရုက္ခော၊ အကြင် သစ်ပင်သည်။ ယေန ဖလေန၊ အကြင် သစ်သီးသည်။ ဟနိတော၊ သတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မတော၊ သေလေ၏။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်အား။ ဧတံ ဖလံ = ဧတေန ဖလေန၊ ထိုမိမိ သေကြောင်း ဖြစ်သော အသီးဖြင့်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ် ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဂျဝါ၊ ဘုန်းကံကြီးကြကုန်သော။ သိဿာ၊ တပည့် တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အနန္တဌာ၊ ဝင့်ဝါပလွား တက်ကြွားခြင်းမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ထို့ဖွယ်တန်ခိုး

၃၀၀။ ။ဓိ ဘိက္ခုနော တံ တေဇေန၊ ယေန ဝိညူ ဝိဟညတိ။
 ဓိ ပုမဿ ဟုတာသေန၊ ယေန ယော ဒဟိတော မတော၊
 တေန မေ တေဇဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုမဒ္ဒဝါ။ ။

ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယေန တေဇေန၊ အကြင်တန်းခိုးဖြင့်။
 ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့ကို။ ဝိဟညတိ၊ ညဉ့်ဆဲမိလေ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊
 ထိုရဟန်းအား။ တံ တေဇေန၊ ထို တန်းခိုးဖြင့်။ ဓိ၊ ထိပ္ပယ် ဖြစ်၏။ ယော ပုမာ၊
 အကြင်ယောက်ျားသည်။ ယေန ဟုတာသေန၊ အကြင်မီးဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။
 ဒဟိတော၊ လောင်သည်ဖြစ်၍၊ မတော၊ သေလေ၏။ တဿ ပုမဿ၊ ထို
 ယောက်ျားအား။ တေန ဟုတာသေန၊ ထိုမိမိကို သေအောင် လောင်တတ်သော
 မီးဖြင့်။ ဓိ၊ ထိပ္ပယ်ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ တေဇဝါ၊
 တန်းခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ရှိကြကုန်သော။ သိဿာ၊ တို့သည်။ သဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ သုမဒ္ဒဝါ၊ အလွန်နူးညံ့ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။

အသုံးမကျသောသုတ

၃၀၁။ ။ကိံ ဘိက္ခုနော တံသုတေန၊ ယေနာတ္တာနံ န ဒမ္ပတိံ။
 ကိံ ထိယာ တေန ဝဏ္ဏေန၊ ယေန ယာ ဝိဓေါ ဂတာ။
 တေန မေ သုတဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုဒန္တကာ။ ။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန သုတေန၊ အကြင်သုတဖြင့်။ အတ္တာနံ၊
 မိမိ ကိုယ်ကို။ န ဒမ္ပတိံ၊ မဆုံးမ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ
 သုတေန၊ ထိုသုတဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ယာ
 ထိ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ ယေန ဝဏ္ဏေန၊ အကြင် အဆင်းလှခြင်းနှင့်တကွ။
 ဝိဓေါ ၊ လင်သားမရ မုဆိုးမသည်။ ဂတာ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ တဿာ
 ထိယာ၊ ထိုမိန်းမအား။ တေန ဝဏ္ဏေန၊ ထို အဆင်းလှခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊
 အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သုတဝါ သုတဝန္တာ၊
 ကုန်သော၊ သိဿာ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဒန္တကာ၊ ကောင်းစွာ
 ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှင် ပြုပြင်ဆုံးမကြကုန်သည်။ ဝါ၊ လွန်စွာ ယဉ်ကျေးကြ
 ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။

အသုံးမကျသောပညာ

၃၀၂။ ။ကိံ ဘိက္ခုနော တံပညာယ၊ ယာယတ္တာနံ န ဘာဝယိံ။
 ကိံ ပုမဿ ကုလိနေန၊ ယေန သေနံ န ယုဇ္ဈတိံ။
 တေန မေ ပညာဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုဘာဝိနော။ ။

ယော ပုမာ၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ ယေန ကုလိနေန၊ အကြင် အမျိုးကောင်းမှန် သိန္ဓောမြင်းပျံဖြင့်။ သေန၊ စစ်သည်တစ်ဖက်ကို။ န ယုဇ္ဈတိ၊ မတိုက်ဖျက်။ တဿ ပုမဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ တေန ကုလိနေန၊ ထိုမိမိ သိန္ဓောမြင်းပျံဖြင့်။ ကိမ္ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ယာယ ပညာယ၊ အကြင် ပညာဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န ဘာဝယံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ကျိုးနှစ်ဖြာဖြင့် ကြီးပွားအောင် မပြု။ ဝါ၊ အနိစ္စသညာ၊ ဒုက္ခသညာ စသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်နင်း။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံပညာယ၊ ထိုပညာဖြင့်။ ကိ ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိကြကုန်သော။ သိဿာ၊ တပည့် တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဘာဝိနော၊ ကောင်းစွာ ကြီးပွားကြကုန်သည်။ ဝါ၊ အနိစ္စသညာ၊ ဒုက္ခသညာ စသည်တို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ကောင်းစွာနှိပ်နင်း ဖိစီးနိုင်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။

အသုံးမကျသောသိပ္ပံ

၃၀၃။ ။ကိ ဘိက္ခုနော တံ သိပ္ပေန၊ ယေန ဓမ္မေ န တိဋ္ဌတိ။
 ကိ ပုမဿ ဗလံ ဧတံ၊ ယေန ကမ္မံ န သိဇ္ဈတိ။
 တေန မေ သိပ္ပဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုဓမ္မိကာ။ ။

ယောပုမာ၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ယေန ဗလေန၊ အကြင် ခွန်အားကြီးခြင်းဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ န သိဇ္ဈတိ၊ မပြီး။ တဿ ပုမဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဧတံ ဗလံ=ဧတေန ဗလေန၊ ထိုခွန်အားကြီးခြင်းဖြင့်။ ကိမ္ပယောဇနံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ တထာ။ ထိုအတူ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန သိပ္ပေန၊ အကြင်အတတ်ပညာဖြင့်။ ဓမ္မေ သူတော်ကောင်းတရား၌။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံ သိပ္ပေန၊ ဖြင့်။ ကိမ္ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သိပ္ပဝါ၊ အတတ်ပညာရှိကြကုန်သော။ သိဿာ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုဓမ္မိကာ၊ ကောင်းစွာ တရားစောင့် ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။

အသုံးမကျသောသက္ကာရ

၃၀၄။ ။ကိံ ဘိက္ခုနော တံသက္ကာရာ၊ ယေန သန္တေ န ပဂ္ဂဏိံ။
ကိံ ပုမဿ ဓနံ ဧတံ၊ ယေန ဘောဂေ န ဘုဇ္ဇတိံ။
တေန မေ ဘဂျဝါ သိဿာ၊ သဒါ ဟောန္တု သုပဂ္ဂဟာ။ ။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ယေန သက္ကာရေန၊ အကြင်
လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်း သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်
တို့ကို။ န ပဂ္ဂဏိံ၊ မချီးမြှောက်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ
သက္ကာရာ၊ ထိုလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်၊ ကိမ္ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့
အံ့နည်း။ ယောပုမာ၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ ယေန ဓနေန၊ အကြင်
ဥစ္စာဖြင့်။ ဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို။ န ဘုဇ္ဇတိံ၊ မသုံးဆောင်မခံစား။
တဿ ပုမဿ၊ အား။ ဧတံ ဓနံ = ဧတေန ဓနေန၊ ထိုဥစ္စာများခြင်းဖြင့်။
ကိမ္ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မေ၊
ငါ၏။ ဘဂျဝါ၊ ဘုန်းကြီးကြကုန်သော။ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ သုပဂ္ဂဟာ၊ သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်တို့အား ကောင်းစွာ
ချီးမြှောက်ပေးကမ်းလှေ့ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ သတည်း။

တန်ခိုးဖြင့် ဆုံးမပါ

၃၀၅။ ။ကိံ ဘိက္ခုနော တံတေဇေန၊ ယေန အညေ န ဒမ္ပတိံ။
ကိံ ပုမဿ သကာ'ဝုခံ၊ ယေန ဂေရိံ န နိဂ္ဂဟေ။
တေန မေ တေဇဝါ သိဿာ၊ သဒါ သောဓေန္တု သာသနံ။ ။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန တေဇေန၊ အကြင် တန်ခိုးရှိန်စော်
အာနုဘော်ဖြင့်။ အညေ၊ သာသနာတော်ရန်သူ တစ်ပါးလူတို့ကို။ န ဒမ္ပတိံ၊
တရားပြုသ နေရာကျအောင် မဆုံးမ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တံတေဇေန၊
ထိုတန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ဖြင့်။ ကိမ္ပယောဇနံ၊ နည်း။ ယော ပုမာ၊ သည်။
ယေန အာဝုဓေန၊ အကြင် လက်နက်ဖြင့်။ ဝေရိံ၊ ရန်သူကို။ န နိဂ္ဂဟေ၊
မနှိမ်နင်းနိုင်။ တဿ ပုမဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ တံ သကာဝုခံ=တေန
သကာဝုဓေန၊ ထိုမိမိ လက်နက်ဖြင့်။ ကိမ္ပယောဇနံ၊ နည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
မေ။ ငါ၏၊ တေဇဝါ တေဇဝန္တာ၊ ရာဇနိဿိတ တန်ခိုးထကြကုန်သော။

သိဿာ၊ တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သာသနံ၊ သာသနာတော် အညစ်အကြေးကို။
သောဓန္တု၊ သုတ်သင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ချောင်းမြောင်းငယ်တူ

- ၃၀၆။ ။ ဝုဗ္ဗာဝုဗ္ဗာ မိနာ ဆေကာ၊ ခေမိနော သာဂရေ ဂတာ။
ခုဒ္ဒါခုဒ္ဒါ မာတိကာယံ၊ ကေဝဋ္ဌာနံ ဝသံ ဂတာ။ ။
- ၃၀၇။ ။ ဧဒိံ သရံ သိဿာ သိဿာ၊ သာသနေ ခေမမေသိနော။
ဗာလေဗာလေ ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ သန္တေသန္တေဝ သေဝယံ။ ။
- ၃၀၈။ ။ မူခေမူခေ အပေါဒကေ၊ မိနေ ဓင်္ကာ သုဘက္ခရေ။
ဆေကေဆေကေ သုဂမ္ဘိရေ၊ ကေဝဋ္ဌာပိ န ဂါဟရေ။ ။
- ၃၀၉။ ။ ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သာသနေ သုခမေသိနော။
သန္တေသန္တေဝ သေဝန္တာ၊ မူခေမူခေ ဝိဝဇ္ဇယံ။ ။

ဝုဗ္ဗာဝုဗ္ဗာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ဆေကာ၊ လိမ္မာကုန်သော။ မိနာ၊
ငါးတို့သည်။ သာဂရေ၊ သမုဒြာ ရေနက်စွာ၌။ ဂတာ၊ တည်နေကြကုန်သည်။
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ခေမိနော၊ တံငါသည်ဘေး ကင်းဝေးကြကုန်၏။
ခုဒ္ဒါခုဒ္ဒါ၊ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ မိနာ၊ ငါး မလိမ္မာတို့သည်။ မာတိကာယံ၊
ချောင်းငယ် မြောင်းငယ်၌။ ဂတာ၊ တည်နေကြကုန်သည်ဖြစ်၌။ ကေဝဋ္ဌာနံ၊
တံငါသည်တို့၏၊ ဝသံဂတာ၊ အလိုနိုင်ငံသို့ လိုက်ကြရကုန်၏။ ဝါ၊
သေဘေးတွေ့ကြရကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာသနေ၊
သာသနာတော်၌။ ခေမမေသိနော၊ ဘေးကင်းရာကို ရှာလေ့ရှိကြကုန်သော။
မေ၊ ငါ၏။ (ဘိန္နသတ္တိ။) ။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ်တို့သည်။
ဗာလေဗာလေ၊ ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်အတူ သူမိုက်သူမိုက်ဟူသမျှတို့ကို။
ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ ကြဉ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သန္တေသန္တေ၊ သမုဒြာ အတူ
သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သေဝယံ သေဝေယံ၊
သေဝန္တု၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြ စေကုန်သတည်း။

အပေါဒကေ၊ ရေနည်းရာ၌။ မူခေမူခေ၊ မိုက်ကုန်မိုက်ကုန်သော။
မိနေ၊ ငါးတို့ကို။ ဓင်္ကာ ဓင်္ကာပိ၊ ဗျိုင်းတို့သည်လည်း။ သုဘက္ခရေ၊ စားလွယ်
ကုန်၏။ သုဂမ္ဘိရေ၊ အလွန် နက်လှစွာသောရေ၌။ ဆေကေဆေကေ၊ လိမ္မာကုန်

လိမ္မာ ကုန်သော ။ မိနေ၊ ငါးတို့ကို၊ ကောဝဋ္ဌာပိ၊ တံငါတို့သော်လည်း။ န ဂါဟရေ၊ မဖမ်းနိုင်ကုန်။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သုခမေသိနော၊ ချမ်းသာကို ရှာမှီးလေ့ရှိကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်ကြီးငယ် တို့သည်။ သန္တေ သန္တေဝ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တာ၊ မှီဝဲကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မူခေမူခေ၊ သူမိုက်သူမိုက်ဟူသမျှတို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇယံ ဝိဝဇ္ဇေယျံ ဝိဝဇ္ဇန္တ၊ ကြဉ်ကြစေကုန်သတည်း။

ဘေးရန်စုပေါင်း ရွာနီးကျောင်း

- ၃၁၀။ ။ထလေ ဌိတေ မဟန္တေပိ၊ မိနေ သောဏာပိ ခါဒရေ။
ဇလေ ဌိတေ ခုဒ္ဒကေပိ၊ ဗျုပ္ပါ သီဟာ န ဟိံသရေ။ ။
- ၃၁၁။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ သဒါ ခေမဂဝေသိနော။
သဘယေ ဂါမေ ဝဇ္ဇန္တာ၊ ခေမေရညေ နိသေဝယံ။ ။

ထလေ၊ ကြည်းကုန်းထိပ်၌။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော၊ မိနေ။ ငါးတို့ကို။ မဟန္တေပိ။ ကြီးကုန်သောငါးတို့ကိုလည်း။ သောဏာပိ၊ ခွေးတို့သော်လည်း။ ခါဒရေ၊ စားနိုင်ကုန်၏။ ဇလေ၊ ရေ၌။ ဌိတေ၊ တည်နေကုန်သော။ မိနေ၊ ငါးတို့ကို။ ခုဒ္ဒကေပိ၊ ငါးငယ်တို့ကိုသော်လည်း။ ဗျုပ္ပါပိ၊ ကျားတို့သည် လည်းကောင်း။ သီဟာပိ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်လည်းကောင်း။ န ဟိံသရေ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ။ လျှင်။ သဒါ၊ သိမ်း။ ခေမဂဝေသိနော၊ ဘေးကင်းရာကို ရှာမှီးလေ့ရှိကြကုန်သော။ မံသိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ သဘယေ၊ ဘေးတွေ့တတ်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဂါမေ၊ ရွာနီးကျောင်းတို့ကို။ ဝဇ္ဇန္တာ၊ ကြဉ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ခေမေ၊ ဘေးကင်းရာဖြစ်ကုန်သော။ အရညေ၊ တောကျောင်းတို့ကို။ နိသေဝယံ နိသေဝေယျံ နိသေဝန္တ၊ မှီဝဲကြစေကုန်သတည်း။

ဆုံးမခံရ ဂုဏ်ပြည့်ဝ

- ၃၁၂။ ။ကိန္တေဟိ နိဂ္ဂဟောဝါဒံ၊ ယေ လဘန္တိ န ဝိမတံ။
တေဝါ'နေကဂုဏောပေတာ၊ ယေသံ လဘန္တိ ဩဝဒံ။ ။

၃၁၃။ ။သုဒဗ္ဗာ သုဒဗ္ဗာ ဂေါဏာ၊ သောဘာ သောဘာ သုအဋ္ဌရေ။

ဒုဒ္ဓမေ ဒုဒ္ဓမေ ဂေါဏေ၊ ဇနာဇနာ'ဝဟာသရေ။ ။

၃၁၄။ ။ဒိဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ ဝုမ္ဗိဂဝေသိနော။

ဓိမတံ နိဂ္ဂဟောဝါဒံ၊ စိရံစိရံ ဂဏ္ဍန္တု ဝေ။ ။

ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ ဓိမတံ၊ ပညာရှိတို့၏။ နိဂ္ဂဟောဝါဒံ၊ နိပ်နင်း၍ ဆိုဆုံးမအပ်သော ဩဝါဒကို။ န လာဘန္တိ၊ မရကုန်။ တေဟိ၊ ထိုတပည့်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မှုအံ့နည်း။ ယေ၊ အကြင်တပည့်တို့သည်။ ဒေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏။ ဩဝါဒံ၊ နိပ်နင်း၍ ဆုံးမအပ်သော ဩဝါဒကို။ လာဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ တေဝ၊ ထိုတပည့်တို့သည်သာလျှင်။ အနေကဂုဏောပေတာ၊ များစွာသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ။

သုဒဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမပိုက်ထားအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သုဒဗ္ဗာ၊ လွန်စွာ ယဉ်ကျေးကုန်သော။ ဂေါဏာ၊ နွားပိုက်တို့သည်။ သောဘာ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန် တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုအဋ္ဌရေ၊ အဖိုး လွန်စွာထိုက်ကုန်၏။ ဒုဒ္ဓမေ၊ မဆုံးမအပ် မပိုက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဒ္ဓမေ၊ မယဉ်ကျေးကုန် မတင့်တယ်ကုန်သော၊ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို၊ ဇနာဇနာ၊ လူကြီးလူငယ်တို့သည်။ အဝဟာသရေ၊ ပြက်ရယ်ပြုကုန်၏။

ဒိဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သော။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝုမ္ဗိ ဂဝေသိနော၊ ကြီးပွားခြင်းကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ ဓိမတံ၊ ပညာရှိတို့၏။ နိဂ္ဂဟောဝါဒံ၊ နိဂ္ဂဟောဝါဒကို။ စိရံစိရံ၊ အလွန် ရှည်မြင့်စွာ။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ခံယူနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

စောင့်ရှောက်ခံမှ ချမ်းသာရ

၃၁၅။ ။ရက္ခိတာရက္ခိတာ ဂေါဏာ၊ ခေမာခေမာ သုဝဗုရေ။

နာရက္ခာနာရက္ခာ ဂေါဏာ၊ ဂေါဗာတကေဟိ ခါဒိတာ။ ။

၃၁၆။ ။ဒိဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သဒါ ခေမဂဝေသိနော။

အန္တောဇနေ သုရက္ခန္တေ၊ သန္တေ သေဝန္တု သဗ္ဗဒါ။ ။

ရက္ခိတာရက္ခိတာ၊ နွားကျောင်းသားတို့ ကောင်းစွာ ထိန်းကျောင်းအပ် ထိန်းကျောင်းအပ်ကုန်သော။ ဂေါဏေ၊ နွားအပေါင်းတို့သည်။ ခေမာခေမာ၊ ဘေးကင်းကုန် ဘေးကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝဗုရေ၊ ကောင်းစွာ ကြီးပွားကြရ

ကုန်၏။ နာရက္ခာနာရက္ခာ၊ နွားကျောင်းသားတို့ အစောင့်အထိန်းမခံရ
အစောင့်အထိန်းမခံရကုန်သော။ ဂေါဏာ၊ နွားအပေါင်းတို့ကို။ ဂေါဃာတ-
ကေဟိ၊ နွားသတ်ယောက်ျားတို့သည်။ ခါဒိတာ၊ သတ်စားအပ်ကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ ရှိ။ သဒါ၊ သိမ်း။ ခေမဂဝေသိနော၊
ဘေးကင်းရာကို ရှာလေ့ရှိကြကုန်သော၊ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ အန္တောဇနေ၊
မိမိစကားကို နားပါးထောင်နိုင်သူ အတွင်းလူတို့ကို။ သုရက္ခန္တေ၊ ကောင်းစွာ
စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သော။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။
သေဝန္တု၊ သတည်း။

ကျား၏သား သမင် မဖြစ်

၃၁၇။ ။ဒုဇ္ဇနေ နိဿိတော သိဿော၊ ဒုဇ္ဇနောယေဝ ဇာယတိ။
ဒိပိဗျုဋ္ဌဿ ဘော ပုတ္တော၊ ကဒါ မိဂေါ ဘဝေ ဝဒ။ ။

၃၁၈။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သန္တေသန္တေ သုသေဝိနော။
ဒုဇ္ဇနာဒုဇ္ဇနာ ဒုရာ၊ သုခါသုခါ ဘဝန္တု ဝေ။ ။

ဒုဇ္ဇနေ၊ မသူတော်တို့ကို။ နိဿိတော၊ အမှီမှားသော။ သိဿော၊
တပည့်သည်။ ဒုဇ္ဇနောယေဝ၊ မသူတော်သည်သာလျှင်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်လာ၏။
ဘော၊ အို အမောင်။ ဝဒ၊ ဆိုစမ်းပါလော့။ ဒိပိဗျုဋ္ဌဿ၊ သစ်ကျားရဲ၏။
ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဒါ၊ ဘယ်သည်ကာလ၌။ မိဂေါ၊ သမင်သည်။
ဘဝေ။ ဖြစ်ဖူးပါသနည်း။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့မိကြကုန်သော၊ သိဿာသိဿာ၊
တပည့်ကြီးငယ်တို့သည်။ သန္တေသန္တေ၊ သူတော်ကောင်းသူတော်ကောင်း
တို့ကို။ သုသေဝိနော၊ ကောင်းစွာ မှီဝဲကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒုဇ္ဇနာ၊ မိမိ
သူတစ်ပါး နှစ်ရပ်ကို ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌သာ ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒုဇ္ဇနာ၊
မသူတော်မသူတော် ဟူသမျှမှ၊ [ပဒီပနည်း။] ဒုရာ၊ ဝေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
သုခါသုခါ၊ ချမ်းသာထက် ချမ်းသာရှိကြကုန်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဘဝန္တု၊
ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မီးသုံးမျိုး

၃၁၉။ ။သန္တေသန္တေ သုနိဿာယ၊ သန္တာသန္တာ သုဝဗုရေ။
သန္တာသန္တာ သုဝဗုန္တာ၊ သဒါ ဇောတေန္တိ သာသနံ။ ။

၁။ ဒုဝေ ဒုဂ္ဂတိယံ ဇနေတိတိ ဒုဇ္ဇနော။

- ၃၂၀။ ။ဒဋ္ဌဒဋ္ဌ သုနိဿာယ၊ ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ သုဝမုရေ။
ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ သုဝမုန္တာ၊ သဒါ ဒုဿန္တိ သာသနံ။ ။
- ၃၂၁။ ။ဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ဒုဋ္ဌဒုဋ္ဌ အဝမိနော။
သန္တေသန္တေ ဝိဝမေန္တာ၊ သဒါ ဇောတေန္တု သာသနံ။ ။
- ၃၂၂။ ။ကာဗေကာဗေ သုနိဿာယ၊ ရာဂါရာဂါ ဝိဝမုရေ။
ရာဂါရာဂါ ဝိဝမုန္တာ၊ ဒုက္ခာဒုက္ခာ ဝိဝမုရေ။ ။
- ၃၂၃။ ။ရာဏရာဏ သုနိဿာယ၊ ဒေါသာဒေါသာ ဝိဝမုရေ။
ဒေါသာဒေါသာ ဝိဝမုန္တာ-ပါယာ'ပါယာ န မုစ္စရေ။ ။
- ၃၂၄။ ။ဒေါသေဒေါသေ သုနိဿာယ၊ ရာဂါရာဂါ ဝိဝမုရေ။
ရာဂါရာဂါ ဝိဝမုန္တာ၊ သောကာသောကာ န မုစ္စရေ။ ။
- ၃၂၅။ ။ရာဏ ဒေါသေ သုနိဿာယ၊ ပုညာပုညာ သုအာရကာ။
ပုညာ ပုညာ တေ အာရကာ၊ သုခါသုခါပိ အာရကာ။ ။
- ၃၂၆။ ။မောဟဂ္ဂိနိံ သုနိဿာယ၊ ရာဂဂ္ဂိနိံ ဝိဝမုရေ။
ရာဂဂ္ဂိနိံ ဝိဝမုန္တာ၊ ဒေါသဂ္ဂိနိံ ဝိဝမုရေ။ ။
- ၃၂၇။ ။တံယောပေ'တေ သုနိဿာယ၊ နရကဂ္ဂိ ဝိဝမုရေ။
နရကဂ္ဂိ ဝိဝမုန္တာ၊ နရာ'နရာ သုဒုက္ခရေ။ ။

သန္တေသန္တေ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်း ဟူသမျှတို့ကို။
သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာ အမှီရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်ကောင်း
သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုဝမုရေ၊ လွန်စွာ တိုးပွားကုန်၏။ သုဝမုန္တာ၊
လွန်စွာ တိုးပွားကုန်သော၊ သန္တာသန္တာ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သာသနံ၊ကို။ ဇောတေန္တိ၊ တောက်ပစေကုန်၏။

ဒုဋ္ဌဒုဋ္ဌ၊ သူညစ်သူညစ်ဟူသမျှတို့ကို။ သုနိဿာယ၊ မြဲမြံစွာ အမှီရ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ၊ သူညစ်သူညစ်ဟူသမျှတို့သည်။ သုဝမုရေ၊
လွန်စွာ တိုးပွားကုန်၏။ သုဝမုန္တာ၊ လွန်စွာ တိုးပွားကြကုန်သော။ ဒုဋ္ဌာဒုဋ္ဌာ၊
လူညစ်လူဆိုးဟူသမျှတို့သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။
ဒုဿန္တိ။ ညစ်နွမ်းစေကုန်၏။

ဒိံ၊ကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ၊
တပည့်အဆက်ဆက် ဟူသမျှတို့သည်။ ဒုဋ္ဌဒုဋ္ဌ၊ သူညစ်သူဆိုးတို့ကို။
အဝမိနော အဝဗာပိနော၊ မတိုးပွားစေကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္တေသန္တေ၊
သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဝိဝမေန္တာ၊ လွန်စွာ တိုးပွားစေကြ

ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ သိမ်း။ သာသနံ၊ ဘုရားသျှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကို။
ဇောတေန္တု၊ ထွန်းလင်း တောက်ပနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

ကာမေကာမေ၊ ကာမဂုဏ် ကာမဂုဏ်တို့ကို။ သုနိဿာယ၊ မြဲမြံစွာ
အမှီရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရာဂါရာဂါ၊ ရာဂရာဂတို့သည်။ ဝိဝဿရေ၊ တိုးပွားကုန်
၏။ ရာဂါရာဂါ၊ ရာဂရာဂဟူသမျှတို့သည်။ ဝိဝဿန္တာ၊ တိုးပွားကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဒုက္ခာဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဒုက္ခဟူသမျှတို့သည်။ ဝိဝဿရေ၊ ၏။

ရာဂေရာဂေ၊ ရာဂရာဂဟူသမျှတို့ကို။ သုနိဿာယ၊ မြဲမြံစွာ အမှီရကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသာဒေါသာ၊ ဒေါသကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည်။ ဝိဝဿရေ၊
တိုးပွားကုန်၏။ ဒေါသာဒေါသာ၊ တို့သည်။ ဝိဝဿန္တာ၊ တိုးပွားကုန်သည်ဖြစ်၍။
အပါယာ'ပါယာ။ အပါယ်ဘုံအပါယ်ဘုံဟူသမျှမှ။ န မုစ္စရေ၊ မလွတ်နိုင်
ကြကုန်။

ဒေါသေဒေါသေ၊ ဒေါသဒေါသတို့ကို။ သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာလှလှ
အမှီရကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရာဂါရာဂါ၊ ရာဂရာဂဟူသမျှတို့သည်။ ဝိဝဿရေ၊
တိုးပွားကုန်၏။ ရာဂါရာဂါ၊ တို့သည်။ ဝိဝဿန္တာ၊ တိုးပွားကုန်သည်ဖြစ်
၍။ သောကာသောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း စိုးရိမ်ခြင်းမှ။ န မုစ္စရေ၊ မလွတ်နိုင်ကြကုန်။

ရာဂေ၊ ရာဂတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေါသေ၊ ဒေါသတို့ကိုလည်းကောင်း။
သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာ မှီကုန်၍။ ပုညာ ပုညာ၊ ကုသိုလ်ကုသိုလ်ဟူသမျှမှ။
သုအာရကာ၊ လွန်စွာဝေးကြကုန်၏။ ပုညာ ပုညာ၊ ကုသိုလ်ကုသိုလ်ဟူသမျှမှ။
အာရကာ၊ ဝေးကြကုန်သော၊ တေ နရာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခါသုခါပိ၊
ချမ်းသာချမ်းသာဟူသမျှမှလည်း။ အာရကာ၊ ဝေးကြကုန်၏။

မောဟဂ္ဂိနိံ၊ မောဟတည်းဟူသောမီးကို။ သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာ
အမှီရကုန်၍။ ရာဂဂ္ဂိနိံ၊ ရာဂမီးတို့သည်။ ဝိဝဿရေ၊ တိုးပွားကုန်၏။
ရာဂဂ္ဂိနိံ၊ ရာဂမီး တို့သည်။ ဝိဝဿန္တာ၊ တိုးပွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေါသဂ္ဂိနိံ၊
ဒေါသ မီးတို့သည်။ ဝိဝဿရေ၊ တိုးပွားပြန်ကုန်၏။

တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထို...၊ ဒေါသ၊
မောဟမီးတို့ကို။ သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာ မှီကုန်၍။ နရကဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးတို့သည်။
ဝိဝဿရေ၊ တိုးပွားစေကုန်၏ နရကဂ္ဂိ၊ တို့သည်။ ဝိဝဿန္တာ၊ တိုးပွားကုန်သည်
ရှိသော် နရာ'နရာ၊ နတ်လူတို့သည်။ သုဒုက္ခရေ၊ လွန်စွာဆင်းရဲကြရကုန်၏။

၃၂၈။ ။ဧဒိံ သရံ ဝိမာ သန္တော၊ ဗာဟျ'ဂ္ဂိနာ သုဘာယကော။
အန္တောဝဂ္ဂိနိဗ္ဗာယတ္ထံ၊ သဗ္ဗဒါဝ ဥပက္ကမေ။ ။

ဧဒိံ၊ ဤသဘောကို။ သရံ သရန္တော၊ အောက်မေ့သော။ ဝိမာ၊ ပညာ ရှိသော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗာဟျဂ္ဂိနာ၊ အပဖြစ်သော ငရဲမီးမှ။ သုဘာယကော၊ လွန်စွာ ကြောက်သည်ရှိသော်။ အန္တောဝဂ္ဂိနိဗ္ဗာယတ္ထံ၊ ကိုယ်တွင်းမီးကို ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ သဗ္ဗဒါဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်။ ဥပက္ကမေ၊ လုံ့လပြုရာ၏။

အံ့ဖွယ်ရှိစွာ အို ရာဂ

၃၂၉။ ။အဟော ဝတ တံ ဟေ ရာဂ၊ ဗဟူ ဝိညူ မနုဿကေ။
ဒေဝေဒေဝေပိ ဝဉ္ဇန္တော၊ လောဟကုမ္ဘိယာ ပက္ခိပိ။ ။

ဟေ ရာဂ၊ ဟယ်ရာဂ။ တံ၊ သင်သည်။ အဟော ဝတ၊ ဪ အံ့ဖွယ် ရှိစွာ တကား။ တံ၊ သင်ရာဂသည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိညူ၊ ကျမ်းဂန် လိမ္မာ သုတပညာရှိကုန်သော။ မနုဿကေ၊ လူအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝေဒေဝေပိ၊ အနတ်နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဉ္ဇန္တော၊ လှည့်ပတ်သည် ဖြစ်၍။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ လောဟကုမ္ဘိငရဲကြီး၌။ ပက္ခိပိ၊ ချဖူးလှလေပြီ။

၃၃၀။ ။အဟော ဝတ တံ ဟေ ရာဂ၊ တံ နိဿိတာ မဟာယသာ။
ဈာနဘက္ခာပိ ဗြဟ္မာနော၊ သူကရာ ပုန ဇာယရေ။ ။

ဟေ ရာဂ၊ ဟယ် ရာဂ။ တံ၊ သင်သည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့ဩဖွယ် ရှိစွာတကား။ မဟာယသာ၊ များသော စည်းစိမ်အခြံအရံ ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။ ဈာနဘက္ခာပိ၊ ဈာန်ချမ်းသာလျှင် အစာရှိ ကုန်ပြီးလျက်လည်း။ တံ၊ သင်ရာဂကို။ နိဿိတာ၊ မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သူကရာ၊ မစင်လျှင် အစာရှိသော ဝက်တို့သည်။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ရ ပြန်ကုန်၏။

[ဈာန်ကို စားပြေးနောက်မှ ရာဂအတွက်ကြောင့် မစင်ကို စားရတတ် သေးသည်များကို များများကြီး သတိသံဝေရှိကြလေကုန်ဟူလို။] (ဓမ္မ၊ ၅၊ ၂၊ ၃၃၂)

၃၃၁။ ။အဟော ဝတ တွံ ဟေ ရာဂ၊ အရိယာ တံဝ နိဿိတာ။
ကာမေ ဟိနေ ပိ ဘုဇ္ဇန္တာ၊ ပုထုဇ္ဇနာဝ လာမကာ။ ။

ဟေ ရာဂ၊ ဟဲ့ ရာဂ။ တွံ၊ သင် ရာဂသည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့ဩ ဖွယ်ရှိစွ။ အရိယာ၊ အရိယာသခင် ပုဂ္ဂိုလ်သျှင်တို့သည်။ တံဝ၊ သင် ရာဂ ကိုပင်လျှင်။ နိဿိတာ၊ မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ကာမေပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဇ္ဇန္တာ၊ သုံးဆောင်မိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုထုဇ္ဇနာဝ၊ ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကဲ့သို့သာလျှင်။ လာမကာ၊ ယုတ်ရလေကုန်၏။ ဝါ၊ အယုတ်စာရင်း လူတို့သင်းသို့ ဝင်ရလေကုန်၏။

[မြတ်သော ရဟန်းအပင်း အသင်းသို့ မဝင်ရောက်ရ ဟူလိုသည်။]

အံ့ဖွယ်ရှိစွာ အို ဒေါသ

၃၃၂။ ။အဟော ဝတ တွံ ဟေ ဒေါသ၊ တံ နိဿိတာ မဟာယသာ။
ဣဒ္ဓိမန္တာပိ ဒေဝိန္ဒာ၊ ပုန သောဏာပိ ဇာယရေ။ ။

၃၃၃။ ။ဧဝံ သန္တာ သိဿာ သိဿာ၊ ရာဂံ ဒေါသံ သုယုဇ္ဈိနော။
ရာဂံ ဒေါသံ ပရာဇ္ဇော၊ ဘယာဘယာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

ဟေ ဒေါသ၊ ဟဲ့ ဒေါသ။ တွံ၊ သင်သည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ မဟာယသာ၊ များမြတ်သော စည်းစိမ်ခြွေရံရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ ကြီးသောဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဒေဝိန္ဒာပိ၊ သိကြားနတ်မင်းတို့သည်လည်း။ တံ၊ သင် ဒေါသကို။ နိဿိတာ။ အမှီရကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ သောဏာပိ၊ ခွေးတို့သည်လည်း။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်သား အဆက် ဆက်တို့သည်။ ရာဂံ ဒေါသံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသရန်သူကို။ သုယုဇ္ဈိနော၊ ကောင်းစွာ စစ်ထိုးကြကုန်၍။ ရာဂံ ဒေါသံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသကို။ ပရာဇ္ဇော၊ အောင်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယာဘယာ၊ ဘေးကြီးဘေးငယ် အသွယ်သွယ်မှ။ ဝိမုစ္စယံ ဝိမုစ္စန္တု၊ လွတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘုရားရှင်၏သူရဲကောင်း

- ၃၃၄။ ။ရာဇဘောက် ဒုဘုဉ္ဇန္တာ၊ ရာဇယောဓာ သုဒုက္ခိတာ။
ရာဇဝေရိံ ပရာဇေန္တာ၊ သကဝေရာ ပရာဇိနော။ ။
- ၃၃၅။ ။သတ္ထုဘောက် သုဘုဉ္ဇန္တာ၊ သတ္ထုယောဓာ သုခေမိနော။
သကဝေရိံ ပရာဇေန္တာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ဝိမုစ္စရေ။ ။
- ၃၃၆။ ။ဧဒိံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သတ္ထုဘောက် သုဘုဉ္ဇိနော။
သကဝေရိံ သုယုဇ္ဈန္တာ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ဝိမုစ္စယံ။ ။

ရာဇယောဓာ၊ မင်းချင်းယောက်ျား သူရဲများတို့သည်။ ရာဇဘောက်၊ မင်း၏ရိက္ခာ မင်းဥစ္စာကို။ ဒုဘုဉ္ဇန္တာ၊ ငြိုငြင်ပင်ပန်းစွာ စားသောက်ကြရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဒုက္ခိတာ၊ လွန်စွာ ဒုက္ခရောက်ကြကုန်လျက်။ ရာဇဝေရိံ၊ အရှင်မင်းတို့ သူပုန်ရန်ကို။ ပရာဇေန္တာ၊ အောင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သကဝေရာ၊ မိမိတို့၏ ကိုယ်တွင်းမာရ် ယမမင်းကြီးရန်မှ။ ပရာဇိနော၊ ရုံးကြရကုန်၏။

သတ္ထုယောဓာ၊ ဘုရားသျှင်၏ သူရဲယောက်ျားတို့သည်။ သတ္ထုဘောက်၊ ဘုရားသျှင်တို့၏ ရိက္ခာ ဘုရားဥစ္စာတော်ကို။ သုဘုဉ္ဇန္တာ၊ ကောင်းစွာ စားသောက်ကြရကုန်သည် ဖြစ်၍။ သုခေမိနော၊ ချမ်းမြေ့သာယာ ကြီးပွားကြရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သကဝေရိံ၊ မိမိတို့ ရန်သူကို။ ပရာဇေန္တာ၊ အောင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ဝိမုစ္စရေ၊ လွတ်ကြကုန်၏။

ဧဒိံ၊ ကို။ သရံ သရန္တာ၊ ၍။ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ သတ္ထုဘောက်၊ ဘုရားသျှင်၏ ဥစ္စာတော်ကို။ သုဘုဉ္ဇိနော၊ ကောင်းစွာ သုံးဆောင်ကုန်လျက်။ သကဝေရိံ၊ မိမိတို့ ရန်သူကို။ သုယုဇ္ဈန္တာ၊ ကောင်းစွာစစ်ထိုးကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ မှ။ ဝိမုစ္စယံ၊ လွတ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သင့်ကို ငါ တွေ့ပြီ

- ၃၃၇။ ။မဟာသေန အဗ္ဘော ရာဂ၊ ဘဝါဘဝေ ဝိဟိံသက။
ဒုက္ခကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဒုက္ခံ န ကာဟသိ။ ။
- ၃၃၈။ ။သဗ္ဗာ တေ ဟေတဝေါ ဘဂ္ဂါ၊ ကာမေကာမေ ဝိမုဋ္ဌကာ။
သုဘနိစ္စာဒိသညာယော၊ သတ္ထုဒိန္နာ မယာဝုဓာ။ ။

၃၃၉။ ။ဧဝံ သန္တာ သိဿာ သိဿာ၊ ရာဂဝေရံ သုယုဇ္ဈိနော။
ရာဂဟေတု ပဟာယန္တာ၊ ရာဂဝေရံ ပရာဇယံ။ ။

မဟာသေန၊ သုဘသညာ၊ နိစ္စသညာစသော များစွာသော စစ်သည် ရှိသော။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ ဝိဟိံသကာ၊ ငါ့ကိုလိုက်၍ ညှဉ်းဆဲ တတ်သော။ ဒုက္ခကာရကာ၊ ငါ၏ ဒုက္ခဟူသမျှကို ပြုပြင်တတ်သော။ အမ္ဘော ရာဂ၊ အို ရာဂ။ တံ၊ ဘဝအဆက်ဆက် ငါ့ကို ဖျက်ဆီး၍နေသော သင် ရာဂကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ လှလှကြီး ဖမ်းဆီးတွေမြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ။ တေ၊ သင် ရာဂ၏။ ဟေတဝေါ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကာမေကာမေ၊ ကာမဂုဏ် ကာမဂုဏ် ဟူသမျှ၌။ ဝိမုဋ္ဌကာ၊ တွေဝေစေတတ်ကုန်သော။ သုဘနိစ္စာဒိသညာယော၊ သုဘသညာ၊ နိစ္စသညာ အစရှိကုန်သော ဝိပလ္လာသသညာတို့ကို။ သတ္ထုဒိန္နာ သတ္ထုဒိန္နေန မြတ်စွာဘုရား ပေးသနားတော်မူအပ်သော။ အာဂုဓာ အာဂုဓေန၊ သတိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ ဟူသော လက်နက်ကောင်းဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘဂ္ဂါ၊ ချီးဖျက်အပ် ကုန်ပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဒုက္ခံ၊ ငါ၏ ဒုက္ခကို။ န ကာဟသိ၊ သင် မပြုရလတ္တံ့။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကိုယ်တွင်းရန်ကို ငြိမ်းစေနိုင်ကုန်သော။ [အန္တော သမေန္တိတိ သန္တာ။ ။ တန္တနည်း။] ။သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ ရာဂဝေရံ၊ ရာဂတည်းဟူသော ရန်သူကို။ သုယုဇ္ဈိနော၊ ကောင်းစွာ စစ်ထိုးကြကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဂဟေတု၊ ရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိပလ္လာသသညာကို။ ပဟာယန္တာ၊ ပယ်ကြ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ရာဂဝေရံ၊ ရာဂရန်သူကို။ ပရာဇယံ ပရာဇေန္တု၊ အောင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သင်တို့ကိုမှီ၍ ငါဆင်းရဲခဲ့ရ

၃၄၀။ ။ဓိ'ရတ္ထု ခေါ အမ္ဘော မာန၊ တံ နိဿိတာ မယံ ပုရာ။
သန္တာသန္တေ' ဝမညန္တာ၊ သုနခါ သူကရာ ဘဝါ။ ။
၃၄၁။ ။ဧဝံ သန္တာ သိဿာ သိဿာ၊ မာနဝေရံ သုယုဇ္ဈိနော။
မာနဒေါသံ သုပဿန္တာ၊ မာနဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
၃၄၂။ ။ဓိ'ရတ္ထု ခေါ အမ္ဘော ကောဓ၊ တံ နိဿိတာ အဟံ ပုရာ။
သန္တေသု ဥပနာဟန္တာ၊ အပစ္စိ' လောဟကုမ္ဘိယာ။ ။

- ၃၄၃။ ။ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ကောဓဝေရံ သုယုဇ္ဈိနော။
ကောဓဒေါသံ သုပဿန္တာ၊ ကောဓဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၄။ ။ဓိ'ရတ္ထု ခေါ အမ္ဘော မောဟ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ ၊ အပစ္စိံ အဝိစိမိပိ။ ။
- ၃၄၅။ ။ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သမ္ဘောဟေန သုယုဇ္ဈိနော။
မောဟဒေါသံ သုပဿန္တာ၊ မောဟဝေရံ ပရာဇယံ။ ။
- ၃၄၆။ ။ဓိ'ရတ္ထု အမ္ဘော ကောသဇ္ဇ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
ပုညံပုညံ အကရောန္တော၊ သုခါသုခါဝ အာရကာ။ ။
- ၃၄၇။ ။ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ကောသဇ္ဇေန သုယုဇ္ဈိနော၊
တဿ ဒေါသံ အဝေက္ခန္တာ၊ တံဝေရိနံ ပရာဇယံ။ ။

အမ္ဘော မာန၊ ဟံ မာန။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊
ထိုဖွယ်သည်။ အတ္ထု ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ သင် မာနကို။
နိဿိတာ၊ မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌။ သန္တာသန္တေ၊ တကယ့်
သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဝမညန္တာ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုမိကုန်သောကြောင့်။
သုနခါ သူကရာ၊ ခွေးဝက်တို့သည်။ ဘဝါ၊ ဖြစ်ရဖူးလှလေကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ မာနဒေါသံ၊ မာန၏ အပြစ်ကို။
သုပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ကြကုန်သော။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်
ကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ မာနဝေရံ၊ မာနရန်သူကို။ သုယုဇ္ဈိနော၊
၍။ မာနဝေရံ၊ ကို။ ပရာဇယံ၊ အောင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အမ္ဘော ကောဓ၊ အို အမျက်ဒေါသ။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ စက်
ဆုပ်ဖွယ်သည်။ အတ္ထု ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌။
တံ၊ သင်ဒေါသကို။ နိဿိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍။ သန္တေ သု၊ သူတော်ကောင်း
တို့၌။ ဥပနာဟန္တော၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့မိသောကြောင့်။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ အနှစ်
ခြောက်သောင်း ကာလညောင်းမှ တစ်ခါခဏ ပေါ်လာရသည့် လောဟကုမ္ဘိ
ငရဲကြီး၌။ အပစ္စိံ၊ ကျက်ရဖူးလှလေပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကောဓဒေါသံ၊ ကောဓ၏ အပြစ်
ကို။ သုပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။
ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ကောဓဝေရံ၊ ကောဓရန်ကို။ သုယုဇ္ဈိနော၊ ကောင်းစွာလှလှ စစ်ထိုး

ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကောဓဝေရံ၊ ကောဓတည်းဟူသောရန်ကို။ ပရာဇယံ၊ အောင်ကြစေကုန်သတည်း။

အမ္ဘော မောဟ၊ အို မောဟ။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု ဘဝတံ၊ ဧ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင် မောဟကို။ နိဿိတော၊ မှီသည် ဖြစ်၍။ ပုရာ၊ ရှေး ဘဝ၌။ မာတရံ ပိတရံ၊ အမိအဘကိုပင်။ ဟန္တာ၊ သတ်မိဖူးသောကြောင့်။ အဝိစိမ္မိ ပိ၊ အဝိစိငရဲမီး၌လည်း။ အပစ္စံ၊ ကျက်ရ ဖူးလှလေပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ ကြကုန်၍။ မောဟဒေါသံ၊ မောဟ၏အပြစ်ကို။ သုပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ကြကုန်သော။ သိဿာ သိဿာ၊ တို့သည်။ သမ္မောဟေန၊ သမ္မောဟတရား နှင့်။ သုယုဇ္ဈိနော၊ ၍။ မောဟဝေရံ၊ ကို။ ပရာဇယံ၊ သတည်း။

အမ္ဘော ကောသဇ္ဇ၊ အို ပျင်းရိခြင်း။ ဘဝံ၊ သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု။ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင် ကောသဇ္ဇကို။ နိဿိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌။ ပုညံပုညံ၊ ကုသိုလ်ကုသိုလ်ဟူသမျှကို။ အကရောန္တော၊ မပြုမိ မပြုနိုင်သောကြောင့်။ သုခါသုခါဝ၊ ချမ်းသာချမ်းသာ ဟူသမျှမှသာလျှင်။ အာရကာ၊ ဝေးခဲ့ရလေ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သရံ သရန္တာ၊ ကုန်သော။ သိဿာ သိဿာ၊ တို့သည်။ ကောသဇ္ဇေန၊ ပျင်းရိခြင်း ကောသဇ္ဇတရားနှင့်။ သုယုဇ္ဈိနော၊ ကောင်းစွာ စစ်ထိုးကြကုန်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုကောသဇ္ဇ တရား၏။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ အဝေက္ခန္တာ၊ ရှုမျှော် ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ ဝေရိနံ၊ ထိုကောသဇ္ဇရန်ကို။ ပရာဇေန္တု၊ အောင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

တကယံမင်းမျိုး

၃၄၈။ ။မာတရံ ပိတရဉ္စေဝ၊ သသေန ခွေ စ ခတ္တိယေ။
သဗ္ဗဝေရံ ပရာဇေန္တော၊ ရာဇာနော ဟောန္တု သိဿကာ။ ။

မာတရံ၊ အမိကိုလည်းကောင်း။ ပိတရဉ္စ၊ အဘကိုလည်းကောင်း။ သ သေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွကုန်သော။ ခွေ စ ခတ္တိယေ၊ မင်းနှစ်ယောက် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ အလုံးစုံသော ရန်ဟူသမျှကို။ ပရာဇေန္တော၊

အောင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဿကာ၊ ငါ၏ တပည့်ဟူသမျှတို့သည်။
ရာဇာနော၊ ဒွါရခြောက်ပါး တံခါးအုပ်စိုး တကယ့်မင်းမျိုး အစစ်တို့သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာကား အမိမဟုတ်သော တဏှာ၊ အဘမဟုတ်သော မာန၊
မင်းမဟုတ်သောဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့ကို အမိ အဘ မင်းအရာ၌ တင်ထားသိုဝှက်၍ ဆိုအပ်သော
သမာနရူပါပဟေဠိဂါထာတည်း။]

နလုံး အညစ်အကြေးများ

- ၃၄၉။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ ဘော ကောဓ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာသန္တေပိ ကုဇ္ဈန္တော၊ ဘဝါဘဝေ သုဒုက္ခယိံ။ ။
- ၃၅၀။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ ပနာဟ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
ဝေရီသု ဥပနာဟန္တော၊ အပစ္စိံ နိရယေ ဗဟံ။ ။
- ၃၅၁။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ ဘော ထမ္ဘ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တေသု အဝမညန္တော၊ သောဏတ္တမ္ဘိ ဥပဂ္ဂတော။ ။
- ၃၅၂။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ သာရမ္ဘ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာသန္တေသု သာရမ္ဘိ၊ သန္တာသန္တေဟိ အပ္ပိယော။ ။
- ၃၅၃။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ မာနိတေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
မဟာဇနေ'ဝမညန္တော၊ မဟာဇနေဟိ အပ္ပိယော။ ။
- ၃၅၄။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝါ' တိမာန၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
အတ္တာနံ ကေတု ကရောန္တော၊ ကလိဂံရံဝ ဟေဠိမော။ ။
- ၃၅၅။ ။ဓိ'ရတ္ထု ခေါ ဘောတိ မာယေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သဒေါသံ ဘူတံ ဆာဒေန္တော၊ အဝိလဇ္ဇိံ ဘဝါဘဝေ။ ။
- ၃၅၆။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ သာဠေယျ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
ပကာသံ အတ္တနော ဝဏ္ဏံ၊ အဝဏ္ဏံပ ပကာသယိံ။ ။
- ၃၅၇။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘောတိ မဟိစ္ဆေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
မုဟုတ္တံ ရဇံ သမ္ပတ္တော၊ အပစ္စိံ နိရယေ စိရံ။ ။
- ၃၅၈။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘောတိ မက္ခိတ္တေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာနံ ဂုဏံ မက္ခန္တော၊ သကဝဏ္ဏံပ မက္ခယိံ။ ။
- ၃၅၉။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘော ယုဂဂ္ဂါဟ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သတ္တာရာနံ ယုဂဂ္ဂါဟိ၊ မုသိလောဝ ပရာဇယိံ။ ။
- ၃၆၀။ ။ဓိ'ရတ္ထု တုဝိ'သုကိတေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
သန္တာနံ ဂုဏမိဿန္တော၊ နိရယေ ဒုက္ခယိံ ဗဟံ။ ။

- ၃၆၁။ ။ဓိ'ရတ္ထု ဘဝံ မစ္ဆေရ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရာ။
အပ္ပလာဘော မစ္ဆရန္တော၊ မဟာလာဘာ ပရာယေ။ ။
- ၃၆၂။ ။ဓိ'ရတ္ထု တုဝံ ပါပိစ္ဆေ၊ တံ နိဿိတော အဟံ ပုရေ။
ပါပမိတ္တေ နိဿေဝန္တော။ အပစ္စိံ ရောရဝေ ဗဟံ။ ။
- ၃၆၃။ ။ဇဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ ပါပေ ဓမ္မေ ဝိဝဇ္ဇိယ။
ပါပေ မိတ္တေ ဝိဝဇ္ဇန္တော၊ သန္တေသန္တေဝ သေဝယံ။ ။

ဘော ကောဓ၊ အို အမျက်ဒေါသ။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သည်။ အတ္ထု ဘဝတိ၊ ဧ။ ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌။ တံ၊ သင်ကောဓကို။ နိဿိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍။ သန္တာသန္တေပိ၊ သူတော်မသူတော်တို့ကိုလည်း။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းထက် သူတော်ကောင်းတို့ကိုလည်း။ ကုဇ္ဈန္တော၊ အမျက်ထွက်မှားသည် ဖြစ်၍။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ သုဒုက္ခယိ၊ အလွန်ဆင်းရဲခဲ့ဖူးလှလေပြီ။

ဘော ဥပနာဟ၊ အို ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဧ။ ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ၌။ တံ၊ ကို။ နိဿိတော၊ ၍။ ဝေရီသု၊ ရန်သူတို့၌။ ဥပနာဟန္တော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့မိသောကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲဘုံ၌။ ဗဟံ၊ အကြိမ်များစွာ။ အပစ္စိံ၊ ကျက်ရဖူးလှလေပြီ။

ဘော ထမ္ဘ၊ အို ခက်ထန်မာမြင်း သူ့အောက် မကြို့နိုင်ခြင်း။ ဘဝံ၊ သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဧ။ ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင် ထမ္ဘကို။ နိဿိတော၊ ၍။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌။ သန္တေသု၊ သူတော်ကောင်းတို့၌။ အဝမညန္တော၊ မထိမဲ့မြင် ပြုမှားသည်ဖြစ်၍။ သောဏတ္တမ္ပိ၊ ခွေး၏ အဖြစ်သို့လည်း။ ဥပဂတော၊ ရောက်ရဖူး လှလေပြီ။

ဘော သာရမ္ဘ၊ အို ချုပ်ချယ်စောင်းမြောင်းခြင်း။ ဘဝံ၊ သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿိတော၊ ၍။ သန္တာသန္တေသု၊ သူတော် မသူတော်တို့၌။ သာရမ္ဘိ၊ ချုပ်ချယ်စောင်းမြောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ သန္တာသန္တေဟိ၊ သူတော် မသူတော်နှစ်ဦးတို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မုန်းအပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်ရဖူးလေ၏။

ဘော မာနိတေ၊ အို မာန်ထောင်လွှားခြင်း ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောမာန။ ဘဝံ၊ သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဧ။ ။ အဟံ၊ သည်။

ပုရာ၊ ဌ။ တံ၊ သင် မာနကို။ နိဿိတော၊ ရှိ။ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းတို့ကို။ အဝမညန္တော၊ မထိမဲ့မြင် ပြုမှားမိသည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနေဟိ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးလှလေပြီ။

အတိမာန၊ အို အလွန်ထောင်လွှားခြင်းအတိမာန။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ ပုရာ၊ ဌ။ တံ၊ သင် အတိမာနကို။ နိဿိတော၊ မှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကေတု ကရောန္တော၊ မှန်ကင်းသဖွယ် ပြုမိသောကြောင့်။ ဝါ၊ ငါသာငါပြင် ငါမမြင်ဟု ဘုရင်တစ်ဆူ ပြုမိလေသောကြောင့်။ ကလိဂံရံဝ၊ အားလုံးနောက်ဖေး ဖွဲ့ထင်းဆွေးကဲ့သို့။ ဟေဌိမော၊ အောက်ဆုံး ကျရဖူးလှလေပြီ။

ဘောတိ မာယေ၊ အို လှည့်ပတ်ခြင်းမာယာ။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုရာ၊ ဌ။ တံ၊ သင် မာယာ တရားကို။ နိဿိတော၊ ရှိ။ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော။ သဒေါသံ၊ မိမိ အပြစ် ဒေါသကို။ ဆာဒေန္တော၊ ဖုံးကွယ်မိသောကြောင့်။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ အဝိလဇ္ဇိ၊ မိမိ မကောင်းမှုအကျိုး ထင်ရှားဖြစ်၍ လူထဲရှင်ထဲ အရှက် ကွဲရလှလေပြီ။

သာဠေယျ၊ အို ဝါကား စဉ်းလဲခြင်းဟူသော သာဠေယျ။ ဘဝံ၊ သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ ပုရာ၊ ဌ။ တံ၊ သင် သာဠေယျကို။ နိဿိတော၊ ရှိ။ အတ္တနေော၊ ငါ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသံ ပကာသန္တော၊ ထင်ရှားပြမိသည် ဖြစ်၍။ အဝဏ္ဏံဝ၊ မိမိ၏ ဝင့်ဝါပလွှားတတ် ခြင်းဟူသော ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပကာသယံ၊ ဖော်ပြမိလှလေပြီ။

ဘောတိ မဟိစ္ဆေ၊ အို အလိုကြီးခြင်းဟူသော မဟိစ္ဆာ။ တံ၊ သည်။ ဓိ၊ ရွံရှာဖွယ်ရှိသည်။ အတ္ထု၊ ၎င်း။ တံ၊ ကို။ နိဿိတော၊ ရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌။ ရဇံ၊ မင်း၏ အဖြစ်သို့။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်ခဏမျှ။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ အပစ္စိ၊ ကျက်ရဖူးလှ လေပြီ။

ဘောတိ မက္ခိတ္တေ၊ အို သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်သောသူ၏ အဖြစ်။ တံ၊ သည်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ရှေးအခါ၌၊ တံ၊ သင် မက္ခကို။ နိဿိတော၊ မှိသည်ဖြစ်၍။ သန္တာနံ၊

သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မက္ခန္ဓော၊ ချေဖျက်မိသော
ကြောင့်။ ဝါ၊ ချေဖျက်သည် ရှိသော်။ သကဝဏ္ဏံဝ၊ မိမိဂုဏ်ကိုပင်လျှင်။
မက္ခယိံ၊ ချေဖျက်မိဖူးလှလေပြီ။ ဝါ၊ ချေဖျက်မိလျက် နေဖူးလှပြီ။

ဘော ယုဂဂါဟ၊ အို အဖက်မတန် အဖက်ပြိုင်ခြင်း ယုဂဂါဟ။ တံ၊
သင် သည်။ ဓိ၊ ထို့ဖွယ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရာ၊ ဌံ။
တံ၊ သင်ကို။ နိဿိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရာနံ၊ ဆရာသခင်
ကျေးဇူးရှင်တို့ကို။ ယုဂဂါဟိ၊ အဖက်ပြိုင်မိသည်ဖြစ်၍။ မုသိလောဝ၊ ဂုတ္တိလ
ဆရာကို ဖက်ပြိုင်မှားသော မုသိလစောင်းသမားတပည့်ကဲ့သို့။ ပရာဇယိံ၊
ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာစီးပွား ပျက်ပြား ဆုံးရှုံးဖူးလှလေပြီ။

[ဇာ၅၊၂။၂၂၇။]

ဣဿုကိတေ၊ အို ငြူစူခြင်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊
၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုရာ၊ ဌံ။ တံ၊ ကို။ နိဿိတော၊ ၍။ သန္တာနံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ဣဿန္တော၊ ငြူစူမိသောကြောင့်။ နိရယေ၊
ငရဲ၌။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဒုက္ခယိံ၊ ဆင်းရဲစွာ ကျက်ဖူးရလှလေပြီ။

ဘော မစ္ဆေရ၊ အို ဝန်တိုခြင်း မစ္ဆေရ။ ဘဝံ၊ သင်သည်။ ဓိ၊
ထို့ဖွယ်သည်။ အတ္ထု၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုရာ၊ ရှေးအခါ၌။ တံ၊ သင့်ကို။
နိဿိတော၊ ၍။ အပ္ပလာဘော၊ အနည်းငယ်သော လာဘ်၌။ မစ္ဆရန္တော၊
ဝန်တိုမိသောကြောင့်။ မဟာလာဘာ၊ များစွာသော လာဘ်မှ။ ပရာဇယိံ၊
ရှုံးရဖူးလှပြီ။

ပါပိစ္ဆေ၊ အို ပါပိစ္ဆာ။ တုဝံ၊ သည်။ ဓိ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ၏။ အဟံ၊
သည်။ ပုရာ၊ ဌံ။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿိတော၊ ၍။ ပါပမိတ္တေ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းယုတ်တို့ကို။ နိသေဝန္တော၊ မှီဝဲမိသည် ဖြစ်၍။ ရောရဝေ၊ ရောရဝ
ငရဲကြီး၌။ ဗဟံ၊ အကြိမ် များစွာ။ အပစ္စိံ၊ ကျက်ရဖူးလှလေပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သရံ သရန္တာ၊ ၍။ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ ပါပေ
ဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသော နှလုံးအညစ်အကြေး တစ်ဆယ့်လေးပါး တရားတို့ကို။
ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ကြဉ်ကြကုန်၍။ ပါပေ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းယုတ်တို့ကို။
ဝိဝဇ္ဇန္တာ၊ ကြဉ်ကြကုန်လျက်။ သန္တေသန္တေဝ၊ သူတော်ကောင်း သူတော်
ကောင်းတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝယံ သေဝန္တု၊ မှီဝဲကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

မြေအိုးကဲ့နှင့် ရွှေအိုးကဲ့

- ၃၆၄။ ။မိဂတဏှာသမံ ဝိက္ခူ၊ သင်္ခရံ ခဏဘဂုံရံ။
သဇ္ဇနေ သင်္ဂတံ ကုရာတ်၊ ဓမ္မာယ စ သုခါယ စ။ ။
- ၃၆၅။ ။န တိဋ္ဌယျေတ် န ဂစ္ဆယျေတ်၊ ဒုဇ္ဇနေန သမံ ခဏံ။
မုဟုတ္တံ ဖုသိတော သပ္ပေါ၊ ကိမေသော နေဝ ဒံသကော။ ။
- ၃၆၆။ ။မတ္ထဋ္ဌောဝ သုခဘောဇျော၊ ဒုသန္ဓေယျောပိ ဒုဇ္ဇနော။
ကဉ္စနံ ဝိယ ဒုဗ္ဘေဒျော၊ သုသန္ဓေယျောပိ သဇ္ဇနော။
- ၃၆၇။ ။သိနေဟစ္ဆေဒေပိ သာဓူနံ၊ မနော န ယာတိ ဝိက္ခိရံ။
ဆေဇ္ဇာနမ္ပိ မိနာဋ္ဌာနံ၊ အနုဗန္ဓန္တိ တန္တဝေါ။ ။
- ၃၆၈။ ။ဧဒိံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝိနော။
မတ္ထဋ္ဌာ'ဝ အဘဝန္တာ၊ သဒါ ဘဝန္တု ကဉ္စနာ။ ။

သင်္ခါရံ၊ သင်္ခါရတရားကို။ မိဂတဏှာသမံ၊ တံလှုပ်နှင့်တူစွာ။ ခဏဘဂုံရံ၊ တစ်ခဏမျှ ပျက်စီးတတ်သည့် သဘောကို။ ဝိက္ခူ၊ မြော်မြင်ဆင်ခြင်၍။ ဓမ္မာယ စ၊ တရားရခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ သုခါယစ၊ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ သဇ္ဇနေ သဇ္ဇနေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သင်္ဂတံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကုရာတ်၊ ပြုရာ၏။

ဒုဇ္ဇနေန၊ မသူတော်နှင့်။ သမံ၊ အတူတကွ။ ခဏံ၊ တစ်ခဏမျှ။ န တိဋ္ဌယျေတ်၊ မတည်မရပ်ရာ။ န ဂစ္ဆယျေတ်၊ မသွားရာ။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်ခဏမျှ။ ဖုသိတော၊ ထိအပ်သော။ ဧသော သပ္ပေါ၊ ထိုမြေသည်။ နေဝ ဒံသကော ကိံ၊ မကိုက်တတ်ပါသလော။

ဒုဇ္ဇနော၊ မသူတော်ချင်းသည်။ မတ္ထဋ္ဌောဝ၊ မြေအိုးကဲ့သို့။ သုခဘောဇျောပိ၊ ကွဲလည်း ကွဲလွယ်တတ်၏။ ဒုသန္ဓေယျောပိ၊ စေ့စပ်နိုင်ခဲ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဇ္ဇနော၊ သူတော်ကောင်းချင်းသည်။ ကဉ္စနံ ဝိယ၊ ရွှေအိုးရွှေခွက်ကဲ့သို့။ ဒုဗ္ဘေဒျောပိ၊ ကွဲလည်း ကွဲနိုင်ခဲ့၏။ သုသန္ဓေယျောပိ၊ စပ်လည်း စပ်လွယ်၏။

သာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား။ သိနေဟစ္ဆေဒေပိ၊ အချစ်ပင်ပြယ်သော်လည်း။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခိရံ၊ အလျှင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ န ယာတိ၊ မရောက်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ မိနာဋ္ဌာနံ၊

ပဒုမာကြာရိုး တို့အား။ ဆဇ္ဇာနမ္ပိ၊ အချောင်းပင် ပြတ်ကုန်သော်လည်း။
တန္တဝေါ၊ အမျှင်တို့သည်။ အနုဗန္ဓန္တိ ဣဝ၊ အစဉ် ဖွဲ့ရစ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့တည်း။

ဒဒိံ၊ ကို။ သရံ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ ငါ၏တပည့်တို့သည်။ ကလျာဏမိတ္တ
သေဝိနော၊ ကလျာဏမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မှီဝဲကြကုန်သည်ရှိသော်။ မတ္ထဋ္ဌာ'ဝ၊
မြေအိုးမြေခွက်တို့ကဲ့သို့။ အဘဝန္တာ၊ မဖြစ်ကြကုန်မူ၍။ သဒါ၊ သိမ်း။ ကဉ္စနာ'ဝ၊
ရွှေအိုးရွှေခွက်သဖွယ်တို့သည်။ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ပျားကို ပုံပြု

၃၆၉။ ။ဘမရော နာနာရက္ခေဟိ၊ ပုပ္ဖရေဏံ မဝံ ကရေ။ ။
ကုသလော နာနာဝိညူဟိ၊ နယံ ဂဏံ ဝရံ စရေ။ ။
၃၇၀။ ။ဒဒိံ သရံ မံ သိဿာ၊ နာနာဝိညူသု သေဝိနော။
တေသံ ဒေါသံ အဂဏယံ၊ ဝရံ နယံ ဂဏ္ဏယံ။ ။

ဘမရော၊ ပျားပိတုန်းသည်။ နာနာရက္ခေဟိ၊ အထူးထူးသော ပန်း
သစ်ပင်တို့မှ။ ပုပ္ဖရေဏံ၊ ပန်းဝတ်ရည်ကို။ ဂဏံ ဂဏုန္တော၊ ယူလျက်။ မဝံ၊
ပျားအုံ ဖြစ်အောင်။ ကရေ ယထာ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။ ကုသလော၊ လိမ္မာသော
သူသည်။ နာနာဝိညူဟိ၊ များစွာသော ပညာရှိတို့ထံမှ။ ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်သော။
နယံ၊ နည်းကို။ ဂဏံ ဂဏုန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဒဒိံ၊ ဤသို့ ပျားပိတုန်းတို့၏ ပန်းဝတ်ရည်ယူသော နည်းသဘောကို။
သရံ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မံ သိဿာ၊ ငါ၏
တပည့်တို့ သည်။ နာနာဝိညူသု၊ အထူးထူးသောပညာရှိတို့၌။ သေဝိနော၊
မှီဝဲဆည်းကပ် ကြကုန်သည် ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏။ ဒေါသံ၊
အပြစ်ဒေါသကို။ အဂဏယံ အဂဏယန္တာ၊ မရေတွက်ကြကုန်မူ၍။ ဝရံ၊
ကောင်းမြတ်သော။ နယံ၊ နည်းကိုသာလျှင်။ ဂဏ္ဏယံ=ဂဏောယျ၊ ဂဏေန္တ၊
ရေတွက်ကြစေကုန်သတည်း။

ပညာရှိ အပြစ်ကို လျစ်လျူရှု

၃၇၁။ ။သသိနံ ရာဟုဂဟဏံ၊ သသိနောပိ သသ'ကံနံ။
ပဿန္တာ ဝိမတံ ဒေါသံ၊ သန္တု'ပေက္ခန္တု ကိဉ္စနံ။ ။

သသိနံ၊ လမင်း နေမင်းတို့၏။ ရာဟုဂဟဏံ၊ ရာဟုအသုရိန် အဖမ်း
ခံရခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ သသိနောပိ၊ လ၏လည်း။ သသကံနံ=သသအကံနံ၊

ယုန်ရေးတံဆိပ် အညစ်အကြေး ကပ်မှေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဿန္တာ၊ ရှုမျှော်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝိမတံ၊ ပညာရှိသောသူတို့၏။ ကိဉ္ဇနံ၊ စိုးစဉ်းမျှသော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ဒေါသကို။ ဥပေက္ခန္တု၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဖား၊ ယောက်မနယ် မဖြစ်ကြနှင့်

- ၃၇၂။ ။လောကေ ဟိ ဝါရိဇော ဘေကော၊ ပဒမေ နိဿိတော စိရံ။
တဿ ပုပ္ဖံ အဘုဉ္ဇန္တော၊ ကဒ္ဒမံဝ သုဘုဉ္ဇတိ။ ။
- ၃၇၃။ ။ဘမရော တု ပဒမံ တံ၊ အာဂစ္ဆန္တော ခဏံခဏံ။
ပုပ္ဖရေဏံ သုဘုဉ္ဇန္တော၊ တံ မဏ္ဍုကာဝဟာသတေ။ ။
- ၃၇၄။ ။ဒေဝိ သရံဝ မံသိဿာ၊ ပဒမေ စိရ နိဿိတာ။
တဿ ပုပ္ဖံ အဘုဉ္ဇန္တော၊ မာ ခေါ ဘဝန္တု မဏ္ဍုကာ။ ။
- ၃၇၅။ ။ဒဗ္ဗိ ဝါ သူပကုမ္ဘိယံ၊ စိရံ စိရံ သုနိဿိတာ။
သူပံသူပံ အဘုဉ္ဇန္တိ၊ သူပန္တရေဝ ဇိယုတိ။
- ၃၇၆။ ။ဇိဝှါ ပန တံကုမ္ဘိယံ၊ ကုဒါစနံ အနိဿိတာ။
သူပံသူပံ သုဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဧတံ ဒဗ္ဗိ ဝဟာသတေ။ ။
- ၃၇၇။ ။ဧဝံ သရံဝ မံသိဿာ၊ ဝသန္တာ သူပကုမ္ဘိယာ။
သူပံသူပံ အဘုဉ္ဇန္တော၊ မာ ခေါ ဘဝန္တု ဒဗ္ဗိယော။ ။

ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ပြဦးအံ့။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝါရိဇော၊ ရေဝယ် ကျက်စား သော။ ဘေကော၊ ဖားသူငယ်သည်။ ပဒမေ၊ ပဒုမ္မာကြာပင်၌။ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ နိဿိတော၊ မှီ၍နေသည် ဖြစ်လျက်။ တဿ၊ ထိုပဒုမ္မာ ကြာပင်၏။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ကြာပန်းကို။ အဘုဉ္ဇန္တော၊ မသုံးဆောင်ရမူ၍၊ ကဒ္ဒမံဝ၊ ညွှန်ကိုသာလျှင်။ သုဘုဉ္ဇတိ၊ ကောင်းစွာလှလှ သုံးဆောင်ရ၏။

ဘမရော တု၊ ပျားပိတုန်းသည်မူကား။ တံ ပဒမံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာသို့။ ခဏံ ခဏံ၊ တစ်ခဏတစ်ခဏမျှ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာရောက်သည်ဖြစ်၍။ တံ ပုပ္ဖရေဏံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာပန်း ဝတ်ရက်ကို။ သုဘုဉ္ဇန္တော၊ ကောင်းစွာသုံး ဆောင်ရသည်ဖြစ်၍။ တံ မဏ္ဍုကာ၊ ထိုဖားသူငယ်ကို။ အဝဟာသတေ၊ ပြက်ရယ်ပြု၏။

ဒေဝိ၊ ကို။ သရံဝ၊ လျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ ပဒမေ၊ ပဒုမ္မာကြာ၌။ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ နိဿိတာ၊ မှီကြကုန်လျက်။ တဿ၊ ထိုပဒုမ္မာ၏။ ပုပ္ဖံ၊

ပန်းဝတ်ရည်ကို။ အဘုဇ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ရကုန်သည် ဖြစ်၍။ ခေါ၊ စင်စစ်။
မဏ္ဍုကာ၊ ဖားသူငယ်တို့သည်။ မာ ဘဝန္တု၊ မဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။
[ပဒုမာ စသည် မုချမဟုတ်ရာ၌ ဝှက်၍ ဆိုအပ်သော သမာနရူပါပဟေဠိတည်း။]

ဝါ၊ တစ်ပုံလည်း။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပကုမ္ဘိယံ၊ ဟင်းအိုးထဲ၌။
စိရံ စိရံ၊ အလွန် ရှည်မြင့်စွာ။ သုနိဿိတာ၊ ကောင်းစွာလှလှ မှီရသည်ဖြစ်လျက်။
သူပံသူပံ၊ ဟင်းဟင်းဟူသမျှကို။ အဘုဇ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ဘဲလျက်။
သူပန္တရေဝ၊ ဟင်းအိုးထဲ၌သာလျှင်။ ဇိယုတိ၊ ဆွေးမြည့်ရလေ၏။

ဇိဝါ ပန၊ လျှာသည်မူကား။ တံ ကုမ္ဘိယံ၊ ထိုဟင်းအိုးထဲ၌။ ကုဒါစနံ၊
တစ်ရံတစ်ခါမျှ။ အနိဿိတာ၊ မမှီဘဲလျက်။ သူပံသူပံ၊ ဟင်းဟင်းဟူသမျှကို။
သုဘုဇ္ဇန္တိ၊ ကောင်းစွာလှလှ သုံးဆောင်ရသည်ဖြစ်၍။ ဧတံ ဒဗ္ဗိ၊
ထိုယောက်မကို။ အဝဟာသတေ၊ ပြက်ရယ်ပြု၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာကို။ သရံဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်
ဖြစ်၍သာလျှင်။ မံသိဿာ၊ တို့သည်။ သူပကုမ္ဘိယာ၊ ဟင်းအိုးထဲ၌။
ဝသန္တာ၊ နေကြကုန် လျက်။ သူပံသူပံ၊ ဟင်းဟင်းဟူသမျှကို။ အဘုဇ္ဇန္တိ၊
မသုံးဆောင်ရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒဗ္ဗိယော၊ ယောက်မတို့သည်။
မာ ဘဝန္တု၊ မဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သဒ္ဓါ မနည်းကြနှင့်

- ၃၇၈။ «သဒ္ဓါယ တရတိ ဩဃံ၊ အပ္ပမာဒေန အဏ္ဍဝံ။
ဝီရိယေန ဒုက္ခမစ္ဓေတိ၊ ပညာယ ပရိသုဇ္ဈတိ။» ။
- ၃၇၉။ «ဣတိ ဝုတ္တံ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။
ဒုတ္တရံ ဩဃံ တရန္တာ၊ မာ ဘဝန္တု အသဒ္ဓိယာ။» ။

သဒ္ဓါယ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ လွန်စွာ
ကြည်ညို နှစ်သက်ခြင်း သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဩဃံ၊ သံသရာဝဲဩဃကို။ တရတိ၊
ကူးခပ်နိုင်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့မလျော့ခြင်း သတိ
တရားဖြင့်။ အဏ္ဍဝံ၊ သံသရာ ပင်လယ်ကြီးကို။ တရတိ၊ အဆုံးတိုင် ကူးခပ်
နိုင်၏။ ဝီရိယေန၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးပမ်း
အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ တောဘူမိက ဝဋ်ဒုက္ခကို။ အစ္ဓေတိ၊

၁။ သံ၊ ၁။ ၂၁၇။ သုတ္တနိ။ ၃၀၆။

လွန်နိုင်၏။ ပညာယ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာပညာဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ ဒုစရိုက်ဘေး ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ စင်ကြယ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောကြားတော် မူအပ်သလျှင်ကတည်း။ ဧတံ ဓမ္မံ၊ ဤသို့သုတ္တန်ပါတ်ကျမ်းလာ ဒေသနာ တော်မြတ် ကို။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အနုသာရိနော၊ အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့လှစွာသော။ ဩဃံ၊ သံသရာဝဲဩဃကို။ တရန္တာ၊ ကူးသွားကြရကုန်သော သူတို့သည်။ ဝါ၊ ကူးမြောက်လိုကြကုန်သော သူတို့သည်။ အသဒ္ဓိယာ၊ သဒ္ဓါတရား နည်းပါးကြ ကုန်သည်။ မာ ဘဝန္တု၊ မဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ခန္ဓာကိုယ်ကို မငဲ့ကြနှင့်

- ၃၈၀။ ။ယဒိ နိစ္စံ အနိစ္စေန၊ နိမ္မလံ မလဝါဟိနာ။
သိဝံ လဘောထ ကာယေန၊ တဒတ္ထံ ကော န နဿဟေ။ ။
- ၃၈၁။ ။ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ နိမ္မလံ ခေမမေသိနော။
ပူတိ ကာယံ အပေက္ခန္တာ၊ မာ ဘဝန္တု အလဿိယာ။ ။

အနိစ္စေန၊ အမြဲမရှိသော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ မြဲသော။ သိဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ မလဝါဟိနာ၊ အညစ်အကြေးကို ဆောင်တတ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသော။ သိဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ယဒိ လဘောထ၊ အကယ်၍ ရပေမည်ဖြစ်ငြားအံ့။ တဒတ္ထံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နဿဟေ န၊ အားမထုတ်ချင်နိုင်ဘဲရှိတော့အံ့ နည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၍။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းဝေးရာဖြစ်သော။ ခေမံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်ကို။ ဧသိနော၊ ရှာလေ့ ရှိကြကုန်သော။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့်သား အဆက်ဆက်တို့သည်။ ပူတိ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်အကောင်ပုပ်ကို။ အပေက္ခန္တာ၊ ငဲ့ကွက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အလဿိယာ၊ ကုသိုလ်ရေး၌ နှောင့်နှေး ပျင်းရိကြကုန်သည်။ မာ ဘဝန္တု၊ မဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။

မာရ်မင်းအစာ မဖြစ်စေနှင့်

- ၃၈၂။ ။ဂိဇ္ဈာဂိဇ္ဈာ ပက္ခန္ဓာပိ၊ ဝေဟာသံ ယောနောဓိကံ။
ပူတိံ သွာနာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ ဘူမု ပါသေန ဗန္ဓိတာ။ ။
- ၃၈၃။ ။မိနာမိနာ ပက္ခန္ဓာပိ၊ အဂါဓေလိလောဒဓိံ။
ဂဏ္ဍုပ္ပါဒါဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ ဗလိသေန သုဗန္ဓိတာ။ ။
- ၃၈၄။ ။ဧဝံ သရံ သိဿာသိဿာ၊ သာသနေ ခေမလာဘိနော။
လောကာမိသာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မာ ဟောန္တု မာရဘက္ခိကာ။ ။

ဂိဇ္ဈာဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတကြီးငယ်တို့သည်။ ယောနောဓိကံ၊ တစ်ယူနော ထက်လွန်သော။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်ထက်သို့။ ပက္ခန္ဓာပိ၊ ပျံသွားကြကုန် ပြီးလျက်လည်း။ ဘူမု၊ မြေ၌။ ပူတိံ သွာနံ၊ ခွေးကောင်ပုပ်ကို။ အဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ အလွန် မက်မောပြန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘူမု၊ မြေ၌။ ပါသေန၊ နွားကျောင်းသား တို့ ထောင်၍ထားအပ်သော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတာ၊ မိပြန်ကြရကုန်၏။

မိနာမိနာ၊ ငါးကြီးငါးငယ်တို့သည်။ အဂါဓေလိလောဒဓိံ၊ မထောက် မှီနိုင်ရာ နက်လှစွာသော သမုဒြာရေသို့။ ပက္ခန္ဓာပိ၊ လူးလာပြေးသွား မြူးစားနိုင်ကုန်ပြီးလျက်လည်း။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒါဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ ငါးမျှားချိတ်တွင် ကပ် ငြိကင်သော တီသတ္တဝါ အာမိသအစာကို လွန်စွာ မက်မောကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗလိသေန၊ ငါးမျှားချိတ်ဖြင့်။ သုဗန္ဓိတာ၊ ကောင်းစွာလှလှမိကြ ရကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့သော သဘောကို။ သရံ သရန္တာ၊ ၍။ သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌။ ခေမလာဘိနော၊ ဘေးကင်းရာအရပ်ကို ရကြကုန်ပြီးသော။ သိဿာသိဿာ၊ တို့သည်။ လောကာမိသာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ ကာမဂုဏ်၊ လာဘသက္ကာရ၊ လောကာမိသကို မက်မောကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ မာရဘက္ခိကာ၊ မာရ်မင်း၏ အစာသဖွယ်တို့သည်။ မာ ဟောန္တု၊ မဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သံသရာကို ကူးနိုင်ကြစေ

- ၃၈၅။ ။သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပန္နော၊ ပညဝါ သုသမာဟိတော။
*အဇ္ဈတ္တသညီ သတိမာ၊ ဩဃံ တရတိ ဒုတ္တရန္တိ။ * ။

၁။ သုတ္တနိ၊ ၃၀၅ * အဇ္ဈတ္တစိန္တိ - ဟု ပါဠိတော်၌ ရှိ။

၃၈၆။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ အနုဿရံ။
သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပန္နာ၊ ဩယံ တရန္တု ပညဝါ။

သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သုသမာဟိတော၊ အလွန် တည်ကြည်သော။ အဇ္ဈတ္တသညီ၊ မိမိကိုယ်တွင်း ဆံပင်မွေးညင်း စသောတရားတို့၌ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာရှုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အဇ္ဈတ္တ သညာရှိသော။ သတိမာ၊ သတိရှိသော။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော သူသည်သာလျှင်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးခပ်နိုင်ခဲ့သော။ ဩယံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဝဲဩဃကို။ တရတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြား တော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ။ အနုဿရံ အနုဿရန္တာ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သိဿာသိဿာ၊ တပည့် ကြီးငယ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်။ ပညဝါ ပညဝန္တာ၊ ပညာရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဩယံ၊ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို။ တရန္တု၊ လွန်မြောက်လွယ်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

[သံသရာပင်လယ်ကြီးမှ ကူးမြောက် လွယ်ကြစေခြင်းငှာ အခါခပ်သိမ်း သီလ သမာဓိ တရားနှင့် ပြည့်စုံကြအောင် အထူးသတိဆောင်ကြရမည် ဟုလိုသည်။]

သံသရာ၌ မနစ်နိုင်

၃၈၇။ ။ဝိရတော ကာမသညာယ၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂေါ။
နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏော၊ သော ဂမ္ဘိရေ န သိဒတိ ။ ။
၃၈၈။ ။ဣတိ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ အနုဿရံ။
သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂါ၊ ဥတ္တိဏ္ဏာ ဟောန္တု ဂမ္ဘိရာ။ ။ ။

ကာမသညာယ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော သညာမှ။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ် တရားတို့၌ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏ ဟူသောသညာမှ။ ဝိရတော၊ ကင်းသော။ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂေါ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်မျိုး နောင်ဖွဲ့ကြီးတို့ကို ဖြတ်ချိုးလွန်စွမ်းနိုင်သော။ နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏော၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌ နှစ်သက် တွယ်တာခြင်း ကုန်ခန်းပြီးသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂမ္ဘိရေ၊ နက်လှစွာသော သံသရာသမုဒြာ၌။ န သိဒတိ၊ မနစ်။

၁။ ၃-၁၊ ၃၀၅

ဣတိ၊ သို့။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တနိပါတ်ကျမ်းလာ ဒေသနာတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပျုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ။ အနုဿရံ အနုဿရန္တာ၊ မပြတ် အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂါ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့ကို လွန်နိုင်အောင် ကြံဆောင်အားထုတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်လှစွာသော သံသရာ သမုဒြာမှ။ ဥတ္တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်လွယ် ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ တည်း။ [အဆုံးမရှိ ဘေးအတိ ပြွမ်းသော သံသရာသမုဒြာမှ ကူးမြောက်လိုကြလျှင် ရေတိမ်တွင် နစ်ဘိသည့်အလား ကာမဂုဏ်အယုတ်တရားတို့၌ သုဘသညာ သုခသညာ ထင်မှားခြင်းမှ လွတ်ကြရအောင် များများကြီး သတိဆောင်ကြရမည် ဟုလိုသည်။]

၃၈၉။ ။ဧထ တုမေ ဘိက္ခဝေ ဣမမေဝ ကာယံ ဥဒ္ဓံ ပါဒတလာ အဓော
 ကေသမတ္ထကာ တစပရိယန္တံ ပူရံ နာနပ္ပကာရဿ အသုစိနော
 ပစ္စဝေက္ခထာတိ ဝါ။ ။

အပုပ်ကောင်ကြီး

- ၃၉၀။ ။ဒွိပါဒကောယံ အသုစိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော*ပဋိဝါယတိ။
 နာနာကုဏပပရိပူရော၊ ဝိသဝန္ဓော တတောတတော။^၁ ။
- ၃၉၁။ ။ဧတာဒိသေန ကာယေန၊ ယော မညေ ဥန္နမေတဝေ။
 ပရံ ဝါ အဝဇာနေယျ၊ ကိမညတြ အဒဿနာတိ ဝါ။^၂ ။
- ၃၉၂။ ။အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတံ၊ မံသလောဟိတလေပနံ။
 ယတ္ထ ဇရာ စ မစ္စ၊ စ၊ မာနော မက္ခော စ ဩဟိတောတိ ဝါ။^၃ ။
- ၃၉၃။ ။အာတုရံ အသုစိ ပူတိ၊ ပဿ နန္ဓေ သမုဿယံ။
 ဥဿရန္တံ ပဿရန္တံ၊ ဗာလာနံ *အဘိနန္ဒိတံတိ ဝါ။^၄ ။
- ၃၉၄။ ။★အသုစိ ပူတိ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ နာနာကုဏပပူရိတံ။
 ဥဿရန္တံ ပဿရန္တံ၊ ဗာလာနံ အဘိပတ္တိတန္တိဝါ။ ။
- ၃၉၅။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပျုနာနသာရိနော။
 ပူတိ ကာယာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မောဃေ သိဒန္တု သာဓဝေါ။ ။

၁။ ၃ - ၁ ၊ ၃၀၈ * ပရိဟာရတိ(ပါဠိယံ)၊ ပရိဟိရတိ(သိ၊သျှာ၊ကံ၊ဣ)
 ၂။ ၃ - ၁ ၊ ၃၀၈
 ၃။ ၃ - ၁ ၊ ၃၆
 ၄။ ဓမ္မပဒ ၊ ၆ ၊ ၂ ၊ ၇၄ ★ အဘိပတ္တိတံ-ဟု ဆဋ္ဌမူ၌ ရှိ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမော၊ သင်တို့သည်။ ဧထ၊ လာကြကုန်လော့။ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဆံဖျားတိုင်အောင်။ ကေသမတ္ထကာ၊ အထက် ဆံဖျားမှ။ အဗေ၊ အောက် ခြေဖဝါးတိုင်အောင်။ တစပရိယန္တံ၊ အရေထူ အရေပါးလျှင် အဆုံးရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ နာနပ္ပကာရေန၊ သော။ အသုစိနော အသုစိနာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခထ၊ စေ့စေ့ငုငု ရှုစမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ ဝါ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ---

အယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ချောင်း လည်းရှိ၏။ အသုစိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ရွံရှာဖွယ်တို့ဖြင့်လည်း မစင်ကြယ်။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ ကိုးပေါက်သော ဒွါရမှ ကိုးဝသော အပုပ်နဲ့သည်။ ပဋိဝါယတိ၊ အဖန်တလဲလဲ လှိုင်၏။ နာနာကုဏပပရိပူရော၊ အထူးထူးသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ပြည့်၏။ တတောတတော၊ ထိုထို ဒွါရ ကိုးပေါက်သော အမာဝတို့မှ။ ဝိသဝန္ဓော၊ မပြတ် ယိုစီး၍နေ၏။

ဧတာဒိသေန ကာယေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်ဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဥန္နမေတဝေ၊ ငါတကားဟု ထောင်လွှားတက်ကြွခြင်းငှာ။ မညေ၊ အောက်မေ့ငြားအံ့။ ပရံ ဝါ၊ သူတစ်ပါး ကိုလည်း။ အဝဇာနေယျ၊ မထေမဲ့မြင် ပြုငြားအံ့။ အဒဿနာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏ သဘောခြင်းရာကို ဟုတ်မှန်စွာ မသိခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည့်ထား၍။ အညံ၊ ထောင်လွှားစရာအကြောင်းတစ်ပါးသည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ် ရှိတော့အံ့နည်း။ ဣတိ ဝါ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ----

ယတ္ထ။ အကြင် ခန္ဓာကိုယ်အကောင်ပုပ်၌။ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးဆက်တို့ သည်။ နဂရံ၊ မြို့အိမ်သဖွယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုပြင်အပ်၏။ မံသလောဟိတ လေပနံ၊ အသားပုပ်၊ အသွေးပုပ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံမွမ်းမံအပ်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းသို့သော ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်၌။ ဇရာ စ၊ အိုခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ မစ္စု စ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မာနော စ၊ ထောင်လွှားခြင်း မာနသည်လည်းကောင်း။ မက္ခော စ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်း မက္ခ တရား သည်လည်းကောင်း။ ဩဟိတော၊ သက်ဝင်၍ တည်၏။ ဝါ၊ အောင်း၍ နေ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ---

နန္ဒေ၊ အို မိမိကိုယ်အဆင်း၊ လွန်မင်းစွာ တပ်စွန်းခြင်းရှိသော ရူပနန္ဒာ သညာခေါ်ထ မာတုဂါမ။ တံ၊ သင်သည်။ အာတုရံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ရောဂါတို့ဖြင့် ကျင်နာစွာထသော။ အသုစိံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ရွံရှာဖွယ် တို့ဖြင့် မစင်ကြယ်စွာထသော။ ပူတိံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် နှစ် တံထွေး ခွဲခန်းပုပ် စသည် တို့ဖြင့် လွန်စွာ ပုပ်ထသော။ သမုဿယံ၊ တစ်ရာရှစ် ဆယ်သော အရိုးဆက်တို့ဖြင့် စိုက်ထူအပ်ထသော။ ဥဋ္ဌရန္တံ၊ အထက်သို့လည်း တပွက်ပွက်အန်ထသော။ ပဋ္ဌရန္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ကိုးပေါက်သော ဒွါရတို့မှ ကိုးဝသော အပုပ်ရည်တို့ဖြင့် တစ်သွင်သွင် ယိုစီး၍ နေသော။ ဗာလာနံ ဗာလေဟိ၊ သူမိုက်တို့သည်သာလျှင်။ အဘိနန္ဒိတံ၊ နှစ်သက်နိုင်ထသော။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိသော သူတို့မူကား။ အနဘိနန္ဒိတံ၊ အနည်းငယ်မျှ မနှစ်သက်နိုင်သော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤသင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿ၊ ရှုစမ်းပါတော့လော။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အနသာရိနော၊ အဖန် တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပူတိံ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်ကို။ အဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မက်မောကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သြဃေ၊ သံသရာဝဲသြဃဌ်။ မာ သီဒန္တု၊ မနစ်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

လာဘ်ဟူသည် မိုးကြိုးစက်ကွင်း

၃၉၆။ ။ဒါရဏော ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရော ကဋျဏော ဖရသော အန္တရာယကရော ယောဂက္ခေမဿ အဓိဂမာယ။ ယံ ဘိက္ခဝေ အသနိဝိစက္ကံ၊ တံ သေက္ခံ အပတ္တမာနသံ အနုပါပုဏာတု။ အသနိဝိစက္ကန္တိ ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရသိလောကဿေတံ အဓိဝစနန္တိ။ ။

၃၉၇။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာ'နသာရိနော။ လောကာမိသာ'ဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မာ ပလုဒန္တု သာဓဝေါ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ် ပူဇော် သက္ကာရများခြင်း

ကျော်စောယတင်း အားကြီးခြင်းသည်။ ဒါရုဏော၊ သီလ၏ အန္တရာယ်
 ဖြစ်၍ ကြမ်းတမ်းလှစွာ၏။ ကဠုကော၊ သမာဓိ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်၍ စပ်ခါး
 လှစွာ၏။ ဖရသော၊ ဝိပဿနာငူ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်၍ ကြမ်းကြုတ်လှစွာ၏။
 ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ၏ ကုန်ရာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂမာယ၊
 ရခြင်းငှာ။ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ
 အသနိဝိစက္ကံ၊ အကြင် မိုးကြိုးစက်ကွင်းဟူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊
 ထိုမိုးကြိုးစက်ကွင်းသည်။ အပတ္တမာနသံ၊ မရောက်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်
 ရှိသော။ သေက္ခံ၊ သေက္ခဖြစ်သော သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်အောင်။ အနုပါပုဏ္ဏာတု အနုပါပုဏ္ဏာတိ၊ မှန်တတ်ဖောက်တတ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသနိ ဝိစက္ကန္တိ ဧတံ၊ မိုးကြိုးစက်ကွင်းဟူသော ဤအမည်သည်။
 လာဘသက္ကာရ သိလောကဿ၊ လာဘ ပူဇော် သက္ကာရများခြင်း ကျော်စော
 သတင်း အားကြီးခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြား
 တော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
 အနုသာရိနော၊ အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာဓဝေါ၊
 သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကြကုန်
 လျက်။ လောကာမိသာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ လောကာမိသကို တွပ်တာ မက်မောကြကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ မာပလုဇ္ဇန္တု၊ မမှောက်မှားမပျက်ပြား ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဇောက်ထိုး မကျကြစေနှင့်

၃၉၈။ “ဒုဂ္ဂမော ဘဂဝါ ဝိသမော မဂ္ဂေါ”တိ ။
 ဒုဂ္ဂမေ ဝိသမေ ဝါပိ၊ အရိယာ ဂစ္ဆန္တိ ကာမဒ။
 အနရိယာ ဝိသမေ မဂ္ဂေါ၊ ပပတန္တိ အဝံသိရာ။
 အရိယာနံ သမော မဂ္ဂေါ၊ အရိယာ ဟိ ဝိသမေ သမာ”တိ။” ။
 ၃၉၉။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပျုနာ’နုသာရိနော။
 သက္ကာရေသွာဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မာ ပတန္တု အဝံသိရာ။ ။

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သွားရာ
 လမ်းကြောင်း ခရီးသည်။ ဒုဂ္ဂမော၊ သွားနိုင်ခဲ့၏။ ဝိသမော၊ မညီမညွတ်ခဲ့။

၁။ သံ ၁ ။ ၄၆ ။ နေတ္ထိ ။ ၁၂၇ ။

ဣတိ၊ ဤသို့ ကာမဒ နတ်သား နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုဂ္ဂမေ၊ သွားနိုင်ခဲ့သော၊ ဝိသမေ ဝါ ပိ၊ မညီမညွတ်သောလမ်း၌သော်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြောင့်တန်းစွာ သွားနိုင်ကြကုန်၏။ အနရိယာ၊ အရိယာမဟုတ်ကြသူ လူသာမန်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော။ ဝါ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ ပါပိစ္ဆာ၊ မဟိစ္ဆာအစရှိသော တွင်းကျစ် သစ်ငုတ် ခလုတ်ကျောက်ခဲ ထူထဲစွာသော။ မဂ္ဂေ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်း ၌။ အဝံသိရာ၊ ဦးခေါင်းဇောက်ထိုး။ ပပတန္တိ၊ ကျတတ်ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂေ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်းသည်။ သမော၊ ညီညွတ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော သတ္တဝါ အပေါင်း၌။ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြားတော် မူအပ်သော သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော်လာ ဒေသနာ တရားတော်မြတ် ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အနုသာရိနော၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သက္ကာရေသု၊ လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရတို့၌။ အဘိဂိဇ္ဈန္တာ၊ မက်မောကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဝံသိရာ၊ ဦးခေါင်း ဇောက်ထိုး။ မာ ပတန္တိ၊ မကျကြစေကုန်သတည်း။

သာသနာ၌ ဘေးရန်များ

- ၄၀၀။ ။ ဒုက္ကရံ ဒုတ္တိတိက္ခဿ * အဝိယတ္တေန သာမညံ။
ဗဟူ ဟိ တတ္ထ သမ္မာဓာ၊ ယတ္ထ ဗာလော ဝိသိဒတိတိ။ ။^၁
- ၄၀၁။ ။ ဧဝံ ဓမ္မံ သမ္ပဿန္တာ၊ ပုနပ္ပုနာ'နုသာရိနော။
သက္ကာရာ'ဒိသမ္မာဓေသု၊ မာ ဝိသိဒန္တု သာဓဝေါ။ ။

အဝိယတ္တေန၊ သတိ ပညာ သဒ္ဓါတရား မထက်မြက်သော သူသည်။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဒုတ္တိတိက္ခဿ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့ သည်လည်းဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သမ္မာဓာ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ ပါပိစ္ဆာ၊ မဟိစ္ဆာ၊ လာဘ၊ သက္ကာရ၊ သိလောကဿာဒအစရှိသော ဘေးရန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းသို့ ဘေးရန်များသော သာသနာတော်၌။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော

၁။ သံ ၊ ၁ ။ ၇ * အဗျတ္တေန စ(ပါဠိယံ)

ရဟန်း သာမဏေအပေါင်းသည်။ ဝိသီဒတိ၊ ဆုတ်နစ်ပျက်စီး အကျိုးကြီး နည်းတတ်ကြ၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓမ္မံ၊ ပါဠိတော် တရားတော်မြတ်ကို။ သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အနုသာရိနော၊ ၍။ သာဓဝေါ၊ တို့သည်။ သက္ကာရာဒိသမ္မာဓေသု၊ လာဘ၊ သက္ကာရ၊ သိလောကဿာဒ အစရှိသော ဘေးရန်တို့ကြောင့်။ မာ ဝိသီဒန္တု၊ မဆုတ်ယုတ် မပျက်စီးကြ စေကုန်သတည်း။

မအိပ်ကြနှင့်

- ၄၀၂။ ။ဥဋ္ဌဟထ နိသီဒထ၊ ကော အတ္ထော သုပိတေန ဝေါ။
အာတုရာနဉ္စိ ကာ နိဒ္ဒါ၊ သလ္လဝိဒ္ဓါန ရပုတံ ။ ။^၁
- ၄၀၃။ ။ဥဋ္ဌဟထ နိသီဒထ၊
ဒဉ္စံ သိက္ခထ သန္တိယာ။
မာ ဝေါ ပမတ္ထေ ဝိညာယ၊
မစ္စုရာဇာ အမောဟယိတ္ထ အတ္တဝသာနဂေ။ ။^၂
- ၄၀၄။ ။ယာယ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ သိတာ တိဋ္ဌန္တိ အတ္ထိကာ။
တရထေတံ ဝိသတ္ထိကံ၊ ခဏော ဝေ မာ ဥပစ္စဂါ။
ခဏာတိတာ ဟိ သောစန္တိ၊ နိရယမိ သမပ္ပိတာ။ ။
- ၄၀၅။ ။ပမာဒေါ ရဇောသမ္မာဓော၊ ပမာဒါနုပတိတော ရဇော။
အပ္ပမာဒေန ဝိဇ္ဇာယ၊ အဗ္ဘဟေ သလ္လမတ္တနော တိ။ ။
- ၄၀၆။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပျုနာနုသာရိနော။
ပမာဒမနယုဉ္ဇန္တာ၊ မာ ဟောန္တု သလ္လဝိဇ္ဈိတာ။

ဘိက္ခဝေါ၊ ချစ်သား ရဟန်းများတို့။ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထကြကုန်လော့။ နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သုပိတေန၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ။ သလ္လဝိဒ္ဓါန သလ္လဝိဒ္ဓါနံ၊ ကိလေသာမြား စူးဝင်ကုန်သောကြောင့်။ ရပုတံ၊ ဖောက်ပြန် ဆင်းရဲကုန်သော။ အာတုရာနံ၊ အလွန် ကျင်နာကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ကြူးခြင်းသည်။ ကာ အတ္ထိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိနိုင်တော့အံ့နည်း။ ။

၁။ သုတ္တန် ။ ၃၂၈ ။

ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထကြကုန်လော့။ နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြကုန်လော့။ သန္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒဠ္ဇ၊ မြဲစွာ၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ အတ္တဝသာနဂေ၊ မိမိ နိုင်ငံသို့ လိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပမတ္ထေ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ နေကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင် ချစ်သားတို့ကို။ ဝိညာယ၊ ဟုတ်တိုင်းထင်ထင် သူသိမြင်၍။ မာ အမောဟယိတ္ထ၊ အမေ့မဖမ်းကြစေလင့်။ ဝါ၊ အမေ့ဖမ်းသဖြင့် ပရမ်းပတာ ပါယ်လေးရွာသို့ မချမဆောင်ပါစေလင့်။

ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ယာယ ဝိသတ္တိကာယ၊ အကြင် တဏှာငြောင့်ကြီးဖြင့်။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာ စ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ သိတာ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိကို မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တိကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်နေကြရကုန်၏။ ဧတံ ဝိသတ္တိကံ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထနိုင်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာငြောင့်ကြီးကို။ တရထ၊ လွန်အောင် ပြုကြကုန် လော့။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ခဏော၊ အက္ခဏ ရှစ်ပါးမှ အသီးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမဇဏသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မာ ဥပစွဂါ၊ မလွန်စေလင့်။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ။ ခဏာတိတာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမဇဏကို လွန်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိရယမိ၊ ငရဲ၌။ သမပ္ပိတာ၊ ဆင်းရဲကြီးစွာ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကုန်၏။

ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့၌ မေ့လျော့သောသူသည်။ ရဇော သမ္မာဓော၊ ကိလေသာဟူ မြူဘေးရန် များတတ်လှ၏။ ရဇော၊ ကိလေသာ ဟူသော မြူအပေါင်းသည်။ ပမာဒါနုပတိတော၊ မေ့လျော့ ပေါ့ဖျင်းသော သူ၏ အထက်၌ ကျရောက်တတ်၏။ အပ္ပမာဒေန စ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း သတိတရားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သလ္လံ၊ ကိလေသာ ငြောင့်ကြီးကို။ အဗ္ဘုဟေ၊ နတ်ကြရာ၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ် သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပျုနံ။ အဖန်ကလဲလဲ။ အနုသာရိနော၊ ၍။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ကြောင်း မကောင်းမှု ဒုစရိုက် အကုသိုလ်ကို။ အနုယုဇ္ဇန္တာ၊ အားထုတ်မိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အားထုတ်မိကြကုန်သောကြောင့်။ သလ္လ ဝိဇ္ဇိဟာ၊ မြားစူးဝင်ကြအပ်ကုန်သည်။ မာ ဟောန္တု၊ မဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

လာဘ်က အနှစ်ကင်းသူကို သတ်

၄၀၇။ ။ ဖလံ ဝေ ကဒလိံ ဟန္တိ၊ ဖလံ ဝေဠု ဖလံ နဠု။
သက္ကာရော ကာပုရိသံ ဟန္တိ၊ ဂဟော အဿတရိံ ယထာ'တိ။ ။

၄၀၈။ ။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ မယံ သိဿာ အနဿရံ။
အသာရကာ ရုက္ခာ ဟောန္တာ၊ မာ မရန္တု သကမ္မလာ။ ။

ဖလံ၊ ငှက်ပျောသီးသည်။ ကဒလိံ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠု၊
ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဖလံ၊ ကျူးသီးသည်။
နဠု၊ ကျူးပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂဟော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။
အဿတရိံ၊ အဿတိုရ် မြည်းမကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။
သက္ကာရော၊ မင်း မှူးမတ်စသည်တို့၏ လာဘ် ပူဇော် သက္ကာရသည်။ ကာပုရိသံ၊
သတိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာအနှစ်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖျင်းကို။ ဟန္တိ၊ သတ်တတ်၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အနဿရံ အနဿရန္တာ၊
အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကြကုန်၍။ မယံ သိဿာ၊ တို့သည်။ အသာရကာ၊
အနှစ် မရှိကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဟောန္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သကမ္မလာ၊ မိမိတို့၏ အသီးကြောင့်။ မာ မရန္တု၊ မသေကြပါစေ
ကုန်သတည်း။

သာသနာ၌ ကြီးပွားနိုင်သူ

၄၀၉။ ။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဘိက္ခု သဂါရဝေါ
သပတိဿော ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုမ္ပိ ဝိရဠိ ဝေပုလ္လံ
အာပဇ္ဇိတုံ။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ။ သဒ္ဓေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သဂါရဝေါ
သပတိဿော ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုမ္ပိ ဝိရဠိ ဝေပုလ္လံ
အာပဇ္ဇိတုံ။ ဟိရိမာ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ ပ။ သြတ္တပ္ပိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ ပ။
အာရဒ္ဓဝိရိယော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ ပ။ ပညဝါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု
သဂါရဝေါ သပတိဿော ဘဗ္ဗော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ ဝုမ္ပိ ဝိရဠိ
ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇိတုံ။ ဣမေဟိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိ ဓမ္မေဟိ
သမန္နာဂတော။ ပ။ အာပဇ္ဇိတုန္တိ။ ။

၄၁၀။ ။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပျုနံ အနဿရံ။
သဂါရဝါ ထေရာဒိသု၊ ဝိရဠိ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

၁။ အံ၊ ၂။ ၇ - ၈။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ငါးပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာ-
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သဂါရဝေါ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဆရာသမားတို့၌
 ရိသေခြင်း ရှိသော။ သပတိဿော၊ သီတင်းသုံးဖော် ဆရာသမားတို့၌
 ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်း ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤ
 ငါဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝုမ္မိံ၊ လောကဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့။
 ဝိရဋ္ဌိံ၊ ဓမ္မဂုဏ်အားဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ လောက၊ ဓမ္မ
 ဂုဏ်နှစ်ပါးအားဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ တစ်နည်းကား။ ဝုမ္မိံ၊ လူတို့
 ကြည်ညိုကော်ရော် ပူဇော်အပ်သောအားဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရဋ္ဌိံ၊
 သီတင်းသုံးဖော်ချင်းတို့ ရိသေကော်ရော် ပူဇော်မြတ်နိုးအပ်သော အားဖြင့်
 စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ လူရှင်နှစ်ပါး သူအများတို့ ဝပ်တွားကော်ရော်
 ပူဇော်ချီးမြှောက်အပ်သောအားဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ တစ်နည်းကား။ ဝုမ္မိံ၊
 သီလဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရဋ္ဌိံ၊ ပဉ္စမဈာန် တိုင်အောင်
 သမာဓိဂုဏ်အားဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်
 ပညာဂုဏ်အားဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ ဘဗ္ဗော၊
 ထိုက်၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ် ငါးပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဝါ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ သိက္ခာ
 သုံးပါးတို့၌ လွန်စွာ ကြည်ညိုတတ်သော။ သဂါရဝေါ၊ သော။ သပတိဿော၊
 သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဝုမ္မိံ၊ သို့။ ဝိရဋ္ဌိံ၊ သို့။
 ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိရိမာ၊
 မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း ရှိသော။ ပ။ ဩတ္တပ္ပိ၊ မကောင်းမှုမှ လန့်ခြင်းရှိသော။
 ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ
 တို့၌ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော။ ပ။ ပညဝါ၊ ခန္ဓာ အာယတန စသော
 တရားတို့၌ ထိုးထွင်း၍ သိစွမ်းနိုင်သော ပညာရှိသော။ သဂါရဝေါ၊ သော။
 သပတိဿော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ဝုမ္မိံ၊ သို့။
 ဝိရဋ္ဌိံ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဣမေဟိ ပဉ္စဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤသို့သော သဒ္ဓါ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဝီရိယ၊
 ပညာဟူသော တရားငါးပါးတို့နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊ သော။ ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။
 ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပုနပုနံ၊
လဲလဲ။ အနုဿရံ အနုဿရန္တာ၊ ရှိ။ ထေရာဒိသု၊ မထေရ်ကြီး မထေရ်ငယ်
စသည်တို့၌။ သဂါရဝါ၊ ရိသေတုပ်ဝပ် လေးမြတ်ကြည်ညိုခြင်း ရှိကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဝိရဠိ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား သီလ သမာဓိ
ကြီးမားကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ကြီးသူကို လေးစားမှ ကြီးပွား

၄၁၁။ ။ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ ယေ တေ ထေရာ စိရာ စိရပဗ္ဗဇိတာ
ရတ္တညူ သံဃပိတရော သံဃပရိဏာယကာ၊ တေ သက္ကရိဿန္တိ ဂရံ
ကရိဿန္တိ မာနေဿန္တိ ပူဇေန္တိ၊ တေသဉ္စ သောတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ။
ဝုမိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဠိကင်္ခါ နော ပရိဟာနိတိ။ ။^၁

၄၁၂။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပုနာနုသာရိနော။

ထေရောဝါဒါဘိသုဏန္တာ၊ ဝုမိကာ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်ရွှေလောက်လျှင်။ ဣဓ၊ ဤ
ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး ဖြစ်ကုန်၏။ စိရာ၊ အသက်နေအားဖြင့် ရှည်ကြာကုန်၏။
စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းသိက္ခာ ဝါအားဖြင့်လည်း ရှည်ကြာကုန်၏။ ရတ္တညူ၊
ကာလအပိုင်းအခြားကို သိတတ်ကုန်၏။ သံဃပိတရော၊ ကရုဏာ မေတ္တာ
စသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ သံဃာ့အဘသဖွယ်လည်း ဖြစ်ကုန်
၏။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ ပညာစသည်ဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ သံဃာတို့၏ အကြီးအကဲလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ တေ
ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုသို့သော သံဃာထေရ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သူတို့ကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းကြီးငယ်
ဟူသမျှတို့သည်။ သက္ကရိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာ ပြုနိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ ပြုနိုင်
ကုန်သေး၏။ ဂရံ ကရိဿန္တိ၊ အရိအသေ ပြုနိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ ပြုနိုင်
ကြကုန်သေး၏။ မာနေဿန္တိ၊ မြတ်နိုးနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ မြတ်နိုးနိုင်ကြ
ကုန်သေး၏။ ပူဇေဿန္တိ၊ ပူဇော်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ ပူဇော်နိုင်ကြကုန်သေး၏။
တေသဉ္စ၊ ထိုမထေရ်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ ဆုံးမအပ်သော စကား
ကို။ သောတဗ္ဗံ၊ လိုက်နာအပ် လိုက်နာထိုက် လိုက်နာသင့်ကြသည်ဟူ၍။
မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်သေး၏။

၁။ ဒီ၊ ၂၊ ၆၅။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ ထိုရွှေလောက်သော ကာလပတ်လုံးလျှင်။
 ဘိက္ခုနံ၊ ငါ၏ ၊ သားတော် ရဟန်းကျော်တို့အား။ ဝုမိယေဝ၊ လောကီ
 လောကုတ္တရာ နှစ်ပါး အားဖြင့် ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ လောက ဓမ္မ
 နှစ်ပါးအားဖြင့် ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအားဖြင့်
 ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ နော ပရိဟာနိ၊
 ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မရှိနိုင်။

ဣတိ ဧဝံ၊ လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊
 လဲလဲ။ အနုသာရိနော၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကြီးငယ် ဟူသမျှတို့သည်။ ထေရောဝါဒံ၊ သံဃာ့ထေရ်
 ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ ဩဝါဒကို။ အဘိသုဏန္တာ၊ အလွန် ရိုသေစွာ လိုက်နာကြ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဝုမိကာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊
 လောကဓမ္မအားဖြင့် ကြီးပွားကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ညီညွတ်စွာ စည်းဝေးမှ ကြီးပွား

- ၄၁၃။ ။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သမဂ္ဂါ သန္နိပတိဿန္တိ၊ သမဂ္ဂါ
 ဝုဋ္ဌဟိဿန္တိ၊ သမဂ္ဂါ သံဃကရဏီယာနိ ကရိဿန္တိ။
 ဝုမိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ ပါဠိကင်္ခါ နော ပရိဟာနိတိ။ ။^၁
- ၄၁၄။ ။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။
 သဗြဟ္မစာရိဟိ သမဂ္ဂါ၊ ဝုမိကာ ဟောန္တု သာသနေ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်ရွှေလောက်လျှင်။ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သန္နိပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေး
 ကြကုန်သေး၏။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌဟိဿန္တိ၊
 ထကြကုန်သေး၏။ သမဂ္ဂါ၊ ၍။ သံဃကရဏီယာနိ၊ သံဃာ၌ ပြုဖွယ်
 ကိစ္စတို့ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်သေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊
 ထိုရွှေလောက်သော ကာလပတ်လုံးလျှင်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုမိယေဝ၊
 လျှင်။ ပါဠိကင်္ခါ၊ ၍။ နော ပရိဟာနိ၊ မဆုတ်ယုတ် မပျက်စီးနိုင်။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊
 လဲလဲ။ အနုသာရိနော၊ ၍။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်တို့နှင့်။

b။ ဒိ၊ ၂၊ ၆၅။

သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ညီညွတ်အောင် ကျင့်ဆောင် နေထိုင်နိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သာသနော၊ ဌ။ ဝုဗ္ဗိကာ၊ ကြီးပွားခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ တည်း။ ။

ကြီးပွားခြင်း ငါးမျိုး

၄၁၅။ ။ ဟိမဝန္တံ ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗတရာဇာနံ နိဿာယ မဟာသာလာ ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗန္တိ။ ကတမာဟိ ပဉ္စဟိ။ သာခါပတ္တပလာသေန ဝဗ္ဗန္တိ။ ပပဋိကာယ ဝဗ္ဗန္တိ။ ဖေဂ္ဂုနာ ဝဗ္ဗန္တိ။ တစေန ဝဗ္ဗန္တိ။ သာရေန ဝဗ္ဗန္တိ။ ဟိမဝန္တံ ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗတရာဇာနံ နိဿာယ မဟာသာလာ ဣမာဟိ ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗန္တိ။ ဧဝမေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓံ ကုလပုတ္တံ နိဿာယ အန္တောဇနော ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗတိ။ ကတမာဟိ ပဉ္စဟိ။ သဒ္ဓါယ ဝဗ္ဗတိ။ သီလေန ဝဗ္ဗတိ။ သုတေန ဝဗ္ဗတိ။ စာဂေန ဝဗ္ဗတိ။ ပညာယ ဝဗ္ဗတိ။ သဒ္ဓံ ဘိက္ခဝေ ကုလပုတ္တံ နိဿာယ အန္တောဇနော ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ ဝဗ္ဗတိတိ။ ။

၄၁၆။ ။ ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။ သာန္တောဇနာန ဝဗ္ဗတ္ထံ၊ သဒ္ဓါ ဟောန္တု သမာစရာ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတရာဇာနံ၊ တောင်မင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီး တို့သည်။ ဝါ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့သည်။ ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ၊ ငါးပါးသော ကြီးပွားခြင်း တို့ဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏။ ကတမာဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ် ငါးပါးတို့ဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်သည်။ သာခါပတ္တပလာသေန၊ အခက်၊ အရွက် အားဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ။ ပပဋိကာယ၊ အပွေးအားဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ။ ဖေဂ္ဂုနာ၊ အကာ အခေါက်အားဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ။ တစေန၊ အသားအားဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ။ သာရေန၊ အနှစ်အားဖြင့်။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတ ရာဇာနံ၊ တောင်မင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မဟာသာလာ၊ တို့သည်။ ဣမာဟိ ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ၊ ဤငါးပါးသော ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ တို့၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်းသားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အန္တောဇနော၊ အတွင်းသားဖြစ်သူ ရှင်လူ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စဟိ ဝဗ္ဗိဟိ၊

၁။ အံ၊ ၂။ ၃၇။ ၃၈။

ငါးပါးသော ကြီးပွားခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။ ကတမာဟိ ပဉ္စဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 ဝဗုတိ၊ နည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား အားဖြင့် ။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။ သီလေန၊
 သီလအားဖြင့်။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။ သုတေန၊ အကြား အမြင် များခြင်း
 သုတအားဖြင့်။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းနိုင်ခြင်း
 စာဂတရားအားဖြင့်။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။ ပညာယ၊ ပညာအားဖြင့်။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။
 အန္တောဇနော၊ သည်။ ဣမာဟိ ပဉ္စဟိ ဝဗုတိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဗုတိ၊ ဧ၊။ ။

ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
 တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြ
 ကုန်ပြီးလျှင်။ သာန္တောဇနာနံ၊ မိမိတို့၏ အတွင်းသားဖြစ်သူ ရှင်လူရဟန်းတို့၏။
 ဝဗုတ္တံ၊ သဒ္ဓါ၊ သီလစသည်တို့ဖြင့် ကြီးပွားကြစေခြင်း အကျိုးငှာ။ သယံ၊
 မိမိတို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်။ သမာစရာ
 သမာစာရာ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်။
 ဟောန္တု၊ တည်း။

မှီခိုရာ ဖြစ်ကြလော့

- ၄၁၇။ ။ဧကော ဘိက္ခဝေ သပ္ပုရိသော ကုလေ ဇာယမာနော ဗဟုနော ဇနဿ
 အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ သံဝတ္တတိ ဘိက္ခုနံ အတ္တာယ ဟိတာယ
 သုခါယ။ ဘိက္ခုနိနံ အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ။ သာမဏေရာနံ
 အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ။ သာမဏေရိနံ အတ္တာယ ဟိတာယ
 သုခါယ။ ဥပါသကာနံ အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ။ ဥပါသိကာနံ
 အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ စတုမဟာပထေ
 နိဂြောဓော သမန္တာ ပက္ခိနံ ပဋိသရဏန္တိ။
- ၄၁၈။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနသာရိနော။
 ဟိတတ္ထံ ဗဟုဇနာနံ၊ သန္တာ ဟောန္တု နိဂြောဓိကာ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုလေ၊ လူထဲ ရှင်ထဲမဆို ထိုထို အမျိုးကောင်းအတွင်း၌။
 ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဇာယမာနော၊
 ဖြစ်ပေါ်လာသည် ရှိသော်။ ဗဟုနော ဇနဿ၊ များစွာသော သူအပေါင်း၏။
 အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလိုငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ၊

၏။ ဘိက္ခုနီ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ ဘိက္ခုနီနံ၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ပ။ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေယောကျ်ားတို့၏။ ပ။
 သာမဏေရီနံ၊ သာမဏေမိန်းမတို့၏။ ပ။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာဖြစ်သော
 ယောကျ်ားတို့၏။ ပ။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာဖြစ်သော မိန်းမတို့၏။ အတ္ထာယ၊
 ငှာ။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးမ လမ်းလေးခွ၌။
 ဇာယမာနော၊ ပေါက်ရောက်သော။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်ကြီးသည်။
 သမန္တာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ရှစ်မျက်နှာ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်မှ။ အာဂတာနံ၊
 ရောက်လာကြကုန်သော။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်အပေါင်းတို့၏။ ပဋိသရဏံ သေယျထာပိ၊
 ခိုကိုးရာ ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့တည်း။

ဣတိ ဧဝံ၊ လျှင်။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနာ
 နုသာရိနော၊ ၍။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏ တပည့်တို့သည်။ ဗဟုဇနာနံ၊
 များစွာသော သူအပေါင်းတို့၏။ ဟိတတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ။ နိဂြောဓိကာ၊
 ငှက်အပေါင်းတို့၏ ခိုကိုးရာ ပညောင်ပင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တာ၊
 သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဟောန္တု၊ တည်း။

၄၁၉။ ။ဧကော ဘိက္ခဝေ သပ္ပုရိသော ကုလေ ဇာယမာနော ဗဟုဇနာ
 ဇနဿ အတ္ထာယ ဟိတာယ သုခါယ သံဝတ္တတိ။ သေယျထာပိ
 ဘိက္ခဝေ မဟာမေဃော တိဏိ သဿာနိ သမ္မာဒေတိတိ။ ။

၄၂၀။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္ထာရာ၊ ပုနပ္ပုနံ သရန္တာဝ၊
 ဟိတတ္ထံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ သန္တာ ဟောန္တု မဟာမေဃာ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုလေ၊ လူထဲရှင်ထဲမဆို ထိုထိုအမျိုးထဲ၌။ ဧကော
 သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း တစ်ယောက်သည်။ ဇာယမာနော၊ ဖြစ်ပေါ်လာ
 သည်ရှိသော်။ ဗဟုဇနာ ဇနဿ၊ များစွာသော သူအပေါင်း၏။ အတ္ထာယ၊
 ငှာ။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ သေယျထာပိ။ ဥပမာသော်ကား။ မဟာမေဃော၊ ကောင်းကင်အလုံး
 ထက်ဝန်းကျင်ချွန်း၍ ရွာသော မိုးကြီးသည်။ တိဏိ သဿာနိ၊ မုရင်း၊
 ကောက်တီ၊ ကောက်ကြီး ကောက်သုံးသီးတို့ကို။ သမ္မာဒေတိ သေယျထာပိ၊
 ပြည့်စုံစေဘိသကဲ့သို့တည်း။

ဣတိ ဧဝံ၊ လျှင်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်
တလဲလဲ။ သရန္တာဝ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
သူခပ်သိမ်းတို့၏။ ဟိတတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ၊ မယံ သိဿာ၊ တို့သည်။
မဟာမေဃာ၊ မိုးကြီးသဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ ဟောန္တု၊ တည်း။

မမေမလျော့ နေထိုက်လှ

၄၂၁။ ။အတ္တတ္ထံ ဝါ ဘိက္ခဝေ သမ္ပဿမာနေန အလမေဝ အပ္ပမာဒေန
ဝိဟရိတုံ။ ပရတ္ထံ ဝါ ဘိက္ခဝေ သမ္ပဿမာနေန အလမေဝ အပ္ပမာဒေန
ဝိဟရတုံ၊ ဥဘယတ္ထံ ဝါ ဘိက္ခဝေ သမ္ပဿမာနေန အလမေဝ
အပ္ပမာဒေန ဝိဟရိတုန္တိ ။ ။^၁

၄၂၂။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။
ဥဘယေသံ ဟိတတ္ထာယ၊ မာ ဘဝန္တု ပမာဒိနော။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တတ္ထံ ဝါ၊ မိမိ အကျိုးစီးပွား တစ်ပါးကိုသော်လည်း။
သမ္ပဿမာနေန၊ မြင်သော သူသည်။ ဝါ၊ မြင်ကာမျှဖြင့်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ
မလျော့သဖြင့်။ ဝိဟရတုံ၊ နေခြင်းငှာ၊ အလမေဝ၊ သင့်လှတော့သလျှင်
ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရတ္ထံ ဝါ၊ သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွား တစ်ပါး
ကိုသော်လည်း။ သမ္ပဿမာနေန၊ မြင်သောသူသည်။ ဝါ၊ မြင်ကာမျှဖြင့်၊
အပ္ပမာဒေန၊ မမေမလျော့သဖြင့်။ ဝိဟရတုံ၊ နေခြင်းငှာ၊ အလမေဝ၊ ထိုက်လှ
တော့သလျှင်ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘယတ္ထံ ဝါ၊ မိမိ သူတစ်ပါး
နှစ်ဦးသားတို့ အကျိုးစီးပွားကိုသော်လည်း။ သမ္ပဿမာနေန၊ မြင်သောသူသည်။
ဝါ၊ မြင်ပါသဖြင့်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေမလျော့သောအားဖြင့်။ ဝိဟရိတုံ၊
နေခြင်းငှာ။ အလမေဝ၊ ထိုက်လှတော့ သလျှင်ကတည်း။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊
ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနာ' နုသာရိနော၊
အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ သိဿာ၊ ငါ၏စကား
ငါ့တရားကို ဝမ်းပါးကြသူ တပည့်ဟူသမျှတို့သည်။ ဥဘယေသံ၊ မိမိ
သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ။ ပမာဒိနော၊
မေလျော့ ပေါ့ဖျင်းခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ မာ ဘဝန္တု၊ မဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။

၁။ ။ သံ၊ ၁၊ ၂၆၇။

နောင်တ မရကြစေနှင့်

၄၂၃။ ။ဈာယထ ဘိက္ခဝေ မာ ပမာဒတ္ထ၊
မာ ပစ္စာ ဝိပ္ပဋိသာရိနော အဟုဝတ္ထာ'တိ။^၁ ။

၄၂၄။ ။ဧဝံ ဝုတ္တမ္ပိ သတ္တာရာ၊ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော။
သဗ္ဗဒါဝ ပါမောဇ္ဇတ္ထံ၊ မာ ဘဝန္တု ပမာဒိနော။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဈာယထ၊ လောဘ ဒေါသအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို နိုင်နင်းအောင် ဖုတ်ကြည်း ဖျက်ဆီးကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မေ့မေ့ လျော့လျော့ မနေကြကုန်လင့်။ ပစ္စာ၊ သေဘေးကြီး ငရဲဘေးကြီး ပြိတ္တာ ဘေးကြီးနှင့် တွေ့ကြုံရသော နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နောင်တ ပူပန်ခြင်း နှလုံးပူဆွေးခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနာနုသာရိနော၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒါဝ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အခါခပ်သိမ်း၌သာလျှင်။ ပါမောဇ္ဇတ္ထံ၊ ဝမ်းမြောက်ရခြင်း အကျိုးငှာ။ ပမာဒိနော၊ မေ့လျော့ခြင်း ရှိကြကုန်သည်။ မာ ဘဝန္တု၊ မဖြစ်ကြစေကုန် သတည်း။

မငြင်းခုံကြနှင့်

၄၂၅။ ။ဝိဝါဒံ ဘယတော ဒိသ္မာ၊ အဝိဝါဒဉ္စ ခေမတော။
သမဂ္ဂါ သခိလာ ဟောထ၊ ဒဿ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ'တိ။^၂ ။

၄၂၆။ ။ဧဝံ ဝုတ္တာနုဿရန္တာ၊ သပရတ္ထဝိနာသကံ။
ကောဓာဒိကံ ဝိဝေန္တံ၊ မာ ကရောန္တု ဝိဝါဒနံ။ ။

ဝိဝါဒံ ဘယတော ဒိသ္မာ။ ပ။ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော်မြတ်ကို။ အနုဿရန္တာ၊ အစဉ်မပြတ် အထပ်ထပ် အောက်မေ့ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ သပရတ္ထဝိနာသကံ၊ မိမိအကျိုး သူအကျိုးကို တိုက်ချိုး ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ကောဓာဒိကံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ရန်ငြိုးဖွဲခြင်း၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်ခြင်း၊ အဖက်ပြိုင်တတ်ခြင်း

၁။ မ၊ ၁။ ၁၆၇၊ သံ၊ ၂။ ၃၄၇။ အံ၊ ၂။ ၅၀၄။
၂။ အပ၊ ၁။ ၇။ အပ၊ ၂။ ၄၂၀။

စသော အကုသိုလ် တရားယုတ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇန္တံ၊ တိုးပွားစေတတ်သော။ ဝိဝါဒနံ၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဝိဝါဒကို။ သိဿာနုသိဿာ၊ တပည့်သား အဆက်ဆက် တို့သည်။ မာ ကရောန္တု၊ မပြုကြပါစေ ကုန်သတည်း။

၄၂၇။ ။ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပဒဿ၊ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပုဒ်၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ အနာပတ္တိဝါရ၌။ အနုက္ခိတ္တောတိ၊ ဥက္ခိတ္တကကံ မပြုဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဇာနာတိ၊ သိသည်ဖြစ်အံ့။ ဥက္ခိတ္တော၊ ဥက္ခိတ္တကကံ ပြုဖူးသော်လည်း။ ဩသာရိတောတိ၊ ဩသာရဏကံ ဖြင့် သံဃာဘောင်သို့ သွင်းအပ်ပြီးသော သူဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိသည်လည်း ဖြစ်အံ့။ ဩသာရိတောပိ၊ ဩသာရဏကံဖြင့် သွင်းအပ်ပြီးသော်လည်း။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဋ္ဌော၊ စွန့်ပြီးသော သူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဇာနာတိ၊ သိသည်ဖြစ်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။

၄၂၈။ ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ပါစိတ်ပါဠိတော်ကို။ အနုဿရန္တာ၊ အဓိပ္ပာယ်ရ စကားကျကို ဉာဏရှေ့သွား နှလုံးထားကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒုဗ္ဗစေန၊ ဆိုဆုံးမခက်သော။ အနုက္ခိတ္တေန အလဇ္ဇိနာပိ၊ ဥက္ခိတ္တက မဟုတ်သော အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သော်လည်း။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ ဥက္ခိတ္တက အလဇ္ဇိ မဟုတ် သောကြောင့် အာပတ်မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ။ မာ ဝိဝဒန္တု၊ မငြင်းခုံကြစေကုန်သတည်း။

၄၂၉။ ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဝါ၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ။ သစေ၊ အကယ်၍။ အနုက္ခိတ္တေန၊ ဥက္ခိတ္တကမှ တစ်ပါးသော။ ဒုဗ္ဗစေန၊ ဒုဗ္ဗစဖြစ်သော။ အလဇ္ဇိနာပိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လည်း။ သံဝါသာဒိ၊ ကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဒေ၊ ဆိုငြားအံ့။

၄၃၀။ ။ယထာ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခဲ့တိုင်းသော “အာဟစ္စ ဘာသိတံပိ၊ အနာပတ္တိ။ ပ။ တံ ဒိဋ္ဌိံ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိ” ဟူသော ဘုရားဟောဖော် ဝိဘင်းပါဠိတော်ကိုပင်။ ပဋိက္ခိပိယ၊ ပစ်ပယ်လှန်ချ၍။ ဒုဗ္ဗက္ကံနံ၊ မျက်နှာ ပြောင်တင်း အရှက် ကင်းကုန်သူတို့အား။ ဗလံ၊ အားကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသည် ဖြစ်၍။ ဧသော၊ ထိုဘုရား ပါဠိတော်ကို ကော်ဖျက်၍ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား

အားပေးချက် သဲသောသူသည်။ လဇ္ဇိပိ၊ မူလရင်းက လဇ္ဇိပင်ဖြစ်သော်လည်း။
အလဇ္ဇိကော၊ အဓမ္မဝါဒ အလဇ္ဇိပဂ္ဂဟ အဖြစ်၌ အရှက်မရှိသော
အလဇ္ဇိသည်ပင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရလေ၏။

၄၃၁။ ။တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ အပုဋိနိဿဋ္ဌာ၊ မစွန့်ကုန်သော။
အနုက္ခိတ္တာ၊ ဥက္ခိတ္တက မဟုတ်ကုန်သော။ အလဇ္ဇိနောပိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဝဇ္ဇနိယေသု၊ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။
အပဝိဋ္ဌာ၊ မဝင်ကုန်။ တေန တသ္မာ၊ ထိုသို့ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝဇ္ဇနိယ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ မဝင်ခြင်းကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ သံဝါသော၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ ကပ္ပိယော၊ အပ်၏။

၄၃၂။ ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်
ဉာဏ်မျက်စိ မှောက်သောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုမိလေရာ၏။ ဝါ၊
ဆိုမိလေငြားအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယထာ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုခဲ့တိုင်းသော။
ပါဠိယာ၊ “အနာပတ္တိံ။ ပ။ တံ ဒိဋ္ဌိံ ပဋိနိဿဋ္ဌာတိ ဇာနာတိ” ဟူသော
ပါဠိတော်၏။ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အသလ္လက္ခံ
အသလ္လက္ခန္ဓော၊ နားမလည်သည် ဖြစ်၍။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်း ဟု
ဆိုအပ်သော။ အဂတိံ၊ မလားအပ်သော မောဟဂတိသို့။ ဂတော၊
လိုက်မိရာလေ၏။

၄၃၃။ ။ဝဇ္ဇနိယာ၊ ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အလဇ္ဇိနော၊
အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ဦးနှစ်ပါးတို့သည်။
ဝိသု၊ အသီး။ ဝိသေသကာ၊ ထူးပြား ကွဲလွဲကြကုန်၏။ ဝါ၊ တစ်ပါးတစ်ခြား
ချည်းတို့တည်း။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံ ကွဲလွဲသနည်းဟူမူကား။ ပဌမော၊
ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟတ္ထပါသာဝ၊ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းမှသာလျှင်။ ဝဇ္ဇနိယော၊
ကြည့်အပ်၏။ ဒုတိယော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဗ္ဗသီမာယ၊ အလုံးစုံသော
သိမ်တွင်းမှ။ ဝဇ္ဇနိယော၊ ကြည့်အပ်၏။

၄၃၄။ ။ဝဇ္ဇနိယာ၊ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော
အပြားအားဖြင့်။ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ ကြည့်အပ် ကြည့်ထိုက်သောကြောင့်။ ဝဇ္ဇနိယေသု၊
ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သင်္ဂဟာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ အလဇ္ဇိနော၊
အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ (ထည့်။) ။ဒုဗ္ဗစာနံ၊ ဆုံးမ၍မရ ဒုဗ္ဗစအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်

တို့ကိုသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတ္တာ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ၊ ကြဉ်ထိုက်သောကြောင့်၊ ဝဇ္ဇနိယေသု၊ ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အသင်္ဂဟာ၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်။

၄၃၅။ ။ပဌမော၊ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အလဇ္ဇိဟိပိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇနိယော၊ ကြဉ်အပ်၏။ ဣတရော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဣတရေဟိဝ လဇ္ဇိဟိ ဧဝ။ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇနိယော၊ ကြဉ်အပ်၏။ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတစ်ခြား အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် တစ်ပါးဖြစ်သော အနက်ကို။ အသလ္လက္ခံ အသလ္လက္ခန္တော၊ မမှတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ နားမလည်သည် ဖြစ်၍။ အဂတိံ၊ မောဟာဂတိသို့။ ဝါ၊ မသိလုံးလုံး မှောင်ကြီးဖုံးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိယ၊ ရောက်၍။ မာရဝံသံ၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်း၏ အလိုရှိရာ အဝိဇ္ဇာမာရ်မင်း နိုင်ငံသို့၊ အနဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်မှားမိသည် ဖြစ်၍။ အပါယမဂ္ဂံ၊ ချမ်းသာမသန်း အပါယ်လမ်းသို့။ အနဂစ္ဆတိ၊ ဖြောင့်တန်းလှစွာ လိုက်မိရှာလေ၏။

၄၃၆။ ။အလဇ္ဇိနော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဝဇ္ဇနိယေသု၊ အဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အသင်္ဂဟာ၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်။ တေနဟိ တသ္မာ ဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဒုဗ္ဗစေဟိပိ၊ ဒုဗ္ဗစအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်လည်း။ သံဝါသော၊ ကံကြီး ကံငယ် ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိ။

၄၃၇။ ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အတိမုယုကော၊ အလွန် တွေဝေ တကယ်မသိတတ်ရှာလေသော သူဖြစ်လေ၏။ ပဌမော၊ အဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝဇ္ဇနိယော စ၊ ရှိမခိုးထိုက်သော သူလည်း ဖြစ်၏။ အသံဝါသော စ၊ မပေါင်းဖော်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်၏။ [ဆည်း။] ။ဒုတိယော၊ ဥက္ခိတ္တကမဟုတ်သော ဒုဗ္ဗစ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အသံဝါသောဝ၊ ကံကြီး ကံငယ်မျှ၌သာ မပေါင်းဖော်အပ်သော သူဖြစ်၏။ န အဝဇ္ဇနိယော၊ ရှိမခိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။

[ဧဝသဒ္ဓါဖြင့် ကန့်။ “နာနာသံဝါသကော ဝုမုတရော အဝဇ္ဇနိယော” ဟူ၍သာ လာသည်။ “အလဇ္ဇိ အဝဇ္ဇနိယော” ဟူ၍ မလာသောကြောင့် ဟူလို။]

၄၃၈။ ။လဇ္ဇိဟိပိ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အလဇ္ဇိဟိပိ၊

အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝန္တိယော၊ အဝန္တိယပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဝန္တိယော၊ ရှိမခိုးထိုက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝန္တိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတစ်ခြား၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာ သဘောဖြင့်။ လက္ခံ၊ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာကို။ အလက္ခန္ဓော၊ မမှတ်မိနိုင်သည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာနကေ၊ အရာမဟုတ်ရာ၌။ သံမုယုန္တော၊ တွေဝေသော။ သော န ရော၊ ထိုသူသည်။ အဋ္ဌာနေ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ရာ ကြောက်အပ်ရာ ဖြစ်သော။ အပါယေ၊ အပါယ်ဘုံ၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကျရောက်သွားသည် ဖြစ်၍။ ကုဒါ၊ ဘယ်သည်ကာလမှ။ အန္တော၊ ဆင်းရဲအဆုံးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

၄၃၉။ ။ယော ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒီကာယံ၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဒီကာ၌။ “အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂပစ္စယာ ဒုက္ကဋ် ပန အာပဇ္ဇတိ၊ န သံဝါသ ပစ္စယာ။ န ဟိ အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ သံဝါသော ပဋိက္ခိတ္တောတိ” ပါ၌၊ ဟူသော ပါ၌ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ ဝသေနေဝ၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ အလဇ္ဇိ သံဝါသဝသေန၊ အလဇ္ဇိသံဝါသ အစွမ်းအားဖြင့်၊ န အာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း။ အတိမုယုကော၊ အလွန် တွေဝေသော သူပင်တည်း။ ကသွာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧတ္ထ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒီကာယံ၊ ၌။ ယထာ ဝုတ္တပုရိမပါ၌ယေဝ၊ ဆိုခဲ့တိုင်းသော ရှေ့ပါ၌ကိုသာလျှင်။ ဒိသွာ၊ ရှု၍။ ဝါ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုရှေ့ပါ၌၏။ သံဝဏ္ဏနာဘူတဿ၊ အဖွင့်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ “သံဝါသော ပနေတ္ထ သဟသေယျပဟောဏကေ သေနာသနေ သဟဝါသော၊ န ပန ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသောတိ ဧတ္ထ သံဝါသော။ အယမ္ပန ဥက္ခိတ္တကေန န ဝဋ္ဋတိ၊ အလဇ္ဇိနာ ပန ဧကစ္စော ဓမ္မသံဘောဂဝိမုတ္တော ဝဋ္ဋတိ၊ န ဣတရော” တိ၊ -န ဣတရောဟူ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဝဇီရဗုဒ္ဓိ၌ပင်လျှင်။ ပစ္စိမပါ၌ဿ၊ နောက်ပါ၌ကို။ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မရှု မိ မမြင်မိသောကြောင့်တည်း။

ယော ဝါ ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ “ဒွေ ပရိဘောဂါ လဇ္ဇိပရိဘောဂေါ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ” တျာဒိနာ၊ အစရှိသည်ဖြင့်။ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါယေဝ၊ အလဇ္ဇိပရိဘောဂ ကိုသာလျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။

အလဇ္ဇိသံဝါသော၊ အလဇ္ဇိသံဝါသကို။ န ဝုတ္တော၊ မမိနံအပ်။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ တံ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူကို။ အပ္ပဋ္ဌိနိဿဋ္ဌေဟိ၊ မစွန့်ကုန်သော။ တံ
 အာပတ္တိံ၊ ထိုအာပတ်ကို။ အပ္ပဋ္ဌိကရောန္တေဟိ၊ မကုစားကုန်သော။ တံ
 အာပတ္တိံ၊ ထိုအာပတ်ကို။ အဒဿန္တေဟိ၊ မရှုကုန်သော။ ဒုဗ္ဗစေဟိပိ၊
 အနက္ခိတ္တကဒုဗ္ဗစ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂေါယေဝ၊
 သမ္ဘောဂ ပြုမှသာလျှင်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ၏။ သံဝါသော၊ ကံကြီး ကံငယ်
 ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်။ န သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာ၏။ ဝါ၊ ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။
 ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ဧသ ဧသော အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါနာမ၊ ဤအလဇ္ဇိ
 ပရိဘောဂ အာပတ်မည်သည်ကိုကား။ ပါဠိစ္ဆာယာယ၊ ပါဠိရိပ်နှင့်။ ဝိနာ၊
 ကင်း၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တော ကိံ၊ ဆိုအပ်ပါ
 သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။

သော၊ ထိုသူသည်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။
 ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။
 ဝိနယဝိနိစ္ဆယော နာမ၊ ဝိနည်း အဆုံးအဖြတ် မည်သည်ကား။ ဂမ္ဘိရော၊
 နက်နဲ၏။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ သုနိပုဏော၊ လွန်စွာ သိမ်မွေ့၏။
 ဗုဒ္ဓါနံယေဝ၊ ဘုရားသျှင်တို့၏ သာလျှင်။ ဝိသယော၊ အရာဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဝိသယဋ္ဌာနဘူတံ၊ ဘုရားသျှင်တို့၏သာလျှင်
 အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပါဠိစ္ဆာယံ၊ ပါဠိရိပ်ကို။ အပဿိတွာ၊ မမြင်စွမ်း
 မထောက်လှမ်းနိုင်ဘဲ။ အနနုဿရိတွာ၊ မအောက်မေ့ မဆင်ခြင်နိုင်ဘဲလျက်။
 သယမ္ပုဉာဏေန၊ မိမိစိတ်ထင် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်။ န ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုတော်မမူအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ကိဒိသံ၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ပါဠိစ္ဆာယံ၊ ပါဠိရိပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝုတ္တော၊
 အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။
 သော၊ ထိုသူသည်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧကန္တေနော၊

စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပဒဋ္ဌာနေ၊ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပုဒ်အရာ၌။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ အနာပတ္တိဝါရ၌။ “အနာပတ္တိ အနုက္ခိတ္တောတိ ဇာနာတိ၊ ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ ဇာနာတိ၊ တံ ဒိဋ္ဌိံ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိ” တိပါဠိစ္ဆာယံ၊ နိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိဟူသော ပါဠိရိပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝုတ္တော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သော၊ ထိုဆရာကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတိဿာ ပါဠိယာ၊ ဤပါဠိ၏။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ် အနက်ကို။ ကိံ အဓိပ္ပါယ်၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝုတ္တော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧကန္တေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။

“အနာပတ္တိ အနုက္ခိတ္တောတိ ဇာနာတိ၊ ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ ဇာနာတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္တကမတ္တမေဝ၊ ဤမျှလောက်ကိုသာလျှင်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “တံ ဒိဋ္ဌိံ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ အနုက္ခိတ္တောတိ၊ ဥက္ခိတ္တကကံပြု မခံရဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဇာနန္တဿာပိ၊ သိသော်လည်း။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဋ္ဌော၊ စွန့်အပ်ပြီးသော သူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တဿေဝ၊ သိသော သူအားသာလျှင်။ ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍ သမ္ဘောဂသံဝါသ ပြုသော သူအားသာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတရဿ၊ ထိုအယူကို မစွန့်သေးသော သူတည်းဟု သိလျက် သမ္ဘောဂသံဝါသ ပြုသောသူအား။ န အနာပတ္တိ၊ မဟုတ်။ ဝါ၊ အာပတ်သင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ဥက္ခိတ္တော ဩသာရိတောတိ၊ ဥက္ခိတ္တကကံ ပြုပြီးနောက် ဩသာရဏကံဖြင့် သွင်းအပ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဇာနန္တဿာပိ၊ သိသော်လည်း။ တံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ၊ စွန့်ပြီးသော သူတည်းဟု။ ဇာနန္တဿေဝ၊ သိသော သူအားသာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတရဿ၊ ထိုအယူကို စွန့်မှန်းမသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ န၊ အာပတ်မသင့်သည် မဟုတ်။ ဝါ၊ အာပတ် သင့်သည်သာတည်း။ ဣတိစ၊

ဤသို့လည်းကောင်း။ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဧဝမဓိပ္ပာယံ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ပါဠိ၊ ဤပါဠိကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥက္ခိတ္တကေန အလဇ္ဇိနာ၊ ဥက္ခိတ္တက အလဇ္ဇိနှင့်သာလျှင်။ သမ္ဘောဂေါ၊ တကွ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ န သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသည် မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနုက္ခိတ္တကေနာပိ၊ ဥက္ခိတ္တကမဟုတ်သော အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့ပေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ မေးအပ် ဆိုအပ်၏။

အာမာတိ၊ ဟုတ်ပါ၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုပြန်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ဧသာ ပါဠိ၊ ဤဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပုဒ် အနာပတ္တိဝါရပါဠိသည်။ သမ္ဘောဂ ဝသေနေဝ၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ အာဂတာ ကိံ၊ လာသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သံဝါသဝသေနာပိ၊ သံဝါသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အာဂတာ ကိံ၊ လာသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧကန္တေန ဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အာပတ္တိဝါရေ၊ အာပတ္တိဝါရ၌။ “သံဘုဉ္ဇတိ သံဝသတိ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ သံဘောဂသံဝါသဝသေန၊ သံဘောဂ သံဝါသအစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်အတိုင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အနာပတ္တိဝါရေပိ၊ အနာပတ္တိဝါရ၌လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗတာ သမ္ဘဝတော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဧသာ ပါဠိ၊ ဤ “တံ ဒိဋ္ဌိံ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ” အစရှိသော အနာပတ္တိဝါရပါဠိသည်။ သံဝါသဝသေနာပိ၊ သံဝါသ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အာဂတာ၊ လာ၏။ သမ္ဘောဂဝသေနေဝ၊ သမ္ဘောဂအစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ န အာဂတာ၊ လာသည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ သမ္ဘောဂ
သံဝါသနှစ်ပါးလုံး၏ အစွမ်းအားဖြင့် အနာပတ္တိဝါရပါဠိတော်တွင် ထင်ပါသည်
ဖြစ်လျက်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တဝ၊ သင်၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။
အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂအလဇ္ဇိသံဝါသသာဓာရဏာယ၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အလဇ္ဇိသံဝါသ
နှစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံသော။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိတော်မှ။ သမ္ဘောဂဋ္ဌာနမေဝ၊
အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အရာကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ အလဇ္ဇိပရိဘောဂေါ၊
အလဇ္ဇိပရိဘောဂအာပတ် အရာကိုသာ။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပါသည်။ အလဇ္ဇိသံဝါသဋ္ဌာနံ၊ အလဇ္ဇိသံဝါသအာပတ်
အရာကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အလဇ္ဇိသံဝါသော၊ ကို။ ကဿ၊
အဘယ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊
ဆိုအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
နိရုတ္တရော၊ ဆိုရာမဲ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယဒိ ဝါ ပန၊ အကယ်၍
မူကား။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ အသမ-
ပေက္ခိတွာ၊ ပညာဖြင့် မဆင်ခြင်မှု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုလိမ့်သောနည်းအားဖြင့်။
ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂဝသေနေဝ၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အစွမ်းအား
ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ အလဇ္ဇိသံဝါသဝသေန၊ အလဇ္ဇိသံဝါသ
အစွမ်းအားဖြင့်။ န၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊
ပြခြင်းငှာ။ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂဋ္ဌာနံယေဝ၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အရာကိုသာလျှင်။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အလဇ္ဇိသံဝါသဋ္ဌာနံ၊ အလဇ္ဇိသံဝါသ
အရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝတ္တဗ္ဗော၊ မေးဆိုအပ်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ အသင်ဆိုတိုင်း ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်။
တဝ၊ သင်၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
ယထာဝုတ္တအာဟစ္စပါဠိ၊ ဆိုခဲ့တိုင်းသော “အနာပတ္တိ တံ ဒိဋ္ဌိ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ
ဇာနာတိ” ဟူသော ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော်ကို။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။

ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိရုတ္တရော၊ ဆိုရာမဲ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ၏။
စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယထာဝုတ္တာ ဒော
ပါဠိ၊ ဆိုခဲ့တိုင်းသော “ အနာပတ္တိ တံ ဒိဋ္ဌိ ပဋိနိဿဋ္ဌောတိ ဇာနာတိ ”
ဟူသော ဤပါဠိသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သမ္ဘောဂသံဝါသ ဝသေနေဝ၊
သမ္ဘောဂ သံဝါသ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ န အာဂတာ၊ လာသည်မဟုတ်။
အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဟဝါသဝသေနာပိ၊ သဟဝါသ၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အာဂတာ၊ လာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေဝလံ၊
သက်သက်။ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂသံဝါသဝသေနော၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ အလဇ္ဇိသံဝါသ
အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်သည်။ န
ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။
အလဇ္ဇိသဟဝါသဝသေနာပိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အတူတကွ တစ်မိုးတစ်ရံ
တည်းသော ကျောင်းဝယ် အိပ်နေသော အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိ၊
အာပတ်သည်။ သိယာ ကိံ၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စောဒနာ၊ လိနန္တ ရစောဒနာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့။

ပရိဟာရော၊ အဖြေကို။ ဝုစ္စတော၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့။ ဧတိဿာ ပါဠိယာ
ဝသေန၊ ဤဝိဘင်းပါဠိ အနာပတ္တိဝါရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂသံဝါသဝသေန၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ သံဝါသအစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။
အာပတ္တိ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အလဇ္ဇိသဟ-
ဝါသဝသေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ဧဝံ - အတ္ထော၊
ဤသို့သော အနက်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား ထင်၏။ ဝါ၊
ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ထင်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။
မဟာဝဂ္ဂေ၊ မဟာဝါပါဠိတော၌။ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကေ၊ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓက၌။
“အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေ”တိစ္စေဝ၊
သံဝါသေဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။
“အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေ

သဟဝါသေ”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ သဟဝါသတိုင်အောင် မဆို။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တကေနော အလဇ္ဇိနာ၊ ဥက္ခိတ္တက အလဇ္ဇိနှင့်သာလျှင်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂသံဝါသ သဟဝါသဝသေန၊ သမ္ဘောဂ၊ သံဝါသ၊
 သဟဝါသ သုံးပါးလုံး၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သင့်သည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။ အနုက္ခိတ္တကေန အလဇ္ဇိနာ ပန၊ ဥက္ခိတ္တကမဟုတ်သော
 အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂသံဝါသဝသေနော၊ သမ္ဘောဂ
 သံဝါသနှစ်ပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာ။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သင့်၏။
 သဟဝါသဝသေန ပန၊ သဟဝါသ၏ အစွမ်းကြောင့်ကား။ န အာပတ္တိံ၊
 အာပတ်မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသည် သင့်စွ။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိယံ၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဒီကာ၌။ ဤဒိသံ
 ဌာနံ၊ ဤသို့သော အရာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂပစ္စယာ
 ဒုက္ကဋံ ပန အာပဇ္ဇတိ၊ န သံဝါသပစ္စယာ။ န ဟိ အလဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ သံဝါသော
 ပဋိက္ခိတ္တော၊ သံဝါသော ပနေတ္ထ သဟသေယျပဟောနကော သေနာသနေ
 သဟဝါသော” တျာဒိ၊ အလဇ္ဇိနာ။ ပ။ သံဝါသောအစရှိသော စကားကို။
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ ယသ္မာ စ၊ အကြံကြောင့်လည်း။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။
 “အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိံ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေ” တိ၊
 သံဝါသေ ဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ တံသံဝဏ္ဏနာယမ္ပိ၊ ထိုပါဠိတော်၏
 အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ “အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိံ သမ္ဘောဂေ
 သံဝါသေတိ ယာဝ တဿ ဥက္ခေပနိယကမ္မကရဏတ္ထာယ သာမဂ္ဂိံ န
 လဘတိ၊ တာဝ တေန သဒ္ဓိံ သမ္ဘောဂေ စ ဥပေါသထပဝါရဏာ
 ဒိကရဏဘေဒေ သံဝါသေ စ အနာပတ္တိံ” တိ၊ အနာပတ္တိံ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်အပ်ပြီ။

အလဗ္ဘမာနာယာတိ စ၊ အလဗ္ဘမာနာယ ဟူရာ၌လည်း။ ဥဿုက္ကံ၊
 ကြောင့်ကြတစ်ခု လုံလပြုခြင်းကို။ ကရောန္တဿပိ၊ ပြုပါလျက်လည်း။
 အလဗ္ဘမာနံ၊ မရခြင်းသည်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြတစ်ခု
 လုံလပြုခြင်းကို။ အကရောန္တဿ၊ မပြုသော သူ၏။ အလဗ္ဘမာနံ ပန၊
 မရခြင်းသည်ကား။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

တဿ အလဇ္ဇိနော၊ ထိုအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥက္ခေပနိယကမ္မကရဏတ္ထာယ၊ ဥက္ခေပနိယကံ ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြတစ်ခု လုံ့လပြုခြင်းကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ပြုပါသော်လည်း။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ သာမဂ္ဂိံ၊ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကို။ ယာဝ၊ အကြင် ရွေ့လောက်။န လဘတိ၊ မရ။ တာဝ တတ္တကမေဝ၊ ထိုရွေ့လောက်သာ လျှင်။ အနာပတ္တိံ၊ အာပတ်မသင့်။ ယတော စ ပန၊ အကြင်အခါမှကား။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အနုက္ခိတ္တကေနာပိ၊ ဥက္ခိတ္တက မဟုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အလဇ္ဇိနော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂသံဝါသံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား ထင်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ထင်သော်လည်း။ မာတိကာအဋ္ဌကတာယံ၊ ဌံ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တဿ အလဇ္ဇိနော၊ ထိုအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဂ္ဂဏိတုကာမတာယေဝ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာသာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဓမ္မဿ စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ ပဂ္ဂဏိတု၊ တရားတော်ဂုဏ် ပေါ်အောင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ သာသနဿ စ၊ သာသနာတော်ကိုလည်း။ ပဂ္ဂဏိတု၊ ဘုရားသာသနာ ရောင်ဝါထိန်လင်း ထွန်းလင်းအောင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ သောတူနဉ္စ၊ တရားနာလိုသူ စာသင်ကြား လိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပဂ္ဂဏိတု၊ တရားနာကြပါစေ စာတတ်ကြပါစေဟု ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂအရာ စာပေကျမ်းဂန်ချခြင်း ဟောပြောခြင်းငှာ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသမ္ဘောဂဋ္ဌာနေ၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂ အရာ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ မိန့်ဆိုအပ်သောကြောင့်။ အညေသု၊ တစ်ပါးကုန်သော။ အာမိသသမ္ဘောဂသံဝါဋ္ဌာနေသုပိ၊ အာမိသသမ္ဘောဂအရာ၊ သံဝါသအရာတို့၌ လည်း။ တထာယေဝ၊ ထိုသို့ တရားတော် သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ အပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ သမ္ဘဝတော စ၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာယမ္ပိ၊ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ၌လည်း။ “န ဩရမတိ” တိ၊ န ဩရမတိ ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ အဂတိဂမန

ဝသေန၊ အဂတိသို့ လိုက်သော အစွမ်းအားဖြင့်။ န ဩရမတိ၊ မကြဉ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဆိုသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အနုက္ခိတ္တကေန၊ ဥက္ခိတ္တက မဟုတ်သော။ ဒုဗ္ဗစေနာပိ
 အလဇ္ဇိနာ၊ ဒုဗ္ဗစ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂသံဝါသံ၊
 သုံးဆောင်ခြင်း ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကရောန္တဿာပိ၊ ပြုသော ရဟန်း
 အားလည်း။ ဧဝံ၊ သက်သက်။ ဒုမ္မကံနံ၊ ဒုမ္မကံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
 ဥပတ္တမ္ဘနတ္ထာယ၊ ထောက်ပံ့ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဆန္ဒာဒိဝသေနော၊ ဆန္ဒ
 စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဓမ္မဿ စ၊ တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။
 သာသနဿ စ၊ သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း။ အနုဂ္ဂဏှတ္ထာယ၊
 ချီးမြှောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ သံဃေ အဓိကရဏဿ၊ သံဃာ
 အဓိကရဏ်း၏။ အဝဗ္ဗာပနတ္ထာယ၊ မဖြစ်ပွားစေခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတန္တ ရာယာဒိနဉ္စ၊ ဇီဝိတန္တ ရာယ် စသည်တို့၏လည်း။
 အနုပွာဒနတ္ထာယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊
 အလဇ္ဇိပဂ္ဂဟစိတ်မဝင် စင်ကြယ်သော စိတ်ထားဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊
 ပြုနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတဗ္ဗဘာဝေါ၊
 ယူအပ်သော အဖြစ်သည်။ အဋ္ဌကထာဋီကာမတေန၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ
 အလိုအားဖြင့်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ပါဠိမတေန ပန၊ ပါဠိတော်
 အလိုအားဖြင့်ကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ န ဒိဿတိ၊
 မထင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မထင်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓမတညူနံ၊ ဗုဒ္ဓမတညူဖြစ်
 ကုန်သော။ အဋ္ဌကထာဋီကာစရိယာနံ၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာဆရာတို့အား။
 ဩပစ္စယနဝသေန၊ အသင့် ယုံကြည်သော အစွမ်းအားဖြင့်။ ယထာဝုတ္တတ္ထော၊
 ဆိုခဲ့တိုင်းသော အနက်ကို။ ပစ္စေတဗ္ဗော၊ ယုံကြည်အပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိယံ၊ ပါရာဇိကဏ်
 ပါဠိတော်၌။ “အသံဝါသောတိ သံဝါသော နာမ ဧကကမ္မံ
 ဧကုဒ္ဒေသော သမသိက္ခတာ” တိ၊ အသံဝါသော။ လ။ သမသိက္ခတာ ဟူ၍။
 ယံ ဧတံ ဝစနံ၊ အကြင် စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပါဠိတော်၌။ “ဧကကမ္မံ ဧကုဒ္ဒေသော ဧကသိက္ခတာ” တိ၊ ဧကကမ္မံ။ လ။

ဧကသိက္ခတာ ဟူ၍၊ အဝတ္တာ၊ မဟောမူ၍။ “ဧကကမ္မံ ဧကုဒ္ဒေသော သမသိက္ခတာ” တိ၊ ဧကကမ္မံ။ လ။ သမသိက္ခတာ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကသဒ္ဒသမသဒ္ဒါနံ၊ ဧကသဒ္ဒါ သမသဒ္ဒါတို့၏။ နာနတ္ထဘာဝေါ၊ ထူးသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း ဟူမူကား။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ။ ဧကသဒ္ဒေန၊ ဧကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝိသုဘာဝံ ဝါ၊ အသီးအသီး အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ နာနာဘာဝံ ဝါ၊ အထူးထူး အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဝတ္တေတိ၊ နစ်စေတော်မူ၏။ ဧတေန၊ ဤ ဧကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဧကသိမာဂတာနံ၊ တစ်သိမ်တည်း၌ တည်နေကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ နာနာဝဂ္ဂါ ဘာဝေန၊ အသီးအသီးသော ဝဂ်မရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ တံတံ ကမ္မံ၊ ဥပုသ် ပဝါရဏာစသော ထိုထို ကံဟူသမျှကို။ ကတ္တမ္ပံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

သမသဒ္ဒေန ပန၊ သမသဒ္ဒါဖြင့်ကား။ အသမဘာဝံ၊ မညီညွတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အသဘာဂဘာဝံ၊ သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်ကို။ အညေသံ ဝိယ၊ တစ်ပါးသော အလဇ္ဇီရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ အကတဘာဝံ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဝတ္တေတိ၊ နစ်စေတော်မူ၏။ ဧတေန၊ ဤသမ သဒ္ဒါဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇီဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဧကတောဝ၊ တစ်ပေါင်းတည်း သာလျှင်။ ဧကဘိက္ခုမတ္တမ္ပိ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းမျှလည်း။ အနဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းကျန်မူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ပညတ္တသိက္ခာပဒံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သော။ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တတော၊ ထိုအညီအညွတ် တစ်ပေါင်းတစ်ရုံးတည်း ကျင့်ကြရာ သိက္ခာပုဒ်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ပ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ပညတ္တသိက္ခာပဒံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ အသိက္ခန္တော၊ မကျင့်မူ၍။ ယထာ တထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား။ န ဝိဟရတိ၊ မနေ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒီပိတော၊ ပြုအပ်၏။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဝါ၊ သည်မျှသာ ပြနိုင်သည် မဟုတ်သေး။
 တေန၊ ထို သမသဒ္ဒါဖြင့်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ပညတ္တ-
 သိက္ခာပဒဿ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏။ သမသိက္ခတာတိ
 နာမံ၊ သမသိက္ခတာ ဟူသောနာမ်သည်။ ဂုဏ်နာမံ၊ ဂုဏ်နာမ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဝိဘာဝိတော၊
 ထင်စွာ ပြအပ်၏။ စ၊ သည်မျှသာ မဟုတ်သေး။ တေန၊ ထို သမသဒ္ဒါဖြင့်။
 သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ယံယံ ပညတ္တသိက္ခာပဒံ၊ အကြင်အကြင်
 ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 ပညတ်တော်မူသမျှသော သိက္ခာပုဒ် အပေါင်းသည်ပင်လျှင်။ သုပညတ္တံ၊
 ကောင်းစွာ ပညတ်တော်မူခြင်းတည်း။ သုနိက္ခိတ္တံ၊ ကောင်းစွာ
 ထားတော်မူခြင်းတည်း။ သုခေတ္တံဂံတံ၊ ပညတ်တော် မူတိုင်း
 ကောင်းစွာနေရာလှလှ ကျနလှသောကြောင့် သုခေတ္တံဂံတဂုဏ် နှင့်လည်း
 ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ပကာသိတော၊
 ပြတော်မူအပ်၏။

အလဇ္ဇိနော၊ အလဇ္ဇိဖြစ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ အလဇ္ဇိတာဘာဝေန၊ အလဇ္ဇိ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ တံတံ
 သိက္ခာပဒံ၊ ထိုထို သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ န သိက္ခန္တိ၊ အကယ်၍ကား
 မကျင့်ကုန်၏ရှင့်။ ကိဉ္ဇာပိ န ပူရေန္တိ၊ အကယ်၍ကား မဖြည့်ကုန်၏ရှင့်။
 ကိဉ္ဇာပိ ဝိတိက္ကမန္တိ၊ အကယ်၍ကား လွန်ကျူးကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့
 မကျင့် မဖြည့်မှ၍ လွန်ကျူးကြ ငြားသော်လည်း။ တံဝသေန၊ ထိုအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်၏
 မကျင့် မဖြည့်မှ၍ လွန်ကျူးခြင်း အစွမ်းမျှဖြင့်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။
 ပညတ္တသိက္ခာ ပဒဿ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏။
 သမသိက္ခိတဗ္ဗတာဂုဏတော၊ သမသိက္ခိတဗ္ဗတာဂုဏ်မှ။ ပရိဟာယတိ၊
 ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဧတေသံ အလဇ္ဇိနံ၊
 ထိုအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သတ္တုသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။
 အဂဏနူပဂတ္တာ၊ မရေတွက်လောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 [ဝါ၊ ကြောင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း ဟူ၍သော်လည်းပြန်။] သေယျထာပိ၊

ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ဧကဿ ရညော၊ မင်းတစ်ယောက်၏။ အာဏာပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ အာဏာနဲ့ရာ ဖြစ်သော။ ဧကသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ တစ်ခုသော တိုင်းနိုင်ငံ၌။ အစောရာ၊ ခိုးသူမဟုတ်ကုန်သော။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ သာဓုသမ္ပတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ အာဏာရဟဿ၊ အာဏာထားခြင်းငှာ ထိုက်သော။ ဓမ္မိကဿ၊ တရားစောင့်သော။ ဓမ္မရညော၊ တရားမင်းမြတ်၏။ အာဏံ၊ အာဏာတော်ကို။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ အနဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းကျန်စေမူ၍။ သမ္ပဋ္ဌိန္ဒြိယန္တိ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ယထာပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူတိုင်း။ အနဝတ္တန္တိ၊ လိုက်၍ ကျင့်ကြကုန်၏။ အနုသိက္ခန္တိ၊ အစဉ်ကျင့်ကြကုန်၏။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သော။ သုဇနော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ တတော၊ ထိုတညီတညွတ် အရှင်မင်းမြတ် ပညတ်တော်မူတိုင်း ကျင့်ကြရာ ဥပဒေသမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ယထာတထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား။ န ဝိဟရတိ၊ မနေ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ ရာဇပညတ္တံ၊ ထို အရှင်မင်းမြတ်၏ ထို ပညတ်တော်မူအပ်သော အရာသည်။ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်တော်မူခြင်းတည်း။ သုနိက္ခိတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ထားခြင်းတည်း။ သုပဒေသော၊ ကောင်းသော ဥပဒေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

လုဒ္ဒကမ္မာ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်သော။ လုဒ္ဓါဇီဝါ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ ပဋိစ္ဆန္တကမ္မန္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းသော အမှုရှိကုန်သော။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ရဟောဋ္ဌာနေ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ ရဟဿံ၊ ဆိတ်ကွယ်သောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ယထာပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူတိုင်း သော အာဏာတော်ကို။ ကိဇ္ဇာပိ ဘိန္တန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖျက်ကုန်၏ရှင်။ ကိဇ္ဇပိ နာနုသိက္ခန္တိ၊ အကယ်၍ကား အစဉ်လိုက်၍ မကျင့်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တံဝသေန၊ ထိုခိုးသူတို့၏ အနည်းငယ်မျှ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ မကျင့်ခြင်း အစွမ်းဖြင့်။ တဿ မဟာရညော၊ ထိုမင်းမြတ်၏။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော အရာသည်။ ဒုပ္ပညတ္တံ၊ မကောင်းသော

ပညတ်ခြင်းတည်း။ ဒုန္နိက္ခိတ္တံ၊ မကောင်းသော ထားခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ရဋ္ဌပါဏကဘူတာနံ၊ တိုင်းလှေး တိုင်းမွှား ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ မဟာစောရာနံ၊ ထိုခိုးသူကြီး အပေါင်းတို့၏။ ရညော၊ ပြည့်ရှင် မင်းကြီး၏။ မဟာရဋ္ဌေ၊ တိုင်းကြီး၌။ အဂဏနူပဂတ္တာ၊ လူတစ်ယောက်ဟု မရေတွက်လောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပကာသိတော၊ ထင်စွာ ပြအပ်၏။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အန္တိမဝတ္ထု၊ အဇ္ဈာပန္နော၊ အန္တိမဝတ္ထုသို့ ရောက်ပြီးသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ ဂုဏသမ္ပန္နံပိ၊ ဤသို့သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော။ မဟာရဟံ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲ ပညာသဲ၍ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ခွာရှဲထွက်တော့မည်ဟု တကယ်ကြံစည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင် ကျင့်ခြင်းငှာထိုက်သော။ သတ္ထုပညတ္တံ၊ ဘုရားပညတ်တော်မူအပ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ ဧဝံ သိက္ခန္တော၊ ဤသို့ ရောကာယောင်ကာ ဟန်ဆောင်ပြုလုပ်၍ ကျင့်လာသော။ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂလော၊ အန္တိမဝတ္ထုအဇ္ဈာပန္နအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညော၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုယထာ၊ ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တို့ကဲ့သို့။ ဘိက္ခုလိဂေန၊ ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တို့၏ အသွင်ဖြင့်။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တို့၏။ အန္တ ရေ၊ အကြား၌။ ပုရေ ယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ အယမေဝ အယံ ဧဝ၊ ဤသို့ ရဟန်းကောင်းများနည်းတူ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မကျင့်ထိုက်ခြင်းသည်။ ဧတဿ၊ ထိုပါရာဇိက အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမ သိက္ခတာသံဝါသဝသေန၊ သမသိက္ခတာသံဝါသ ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အသံဝါသဘာဝေါ နာမ၊ မပေါင်းဖော်ရသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ဋီကာဆရာ၏ အဓိပ္ပာယ်စကားရပ်များကို မိန့်ကြား ဆုံးဖြတ်လိုက်ဦးအံ့။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာယံ၊ ၌။ “ တဉ္စ လဇ္ဇိဟေဝ သမံ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ န အလဇ္ဇိဟိတိ ဒဿတု” န္တိ၊ တဉ္စ။ လ။ ဒဿေတုံ ဟူသော။

ယဉ္ဇ ဧတံ ဝစနံ၊ အကြင် စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊
 ထို ဝိမတိဆရာမိန့်တော်မူအပ်သော စကားရပ်၌။ လဇ္ဇိဟေဝါတိပဒံ၊ လဇ္ဇိဟေဝ
 ဟူသောပုဒ်သည်။ ကတ္ထုပဒမေဝ၊ ကတ္တာပုဒ်သည်သာလျှင်တည်း။ န
 သဟာဒိယောဂပဒံ၊ သဟာဒိယောဂပုဒ် မဟုတ်။ အလဇ္ဇိဟိတိပဒမ္ပိ၊ အလဇ္ဇိဟိ
 ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုလဇ္ဇိဟိ ဟူသောပုဒ်နှင့် အတူတည်း။
 သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ သက္ကုဏေယျံ၊
 စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူသောပုဒ်၌။ တဗ္ဗပစ္စယော၊
 တဗ္ဗပစ္စည်းသည်။ သက္ကတ္တော၊ သက္ကအနက် ရှိ၏။ နာရဟတ္တော၊ အရဟအနက်
 မရှိ။ န ဘဗ္ဗတ္တော၊ ဘဗ္ဗအနက် မရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဗ္ဗပစ္စယော၊
 တဗ္ဗပစ္စည်းသည်။ အရဟတ္တော၊ အရဟအနက် ရှိသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ လဇ္ဇိဟိယေဝ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ အလဇ္ဇိဟိ၊
 အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရဒ္ဒတ္တော၊
 ဆန့်ကျင်သော အနက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘဗ္ဗတ္တော ပန၊ ဘဗ္ဗအနက်သည်ကား။ သစေဘဝေယျ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်ငြားအံ့။ လဇ္ဇိနံယေဝ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။
 သိက္ခိတုံ၊ ငှာ။ အနုရူပေါ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရဒ္ဒတ္တောယေဝ၊
 ဆန့်ကျင်သော အနက်သည်ပင်လျှင်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာယေဝ၊
 ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သမသိက္ခတာသံဝါသအရာ၌။ တဉ္စ
 ဧကတောဝန္တနာဒိသာမဂ္ဂိ ကိရိယာကမ္မံ၊ ထိုဧကတောဝန္တနအစရှိသော
 အညီအညွတ် ပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း။ လဇ္ဇိနောယေဝ၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်သာလျှင်။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညေဟိ၊
 တစ်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ လဇ္ဇိရဟန်းတို့နှင့်။ ဧကတော၊ တစ်ပေါင်းတည်း။
 သမသမာ၊ ညီညီညွတ်ညွတ်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။
 သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ အလဇ္ဇိနော၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တထာ၊
 ထိုလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတူ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊
 ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ အာယသ္မန္တော ပန၊ အသျှင်တို့သည်ကား။

ယထာဝုတ္တတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုခဲ့တိုင်းသော ဋီကာဆရာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ အသလ္လက္ခေန္တာ၊ မမှတ်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇိဟေဝါတိ ဝါ၊ လဇ္ဇိဟေဝ ဟူသောပုဒ်ကိုလည်းကောင်း။ အလဇ္ဇဟေဝါတိ ဝါ၊ အလဇ္ဇိဟေဝ ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒွိန္ဒု ပဒါနံ၊ နှစ်ပုဒ်လုံးတို့ ကိုပင်လျှင်။ သဟာဒိယောဂတ္ထံ၊ သဟာဒိယောဂအနက်ကို။ မညိတွာ၊ မှတ်ထင်၍။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ ကာရာနမတေန၊ ဝိမတိဝိနောဒနိ ဋီကာဆရာ၏ အလိုတော်အားဖြင့်။ ဧကတော ဝန္တနာဒိကမ္ပံ၊ ဧကတောဝန္တန အစရှိသော အမှုကို။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အား။ အလဇ္ဇိဟိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မညန္တာ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်သော။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ လဇ္ဇိနော ပန၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒါယကာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ နိမန္တနဋ္ဌာနာဒိသု၊ ပင့်ဖိတ်ရာ စသည်တို့၌။ ဧကတောပရိတ္တဘဏနကမ္ပံ ပိ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ပရိတ်ရွတ်ခြင်း အမှုကိုမျှလည်း။ အလဇ္ဇိဟိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်၊ တံ၊ ထိုအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အကြံမှောက်၍ ပြုလောက်သင့်လျက် မပြုဘဲ နေအားသဲခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊ လူ ရှင် ရဟန်းတို့နှင့် တကွကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘိန္နဝိဘိန္နာ၊ ကွဲပြား အထူးထူး ကွဲပြားကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဗဟုံ၊ များလှစွာသော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝေန္တိ၊ ပွားစေကြကုန်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးလှစွာသော။ အဗျဒံ၊ ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿှာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။

ပန၊ အပ်သည်မှတစ်ပါးမအပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အမေဟိ၊ ငါ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိတ္တဘဏနာဒိကမ္ပံ၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်း အစရှိသောအမှုကို။ သစေ ကရေယျံ၊ အကယ်၍ ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣမေသံ၊ ဤအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ မဟန္တော၊ ကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာလာဘော၊ လာဘ်လာဘများသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အလဇ္ဇိနံ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဥပထမ္မနတ္ထာယ၊ ထောက်ပံ့
 ခိုင်စေခြင်းငှာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထို အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အားပေးအားမြှောက်
 မထောက်ပံ့အပ်ဟု ငါဆိုသောစကားသည် မှန်၏။ သစေ ပနာတျာဒိနာ၊
 သစေ ပန ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂဟော၊
 အလဇ္ဇိပုဂ္ဂဟကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်တော်မူအပ်ပြီ။

ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤသမသိက္ခတာသံဝါသ အရာကို ဆိုသော ဧကတောဝန္တန
 အစရှိသော ဝိမတိစကား အရာသည်။ ဒုဗ္ဗိဇာနနဌာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော
 အရာတည်း။ ဂုယုဌာနံ၊ လျှို့ဝှက်သော အရာတည်း။ ယေဘုယျေန၊
 များသောအားဖြင့်။ ဗဟူနံပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနယညူနံ၊
 ဝိနယညူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သံမုယုနဌာနံ၊ အလွန် တွေဝေသော အရာတည်း။
 တသ္မာယေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တေသံပိ အာယသ္မန္တာနံ၊ ထို
 အသျှင်တို့အားလည်း၊ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို။ န အာရောပေတဗ္ဗော၊
 မတင်အပ်။ အယံ ဒေါသော၊ ဤအပြစ်သည်။ ဂုယုဌာနသေဝ၊ လျှို့ဝှက်သော
 အရာဌာန၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညေ၊
 တစ်ပါးကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ယထာဘူတတ္ထဝိညုနော၊
 ဟုတ်တိုင်းမှန်သော အနက်ကို သိကုန်သော။ နိဗ္ဗိဇာဏပုဂ္ဂလာ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မနသိ ကရောန္တ၊
 နှလုံးသွင်းကြစေ ကုန်သတည်း။

ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာယံ၊ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ၌။ ပါရာဇိကသိက္ခာပဒ
 သံဝဏ္ဏနာဌာနော၊ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ဖွင့်သောအရာ၌။ ယဉ္ဇာပိ
 ဧကတောဝန္တနဘုဉ္ဇနာဒိဝစနံ၊ အကြင် ဧကတောဝန္တန ဘုဉ္ဇန အစရှိသော
 စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။
 ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နဿ၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်သော။ ဧကန္တပါပ ဓမ္မဿ၊
 စင်စစ် ယုတ်မာသော တရားရှိသော။ အန္တိမပုဂ္ဂလဿ၊ အန္တိမပုဂ္ဂိုလ်၏။
 အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ပကတတ္ထ ဘိက္ခုဟိ၊ ပကတတ် ရဟန်းတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာမဂ္ဂိ ဘာဝါယ၊ အညီညွတ် ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဧကတောဝန္တန
 ဧကတောဘုဉ္ဇနာဒိကဿ၊ အတူတကွ ရှိခိုးခြင်း ၊ အတူတကွ စားသောက်ခြင်း

အစရှိသော အမှုကို။ ပုရေ ဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ ကရဏေ၊ ပြုခြင်း၌။
အယုတ္တဘာဝံ၊ မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အနနုရူပဘာဝံ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်
သည်၏ အဖြစ်ကို။ အကာတဗ္ဗဘာဝံ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊
ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိ ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုဿ၊
ရဟန်း၏။ အလဇ္ဇိဟိ၊ အလဇ္ဇိ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ သမ္ဘောဂ သံဝါသဋ္ဌာနံ၊ တကွသုံးဆောင်ခြင်း၊ တကွပေါင်းဖော်ခြင်း
အရာဋ္ဌာနကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ န ပန ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ။ ကဿ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တဿ၊ ထိုသမသိက္ခတာသံဝါသ၏။
ပါရာဇိကသံဝါသဋ္ဌာနေ ယေဝ၊ ပါရာဇိကသံဝါသ အရာ၌သာလျှင်။
အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။
ဂန္ထကာရာ ဝါ၊ ကျမ်းပြုဆရာလည်းဖြစ်ကြကုန်သော။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ၊
အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧတံ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာဝစနံ၊ ထိုဝိမတိဝိနောဒနိ
ဋ္ဌိကာ ဆရာတော် စကားကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ အသမပေက္ခိတွာ၊
ကောင်းစွာ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍။ ဧတဿ ဋ္ဌိကာဝစနဿ၊ ထိုဋ္ဌိကာဆရာ၏
စကားတော်ကို။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အလဇ္ဇိဟိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂသံဝါသဋ္ဌာနေ၊ သမ္ဘောဂ သံဝါသအရာ၌။ ဝုတ္တဘာဝံ၊
ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ မညိတွာ၊ မှတ်ထင်၍။ ဧတံ ဋ္ဌိကာဝစနံ၊
ထိုဋ္ဌိကာဆရာ၏ စကားကို။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကြကုန်၏။ နိဒ္ဒေါသံပိ၊
အပြစ်မရှိသော အရာကိုလည်း။ သဒေါသဘာဝေ၊ အပြစ်ရှိသော အရာ၌။
ထပေန္တိ၊ ထားကြကုန်၏။ ယုတ္တံပိ၊ သင့်သော အရာကိုလည်း။ အယုတ္တဘာဝံ၊
မသင့်သော အရာအဖြစ်သို့။ သမ္မာပေန္တိ၊ ရောက်စေကြကုန်၏။ မဟာထေရံ၊
မထေရ်ကြီးလည်း ဖြစ်ထသော။ သီလဝန္တံ၊ သီလလည်း ရှိထသော။
ပညဝန္တံ၊ ပညာလည်း ရှိထသော။ ဓမ္မဝါဒိံ၊ ဓမ္မဝါဒီလည်း ဖြစ်ထသော။
ဝိနယဝါဒိံ၊ ဝိနယဝါဒီလည်း ဖြစ်ထသော။ တဋ္ဌိကာကာရံပိ၊ ထို
ဝိမတိဋ္ဌိကာဆရာကိုလည်း။ နိန္ဒံပိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂရဟံပိ၊
ရှုတ်ချခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။

တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေသံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလဝတံ၊

သီလရှိကုန်သော။ ပညဝတံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဓမ္မဝါဒိနံ၊ ဓမ္မဝါဒိ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနယဝါဒိနံ၊ ဝိနယဝါဒိ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာထေရာနံ၊
 မထေရ်ကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ဒီကာစရိယာနံ၊ ဒီကာဆရာကြီးတို့၏။
 ယထာဘောဂဿ၊ အကြင် အကြင် နှလုံးသွင်းအာဘောဂကို။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ အဇာနနဘာဝံ၊ မသိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်
 အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌။ ဂမ္ဘီရဉာဏဝိသယေ၊ နက်နဲသော ဉာဏ်အရာ၌။
 အဂမ္ဘီရဉာဏဘာဝံ၊ မနက်နဲသော ဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။
 တေသု တေသု ဂဏ္ဍိပဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထို ခက်ဆစ်ခက်ရာတို့၌။
 အဂဏ္ဍိကရဏဉာဏာဘာဝံ၊ မခက်ရအောင် ပြုတတ်သည့် ဉာဏ်
 မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ တံတံ ဂုဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထို ရှုပ်ထွေးရာ ဌာနတို့၌။
 အဂုဗ္ဗကရဏ ဉာဏာဘာဝံ၊ အရှုပ်အထွေးကို ဖြေတတ်သော ဉာဏ်မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘူတေန၊
 မဟုတ်မမှန်သော။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဖြင့်။ ဧတေ
 မဟာထေရေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ နာမ၊ စွပ်စွဲသည်
 မည်ကုန်၏။

ယေ ပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်ကား။ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးလည်း
 ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဗဟုသုတေ၊ များသော အကြားအမြင်လည်း ရှိကုန်ထသော။
 ပညဝန္တေ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဓမ္မဝါဒိလည်း
 ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဝိနယဝါဒိနော၊ ဝိနယဝါဒိလည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒီကာ
 စရိယေ၊ ဒီကာဆရာကြီးတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘူတေန၊ မဟုတ်
 မမှန်သော။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊
 စွပ်စွဲကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေသံ မဟာထေရာနံ၊
 ထိုမထေရ်ကြီးတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မက္ခေတွာ၊ ချေဖျက်၍။ ဝါ၊
 ကြောင့်။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။
 အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မက္ခေန္တိ၊
 ချေဖျက်ကြကုန်၏။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပကာသေန္တိ နာမ၊
 ပြသည်မည်ကုန်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။
 ပသဝေန္တိ၊ ပွားများစေကြကုန်၏။

အပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေစာပိပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်း။ ဧတိသံယေဝ ဝိမတိဝိနောဒနီ ငိုကာယံ၊ ထို ဝိမတိ ဝိနောဒနီငိုကာ
ဌ်သာလျှင်။ ဧတသေဝ ဧကတော ဝန္တနာဒိဝစနဿ၊ ထို ဧကတောဝန္တန
အစရှိသော စကားကိုသာလျှင်။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အလဇ္ဇိဟိ၊
အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ဘောဂသံဝါသဋ္ဌာနမေဝ။ သမ္ဘောဂ
သံဝါသ အရာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တဘာဝံ၊ ဆိုအပ်သည်၏
အဖြစ်ကို။ မညိတွာ၊ မှတ်ထင်၍။ ဝိမတိဝိနောဒနီငိုကာကာရာနမတေန၊
ဝိမတိဝိနောဒနီ ငိုကာဆရာ၏ အလိုအားဖြင့်။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
အလဇ္ဇိဟိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတောဝန္တန
ဧကတောဘုဉ္ဇနာဒိကံ၊ ဧကတောဝန္တန ဧကတောဘုဉ္ဇန အစရှိသော အမှုသည်။
န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏန္တိ၊ ယူကြကုန်၏။ တေပိ စ ပုဂ္ဂလာ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ တထာကာရေန၊ ထိုယူတိုင်းသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇန္တာ ဝါ၊ ကျင့်ကုန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ နော ပဋိပဇ္ဇန္တာ
ဝါ၊ မကျင့်ကြကုန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးလည်း ဖြစ်ထသော။
ဓမ္မဝါဒိနံ၊ ဓမ္မဝါဒီလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧတံ ငိုကာကာရံ၊ ထိုငိုကာဆရာကို။
အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊
မကောင်းသော ယူခြင်းဖြင့်။ အတ္တစိက္ခန္တိယေဝ နာမ၊ စွပ်စွဲသည်
မည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဧတဿ ဝစနဿ၊
ထိုအလဇ္ဇိတို့နှင့် တကွ ဧကတောဝန္တန အစရှိသော အမှုကို မပြုအပ်ဟု
ဆိုအပ်သော စကား၏။ တထာဓိပ္ပာယဝသေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ ယူအပ်သော
အဓိပ္ပာယ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ငိုကာကာရေန၊ ငိုကာ ဆရာသည်။ အဝုတ္တတ္တာ၊
မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ယထာဝုတ္တာဓိပ္ပာယေနေဝ၊
အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း တည်း။ စ၊ သည်သာမဟုတ်သေး။
လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အလဇ္ဇိဟိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ တေသံ အလဇ္ဇိနံ၊ ထိုအလဇ္ဇိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပဂ္ဂဏိတုကာမစိတ္တေန၊

ချီးမြှောက်လိုသော စိတ်နှင့်။ ဝိနာ၊ .ကင်း၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့်။ ဧကတော ဝန္တနာဒိကံ၊ ဧကတောဝန္တန အစရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။

ကဿာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဧတဿ ဧကတော ဝန္တနာဒိကဿ၊ ထိုဧကတောဝန္တန အစရှိသော စကား၏။ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ သံဝါသ ဘာဝေန၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ သံဝါသ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂန္ဓေသု၊ ကျမ်းဂန်တို့၌။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ ကျမ်းဂန်တို့၌ မလာဟု ဆိုသောစကားသည် မှန်၏။ ဥက္ခိတ္တကသိက္ခာပဒဋ္ဌ- ကထာယံ၊ ဥက္ခိတ္တက သိက္ခာပုဒ်ကို ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာ၌။ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ သံဝါသသရူပဒဿနဋ္ဌာနေ၊ အလဇ္ဇိသမ္ဘောဂ သံဝါသသရုပ်ကို ပြသောအရာ၌။ “သံဘုဉ္ဇတိ နာမ အာမိသံ ဒေတိ ဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ဝါ၊ သံဝသတိ နာမ သံဃကမ္မံ ဝါ ဥပေါသထ ပဝါရဏံ ဝါ ကရောတိ” တိ၊ ကရောတိ ဟူ၍။ အလဇ္ဇိသံဝါသ ဋ္ဌာနဿ၊ အလဇ္ဇိသံဝါသ အရာ၏။ ဧကကမ္မဧကုဒ္ဒေသဝသေန၊ ဧကကမ္မ ဧကုဒ္ဒေသ အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဗ္ဗိဓဘာဝေနော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ပါရာဇိကသိက္ခာပဒသံဝဏ္ဏနာဋ္ဌာနေ ဝိယ၊ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ဖွင့်သော အရာ၌ကဲ့သို့။ ဧကကမ္မဧကုဒ္ဒေသသမ သိက္ခတာဝသေန၊ ဧကကမ္မ ဧကုဒ္ဒေသ သမသိက္ခတာအစွမ်းဖြင့်။ တိဝိဓဘာဝေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ န ပန အာဂတံ၊ မလာ။ တဿာ၊ ထိုသို့ သာမညအလဇ္ဇိသံဝါသ အရာ၌ နှစ်ပါးသာလာ၍၊ ပါရာဇိက အလဇ္ဇိအရာ၌ သုံးပါးလာသောကြောင့်။ ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နဿ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တိဗ္ဗိဓသံဝါသဝသေနာပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော သံဝါသ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပကတတ္တေဟိ၊ ပကတတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

လဇ္ဇိနော ပန၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ အလဇ္ဇိဟိ၊ သာမညအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကကမ္မဧကုဒ္ဒေသသင်္ခါတ ဒုဗ္ဗိဓသံဝါသဝသေနော၊ ဧကကမ္မ ဧကုဒ္ဒေသဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော သံဝါသ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သမသိက္ခတာသင်္ခါတသံဝါသဝသေန

ပန၊ သမသိက္ခတာ ဟုဆိုအပ်သော သံဝါသ၏ အစွမ်းဖြင့်ကား။ န န
 ဝဋ္ဋတိ၊ စင်စစ် အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ပညတ္တသိက္ခာပဒဿေဝ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော
 သိက္ခာပုဒ်၏သာလျှင်။ သမသိက္ခတာသံဝါသဘာဝေန၊ သမသိက္ခတာသံဝါသ
 အဖြစ်ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ အာဂတံ၊ အကယ်၍ကား လာ၏ရှင့်။ ဧကတော
 ဝန္တနာဒိကဿ၊ ဧကတောဝန္တန အစရှိသော အမှု၏။ သမသိက္ခတာ
 သံဝါသဘာဝေန၊ သမသိက္ခတာသံဝါသ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ န အာဂတံ၊
 အကယ်၍ကား မလာ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။
 ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နဿ၊ ပါရာဇိကသို့ ဧရာက်သော။ အစ္စန္တုပါပဓမ္မဿ၊ စင်စစ်
 ယုတ်မာသော တရားရှိသော။ အန္တိမပုဂ္ဂလဿ၊ အန္တိမပုဂ္ဂိုလ်၏။ အညေဟိ၊
 တစ်ပါးကုန်သော။ ပကတတ္တေဟိ၊ ပကတတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊
 ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာမဂ္ဂိဘာဝါယ၊ အညီအညွတ် ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 ဧကတောဝန္တနာဒိသိက္ခနံပိ၊ ဧကတောဝန္တန အစရှိသည်ကို ကျင့်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ န ပတိရူပံ၊
 မလျော်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနသိ ကတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍။ ဧတံပိ ဧကတော
 ဝန္တနာဒိသိက္ခနံ၊ ထိုဧကတောဝန္တန အစရှိသည်ကို ကျင့်ခြင်းသည်လည်း။
 သမသိက္ခတာ သင်္ခါတသံဝါသဋ္ဌာနေ၊ သမသိက္ခတာ ဟုဆိုအပ်သော
 သံဝါသအရာ၌။ အနုလောမေတိ၊ လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိစ္ဆယံ၊
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကတောဝန္တနာဒိကံ၊ ဧကတောဝန္တန
 အစရှိသော။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ ဝိနယဓရေန၊
 ဝိနည်းခိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဂမံ၊ အာဂုံပါဠိကို။ ဝတွာ၊ ရွတ်ဆို၍။ ယုတ္တိံ၊
 သင့်သော အကြောင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ထိုဧကတောဝန္တန
 စသည်၏ သမသိက္ခတာအရာ၌ ဝင်သင့်သည်ဟူသော ဝိမတိဋီကာသျှင်
 အဆုံးအဖြတ်ကို။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ နေရာတကျ ပယ်ကြခြင်းငှာ၊ နာပိသက္ကာ၊
 တတ်လည်း မတတ်ကောင်း။ ဝါ၊ တတ်နိုင်စရာလည်း မရှိ။ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဧတဿ ဝစနဿ၊ ထိုစကား၏။ ဝါ၊
 ထိုအဆုံးအဖြတ်၏။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသေသု၊

မဟာပဒေသတို့တွင်။ အကပ္ပိယာနုလောမပဒေသဋ္ဌာနေ၊ အကပ္ပိယာနုလောမ
မဟာပဒေသ အရာ၌။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ပဝိဋ္ဌတာသမ္ဘဝတော၊
ဝင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

ဟိ၊ အကပ္ပိယာနုလောမ မဟာပဒေသသို့ ဝင်သင့်သည်ဟု
ဆိုသောစကားသည် မှန်၏။ ပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နော၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်ပြီးသော။
အစ္ဆန္တပါပဓမ္မော၊ စင်စစ် ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော။ သော အန္တိမပုဂ္ဂလော၊
ထိုအန္တိမ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကဝိသတိယာ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလေသု၊ နှစ်ကျိပ်-
တစ်ယောက်သော ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အန္တောဂဓော၊ အတွင်းဝင်သည်
ဖြစ်လျက်။ အတ္တနေော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ ပံမာဏကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်
ဖြစ်၍။ ပကတတ္တေဟိ၊ ပကတတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းကောင်း
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာမဂ္ဂိဘာဝါယ၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်းငှာ။
ဧကဟော သဟာယံ၊ တကွနက် အဖော်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုရေ ယထာ၊
ရှေးပါရာဇိကသို့ မရောက်မီကာလတုန်းကကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။
စေတိယာဒိသု၊ စေတီ စသည်တို့၌။ ဝတ္တပဋိဝတ္တကရဏ ဝသေန၊ ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ် ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဘိက္ခုပဋိပါဋိယံ၊ ရဟန်းတို့ အစဉ်၌။
ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဧကတောဝန္တနံ ဝါ၊ တစ်ပေါင်းတည်း
ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ယသ္မိံ ကသ္မိံစိ ဌာနေ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ တစ်စုံ
တစ်ခုသော အရပ်၌။ ဧကတောဘုဇ္ဇနံ ဝါ၊ တစ်ပေါင်းတည်း စားသောက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ သစေ ကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့။ ဧတံ၊ ဤသို့
ပြုခြင်းသည်။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ် သဖြင့်။ အပ္ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။
သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပကတတ္တေဟိ၊ ပကတတ်
ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဇာနန္တေဟိ၊ သိကြကုန်သည်
ရှိသော်။ ဝါ၊ သိကြကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ သော၊
ထိုပါရာဇိကဇ္ဈာပန္နအန္တိမ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ စက်ဆုပ်အပ်၏။
နိဋ္ဌဟိတဗ္ဗောယေဝ၊ တံထွေးထွေးအပ် သည်သာလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတိသံ ဒီကာယံ၊ ထို ဝိမတိဝိနောဒနိဒီကာ၌။
ယန္တံ ဧကတောဝန္တနာဒိဝစနံ၊ အကြင်ဧကတောဝန္တန အစရှိသောစကားကို။

ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သော
 စကားရပ် ဟူသမျှသည်။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။
 သုခေတ္တင်္ဂတမေဝ၊ ကောင်းသော ခေတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤအရာသည်လည်း။
 ဒုဗ္ဗိဇာနနဌာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော အရာတည်း။ သုဒုက္ကရဝိနိစ္ဆယဌာနံ၊
 အလွန် ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သော အရာတည်း။ ယေဘုယျေန၊
 များသောအားဖြင့်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။
 သမ္ပယုနဌာနံ၊ အလွန် တွေဝေသော အရာတည်း။ ဂုယုဌာနံ၊ လျှို့ဝှက်သော
 အရာတည်း။ ဂုမ္မဌာနံ၊ ရှုပ်ထွေးသော အရာတည်း။ ဧကန္တဂဏ္ဍိပဗ္ဗဌာနံ၊
 စင်စစ် ခက်ဆစ်ခက်ရာတည်း။ ဣဒံ ယထာ၊ ဤအရာကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထိုအတူ။ အညမ္ပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။ တေသုတေသု ဂန္ဓေသု၊
 ထိုထိုကျမ်းဂန်တို့၌။ ဂုယုဌာနံ၊ သည်။ ဂုမ္မဌာနံ၊ သည်။ ဂဏ္ဍိပဗ္ဗဌာနံ၊
 သည်။ ဗဟုတရံ၊ များစွာ၏။

တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တညူ၊ ကျမ်းဂန် တတ်ကြကုန်သော။ ဓမ္မညူ၊
 သုတ် အဘိဓမ္မာ တတ်ကြကုန်သော။ ဝိနယညူ၊ ဝိနည်း တတ်ကြကုန်သော။
 သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ သာဓုသမ္ပတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု
 သမုတ်အပ်ကြကုန်သော။ သာသနဿ၊ သာသနာ တော်မြတ်ကို။
 ဇောတနက္ကရာ၊ ထွန်းတောက်ပခြင်းကို ပြုတတ်ကြကုန်သော။ သာသနဓဇော၊
 သာသနာတော်၌ တံခွန်သဖွယ် အလွန် တင့်တယ်ထင်ရှားကြကုန်သော။
 ယေ တေ ပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကြကုန်၏။
 တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ပညာရှိတို့သည်။ ယသ္မိံ ကသ္မိံစိ ဝိဝါဒဌာနေ၊
 အကြင်အကြင် ဝိဝါဒဖြစ်ပွားလောက်သော အရာ၌။ ယသ္မိံ ကသ္မိံစိ
 ဂုယုဝိသယေ၊ အကြင်အကြင် လျှို့ဝှက်သော အရာ၌။ ယသ္မိံ ကသ္မိံစိ
 ဂမ္ဘီရဉာဏဝိသယေ၊ အကြင်အကြင် နက်နဲသော ဉာဏ်အရာ၌။ အတ္တနော
 အတ္တနော၊ မိမိ မိမိတို့၏။ ဧကသေဝ၊ တစ်ယောက် တစ်ဦးတည်းသာလျှင်။
 လဒ္ဓိယာ၊ အယူဖြင့်။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ အသမပေက္ခိတွာ၊
 မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ အကရောန္တာ၊
 မပြုလိုက်ကြကုန်ဘဲ။ အညေဟိပိ၊ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။

ဗဟုသုတေဟိ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သော၊ ပညာဝန္တေဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဓမ္မဝိနယညူဟိ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌ လိမ္မာကုန်သော။ ဓမ္မဝါဒီဟိ၊ ဓမ္မဝါဒီ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနယဝါဒီဟိ၊ ဝိနယဝါဒီ ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမန္တယိတွာ၊ တိုင်ပင် ညီညွတ်ကုန်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ သံသန္တေတွာ၊ နှီးနှော ကုန်၍။ အမာနေတွာ၊ မာန်မူခြင်း မရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနတိမာနေတွာ၊ အလွန် မာန်မူခြင်း မရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ။ အနာဓာန ဂါဟိနော။ အလွန် စွဲလမ်းခြင်း မရှိကြကုန်သည်။ အဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိနော၊ သီတင်းသုံးဖော် ဆရာသမားတို့ အကြောင်းအားလျော်စွာ နေရာကျ ဆုံးမပြောဆိုပါလျက် စွန့်နိုင်ခဲ့သော အယူရှိသည် မဟုတ်ကုန်သည်။ သုဗ္ဗစာ၊ သီတင်းသုံးဖော်ဆရာသမားတို့ ဆိုဆုံးမလွယ်ကုန်သည်။ နိဝါတာ၊ နှိမ့်ချသောကိုယ်စိတ် ရှိကြကုန်သည်။ နိမာနာ၊ မာန်မရှိကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ။ သတ္ထုသာသနဿ၊ ဘုရားသျှင် သာသနာတော်မြတ်၏။ ယထာဓမ္မယထာဝိနယဘာဝံယေဝ၊ ယထာဓမ္မ ယထာဝိနယ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တကြကုန်၍။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဆိုသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေသံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂန္ထကာရာနံ၊ ကျမ်းပြုဆရာ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မဝါဒီနံ၊ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနယဝါဒီနံ၊ ဝိနယဝါဒီ ဖြစ်ကုန်သော။ ဋီကာစရိယာနံ၊ ဋီကာဆရာကြီးတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်လှန်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသော ယူခြင်းဖြင့်။ ဧတေ မဟာထေရေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့ကို။ နာဗ္ဘာစိက္ခန္တိံ၊ မစွပ်စွဲမိကုန်။

တေသံ မဟာ ထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မက္ခေတွာ၊ ချေဖျက်၍။ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏ သာလျှင်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ န မက္ခေန္တိံ၊ မချေဖျက်မိကုန်။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့၏။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏ သာလျှင်။ အဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ န ပကာသေန္တိံ၊ မပြမိကုန်။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌။ ဂမ္ဘိရဉာဏာဝိသယေ၊ နက်နဲသော ဉာဏ်အရာ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဂမ္ဘိရဉာဏဘာဝံ၊ မနက်နဲသော

ဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ န ဒီပေန္တိ၊ မပြမိကုန်။ အညေသံ၊ တစ်ပါးကုန်သော။
ဂရုကာတဗ္ဗာနံ၊ အလေးပြုအပ်ကုန်သော။ မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏။
ဂုဏေသု၊ ဂုဏ်တို့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အသံရက္ခဏဘာဝံ၊
မစောင့်ရှောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဂုတ္တဘာဝံ၊ မထိန်းသိမ်းသည်၏
အဖြစ်ကို။ န ဝိဘာဝေန္တိ၊ ထင်စွာ မပြမိကုန်။

သတ္တုသာသနေ၊ ဘုရားသျှင် သာသနာတော်၌။ ပရမ္မရာနံ၊ အဆက်ဆက်
ဖြစ်ကုန်သော။ သိဿာနုသိဿာနံ၊ တပည့်ကြီးငယ်တို့၏။ ဝါ တပည့်
အဆက်ဆက်တို့၏။ ဝိဝါဒဘယ ကာရဏံ၊ ငြင်းခုံခြင်း ဘေးရန်ဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အဗ္ဗဒါ၊
ဘေးရန်ကို။ န ပဝတ္တေန္တိ၊ မဖြစ်စေမိကုန်။ တထာယေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တနော စေဝ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊
သူတစ်ပါးတို့၏လည်းကောင်း။ ဝိဝါဒဘယတော၊ ငြင်းခုံခြင်းဘေးမှ။
အာရကာ၊ ဝေးကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒါယေဝ၊
အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်။ ကာယသုခစိတ္တသုခဘာဝါယ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာစွာ ဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဂရဟံ ဝါ၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝမ္ဘနံ ဝါ၊ ရှုတ်ချခြင်းကိုလည်းကောင်း။
အကတွာ၊ မပြုကြကုန်မူ၍။ သဗ္ဗဒါယေဝ၊ အချင်းခပ်သိမ်းသာလျှင်။
ပိယစက္ခဘာဝါယ၊ ချစ်သော မျက်စိဖြင့် ကြည့်နိုင်ကြခြင်း၏ ဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ။
ခီရောဒကီဘူတဘာဝါယ၊ နို့ရည်နှင့်ရေ နှစ်ပါးရောထားသဖြင့် မကွဲမပြား
သကဲ့သို့ တစ်သားတည်း ဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ။ သဗ္ဗကာလမ္ပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။
သံဃသုဠုသံဃဖာသုဘာဝါယ၊ သံဃာ ကောင်းခြင်း သံဃာချမ်းသာခြင်း
ဖြစ်ကြစေခြင်းငှာ။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားကျမ်းဂန်နှင့် လျော်သော အဆုံးအဖြတ်ကို။
ကရောန္တု၊ ပြုကြပါစေ ကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား စကားတစ်ရပ်
အပြီးသတ်။ [အကြွင်းပါ၌ တို့ကား အနက်လွယ်ပြီ။]

ဤသို့လျှင် သာသနာတော် ထင်ပေါ်ထိန်လင်း ထွန်းဝင်းခြင်း၊
သိဿာနုသိဿ သောတုဇနတို့အား သဒ္ဒါနည်း အလင်္ကာရနည်းတို့နှင့်တကွ

ကျမ်းဂန်အရာ လိမ္မာကြခြင်းအကျိုး၊ သာသနာတော်၌ အသက်ထက်ဆုံး မြဲနိုင်ကြခြင်းအကျိုး၊ အလဇ္ဇိဒုဿီလမဖြစ် လဇ္ဇိသူတော်ကောင်း ကောင်းကောင်းကြီး ဖြစ်ကြစေခြင်းအကျိုး၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်အချင်းချင်း နှစ်သင်းနှစ်ဝါဒ မကွဲပြားကြစေခြင်းအကျိုး၊ အလဇ္ဇိဒုမ္မကံ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့နှင့် သော်လည်း ပစ္စတ္ထိက ရန်သူကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်မဖြစ်စေရ၊ ခန္တိသံဝရ ကရုဏာ မေတ္တာတရား သဂါရဝ သပ္ပဋိဿတရား လက်နက်အားဖြင့် ဘုရားသားတော်ချင်း သူတော်ကောင်းပီပီ လဇ္ဇိ အလဇ္ဇိနှစ်ပါးတို့နှင့်ပင် ဝိဝါဒစကား ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား မရှိစေရ။ အဇ္ဇဝတာ မဒ္ဒဝတာ ဟိတေသိတာ စိတ်ထားဖြင့် သူအများဟူသမျှ တို့နှင့်ပင် မဆန့်ကျင်ဘဲ နှလုံးအေးမြချမ်းသာ မိမိတို့ အားထုတ်သင့် အားထုတ်အပ်သော ပရိယတ် ပဋိပတ် တရားတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး အားထုတ်၍ လိုရင်း အရဟတ္တဖိုလ်တိုင် အားကြီးနိုင်ကြစေခြင်း အကျိုးငှာ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းသည် ၁၂၅၄-ခု ဝါဆိုလအခါ ကောင်းစွာ ပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယသုခါဝဟံ ဟောတု။

ရွှေကျင်ဆရာတော် ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သော မင်းကွန်း ငွေတောင်တောရ အရညဝါသီ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ် ရေးထုတ်အပ်သော မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းကို ရွှင်လန်းသဒ္ဒါ ဇောစိတ်ဖြာလျက် သိဿာနုသိဿ ဂဟဋ္ဌ သမဏဖြစ်သူ လူသူတော် ရဟန်းသူတော်အပေါင်းတို့ ကောင်းကောင်းကြီး လေ့လာ သင်ကြား အားထုတ် ကျင့်သုံး နှလုံးကောင်းကောင်းကြီး ထားနိုင်ကြကုန်သဖြင့် ကာမဂုဏ် မာရ်ခပင်း ကိလေသာ ရန်တစ်သင်းတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး တိုက်ခွင်းလွန်မြောက် လဇ္ဇိသူတော်ကောင်းတစ်ယောက် ထက်ဝန်းကျင် ကြေငြာထွန်းတောက် ခန္တိသံဝရ ဂုဏ်ကြီးမြောက်၍ ဘေးခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာတချမ်းသာသို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်လွယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း နိဋ္ဌိတံ။

စုဠသိဿကောဝါဒနှင့်မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်းရိုက်နှိပ်ရာတွင်
ပါဝင်လှူဒါန်းကြသောကုသိုလ်ရှင်များ

- ၁။ ပဓာနဦးဆောင်ကျစွာဆရာတော်ဦးလက္ခဏာ
ကျစွာချောင်၊မဟာဝိဇယရုံသီစာသင်တိုက်
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၂။ စိန်ဘရားသားဦးညွန့်မောင်
သီဟသူဓမ္မသီရိစိန်ဘရားသားဒေါ်ကြည်ကြည်မိသားစု
စိန်ဘရားသားတိုက်၊ ပန်းဆိုးတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့ ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၃။ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မသီရိ လူမှုထူးချွန်
ဒေါ်ဒေါ်အုန်း မိသားစု
၂၉-အက်ဖ်၊ ပဒုမ္မာလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ် ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၄။ ဦးရှိန်မြင့်၊ဒေါ်ခင်သန်းမြင့်
သမီးဒေါက်တာမိမိခိုင်မိသားစု
ပပဝင်းရတနာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး
၉၈၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန် ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၅။ ဦးပါ၊ဒေါ်တင်ရွှေ၊ပါရွှေရတနာမိသားစု
၂၉၀-အိပ်ချို၊ ဦးဝိစာရ၊ ရန်ကုန် ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၆။ ဒေါ်တင့်တင့်မေ (ဒေါ်ခင်နှင့်သားများ၊ဗိုလ်ချုပ်ဈေး)
၆၉၊ ၁၀ လမ်း၊ လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန် ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၇။ ဦးကျင်ဟုတ်၊ဒေါ်သောင်းစိန်မိသားစု
၈၊ ပဏ္ဍိတလမ်း၊ လှိုင်၊ ရန်ကုန် ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၈။ ဦးကိုလေး၊ဒေါ်ပြုံးရီမိသားစု
မိုးကုတ်မြို့ ၁၁၀၀၀ ကျပ်
- ၉။ သီဟသူဓမ္မမဏိဇောတဓရ၊လူမှုထူးချွန်
ဒူးရင်းသီးဦးစိုးမြင့်နှင့် ဒေါ်ခင်မာရီမိသားစု
၂၅၊ မင်းကျောင်းလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ် ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၁၀။ ဦးချစ်ရွှေ၊ သီရိသုဓမ္မသီရိ
မိုးကုတ်ဒေါ်ခင်ဝင်းမိသားစု ၄၄၊ ဆရာစံလမ်း ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၁၁။ ဦးတင်လှ၊ဒေါ်အေးအေးကြည်မိသားစု
၃၉ ဂျီ၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း ၁၀၀၀၀ ကျပ်
- ၁၂။ ဦးအောင်မင်း၊ဒေါ်အမာကြူမိသားစု
၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်တပ်မြေ ၁၀၀၀၀ ကျပ်

၁၃။	ဦးအောင်တင်၊ ဒေါ်ခင်စောမိသားစု ၈၀၊ ပိတောက်ပင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်	၁၀၀၀၀ ကျပ်
၁၄။	ဒေါ်လှရင်၊ ဒေါ်သန်းသန်း၊ ဒေါ်ထွေးရင်နှင့် သားသမီးများ ၅၉၄၊ ကမ်းနားလမ်း၊ ရန်ကုန်၊	၁၀၀၀၀ ကျပ်
၁၅။	ဒေါ်စန်းစန်းမေ(မဟာမြိုင်မိသားစု)နှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေများ	၁၀၀၀၀ ကျပ်
၁၆။	စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာဦးသုခ၊ ဒေါ်ကျင်မေမိသားစု ၃၁၊ ပါရမီလမ်း၊ ရန်ကုန်	၅၀၀၀ ကျပ်
၁၇။	ဦးကျော်ဦး၊ ဒေါ်စန်းစန်းလှိုင်မိသားစု ၃(ခ) ကံ့ကော်မြိုင်လမ်း၊ ပါရမီ၊ ရန်ကုန်	၅၀၀၀ ကျပ်
၁၈။	မောင်အေးသိန်း မြိတ်	၄၀၀၀ ကျပ်
၁၉။	ဦးအောင်ထွဋ်ကျော်မိသားစု ငြိမ်းကွန်ပျူတာ	၃၀၀၀ ကျပ်
၂၀။	ဦးကျော်ဇော၊ ဒေါ်လှရီမိသားစု ၉၇၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်	၃၀၀၀ ကျပ်
၂၁။	ဒေါ်လှဝါမိသားစု ၂၃၇၊ ၃၇ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၃၀၀၀ ကျပ်
၂၂။	ဦးအောင်သိန်း၊ ဒေါ်ကျင်မွှေးမိသားစု ဦးဝိစာရလမ်း၊ ရန်ကုန်	၃၀၀၀ ကျပ်
၂၃။	ဦးစိန်၊ ဒေါ်လှကြည်မိသားစု ကံ့ကော်နီရတနာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး	၂၀၀၀ ကျပ်
၂၄။	မိခင်ဒေါ်အေးသိန်း၊ ဒေါက်တာဇော်မြင့်သွင် ဒေါ်မြဦးယဉ်မိသားစု ၂၃၊ အောင်ဇေယျလမ်း၊ ကျောက်ကုန်း	၂၀၀၀ ကျပ်
၂၅။	ဒေါ်ကျင်ဆိုင် ၇၃၊ ၁၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၂၀၀၀ ကျပ်
၂၆။	ဦးသက်စု၊ ဒေါ်ခင်သန်း ၁၈-အေ၊ အင်းယားလမ်း၊ ရန်ကုန်	၂၀၀၀ ကျပ်
၂၇။	ဦးမြစိန်၊ ဒေါ်မိမိလေးမိသားစု ၈၊ ၆၈ လမ်း၊ နယူးစီဗွီလှိုင်၊ မန္တလေး	၁၅၀၀ ကျပ်
၂၈။	မဇူသကဦးသန်းမောင် ၁၀၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၂၀၀ ကျပ်

၂၉။	ဦးစိန်ဝင်း၊ ဒေါ်သန်းရီမိသားစု ၆၃၊ မဏ္ဍိုင်လမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ	၁၁၁၁ကျပ်
၃၀။	ဦးကီဟင်း၊ ဒေါ်ကျင်ရီသားသမီးမြေးတစ်စု ၅၂/၅၄၊ ၁၆လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၁။	ဦးတင့်လွင်၊ ဒေါ်ကြူကြူသင်း သားသမီးတစ်စု ၅၂/၅၄၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၂။	ဒေါက်တာကြည်လွင်၊ ဒေါ်လှလှကြည် ချမ်းအေးဆေးတိုက်၊ ၁၄၈၊ ကျုံးကြီးလမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၃။	ဦးအောင်ကြည်၊ ဒေါ်ခင်အုန်းကြည်မိသားစု ၁၀၀၊ ဘုန်းကြီးလမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၄။	ဦးသန်းတင်၊ ဒေါ်ခင်သန်းရီ ညွှန်ကြားရေးမှူး မြန်မာ့ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၅။	ဦးဆွေသင်း၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း ၉၈/၁၀၀၊ ဘုန်းကြီးလမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၆။	ဦးခင်ဇော်၊ ဒေါ်စမ်းတင် ၁၉၊ နိဗ္ဗာန်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၇။	ဦးဆန်နီ၊ ဒေါ်ဥမ္မာမိသားစု ၁၂/၈၊ ပုဇွန်တောင်၊ ၁၅ ရပ်ကွက်	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၈။	ဦးဗိုလ်ချုပ်၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်ခင်မိသားစု ၁၀လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀ ကျပ်
၃၉။	ဦးထွန်းအေး၊ ဒေါ်အေးအေးမူ (အကြီးတမ်းလေယာဉ်လက်ထောက်) ၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၀။	ဦးတင်ယု၊ ဒေါ်ခင်ဆွေဝင်း(ကုန်သည်) ၇၃၊ ၁၃ လမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၁။	ဦးသန်းတင်၊ ဒေါ်ခင်ထွေးမိသားစု ၃၄၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၂။	ဦးကြည်ခင်၊ ဒေါ်ညွှန်ညွှန်တင်မိသားစု ၆၂ စီ၊ အင်းယားလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၃။	ဦးဘိုစိန်၊ ဒေါ်အုန်းတင်မိသားစု ၇၀ အေ၊ အင်းယားလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၄။	ဦးချူသန်း၊ ဒေါ်ဝင်းကြည်မိသားစု ၉၉-အက်ဖ်၊ သံလွင်လမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်

၄၅။	ဦးကျော်ခင်၊ ဒေါ်အမာကြည်မိသားစု ၁၀၁ ၊ ရွှေဘုံသာလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၆။	ဦးအေး(ကုသိနာရုံသာသနာထွန်းကားရေးအဖွဲ့) ဒေါ်ခင်ရီ မိသားစု ၇၊ ရှမ်းရွာ၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၇။	ဒေါ်ခင်မာကြည်မိသားစု ၁၁၁၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၈။	ဒေါ်တင်တင်အေး၊ သား မောင်ဘိုဘိုမိသားစု ၁၈၊ ကျောင်းကုန်းလမ်း	၁၀၀၀ ကျပ်
၄၉။	ဦးညောင်၊ ဒေါ်ညွန့်မွှေးမိသားစု ၁၆၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံ	၁၀၀၀ ကျပ်
၅၀။	ပြင်ကြီးကျွန်းမွှေးမြူရေးလုပ်ငန်း ထားဝယ်မြို့	၅၀၀ ကျပ်
၅၁။	ရေငန်ပုစွန်၊ ဝမ်းစိမ့်ကိန်းဝန်ထမ်းများနှင့်မိသားစု ထားဝယ်မြို့	၅၀၀ ကျပ်
၅၂။	နှစ်ဘက်သောမိဘများအားအမှူးထား၍ ဒေါ်ကြည်ကြည်မိသားစု ၆၈၊ ၁၄ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၅၀၀ ကျပ်
၅၃။	ဦးသာအေး(ကွယ်လွန်)၊ ဒေါ်လှအေးမိသားစု ၆၉၊ ၁၄ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၅၀၀ ကျပ်
၅၄။	ဦးကြည်မျိုး၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်လွင် ၁၃၈၊ ကျုံးကြီးလမ်း၊ လမ်းမတော်	၅၀၀ ကျပ်
၅၅။	ဦးတင်အောင်၊ ဒေါ်ကျင်လှမိသားစု ၁၅၁ ဘီ၊ ဂျီ၊ အမ်း၊ လမ်းမတော်လမ်း	၅၀၀ ကျပ်
၅၆။	ဦးသိန်းဟန်၊ ဒေါ်ရွှေဝင်း(ကုန်သည်) ၇၁၊ ကိုင်းတန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်	၅၀၀ ကျပ်
၅၇။	ဦးခင်မောင်ဌေး၊ ဒေါ်ဆွေမိသားစု မောရိယမိသားစု၊ မန္တလေး	၅၀၀ ကျပ်
၅၈။	ဒေါ်ကြိုင်မိသားစု သံဈေး၊ ပုဂံဆိုင်	၅၀၀ ကျပ်
၅၉။	ဒေါ်သန်းနု၊ ဒေါ်ခင်အုန်း ၁၅(က)၊ နတ်မောက်ရိပ်သာလမ်း	၅၀၀ ကျပ်
၆၀။	ဦးအေးလွင်၊ ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း ၁၈၈၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ရန်ကုန်	၅၀၀ ကျပ်

- ၆၁။ ဦးတာ၊ဒေါ်ဌေးရင်၊သမီးမြမြအေး
 ၁၁၊ မဟာမြိုင်လမ်း၊ စမ်းချောင်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၂။ မိဘများအမှူးထား၍ ဦးမြအောင်၊ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်
 ၁၁၊ မဟာမြိုင်လမ်း၊ စမ်းချောင်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၃။ ဦးစိန်ကြည်၊ဒေါ်မြမြညွန့်
 ပဒေသာလက်ဖက်ပွဲရုံ
 ၁၅၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း၊ ရန်ကုန် ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၄။ ဦးတင်အုံး
 ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊
 မြန်မာ့ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၅။ ကိုစိန်မင်း၊မအေးအေးမွန်
 သမီး ကြည်သာ၊ရည်မာ
 ၈၊ မဇ္ဈလမ်း၊ ပါရမီ ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၆။ ကိုလွင်ဦး
 ၂၅၊ ဦးကြွယ်ဟိုးလမ်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၇။ ကွယ်လွန်သူဦးမြင့်သိန်းအားရည်စူး၍
 ဒေါ်စန်းမြင့်မိသားစု
 ၄၄၊ အင်းစိန်လမ်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၈။ ကိုဝင်းစိန်၊မမီးမီး
 ဘရာဘိုတီးဟောက်စ်
 ဗိုလ်သူရလမ်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၆၉။ ဦးတင်၊ဒေါ်တင်မြင့်
 မောင်မောင်ခ၊မစုလှိုင်
 ၈၄၊ ပိတောက်လမ်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၇၀။ ဦးခင်ဝင်း၊ဒေါ်မြမြသိန်း
 ပုဇွန်တောင် ၅၀၀ ကျပ်
- ၇၁။ ဦးအေးမောင်၊ဒေါ်ကျင်မွှေး(ရွှေပန်းတိမ်)
 ၂၊ ဆပ်သွားဖူးလမ်း၊ တပ်မြေ ၅၀၀ ကျပ်
- ၇၂။ ဦးအောင်မြင့်၊ဒေါ်စိန်စိန်
 ၂၀၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရားလမ်း ၅၀၀ ကျပ်
- ၇၃။ ဒေါက်တာဦးဦးဟန်၊ဒေါ်ခင်မြဝင်းမိသားစု
 ခွဲစိပ်ကုဆရာဝန်
 မြို့နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံ၊ ဟင်္သာတမြို့ ၅၀၀ ကျပ်

၇၄။	ဦးဇော်လင်း၊ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောအရာရှိ ၂၅၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာ၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း	၅၀၀ ကျပ်
၇၅။	ဦးဇော်တင့်၊ ဒေါ်ခင်မေလတ်မိသားစု သင်္ဘောအင်ဂျင်နီယာချုပ် ၂-ခ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ စမ်းချောင်း	၅၀၀ ကျပ်
၇၆။	ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြည် ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရသုံးဦးစီး	၅၀၀ ကျပ်
၇၇။	ဒေါ်ဝင်းစိန်မိသားစု ၆၂၊ နတ်မောက်လမ်းသွယ်	၅၀၀ ကျပ်
၇၈။	ဒေါ်အေးသိန်းမိသားစု အင်ကြင်းလမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်	၅၀၀ ကျပ်
၇၉။	ဦးဖေဆန်း၊ ဒေါ်သန်းဌေးမိသားစု ၂၇၊ ဣစ္ဆာသယလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း	၅၀၀ ကျပ်
၈၀။	ပွင့်ဦးရတနာမိသားစု ဗိုလ်ချုပ်ဈေး	၅၀၀ ကျပ်
၈၁။	ဒေါ်ညွှန်ညွှန်ခိုင်မိသားစု	၅၀၀ ကျပ်
၈၂။	ဦးမြစိုး၊ ဒေါ်အေးအေးမူမိသားစု ၁၀၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံ၊ ရန်ကုန်	၅၀၀ ကျပ်
၈၃။	ဦးကြီးမြင့်၊ ဒေါ်ရီရီ မိသားစု ၉၉ အက်ဖ်-၂၊ သံလွင်လမ်း	၃၆၀ ကျပ်
၈၄။	ဒေါ်ခင်မြရွှေ၊ ဗိသုကာအင်ဂျင်နီယာ ၂၅၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာ၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း	၃၀၀ ကျပ်
၈၅။	ဦးဘခိုင်၊ ဒေါ်တင်တင် သားသမီးမြေးတစ်စု တိုက် ၂၊ အခန်း ၁၉၊ ဦးဝိစာရ	၃၀၀ ကျပ်
၈၆။	ဦးအေး၊ ဒေါ်တင်အေး ကျောက်ဆည်မြို့	၃၀၀ ကျပ်
၈၇။	ဦးလွန်းရင်မိသားစု၊ ရွှေပန်းတိမ် မော်တင်ဈေး	၃၀၀ ကျပ်
၈၈။	ဒေါက်တာမြင့်မြင့်စိုး မိသားစု	၃၀၀ ကျပ်
၈၉။	ဦးဟန်သိန်း၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး နှင့်ဇနီးမိသားစု	၂၇၀ ကျပ်
၉၀။	ဦးကောက်၊ ဒေါ်သီမိသားစု(ကုန်သည်) ၁၂၆၊ ဗိုလ်ရွဲလမ်း	၂၅၀ ကျပ်

- ၉၁။ ဦးဖုန်းတင့်၊ ဒေါ်မူမူဆွ
၇၀၊ ၁၄လမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၂။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ချစ်လွန်းအားရည်စူး၍
ဦးမျိုးတင့် ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၃။ ဦးကြည်၊ ဒေါ်ခင်မျိုးမူ မန္တလေးတိုင်းမင်းကြီး(ငြိမ်း)
၂၉၊ ခေမာသီလမ်း၊ သီရိရတနာရိပ်သာ ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၄။ ဦးဝမ်ရိန်၊ ဒေါ်ကြင်မူန် သားသမီးမြေးမြစ်တစ်စု၊
၁၃၁၊ ရွှေတောင်တန်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၅။ စိန်နဂါးမိသားစု
ဒီ ၁၁၁၊ ၁၁၂
ညောင်ပင်လေးဈေး ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၆။ ဦးမြင့်
၇၈၊ ၁၄ လမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၇။ ဦးသောင်း၊ ဒေါ်အေးမေ
၇၇၊ ၂၃ လမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၈။ ဒေါ်သန်းမေ
ရွှေတောင်ကုန်းသာသနာရိပ်သာ ၂၀၀ ကျပ်
- ၉၉။ ဒေါ်ကျင်ဆိုင်မိသားစု
၂၁၁/၁၆၊ ရန်ကင်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၀။ ဒေါ်ဝင်းကြည်၊ စာရင်းကိုင်
မြန်မာ့ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၁။ ဒေါ်ညိုညိုမြင့်၊ စာရင်းကိုင်
မြန်မာ့ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၂။ ဦးငွေဇင်၊ ဒေါ်ခင်သီမိသားစု
၁၇၀/ဂ၊ ကောက်လျင်လမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၃။ ဦးကျော်လှိုင်၊ ဒေါ်စိုးစိုးလွင်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
ဘဏ္ဍာရေးနှင့်အခွန်ဝန်ကြီးဌာန ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၄။ ဦးသိန်းမြင့်၊ ဒေါ်ခင်ထွေးမိသားစု
၆၈၊ ၄လမ်း၊ ရန်ကုန် ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၅။ မောင်မျိုးသက်၊ မောင်ဖြိုးသက်
၁၅၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၆။ မအိပွင့်ဖြူထွန်း
၇ နှစ်မြောက်မွေးနေ့အတွက် ၂၀၀ ကျပ်

- ၁၀၇။ ဒေါ်ဆိုင်မိသားစု
ကျောင်းကြီးလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၈။ ဦးကျော်ဝင်း၊ ဒေါ်လှတင်
စိန်ရတနာကုန်သည်၊ မော်လမြိုင် ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၀၉။ ဦးမောင်မောင်နု၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဆွ
၇၄၊ သိမ်ကြီးလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၀။ ကိုသန်းဝင်း
၉၊ အင်းစိန်လမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၁။ ဦးစံရွှေ၊ ဒေါ်ဖွားရီ(ကုန်သည်)
အနောက်လယ်ရပ်၊ မြိတ် ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၂။ ဦးသောင်းမြင့်(ကုန်သည်)
ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါ်ပုံမြို့နယ် ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၃။ ဦးဝင်းဖေ၊ ဒေါ်တင်တင်မိသားစု
အငြိမ်းစားတိုင်းပညာဝန်၊ ပခုက္ကူမြို့ ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၄။ ဒေါ်အေးကျင်
၃၀၊ ၂လမ်း၊ ဗဟန်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၅။ ဦးချစ်ကိုကို၊ ဒေါ်ခင်စောမူ
၉၇ အီး၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၆။ ဦးစိုးသာ၊ ဒေါ်ကြူကြူဝင်းမိသားစု
ဆက်သွယ်ရေးသင်တန်းကျောင်း၊ ပုဇွန်တောင် ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၇။ သခင်ချန်ထွန်း၊ ဒေါ်အမာမိသားစု
၂၈၊ ၁၆၆ လမ်း၊ တာမွေ ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၈။ ဦးချစ်မောင်၊ ဒေါ်ခင်မကြီး
၂၀-ဘီ၊ ရှမ်းလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၁၉။ ဦးတင်ထွန်း၊ ဒေါ်ခင်ထွေးမိသားစု
၂၉၊ ရေစက်လမ်း၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၂၀။ ဦးစိုးဝင်း၊ ဒေါ်သောင်းတင်ညွန့်မိသားစု
၈၊ နန္ဒဝန်လမ်း၊ စမ်းချောင်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၂၁။ ဒေါ်သန်း
၁၁၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၂၂။ ဒေါ်သီ
၁၁၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း ၂၀၀ ကျပ်
- ၁၂၃။ ဦးစံသိန်း
၁၁၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း ၂၀၀ ကျပ်

၁၂၄။	ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း၊ဒေါ်ခင်သန်းနွဲ့၊ ၁၁၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း	၂၀၀ ကျပ်
၁၂၅။	ဦးတင်မောင်မောင်သန်း၊ဒေါ်ဆွေဆွေအောင် ၁၁၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း	၂၀၀ ကျပ်
၁၂၆။	ဒုဗိုလ်မှူးကြီးခင်မောင်သန်း၊ဒေါက်တာလတ်လတ်ကျော် ၁၁၆-အက်ဖ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း	၂၀၀ ကျပ်
၁၂၇။	ဦးအုန်းခင်၊ဒေါ်စောရီ ၄၇-စီ၊ ဆရာစံလမ်း	၂၀၀ ကျပ်
၁၂၈။	ဒေါ်ခင်မြလွင်၊ ကထိက သတ္တဗေဒဌာန၊ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်	၂၀၀ ကျပ်
၁၂၉။	ကွယ်လွန်သူ မိခင်ဒေါ်ဌေးရင်အားရည်စူး၍ ဦးချစ်ခင် သမီးဒေါက်တာဌေးဌေးခင်၊ဒေါက်တာမောင်မောင်ခင် ၈၅၊ အနော်ရထာလမ်း	၂၀၀ ကျပ်
၁၃၀။	ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်း(ရုံးချုပ်)	၂၀၀ ကျပ်
၁၃၁။	ဦးခင်မောင်မြတ်၊ဒေါ်တင်မျိုးမိသားစု ၈၁၊ ၉၄ လမ်း	၂၀၀ ကျပ်
၁၃၂။	ဒေါ်ယုယုလွင်မိသားစု ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်း(ရုံးချုပ်)	၂၀၀ ကျပ်
၁၃၃။	ဦးပြေသိန်း၊ဒေါ်ချစ်တင်မိသားစု ၅၀၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံ	၂၀၀ ကျပ်
၁၃၄။	ဒေါက်တာဌေးဌေးခင်မိသားစု	၂၀၀ ကျပ်
၁၃၅။	ဦးစိုးနိုင်၊ ဒေါ်ခင်မြသွယ်၊ သမီး စုမြတ်စိုး ၂၇၈/၁၃ ရန်ကင်း	၁၅၀ ကျပ်
၁၃၆။	ဦးအောင်ဇော်၊ဒေါက်တာဒေါ်မြတ်မြတ်အုန်းခင်မိသားစု	၁၁၀ ကျပ်
၁၃၇။	ဒေါ်စိန်လှဖြူ ၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၃၈။	ဒေါ်နင်းဆီဖြူ ၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၃၉။	ဒေါ်ခင်နုစိန် ၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၀။	မနုစိန်ဝေ ၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်

၁၄၁။	မောင်စံထွန်းမင်း	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၂။	ဦးကျော်မြင့်၊ ဒေါ်စိန်ညွန့်ဖြူ	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၃။	မောင်ခဲရဲမောင်	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၄။	ဒေါ်စိစိ	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၅။	ဒေါ်ခင်မေ	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၆။	ဦးရွှေဖြူ	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၇။	ဒေါ်ရွှေစင်ဖြူ၊ သားကျော်ခဲလင်း	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၈။	ဒေါ်ပန်းဝေဖြူနှင့်မောင်ခဲထွန်းဦး	
	၄၉-အေ၊ သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၄၉။	ဦးဖိုးလစ်မိသားစု ရန်ကုန်မြို့	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၀။	ဦးစောလားဖော်ဝါး ရန်ကုန်မြို့	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၁။	ဒေါ်ဝင်း ၇ မိုင်ခွဲ၊ ပြည်လမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၂။	ဦးမြတ်ဦးမိသားစု အခန်း၅/၁၃၊ ၁၄၆ လမ်း၊ တာမွေ	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၃။	ဦးမြင့်သိန်း၊ ဒေါ်ချစ်ချစ်(ဒေါ်အေးမှင်တစ်ခွန်းတိုက်) ၇၆၈၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၄။	ဒေါ်ခင်နွဲ့ ၇၅၊ ၂၄ လမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၅။	ဒေါ်ခင်ရွှေ၊ ဒေါ်အေးကြည်၊ မရီရီခိုင် ၄၇၊ ပြည်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၆။	ဒေါ်စိန်ရီ၊ ဒေါက်တာခင်ဆွေဦး၊ ဦးစိုးမြင့်အောင် ၆၄၊ ကျိုက္ကဆံလမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၇။	ဒေါ်ဟန်စိန် ၃၀၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း	၁၀၀ ကျပ်

၁၅၈။	ဦးတင်ရွှေ၊ဒေါ်ကြင်မြ	
	၅၇၊ လှည်းတန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀ ကျပ်
၁၅၉။	ကိုမျိုးတင့်၊မနုနုဝင်း	၁၀၀ ကျပ်
	၇၀၊၁၄ လမ်း	
၁၆၀။	ဦးပစ်ချူးမိသားစု(ကုန်သည်)	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၁။	ဦးကျော်တင့်နှင့်ဇနီး	
	၁၄၃၊ လမ်း၂၀	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၂။	ဒေါ်ကြည်ကြည်မင်း	
	၁ ကျောင်းလမ်း၊ ကျောက်ကုန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၃။	ဦးစိန်လင်း၊ဒေါ်သင်္ဃာတင်မိသားစု	
	၁ ကျောင်းလမ်း၊ ကျောက်ကုန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၄။	ဦးများမောင်၊ဒေါ်ခင်မေလွင်	
	၄၇၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ ကျောက်ကုန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၅။	ဦးခင်မြင့်၊ဒေါ်လှစိန်မိသားစု	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၆။	ဦးအောင်ကြည်၊ဒေါ်ခင်စိုးကြည်မိသားစု	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၇။	ကိုတင်စွမ်း၊မသန်းသန်းအေး၊သားမောင်ပြည်၊ဖြိုးရွှေလောင်း၊ဝါးခယ်မမြို့နယ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၈။	ဦးတင်နိုင်၊ဒေါ်ထွေးတင်	
	၃၁ -အေ၊ ၁၈ လမ်း၊ လသာမြို့နယ်	၁၀၀ ကျပ်
၁၆၉။	ဦးဟန်ဝင်း၊ဒေါ်မာမာခင်	
	၃၅-လ၊ စည်ပင်သာယာလမ်း၊ ပါရမီ	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၀။	ဦးဇော်ဝင်း၊ဒေါ်ခင်ဝင်းမြင့်	
	၄၀၊ ၁၁၈ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၁။	ကိုဦးညီ၊မရီရီ	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၂။	ဒေါ်ရူဘီမိသားစု	
	လမ်းမတော်လမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၃။	ဦးအောင်ရှိန်	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၄။	ဒေါ်ကြည်ဝင်း	
	ရွှေတောင်ကုန်းသာသနာ့ရိပ်သာ	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၅။	ဦးလှငွေ၊ဒေါ်ယုယုမိသားစု	
	အင်းယားမြိုင်၊ ဗဟန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၆။	ဒေါ်ဌေးဌေး	
	၇၀၊ သံလွင်လမ်း၊ ဗဟန်း	၁၀၀ ကျပ်

၁၇၇။	ဦးလှပေအားရည်စူး၍ ဒေါ်ကြူကြူသင်း မိသားစု၊ ၁၁၈၊ ၄၂ လမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၈။	ဦးသန်းဦး၊ ဒေါ်မေစန်း၊ သမီးမေသီဦး၊ သားကျော်ထိုက်မိုး မြန်မာ့ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၇၉။	ပစ္စည်းနှင့်တန်ဖိုးတွက်ဝန်ထမ်းများ မြန်မာ့ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၀။	ဦးစိန်မြင့်၊ ဒေါ်ဝါဝါ ဒု-စာရင်းကိုင်ချုပ် မြန်မာ့ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၁။	ဦးသုဒဿန ကန်ကော်မြိုင်စာသင်တိုက်၊ သယံဇာတကျွန်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၂။	ဒေါ်စိန်စိန် ၈၄၊ ကီလီလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၃။	မောင်မြင့်ကြိုင် ၈၄၊ ကီလီလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၄။	မဖြူဖြူစိန် ၁၅၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၅။	မတင်မြင့်မြင့် ၁၅၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၆။	မောင်ကျော်ထွန်းစိန် ၁၅၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၇။	မောင်မျိုးဆွေ	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၈။	ဒေါ်မိ ၈၀၊ ပိတောက်ပင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်	၁၀၀ ကျပ်
၁၈၉။	ဦးမောင်ကြီး၊ ဒေါ်ဝင်းမေ ပါရမီ	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၀။	ဦးမြင့်လွင်၊ ဒေါ်ခင်ထားဆွေ ညီညွတ်ရေး(၂)လမ်း၊ သမိုင်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၁။	ကိုကျော်ဦး၊ မသန်းသန်းဦး ဝေဠုဝန်	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၂။	ကိုစိုးလွင်၊ မမိုးစန္ဒာ၊ ရွှေမြို့တော်မုန့်တိုက် ၂၆၃၊ ကမ်းနားလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၃။	ကိုသောင်းလွင်မြင့်၊ သစ်ဆိုင် ၂၈၊ အင်းစိန်လမ်း	၁၀၀ ကျပ်

၁၉၄။	ခိုင်ခိုင်	.
■	ပြည်ထောင်စုရိပ်သာ	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၅။	ဒေါ်ခင်နမိသားစု	
	၈၅၊ ပိတောက်ပင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၆။	မောင်အောင်သန်း၊မတင်တင်ဦး	
	ကောင်းထိုက်စံကမီး	
	၇၉၊ ပိတောက်ပင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၇။	ဦးအောင်ဆွေ၊ဒေါ်လှရီ သမာဓိဆန်ရောင်းဝယ်ရေး	
	သမိုင်း	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၈။	ဦးပြုံးချို၊ဒေါ်ခင်လှ (ကားပိုင်)	
	နတ်မောက်	၁၀၀ ကျပ်
၁၉၉။	ဦးသိန်းထွန်းလှ၊မချိုချိုသက်	
	ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၀။	ဦးအောင်ဆန်း၊ဒေါ်ဖြူဖြူ	
	မိုလ်ထွန်းဇံရပ်ကွက်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၁။	ဦးချစ်ဌေး၊ဒေါ်စန်းမြ	
	ကြည်စုရပ်ကွက်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၂။	မောင်စိုးကြည်(ကုန်သည်)	
	သုံးဆယ်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၃။	ဦးကျင်ဌေး၊ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်	
	ဖောင်ကြီး	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၄။	ဦးကျင်စိန်၊ဒေါ်အေးကြိုင်	
	သုဝဏ္ဏမြို့	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၅။	မောင်ထိန်ဝင်း(ကုန်သည်)	
	၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၆။	မောင်ဌေးအောင်	
	၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၇။	မောင်ခင်ဇော်	
	၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၈။	ဦးကျော်မြအေး (ကုန်သည်)	၁၀၀ ကျပ်
၂၀၉။	၄ဝါနိုင်(ခ)ဂျူးဂျူး	
	ဘီ(၄၂၃)၊ မဏ္ဍိုင်လမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၀။	ဦးအောင်မြင့်၊ဒေါ်စိန်မြင့်	
	ရေတပ်လှိုင်း	၁၀၀ ကျပ်

၂၁၁။	ဦးငွေအောင်၊ဒေါ်အုန်းလေး ဘီ(၄၂၅)၊ မဏ္ဍိုင်လမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၂။	ဦးစံထွန်း၊ဒေါ်တင်အေးမိသားစု ၅၆၊ မဏ္ဍိုင်လမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၃။	ဦးကြည်အောင်၊ဒေါ်ခင်စော မိသားစု (ဘဏ်မန်နေဂျာ) ၆၂၊ မဏ္ဍိုင်လမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၄။	သားလေး ရှင်းသန့်၊သမီးလေး အင်ကြင်းသန့် ၆၃၊ မဏ္ဍိုင်လမ်း၊ ဝါဆိုရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၅။	အလုပ်သမားမိသားစု ၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်တပ်မြေ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၆။	ဦးစောရွှေ(ကုန်သည်) မြိတ်	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၇။	ဦးသိန်းဝင်းမိသားစု(ကုန်သည်) သာကေတ	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၈။	ဦးစွန်း၊ဒေါ်သန်းမိသားစု ၅၊ ရေကျော်၊ သဇင်လမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၁၉။	ဦးကျော်မင်း ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၀။	ဦးချစ်ခင်၊ဒေါ်ခင်ထွေး ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၁။	ဦးကံကြီး၊ဒေါ်အုံးကြည် ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၂။	ဦးဘတိုးမိသားစု (ကုန်သည်ကြီး) ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၃။	ဦးမြရှိန်နှင့်မိသားစု သာကေတ	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၄။	ဦးမောင်ဟုတ်(ကုန်သည်) ပုဇွန်တောင်(၆)ရပ်ကွက်	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၅။	ဦးဌေးအောင်၊ဒေါ်စိန်ချစ် ဝါးကုန်သည် ကွမ်းခြံကုန်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၆။	ဦးရွှေစင်၊ဒေါ်လှလှဝင်းမိသားစု(ကုန်သည်) ၃၊ ဈေးလမ်း၊ ၆ ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀ ကျပ်

၂၂၇။	ဦးစိုးစိုး(ကုန်သည်) ၃၊ ပိတောက်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင် ဦးဇော်မင်း၊ ဒေါ်လဲ့လဲ့အေး	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၈။	၂၇၈/၁၃၊ ရန်ကင်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၂၉။	ဦးဝမ်းတင်(မှတ်ပုံတင်စာရင်းစစ်) ဦးလှထွန်းအဖွဲ့	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၀။	ဦးကျော်နိုင်(မှတ်ပုံတင်စာရင်းကိုင်စာရင်းစစ်) ဥက္ကာကျော်ကုမ္ပဏီ	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၁။	ဦးဌေးလှိုင်၊ ဒေါ်လဲ့လဲ့ဦး မောင်ကျော်စွာထွန်း၊ မောင်သော်တာထွန်း၊ မစုလှိုင်ထွန်း ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၂။	ဦးစောလွင်ဦး၊ ဒေါ်မျိုးမျိုးသာ၊ သားမောင်နေမင်းလွင် ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၃။	ဆရာမကြီးဒေါ်ခင်ငြိမ်း(တိုင်းရင်းဆေး) ၁၄၊ အောင်တော်မူလမ်း၊ မြေနီကုန်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၄။	ဒေါ်ခင်မေ ၂၀၊ ၁၆၃ လမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၅။	ဦးလှထွန်း၊ ဒေါ်တင်တင်ဝင်းမိသားစု ၃၃၊ အနောက်မြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်း၊ ဗဟန်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၆။	ဦးလိုတိုင်းရ၊ ဒေါ်တင်တင်သော် တိုက် ၄၊ အခန်း ၂၊ အနောက်ရွှေဂုံတိုင်	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၇။	ဦးအောင်ဇော်၊ ဒေါက်တာဒေါ်မြတ်မြတ်အုန်းခင်မိသားစု	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၈။	ဦးအရှုပ်၊ ဒေါ်ကျင်တီမိသားစု ၁၀၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၃၉။	ဦးမောင်သိန်း၊ ဒေါ်အုန်းမြင့်မိသားစု ၂၇၅၊ ကျုံးကြီးလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၄၀။	ကိုချောင်လင်း၊ မကျင်လှိုင်မိသားစု ၂၉၀-အေ၊ ဦးဝိစာရလမ်း	၁၀၀ ကျပ်
၂၄၁။	ကိုတင်စိန် ၁၀၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံ	၁၀၀ ကျပ်
၂၄၂။	ဦးကျော်ကျော်ဌေ (ကုန်သည်) မြိတ်	၁၀၀ ကျပ်
၂၄၃။	ဒေါ်မြသီတာ မိသားစု	၅၀၀ ကျပ်

စုဠသိဿကောဝါဒကျမ်းနှင့် မဟာသိဿကောဝါဒကျမ်း
အလှူရှင်စာရင်း (နောက်ဆက်တွဲ)

၁	ဥူးဝိဇ္ဇာလင်္ကာရ(မဟာမြိုင်ဆရာတော်) မဟာမြိုင်ဥယျာဉ်တိုက်၊ဘူတာရုံလမ်း၊ကြည့်မြင်တိုင်၊ရန်ကုန်	၅၀၀၀
၂	ဦးဇော်မြင့်အောင်၊ ဒေါ်ခင်မြင့်စန်းမိသားစု ၇၃(က)၊တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ရန်ကုန်	၃၀၀၀
၃	ဦးမောင်မောင်၊ ဒေါ်သန်းရင် ၉၉၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ ရန်ကုန်	၃၀၀၀
၄	ဒေါ်ဒေါ်သန်း (သား)ဦးမောင်မောင်ကြီး ၁၅၅၊ ၅၁လမ်း၊မိုလ်တထောင်၊ ရန်ကုန်	၃၀၀၀
၅	ဦးညွန့်ရီ၊ဒေါ်တင်တင်လှ နှင့် သမီးများ ၉၉၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ ရန်ကုန်	၃၀၀၀
၆	ခင်တင့်စိန်(သား) မောင်လှမြင့်+မတင့်တင့်ဝေ (သား)မောင်အေးမော်(အမေရိကန်နိုင်ငံ)	၂၀၀၀
၇	နစ်ဘက်သော မိဘများအမှူးထား၍ ဦးမောင်စိန်-ဒေါ်စန်းစန်းဝင်း မိသားစု ၁၁၅/၃၃လမ်း - ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ရန်ကုန်	၁၀၀၀
၈	ဦးအောင်သိမ်း+ဒေါ်ညွန့်မေ မိသားစု ၄၆၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀၀
၉	ဒေါ်တင်တင်ဝင်း၊ မြန်မာ့နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုဘဏ်	၅၄၀
၁၀	ဦးစိုးထွန်းအောင်၊ဒေါ်ရင်ရင် ဂျီနီဗာ	၅၀၀
၁၁	ဦးညိုမိုး+ဒေါ်ညိုမြ ၉၁၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ရန်ကုန်	၅၀၀
၁၂	မေမိုး ၉၁၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ ရန်ကုန်	၅၀၀
၁၃	ကိုအမိန်း မိသားစု ၅၇၊ ၁၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၃၄၀
၁၄	ဦးချစ်လှိုင်-ဒေါ်ခင်ညွန့် မိသားစု ၁၇၊ ကမ္ဘောဇရိပ်သာ၊ ဗဟန်း	၃၀၀
၁၅	ဦးညိုမောင်+ဒေါ်ထူး မိသားစု ၄၀၊ ခေမာလမ်း၊စမ်းချောင်း၊ရန်ကုန်	၃၀၀
၁၆	ဒေါ်အုန်းမြင့်နှင့်သားသမီးတစ်စု ၅၃၊ ၁၂လမ်း၊ရန်ကုန်	၂၀၀

၁၇	နှစ်ဘက်သောမိဘများ အမှူးထား၍ ဦးမောင်ဝင်း- ဒေါ်ကျင်တီ မိသားစု	
၁၈	၆၀၊ မော်တင်လမ်း၊ ရန်ကုန်	၂၀၀
၁၉	ဒေါ်ဖြူဖြူကျော် ရန်ကင်း	၂၀၀
၂၀	ဦးမြင့် စမ်းချောင်း	၂၀၀
၂၁	ဦးဝင်းမောင်-ဒေါ်ခင်ဝင်းရီ မိသားစု ၈၈၊ ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၈
၂၂	ဒေါ်လှရီ မိသားစု ၃၄၊ ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၅
၂၃	ဦးခင်မောင်အေး-ဒေါ်သိန်းသိန်း (သမီး)ဆွေသက်ထားအေး (သား) ဝင်းသိန်းအေး တောင်ငူ	၁၀၀
၂၄	ဦးစိုးရင်+ ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့် မိသားစု ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀
၂၅	ဒေါ်သိန်းသိန်းအေး ၃၀၊ နွယ်နီလမ်း၊ အလုံ	၁၀၀
၂၆	ဦးသိန်း-ဒေါ်တင်ရွှေ ၂၁၄-၄ ထပ်၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်	၁၀၀
၂၇	ဦးဝင်းစိန်၊ ဒေါ်ကျင်နု မိသားစု ၁၀၆၊ ကျိုက္ကဆံလမ်း၊ တာမွေ	၁၀၀
၂၈	ဒေါ်သိန်းရှင်	၁၀၀
၂၉	ဒေါ်အုန်းမိသားစု ၁၂၊ စေတနာရှင်ကမ်း လှည်းတန်း	၁၀၀
၃၀	ဒေါ်အေး (သမီး)ချစ်စု မြန်မာနိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုဘဏ်	၁၀၀
၃၁	ဦးတင်လှိုင်၊ ဒေါ်စုစု ၈၀၊ ၁၂လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀
၃၂	ဒေါ်မြမြချစ် ၅၅၊ ၁၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀
၃၃	ဒေါ်မြတင်-မခင်ရီဝင်း ၈၈- ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း	၁၀၀

၃၃	ဦးဝင်းမြင့်၊ ဒေါ်သန်းရင် သားသမီးမြေးတစ်စု ၄၀၊ ၁၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀
၃၄	ဦးမောင်ဝင်း-ဒေါ်သက်သက်အေး ၂၄၉/၃ ကျောင်းလမ်း၊ သုဝဏ္ဏ	၁၀၀
၃၅	ဦးနေအောင်၊ ဒေါ်လွင်လွင်မြင့် ၇၆၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊ ရန်ကုန်	၁၀၀
၃၆	ဦးမျိုးဆွေ၊ ဒေါ်အေးစန္ဒာညို ၂၁/၂၃ ဒု သော်မဆင်၊ ဗိုလ်တထောင်၊ ရန်ကုန်	၁၀၀
၃၇	အလှူရှင်တစ်ဦး	၁၀၀
၃၈	ဦးပန်းလှ၊ ဒေါ်အေးအေးမြင့် ဗဟိုဘဏ်	၁၀၀
၃၉	ဦးကိုကို၊ ဒေါ်နွယ်နွယ် အမ် အိုင် စီ ဘီ	၁၀၀
၄၀	ဒေါ်မြညွန့်၊ မိသားစု ၁၂၇ အေ အမှတ်၂ သံလွင်လမ်း	၁၀၀
၄၁	ဦးတင်မြင့်၊ ဒေါ်အေးအေးသက်ဇာနေခြည် ၁၀၆/၃ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်	၁၀၀

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧੯੧੯

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਖਮਤੀ ਕੌਰ

ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿਅ ਸਿੰਘ

ਦੇ ਪਾਠ